மண்மகள்கேள்வன்மலர்மங்கைநாயகன் நந்தன்பெற்றமதலை *
அண்ணலிலைக்குழலூதிநம்சேரிக்கே யல்லிற்றான்வந்தபின்னைக் *
கண்மலர்சோர்ந்துமுலைவந்து விம்மிக்கமலச்செவ்வாய்வெளுப்ப *
என்மகள்வண்ணமிருக்கின்றவாநங்காய் என்செய்கேனென்செய்கேனோ. (௬)

ஆயிரங்கண்ணுடையிந்திரனுக் கன்றாயர்விழவெடுப்ப *
பாசனநல்லனபண்டிகளால்புகப்பெய்தவத்தனையெல்லாம் *
போயிருந்தங் கொருபூதவடிவுகொண் டென்மகனின்றுநங்காய் *
மாயமதனையெல்லாம் முற்றவாரிவளைந்துண்டிருந்தான்போலும். (௭)

தோய்த்ததயிரும்நறுநெய்யும்பாலு மோரோருடம்திறந்து *
ஆய்ச்சியர்கூடியழைக்கவும் நானிதற்கெள்கியிவனைநங்காய் *
சோத்தம்பிரானிவைசெய்யப்பெறுயென்றிரப்பனுரப்பகில்லேன் *
பேய்ச்சிமுலையுண்டபின்னை யிப்பிள்ளையைப்பேசுவதஞ்சுவனே. (அ)

ஈடும்வலியுமுடைய விந்நம்பிபிறந்தவெழுதிங்களில் *
ஏடலர்கண்ணியினனைவளாத்தி யமுனைநீராடப்போனேன் *
சேடன்திருமறுமார்வன்கிடந்து திருவடியால் * மலைபோல்
ஓடும்சகடத்தைச்சாடியபின்னை யுரப்புவதஞ்சுவனே. (௯)

அஞ்சுவன்சொல்லியழைத்திடநங்கைகா ளாயிரநாழிநெய்யைப் *
பஞ்சியமெல்லடிப்பிள்ளைகளுண்கின்ற பாகந்தான்வையார்களே *
கஞ்சன்கடியன் † கறவெட்டுநாளி லென்கைவலத்தாதுமில்லை *
நெஞ்சத்திருப்பனசெய்துவைத்தாய்நம்பீ யென்செய்கேனென்செய்கேனோ.

அங்கனம்தீமைகள்செய்வர்களோநம்பீ ஆயர்மடமக்களைப் *
பங்கயநீர்குடைந்தாடுகின்றார்கள் பின்னேசென்றொளித்திருந்து *
அங்கவர்பூந்துகில்வாரிக் கொண்டிட் டரவேரிடையாரிரப்ப *
மங்கைநல்லீர்வந்துகொள்மினென்று மரமேறியிருந்தாய்போலும். (௧௧)

அச்சம்தினைத்தனையில்லையிப்பிள்ளைக் காண்மையுஞ்சேவகமும் *
உச்சியில்முத்திவளர்த்தெடுத்தேனுக் குரைத்திலன்தானின்றுபோய் *
பச்சிலைப்பூங்கடம்பேறிவிசைகொண்டுபாய்ந்துபுக்கு - * ஆயிரவாய்
நச்சழல்பொய்கையில்நாகத்தினோடு பிணங்கிநீவந்தாய்போலும். (௧௨)

தம்பரமல்லனவாணமைகளைத் தனியேநின்றுதாம்செய்வரோ *
எம்பெருமானுன்னைப்பெற்ற வயிறுடையேனினியானென்செய்கேன் *
அம்பர்மேழுமதிருமிடிகுர ¢ ங்கனல்செங்கணுடை *
வம்பவிழ்கானத்துமால்விடையோடு பிணங்கிநீவந்தாய்போலும். (௧௩)

‡‡ அன்னநடை மடவாய்ச்சிவயிறடித்தஞ்ச அருவரைபோல் *
மன்னுகருங்களிற்றாருயிர்வவ்விய மைந்தனை, மாகடல்சூழ் *

† கறவு - இறை; கப்பம்.

கன்னிநன்மாமதிள்மங்கையர்காவலன் காமருசீர்க்கலிகன்றி *
இன்னிசைமாலைகளீரேழும்வல்லவர்க் கேதுமிடரில்லையே. (௧௪)

மானம் காலை தெள்ளிமை தந்தை மண்ணுயிரம் தோய்த்த ஈடு அஞ்சுவன் அன்னம் அச்சம் தம்பரம் அன்ன காதில்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அ-வது, காதில்கடிப்பு.

ஆய்ச்சியின் ஊடல் திறம்

கலிவிருத்தம்.

உசேனிராகம்-ரூபகதாளம்.

‡‡ காதில்கடிப்பிட்டுக் கலிங்கமுடுத்து *
தாதுநல்லதண்ணந்துழாய்கொடணிந்து *
போதுமறுத்துப புறமேவந்துநின்றீர் *
ஏதுக்கிதுவென்னிது வென்னிதுவென்னோ. (௧)

துவராடையுடுத்தொருசெண்டுசிலுப்பி *
கவராகமுடித்துக் கலிக்கச்சுக்கட்டி *
சுவரார்கதவின்புறமே வந்துநின்றீர் *
இவராரிதுவென்னிது வென்னிதுவென்னோ. (௨)

கருளக்கொடியொன்றுடையீர் தனிப்பாகீர் *
உருளச்சகடமதுறக்கில் † நிமிர்த்தீர் *
மருளைக்கொடுபாடிவந்தில்லம்புகுந்தீர் *
இருளத்திதுவென்னிது வென்னிதுவென்னோ. (௩

நாமம்பலவுமுடை நாரணநம்பி *
தாமத்துளவம்மிகநாறிடுகின்றீர் *
காமன்னைப்பாடிவந் தில்லம்புகுந்தீர் *
ஏமத்திதுவென்னிது வென்னிதுவென்னோ. (

சுற்றும்குழல்தாழச் சுரிகையணைத்து *
மற்றும்பலமாமணி பொன்கொடணிந்து *

முற்றம்புகுந்து முறுவல்செய்துநின்றீர் *
எற்றுக்கிதுவென்னிது வென்னிதுவென்னோ. (௫)

ஆனாயருமா னிரையுமங்கொழிய *
கூனாயதோர்கொற்றவில் லொன்றுகையேந்திப் *
போனாரிருந்தாரையும் பார்த்துப்புகுந்தீர் *
ஏனோர்கள்முன்னென்னிது வென்னிதுவென்னோ. (௬)

மல்லைபொருத திரடோள்மணவாளீர் *
அல்லையறிந்தோம் நும்மனத்தின்கருத்தை *
சொல்லாதொழியீர் சொன்னபோதினால்வாரீர் *
எல்லேயிதுவென்னிது வென்னிதுவென்னோ. (௭)

புக்காடரவம் பிடித்தாட்டும்புனிதீர் *
இக்காலங்கள்யாமுமக்கே தொன்றுமல்லோம் *
தக்காபலர்தேவிமார் சாலவுடையீர் *
† எக்கேயிதுவென்னிது வென்னிதுவென்னோ. (௮)

ஆடியசைந்தாய் மடவாரொடுநீபோய் *
கூடிக்குரவைபிணை கோமளப்பிள்ளாய் *
தேடித்திருமாமகள் மண்மகள்நிற்ப *
ஏடியிதுவென்னிது வென்னிதுவென்னோ (௯)

‡‡ அல்லிக்கமலக்கண்ணனை யங்கோராய்ச்சி *
எல்லிப்பொழுதூடிய வூடல்திறத்தை *
கல்லின்மலிதோள் கலியன்சொன்னமாலை *
சொல்லித்துதிப்பாரவர் துக்கமிலரே. (௰)

காதில்துவர் கருள நாமம் கூறும் ஆனாயர் மல்லை புக்கு ஆடி அல்லி புள்ளூரு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† எக்கே - இது என்ன கஷ்டமோ.

கூ-வது, புள்ளுருவாகி.

நற்றாய்கண்ணனை வேண்டல்.

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

செஞ்சுருட்டிராகம்-திரிபுடைதாளம்.

‡‡ புள்ளுருவாகிநள்ளிருள்வந்த பூதனைமாள * இலங்கை
ஒள்ளெரிமண்டியுண்ணப்பணித்த வூக்கமதனைநினைந்தோ *
கள்ளவிழ்கோதைகாதலுமெங்கள் காரிகைமாதர்கருத்தும் *
பிள்ளைதன்கையில்கிண்ணமேயொக்கப் பேசுவதெந்தைபிரானே. (க)

[illegible]தில்மலிந்தகூத்துவந்தாடி மால்விடையேழுமடர்த்து - * ஆயர்
[illegible]ருங்கெங்கஆநிரைகாத்த ஆண்மைகொலோவறியேன்நான் *
[illegible]ன்றபிரானேநீள்கடல்வண்ணா நீயிவள்தன்னைநின்கோயில் *
முன்றிலெழுந்தமுருங்கையில்தேனும் முன்கைவளைகவர்ந்தாயே. (உ)

[illegible]ர்மலிபாழிசங்கொடுபற்றி ஆற்றலையாற்றல்மிகுத்துக் *
[illegible]ருவில்வண்ணாகஞ்சனைமுன்னம் கடந்தநின்கடுந்திறல்காணே *
[illegible]ழைமாதைநித்திலத்தொத்தை நெடுங்கடலமுதனையாளை *
[illegible]ழில்வண்ணாஅங்கையில்வட்டா மிவளெனக்கருதுகின்றாயே. (ங)

[illegible]தோளும்மா[illegible]ரியதளு முடையவர் தமக்குமோர்பாகம் *
[illegible]மாகரகனைத்தொலைத்த கரதலத்தமதியின்கருத்தோ *
[illegible]கோதையணிநிறம்கொண்டுவந்து முன்னேநின்றுபோகாய் *
[illegible]ன்னம்பியிவளைநீ யுங்கள்தொண்டர்கைதணடென்றவாறே. ([illegible]

[illegible]மன்னர்கள்மாளத்தேர் வலங்கொண்டவர்செல்லும் *
[illegible]னமதர்படக்கண்ட ஆண்மைகொலோவறியேன்நான் *
[illegible]யங்கள்தேமலர்க்கோதை சீர்மையைநினைந்திலையந்தோ *
[illegible]ழிகாவற்கனி நீனுமெளிய ளிவளெனப்பேசுகின்றாயே. ([illegible]

[illegible]ராகம்புல்லெனவில்லா லணிமதிளிலங்கையர் கோனை *
[illegible]த்தமரர்பணியமுன்னின்ற சேவகமோசெய்ததின்று *
[illegible]வாய்ச்சிறுமன்கைவெண்சங்கம் கொண்டுமுன்னேநின்றுபோகாய் *
[illegible]தகவெறிமழுவோச்ச வென்செய்வதெந்தைபிரானே. ([illegible]

[illegible]டோரசர்வந்திறைஞ்ச அலைகடலுலகம்முன்னுண்ட *
[illegible]ரோராயிரம்வீழப் படைமழுப்பற்றியவலியோ *
[illegible]மன்னேக்குமணிநிறம்கொண்டுவந்து முன்னேநின்றுபோகாய் *
[illegible]வென்முட்டைக்கென்செய்வதெந்தாய் குறுந்தடிநெடுங்கடல்வண்ணா.

[illegible] ஆகம்புள்ளுவந்தேற வள்ளுகிராற்பிளந்து * அன்று
[illegible]வாளியைமுனிந்த பெருமையைநீவருசெய்ததின்று *
[illegible]கோதை பெரு[illegible] *
[illegible] ([illegible]

முன்றில்பெண்ணைமேல் முளரிக்கூட்டகத்து - *
அன்றிலின்குர லடருமென்னையே.   (௬)

பூவைவண்ணனார் புள்ளின்மேலவர *
மேவிநின்றுநான் கண்டதண்டமோ *
வீவிலைங்கணைவில்லியம்புகோத்து - *
ஆவியேயிலக்காகவெய்வதே.   (௭)

மாலினந்துழாய்வருமென்னெஞ்சகம் *
மாலினநதுழாய்வநதென்னுள்புக *
கோலவாடையும் கொண்டுவநததோர் *
† ஆலிவநததாலரிதுகாவலே   (௮)

கெண்டையொண்கணும துயிலுமா * என்நிறம்
பண்டுபண்டுபோலொக்கும் * மிக்கசீர்த்
தொண்டரிட்ட பூந்துளவின்வாசமே *
வண்டுகொண்டுவநதூதுமாகிலே.   (௯)

‡‡ அன்றுபாரதத தைவர்தூதனாய் *
சென்றமாயனைச் செஙகண்மாலினை *
மன்றிலார்புகழ்மஙகைவாள்கலி
கன்றி * சொல்வலலார்க்கல்லலில்லையே.   (௧௦)

குன்றம் கார் சஙகு அஙகோராய் அஙகோராளரி சென்று பூவைமாலினம் கெண்டை அன்று குன்றம்.

திருமஙகையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

௨-வது, குன்றமெடுத்து.

தலைவி வருந்தல்.

கலிநிலைத்துறை.

கௌளிபந்துராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ குன்றமெடுத்துமழைதடுத்து - * இளையாரோடும்
மன்றில்குரவைபிணைந்தமா லென்னைமால்செய்தான் *
முன்றில்தனிநின்ற பெண்ணைமேல்கிடந்தீர்கின்ற *
அன்றிலின்கூட்டைப்பிரிக்ககிற்பவரார்கொலோ.   (௧)

* ஆலி-நிருஞ்சி.

பூங்குருந்தொசித்து $ ஆனைகாய்ந்தரிமாச்செகுத்து - *
ஆங்குவேழத்தின் கொம்புகொண்டு வன்பேய்முலை
வாங்கியுண்ட * அவ்வாயன்நிற்க இவ்வாயன்வாய் *
ஏங்குவேய்ங்குழ லென்னோடாடுமிளமையே. (உ)

மல்லொடுகஞ்சனும் துஞ்சவென்றமணிவண்ணன் *
அல்லிமலர்த்தண்டுழாய் நினைந்திருந்தேனையே *
எல்லியின்மாருதம்வந்தடு ம ர வன்றியும் *
கொல்லைவல்லேற்றின்மணியும் கோயின்மைசெய்யுமே. (ங)

பொருந்துமாமர மேழுமெய்தபுனிதனார் *
திருந்துசேவடியென் மனத்துநினைதொறும் *
கருந்தண்மாகடல் கங்குலார்க்கும் * அதுவன்றியும்
வருந்தவாடைவரு மிதற்கினியென்செய்கேன். (ச)

அன்னைமுனிவதும் அன்றிலின்குரலீர்வதும் *
மன்னுமறிகடலார்ப்பதும் வளைசோர்வதும் *
பொன்னங்கலையல்கு லன்னமென்னடைபூங்குழல் *
பின்னைமணாளர் திறத்தமாயினபின்னையே. (ரு)

ஆழியும்சங்குமுடைய நங்களடிகள்தாம் *
பாழிமையானகனவில நம்மைப்பகர்வித்தார் *
தோழியும்நானுமொழிய வையமதுயின்றது *
கோழியும்கூகின்றதில்லைக் கூரிருளாயிற்றே. (சு)

காமன்றனக்குமுறையல்லேன் கடல்வண்ணனார் *
மாமணவாளரெனக்குத்தானும் மகன்சொல்லில் *
யாமங்கடோறெரிவீசு மென்னிளங்கொங்கைகள் *
மாமணிவண்ணா திறத்தவாய் வளர்கின்றவே. (எ)

மஞ்சுறுமாலிருஞ்சோலை நின்றமணாளனார் *
நெஞ்சம்நிறைகொண்டுபோயினார் நினைகின்றிலர் *
வெஞ்சுடர்போய்விடியாமலெவ்விடம்புக்கதோ *
‡ நஞ்சடலம்துயின்றால் நமக்கினிநல்லதே. (அ)

காமன்கணைக்கோரிலக்கமாய் நலத்தின்மிகு *
பூமருகோல நம்பெண்மைசிந்தித்திராதுபோய் *
[illegible]கொடுதோழி நாம்தொழுதேத்தினால் *
[illegible]வண்ணரைக் கண்களால்காணலாங்கொலோ. (கூ)

‡‡ வென்றிவிடையுடனேழடர்த்தவடிகளை *
மன்றில்மலிபுகழ்மங்கைமன் கலிகன்றிசொல் *
ஒன்றுநின்றவொன்பதுமுரைப்பவர்தங்கள்மேல் *
என்றும்நில்லாவினை யொன்றுஞ்சொல்லிலுலகிலே. (௧௦)

குன்றம் பூமல் பொருந் ‐ தன்னை ஆழி காமன் மஞ்சுறு காமன்கணை வென்றி மன்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ரு-வது, மன்னிலங்கு.

இதுவுமது.

நேரிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

ஸ்ரீராகம்-ரூபகதாளம்.

‡‡ மன்னிலங்குபாரதத்துத்தேரூர்ந்து * மாவலியைப்
பொன்னிலங்குதிண்விலங்கில்வைத்து * பொருகடல்சூழ்
தென்னிலங்கையீடழித்த தேவர்க்கிதுகாணீர் *
என்னிலங்குசங்கோடெழில்தோற்றிருந்தேனே. (௧)

இருந்தானென்னுள்ளத்திறைவன் * கறைசேர்
பருந்தாள்களிற்றுக்கருள்செய்த * செங்கண்
பெருந்தோள்நெடுமாலைப் பேர்பாடியாட *
வருந்தாதென்கொங்கை யொளிமன்னுமன்னே. (௨)

அன்னேயிவரையறிவன் * மறைநான்குமு
முன்னேயுரைத்த முனிவரிவர்வந்து *
பொன்னேய்வளைகவர்ந்து போகார்மனம்புகுந்து *
என்னேயிவரெண்ணுமெண்ணமறியோமே. (௩)

அறியோமேயென்றுரைக்கலாமே * எமக்கு
வெறியார்பொழில்சூழ் வியன்குடந்தைமேவி *
சிறியானோர்பிள்ளையாய் மெள்ளநடந்திட்டு *
உறியார்நறுவெண்ணெ யுண்டுகந்தார்தம்மையே. (௪)

தம்மையேநாளும் வணங்கித்தொழுவார்க்கு
தம்மையேயொக்க வருள்செய்வராதலால் *
தம்மையேநாளும் வணங்கித்தொழுதிறைஞ்சி *
தம்மையேபற்றா மனத்தென்றும்வைத்தோமே. (௫)

வைத்தாரடியார்மனத்தினில்வைத்து - இன்பம்
உற்றாரொளிவிசும்பிலோரடிவைத்து - * ஓரடிக்கும்
எய்த்ாதுமண்ணென்றிமையோர் தொழுதிறைஞ்சி *
கைத்தாமரைகுவிக்கும கண்ணனென்கண்ணனையே. (௬)

கண்ணன்மனத்துள்ளே நிற்கவும் * கைவளைகள்
என்னோகழன்ற இவையென்னமாயங்கள் *
பெண்ணானோம்பெண்மையோம்நிற்க * அவன்மேய
அண்ணல்மலையுமரங்கமும்பாடோமே (௭)

பாடோமேயெந்தைபெருமானை * பாடிநின்
றாடோமேயாயிரம்பேரானை * பேர்நினைந்து
சூடோமேசூடுமதுழாயலங்கல்சூடி * நாம்
கூடோமேகூடக் குறிப்பாகில்நன்னெஞ்சே. (௮)

நன்னெஞ்சேநம்பெருமான் நாளுமினிதமரும் *
அன்னம்சேர்கானலணியாலிகைதொழுது *
முன்னம்சேர்வல்வினைகள்போக முகில்வண்ணன் *
பொன்னம்சேர்சேவடிமேல் போதணியப்பெற்றோமே. (௯)

‡‡ பெற்றாராயிரம்பேரானைப் * பேர்பாடப்
பெற்றான்கலியனொலிசெய்தமிழ்மாலை *
கற்றார்முற்றுலகாள்வ ரிவைகேட்க
லுற்றார்க்கு - * உறுதுயரில்லையுலகத்தே. (௧௦)

மன் னிருந்தான் அன்னே அறியோமே தம்மையே வைத்தார் கண்ணன் பாடோமே நன்னெஞ்சே பெற்றார் நிலே.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

௪-வது, நிலையிடம்.

தசாவதாரங்களின்சிறப்பு.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அடாணாராகம் - திரிபுடைதாளம்.

‡‡ நிலையிடமெங்குமின்றிநெடுவெள்ளமும்பர் வளநாடுமூடவிமையோர் *
தலையிடமற்றெமக்கோர்சரணில்லையென்ன அரணாவனென்னுமருளால் *
அலைகடல்நீர்குழம்பஅகடாடவோடியகல்வானுரிஞ்ச * முதுகில்
மலைகளைமீதுகொண்டுவருமீனைமாலை மறவாதிறைஞ்சென்மனனே. (௧)

செருமிகுவாளெயிற்றவரவொன்றுசுற்றித் திசைமண்ணும்விண்ணுமுடனே *
வெருவரவெள்ளைவெள்ளம்முழுதும்குழம்ப இமையோர்கள்நின்றுகடைய *
பருவரையொன்றுநின்றுமுதுகில்பரந்து சுழலக்கிடந்துதுயிலும் *
அருவரையன்னதன்மையடலாமையானதிருமால்நமக்கோரரணே. (௨)

தீதறுதிங்கள்பொங்குசுடரும்ப ரும்பருலகேழினோடுமுடனே *
மாதிரமண்சுமந்தவடகுன்றுநின்ற மலையாறுமேழுகடலும்
பாதமர்சூழ்குளம்பினகமண்டலத்தி னொருபாலொதுங்கவளர்சேர் *
ஆதிமுனேனமாகியரணாயமூர்த்தி யதுநம்மையாளுமரசே. (௩)

தளையவிழ்கோதைமாலையிருபால்தயங்க எரிகான்றிரண்டுதறுகண் *
அளவெழுவெம்மைமிக்கவரியாகி யன்றுபரியோன்சினங்களவிழ *
வளையுகிராளிமொய்ம்பில்மறவோனதாகம்மதியாதுசென்றொருகிரால்
பிளவெழவிட்டகுட்டமது வையமூடுபெருநீரில்மும்மைபெரிதே. (௪)

வெந்திறல்வாணன்வேள்வியிடமெய்தி யங்கோர்குறளாகிமெய்ம்மையுணர *
செந்தொழில்வேதநாவில்முனியாகிவைய மடிமூன்றிரந்துபெறினும் *
மந்தரமீதுபோகிமதிநின்றிறைஞ்ச மலரோன்வணங்கவளர்சேர் *
அந்தரமேழினூடுசெலவுய்த்தபாத மதுநம்மையாளுமரசே. (௫)

இருநிலமன்னர்தம்மையிருநாலுமெட்டுமொருநாலுமொன்றுமுடனே
செருநுதலூடுபோகியவராவிமங்க மழுவாளில்வென்றதிறலோன் *
பெருநிலமங்கைமன்னர்மலர்மங்கைநாதர்புலமங்கைகேள்வர்புகழ்சேர்
பெருநிலமுண்டுமிழ்ந்தபெருவாயராகியவர்நம்மையாள்வார்பெரிதே. (௬)

இலைமலிபள்ளியெய்தியிதுமாயமென்ன இனமாயமான்பின் * எழில்சேர்
அலைமலிவேல்கணாளையகல்விப்பதற் கோருருவாயமானையமையா *
கொலைமலியெய்துவித்தகொடியோனிலங்கை பொடியாகவென்றியமருள் *
சிலைமலிசெஞ்சரங்கள்செலவுய்த்தநங்கள் திருமால்நமக்கொரரணே. (௭)

முன்னுலகங்களேழுமிருள்மண்டியுண்ண முதலோடுவீடுமறியாது - *
என்னிதுவந்ததென்னவிமையோர் திசைப்பஎழில்வேதமின்றிமறைய *
பின்னும்வானவர்க்கும்முனிவர்க்கும்நல்கியிருள்தீர்ந்திவ்வையமகிழ *
அன்னமதாயிருந்தங்கறநூலுரைத்த அதுநம்மையாளுமரசே. (௮)

துணைநிலைமற்றெமக்கோருளதென்றிராது தொழுமின்கள்தொண்டர்துலைய *
உணமுலைமுன்கொடுத்தவுர வோளதாவியுகவுண்டுவெண்ணெய்மருவி
பணமுலையாயர்மாதருரலோடுகட்டஅதனோடுமோடி, அடல்சேர் *
இணைமருதிற்றுவீழநடைகற்றதெற்றல் வினைபற்றறுக்கும்விதியே. (௯)

‡‡கொலைகெழுசெம்முகத்தகளிறொன்றுகொன்றுகொடியோனிலங்கைபொடி
யா * சிலைகெழுசெஞ்சரங்கள்செலவுய்த்தநங்கள்திருமாலைவேலைபுடைசூழ்
கலிகெழுமாடவீதிவயல்மங்கைமன்னுகலிகன்றிசொன்னபனுவல் *
ஒலிகெழுபாடல்பாடியுழல்கின்றதொண்டரவராள்வரும்பருலகே. (௧௦)

நிலை செரு தீதறு தளை வெந்திறல் இருநிலம்இலைமலி முன் துணைகொலை மான்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ரு-வது, மானமரும்.

எம்பெருமான் திருச்சாழல் அவதாரச்சிறப்புக்களை வினாவிடைகளாகக் கூறல்

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

கண்டாராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ மானமருமென்னோக்கி வைதேவியின்துணையா *
கானமரும்கல்லதர்போய்க் காடுறைந்தான்காணேடீ *
கானமரும்கல்லதர்போய்க் காடுறைந்தபொன்னடிக்கள் *
வானவர்தம்சென்னி மலர்கண்டாய்சாழலே. (க)

தந்தைதளைகழலத்தோன்றிப்போய் * ஆய்ப்பாடி
[illegible]தன்குலமதலையாய் வளர்ந்தான்காணேடீ *
[illegible]தன்குலமதலையாய் வளர்ந்தான்நான்முகற்குத்
தந்தைகாண் * எந்தைபெருமான்காண்சாழலே. (உ)

ஆழ்கடல்சூழ்வையகத்தாரேசப்போய் * ஆய்ப்பாடித்
தாழ்குழலார்வைத்த தயிருண்டான்காணேடீ *
தாழ்குழலார்வைத்த தயிருண்டபொன்வயிறு * இவ்
வேழுலகுமுண்டு மிடமுடைத்தால்சாழலே. (ங)

அறியாதார்க்கானுயனாகிப்போய் * ஆய்ப்பாடி
உறியார்நறுவெண்ணெ யுண்டுகந்தான்காணேடீ *
உறியார்நறுவெண்ணெயுண்டுகந்த பொன்வயிற்றுக்கு - *
எறிநீருலகனைத்துமெய்தாதால்சாழலே. (ச)

வண்ணக்கருங்குழ லாய்ச்சிபால்மொத்துண்டு *
கண்ணிக்குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டான்காணேடீ *
கண்ணிக்குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டானாகிலும் *
எண்ணற்கரிய னிமையோர்க்குஞ்சாழலே. (ரு)

[illegible]றங்கக் கண்டவர்தம்கண்களிப்ப *
[illegible]க்கூத்தாடினான் காணேடீ *
[illegible]
[illegible] சாழலே.

கோதைவேல்ஐவர்க்காய் மண்ணகலம்கூறிடுவான் *
தூதனாய்மன்னவனால் சொல்லுண்டான்காணேடீ
தூதனாய்மன்னவனால் சொல்லுண்டானாகிலும் *
ஓதநீர்வையகம்முன் னுண்டுமிழ்ந்தான்சாழலே. (௭)

பார்மன்னர்மங்கப் படைதொட்டுவெஞ்சமத்து *
தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்ந்தான்காணேடீ
தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்ந்தானாகிலும் *
தார்மன்னர்தங்கள் தலைமேலான்சாழலே (௮)

கண்டாரிரங்கக் கழியக்குறளுருவாய் *
வண்டாரான்வேள்வியில் மண்ணிரந்தான்காணேடீ *
வண்டாரான்வேள்வியில் மண்ணிரந்தானாகிலும் *
விண்டேழுலகுக்கும் மிக்கானகாண்சாழலே (௯)

‡‡ கள்ளத்தால்மாவலியை மூவடிமண்கொண்டளந்தான் *
வெள்ளத்தான்வேங்கடத்தா னென்பரால்காணேடீ *
வெள்ளத்தான் வேங்கடத்தானேலும் * கலிகன்றி
உள்ளத்தினுள்ளே யுளன்கண்டாய்சாழலே (௧0)

மான் தந்தை ஆழ்கட லறியாதார் வண்ணக் கன்றக் கோதை பார்கண்டார் கள்ளம் மைந்நின்ற.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

௬-வது, மைந்நின்ற.

உலகினரைநோக்கி மாயனை வணங்கீரேனல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

நீலாம்புரிராகம்-அடதாளம்.

‡‡ மைந்நின்றகருங்கடல்வாயுலகின்றி வானவரும்யாமுமெல்லாம் *
நெய்ந்நின்றசக்கரத்தன் திருவயிற்றில் நெடுங்காலம்கிடந்ததோரீர் *
எந்நன்றிசெய்தாரா ஏதிலோர்தெய்வத்தையேத்துகின்றீர் *
செய்ந்நன்றிகுன்றேன்மின் தொண்டர்காளண்டனையேயேத்தீர்களே. (௧)

நில்லாதபெருவெள்ளம் நெடுவிசும்பின்மீதோடிநிமிர்ந்தகாலம் *
மல்லாண்டதடக்கையால் பகிரண்டமகப்படுத்தகாலத்து - * அன்று
எல்லாருமறியாரோ எம்பெருமானுண்டுமிழ்ந்தஎச்சில்தேவர் *
அல்லாதார்தாமுளரே யவனருளேயுலகாவதறியீர்களே. (௨)

நெற்றிமேல்கண்ணானும் நிறைமொழிவாய்நான்முகனும்நீண்டநால்வாய் *
ஒற்றைக்கைவெண்பகட்டி லொருவனையுமுள்ளிட்டவமரரோடும் *
வெற்றிப்போர்க்கடலரையன் விழுங்காமல்தான்விழுங்கியுய்யக்கொண்ட *
கொற்றப்போராழியான்குணம்பரவாச் சிறுதொண்டர்கொடியவாறே. (௩

பனிப்பரவைத்திரைததும்பப் பாரெல்லாம்நெடுங்கடலேயானகாலம் *
இனிக்களைகணிவர்க்கில்லையென் றுலகமேழினையுமூழில்வாங்கி *
முனித்தலைவன்முழங்கொளிசேர்திருவயிற்றில் வைத்தும்மையுய்யக்கொண்ட
கனிக் † களவத்திருவுருவத்தொருவனையே கழல்தொழுமாகல்லீர்களே. (௪

பாராரும்காணாமே பரவைமாநெடுங்கடலேயானகாலம் *
ஆராலுமவனுடைய திருவயிற்றில்நெடுங்காலம்கிடந்தது - * உள்ளத்
தோராதவுணர்வி லீருணருதிரேலுலகளந்தவும்பர்கோமான் *
பேராளன்பேரானபேர்க ளாயிரங்களுமேபேசீர்களே. (௫

பேயிருக்குநெடுவெள்ளம் பெருவிசும்பின்மீதோடிப்பெருகுகாலம் *
தாயிருக்கும்வண்ணமே யும்மைத்தன்வயிற்றிருத்தியுய்யக்கொண்டான் *
போயிருக்கமற்றிங்கோர் புதுதெய்வம்கொண்டாடும்தொண்டீர் * பெற்ற
தாயிருக்க மனைவெந்நீராட்டுதிரோமாட்டாத் தகவற்றீரே. (௬)

மண்ணாடும்விண்ணாடும் வானவரும்தானவரும்மற்றுமெல்லாம் *
உண்ணாதபெருவெள்ள முண்ணாமல்தான்விழுங்கியுய்யக்கொண்ட *
கண்ணாளன்கண்ணமங்கைநகராளன் கழல்சூடி * அவனையுள்ளத்
தெண்ணாதமானிடத்தை யெண்ணாதபோதெல்லாமினியவாறே. (௭)

மறம்கிளர்ந்துகருங்கடல்நீருரம் துரந்துபரந்தேறியண்டத்தப்பால் *
புறம்கிளர்ந்தகாலத்துப் பொன்னுலகமேழினையுமூழில்வாங்கி *
அறம்கிளர்ந்ததிருவயிற்றி னகம்படியில்வைத்தும்மையுய்யக்கொண்ட *
நிறம்கிளர்ந்தகருஞ்சோதி நெடுந்தகையைநினையாதார்நீசர்தாமே. (௮)

அண்டத்தின்முகடழுந்த அலைமுந்நீர்த்திரைததும்பஆவாவென்று *
தொண்டர்க்குமமரர்க்கும் முனிவருக்குந்தானருளி * உலகமேழும்
உண்டொத்ததிருவயிற்றினகம்படியில் வைத்தும்மையுய்யக்கொண்ட *
கொண்டல்கைமணிவண்ணன் தண்குடந்தைநகர்பாடியாடீர்களே. (௯)

‡‡ தேவரையுமசுரரையும்திசைகளையும் கடல்களையும்மற்றும்முற்றும் *
யாவரையுமொழியாமே யெம்பெருமானுண்டுமிழ்ந்ததறிந்துசொன்ன *
காவளரும்பொழில்மங்கைக் கலிகன்றியொலிமாலைகற்றுவல்லார் *
பூவளரும்திருமகளாலருள்பெற்றுப் பொன்னுலகில்பொலிவர்தாமே. (௰)

மை நில்லா நெற்றி பனி பார் பேய் மண் மற மண்டம் தேவர் நீணாகம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† களவம் - களாப்பழம்.

DR.

எ - வது [illegible]கம்.

கண்ணனைக்காணாக் கண்முதலியன பயனல்லவெனல்

நேரிசைக்கொச்சககலிப்பா.

வராளிராகம்-ரூபகதாளம்.

‡‡ நீணாகஞ்சுற்றி நெடுவரைநட்டு - ஆழ்கடலைப்
பேணான்கடைந்து அமுதங்கொண்டுகந்தபெம்மானை *
பூணாரமார்வனைப் புள்ளூரும்பொன்மலையை *
காணாதார்கண்ணென்றும் கண்ணல்லகண்டாமே. (க)

நீள்வானகுறளுருவாய் நின்றிரந்துமாவலிமண் *
தாளாலளவிட்ட தக்கணைக்குமிக்கானை *
தோளாதமாமணியைத் தொண்டர்க்கினியானை *
கேளாச்செவிகள் செவியல்லகேட்டாமே. (உ)

தூயானைத் தூயமறையானை * தென்னாலி
மேயானை மேவாளுயிருண் டமுதுண்ட
வாயானை * மாலைவணங்கி யவன்பெருமை *
பேசாதார்பேச்சென்றும் பேச்சல்லகேட்டாமே (௩)

கூடாவிரணியனைக் கூருகிராலமாவிடந்த *
ஓடாவடலரியை உம்பரார்கோமானை *
தோடார்நறுந்துழாய மார்வனை * ஆர்வத்தால
பாடாதார்பாட்டென்றும் பாட்டல்லகேட்டாமே. (௪)

மையார்கடலும மணிவரையுமமாமுகிலும *
கொய்யார்குவளையும காயாவும்போன்றிருண்ட
மெய்யானை * மெய்யமலையானைச் சங்கேந்தும
கையானை * கைதொழாக்கையல்ல கண்டாமே. (௫)

கள்ளார்துழாயும் கணவலரும் கூவிளையும *
முள்ளார்முளரியு மாம்பலுமுன்கண்டக்கால் *
புள்ளாயோரேனமாய்ப் புக்கிடந்தான்பொன்னடிக்கென்று - *
உள்ளாதாருள்ளத்தை யுள்ளமாக்கொள்ளோமே. (௬)

கனையார்கடலும் கருவிளையும்காயாவும்
அனையானை * அன்பினாலார்வத்தால் * என்றும்

நெற்றிமேல்கண்ணானும் நிறைமொழிவாய்நான்முகனும்நீண்டநால்வாய் *
ஒற்றைக்கைவெண்பகட்டி லொருவனையுமுள்ளிட்டவமரரோடும் *
வெற்றிப்போர்க்கடலரையன் விழுங்காமல்தான் விழுங்கியுய்யக்கொண்ட *
கொற்றப்போராழியான்குணம்பரவாச் சிறுதொண்டர்கொடியவாறே (௩)

பனிப்படைத்திரைததும்பப் பாரெல்லாம்நெடுங்கடலேயானகாலம் *
இனிக்களைகணிவர்க்கில்லையென் றுலகமேழினையுமூழில்வாங்கி *
முனித்தலைவன்முழங்கொளிசேர் திருவயிற்றில் வைத்தும்மையுய்யக்கொண்ட
கனிக் † களவத்திருவுருவத்தொருவனையே கழல்தொழுமாகல்லீர்களே. (௪)

பாராருங்காணாமே பரவைமாநெடுங்கடலேயானகாலம் *
ஆரானுமவனுடைய திருவயிற்றில்நெடுங்காலம்கிடந்தது - * உள்ளத்
தோராதவுணர்விலீ ருணருதிரேலுலகளந்தவும்பர்கோமான் *
பேராளன்பேரானபேர்களாயிரங்களுமேபேசீர்களே (ரு)

பேயிருக்குநெடுவெள்ளம் பெருவிசும்பின்மீதோடிப்பெருகுகாலம் *
தாயிருக்கும்வண்ணமே யும்மைத்தன்வயிற்றிருத்தியுய்யக்கொண்டான் *
போயிருக்கமற்றிங்கோர் புதுத்தெய்வம்கொண்டாடுந்தொண்டீர் * பெற்ற
தாயிருக்க மனைவெந்நீராட்டுதிரோமாட்டாத தகவற்றீரே (௬)

மண்ணாடும்விண்ணாடும் வானவரும் தானவரும்மற்றுமெல்லாம் *
உண்ணாதபெருவெள்ள முண்ணாமல் தான்விழுங்கியுய்யக்கொண்ட *
கண்ணாளன்கண்ணமங்கைநகராளன் கழல்சூடி * அவனையுள்ளத்
தெண்ணாதமானிடத்தை யெண்ணாதபோதெல்லாமினியவாறே. (௭)

மறங்கிளர்ந்துகருங்கடல்நீருரந் துரந்துபரந்தேறியண்டத்தப்பால் *
புறங்கிளர்ந்தகாலத்துப் பொன்னுலகமேழினையுமூழில்வாங்கி *
அறங்கிளர்ந்ததிருவயிற்றி னகம்படியில்வைத்தும்மையுய்யக்கொண்ட *
நிறங்கிளர்ந்தகருஞ்சோதி நெடுந்தகையைநினையாதார்நீசர்தாமே (அ)

அண்டத்தின்முகடழுந்த அலைமுந்நீர்த்திரைததும்பஆவாவென்று *
தொண்டர்க்குமமரர்க்கும் முனிவருக்கும்தானருளி * உலகமேழும்
உண்டொத்ததிருவயிற்றினகம்படியில் வைத்தும்மையுய்யக்கொண்ட *
கொண்டல்கைமணிவண்ணன் தண்குடந்தைநகர்பாடியாடீர்களே. (௯)

‡‡ தேவரையுமசுரரையும்திசைகளையும் கடல்களையும்மற்றும்முற்றும் *
யாவரையுமொழியாமே யெம்பெருமானுண்டுமிழ்ந்ததறிந்துசொன்ன *
காவளரும்பொழில்மங்கைக் கலிகன்றியொலிமாலைகற்றுவல்லார் *
பூவளரும்திருமகளாலருள்பெற்றுப் பொன்னுலகில்பொலிவர்தாமே. (௧0)

மை நில்லா நெற்றி பனி பார் பேய் மண் மற மண்டம் தேவர் ஈறைகம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† களவம் - களாப்பழம்.

௭ - வது [illegible]கம்.

கண்ணனைக்காணக் கண்முதலியன பயனிலவெனல்

நேரிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

வராளிராகம்-ரூபகதாளம்.

‡‡ நிணங்கமழு முறி நெடுவரைநட்டு - ஆழ்கடலைப்
பேணக்கடைந்த தமுதங்கொண்டுகந்த பெம்மானை *
பூணாரமார்வனைப் புள்ளூரும் பொன்மலையை *
காணாதார் கண்ணென்றும் கண்ணல்ல கண்டாமே. (௧)

நீள்வான் குறளுருவாய் நின்றிரந்து மாவலிமண் *
தாளால் அளவிட்ட தக்கணைக்கு மிக்கானை *
தோளாத மாமணியைத் தொண்டர்க்கினியானை *
கேளாச்செவிகள் செவியல்ல கேட்டாமே. (௨)

தூயானைத் தூயமறையானை * தென்னாலி
மேயானை மேவாளுயிருண் டமுதுண்ட
வாயானை * மாலைவணங்கி யவன்பெருமை *
பேசாதார் பேச்சென்றும் பேச்சல்ல கேட்டாமே (௩)

கூடாவிரணியனைக் கூருகிரால் மார்விடந்த *
ஓடா அடலரியை உம்பரார்கோமானை *
தோடார் நறுந்துழாய் மார்வனை * ஆர்வத்தால்
பாடாதார் பாட்டென்றும் பாட்டல்ல கேட்டாமே. (௪)

மையார் கடலும் மணிவரையும் மாமுகிலும் *
கொய்யார் குவளையும் காயாவும் போன்றிருண்ட
மெய்யானை * மெய்யமலையானைச் சங்கேந்தும்
கையானை * கைதொழாக் கையல்ல கண்டாமே. (௫)

கள்ளார் துழாயும் கணவலரும் கூவிளையும் *
முள்ளார் முளரியும் ஆம்பலும் முன்கண்டக்கால் *
புள்ளாய் ஓரேனமாய்ப் புக்கிடந்தான் பொன்னடிக்கென்று - *
உள்ளாதாருள்ளத்தை யுள்ளமாக்கொள்ளோமே. (௬)

கனையார் கடலும் கருவிளையும் காயாவும்
அனையானை * அன்பினால் ஆர்வத்தால் * என்றும்

சுனையார்மலரிட்டுத் தொண்டராய்நின்று *
நினையாதார்நெஞ்சென்றும் நெஞ்சல்லகண்டாமே. (எ)

வெறியார்கருங்கூந்த லாய்ச்சியர்வைத்த *
உறியார்நறுவெண்ணெய் தானுகந்துண்ட
சிறியானை * செங்கணெடியானைச்சிந்தித்
தறியாதார் * என்றுமறியாதாரகண்டாமே (அ)

‡‡ தேனொடுவண்டாலும் திருமாலிருஞ்சோலை *
தானிடமாகக்கொண்டான் தடமலர்க்கண்ணிக்காய் *
ஆன்விடையேழன் றடர்த்தார்க் காளானாரல்லாதார் *
மானிடவரல்லரென் றென்மனத்தேவைத்தேனே. (௯)

‡‡ மெய்ந்நின்றபாவமகல * திருமாலைக்
கைந்நின்றவாழியான் சூழுங்கழல்சூடி *
கைந்நின்றவேற்கைக் கலியனொலிமாலை *
ஐயொன்றுமைந்து மிவைபாடியாடுமினே. (க0)

நீணகம் நீள்வான் தூயான் கூடா மையார் கள்ளார் கனைவெறி தேன் மெய் மாற்றம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

சாற்றுப்பாட்டுக்கள்.

அ-வது, மாற்றமுள.

நம்பியைநோக்கி உய்யும் வகையருளெனல்.

கலிவிருத்தம்.

மாஞ்சிராகம்-அடதாளம்.

‡‡ மாற்றமுளவாகிலும்சொல்லுவன் * மக்கள்
தோற்றக்குழிதோற்றுவிப்பாய்கொலென்றின்னம் *
ஆற்றங்கரைவாழ்மரம்போலஞ்சுகின்றேன் *
நாற்றச்சுவையூறொலியாகியநம்பீ. (க)

சீற்றமுளவாகிலும்செப்புவன் * மக்கள்
தோற்றக்குழிதோற்றுவிப்பாய்கொலென்றஞ்சி *

காற்றத்திடைப்பட்ட கலவர்மனம்போல் *
ஆற்றத்துளங்காநிற்பன் ஆழிவலவா (௨)

தூங்கார்பிறவிக்களின்னம்புகப்பெய்து *
வாங்காயென்றுசிந்தித்து நானதற்கஞ்சி *
பாம்போடொருகூரையிலேபயின்றாற்போல் *
தாங்காதுள்ளம்தள்ளுமென் தாமரைக்கண்ணா. (௩)

உருவார்பிறவிக்களின்னம்புகப்பெய்து *
திரிவாயென்றுசிந்தித்தியென்றதற்கஞ்சி *
இருபாடெரிகொள்ளியி னுள்ளெறும்பேபோல் *
உருகாநிற்குமென்னுள்ள மூழிமுதல்வா (௪)

கொள்ளக்குறையாதவிடும்பைக்குழியில் *
தள்ளிப்புகப்பெய்திகொ லென்றதற்கஞ்சி *
வெள்ளத்திடைப்பட்ட நரியினம்போலே *
உள்ளம்துளங்காநிற்பனூழிமுதல்வா. (௫)

படைநின்றபைந்தாமரையோடு - * அணிநீலம்
மடைநின்றலரும் வயலாலிமணாளா *
இடையெநிற்நதமரமேயொத்திராமே *
அடையவருளா யெனக்குன்றனருளே. (௬)

வேம்பின்புழு வேம்பன்றியுண்ணாது - * அடியேன்
நான்பின்னு முன்சேவடியன்றிநயவேன் *
தேம்பலிளந்திங்கள்சிறைவிடுத்து - * ஐவாய்ப்
பாம்பினணைப் பள்ளிகொண்டாய்பரஞ்சோதீ. (௭)

‡‡ அணியார்பொழில்சூழரங்கநகரப்பா *
துணியேனினி நின்னருளல்லதெனக்கு *
மணியேமணிமாணிக்கமே மதுசூதா *
பணியாயெனக்குய்யும்வகை பரஞ்சோதீ. (௮)

‡‡ நந்தாநரகத்தழுந்தாவகை * நாளும்
எந்தாய்! தொண்டரானவர்க்கின்னருள்செய்வாய் *
சந்தோகா தலைவனே தாமரைக்கண்ணா *
அந்தோ அடியேற் கருளாயுன்னருளே. (௯)

‡‡ குன்றமெடுத் தாநிரைகாத்தவன்றன்னை
மன்றில்புகழ் மங்கைமன் கலிகன்றிசொல் *
ஒன்றுநின்றவொன்பதும் வல்லவர்தம்மேல் *
என்றும்வினையாயின சாரகில்லாவே (௧௦)

மாற்றம் சீற்றம் தூங்கார் உருவார் கொள்ளப்படை வேம்பினணியார் நந்தா குன்றம் நிதி.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி ஸம்பூர்ணம்.

ஆ - திருமொழி - ௧௦௮ - க்கு - பாட்டு - ௧௦௮௪.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

திருமங்கையாழ்வா ரருளிச்செய்த

திருக்குறுந்தாண்டகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

தோடிராகம் - ரூபகதாளம்.

‡‡ நிதியினைப்பவளத்தூணை நெறிமையால்நினையவல்லார்
கதியினைக்கஞ்சன்மாளக் கண்டுமுன்னண்டமாளும் *
மதியினைமாலைவாழ்த்தி வணங்கியென்மனத்துவந்த *
விதியினைக்கண்டுகொண்ட தொண்டனேன்விடுகிலேனே (௧)

காற்றினைப்புனலைத்தீயைக் கடிமதிளிலங்கைசெற்ற *
ஏற்றினை * இமயமேய வெழில்மணித்திரளை * இன்ப
ஆற்றினையமுதந்தன்னை யவுணனாருயிரையுண்ட
கூற்றினை * குணங்கொண்டுள்ளம் கூறுநீகூறுமாறே. (௨)

பாயிரும்பரவைதன்னுள் பருவரைதிரித்து * வானோர்க்
காயிருந்தமுதங்கொண்ட வப்பனையெம்பிரானை *
வேயிருஞ்சோலைசூழ்ந்து விரிகதிரிரியநின்ற *
மாயிருஞ்சோலைமேயமைந்தனை வணங்கினேனே. (௩)

கேட்கயானுற்றதுண்டு கேழலாயுலகங்கொண்ட *
பூக்கெழுவண்ணனாரைப் போதரக்கனவில்கண்டு *
வாக்கினால்கருமந்தன்னால் மனத்தினால்சிரத்தைதன்னால் *
வேட்கைமீதூரவாங்கி விழுங்கினேற்கினியவாறே. (௪)

இரும்புனன்றுண்டநீர்போ லெம்பெருமானுக்கு - * என்றன்
அரும்பெறலன்புபுக்கிட் டடிமைபூண்டுய்ந்துபோனேன் *
வரும்புயல்வண்ணனாரை மருவியென்மனத்துவைத்து *
கரும்பினின்சாறுபோலப் பருகினேற்கினியவாறே. (௫)

மூவரில்முதல்வனாய வொருவனையுலகங்கொண்ட *
கோவினைக்குடந்தைமேய குருமணித்திரளை * இன்பப்

பாவினைப்பச்சைத்தேனை பைம்பொன்னையமரர்சென்னிப்
பூவினை * புகழும்தொண்ட ரென்சொல்லிப்புகழ்வர்தாமே (௬)

இம்மையைமறுமைதன்னை யெமக்குவீடாகிநின்ற *
மெய்ம்மையைவிரிந்தசோலை வியன்திருவரங்கம்மேய *
செம்மையைக்கருமைதன்னைத் திருமலையொருமையானை *
தன்மையைநினைவாரென்றன் தலைமிசைமன்னுவாரே (௭)

வானிடைப்புயலைமாலை வரையிடைப்பிரசமீன்ற *
தேனிடைக்கரும்பின்சாற்றைத் திருவினைமருவிவாழார் *
மானிடப்பிறவியந்தோ மதிக்கிலர்கொள்க * தந்தம
ஊனிடைக்குரம்பைவாழ்க்கைக் குறுதியேவேண்டினாரே. (௮)

உள்ளமோவொன்றிநில்லா தோசையிலெரிநின்றுண்ணும் *
கொள்ளிமேலெறும்புபோலக் குழையுமாலென்றனுள்ளம் *
தெள்ளியீர்தேவர்க்கெல்லாம் தேவராயுலகம்கொண்ட
ஒள்ளியீர் * உம்மையல்லா லெழுமையுந்துணையிலோமே. (௯)

சித்தமும்செவ்வைநில்லா தென்செய்கேன்தீவினையேன் *
பத்திமைக்கன்புடையே னாவதேபணியாயெந்தாய் *
முத்தொளிமரதகமே முழங்கொளிமுகில்வண்ணா * என்
அத்தநின்னடிமையல்லால் யாதுமொன்றறிகிலேனே. (௧௦)

தொண்டெல்லாம்பரவிநின்னைத் தொழுதடிபணியுமாறு
கண்டு * தான்கவலைதீர்ப்ப னாவதேபணியாயெந்தாய் *
அண்டமாயெண்டிசைக்கு மாதியாய்நீதியான *
பண்டமாம்பரமசோதி நின்னையேபரவுவேனே. (௧௧)

ஆவியையரங்கமாலை யழுக்குடம்பெச்சில்வாயால் *
தூய்மையில்தொண்டனேன்நான் சொல்லினேன்தொல்லைநாமம் *
பாவியேன்பிழைத்தவாறென் றஞ்சினேற்கஞ்சலென்று *
காவிபோல்வண்ணர்வந்தென் கண்ணுளேதோன்றினாரே. (௧௨)

இரும்புநன்றுண்டநீரும் போதரும்கொள்க * என்றன்
அரும்பிணிபாவமெல்லா மகன்றனவென்னைவிட்டு *
சுரும்பமர்சோலைசூழ்ந்த வரங்கமாகோயில்கொண்ட *
கரும்பினைக்கண்டுகொண்டென் கண்ணிணைகளிக்குமாறே. (௧௩)

காவியைவென்றகண்ணார் கலவியேகருதி * நாளும்
பாவியேனாகவெண்ணி யதனுள்ளேபழுத்தொழிந்தேன் *

தூவிசேரன்னமன்னும் சூழ்புனற்குடந்தையானை *
பாவியேன்பாவியாது பாவியேனாயினேனே (க௪)

முன்பொலாவிராவணன்றன் முதுமதிளிலங்கைவேவித்து - *
அன்பினாலனுமன்வந்தாங் கடியிணைபணியநின்றார்க்கு - *
என்பெலாமுருகியுக்கிட் டென்னுடைநெஞ்சமென்னும் *
அன்பினால்ஞானநீர்கொண் டாட்டுவனடியனேனே. (க௫)

மாயமான்மாயச்செற்று மருதிறநடந்து * வையம்
தாயமாபரவைபொங்கத் தடவரைதிரித்து * வானோர்க்
கீயுமாலெம்பிரானார்க் கென்னுடைச்சொற்களென்னும் *
தூயமாமாலைகொண்டு சூட்டுவன்தொண்டனேனே (க௬)

பேசினார்பிறவிநீத்தார் பேருளான்பெருமைபேசி *
ஏசினார்உய்ந்துபோனா ரென்பதிவ்வுலகின்வண்ணம் *
பேசினேனேசமாட்டேன் பேதையேன்பிறவிநீத்தற்கு - *
ஆசையோபெரிதுகொள்க அலைகடல்வண்ணாபாலே. (க௭)

இளைப்பினையியக்கம்நீக்கி யிருந்துமுன்னிமையைக்கூட்டி *
அளப்பிலைம்புலனடக்கி யன்பவர்கண்ணேவைத்து *
துளக்கமில்சிந்தைசெய்து தோன்றலும்சுடர்விட்டு - * ஆங்கே
விளக்கினைவிதியில்காண்பார் மெய்ம்மையைக்காண்கிற்பாரே ()

‡‡ பிண்டியார்மண்டையேந்திப் பிறர்மனைதிரிதந்துண்ணும் *
உண்டியான்சாபம்தீர்த்த வொருவனூர் * உலகமேத்தும்
கண்டியூரரங்கம்மெய்யம் கச்சிபேர்மல்லையென்று *
மண்டினார், உய்யிலல்லால் மற்றையார்க்குய்யலாமே (க௯)

‡‡ வானவர்தங்கள்கோனும் மலர்மிசையயனும் * நாளும்
தேமலர்தூவியேத்தும் சேவடிச்செங்கண்மாலை *
மானவேல்கலியன்சொன்ன வண்டமிழ்மாலைநாலைந்தும் *
ஊனமதின்றிவல்லா ரொளிவிசும்பாள்வர்தாமே (௨0)

நிதிகாற்றுப் பாயிரும் கேட்க இரும்பு மூவரிம்மை வானுள்ளம் இத்தம் தொண்டாவி யிரும்பு காவிமுன் மாயப்பேசி யிளைப்பு பிண்டி வானவர்மின்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

திருக்குறுந்தாண்டகம் ஸம்பூர்ணம்.

ஆ பாட்டு - ௨0.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம:

திருமங்கையாழ்வா ரருளிச்செய்த

திருநெடுந்தாண்டகம்.

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

கல்யாணிராகம்-அடதாளம்.

‡‡ மின்னுருவாய்முன்னுருவில்வேதநான்காய்
விளக்கொளியாய்முளைத்தெழுந்ததிங்கள்தானாய் *
பின்னுருவாய்முன்னுருவில்பிணிமூப்பில்லாப
பிறப்பிலியாயிறப்பதற்கேயெண்ணாது - * எண்ணும்
பொன்னுருவாய்மணியுருவில்பூதமைந்தாய்ப்
புனலுருவாயனலுருவில்திகழுஞ்சோதி *
தன்னுருவாயென்னுருவில்நின்றவெந்தை
தளிர்புரையுந்திருவடியென்தலைமேலவே (க)

கல்யாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பாருருவில்நீரெரிகால்விசும்புமாகிப்
பலவேறுசமயமுமாய்ப்பரந்துநின்ற *
ஏருருவில்மூவருமேயெனநின்ற
விமையவர்தந்திருவுருவேறெண்ணும்போது *
ஓருருவம்பொன்னுருவமொன்றுசெந்தீ
ஒன்றுமாகடலுருவமொத்துநின்ற *
மூவுருவும்கண்டபோதொன்றாஞ்சோதி
முகிலுருவமெம்மடிகளுருவந்தானே. (உ)

தோடிராகம்-ரூபகதாளம்.

திருவடிவில்கருநெடுமால்சேயனென்றும்
திரேதைக்கண்வளையுருவாய்த்திகழ்ந்தானென்றும் *
பெருவடிவில்கடலமுதங்கொண்டகாலம்
பெருமானைக்கருநீலவண்ணன்றன்னை *
ஒருவடிவத்தோருருவென்றுணரலாகா
வூழிதோறூழிநின்றேத்திலல்லால் *

கருவடிவில்செங்கண்ணவண்ணன்றன்னைக்
கட்டுரையேயாரொருவர்காண்கிற்பாரே. (ரு)

தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

இந்திரற்கும்பிரமற்கும்முதல்வன்றன்னை
இருநிலம்கால்தீநீர்விண்பூதமைந்தாய் *
செந்திறத்ததமிழோசைவடசொல்லாகித்
திசைநான்குமாய்த் திங்கள்ஞாயிறாகி *
அந்தரத்தில் தேவர்க்குமறியலாகா
வந்தணனை அந்தணர்மாட்டந்திவைத்த
மந்திரத்தை * மந்திரத்தால்மறவாதென்றும்
வாழுதியேல வாழலாமமடநெஞ்சமே. (௬)

தோடிராகம்-திரிபுடைதாளம்.

ஒண்மிதியில்புனலுருவியொருகால்நிற்ப
ஒருகாலுங்காமருசீரவுணனுள்ளத்து *
எண்மதியுங்கடந்து அண்டமீதுபோகி
யிருவிசும்பினூடுபோயெழுந்து * மேலைத்
தண்மதியுங்கதிரவனுமதவிரவோடித்
தாரகையின்புறந்தடவி யப்பால்மிக்கு *
மண்முழுதுமகப்படுத்துநின்றவெந்தை
மலர்புரையும்திருவடியேவணங்கினேனே. (௭)

மோஹநராகம்-ஆதிதாளம்.

அலம்புரிந்தநெடுந்தடக்கையமரர்வேந்தன்
அஞ்சிறைப்புள்தனிப்பாகன், அவுணர்க்கென்றும் *
சலம்புரிந்தங்கருளில்லாத்தன்மையாளன்
தானுகந்தவூரெல்லாம தன்தாள்பாடி *
நிலம்பரந்துவரும் † கலுழிப்பெண்ணையீர்த்த
நெடுவேய்கள்படுமுத்தமுந்தவுந்தி *
புலம்பரந்துபொன்விளைக்கும்பொய்கைவேலிப்
பூங்கோவலூர்தொழுதும்போதுநெஞ்சே. (௮)

மோஹநராகம்-ரூபகதாளம்.

வற்புடையவரைநெடுந்தோள்மன்னர்மாள
வடிவாயமழுவேந்தியுலகமாண்டு *

---

† கலுழி - வெள்ளம்.

வெற்புடையநெடுங்கடலுள் தனிவேலுய்த்த
வேள்முதலாவென்றானூர்விந்தைமேய *
கற்புடையமடக்கன்னிகாவல்பூண்ட
கடிபொழில்சூழ்நெடுமறுகில்கமலவேலி *
பொற்புடையமலையரையன்பணியநின்ற
பூங்கோவலூர்தொழுதும்போதுநெஞ்சே. (௭)

தேசியராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ நீரகத்தாய் நெடுவரையினுச்சிமேலாய்!
நிலாத்திங்கள்துண்டத்தாய்! நிறைந்தகச்சி
ஊரகத்தாய் * ஒண்துறைநீர்வெஃகாவுள்ளாய்!
உள்ளுவாருள்ளத்தாய்! * உலகமேத்தும்
காரகத்தாய்! கார்வானத்துள்ளாய்! கள்வா!
காமருபூங்காவிரியின்தென்பால்மன்னு
பேரகத்தாய்! * பேராதென்நெஞ்சினுள்ளாய்!
பெருமானுன்திருவடியேபேணினேனே (௮)

சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்.

வங்கத்தால்மாமணிவந்துந்துமுந்நீர்
மல்லையாய்! மதிள்கச்சியூராய்! பேராய்! *
கொங்கத்தார்வளங்கொன்றையலங்கல்மார்வன்
குலவரையன்மடப்பாவையிடப்பால்கொண்டான் *
பங்கத்தாய்பாற்கடலாய் பாரின்மேலாய்
பனிவரையினுச்சியாய் பவளவண்ணா *
எங்குற்றாயெம்பெருமானுன்னைநாடி
ஏழையேனிங்ஙனமேயுழிதருகேனே (௯)

சங்கராபரணராகம்-ரூபகதாளம்.

பொன்னானாய் பொழிலேழும்காவல்பூண்ட
புகழானாய் இகழ்வாயதொண்டனேன்நான் *
என்னானாயென்னானாயென்னிலல்லால்
என்னறிவனேழையேன் * உலகமேத்தும்
தென்னானாய்வடவானாய்குடபாலானாய்
குணபாலமதயானாயிமையோர்க்கென்றும்
முன்னானாய் * பின்னானார்வணங்கும்சோதி
திருமூழிக்களத்தானாய்முதலானாயே. (௧௦)

பந்துவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பட்டுடுக்குமயர்த்திரங்கும்பாவைபேணாள்
பனிநெடுங்கண்ணீர்ததும்பப்பள்ளிகொள்ளாள் *
எட்டனைப்போதென்குடங்காலிருக்ககில்லாள்
எம்பெருமான்திருவரங்கமெங்கேயென்னும் *
மட்டுவிக்கிமணிவண்டுமுரலுங்கூந்தல்
மடமானை யிதுசெய்தாரதம்மை * மெய்யே
கட்டுவிச்சிசொல்லென்னச்சொன்னாள்நங்காய் *
கடல்வண்ணரிதுசெய்தார்காப்பாராரே (௧௧)

பந்துவராளிராகம் - ரூபகதாளம்.

நெஞ்சுருகிக்கண்பனிப்பநிற்குஞ்சோரும்
நெடிதுயிர்க்குமுண்டறியாளுறக்கம்பேணாள் *
நஞ்சரவில்துயிலமர்ந்தநம்பீயென்னும்
வம்பார்பூம்வயலாலிமைந்தாவென்னும் *
அஞ்சிறையபுட்கொடியேயாடும்பாடும்
அணியரங்கமாடுதுமோதோழீயென்னும் *
என்சிறகின்கீழடங்காப்பெண்ணைப்பெற்றேன்
இருநிலத்தோர்பழிபடைத்தேனேபாவமே. (௧௨)

பந்துவராளிராகம்-ஜம்பைதாளம்.

கல்லெடுத்துக்கன்மாரிகாத்தாயென்றும்
காமருபூங்கச்சியூரகத்தாயென்றும் *
வில்லிறுத்துமெல்லியல்தோள்தோய்ந்தாயென்றும்
வெஃகாவில்துயிலமர்ந்தவேந்தேயென்றும் *
மல்லடர்த்துமல்லரையன்றட்டாயென்றும்
மாகீண்டகைத்தலத்தென்மைந்தாவென்றும் *
சொல்லெடுத்துத்தன்கிளியைச்சொல்லேயென்று
துணைமுலைமேல்துளிசோரச்சோர்கின்றாளே. (௧௩)

சாவேரிராகம்-ரூபகதாளம்.

முளைக்கதிரைக்குறுங்குடியுள்முகிலைமூவா
மூவுலகுங்கடந்தப்பால்முதலாய்நின்ற *
அளப்பரியவாரமுதையரங்கமேய
அந்தணனை யந்தணர்தம்சிந்தையானை *

விளக்கொளியைமரதகத்தைத்திருத்தண்காவில்
வெஃகாவில்திருமாலைப்பாடக்கேட்டு *
வளர்த்ததனால்பயன்பெற்றேன்வருகவென்று
மடக்கிளியைக்கைகூப்பிவணங்கினாளே (௧௪)

சாவேரிராகம்-திரிபுடைதாளம்.

கல்லுயர்ந்தநெடுமதிள்சூழ்கச்சிமேய
களிறென்றும் கடல்கிடந்தகனியேயென்றும் *
அல்லியம்பூமலர்ப்பொய்கைப்பழனவேலி
அணியழுந்தூர்நின்றுகந்தவம்மானென்றும் *
சொல்லுயர்ந்தநெடுவீணைமுலைமேல்தாங்கித்
தூமுறுவல்நகையிறையேதோன்றநக்கு *
மெல்விரல்கள்சிவப்பெய்தத்தடவியாங்கே
மென்கிளிபோல்மிகமிழற்றுமென்பேதையே. (௧௫)

திருநெடுந்தாண்டகம்-ஜம்பைதாளம்.

‡‡ கன்றுமேய்த்தினிதுகந்தகாளாயென்றும்
கடிபொழில்சூழ்கணபுரத்தெனகனியேயென்றும் *
மன்றமரக்கூத்தாடிமகிழ்ந்தாயென்றும்
வடதிருவேங்கடம்மேயமைந்தாவென்றும் *
வென்றசுரர்குலங்களைந்தவேந்தேயென்றும்
விரிபொழில்சூழ்திருநறையூர்நின்றாயென்றும் *
துன்றுகுழல்கருநிறத்தென்துணையேயென்றும்
துணைமுலைமேல்துளிசோரச்சோர்கின்றாளே. (௧௬)

எதுகுலகாம்போதிராகம்-ஜம்பைதாளம்.

பொங்கார்மெல்லிளங்கொங்கைபொன்னேபூப்பப்
பொருகயல்கண்ணீரரும்பப்போந்துநின்று *
செங்காலமடப்புறவம்பெடைக்குப்பேசும்
சிறுகுரலுக்குடலுருகிச்சிந்தித்து * ஆங்கே
தண்காலும்தண்குடந்தைநகரும்பாடித்
தண்கோவலூர்பாடியாடக்கேட்டு *
நங்காய்நங்குடிக்கிதுவோநன்மையென்ன
நறையூரும்பாடுவாள் நவில்கின்றாளே. (௧௭)

பந்துவராளிராகம்-திரிபுடைதாளம்.

கார்வண்ணந்திருமேனி கண்ணும்வாயும்
கைத்தலமுமடியிணையும் கமலவண்ணம் *
பார்வண்ணமடமங்கைபத்தர்பித்தர்
பனிமலர்மேல்பாவைக்குப் பாவம்செய்தேன் *
ஏர்வண்ணவென்பேதை யென்சொல்கேளாள்
எம்பெருமான் திருவரங்க மெங்கேயென்னும் *
நீர்வண்ணன்நீர்மலைக்கே போவேனென்னும்
இதுவன்றோநிறைவழிந்தார் நிற்குமாறே. (கஅ)

பந்துவராளிராகம்-ரூபகதாளம்.

முற்றாரவனமுலையாள்பாவைமாயன்
மொய்யகலத்துள்ளிருப்பாளஃதுங்கண்டு *
அற்றாள் * தன்நிறைவழிந்தாளாவிக்கின்றாள்
அணியரங்கமாடுதுமோதோழீயென்னும் *
பெற்றேன்வாய்ச்சொல்லிறையும் பேசக்கேளாள்
பேர்பாடித்தண்குடந்தை நகரும்பாடி *
பொற்றாமரைக்கயம் நீராடப்போனாள்
பொருவற்றாளென்மகளும்ம பொன்னுமஃதே (ககூ)

அடாணராகம்-திரிபுடைதாளம்.

தேராளும்வாளரக்கன்செல்வம்மாளத்
தென்னிலங்கைமுன்மலங்கச்செந்தீயொல்கி *
போராளனாயிரந்தோள்வாணன்மாளப்
பொருகடலையரண்கடந்துபுக்குமிக்க
பாராளன் * பாரிடந்துபாரையுண்டு
பாருமிழ்ந்துபாரளந்துபாரையாண்ட
பேராளன் * பேரோதும்பெண்ணைமண்மேல்
பெருந்தவத்தளென்றல்லால் பேசலாமே. (உ0)

அடாணராகம்-திரிபுடைதாளம்.

‡‡ மைவண்ணநறுங்குஞ்சிகுழல்பின்தாழ
மகரம்சேர்குழையிருபாடிலங்கியாட *
எய்வண்ணவெஞ்சிலையே துணையாஇங்கே
யிருவராய்வந்தாரென்முன்னேநின்றார் *

கைவண்ணம்தாமரைவாய்கமலம்போலும்
கண்ணிணையுமரவிந்தமடியுமஃதே *
அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமைகண்டும்தோழீ
அவரைநாமதேவரென்றஞ்சினோமே. (௨௧)

ஆனந்தபைரவிராகம்-திரிபுடைதாளம்.

கைவளையொன்றாயா நம்மைநோக்கா
நாணினார்போலிறையேநயங்கள்பின்னும்
செய்வளவிலென்மனமுங்கண்ணுமோடி
யெம்பெருமானதிருவடிக்கீழணைய * இப்பால்
கைவளையுமமேகலையுமகாணேன கண்டேன
கனமகரககுழையிரண்டுமநான்குதோளும *
எவ்வளவுண்டெம்பெருமான்கோயிலென்றேற்கு -
இதுவன்றேயெழிலாலியென்றார்தாமே (௨௨)

காம்பூஜிராகம்-திரிபுடைதாளம்.

உள்ளூருமசிந்தைநோயெனக்கேதந்தென
னொளிவளையுமமாநிறமும் கொண்டாரிங்கே *
தெள்ளூருமிளநதெங்கின்தேறல்மாநதிச
சேலுகளுமதிருவரஙகம்நமமூரென்ற *
கள்ளூருமதுழாய்மாலையானைக
கனவிடத்தில்யான்காண்பன் கண்டபோது *
புள்ளூருங்களவாநீபோகேலென்பன்
என்றாலுமிதுநமக்கோர் புலவிதானே (௨௩)

வராளிராகம்-ரூபகதாளம்.

இருகையிலசங்கிவைநிலலாவெலலேபாவம
இலங்கொலிநீர்பெரும்பௌவமமண்டியுண்ட *
பெருவயிற்றகருமுகிலேயொப்பர்வண்ணம
பெருந்தவத்தராருநதவத்துமுனிவர்சூழ *
ஒருகையில்சங் கொருகைமற்றாழியேநதி
உலகுண்டபெருவாயரிங்கேவந்து - என்
பொருகயல்கண்ணீரரும்பப்புலவிதந்து
புனலரங்கமூரென்றுபோயினாரே. (௨௪)

பந்துவராளிராகம்-ரூபகதாளம்.

மின்னிலங்குதிருவுருவும்பெரியதோளும்
கரிமுனிந்தகைத்தலமுங்கண்ணும்வாயும் *

18821
(7027

தன்னலர்ந்தநறுந்துழாய்மலரின்கீழே
தாழ்ந்திலங்குமகரஞ்சேர்குழையுங்காட்டி *
என்னலனுமென்னிறைவுமென்சிந்தையும்
என்வளையுங்கொண் டென்னையாளுங்கொண்டு *
பொன்னலர்ந்தநறுமசெருந்திப்பொழிலினூடே
புனலரங்கமூரென்றுபோயினாரே. (௨௫)

கேதாரராகம்-ரூபகதாளம்.

தேமருவுபொழிலிடத்துமலர்ந்தபோதைத்
தேனதனைவாய்மடுத்துன்பெடையுமநீயும் *
பூமருவியினிதமர்ந்துபொறியிலார்ந்த
அறுகாலசிறுவண்டேதொழுதேனுன்னை *
ஆமருவிநிரைமேய்த்தவமரர்கோமான்
அணியழுநதூர்நின்றானுக்கின்றேசென்று *
நீமருவியஞ்சாதேநின்றோர்மாது
நின்நயந்தாளென்றிறையேயியம்பிக்காணே. (௨௬)

சாரங்கராகம்-ரூபகதாளம்.

செங்காலமடநாராயின்றேசென்று
திருக்கண்ணபுரம்புக்கென்செங்கண்மாலுக்கு *
என்காதலென்துணைவாகுரைத்தியாகில்
இதுவொப்பதெமக்கின்பமில்லை * நாளும்
பைங்கானமீதெல்லாமுனதேயாகப்
பழனமீன்கவாந்துண்ணத்தருவன் * தந்தால்
இங்கேவந்தினிதிருந்துன்பெடையுமநீயும
இருநிலத்திலினிதின்பமெய்தலாமே (௨௭)

மோகனராகம்-அடதாளம்.

தென்னிலங்கையரண்சிதறியவுணன்மாளச்
சென்றுலகமூன்றினையும்திரிந்தோர்தேரால் *
மன்னிலங்குபாரதத்தைமாளவூர்ந்த
வரையுருவின்மாகளிற்றைத்தோழீ * என்றன்
பொன்னிலங்குமுலைக்குவட்டில் பூட்டிக்கொண்டு
போகாமைவல்லேனாய்ப்புலவியெய்தி *
என்னிலங்கமெல்லாம்வந்தின்பமெய்த
எப்பொழுதுமினைக்காகெயிராப்பன்நானே. (௨௮)

சாற்றுப்பாட்டுக்கள்.

மோகனராகம்-ஜம்பைதாளம்.

‡‡ அன்றாயர்குலமகளுக்கரையன்றன்னை
அலைகடலைக்கடைந்தடைத்தவம்மான்றன்னை *
குன்றாதவலியரக்கர்கோனைமாளக்
கொடுஞ்சிலைவாய்ச்சரந்துரந்துகுலங்களைந்து
வென்றானை * குன்றெடுத்ததோளினானை
விரிதிரைநீர்விண்ணகரம்மருவிநாளும்
நின்றானை * தண்குடந்தைக்கிடந்தமாலை
நெடியானையடிநாயேன் நினைந்திட்டேனே. (௨௯)

மங்களம்.

‡‡ மின்னுமாமழைதவழும்மேகவண்ணா
விண்ணவர்தம்பெருமானேயருளாயென்று - *
அன்னமாய்முனிவரோடமரரேத்த
அருமறையைவெளிப்படுத்தவம்மான்றன்னை *
மன்னுமாமணிமாடமங்கைவேந்தன்
மானவேல்பரகாலன்கலியன்சொன்ன *
பன்னியநூல்தமிழ்மாலைவல்லார் தொல்லைப்
பழவினையைமுதலரியவல்லார்தாமே. (௩0)

மின்பார் திருவடி இந்திரன் ஒண்மிதி அலம்வரப்பு நீர்வங்கம் பொன்பட்டு நெஞ்சகல் முளைகல்லுயர்ந்தகன்று பொங்குகார்முற்று தேராளும் மை ஞா வளம் உள்ளூநிருகைமின்தேமருவு செங்கால தென்னிலங்கை அன்றாயர் மின்னுமாவையம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

திருநெடுந்தாண்டகம் ஸம்பூர்ணம்.

ஆ பாட்டு - ௩0.

பெரியதிருமொழி	- பாட்டு	௧0௮௪
திருக்குறுந்தாண்டகம்	,,	௨0
திருநெடுந்தாண்டகம்	,,	௩0

ஆ பாட்டு - ௧௧௩௪.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

பொய்கையாழ்வார் வைபவம்.

𑌤𑍁𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌂𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂𑌕𑌾𑌂𑌚𑌨𑌵𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑍍।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇𑌪𑌾𑌂𑌚𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌰𑍋𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇॥

துலாயாமஶ்ரவணேஜாதம் காஞ்சயாமகாஞ்சநவாரிஜாத் -
தவாபரேபாஞ்சஜநயாம்ஶம் ஸரோயோகிநமாஶ்ரயே.

"மற்றுள்ள வாழ்வார்க ளுக்குமுனனே வநதுதிதது
நற்றமிழால் நூலசெய்து நாட்டையுய்தத—பெறறிமையோ
ரென்றுமுத லாழ்வார்க ளென்னும் பெயரிவாக்கு
நின்றதுல கததே நிகழ்ந்து"

என்று சொலலுகிறபடியே - எல்லா ஆழ்வாாகளுக்கும் முத லில் திருவவதரிததருளுகையாலே **முதலாழ்வார்கள்** என்னும் பேர் பெற்ற "பொய்கையார், பூததார், பேயாழ்வார்" என்னும் மூவரி லும், முதல் பொய்கையாழ்வாா; ஸர்வேஶ்வரனை பரம்ஹா அஶ்வ மேதயாகத்தால் ஆராதித்தவிடமாகையால "காஞ்சீபுரம்" என்று புகழுற்றதாய், புண்ணியததைப் பெருக்கத்தக்க கச்சிததிருவெஃ காவில் பொய்கைப்புஷ்கரிணியில் பொற்றாமரைமலரில் துவாபர யுகம் - அ௯உ௯௦௧ - வதான சித்தார்ததிஸ்ரீ ஐப்பசி-மீ சுக்ல பக்ஷம் அஷ்டமி செவ்வாய்க்கிழமைகூடின திருவோண நக்ஷத்ரத் தில், பாஞ்சஜந்யாம்ஶராய், அயோநிஜராய்த் திருவவதரித்தரு ளினார்.

இவர் அருளிச்செய்தப்ரபந்தம் - முதல்திருவந்தாதி.

* [இவ்வாழ்வாரும், பூதத்தாழ்வாரும், பேயாழ்வாரும், புஷ்பத்தில் திருவவதரித்தது, எம்பெருமானுடைய நிர்ஹேதுக கடாக்ஷத்தாலே, ராஜஸ தாமஸ குணங்களினின்றும் விடப்பட்டு, சுத்தஸத்வகுணமே தலையெடுத்து பகவத்தாஸ்யத்தை யுடையராய், அதினாலுண்டான ஜ்ஞாந பக்தி வைராக்யங்களையுடையராய், அந்நபாநாதிகளை விட்டு பாலப்பிராயந்துடங்கி பகவத் குணங்களே தாரகமாகவிருந்தார்கள்

ஸம்ஸாரிகள், இவ்வாழ்வார்களைப்போலன்றியே, உண்டியையும் உடையையும் உகந்து ஶப்தாதிவிஷயங்களில் மிகவும் ப்ரவணராய் பகவதவிமுகராயிருக்கையாலே, அவர்களோடு ஸஹவாஸம் தங்களுக்கு துஸ்ஸஹமாய், ஒருநாளிருந்தவிடத்தில் ஒருநாளிராமல், க்ராமத்துக்கு ஏகராத்திரியாக இவர்கள் ஒருவரையொருவர் அறியாதே தனித்தனியே வர்த்தித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இப்படியிருக்கையில், ஸர்வேஶ்வரன், தனக்கு ஆத்மபூதரான இவ்வாழ்வார்களைக்கொண்டு ஜகத்தைத்திருத்தவேணும் என்று நினைத்து, நெடுங்காலம் மாயையினால் மறைக்கப்பட்ட ஸம்ஸாரிகளுக்கு அஜ்ஞாநமாகிற இருட்டைப்போக்கித் தன்விஷயத்தில் ஜ்ஞாந பக்திவைராக்யங்களை யுண்டாக்கச் சமயம்பார்த்திருந்தான்.

ஒருநாளிராத்திரியில், இவ்வாழ்வார்கள் மூவருந்திருக்கோவலூரில் ஒரு இடைகழியிலே † கோல்விழுக்காட்டாலவந்துசேர, அவ்வளவிலேபெருமழையும் பெருங்காற்றுமவர, அவற்றைக்கண்டு மழைக்கு ஒதுங்கி ஒரு இடைகழியிலே ஒருவர் புகுந்துகிடக்க, மற்றையவர்வந்து "திறக்கவேணும்" என்ன, "ஒருவர்க்குக்கிடக்க விடம் போருமத்தனை" என்ன, "ஒருவர்கிடந்த விடம்இருவர்க்கு இருக்

---

* இந்த வ்ருத்தாந்தத்தை, பூதத்தாழ்வார் வைபவத்தோடும் பேயாழ்வார் வைபவத்தோடும் கூட்டிக்கொள்வது.

† கோல்விழுக்காட்டல் - தற்செயலாக.

MAHAMAHOPADHYAYA DR. U ... BESANT

கலாங்காணும், திறவும்" என்ன, ஒருவர் ... ஒருவர்பொருந்த ஸம்ஸாரத்திலே ... சொன்னவிவர் கேவலரல்லர்" என்று திறக்க, அவரும்புகுந்து இருவருமாக இருக்கிறவளவிலே, மற்றையவரும் வந்து திறக்கச்சொல்ல, "எங்களிருவர்க்கும் இருக்கவிடம் போருமத்தனை" என்ன, "இருவரிருந்தவிடம் மூவர்க்கு நிற்கலாம், திறவும்" என்ன, "இவரும் கேவலரல்லர்" என்று திறக்க, ஒருவர்க்கொருவர் வந்தபரராய், "நீரார்? நீரார்?" என்று ஒருவரையொருவர் கேட்க, "நான் பகவானுக்கு ஶேஷபூதன், நான் வாசுதேவனுக்கு தாஸன், நான்ஜ்ஞாநாநந்தமயனான பரமாத்மாவுக்கு ஶேஷபூதன்" என்று தந்தாமுடைய ஸ்வரூபநிர்த்தேஶ ப்ரஸங்கத்தாலே ஒருவர்க்கொருவர் தெரிவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ஸர்வேஶ்வரன் துளஸீவநங்களும தாமரைக்காடுகளும் நிறைந்த விடங்களிலும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வசிக்குமிடங்களிலும் கிட்டியிருப்பவனாகையால, இத்தருணம்பார்த்து, தன் மார்வைவிட்டுப்பிரியில் ஒருக்ஷணங்கூடத் தரிக்கமாட்டாத பிராட்டியோடுங்கூட, செந்தமிழ்பாடுவாராகிற இவர்களருகே புகுந்து நெருக்கிநின்றான். இவர்களும, "நம்மூவரையொழிய வேறுபுகுந்து நெருக்குகிறவர்களார்? என்று விளக்கேற்றிப் பார்க்கவேணும" என்ன, பொய்கையாழ்வாரும பூதத்தாழ்வாரும பரபக்தி பரஜ்ஞாநங்களால் தர்ஶித்து, சொன்மாலையாகிற விளக்கேற்றிக்காட்ட, பேயாழ்வார் பரமபக்தியால் அவன்படிகளைக் கண்டு, பொன்னாழியும் புரிசங்கமுமேந்திப் பொனமேனியோடே திருமகளுடன் நிற்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய வடிவழகையும் செந்தாமரைக்கண்ணையும் "இன்றுசென்னுமுட்கண்ணாலே யிவர்களகண்டு அநுபவித்து அவ்வநுபவத்தாலுண்டான ப்ரீதியின் மிகுதியாலே "வையந்தகளி" "அன்பேதகளி" "திருக்கண்டேன்" என்கிற திவ்ய ப்ரபந்தங்களை ஸம்ஸாரிகளும் அதிகரித்து அஜ்ஞாநாந்தகாரம் நீங்கி உஜ்ஜீவிக்கைக்காக, ஞானத்தமிழாக அருளிச்செய்து ப்ரபந்தமாக்கி உபகரித்தருளி ஜகத்தை வாழ்வித்தருளினார்கள்.]

செய்யதுலாவோணத்திற்செகத்துதித்தான்வாழியே
திருக்கச்சிமாநகரஞ்செழிக்கவந்தோன்வாழியே
வையந்தகளிநூறும்வகுத்துரைத்தான்வாழியே
வனசமலர்க்கருவதனில்வளர்ந்தமைந்தன்வாழியே
வெய்யகதிரோன்றன்னைவிளக்கிட்டான்வாழியே
வேங்கடவர்திருமலையைவிரும்புமவன்வாழியே
பொய்கைமுனிவடிவழகும்பொற்பதமும்வாழியே
பொன்முடியுந்திருமுகமுமிப்பூதலத்தில்வாழியே.

பொய்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

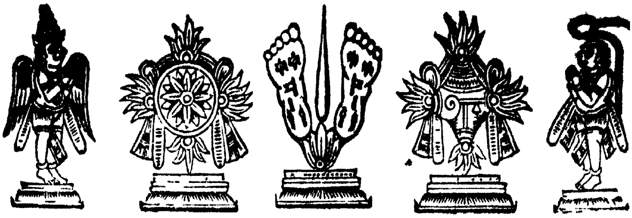

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

முதலாழ்வார் முதலானோருளிச்செய்த

இயற்பா.

பொய்கையாழ்வா ரருளிச்செய்த

முதற்றிருவந்தாதி.

தனியன்

நேரிசை - வெண்பா.

முதலியாண்டா னருளிச்செய்தது.

கைதைசேர் பூம்பொழில்சூழ் கச்சிநகர் வந்துதித்த *
பொய்கைப் பிரான்கவிஞர் போரேறு *—வையத்
தடியவர்கள் வாழ வருந்தமிழ்நூற் றந்தாதி *
படிவிளங்கச் செய்தான் பரிந்து

சஹாநாராகம்-திரிபுடைதாளம்.

‡‡ வையந்தகளியா வார்கடலேநெய்யாக *
வெய்யகதிரோன் விளக்காக *—செய்ய
சுடராழியானடிக்கே சூட்டினேன்சொன்மாலை *
இடராழிநீங்குகவேயென்று. (க)

என்றுகடல்கடைந்த தெவ்வுலகம்நீரேற்றது - *
ஒன்றுமதனையுணரேன்நான் *—அன்ற
தடைத்துடைத்துக் கண்படுத்தவாழி * இதுநீ
படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தபார். (உ)

பாரளவுமோரடிவைத் தோரடியும்பாருடுத்த *
நீரளவும்செல்லநிமிர்ந்ததே *—சூருருவில்
பேயளவுகண்ட பெருமான், அறிகிலேன் *
நீயளவுகண்டநெறி (௩)

நெறிவாசல்தானேயாய்நின்றானை * ஐந்து
பொறிவாசல்போர்க்கதவம்சார்த்தி *—அறிவானும்
ஆலமரநீழ லறம்நால்வர்க்கன்றுரைத்த *
ஆலமமர்கண்டத்தரன். (௪)

அரன்நாரணன்நாமம் ஆன்விடைபுள்ளூர்தி *
உரைநூல்மறையுறையும்கோயில் *—வரைநீர்
கருமமழிப்பளிப்புக் கையதுவேல்நேமி *
உருவமெரி கார்மேனியொன்று. (௫)

ஒன்றுமறந்தறியே ேனாதநீர்வண்ணனைநான் *
இன்றுமறப்பனோ வேழைகாள் *—அன்று
கருவரங்கத்துட்கிடந்து கைதொழுதேன்கண்டேன் *
திருவரங்கமேயான்திசை. (௬)

திசையும்திசையுறுதெய்வமும் * தெய்வத்
திசையும்கருமங்களெல்லாம் *—அசைவில்சீர்க்
கண்ணன்நெடுமால், கடல்கடைந்த * காரோத
வண்ணன்படைத்தமயக்கு. (௭)

மயங்கவலம்புரிவாய்வைத்து * வானத்
தியங்குமெறிகதிரோன்றன்னை *—முயங்கமருள்
தேராழியால்மறைத்த தென்நீ, திருமாலே *
போராழிக்கையால்பொருது. (௮)

பொருகோட்டோரேனமாய்ப் புக்கிடந்தாய்க்கு - * அன்றுன்
ஒருகோட்டின்மேல் கிடந்ததன்றே *—விரிதோட்ட *
சேவடியைநீட்டித் திசைநடுங்கவிண்துளங்க *
மாவடிவில் நீயளந்தமண். (௯)

மண்ணும்மலையும் மறிகடலும்மாருதமும் *
விண்ணும்விழுங்கியதுமெய்யென்பர் *—எண்ணில்
அலகளவுகண்ட சீராழியாய்க்கு - * அன்றிவ்
வுலகளவுமுண்டோ வுன்வாய் (௧௦)

வாயவனை யல்லது வாழ்த்தாது * கையுலகம்
தாயவனை யல்லது தான்றொழா *—பேய்முலைநஞ்
சூணாக வுண்டா னுருவொடு பேரல்லால் *
காணாகண் கேளா செவி. (கக)

செவிவாய்கண் மூக்குடலென் றைம்புலனும் * செந்தீ
புவிகால்நீர் விண்பூத மைந்தும் *—அவியாத
ஞானமும் வேள்வியும் நல்லறமு மென்பரே *
ஏனமாய் நின்றாற் கியல்வு (கஉ)

இயல்வாக வீன்துழா யானடிக்கே செல்ல *
முயல்வா ரியலமரர் முன்னம் *—இயல்வாக
நீதியா லோதி நியமங்க ளால்பரவ
ஆதியாய் நின்றா ரவர். (கங)

அவரவர் தாந்தா மறிந்தவா றேத்தி *
இவரிவ ரெம்பெருமா னென்று *—சுவர்மிசைச்
சாத்தியும் வைத்தும் தொழுவர் * உலகளந்த
மூர்த்தி யுருவே முதல (கச)

முதலாவார் ¶ மூவரே, அம்மூவ ருள்ளும் *
முதலாவான் மூரிநீர் வண்ணன் *—முதலாய
நல்லா னருளல்லால் நாமநீர் வையகத்து *
பல்லா ரருளும் பழுது. (கரு)

பழுதே பலபகலும் போயினவென்று - * அஞ்சி
அழுதே னரவணைமேல் கண்டு—தொழுதேன் *
கடலோதம் காலலைப்பக் கண்வளரும் * செங்கண்
அடலோத வண்ண ரடி. (கசா)

அடியும் படிகடப்பத் தோள்திசைமேல் செல்ல *
முடியும் விசும்பளந்த தென்பர் *—வடியுகிரால்
ஈர்ந்தா னிரணியன தாகம் * இருஞ்சிறைப்புள்
ஊர்ந்தா னுலகளந்த நான்று. (கஎ)

நான்ற முலைத்தலைநஞ் சுண்டு - * உறிவெண்ணெய்
தோன்றவுண் டான்வென்றி சூழ்களிற்றை—ஊன்றி *

¶ "மூவர்" என்றபாடம் இலக்கணத்துக்குச் சேராது

பொருதுடைவு கண்டானும் புள்ளின்வாய் கீண்டானும் *
மருதிடைபோய் மண்ணளந்த மால். (௧௮)

மாலுங் கருங்கடலே என்னோற்றாய் * வையகமுண்
டாலி னிலைத்துயின்ற,வாழியான் *—கோலக்
கருமேனிச் செங்கண்மால் கண்படையுள் * என்றும்
திருமேனி நீதீண்டப் பெற்று. (௧௯)

பெற்றார் தளைகழலப் பேர்ந்தோர் குறளுருவாய் *
செற்றார் படிகடந்த செங்கண்மால் *—நற்று
மரைமலர்ச் சேவடியை வானவர்கை கூப்பி *
நிரைமலர்கொண்டு § ஏத்துவரால் நின்று. (௨௦)

நின்று நிலமங்கை நீரேற்று மூவடியால் *
சென்று திசையளந்த செங்கண்மாற்கு - *—என்றும்
படையாழி புள்ளூர்தி பாம்பணையான் பாதம் *
அடையாழி நெஞ்சே யறி. (௨௧)

அறியு முலகெல்லாம் யானேயு மல்லேன் *
பொறிகொள் சிறையுவண மூர்ந்தாய் *—வெறிகமழும்
காம்பேய்மென் தோளி கடைவெண்ணெ யுண்டாயை *
தாம்பேகொண் டார்த்த தழும்பு. (௨௨)

தழும்பிருந்த சார்ங்கநாண் தோய்ந்தவா மங்கை *
தழும்பிருந்த தாள்சகடம் சாடி *—தழும்பிருந்த
பூங்கோதை யாள்வெருவப் பொன்பெயரோன் மார்பிடந்த *
வீங்கோத வண்ணர் விரல். (௨௩)

விரலோடு வாய்தோய்ந்த வெண்ணெய்கண்டு - * ஆய்ச்சி
உரலோ டுறப்பிணித்த நான்று *—குரலோவா
தேங்கி நினைந்தயலார் காண விருந்திலையே *
ஓங்கோத வண்ணா வுரை. (௨௪)

உரைமேற்கொண் டென்னுள்ள மோவாது - * எப்போதும்
வரைமேல் மரதகமே போல *—திரைமேல்
கிடந்தானைக் கீண்டானை * கேழலாய்ப் பூமி
யிடந்தானை யேத்தி யெழும். (௨௫)

---

§ "ஏத்துவராம்" என்று உரையிற்பாடம்.

எழுவார் விடைகொள்வா ரீன்துழா யானை *
வழுவா வகைநினைந்து வைகல்—தொழுவார் *
வினைச்சுடரை நந்துவிக்கும் வேங்கடமே * வானோர்
மனச்சுடரைத் தூண்டும் மலை. (உ௬)

MA ... HOPADHYAYA DR. U. ... BESANT ... RY.

மலையால் குடைகவித்து மாவாய் பிளந்து *
சிலையால் மராமரமேழ் செற்று *—கொலையானைப்
போர்க்கோ டொசித்தனவும் பூங்குருந்தம் சாய்த்தனவும் *
கார்க்கோடு பற்றியான் கை. (உ௭)

கைய வலம்புரியும் நேமியும் * கார்வண்ணத்
தைய மலர்மகள்நின் னாகத்தாள் *—செய்ய
மறையான்நின் னுந்தியான் மாமதிள்மூன் றெய்த
இறையான்நின் னாகத் திறை. (உ௮)

இறையும் நிலனு மிருவிசும்பும் காற்றும் *
அறைபுனலும் செந்தீயு மாவான் *—பிறைமருப்பின்
பைங்கண்மால் யானை படுதுயரம் காத்தளித்த *
செங்கண்மால் கண்டாய் தெளி. (உ௯)

தெளிதாக வுள்ளத்தைச் செந்நிறீஇ * ஞானத்
தெளிதாக நன்குணர்வார் சிந்தை *—எளிதாகத்
தாய்நாடு கன்றேபோல் தண்டுழா யானடிக்கே *
போய்நாடிக் கொள்ளும் புரிந்து. (௩0)

புரியொருகை பற்றியோர் பொன்னாழி யேந்தி *
அரியுருவு மாளுருவு மாகி *—எரியுருவ
வண்ணத்தான் மார்பிடந்த மாலடியை யல்லால் * மற்
றெண்ணத்தா னாமோ விமை. (௩க)

இமையாத கண்ணா லிருளகல நோக்கி *
அமையாப் பொறிபுலன்க ளைந்தும்—நமையாமல் *
ஆகத் தணைப்பா ரணைவரே * ஆயிரவாய்
நாகத் தணையான் நகர். (௩உ)

நகர மருள்புரிந்து நான்முகற்கு * பூமேல்
பகர மறைபயந்த பண்பன்—பெயரினையே *

புந்தியால் சிந்தியா தோதி யுருவெண்ணும் *
† அந்தியா லாம்பயனங் கென். (௩௩)

என்னொருவர் மெய்யென்ப ரேழுலகுண்டு - * ஆலிலையில்
முன்னொருவ னாய முகில்வண்ணா *— நின்னுருகிப்
பேய்த்தாய் முலைதந்தாள் பேர்ந்திலளால் * பேரமர்க்கண்
ஆய்த்தாய் முலைதந்த வாறு. (௩௪)

ஆறிய வன்பி லடியார்தம் மார்வத்தால் *
கூறிய குற்றமாக் கொள்ளல்நீ— தேறி *
நெடியோ யடியடைதற் கன்றே * ஈரைந்து
முடியான் படைத்த முரண். (௩௫)

§ முரணை வலிதொலைதற் காமன்றே * முன்னம்
தரணி தனதாகத் தானே *— இரணியனைப்
புண்நிரந்த வள்ளுகிரால் பொன்னாழிக் கையால் * நீ
மண்ணிரந்து கொண்ட வகை (௩௬)

வகையறு நுண்கேள்வி வாய்வார்கள் * நாளும்
புகைவிளக்கும் பூம்புனலு மேந்தி *— திசைதிசையின்
வேதியர்கள் சென்றிறைஞ்சும் வேங்கடமே * வெண்சங்கம்
ஊதியவாய் மாலுகந்த ஊர். (௩௭)

ஊரும் வரியரவ மொண்குறவர் மால்யானை *
பேர வெறிந்த பெருமணியை *— காருடைய
மின்னென்று புற்றடையும் வேங்கடமே * மேலசுரர்
என்னென்ற மால திடம் (௩௮)

இடந்தது பூமி யெடுத்தது குன்றம் *
கடந்தது கஞ்சனைமுன் னஞ்ச *— கிடந்ததுவும்
நீரோத மாகடலே நின்றதுவும் வேங்கடமே *
பேரோத வண்ணர் பெரிது. (௩௯)

பெருவில் பகழிக் குறவர்கைச் செந்தீ *
வெருவிப் புனந்துறந்த வேழம் *— இருவிசும்பில்
மீன்வீழக் கண்டஞ்சும் வேங்கடமே * மேலசுரர்
கோன்வீழக் கண்டுகந்தான் குன்று. (௪௦)

---

† அந்தி - ஸந்த்யாவந்தநம். § முரண் - கோணை - மிடுக்கு.

குன்றனைய குற்றஞ் செயினுங் குணங்கொள்ளும் *
இன்று முதலாக வென்னெஞ்சே *—என்றும்
புறனுரையே யாயினும் பொன்னாழிக் கையான் *
திறனுரையே சிந்தித் திரு. (சக)

திருமகளும் மண்மகளு மாய்மகளுஞ் சேர்ந்தால் *
திருமகட்கே தீர்ந்தவா றென்கொல் *—திருமகள்மேல்
பாலோதஞ் சிந்தப் படநாகணைக்கிடந்த *
மாலோத வண்ணர் மனம். (சஉ)

மனமாசு தீரு மருவினையுஞ் சாரா *
தனமாய தானேகை கூடும் *—புனமேய
பூந்துழா யானடிக்கே போதொடு நீரேந்தி *
தாமதொழா நிற்பார் தமர். (சங)

தமருகந்த தெவ்வுருவ மவ்வுருவந் தானே *
தமருகந்த தெப்பேர்மற் றப்பேர் *—தமருகந்து
எவ்வண்ணஞ் சிந்தித் திமையா திருப்பரே *
அவ்வண்ண மாழியா னாம். (சச)

ஆமே யமரர்க் கறிய அதுநிற்க *
நாமே யறிகிற்போம் நன்னெஞ்சே *—பூமேய
மாதவத்தோன் தாள்பணிந்த வாளரக்கன் நீண்முடியை *
பாதமத்தா லெண்ணினான் பண்பு. (சரு)

பண்புரிந்த நான்மறையோன் சென்னிப் பலியேற்ற *
வெண்புரிநூல் மார்பன் வினைதீர *—புண்புரிந்த
ஆகத்தான் தாள்பணிவார் கண்டீர் * அமரர்தம்
போகத்தால் பூமியாள் வார். (சசா)

வாரி சுருக்கி மதக்களி றைந்தினையும் *
சேரி திரியாமல் செந்நிறீஇ *—கூரிய
மெய்ஞ்ஞானத் தாலுணர்வார் காண்பரே * மேலொருநாள்
கைந்நாகங் காத்தான் கழல். (சஎ)

கழலொன் றெடுத்தொருகை சுற்றியோர் கைமேல் *
சுழலுஞ் சுராசுரர்க ளஞ்ச *—அழலும்
செருவாழி யேந்தினான் சேவடிக்கே செல்ல *
மருவாழி நெஞ்சே மகிழ். (சஅ)

மகிழல கொன்றேபோல் மாறும்பல் யாக்கை *
நெகிழ முயல்கிற்பார்க் கல்லால் *—முகிழ்விரிந்த
சோதிபோல் தோன்றும் சுடர்பொன் நெடுமுடி * எம்
ஆதிகாண் பார்க்கு மரிது. (சகூ)

அரியபுல னைந்தடக்கி யாய்மலர்கொண்டு * ஆர்வம்
புரிய பரிசினல் புல்கில் *—பெரியனாய்
மாற்றாது வீற்றிருந்த மாவலிபால் * வண்கைநீர்
ஏற்றானைக் காண்ப தெளிது. (ருo)

எளிதி லிரண்டடியும் காண்பதற்கு * என் னுள்ளம
தெளியத் தெளிந்தொழியும் செவ்வே *—களியில்
பொருந்தா தவனைப் பொரலுற்று * அரியா
யிருந்தான் திருநாம மெண். (ருக)

எண்மர் பதினொருவ ரீரறுவ ரோரிருவர் *
வண்ணமல ரேந்தி வைகலும் *—நண்ணி
ஒருமாலை யால்பரவி யோவாது *—எப்போதும்
திருமாலைக் கைதொழுவர் சென்று. (ருஉ)

‡‡ சென்றால் குடையா மிருந்தால்சிங் காசனமாம் *
நின்றால் மரவடியாம் * நீள்கடலுள்—என்றும்
புணையாம் மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம புல்கும
அணையாம் * திருமாற் கரவு. (ரு௩)

அரவ மடல்வேழம் ஆன்குருந்தம் புள்வாய் *
குரவை குடமுலைமற் குன்றம் *—கரவின்றி
விட்டிறுத்து மேய்த்தொசித்துக் கீண்டுகோத் தாடி * உண்
டட்டெடுத்த செங்க ணவன். (ருச)

அவன்தம ரெவ்வினைய ராகிலும் * எங்கோ
னவன்தமரே யென்றொழிவ தல்லால் *—நமன்தமரால்
ஆராயப் பட்டறியார் கண்டீர் * அரவணைமேல்
பேராயற் காட்பட்டார் பேர். (ருரு)

பேரே வரப்பிதற்ற லல்லாலெம் பெம்மானை *
ஆரே யறிவா ரதுநிற்க *—நேரே
கடிக்கமலத் துள்ளிருந்தும் காண்கிலான் * கண்ணன்
அடிக்கமலந் தன்னை யயன் (ருசு)

அயனின்ற வல்வினையை யஞ்சினே னஞ்சி *
உயநின் திருவடியே சேர்வான் *—நயநின்ற
நன்மாலை கொண்டு நமோநார ணாவென்னும் *
சொன்மாலை கற்றேன் றொழுது (௩௭)

தொழுது மலர்கொண்டு தூபங்கை யேந்தி *
எழுது மெழுவாழி நெஞ்சே *—பழுதின்றி
மந்திரங்கள் கற்பனவும் மாலடியே கைதொழுவான் *
அந்தரமொன் றில்லை யடை. (௩௮)

அடைந்த வருவினையோ டல்லல்நோய் பாவம் *
மிடைந்தவை மீண்டொழிய வேண்டில் *—நுடங்கிடையை
முன்னிலங்கை வைத்தான் முரணழிய * முன்னொருநாள்
தன்விலங்கை வைத்தான் சரண். (௩௯)

சரணா மறைபயந்த தாமரையா னோடு *
மரணாய மன்னுயிர்கட் கெல்லாம் *—அரணாய
பேராழி கொண்ட பிரானன்றி மற்றறியாது *
ஓராழி சூழ்ந்த வுலகு. (௪0)

உலகு முலகிறந்த வூழியும் * ஒண்கேழ்
விலகு கருங்கடலும் வெற்பும் *—உலகினில்
செந்தீயும் மாருதமும் வானும் * திருமால்தன்
புந்தியி லாய புணர்ப்பு. (௪௧)

புணர்மருதி னூடுபோய்ப் பூங்குருந்தம் சாய்த்து *
மணமருவ மால்விடையேழ் செற்று *—கணம்வெருவ
ஏழுலகம் தாயினவு மெண்டிசையும் போயினவும் *
சூழரவப் பொங்கணையான் றோள். (௪௨)

தோளவனை யல்லால் தொழா, என் செவியிரண்டும் *
கேளவன தின்மொழியே கேட்டிருக்கும் *—நாள்நாளும்
கோணாகணையான் குரைகழலே கூறுவதே *
நாணாமை நள்ளேன் நயம். (௪௩)

நயவேன் பிறர்பொருளை நள்ளேன்கீ ழாரோடு *
உயவே னுயர்ந்தவரோ டல்லால் *—வியவேன்
திருமாலை யல்லது தெய்வமென் றேத்தேன் *
வருமாறென் நம்மேல் வினை. (௪௪)

வினையா லடர்ப்படார் வெந்நரகில் சேரார் *
தினையேனும் தீக்கதிக்கட் செல்லார் *—நினைதற்
கரியானைச் சேயானை, ஆயிரம்பேர் * செங்கட்
கரியானைக் கைதொழுதக் கால். (௬௫).

காலை யெழுந்துலகம் கற்பனவும் * கற்றுணர்ந்த
மேலைத் தலைமறையோர் வேட்பனவும் *—வேலைக்கண்
ஓராழி யானடியே யோதுவது மோர்ப்பனவும் *
பேராழி கொண்டான் பெயர். (௬௬)

பெயரும் கருங்கடலே நோக்குமாறு - * ஒண்பூ
உயரும் கதிரவனே நோக்கும் *—உயிரும
தருமனையே நோக்குமொண் டாமரையாள் கேள்வன் *
ஒருவனையே நோக்கு முணர்வு (௬௭)

உணர்வாரா ருன்பெருமை யூழிதோ றூழி *
உணர்வாரா ருன்னுருவந் தன்னை *—உணர்வாரார்
விண்ணகத்தாய் மண்ணகத்தாய் வேங்கடத்தாய் * நால்வேதப்
பண்ணகத்தாய் நீகிடந்த பால. (௬௮)

பாலன் றனதுருவா யேழுலகுண்டு - * ஆலிலையின்
மேலன்று நீவளர்ந்த மெய்யென்பர் *—ஆலன்று
வேலைநீ ருள்ளதோ விண்ணதோ மண்ணதோ *
சோலைசூழ் குன்றெடுத்தாய் சொல்லு. (௬௯)

சொல்லும் தனையும் தொழுமின், விழுமுடம்பு *
செல்லுந் தனையும் திருமாலை *—நல்லிதழ்த்
தாமத்தால் வேள்வியால் தந்திரத்தால் மந்திரத்தால் *
நாமத்தா லேத்துதிரேல் நன்று. (௭௦)

நன்று பிணிமூப்புக் கையகற்றி நான்கூழி *
நின்று நிலமுழுது மாண்டாலும் *—என்றும்
விடலாழி நெஞ்சமே வேண்டினேன் கண்டாய் *
அடலாழி கொண்டான்மாட் டன்பு. (௭௧)

அன்பாழி யானை யணுகென்னும் நாஅவன்றன் *
பண்பாழித் தோள்பரவி யேத்தென்னும் *—முன்பூழி
காணானைக் காணென்னும் கண்செவிகே ளென்னும் *
பூணாரம் பூண்டான் புகழ். (௭௨)

MAHAMAHOPADHYAYA DR. U. ... BESANT NAGAR :: MADRAS-90

புகழ்வாய் பழிப்பாய்நீ பூந்துழா யானை *
யிகழ்வாய் கருதுவாய் நெஞ்சே * திகழ்நீர்க்
கடலு மலையு மிருவிசும்புங் காற்று *
முடலு முயிருமேற் றான். (எங)

ஏற்றான்புள் ளூர்ந்தா னெயிலெரித்தான் மார்விடந்தான் *
நீற்றான் நிழல்மணி வண்ணத்தான் *—கூற்றொருபால்
மங்கையான் பூமகளான் வார்சடையான் * நீண்முடியான்
கங்கையான் நீள்கழலான் காப்பு. (எச)

காப்புன்னை யுன்னக் கழியு மருவினைகள் *
ஆப்புன்னை யுன்ன வவிழ்ந்தொழியும் *—மூப்புன்னைச்
சிந்திப்பார்க் கில்லை திருமாலே - நின்னடியை
வந்திப்பார் காண்பர் வழி (எரு)

வழிநின்று நின்னைத் தொழுவார் * வழுவா
மொழிநின்ற மூர்த்தியரே யாவர் *—பழுதொன்றும்
வாராத வண்ணமே விண்கொடுக்கும் * மண்ணளந்த
சீரான் திருவேங் கடம் (எசா)

வேங்கடமும் விண்ணகரும் வெஃகாவும் * அஃகாத
பூங்கிடங்கில் நீள்கோவல் பொன்னகரும் *—நான்கிடத்தும்
நின்றா னிருந்தான் கிடந்தான் நடந்தானே *
என்றால் கெடுமா மிடர். (எஎ)

இடரார் படுவா ரெழுநெஞ்சே * வேழம்
தொடர்வான் கொடுமுதலை சூழ்ந்த *—படமுடைய
பைந்நாகப் பள்ளியான் பாதமே கைதொழுதும் *
கொய்ந்நாகப் பூம்போது கொண்டு. (எஅ)

கொண்டானை யல்லால் கொடுத்தாரை யார்பழிப்பார் *
§ மண்டா வெனவிரந்து மாவலியை *—ஒண்டாரை
நீரங்கை தோய நிமிர்ந்திலையே * நீள் ‡ விசும்பி
லாரங்கை தோய வடுத்து. (எகூ)

அடுத்த கடும்பகைஞர்க் காற்றேனென் றோடி *
படுத்த பெரும்பாழி சூழ்ந்த—விடத்தரவை *

§ மண்தா; ஒண்தாரை. ‡ விசும்பிலார் - பிரமன்முதலானோர்.

வல்லாளன் கைக்கொடுத்த மாமேனி மாயவனுக்கு - *
அல்லாது மாவரோ ஆள். (௮௦)

ஆளமர் வென்றி யடுகளத்து ளஞ்ஞான்று *
வாளமர் வேண்டி வரைநட்டு *—நீளரவைச்
சுற்றிக் கடைந்தான் பெயரன்றே * தொன்னரகைப்
பற்றிக் கடத்தும் படை. (௮௧)

படையாரும் வாள்கண்ணார் $ பாரசிநாள் * பைம்பூந்
தொடையலோ டேந்திய தூபம் *—இடையிடையின்
மீன்மாய மாசூணும் வேங்கடமே * மேலொருநாள்
மான்மாய வெய்தான் வரை (௮௨)

வரைகுடைதோள் காம்பாக ஆநிரைகாத்து - * ஆயர்
நிரைவிடையேழ் செற்றவாறென்னே *—உரவுடைய
நீராழி யுள்கிடந்து நேரா நிசாசரர்மேல் *
பேராழி கொண்ட பிரான். (௮௩)

பிரானுன் பெருமை பிறரா ரறிவார் *
உராஅ யுலகளந்த ஞான்று *—வராகத்
தெயிற்றளவு போதாவா றென்கொலோ * எந்தை
அடிக்களவு போந்த படி. (௮௪)

படிகண் டறிதியே பாம்பணையி னான் * புட்
கொடிகண் டறிதியே கூறாய் *—வடிவில்
பொறியைந்து முள்ளடக்கிப் போதொடுநீ ரேந்தி *
நெறிநின்ற நெஞ்சமே நீ. (௮௫)

நீயும் திருமகளும் நின்றாயால் * குன்றெடுத்துப்
பாயும் பனி § மறைத்த பண்பாளா *—வாசல்
கடைகழியா வுள்புகாக் காமர்பூங் கோவல் *
இடைகழியே பற்றி யினி. (௮௬)

இனியார் புகுவா ரெழுநரக வாசல் *
முனியாது மூரித்தாள் கோண்மின் *—கனிசாயக்
கன்றெறிந்த தோளான் கனைகழலே காண்பதற்கு *
நன்கறிந்த நாவலம்சூழ் நாடு. (௮௭)

$ பாரசிநாள் - துவாதசி.

§ "மறைத்த" என்றும்பாடம்.

நாடிலும் நின்னடியே நாடுவன் * நாடோறும்
பாடிலும் நின்புகழே பாடுவன் *—சூடிலும்
பொன்னாழி யேந்தினான் பொன்னடியே சூடுவேற்கு *
என்னாகி லென்னே யெனக்கு. (அஅ)

எனக்காவா ராரொருவ ரே * எமபெருமான்
தனக்காவான் தானேமற் றல்லால் *—புனக்காயாம்
பூமேனி காணப் பொதியவிழும் பூவைப்பூ *
மாமேனி காட்டும் வரம். (அகூ)

வரத்தால் வலிநினைந்து மாதவநின் பாதம் *
சிரத்தால் வணங்கானா மென்றே *—உரத்தினல்
ஈரரியாய் நேர்வலியோ னாய விரணியனை *
ஓரரியாய் நீயிடந்த தூன. (கூo)

ஊனக் குரம்பையி னுள்புக் கிருள்நீக்கி *
ஞானச் சுடர்கொளீஇ நாடோறும *—ஏனத்
துருவா யுலகிடந்த வூழியான் பாதம் *
மருவாதார்க் குண்டாமோ வான். (கூக)

வானாகித் தீயாய் மறிகடலாய் மாருதமாய் *
தேனாகிப பாலாம திருமாலே *—ஆனாய்ச்சி
வெண்ணெய் விழுங்க நிறையுமே * முன்னொருநாள்
மண்ணை யுமிழ்ந்த வயிறு. (கூஉ)

வயிறழல வாளுருவி வந்தானை யஞ்ச *
எயிறிலக வாய்மடுத்த தென்நீ *—பொறியுகிரால்
பூவடிவை யீடழித்த † பொன்னாழிக் கையா * நின்
சேவடிமே லீடழியச் செற்று. (கூங)

செற்றெழுந்து தீவிழித்துச் சென்றவிந்த வேழுலகும் *
மற்றிவையா வென்றுவா யங்காந்து *—முற்றும்
‡ மறையவற்குக் காட்டிய மாயவனை யல்லால் *
இறையேனு மேத்தாதென் நா. (கூச)

நாவாயி லுண்டே நமோநார ணாவென்று *
ஓவா துரைக்கு முரையுண்டே *—மூவாத

† "பொன்னாழிக்கையால்" என்றுபாடாந்தரம்.
‡ "மறையவர்க்கு" என்று பாடாந்தரம்; மறையவர் - பிரமதேவர்; மறையவன் - மார்க்கண்டேயன்.

மாக்கதிக்கண் செல்லும் வகையுண்டே * என்றொருவர்
தீக்கதிக்கட் செல்லும் திறம். (௯௫)

திறம்பாதென் னெஞ்சமே செங்கண்மால் கண்டாய் - *
அறம்பாவ மென்றிரண்டு மாவான் *—புறந்தானிம்
மண்தான் மறிகடல்தான் மாருதந்தான் * வான்தானே
கண்டாய் கடைக்கட் பிடி. (௯௬)

பிடிசேர் களிறளித்த பேராளா * உன்றன்
அடிசேர்ந் தருள்பெற்ற ளன்றே *—பொடிசேர்
அனல்கங்கை யேற்ற னவிர்சடைமேல் பாய்ந்த *
புனல்கங்கை யென்னும பேர்ப் பொன். (௯௭)

பொன்திகழு மேனிப புரிசடையம் புண்ணியனும் *
நின்றுலகம் தாய நெடுமாலும் *—என்றும்
இருவரங்கத் தால்திரிவ ரேலும் * ஒருவன்
ஒருவனங்கத் தென்று முளன். (௯௮)

சாற்றுப்பாட்டுக்கள்.

‡‡ உளன்கண்டாய் நன்னெஞ்சே உத்தம னென்றும்
உளன்கண்டாய் * உள்ளுவா ருள்ளத்—துளன்கண்டாய் *
வெள்ளத்தி னுள்ளானும் வேங்கடத்து மேயானும் *
உள்ளத்தி னுள்ளானென் றோர். (௯௯)

‡‡ ஓரடியும் சாடுதைத்த வொண்மலர் சேவடியும் *
ஈரடியும் காணலா மென்னெஞ்சே *—ஓரடியில்
தாயவனைக் கேசவனைத் தண்டுழாய் மாலைசேர் *
மாயவனை யேமனத்து வை. (௱)

தனியன்.—வையம் வாய் நின்று புரி குன்று எளிது உலகு நன்று
ஆள் ஊன் அன்பு.

பொய்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்றிருவந்தாதி ஸம்பூர்ணம்.

பாட்டு - ௱.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

பூதத்தாழ்வார் வைபவம்.

𑌤𑍁𑌲𑌾𑌧𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌲𑍋𑌲𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌃॥
𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑍇 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌾𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌡𑍇 𑌗𑌦𑌾𑌂𑌶𑌕𑌂॥

துலாதநிஷ்ட்டாஸம்பூதம் பூதம்கல்லோலமாலிந:-
தீரேபுல்லோத்பலேமல்லா புர்யாமீடேகதாமஶகம.

இவ்வாழ்வார், திருக்கடல்மல்லையில் குருக்கத்திமலரில், த்வாபரயுகம்-அ௬உ௯0௧ - வதான சித்தார்த்தி௵ ஐப்பசிமீ சுக்லபக்ஷம் நவமி புதன்கிழமை கூடின அவிட்டநக்ஷத்ரத்தில் ஸ்ரீகதாம்ஶராய், அயோநிஜராய்த் திருவவதரித்தருளினார்.

இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தம் - இரண்டாந்திருந்தாதி.

*   *   *   *   *   *

அன்பேதகளிநூறுமருளினான்வாழியே
ஐப்பசியிலவிட்டத்திலவதரித்தான்வாழியே
நன்புகழ்சேர்குருக்கத்திநாண்மலரோன்வாழியே
நல்லதிருக்கடன்மல்லைநாதனார்வாழியே
இன்புருகுசிந்தைதிரியிட்டபிரான்வாழியே
எழில்ஞானச்சுடர்விளக்கையேற்றினான்வாழியே
பொன்புரையுந்திருவரங்கர்புகழுரைத்தான்வாழியே
பூதத்தார்தாளிணைகளிப்பூதலத்தில்வாழியே.

பூதத்தாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

* இவ்வாழ்வார் வைபவத்தைப் பொய்கையாழ்வார் வைபவத்தில் கண்டு கொள்வது.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பூதத்தாழ்வா ரருளிச்செய்த

இரண்டாந் திருவந்தாதி.

தனியன்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளா னருளிச்செய்தது.

நேரிசை-வெண்பா.

என்பிறவி தீர விறைஞ்சினே னின்னமுதா
அன்பே தகளி யளித்தானை * — நன்புகழ்சேர்
சீதத்தார் முத்துக்கள் சேரும் * கடல்மல்லைப்
பூதத்தார் பொன்னங் கழல்.

பைரவிராகம்-திரிபுடைதாளம்.

‡‡ அன்பே தகளியா ஆர்வமே நெய்யாக *
இன்புருகு சிந்தை யிடுதிரியா * — நன்புருகி
ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றினேன் நாரணற்கு * *
ஞானத் தமிழ்புரிந்த நான். (௧)

ஞானத்தால் நன்குணர்ந்து நாரணன்றன் நாமங்கள் *
தானத்தால் மற்றவன்பேர் சாற்றினால் * — வானத்
தணியமர ராக்குவிக்கு மஃதன்றே * நங்கள்
தணியமரர் கோமான் பரிசு. (௨)

பரிசு நறுமலரால் பாற்கடலான் பாதம் *
புரிவார் புகப்பெறுவர் போலாம் * — புரிவார்கள்
தொல்லமரர் கேள்வித் துலங்கொளிசேர் தோற்றத்து
நல்லமரர் கோமான் நகர். (௩)

நகரிழைத்து நித்திலத்து நாண்மலர்கொண்டு - * ஆங்கே
திகழும் மணிவயிரம் சேர்த்து * — நிகரில்லாப்
பைங்கமல மேந்திப் பணிந்தேன், பனிமலராள் *
அங்கம் வலங்கொண்டா னடி. (௪)

அடிமூன்றி லிவ்வுலக மன்றளந்தாய் போலும் *
அடிமூன் றிரந்தவனி கொண்டாய் * — படிநின்ற

நீரோத மேனி நெடுமாலே * நின்னடியை
யாரோத வல்லா ரறிந்து. (ரு)

அறிந்தைந்து முள்ளடக்கி யாய்மலர்கொண்டு * ஆர்வம்
செறிந்த மனத்தராய்ச்செவ்வே *— அறிந்தவன்றன்
பேரோதி யேத்தும் பெருந்தவத்தோர் காண்பரே *
காரோத வண்ணன் கழல். (சு)

கழலெடுத்து வாய்மடித்துக் கண்சுழன்று * மாற்றார்
அழலெடுத்த சிந்தையராயஞ்ச *— தழலெடுத்த
போராழி யேந்தினான் பொன்மலர்ச் சேவடியே *
ஓராழி நெஞ்சே யுகந்து. (எ)

உகந்துன்னை வாங்கி யொளிநிறங்கொள் கொங்கை
அகம்குளிர வுண்ணென்றா ளாவி *— உகந்து
முலையுண்பாய் போலே முனிந்துண்டாய் * நீயும்
அலைபண்பா லானமையா லன்று. (அ)

அன்றதுகண் டஞ்சாத ஆய்ச்சி யுனக்கிரங்கி *
நின்றுமுலை தந்தவிந் நீர்மைக்கு - *— அன்று
வரன்முறையால் நீயளந்த மாகடல்சூழ் ஞாலம் *
பெருமுறையா லெய்துமோ பேர்த்து. (கூ)

பேர்த்தனை மாசகடம் பிள்ளையாய் * மண்ணிரந்து
காத்தனை பல்லுயிரும் காவலனே *— ஏத்திய
நாவுடையேன் பூவுடையேன் நின்னுள்ளி நின்றமையால் *
காவடியேன் பட்ட கடை. (க0)

கடைநின் றமரர் கழல்தொழுது * நாளும்
இடைநின்ற வின்பத்த ராவர் *— புடைநின்ற
நீரோத மேனி நெடுமாலே * நின்னடியை
யாரோத வல்லா ரவர். (கக)

அவரிவரென் றில்லை யரவணையான் பாதம் *
எவர்வணங்கி யேத்தாதா ரெண்ணில் *— பவரும்
செழுங்கதிரோ னொண்மலரோன் கண்ணுதலோ னன்றே *
தொழுந்தகையார் நாளும் தொடர்ந்து. (கஉ)

தொடரெடுத்த மால்யானை சூழ்கயம்புக் கஞ்சி *
படரெடுத்த பைங்கமலம் கொண்டு - * அன்—றிடரடுக்க

ஆழியான் பாதம் பணிந்தன்றே * வானவர்கோன்
பாழிதா னெய்திற்றுப் பண்டு. (௧௩)

பண்டிப் பெரும்பதியை யாக்கிப் பழிபாவம்
கொண்டு - * இங்கு வாழ்வாரைக் கூறுதே *—எண்டிசையும்
பேர்த்தகர நான்குடையான் பேரோதிப் பேதைகாள் *
தீர்த்தகர ராமின் திரிந்து. (௧௪)

திரிந்தது வெஞ்சமத்துத் தேர்கடவி * அன்று
பிரிந்தது சீதையைமான் பின்போய் *—புரிந்ததுவும்
கண்பள்ளி கொள்ள வழியதே * நாகத்தின
தண்பள்ளி கொள்வான் றனக்கு. (௧௫)

தனக்கடிமை பட்டது தானறியா னேலும் *
மனத்தடைய வைப்பதாம் மாலை *—வனத்திடரை
ஏரியாம் வண்ண மியற்றுமிது வல்லால் *
மாரியார் பெய்கிற்பார் மற்று. (௧௬)

மற்றா ரியலாவார் வானவர்கோன் மாமலரோன் *
சுற்றும் வணங்கும் தொழிலானை *—ஒற்றைப்
பிறையிருந்த செஞ்சடையான் பின்சென்று * மாலைக்
குறையிரந்து தான்முடித்தான் கொண்டு. (௧௭)

கொண்ட துலகம் குறளுருவாய்க் கோளரியாய் *
ஒண்டிறலோன் மார்வத் துகிர்வைத் தது - *—உண்டதுவும்
தான்கடந்த வேழுலகே தாமரைக்கண் மாலொருநாள் *
வான்கடந்தான் செய்த வழக்கு. (௧௮)

வழக்கன்று கண்டாய் வலிசகடம் செற்றாய் *
வழக்கென்று நீமதிக்க வேண்டா *—குழக்கன்று
தீவிளவின் காய்க்கெறிந்த தீமை திருமாலே *
பார்விளங்கச் செய்தாய் பழி. (௧௯)

பழிபாவம் கையகற்றிப் பல்காலும் நின்னை
வழிவாழ்வார் வாழ்வராம் மாதோ ! *—வழுவின்றி
நாரணன்றன் நாமங்கள் நன்குணர்ந்து நன்கேத்தும் *
காரணங்கள் தாமுடையார் தாம். (௨0)

தாமுளரே தம்முள்ள முள்ளுளதே * தாமரையின்
பூவுளதே யேத்தும் பொழுதுண்டே *—வாமன்

திருமருவு தாள்மருவு சென்னியரே செவ்வே
அருநரகம் சேர்வ தரிது. (௨௧)

MAHAMAHOPADHYAYA DR. U. V. S... BESANT NAGAR :: MADRAS-90.

அரிய தெளிதாகும் ஆற்றலால் மாற்றி *
பெருக முயல்வாரைப் பெற்றால் *—கரியதோர்
வெண்கோட்டு மால்யானை வென்று முடித்தன்றே *
$ தண்கோட்டு மாமலரால் தாழ்ந்து (௨௨)

தாழ்ந்து வரங்கொண்டு தக்க வகைகளால் *
வாழ்ந்து கழிவாரை வாழ்விக்கும் *—தாழ்ந்த
விளங்கனிக்குக் கன்றெறிந்து வேற்றுருவாய் * ஞாலம்
அளந்தடிக்கீழ்க் கொண்ட அவன் (௨௩)

அவன்கண்டாய் நன்னெஞ்சே யாரருளும் கேடும்
அவன்கண்டா யைம்புலனாய் நின்றான் *—அவன்கண்டாய்
காற்றுத்தீ நீர்வான் கருவரைமண் * காரோத
சீற்றத்தீ யாவானும் சென்று. (௨௪)

சென்ற திலங்கைமேல் செவ்வேதன் சீற்றத்தால் *
கொன்ற திராவணனைக் கூறுங்கால் *—நின்றதுவும்
வேயோங்கு தண்சாரல் வேங்கடமே * விண்ணவர்தம்
வாயோங்கு தொல்புகழான் வந்து. (௨௫)

வந்தித் தவனை வழிநின்ற வைம்பூதம் *
ஐந்து மகத்தடக்கி யார்வமாய் *—உந்திப்
படியமரர் வேலைபான் பண்டமரர்க் கீந்த *
படியமரர் வாழும் பதி. (௨௬)

பதியமைந்து நாடிப் பருத்தெழுந்த சிந்தை *
மதியுரிஞ்சி வான்முகடு நோக்கி *—கதிமிகுத்தங்
கோல்தேடி யோடும் கொழுந்ததே போன்றதே *
மால்தேடி யோடும் மனம். (௨௭)

மனத்துள்ளான் வேங்கடத்தான் மாகடலான் * மற்றும்
நினைப்பரிய நீளரங்கத் துள்ளான் *—எனைப்பலரும்
தேவாதி தேவ னெனப்படுவான் * முன்னொருநாள்
மாவாய் பிளந்த மகன். (௨௮)

$ "தண்தோட்டு" என்பது பாடாந்தரம்.

மகனாகக் கொண்டெடுத்தாள் மாண்பாய கொங்கை *
அகனார வுண்பனென் றுண்டு *—மகனைத்தாய்
தேறாத வண்ணம் திருத்தினாய் * தென்னிலங்கை
நீறாக வெய்தழித்தாய் நீ. (௨௯)

நீயன் றுலகளந்தாய் நீண்ட திருமாலே *
நீயன் றுலகிடந்தா யென்பரால் *—நீயன்று
காரோதம் முன்கடைந்து பின்னடைத்தாய் மாகடலை *
பேரோத மேனிப் பிரான். (௩0)

பிரானென்று நாளும் பெரும்புலரி யென்றும் *
குராநல் செழும்போது கொண்டு *—வராகத்
தணியுருவன் பாதம் பணியுமவர் கண்டீர் *
மணியுருவம் காண்பார் மகிழ்ந்து. (௩௧)

மகிழ்ந்தது சிந்தை திருமாலே * மற்றும்
மகிழ்ந்ததுன் பாதமே போற்றி *—மகிழ்ந்த
தழலாழி சங்க மவைபாடி யாடும் *
தொழிலாகம் சூழ்ந்து துணிந்தது. (௩௨)

துணிந்தது சிந்தை துழாயலங்கல் * அங்கம்
அணிந்தவன்பே ருள்ளத்துப் பல்கால் *—பணிந்ததுவும்
வேய்பிறங்கு சாரல் விறல்வேங் கடவனையே *
வாய்திறங்கள் சொல்லும் வகை. (௩௩)

வகையா லவனி யிரந்தளந்தாய் பாதம் *
புகையால் நறுமலரால் முன்னே *—மிகவாய்ந்த
அன்பாக்கி யேத்தி யடிமைப்பட் டேனுனக்கு *
என்பாக்கி யத்தா லினி. (௩௪)

இனிதென்பர் காம மதனிலு மாற்ற *
இனிதென்பர் தண்ணீரு மெந்தாய் *—இனிதென்று
காமநீர் வேளாது நின்பெருமை வேட்பரேல் *
சேமநீ ராகும் சிறிது. (௩௫)

சிறியார் பெருமை சிறிதின்க ணெய்தும் *
அறியாரும் தாமறியா ராவர் *—அறியாமை
மண்கொண்டு மண்ணுண்டு மண்ணுமிழ்ந்த மாயனென்று *
என்கொண்டென் னெஞ்சே யிரு. (௩௬)

இருந்தண் கமலத் திருமலரி னுள்ளே *
திருந்து திசைமுகனைத் தந்தாய் *—பொருந்தியநின்
பாதங்க ளேத்திப் பணியாவேல் * பல்பிறப்பும்
ஏதங்க ளெல்லா மெமக்கு. (௩௭)

எமக்கென் றிருநிதியு மேமாந் திராதே *
தமக்கென்றும் சார்வு மறிந்து *—நமக்கென்றும்
மாதவனே யென்னும் மனம்படைத்து * மற்றவன்பேர்
ஓதுவதே நாவினா லோத்து (௩௮)

ஓத்தின் பொருள்முடிவு மித்தனையே * உத்தமன்பேர்
ஏத்தும் திறமறிமி னேழைகாள் *—ஓத்ததனை
வல்லீரேல் நன்றதனை மாட்டீரேல் * மாதவன்பேர்
சொல்லுவதே யோத்தின் சுருக்கு. (௩௯)

சுருக்காக வாங்கிச சுலாவிநின்று - * ஐயார்
நெருக்காமுன் நீர்நினைமின் கண்டீர் *—திருப்பொலிந்த
ஆகத்தான் பாத மறிந்தும் * அறியாத
போகத்தா லில்லை பொருள். (௪௰)

பொருளா லமருலகம் புக்கியல லாகாது - *
அருளா லறமருளு மன்றே *—அருளாலே
§ மாமறையோர்க் கீந்த மணிவண்ணன் பாதமே
நீமறவேல் நெஞ்சே நினை. (௪௧)

நினைப்பன் திருமாலை நீண்டதோள் காண *
நினைப்பார் ‡ பிறப்பொன்றும் நேரார் *—மனைப்பால்
பிறந்தார் பிறந்தெய்தும் பேரின்ப மெல்லாம்
துறந்தார் தொழுதாரத் தோள். (௪௨)

தோளிரண்டெட் டேழும் மூன்று முடியனைத்தும் *
தாளிரண்டும் வீழச் சரந்துரந்தான் *—தாளிரண்டும்
ஆர்தொழுவார் பாத மவைதொழுவ தன்றே * என்
சீர்கெழுதோள் செய்யும் சிறப்பு. (௪௩)

சிறந்தார்க் கெழுதுணையாம் செங்கண்மால் நாமம் *
மறந்தாரை மானிடமா வையேன் *—அறம்தாங்கும்

§ "மறையோன்" என்றும், ‡ "பிறப்பென்றும்" என்றும் பாடாந்தரம்.

மாதவனே யென்னும் மனம்படைத்து * மற்றவன்பேர்
ஓதுவதே நாவினா லுள்ளு. (௪௪)

உளதென் றிறுமாவா ருண்டில்லை யென்று *
தளர்த லதனருகும் சாரார் *—அளவரிய
வேதத்தான் வேங்கடத்தான் விண்ணோர் முடிதோயும் *
பாதத்தான் பாதம் பயின்று. (௪௫)

பயின்ற தரங்கம் திருக்கோட்டி * பன்னாள்
பயின்றதுவும் வேங்கடமே பன்னாள் *—பயின்ற
தணிதிகழும் சோலை யணிநீர் மலையே *
மணிதிகழும் வண்தடக்கை மால். (௪௬)

மாலை யரியுருவன் பாத மலரணிந்து *
காலை தொழுதெழுமின் கைகோலி *—ஞாலம
அளந்திடந் துண்டுமிழ்ந்த வண்ணலைமற் றல்லால் *
உளங்கிடந்த வாற்றா லுணர்ந்து. (௪௭)

உணர்ந்தாய் மறைநான்கு மோதினாய் நீதி *
மணந்தாய் மலர்மகள்தோள் மாலே *—மணந்தாய்போய்
வேயிருஞ சாரல் வியலிரு ஞாலம்சூழ் *
மாயிருஞ் சோலை மலை. (௪௮)

மலையேழும் மாநிலங்க ளேழு மதிர *
குலைசூழ் குரைகடல்க ளேழும் *—முலைசூழ்ந்த
நஞ்சுரத்துப் பெண்ணை நவின்றுண்ட நாவனென்று *
அஞ்சாதென் னெஞ்சே யழை. (௪௯)

அழைப்பன் திருமாலை யாங்கவர்கள் சொன்ன *
பிழைப்பில் பெரும்பெயரே பேசி *—இழைப்பரிய
வாயவனே யாதவனே யென்றவனை யார்முகப்பும் *
மாயவனே யென்று மதித்து. (௫௦)

மதிக்கண்டாய் நெஞ்சே மணிவண்ணன் பாதம் *
மதிக்கண்டாய் மற்றவன்பேர் தன்னை *—மதிக்கண்டாய்
பேராழி நின்று பெயர்ந்து கடல்கடைந்த *
நீராழி வண்ணன் நிறம். (௫௧)

நிறங்கரியன் செய்ய நெடுமலராள் மார்வன் *
அறம்பெரிய னார தறிவார்—மறம்புரிந்த

வாளரக்கன் போல்வானை வானவர்கோன் தானத்து *
நீளிருக்கைக் குய்த்தான் நெறி. (௫௨)

நெறியார் குழல்கற்றை முன்னின்று பின்தாழ்ந்து - *
அறியா திளங்கிரியென் றெண்ணி *—பிறியாது
பூங்கொடிகள் வைகும் பொருபுனல்குன் றென்னும் *
வேங்கடமே யாம்விரும்பும் வெற்பு. (௫௩)

வெற்பென் றிருஞ்சோலை வேங்கடமென் றிவ்விரண்டும் *
நிற்பென்று நீமதிக்கும் நீர்மைபோல் *—நிற்பென்
றுளங்கோயி லுள்ளம்வைத் துள்ளினேன் * வெள்ளத்
திளங்கோயில் கைவிடே லென்று (௫௪)

என்று மறந்தறியே னேழ்பிறப்புமெப்பொழுதும் *
நின்று நினைப்பொழியா நீர்மையால் *—வென்றி
அடலாழி கொண்ட வறிவனே * இன்பக்
கடலாழி நீயருளிக் காண். (௫௫)

காணக் கழிகாதல் கைமிக்குக் காட்டினால் *
நாணப் படுமென்றால் நாணுமே *—பேணிக்
கருமாலைப் பொன்மேனி காட்டாமுன் காட்டும் *
திருமாலை நங்கள் திரு. (௫௬)

திருமங்கை நின்றருளும் தெய்வம்நா வாழ்த்தும் *
கருமம் கடைப்பிடிமின் கண்டீர் *—உரிமையால
ஏத்தினோம் பாத மிருநதடக்கை யெந்தைபேர் *
நாற்றிசையும் கேட்டீரே நாம். (௫௭)

நாம்பெற்ற நன்மையும் நாமங்கை நன்னெஞ்சத்து - *
ஓம்பி யிருந்தெம்மை யோதுவித்து *—வேம்பின்
பொருள்நீர்மை யாயினும் பொன்னாழி பாடென்று - *
அருள்நீர்மை தந்த வருள். (௫௮)

அருள்புரிந்த சிந்தை யடியார்மேல் வைத்து *
பொருள்தெரிந்து காண்குற்ற போது - *—இருள்திரிந்து
நோக்கினேன் நோக்கி நினைந்தேன தொண்கமலம் *
ஓக்கினே னென்னையுமங் கோர்ந்து. (௫௯)

ஒருருவ னல்லை யொளியுருவம் நின்னுருவம் *
ஈருருவ னென்ப ரிருநிலத்தோர் *—ஒருருவம்

ஆதியாம் வண்ண மறிந்தார் நவர்கண்டீர் *
நீதியால் மண்காப்பார் நின்று. (சு0)

நின்றதோர் பாதம் நிலம்புதைப்ப * நீண்டதோள்
சென்றளந்த தென்பர் திசையெல்லாம் *—அன்று
கருமாணி யாயிரந்த கள்வனே உன்னைப்
பிரமாணித் தார்பெற்ற பேறு. (சுக)

பேறொன்று முன்னறியேன் பெற்றறியேன் பேதைமையால் *
மாறென்று சொல்லி வணங்கினேன் *—ஏறின்
பெருத்தெருத்தம் கோடொசியப் பெண்நசையின் பின்போய் *
எருத்திறுத்த நல்லாய ரேறு. (சுஉ)

ஏறேழும் வென்றடர்த்த வெந்தை * எரியுருவத்
தேறேறி பட்ட விடுசாபம் *—¶ பாறேறி
யுண்டதலை வாய்நிறையக் கோட்டங்கை யொண்குருதி *
கண்டபொருள் சொல்லில் கதை. (சுங)

கதையும் பெரும்பொருளும் கண்ணாநின் பேரே *
இதைய மிருந்தவையே யேத்தில் *—கதையும்
திருமொழியாய் நின்ற திருமாலே * உன்னைப்
பருமொழியால் காணப் பணி. (சுச)

பணிந்தேன் திருமேனி பைங்கமலம் கையால் *
அணிந்தேனுன் சேவடிமே லன்பாய் *—துணிந்தேன்
புரிந்தேத்தி யுன்னைப் புகலிடம்பார்த்து - * ஆங்கே
இருந்தேத்தி வாழு மிது. (சுரு)

இதுகண்டாய் நன்னெஞ்சே யிப்பிறவி யாவது *
இதுகண்டா யெல்லாம்நா முற்றது * - —இதுகண்டாய்
நாரணன்பே ரோதி நரகத் தருகணையா *
காரணமும் வல்லையேல் காண். (சுசு)

கண்டேன் திருமேனி யான்கனவில் * ஆங்கவன்கைக் .
கண்டேன் கனலுஞ் சுடராழி—கண்டேன் *
உறுநோய் வினையிரண்டு மோட்டுவித்து * பின்னும்
மறுநோய் செறுவான் வலி. (சுஎ)

¶ பாறு - கழுகு.

வலிமிக்க வாளெயிற்று வாளவுணர் மாள *
வலிமிக்க வாள்வரைமத் தாக *—வலிமிக்க
வாணாகம் சுற்றி மறுகக் கடல்கடைந்தான் *
கோணாகம் கொம்பொசித்த கோ. (௬௮)

DR. U. V. S. IYER LIBRARY
MAHAMAHOPADHYAYA
BESANT NAGAR :: MADRAS-90

கோவாகி மாநிலம் காத்து * நங் கண்முகப்பே
மாவேகிச் செல்கின்ற மன்னவரும் *—¶ பூமேவும்
செங்கமல நாபியான் சேவடிக்கே யேழ்பிறப்பும் *
தண்கமல மேய்ந்தார் தமர். (௬௯)

தமருள்ளம் தஞ்சை தலையரங்கம் தண்கால் *
தமருள்ளும் தண்பொருப்பு வேலை *—தமருள்ளும்
மாமல்லை கோவல் மதிட்குடந்தை யென்பரே *
ஏவல்ல வெந்தைக் கிடம். (௭0)

இடங்கை வலம்புரிநின் றார்ப்ப * எரிகான்
றடங்கா ரொடுங்குவித்த தாழி *—விடங்காலும்
தீவா யரவணைமேல் தோன்றல் திசையளப்பான் *
பூவா ரடிநிமிர்த்த போது. (௭௧)

போதறிந்து வானரங்கள் பூஞ்சுனைபுக்கு - * ஆங்கலர்ந்த
போதரிந்து கொண்டேத்தும் போது - * உள்ளம்—போது
மணிவேங் கடவன் மலரடிக்கே செல்ல *
அணிவேங் கடவன்பே ராய்ந்து. (௭௨)

ஆய்ந்துரைப்ப னாயிரம்பே ராதிநடு வந்திவாய் *
வாய்ந்த மலர்தூவி வைகலும் *—ஏய்ந்த
பிறைக்கோட்டுச் செங்கண் கரிவிடுத்த பெம்மான் *
இறைக்காட் படத்துணிந்த யான். (௭௩)

யானே தவஞ்செய்தே னேழ்பிறப்பு மெப்பொழுதும் *
யானே தவமுடையே னெம்பெருமான் *—யானே
இருந்தமிழ்நன் மாலை யிணையடிக்கே சொன்னேன் *
பெருந்தமிழன் நல்லேன் பெரிது. (௭௪)

பெருகு மதவேழம் மாப்பிடிக்கு முன்னின்று - *
இருக விளமூங்கில் வாங்கி *—அருகிருந்த

¶ "பூவேரும்" என்று பாடாந்தரம்.

தேன்கலந்து நீட்டும் திருவேங் கடம்கண்டீர் *
வான்கலந்த வண்ணன் வரை. (எரு)

வரைச்சந் தனக்குழம்பும் வான்கலனும் பட்டும் *
விரைப்பொலிந்த வெண்மல் லிகையும்—நிரைத்துக்கொண்டு *
ஆதிக்கண் நின்ற வறிவ னடியிணையே *
ஓதிப் பணிவ துறும். (எசா)

உறுங்கண்டாய் நன்னெஞ்சே யுத்தமனற் பாதம் *
உறுங்கண்டா யொண்கமலந் தன்னால்—* உறுங்கண்டாய்
ஏத்திப் பணிந்தவன்பே ரீரைஞ்ஞூ றெப்பொழுதும *
சாற்றி யுரைத்தல் தவம். (எஎ)

தவம்செய்து நான்முகனே பெற்றான் * தரணி
நிவந்தளப்ப நீட்டியபொற் பாதம் *—சிவந்ததன்
கையனைத்து மாரக் கழுவினான் * கங்கைநீர்
பெய்தனைத்துப் பேர்மொழிந்து பின். (எஅ)

பின்னின்று தாயிரப்பக் கேளான் * பெரும்பணைத்தோள்
முன்னின்று தானிரப்பாள் மொய்மலராள் *—சொல்நின்ற
தோள்நலத்தான் நேரில்லாத் தோன்றல் * அவனளந்த
நீணிலந்தான் அத்தனைக்கும் நேர். (எகூ)

நேர்ந்தே னடிமை நினைந்தேன தொண்கமலம் *
ஆர்ந்தேனுன் சேவடிமே லன்பாய் *—ஆர்ந்த
அடிக்கோலம் கண்டவர்க் கென்கொலோ * முன்னைப்
படிக்கோலம் கண்ட பகல். (அ0)

பகற்கண்டேன் நாரணனைக் கண்டேன் * கனவில்
மிகக்கண்டேன் மீண்டவனை மெய்யே—மிகக்கண்டேன் *
ஊன்திகழு நேமி யொளிதிகழும் சேவடியான் *
வான்திகழும் சோதி வடிவு. (அக)

வடிக்கோல வாள்நெடுங்கண் மாமலராள் * செவ்விப்
படிக்கோலம் கண்டகலாள் பன்னாள் *—அடிக்கோலி
ஞாலத்தாள் பின்னும் நலம்புரிந்த தென்கொலோ *
கோலத்தா லில்லை குறை. (அஉ)

குறையாக வெஞ்சொற்கள் கூறினேன் கூறி *
மறையாங் கெனவுரைத்த மாலை *—இறையேனும்

ஈயுங்கொ லென்றே இருந்தே னெனைப்பகலும் *
மாயன்கண் சென்ற வரம். (௮௩)

வரம்கருதித் தன்னை வணங்காத வன்மை *
உரம்கருதி § மூர்க்கத் தவனை *—நரம்கலந்த
சிங்கமாய்க் கீண்ட திருவ னடியிணையே *
அங்கண்மா ஞாலத் தமுது. (௮௪)

அமுதென்றும் தேனென்று மாழியா னென்றும் *
அமுதன்று கொண்டுகந்தா னென்றும் *—அமுதன்ன
சொன்மாலை யேத்தித் தொழுதேன், சொலப்பட்ட *
நன்மாலை யேத்தி நவின்று (௮௫)

நவின்றுரைத்த நாவலர்கள் நாண்மலர்கொண்டு - * ஆங்கே
பயின்றதனால் பெற்றபய னென்கொல் *—பயின்றார்தம்
மெய்த்தவத்தால் காண்பரிய மேகமணி வண்ணனை * யான்
எத்தவத்தால் காண்பன்கொ லின்று. (௮௬)

இன்றா வறிகின்றே னல்லேன் * இருநிலத்தைச
சென்றாங் களந்த திருவடியை *—அன்று
கருக்கோட்டி யுள்கிடந்து கைதொழுதேன் கண்டேன் *
திருக்கோட்டி யெந்தை திறம். (௮௭)

திறம்பிற் றினியறிந்தேன் தென்னரங்கத் தெந்தை *
திறம்பா வழிசென்றார்க் கல்லால் *—திறம்பாச்
செடிநரகை நீக்கித்தான் செல்வதன்முன் * வானோர்
கடிநகர வாசற் கதவு. (௮௮)

† கதவிக் கதஞ்சிறந்த கஞ்சனைமுன் காய்ந்து - *
‡ அதவிப்போர் யானை யொசித்து *—பதவியாய்ப்
பாணியால் நீரேற்றுப் பண்டொருகால் மாவலியை *
மாணியாய்க் கொண்டிலையே மண். (௮௯)

மண்ணுலக மாளேனே வானவர்க்கும் வானவனாய் *
விண்ணுலகம் தன்னகத்து மேவேனே *—நண்ணித்
திருமாலைச் செங்க ணெடியானை * எங்கள்
பெருமானைக் கைதொழுத பின். (௯௰)

§ "மூக்கத்தவன்" என்றும் பாடம். மூக்கு - மேனாணிப்பு.
† "கதவிக்கதம்சிறந்து" என்று பாடாந்தரம். ‡ அதவி - அடர்த்து.

பின்னு லருநரகம் சேராமல் பேதுறுவீர் *
முன்னால் வணங்க முயல்மினோ *—பன்னூல்
§ அளந்தானைக் கார்க்கடல்சூழ் ஞாலத்தை * எல்லாம்
அளந்தா னவன்சே வடி. (௯௧)

அடியால்முன் கஞ்சனைச் செற்று - * அமர ரேத்தும்
படியான் கொடிமேல்புள் கொண்டான் *—நெடியான்றன்
நாமமே யேத்துமின்க ளேத்தினால் * தாமவேண்டும்
காமமே காட்டும் கடிது. (௯௨)

கடிது கொடிநரகம் பிற்காலும் செய்கை *
கொடிதென் றதுகூடா முன்னம் *—வடிசங்கம்
கொண்டானைக் § கூந்தல்வாய் கீண்டானை * கொங்கைநஞ்
சுண்டானை யேத்துமினோ வுற்று. (௯௩)

உற்று வணங்கித் தொழுமின் * உலகேழும்
முற்றும் விழுங்கும் முகில்வண்ணன் *—பற்றிப்
பொருந்தாதான் மார்பிடந்து பூம்பா டகத்துள்
இருந்தானை * ஏத்துமென் னெஞ்சு. (௯௪)

என்னெஞ்ச மேயானென் சென்னியான் * தானவனை
வஞ்னெஞ்சங் கீண்ட மணிவண்ணன் *—முன்னம்சே
யூழியா னூழி பெயர்த்தான் * உலகேத்தும்
ஆழியா னத்தியூ ரான். (௯௫)

அத்தியூ ரான்புள்ளை யூர்வான் * அணிமணியின்
துத்திசேர் நாகத்தின் மேல்துயில்வான் *— ‡ மூத்தி
மறையாவான் மாகடல்நஞ் சுண்டான் றனக்கும் *
இறையாவா னெங்கள் பிரான். (௯௬)

எங்கள் பெருமா னிமையோர் தலைமகனீ *
செங்க ணெடுமால் திருமார்பா *—பொங்கு
படமூக்கி லாயிரவாய்ப் பாம்பணைமேல் சேர்ந்தாய் *
குடமூக்கில் கோயிலாக் கொண்டு. (௯௭)

கொண்டு வளர்க்கக் குழவியாய்த் தான்வளர்ந்தது - *
உண்ட துலகேழு முள்ளொடுங்க *—கொண்டு

§ "அளந்தானிக்கார்க்கடல்" என்று உரை. § கூந்தல்-பேசி.
‡ "மூத்திமறையாவான்" என்று பாடாந்தரம்.

குடமாடிக் கோவலனாய் மேவி * என்னெஞ்சம்
இடமாகக் கொண்ட விறை. (கஅ)

சாற்றுப்பாட்டுக்கள்.

‡‡ இறையெம் பெருமா னருளென்று - * இமையோர்
முறைநின்று மொய்ம்மலர்கள் தூவ *—அறைகழல
சேவடியான் செங்க ணெடியான் * குறளுருவாய்
மாவடியில் மண்கொண்டான் மால். (கக)

‡‡ மாலே நெடியோனே கண்ணனே * விண்ணவர்க்கு
மேலா வியன்துழாய்க் கண்ணியனே *—மேலாய்
விளவின்காய் கன்றினால் வீழ்த்தவனே * என்றன்
அளவன்றால் யானுடைய வன்பு. (க00)

தசகம்—அன்பு கடை தாம் பிரான் பொருள் மதி நின்றது
இடமை பகல் பின்னால் திரு.

பூதத்தாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாந்திருவந்தாதி ஸம்பூர்ணம்.

ஆ பாட்டு - க00.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

பேயாழ்வார் வைபவம்.

𑌤𑍁𑌲𑌾𑌶𑌤𑌭𑌿𑌷𑌗𑍍𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌮𑌯𑍂𑌰𑌪𑍁𑌰𑌿 𑌕𑍈𑌰𑌵𑌾𑌤𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥

துலாஶதபிஷக்ஜாதம் மயூரபுரிகைரவாத் -
மஹாநதம்மஹதாகயாதம வநதேஸ்ரீநநதகாமஶகம்.

இவவாழ்வார், திருமயிலையில் கேசவப்பெருமாள் ஸந்நிதிககு அடுத்த திருககிணற்றில, செவவலலிமலரில், தவாபரயுகம - அசுஉசுoக வதான சிததார்ததிஞு ஐப்பசிமீ சுக்லபக்ஷம் தசமி வியாழக்கிழமை கூடின சதயநக்ஷதரத்தில், ஸ்ரீநநதகாம்ஶாய், அயோநிஜராய்த் திருவவதரித்தருளிஞர்.

உலகியற்கையில் கண்வையாமல், பகவத்குணுநுபவத்தில் பேயரைப் போல் திரிந்தமையால், இவர்க்கு பேயாழ்வார் என்று திருநாமமாயிற்று.

இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தம் - மூன்ருந்திருவந்தாதி.

* * * * * *

திருக்கண்டேனெனுநூறும் செப்பிஞன்வாழியே
சிறந்தவைப்பசியிற்சதயம செனித்தவள்ளல்வாழியே
மருக்கமழுமமயிலைநகர் வாழவந்தோன்வாழியே
மலர்க்கரியநெய்தல்தனில்வந்துதிததான்வாழியே
நெருக்கிடவேயிடைகழியில் நின்றசெல்வன்வாழியே
நேமிசங்கன்வடிவழகை நெஞ்சில்வைப்போன்வாழியே
பெருக்கமுடன்திருமழிசைப் பிரான்தொழுவோன்வாழியே
பேயாழ்வார்தாளிணை யிப்பெருநிலத்தில்வாழியே.

பேயாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

* இவ்வாழ்வார் வைபவத்தைப் பொய்கையாழ்வார் வைபவத்தில் கண்டு கொள்வது.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY,
BESANT NAGAR, MADRAS-90

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பேயாழ்வாரருளிச்செய்த

மூன்றாந்திருவந்தாதி.

தனியன்கள்.

குருகைகாவலப்பனருளிச்செய்தது.

நேரிசை வெண்பா.

சீராரும் மாடத் திருக்கோவ லூரதனுள் *
காரார் கருமுகிலைக் காணப்புக்கு - *—ஓராத
திருக்கண்டே னென்றுரைத்த சீரான் கழலே *
உரைக்கண்டாய் நெஞ்சே யுகந்து

மோஹநராகம் - த்ரிபுடைதாளம்.

‡‡ திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன் * திகழும்
அருக்க னணிநிறமும் கண்டேன் *—செருக்கிளரும்
பொன்னாழி கண்டேன் புரிசங்கம் கைக்கண்டேன் *
என்னாழி வண்ணன்பா லின்று. (க)

இன்றே கழல்கண்டே னேழ்பிறப்பும் யானறுத்தேன் *
பொன்தோய் வரைமார்வில் பூந்துழாய் *—அன்று
திருக்கண்டு கொண்ட திருமாலே * உன்னை
மருக்கண்டு கொண்டேன் மனம். (உ)

மனத்துள்ளான் மாகடல்நீ ருள்ளான் * மலராள்
தனத்துள்ளான் தண்டுழாய் மார்பன் *—சினத்துச்
செருநருகச் செற்றுகந்த தேங்கோத வண்ணன் *
வருநரகம் தீர்க்கும் மருந்து. (ங)

மருந்தும் பொருளு மமுதமும் தானே *
திருந்திய செங்கண்மா லாங்கே *—பொருந்தியும்
நின்றுலக முண்டுமிழ்ந்தும் நீரேற்றும் மூவடியால் *
அன்றுலகம் தாயோ னடி. (ச)

அடிவண்ணம் தாமரை யன்றுலகம் தாயோன் *
படிவண்ணம் பாற்கடல்நீர் வண்ணம் *—முடிவண்ணம்
ஓராழி வெய்யோ னொளியு மஃதன்றே *
ஆராழி கொண்டாற் கழகு. (௫)

அழகன்றே யாழியாற் காழிநீர் வண்ணம் *
அழகன்றே யண்டம் கடத்தல் *—அழகன்றே
அங்கைநீ ரேற்றாற் கலர்மேலோன் கால்கழுவ *
கங்கைநீர் கான்ற கழல். (௬)

கழல்தொழுதும் வாநெஞ்சே கார்க்கடல்நீர் வேலை *
பொழிலளந்த புள்ளூர்திச் செல்வன் *—எழிலளந்தங்
கெண்ணற் கரியானை யெப்பொருட்கும் சேயானை *
நண்ணற் கரியானை நாம். (௭)

நாமம் பலசொல்லி நாராய ணாவென்று *
நாமங்கை யால்தொழுதும் நன்னெஞ்சே—வா * மருவி
மண்ணுலக முண்டுமிழ்ந்த வண்டறையும் தண்டுழாய்க் *
கண்ணனையே காண்கநங் கண். (௮)

கண்ணுங் கமலம் கமலமே கைத்தலமும் *
மண்ணளந்த பாதமும் மற்றவையே *—எண்ணில்
கருமா முகில்வண்ணன் கார்க்கடல்நீர் வண்ணன் *
திருமா மணிவண்ணன் தேசு (௯)

தேசும் திறலும் திருவு முருவமும் *
மாசில் குடிப்பிறப்பும் மற்றவையும்—பேசில் *
வலம்புரிந்த வான்சங்கம் கொண்டான்பே ரோத *
நலம்புரிந்து சென்றடையும் நன்கு. (௧௦)

நன்கோது நால்வேதத் துள்ளான் * ¶ நறவிரியும்
பொங்கோ தருவிப் புனல்வண்ணன் *—சங்கோதப்
பாற்கடலான் பாம்பணையின் மேலான் * பயின்றுரைப்பார்
நூற்கடலான் நுண்ணறிவி னான். (௧௧)

அறிவென்னும் தாள்கொளுவி ஐம்புலனும் தம்மில் *
செறிவென்னும் திண்கதவம் செம்மி *—மறையென்றும்
நன்கோதி நன்குணர்வார் காண்பரே * நாடோறும்
பைங்கோத வண்ணன் படி. (௧௨)

[illegible]

படிவட்டத் தாமரை பண்டுலகம் நீரேற்று *
அடிவட்டத் தாலளப்ப நீண்ட—முடிவட்டம் *
ஆகாய மூடறுத் தண்டம்போய் நீண்டதே *
மாகாய மாய்நின்ற மாற்கு. (௯௩)

மாற்பால் மனஞ்சுழிப்ப மங்கையர்தோள் கைவிட்டு *
நூற்பால் மனம்வைக்க நொய்விதாம் *—நாற்பால
வேதத்தான் வேங்கடத்தான் விண்ணோர் முடிதோயும் *
பாதத்தான் பாதம் பணிந்து. (௯௪)

பணிந்துயர்ந்த பௌவப் படுதிரைகள் மோத *
பணிந்த பணமணிக ளாலே—அணிந்து * அங்
கனந்த னணைக்கிடக்கு மம்மான் * அடியேன்
மனந்த னணைக்கிடக்கும் வந்து (௯௫)

‡‡ வந்துதைத்த வெண்டிரைகள் செம்பவள வெண்முத்தம் *
அந்தி விளக்கு மணிவிளக்காம் *—எந்தை
ஒருவல்லித் தாமரையா ளொன்றியசீர் மார்வன் *
திருவல்லிக் கேணியான் சென்று. (௯௬)

சென்றநாள் செல்லாத செங்கண்மா லெங்கள்மால் *
என்றநா ளெந்நாளும் நாளாகும் *—என்றும்
இறவாத வெந்தை யிணையடிக்கே யாளாய் *
மறவாது வாழ்த்துகவென் வாய் (௯௭)

வாய்மொழிந்து வாமனனாய் மாவலிபால் * மூவடிமண்
நீயளந்து கொண்ட நெடுமாலே *—தாவியநின்
எஞ்சா விணையடிக்கே யேழ்பிறப்பு மாளாகி *
அஞ்சா திருக்க வருள். (௯௮)

அருளா தொழியுமே யாலிலைமேல் * அன்று
தெருளாத பிள்ளையாய்ச் சேர்ந்தான் *—இருளாத
சிந்தையராய்ச் சேவடிக்கே செம்மலர்தூய்க் கைதொழுது *
முந்தையராய் நிற்பார்க்கு முன். (௯௯)

முன்னுலக முண்டுமிழ்ந்தாய்க்கு * அவ்வுலக மீரடியால்
பின்னளந்து கோடல் பெரிதொன்றே *—என்னே
திருமாலே செங்க ணெடியானே * எங்கள்
பெருமானே நீயிதனைப் பேசு. (௱)

பேசுவா ரெவ்வளவு பேசுவர் * அவ்வளவே
வாச மலர்த்துழாய் மாலையான் *—தேசுடைய
சக்கரத்தான் சங்கினான் சார்ங்கத்தான் * - பொங்கரவ
வக்கரனைக் கொன்றான் வடிவு. (௨௧)

வடிவார் முடிகோட்டி வானவர்கள் * நாளும்
கடியார் மலர்தூவிக் காணும்—படியானை *
செம்மையா லுள்ளுருகிச் செல்வனை நெஞ்சமே *
மெய்ம்மையே காண விரும்பு. (௨௨)

விரும்பிவிண் மண்ணளந்த அஞ்சிறைய வண்டார்
சுரும்பு துளையில்சென் றூத *—அரும்பும்
புனந்துழாய் மாலையான் பொன்னங் கழற்கே *
மனந்துழாய் மாலாய் வரும் (௨௩)

வருங்கா லிருநிலனும் மால்விசும்பும் காற்றும் *
நெருங்குதீ நீருருவு மானான் *—பொருந்தும்
சுடராழி யொன்றுடையான் சூழ்கழலே * நாளும்
தொடராழி நெஞ்சே தொழுது. (௨௪)

தொழுதால் பழுதுண்டே ? தூநீ ருலகம் *
முழுதுண்டு மொய்குழலா ளாய்ச்சி *—விழுதுண்ட
வாயானை மால்விடையேழ் செற்றானை * வானவர்க்கும்
சேயானை நெஞ்சே சிறந்து. (௨௫)

சிறந்தவென் சிந்தையுஞ் செங்க ணரவும் *
நிறைந்தசீர் நீள்கச்சி யுள்ளும் *—உறைந்தவும் *
வேங்கடமும் வெஃகாவும் வேளுக்கைப் பாடியுமே *
தாம்கடவார் தண்டுழா யார். (௨௬)

ஆரே துயருழந்தார் துன்புற்றா ராண்டையார் *
காரே மலிந்த கருங்கடலை *—நேரே
கடைந்தானைக் காரணனை, நீரணைமேல் * பள்ளி
அடைந்தானை நாளு மடைந்து. (௨௭)

அடைந்த அரவணைமேல் ஐவர்க்காய் * அன்று
மிடைந்தது பாரத வெம்போர் *—உடைந்ததுவும்
ஆய்ச்சிபால் மத்துக்கே அம்மனே ! வாளெயிற்றுப் *
பேய்ச்சிபா லுண்ட பிரான். (௨௮)

பேய்ச்சிபா லுண்ட பெருமானைப் பேர்ந்தெடுத்து *
ஆய்ச்சி முலைகொடுத்தா ளஞ்சாதே *—வாய்த்த
இருளார் திருமேனி யின்பவளச் செவ்வாய் *
தெருளா மொழியானைச் சேர்ந்து. (உக)

சேர்ந்த திருமால் கடல்குடந்தை வேங்கடம் *
நேர்ந்தவென் சிந்தை நிறைவிசும்பும் *—வாய்ந்த
மறைபா டகமனந்தன் வண்டுழாய்க் கண்ணி *
இறைபாடி யாய விவை. (௩௦)

இவையவன் கோயி லிரணியன தாகம் *
அவைசெய் தரியுருவ மானான் *—செவிதெரியா
நாகத்தான் நால்வேதத் துள்ளான் * நறவேற்றான்
பாகத்தான் பாற்கடலு ளான். (௩க)

பாற்கடலும் வேங்கடமும் பாம்பும் பனிவிசும்பும் *
நூற்கடலும் நுண்ணூல தாமரைமேல் *—பாற்பட்
டிருந்தார் மனமு மிடமாகக் கொண்டான் *
குருந்தொசித்த கோபா லகன். (௩உ)

பாலகனா யாலிலைமேல் பைய * உலகெல்லாம்
மேலொருநா ளுண்டவனே மெய்ம்மையே *—மாலவனே
மந்தரத்தால் மாநீர்க் கடல்கடைந்து * வானமுதம்
அந்தரத்தார்க் கீந்தாய்நீ யன்று (௩௩)

அன்றிவ் வுலக மளந்த வசைவேகொல் *
நின்றிருந்து வேளுக்கை நீணகர்வாய் *—அன்று
கிடந்தானைக் கேடில்சீ ரானை * முன் கஞ்சைக்
கடந்தானை நெஞ்சமே காண். (௩௪)

காண்கா ணெனவிரும்பும் கண்கள் * கதிரிலகு
பூண்டா ரகலத்தான் பொன்மேனி *—பாண்கட்
பொழில்பாடி வண்டறையும் தொங்கலான் செம்பொற்
கழல்பாடி யாம்தொழுதும் கை. (௩௫)

கைய கனலாழி கார்க்கடல்வாய் வெண்சங்கம் *
வெய்ய கதைசார்ங்கம் வெஞ்சுடர்வாள் *—செய்ய
படைபரவை பாழி, பனிநீ ருலகம் *
அடியளந்த மாய ரவர்க்கு. (௩௬)

அவர்க்கடிமை பட்டே னகத்தான் புறத்தான் *
உவர்க்கும் கருங்கடல்நீ ருள்ளான் *—துவர்க்கும்
பவளவாய்ப் பூமகளும் பன்மணிப்பூ ணாரம் *
திகழும் திருமார்வன் தான். (௰௭)

தானே தனக்குவமன் தன்னுருவே யெவ்வுருவும் *
தானே தவவுருவும் தாரகையும் *—தானே
எரிசுடரும் மால்வரையு மெண்டிசையும் * அண்டத்
திருசுடரு மாய விறை. (௰௮)

இறையாய் நிலனாகி யெண்டிசையும் தானாய் *
மறையாய் மறைப்பொருளாய் வானாய் *—பிறைவாய்ந்த
வெள்ளத் தருவி விளங்கொலிநீர் வேங்கடத்தான் *
உள்ளத்தி னுள்ளே யுளன். (௰௯)

உளன்கண்டாய் நன்னெஞ்சே உத்தம னென்றும்
உளன்கண்டாய் * உள்ளுவா ருள்ளத்—துளன்கண்டாய் *
விண்ணொடுங்கக் கோடுயரும் வீங்கருவி வேங்கடத்தான் *
மண்ணொடுங்கத் தானளந்த மன். (௨௰)

மன்னு மணிமுடிநீண் டண்டம்போ யெண்டிசையும் *
துன்னு பொழிலனைத்தும் சூழ்கழலே *—மின்னை
உடையாகக் கொண்டன் றுலகளந்தான் * குன்றம
குடையாக ஆகாத்த கோ. (௨௰௧)

கோவலனா யாநிரைகள் மேய்த்துக் குழலூதி *
மாவலனாய்க் கீண்ட மணிவண்ணன் *—மேவி
அரியுருவ மாகி யிரணியன தாகம் *
தெரியுகிரால் கீண்டான் சினம். (௨௰௨)

சினமா மதகளிற்றின் திண்மருப்பைச் சாய்த்து *
புனமேய பூமி யதனை *—தனமாகப்
பேர்கலத் துள்ளொடுக்கும் பேரார மார்வனார் *
ஓர்கலத் துள்ள துலகு. (௨௰௩)

உலகமு மூழியு மாழியும் * ஒண்கேழ்
அலர்கதிரும் செந்தீயு மாவான் *—பலகதிர்கள்
பாரித்த பைம்பொன் முடியா னடியிணைக்கே *
பூரித்தென் னெஞ்சே புரி. (௨௰௪)

புரிந்து மதவேழம் மாப்பிடியோ டூடித் *
திரிந்து சினத்தால் பொருது *—விரிந்தசீர்
வெண்கோட்டு முத்துதிர்க்கும் வேங்கடமே * மேலொருநாள்
மண்கோட்டுக் கொண்டான் மலை. (௬௫)

மலைமுகடு மேல்வைத்து வாசுகியைச் சுற்றி *
தலைமுகடு தானொருகை பற்றி *—அலைமுகட்
டண்டம்போய் நீர்தெறிப்ப அன்று கடல்கடைந்தான் *
பிண்டமாய் நின்ற பிரான். (௬௬)

நின்ற பெருமானே நீரேற்று * உலகெல்லாம்
சென்ற பெருமானே செங்கண்ணா *—அன்று
துரகவாய் கீண்ட துழாய்முடியாய் * நங்கள்
நரகவாய் கீண்டாயும் நீ (௬௭)

நீயன்றே நீரேற் றுலக மடியளந்தாய் *
நீயன்றே நின்று நிரைமேய்த்தாய் *—நீயன்றே
மாவா யுரம்பிளந்து மாமருதி னூடுபோய் *
தேவா சுரம்பொருதாய் செற்று. (௬௮)

செற்றதுவும் சேரா விரணியனை * சென்றேற்றுப்
பெற்றதுவும் மாநிலம் * பின்னைக்காய்—முற்றல
முரியேற்றின் முன்னின்று மொய்ம்பொழித்தாய் * மூரிச்
சுரியேறு சங்கினாய் சூழ்ந்து (௬௯)

சூழ்ந்த துழாயலங்கல் சோதி மணிமுடிமால் *
தாழ்ந்த வருவித் தடவரைவாய் *—ஆழ்ந்த
மணிநீர்ச் சுனைவளர்ந்த மாமுதலை கொன்றான் *
அணிநீல வண்ணத் தவன். (௭0)

அவனே யருவரையா லாநிரைகள் காத்தான் *
அவனே யணிமருதம் சாய்த்தான் *—அவனே
கலங்காப் பெருநகரம் காட்டுவான் கண்டீர் *
இலங்கா புரமெரித்தா னெய்து. (௭௧)

எய்தான் மராமர' மேழு மிராமனாய் *
எய்தானம் மான் § மறிய ஏந்திழைக்காய் *—எய்ததுவும்

§ "மறியை" என்று பாடாந்தரம்.

தென்னிலங்கைக் கோன்வீழச் சென்று குறளுருவாய் *
முன்னிலங்கைக் கொண்டான் முயன்று. (ருஉ)

முயன்று தொழுநெஞ்சே மூரிநீர் வேலை *
இயன்றமரத் தாலிலையின் மேலால் *—பயின்றங்கோர்
மண்ணலங்கொள் வெள்ளத்து மாயக் குழவியாய் *
தண்ணலங்கல் மாலையான் தாள். (ருங)

தாளால் சகட முதைத்துப் பகடுந்தி *
கீளா மருதிடைபோய்க் கேழலாய் *—மீளாது
மண்ணகலம் கீண்டங்கோர் மாதுகந்த மார்வற்கு *
பெண்ணகலம் காதல் பெரிது. (ருச)

பெரிய வரைமார்வில் பேராரம் பூண்டு *
கரிய முகிலிடைமின் போல *—$ திரியுங்கால்
பாணொடுங்க வண்டறையும பங்கயமே * மற்றவன்றன்
நீணெடுங்கண் காட்டும நிறம். (ருரு)

நிறம்வெளிது செய்து பசிது கரிதென்று *
இறையுருவம் யாமறியோ மெண்ணில *—நிறைவுடைய
நாமங்கை தானும் நலம்புகழ வல்லளே *
பூமங்கை கேள்வன் பொலிவு. (ருசு)

பொலிந்திருண்ட கார்வானில் மின்னேபோல் தோன்றி *
மலிந்து திருவிருந்த மார்வன் *—¶ பொலிந்து
கருடன்மேல் கொண்ட கரியான் கழலே *
தெருடன்மேல் கண்டாய் தெளி. (ருஎ)

தெளிந்த சிலாதலத்தின் மேலிருந்த மந்தி *
அளிந்த கடுவனையே நோக்கி *—விளங்கிய
வெண்மதியம் தாவென்னும் வேங்கடமே * மேலொருநாள்
மண்மதியில் கொண்டுகந்தான் வாழ்வு. (ருஅ)

வாழும் வகையறிந்தேன் மைபோல் நெடுவரைவாய் *
தாழும் அருவிபோல் தார்கிடப்ப *—சூழும்
திருமா மணிவண்ணன் செங்கண்மால் * எங்கள்
பெருமா னடிசேரப் பெற்று. (ருகூ)

$ "தெரியுங்கால்" என்று பாடாந்தரம்.
¶ "பொலிந்த" என்று பாடாந்தரம்.

பெற்றம் பிணைமருதம் பேய்முலை மாச்சகடம் *
முற்றக்காத் தூடுபோ யுண்டுதைத்து *—கற்றுக்
குணிலை விளங்கனிக்குக் கொண்டெறிந்தான் * வெற்றிப்
பணிலம்வாய் வைத்துகந்தான் பண்டு. (சுo)

‡‡ பண்டெல்லாம் வேங்கடம் பாற்கடல் வைகுந்தம் *
கொண்டங் குறைவார்க்குக் கோயில்போல் *—வண்டு
வளங்கிளரும நீள்சோலை வண்பூங கடிகை *
இளங்குமரன் றன்விண் ணகர். (சுக)

விண்ணகரம் வெஃகா விரிதிரைநீர் வேங்கடம் *
மண்ணகரம் மாமாட வேளுக்கை *—மண்ணகத்த
தென்குடந்தை தேனார் திருவரங்கம தென்கோட்டி *
தன்குடங்கை நீரேற்றான் தாழ்வு. (சுஉ)

தாழ்சடையும் நீண்முடியு மொண்மழுவும சக்கரமும் *
சூழரவும் பொன்னாணும தோன்றுமால் *—சூழும
திரண்டருவி பாயும திருமலைமே லெநதைககு - *
இரண்டுருவு மொன்றா யிசைநது. (சுங)

இசைந்த வரவமும் வெற்பும் கடலும் *
பசைந்தங் கமுது † படுப்ப *—அசைந்து
கடைநத வருத்தமோ கச்சிவெஃ காவில் *
கிடநதிருந்து நின்றதுவு மங்கு. (சுச)

‡ அங்கற் கிடரின்றி யந்திப் பொழுதத்து *
மங்க விரணியன தாகத்தை *—பொங்கி
அரியுருவ மாய்ப்பிளந்த வம்மா னவனே *
கரியுருவம் கொம்பொசித்தான் காய்ந்து. (சுரு)

காய்ந்திருளை மாற்றிக் கதிரிலகு மாமணிகள் *
ஏய்ந்த பணக்கதிர்மேல் வெவ்வுயிர்ப்ப *—வாய்ந்த
மதுகை டவரும் வயிறுருகி மாண்டார்
அதுகே டவர்க்கிறுதி யாங்கு. (சுசு)

ஆங்கு மலரும் குவியுமா லுந்திவாய் *
ஓங்கு கமலத்தி னொண்போது *—ஆங்கைத்

† "படைப்ப" என்றும் பாடம்.
‡ "அங்கக்கு" என்று பாடாந்தரம்.

திகிரி சுடரென்றும் வெண்சங்கம் * வானில்
பகரு மதியென்றும் பார்த்து. (சுஎ)

பார்த்த கடுவன் சுனைநீர் நிழற்கண்டு *
பேர்த்தோர் கடுவனெனப் பேர்ந்து *—கார்த்த
களங்கனிக்குக் கைநீட்டும் வேங்கடமே * மேனாள்
விளங்கனிக்குக் கன்றெறிந்தான் வெற்பு. (சுஅ)

வெற்பென்று வேங்கடம் பாடும் * வியன்துழாய்க்
கற்பென்று சூடும் கருங்குழல்மேல் *—மற்பொன்ற
நீண்டதோள் மால்கிடந்த நீள்கடல்நீ ராடுவான் *
பூண்டநா ளெல்லாம் புகும். (சுகூ)

புகுமதத்தால் வாய்பூசிக் கீழ்தாழ்ந்து - * அருவி
உகுமதத்தால் கால்கழுவிக் கையால் *—மிகுமதத்தேன்
விண்ட மலர்கொண்டு விறல்வேங் கடவனையே *
கண்டு வணங்கும் களிறு. (எ0)

களிறு முகில்குத்தக் கையெடுத் தோடி *
ஒளிறு மருப்பொசிகை யாளி—பிளிறி
விழ.* கொன்று நின்றதிரும் வேங்கடமே * மேனாள்
குழக்கன்று கொண்டெறிந்தான் குன்று. (எக)

குன்றொன்றி னாய குறமகளிர் கோல்வளைக்கை *
சென்று விளையாடும் தீங்கழைபோய் *—வென்று
விளங்குமதி கோள்விடுக்கும் வேங்கடமே * மேலை
இளங்குமரர் கோமா னிடம். (எஉ)

இடம்வலமேழ் பூண்ட இரவித்தே ரோட்டி *
வடமுக வேங்கடத்து மன்னும் *—குடநயந்த
கூத்தனாய் நின்றான் குரைகழலே கூறுவதே *
நாத்தன்னா லுள்ள நலம். (எங)

நலமே வலிதுகொல் நஞ்சூட்டு வன்பேய் *
நிலமே புரண்டுபோய் வீழ *—சலமேதான்
வெங்கொங்கை யுண்டானை மீட்டாய்ச்சி யூட்டுவான் *
தன்கொங்கை வாய்வைத்தாள் சார்ந்து. (எச)

சார்ந்தகடு தேய்ப்பத் தடாவியகோட் டுச்சிவாய் *
வூர்ந்தியங்கும் வெண்மதியி னொண்முயலை *—சேர்ந்து

சினவேங்கை பார்க்கும் திருமலையே * ஆயன்
புனவேங்கை நாறும் பொருப்பு. (௭௫)

பொருப்பிடையே நின்றும் புனல்குளித்தும் * ஐந்து
நெருப்பிடையே நிற்கவும்நீர் வேண்டா *—விருப்புடைய
வெஃகாவே சேர்ந்தானை † மெய்ம்மலர்தூய்க் கைதொழுதால் *
அஃகாவே தீவினைக ளாய்ந்து. (௭௬)

ஆய்ந்த வருமறையோன் நான்முகத்தோன் நன்குறங்கில்
வாய்ந்த குழவியாய் வாளரக்கன் *—ஏய்ந்த
முடிப்போது மூன்றேழென் றெண்ணினான் ஆர்ந்த
அடிப்போது நங்கட் கரண். (௭௭)

அரணாம் நமக்கென்று மாழி வலவன் *
முரணாள் வலம்சுழிந்த மொய்ம்பன் *—சரணாமேல்
ஏதுகதி யேதுநிலை யேதுபிறப் பென்னாதே *
ஓதுகதி † மாயனையே யோர்த்து. (௭௮)

ஓர்த்த மனத்தரா யைந்தடக்கி யாராய்ந்து *
பேர்த்தால் பிறப்பேழும் பேர்க்கலாம் *—கார்த்த
விரையார் நறுந்துழாய் வீங்கோத மேனி *
நிரையார மார்வனையே நின்று. (௭௯)

நின்றெதி ராய நிரைமணித்தேர் வாணன்தோள் *
ஒன்றியவீ ரைஞ்ஞூ றுடன்துணிய *—வென்றிலங்கும்
ஆர்படுவான் நேமி யரவணையான் * சேவடிக்கே
நேர்படுவான் தான்முயலும் நெஞ்சு. (௮௦)

நெஞ்சால் நினைப்பரிய னேலும் * நிலைப்பெற்றென்
நெஞ்சமே பேசாய் நினைக்குங்கால் *—நெஞ்சத்துப்
பேராது நிற்கும் பெருமானை யென்கொலோ *
ஓராது நிற்ப துணர்வு. (௮௧)

உணரி லுணர்வரிய னுள்ளம் புகுந்து *
புணரிலும் ‡ காண்பரிய னுண்மை *—இணரணையக்
கொங்கணைந்து வண்டறையும் தண்டுழாய்க் கோமானை *
எங்கணைந்து காண்டு மினி. (௮௨)

---

† "மாதவனை" என்று பாடாந்தரம்.
‡ "காண்பரியபெருண்மை" என்று பாடாந்தரம்.

இனியவன் மாய னெனவுரைப்ப ரேலும் *
இனியவன் காண்பரிய னேலும் *— இனியவன்
கள்ளத்தால் மண்கொண்டு விண்கடந்த பைங்கழலான் *
உள்ளத்தி னுள்ளே யுளன். (௮௩)

உளனாய நான்மறையி னுட்பொருளை * உள்ளத்
துளனாகத் தேர்ந்துணர்வ ரேலும் *— உளனாய
வண்டா மரைநெடுங்கண் மாயவனை யாவரே *
கண்டா ருகப்பர் கவி. (௮௪)

கவியினார் கைபுனைந்து கண்ணார் கழல்போய் *
செவியினார் கேள்வியராய்ச் சேர்ந்தார் *— புவியினார்
போற்றி யுரைக்கப் பொலியுமே * பின்னைக்கா
ஏற்றுயிரை யட்டா னெழில். (௮௫)

§ எழில்கொண்டு மின்னுக் கொடியெடுத்து * வேகத்
தொழில்கொண்டு தான்முழங்கித் தோன்றும் *— எழில்கொண்ட
நீர்மேக மன்ன நெடுமால் நிறம்போல *
கார்வானம் காட்டும் கலந்து. (௮௬)

கலந்து மணியிமைக்கும் கண்ணா * நின் மேனி
மலர்ந்து மரதகமே காட்டும் *— நலந்திகழும்
கொந்தின்வாய் வண்டறையும் தண்டுழாய்க் கோமானை *
அந்திவான் காட்டு மது (௮௭)

அதுநன் றிதுதீதென் றையப் படாதே *
மதுநின்ற தண்டுழாய் மார்வன் *— பொதுநின்ற
பொன்னங் கழலே தொழுமின் * முழுவினைகள்
முன்னங் கழலும் முடிந்து. (௮௮)

முடிந்த பொழுதில் குறவாணர் * ஏனம்
படிந்துழுசால் பைந்தினைகள் வித்த *— தடிந்தெழுந்த
வேய்ங்கழைபோய் விண்திறக்கும் வேங்கடமே * மேலொருநாள்
தீங்குழல்வாய் வைத்தான் சிலம்பு. (௮௯)

சிலம்பும் செறிகழலும் சென்றிசைப்ப * விண்ணா
டலம்பிய சேவடிபோய் * அண்டம்— புலம்பியதோள்

---

§ "எழில்கொண்ட" என்று பாடாந்தரம்.

எண்டிசையுஞ் சூழ விடம்போதா தென்கொலோ *
வண்டுழாய் மாலளந்த மண். (௭௦)

மண்ணுண்டும் பேய்ச்சி முலையுண்டு மாற்றாதாய் *
வெண்ணெய் விழுங்க வெகுண்டு - * ஆய்ச்சி—கண்ணிக்
கயிற்றினால் கட்டத்தான் கட்டுண் டிருந்தான் *
வயிற்றினோ டாற்றா மகன். (௭௧)

மகனொருவர்க் கல்லாத மாமேனி மாயன் *
மகனா மவன்மகன்றன் காதல்—மகனை *
சிறைசெய்த வாணன்தோள் செற்றான் கழலே *
நிறைசெய்தென் னெஞ்சே நினை (௭௨)

நினைத்துலகி லார்தெளிவார் நீண்ட திருமால *
அனைத்துலகு முள்ளொடுக்கி யால்மேல் *—கனைத்துலவு
வெள்ளத்தோர் பிள்ளையாய் மெள்ளத் துயின்றானை *
உள்ளத்தே வைநெஞ்சே யுய்த்து. (௭௩)

உய்த்துணர் வென்னு மொளிகொள் விளக்கேற்றி *
வைத்தவனை நாடி வலைப்படுத்தேன் *—மெய்த்தெனவே
நின்றா னிருந்தான் கிடந்தானென் னெஞ்சத்து *
பொன்றாமை மாயன் புகுந்து. (௭௪)

புகுந்திலங்கு மந்திப் பொழுதத்து - * அரியா
யிகழ்ந்த விரணியன தாகம் *—சுகிர்ந்தெங்கும்
சிந்தப் பிளந்த திருமால் திருவடியே *
வந்தித்தென் னெஞ்சமே வாழ்த்து. (௭௫)

வாழ்த்திய வாயராய் வானோர் மணிமகுடம் *
தாழ்த்தி வணங்கத் தழும்பாமே *—கேழ்த்த
அடித்தா மரைமலர்மேல் மங்கை மணாளன்
அடித்தா மரையா மலர். (௭௬)

அலரெடுத்த வுந்தியா னாங்கெழி லாய *
மலரெடுத்த மாமேனி மாயன் *—அலரெடுத்த
வண்ணத்தான் மாமலரான் வார்சடையா னென்று - * இவர்கட்
கெண்ணத்தா னாமோ விமை. (௭௭)

இமஞ்சூழ் மலையு மிருவிசும்புங் காற்றும் *
அமஞ்சூழ்ந் தறவிளங்கித் தோன்றும *—சமஞ்சூழ்

நரகத்து நம்மை நணுகாமல் காப்பான்
துரகத்தை வாய்பிளந்தான் தொட்டி. (௯௮)

சாற்றுப்பாட்டுக்கள்.

‡‡ தொட்ட படையெட்டும் தோலாத வென்றியான் *
அட்ட புயகரத்தா னந்நான்று *—குட்டத்துக்
கோள்முதலை துஞ்சக் குறித்தெறிந்த சக்கரத்தான் *
தாள்முதலே நங்கட்குச் சார்வு. (௯௯)

‡‡ சார்வு நமக்கென்றும் சக்கரத்தான் * தண்டுழாய்த்
தார்வாழ் வரைமார்பன் தான்முயங்கும் *—காரார்ந்த
வானமரு மின்னிமைக்கும் வண்டா மரைநெடுங்கண் *
தேனமரும் பூமேல் திரு. (௧௦௦)

தமரகம்.—திரு நன்கு பேசுவார் இவை மன்னும் அவனே பண்டுகளிறு நெஞ்சு மண்ணுண்டு நான்முகன்.

பேயாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாந்திருவந்தாதி ஸம்பூர்ணம்.

ஆ. பாட்டு - ௧௦௦.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR : MADRAS-90

திருமழிசையாழ்வார்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருமழிசையாழ்வார் வைபவம்

DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY MAHOPADHYAYA BESANT NAGAR MADRAS

மகாயாம் மகரே மாஸே சக்ராம்சம் பார்க்கவோத்பவம்।
மஹீஸாரபுராதீசம் பக்திஸாரமஹம் பஜே॥

மகாயாம மகரே மாஸே சகராமஶம பார்ககவோத்பவம।
மஹீஸாரபுராதீஶம பகதிஸாரமஹமபஜே॥

இவ்வாழ்வார், திருமழிசையில், துவாபரயுகம் - அகஉகூ௦க - வதான சித்தார்த்தி ஸ்ரீ தை மீ கருஷ்ணபக்ஷ ப்ரதமை ஞாயிற்றுக்கிழமை கூடின மகாநக்ஷத்ரத்தில், பார்க்கவருக்கும் கநகாங்கியாருக்கும் குமாரராகத் திருவவதரித்தருளினார்.

அத்ரி ப்ருகு வஸிஷ்ட்ட பார்க்கவ ஆங்கிரஸர் முதலான மஹர்ஷிகளெல்லாரும் ப்ரம்ஹாவினிடத்திலே சென்று, "பூலோகத்தில உத்கருஷ்டமான க்ஷேத்ரத்தில நாங்கள நித்யவாஸம்பண்ண விரும்புகிறோம், அதை நிச்சயித்துச் சொல்லவேணும்" என்று கேட்டார்கள். ப்ரம்ஹாவும், பூமியெல்லாம் ஒருதட்டும் விசேஷபவித்ரக்ஷேத்ரமான திருமழிசையொன்றும் ஒருதட்டுமாய்த் துலையில்வைத்து நிறுக்க, பூமியை வைத்தபக்கம் அற்பமாய், திருமழிசையை வைத்தெடுத்தபக்கம் கனத்திருக்கக்கண்டு, அதற்கு "மஹீஸாரக்ஷேத்ரம்" என்றுபேரிட்டுநிரூபிக்கையாலே, அந்தரிஷிகளும் அவ்விடத்தை விடாதே நித்யவாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்களிலே, பார்க்கவமஹர்ஷியென்கிறவர், தீர்க்கஸத்ர யாகத்தில் ஸர்வாந்தர்யாமியான ஸ்ரீமந்நாராயணனை யஜித்துக்கொண் டிருக்கையில், பார்க்கவருடைய பத்நி கர்ப்பிணியாய், பன்னிரண்டு மாஸங்கள் சென்றபின்பு, தை மீ மகாநக்ஷத்ரத்தில் ஸுதர்ஶநாம்ஶமாய பிண்டாக்ருதியாய் ப்ரஸவித்தாள். ஒருபிண்டம்போல் ரூபங்கள் தோற்றாமல அவதரிக்கையாலே, பார்க்கவரும் அவர்பத்நியும் அநாதரித்து, ஒருபிரம்பின் புதரின்கீழே போகட்டுப் போனார்கள். முட்டைபோல்திரண்ட அந்தபிண்டமும், பெரியபிராட்டியார் அநுக்ரஹத்தாலே பூமியில் ஸம்ரக்ஷிதமாயிருந்தது.

"சிக்கென்று சின்னக்கால் சீருடைப்பிண் கண்ணுயிராய்
ஒக்கவுறப் பாய்ந்தறிவா ருண்ணிறைந்தான்"

என்கிறபடியே எல்லா அவயவங்களும் பரிபூர்ணமாய், அதிலே ஜீவன் ப்ரவேசித்துத்தோற்றாமலிருக்கும் [illegible] ஆழ்வார், பசிதாகங்களால் [illegible] பால்வேண்டி, ஜனங்களில்லாத காட்டில் பிரம்பின் புதரில் [illegible] ருந்தார்.

அவ்வளவில், மஹீஸாரக்ஷேத்ராதிபதியான பெருமாள் அங்கேயெழுந்தருளி, இவர் பசிதாகம்தீரும்படி குளிரக்கடாக்ஷித்து, ஆராவமுதான தன் விக்ரஹஸேவையைக்காட்டி மறைந்தார். இவரும், அவரைவிட்டுப் பிரிந்து ஸஹிக்கமாட்டாமல் மீளவும் அழத்தொடங்கினார்.

அங்கே, திருவாளன் என்றொருவன் பிரம்பு அறுக்கப்போய், அவ்விடத்தில் இவருடைய அழுகைக்குரலைக்கேட்டு, கூடவந்தவர்களுடன் சோதித்து, இவரைக்கண்டு அதிகஸந்தோஷத்துடன் எடுத்துக்கொண்டுவந்து தன் பத்நியான பங்கயச்செல்வியார் கையில் கொடுத்தான். அவளும், பிள்ளையில்லாதவளாகையால், அதிகப்ரீதியுடன் எடுத்துக்கொண்டு முலைப்பால்கொடுத்து,—"தத்துக்கொண்டாள்கலோ? தானே பெற்றாள்கொலோ?" என்றுஸந்தேஹிக்கும்படி ஸ்நேஹத்துடன்வளர்க்க வளர்ந்தருளுகிறவிவர், முலைப்பாலுணவைமுதலான போஜ்யங்களில் ஆசையற்று, எம்பெருமானுடைய குணங்களையே தாரகமாகவுடையராய், பேசுவது அழுவது ஒன்றுமின்றிகயே, மலமூத்ரங்களுமில்லாமல், எல்லா அவயவங்களும் பரிபூர்ணமாய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

இந்த ஆச்சரியத்தை, புத்ரனில்லாதவனும் திருமழிசையில் வசிப்பவனும் நான்காம்வர்ணத்தில் பிறந்தவனும் கற்றுணர்ந்தவனுமான ஒருகிழவன்கேட்டு, பாங்காகப் பாலமுதுகாய்ச்சிக்கொண்டு தன்பத்நியுடன் இவரிருந்தவிடத்திற்கு விடியற்காலத்தில்வந்து, இந்தக்குழந்தையின் திவ்ய தேஜஸ்ஸைக் கண்டு மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டு, தான் கொண்டுவந்த பாலமுதை ஸமர்ப்பித்து, "இதை அமுதுசெய்தருளவேணும்" என்று ஆழ்வாரை வேண்டிக்கொள்ள, ஆழ்வாரும், அந்தப்பாலமுதை அமுதுசெய்து போகவிட, அவர்களும், அப்படியே பலநாளும் ப்ரீதியுடனே பாலமுதுசெய்வியாநிற்க, ஒருநாள், இவர்களுடைய மநோபாவத்தை ஆழ்வார் அறிந்து, அன்று அவர்கள் கொண்டுவந்தபாலமுதை அமுதுசெய்து, சேஷித்தபாலை, "நீங்கள் இதை ஸ்வீகரியுங்கள், உங்களுக்கு நல்லபுத்திரன் உண்டாவன்" என்று ப்ரஸாதித்தருள, அவர்களும் அப்படியே ஸ்வீகரித்து, யௌவனத்தை அடைந்து, அவன்பத்நியும் கர்ப்பவதியாய், பத்துமாஸம் நிறைந்தவாறே ஒருபிள்ளையைப்பெற்றாள். அப்பிள்ளைக்கு "கணிகண்ணன்" என்று திருநாமம்சாத்தி, எல்லாவித்யைகளையும் அதிகரிப்பித்தார்கள்.

பின்பு, ஆழ்வாரும், எழு திருநக்ஷத்ரம் சென்றவாறே அஷ்டாங்க யோகாப்யாஸத்தில் திருவுள்ளமாய், அதற்கு த்யாநவிஷயமான ஜகத்காரண வஸ்துவை அறிகைக்காக, பற்பல சமயங்களையும் புக்குணர்ந்து ஆராய்ந்துபார்த்தவிடத்தில், ஒன்றிலும் ஒருபசையில்லாமல், "இதரஸித்தாந்தங்கள் நிலைநில்லா" என்று கைவிட்டு, இப்படி நானூறு திருநக்ஷத்ரம் சென்றவாறே ஸ்ரீவைஷ்ணவராய், எம்பெருமான் பக்கல் ப்ரணவரானார்.

ஸர்வேச்வரனும், தான் பரமபதத்திலும் லீலாவிபூதியிலும் இருக்கிற [illegible] காட்டிக்கொடுத்து, இப்படி உபயவிபூதியுக்தனான தான் முதல்வ

ப்ரம்ஹாவைப் பிறப்பித்தபடியையும் அந்த ப்ரம்ஹாவுக்கு ஜ்யேஷ்ட்டபுத்ரனாக ருத்ரன் பிறந்தபடியையும், ப்ரகாசிப்பித்தருள, இவரும்,—"நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான்-நான்முகனும் தான்முகமாய்ச சங்கரனைத் தான் படைததான்" என்று தன்வாயால் சொல்லும்படி, அவற்றையெல்லாம் ஸந்தேகமின்றி யறிந்து,

"சாக்கியங்கற் றோம்சமணங் கற்றோமச் சங்கரனார்
ஆக்கிய வாகமநூ லாராய்ந்தோம்—பாக்கியத்தால்
செங்கட கரியானைச சேர்ந்தியாந தீதிலோம
எங்கட கரியதொன் றில்"

என்று அநுஸந்தித்தருளி, இதர ஸித்தாந்தங்களை நிவர்த்தித்து, ஜகந்நாதனான ஸ்ரீமந்நாராயணனை தயாநம்பண்ணிக்கொண்டு, திருமழிசையில்கஜேந்த்ரஸரஸ்ஸின் கரையில் எழுநூறுஸம்வத்ஸரம் யோகத்தில் ,எழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் இவர் நிரந்தரபகவதநுபவத்துடன்கந்தல்களை தைததுககொண்டிருநதார. அப்போது, ருதரன், தரிசூலததைக்கையில் தரிததுககொணடு வ்ருஷபத்தின்மேலேறி ஆகாசமார்க்கமாய் பார்வதியுடன் செல்லாநின்றான. ஆழ்வார், அதைக்கண்டு அவன்நிழல் தன்மேல்படாமல் ஒதுஙகினார. இதை தம்பதிகளிருவருஙகணடு நின்று, ருதரனைக்குறித்து பார்வதி "இவனாரோ என்று அறிந்துபோவோம்" எனன, ருதரனும, தன்பத்நியுடன் "இவன மஹாநுபாவன், நமமைககணிசியான்" எனன, "ஆகிலும் அவனைக் கணடுபோவோம" என்ன, அவனும ஸமமதிதது இவரணடையில் வந்துநிறக, இவரும் அவனைக் கண்டெணடுதேதுப்பாராமல உதாஸீநித்திருக்க, அவனும், நாம் வந்துநிறக நீர அலக்ஷயமாகக காணலாமோ? என்ன, இவரும், "உன்னைக்கணடு எனக்கு என்ன ப்ரயோஜநமுணடு?" என்ன,அவனும, "நாம் உமக்கு ஒன்றுதரக்கடவதாகவந்தோம்?" எனன, இவரும், "நமக்கொன்றும் வேணடா" என்ன, அவனும், "நம்வரவு வ்யர்த்தமாகாமல் உமக்கு இஷ்டமானதைக்கேளும்" என்ன, ஆழ்வாரும், புன்முறுவல் செய்து, "ஆகில், மோக்ஷம்தரவல்லையாகில் தா" என்ன, "அது என்னால் தரக்கடவதன்று, ஸ்ரீமந்நாராயணனாலே" என்ன, "ஆனால் இன்றுசாவாரை நாளைசசாகும்படி பண்ணவல்லையோ?" என்ன, "அதுவும் கர்மாநுகுணமன்றோ?" என்ன, "ஆனால் என் ஊசியின்பின்னே நூல்வரும்படி வரப்ரதாநம்பணணீர்" என்று அபஹஸித்துச்சொல்ல, ருத்ரன் இவ்வார்த்தையைக்கேட்டுக் கோபங்கொண்டு, "இவரையும் ‡ அநங்கனைப்போலே யாக்கக்கடவேன்" என்று, பொறியும் புகையும் கிளம்புகிற தன் நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்துவிட, அக்கண்ணில் நின்றும் ஜாஜ்வல்யமானமாய்ச சுட்டுக்கொண்டெரிகிற பெருநெருப்பை ஆழ்வார்கண்டு, தம் முடைய வலத்திருவடியின் பெருவிரலில் ஒருகண்ணைத்திறந்துவிட, அக்

‡ அனங்கன் - மன்மதன்.

[illegible]ணியில் அக்நி கோடிஜ்வாலாகல்பமாய் ஜ்வலித்துக்கொண்டு ஜ்வலிக்க, சம்புவும், ஆழ்வாருடைய பெருவிரலிலுண்டான ஜ்வாலையைப்பொறுக்கமாட்டாமல், புஷ்கலாவர்த்தகமாகிற ப்ரளயகாலமேகங்களை அக்நிசமிக்கும்படி ஆஜ்ஞாபிக்க, அம்மேகங்களும், மின்னி முழங்கி வில்லிட்டு எல்லாத்தாபங்களும் அடங்கும்படி ஆகாசாவகாசமடைய நிறைந்து வர்ஷிக்க, அவ்வர்ஷத்தாலே எரிகிற நெருப்பும் அணைந்து, பெருவெள்ளங்கோக்க, ஆழ்வாரும், அப்பெருமழைக்குச் சலியாமல் பகவதநுபவத்திலேயே மண்டியிருக்கக்கண்டு, அவனும் ஆச்சரியப்பட்டு, இவருக்கு "பக்திஸாரர்" என்று திருநாமஞ்சாத்தி, அவர் வைபவத்தைக்கொண்டாடி, அம்பரீஷனால் துர்வாஸன் அவமானப்பட்டாப்போலே "பாகவதர்கள் ஸுதுர்ஜயர்" என்று தன் பதிக்கு உரைத்துக்கொண்டு, யதாஸ்தாநமே போந்தான்.

பின்பு, ஆழ்வார் முன்புபோலே யோகத்தில் எழுந்தருளியிருக்க, "கநிஷ்டஹாரன்" என்றொரு அசுரன், புலியின்மேல் ஏறிக்கொண்டு ஆகாசத்திற் செல்லாநின்றான்; ஆழ்வாருடைய யோகப்ரபாவத்தாலே, இவர்மேலே போகமாட்டாமல புலியும் திமிர்த்துநின்றது; அவ்வசுரனும், இதேதோ! என்று பார்த்துக்கொண்டு வருமளவில், கீழே மௌநியாய் யோகத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஆழ்வாரைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு, ஆகாசத்தினின்றும் பூமியில்வந்து, வ்யாக்ரவாகநத்தைவிட்டு இறங்கி, இவரண்டையிலவந்து, "ஓ பாகவதமுநீந்த்ரரே! நீர்தரித்திருக்கும் கந்தையைப்போகட்டு இக்கவசத்தைத்தரியும்" என்று ஒருகவசத்தைக்கொடுக்க; இவரும அதை நிஷேதித்து, தன்ஸகலபத்தாலே ஒப்பற்ற மணிமயமான ஒருகவசத்தை அவனுக்குக்காட்ட, அவனும் வெட்கப்பட்டு, தன்கழுத்திலிருந்த ஆரத்தைவாங்கி "இதை அக்ஷமாலையாகத் தரியும்" என்று கொடுக்க, இவரும், தன்கழுத்தில் துளசிபத்மாக்ஷமாலையைவாங்கி "இதைப்பாராய்" என்ன, அது நவரத்நஹாரமாய் விளங்கக்கண்டு, அவனும் "இவர் மஹாபரிபூரணர், மஹாபரிபூரணர்" என்று தெண்டனிட்டு, இவர் வைபவத்தைக் கொண்டாடி, யதாஸ்தாநமே போனான்.

பின்னையும், ஆழ்வார்யோகநிஷ்டரா யெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, "கொங்கணஸித்தன்" என்று ஒரு ரஸவாதி, இவ்வாழ்வாருடைய வைபவத்தைக்கண்டு, இவருக்குக் காணிக்கோடியைப் பேதிப்பதான ரஸகுளிகை ஸமர்ப்பிக்க, இவரும் அதை அநாதரித்து "நமக்குவேண்டாம்" என்று, தம்முடைய பொன்னொத்தமேனியின் புழுதியோடே தம் காதிற்குறும்பியை உருட்டி "இது காணி கோடாகோடியைப் பேதிக்கும்" என்று அவனுக்குக் கொடுத்தருள, அவனும் அப்படியே பரீக்ஷிக்க, அது சொன்னபடிக்கு ஒத்திருக்கையாலே அதிப்ரீதியுடன் ஆழ்வாரைத் தெண்டனிட்டு, தர்யோநமம் என்று [illegible]ப் போனான்.

[illegible]ழ்வாரும் ஒரு குகையிற்சென்று யோகத்திலே [illegible] அங்ஙனில், பொய்கையார் பக்கல் [illegible]

ஆகிற முதலாழ்வார்கள் மூவரும் எங்கும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு வருகையில் சற்றுத்தூரத்தில் ஒரு ஆச்சரியமான திவ்யதேஜஸ்ஸைக்கண்டு, "இதை ஆராயக்கடவோம்" என்று, எங்கும் திரிந்துவந்து, குஹையில் எழுந்தருளியிருந்த பக்திஸாரரைக்கண்டு, "இம்மஹாநுபாவராரோ?" என்று நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணால்கண்டு, "பார்க்கவமுநீந்திரரே! ஸுகமேயிருக்கிறீரோ?" என்றுகேட்க, அவரும், "பத்மமாதவீகுஸுமகைரவோத்பவ முனிகளே! நன்றாயிருக்கிறீர்களோ?" என்று வினவியருளி, அந்யோந்யம் வந்தபராய், ஆநந்தக்கண்ணீர்சோர ஒருவரையொருவர் ஆலிங்கித்துக்கொண்டு, மிகவும் ப்ரீதியுடன் யோகத்தில் எழுந்தருளியிருந்து, பின்பு எல்லாரும்மயிலாபுரத்துக்கெழுந்தருளி, பேயாழ்வார் திருவவதரித்தருளின கைரவதீர்த்தத்தின்கரையில் சிலகாலம் யோகத்தி லெழுந்தருளியிருந்து, பார்க்கவமுநீந்த்ரரை அநுவர்த்தித்து அநுமதிகொண்டு முதலாழ்வார்கள் மூவரும் முன்புபோலே பூசஞ்சாரணார்த்தமாக எழுந்தருளினார்கள்.

பின்பு, ஆழ்வார் தம்முடைய திருவவதாரஸ்தலமான திருமழிசைக்கு எழுந்தருளி, சாத்துகைக்குத் திருமண்வேண்டி, கல்விச் சோதித்தவிடத்தில் திருமண் அகப்படாமல் முசித்துக்கிடக்க, அப்போது, திருவேங்கடமுடையான் இவர்கனவில் எழுந்தருளி, திருமண் இருக்குமிடம் அடையாளமாகக்காட்டியருள, இவரும் அங்கே திருமண் கண்டெடுத்து, பன்னிரண்டுதிருநாமம் சாத்தியருளி, பகவதநுபவம் பண்ணிக்கொண்டு, திருமழிசையிலேயே எழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படி சிலநாள்சென்றபின்பு, "ஸத்யவ்ரதம்" என்றுபேர்பெற்ற கச்சிவெஃகாவுக் கெழுந்தருளி, அங்கே, லக்ஷ்மீபூமிகளாலே ஸேவ்யமானராய்க் கொண்டு பெரியதிருவநந்தாழ்வானை திருவணையில் துயிலமர்ந்தவேந்தை ஸேவித்து, அவரை, பொய்கையாழ்வாரவதரித்தருளின பொய்கைக்கரையில் த்யானம்பண்ணிக்கொண்டு, யோகத்தில் எழுநூறு ஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருந்தார்.

அக்காலத்தில், இவரநுக்ரஹத்தால் பிறந்த கணிகண்ணர் வந்து இவர் திருவடிகளில் ஆஶ்ரயித்து பகவத்ப்ரவணராயிருந்தார். அப்போது அங்குள்ள ஒருவ்ருத்தை வந்து ஆழ்வாரைஸேவித்து, அவர்திருவடிகளில் பக்தியுக்தையாய், அவரெழுந்தருளியிருந்த விடத்தை நாடோறும் அலங்கரித்துஶுஶ்ரூஷித்துக் கொண்டிருந்தாள். ஒருநாள், யோகத்தி லெழுந்தருளியிருக்கிற இவ்வாழ்வார் திருக்கண்களை விழித்துப்பார்த்து, இவள்செய்கிற ஶுஶ்ரூஷைக்கு மிகவும் உகந்தருளி, அந்தவ்ருத்தையைப்பார்த்து "உனக்குவேண்டினதைக்கேள், ஒருவரம்தருகிறேன்" என்றருளிச்செய்ய, அவளும், ஆழ்வாரைக்குறித்து "அடியேனுக்கு இந்தக்கிழத்தனம் போம்படி [illegible]" என்ன, ஆழ்வாரும், "அப்படியே [illegible]" [illegible]

போல் அதிலாவண்யரையானாள். அவ்வளவில், அத்தேசாதிபதியான பல்லவராயன் இவளைக்கண்டு மோஹித்து, தனக்குப்பத்நியாகவேணும் என்று ப்ரார்த்திக்க, அவளும் அநுகூலித்து, அவனுடன் அதிமாநுஷபோகங்களை யநுபவித்துக் கொண்டிருந்தாள். பல்லவராயன், தனக்கு ஒருநாளைக்கொருநாள் சரீரம் கிழத்தனத்தை யடையக்கண்டு, இவளைக்குறித்து, "உனக்கு இப்படிப்பட்ட யௌவநம் எப்படியுண்டாயிற்று?" என்றுகேட்டான். அவளும், ஆழ்வாரால் தனக்குண்டானபடியை அவனுக்குச்சொல்லி, "நீயும் உன்னகத்தில் தினந்தோறும் உபாதாநம்பண்ணவருகிற கணிகண்ணரை அநுவர்த்தித்து, அவர்புருஷாகாரமாக அவராசார்யரான பக்திஸாரரை அநுவர்த்தித்தாயாகில். உனக்கும் இப்படிப்பட்ட யௌவநமுண்டாம்" என்றுசொன்னாள். அப்படியே ராஜாவும் கணிகண்ணரையழைத்து, "உம்மாசார்யரை நாம் ஸேவிக்கவேணும், அவரை நம்பக்கல் அழைத்துக்கொண்டுவாரும்" என்றான். கணிகண்ணரும், "நம்மாசாரியர் ஒருவரகத்துக்கும் எழுந்தருளார், ஒருராஜாக்களையும் கணிசித்துப் பாரார்" என்றுசொன்னார். பின்பு. ராஜாவான பல்லவராயன், தன்னைக் கவி பாடவேணும் என்று கணிகண்ணரை அபேக்ஷித்தான்; இவர், "நான்பகவத்பாகவதவிஷயமொழிய நரஸ்துதிபண்ணி ஒருவரையும் பாடுவதில்லை" என்றார்; "ஆகிலும் நீர் நம்மைப்பாடவேணும்" என்று அவரை நிர்ப்பந்தித்தான்; கணிகண்ணரும்.

"ஆடவர்க ளெங்ங னகல்வா ரருள்சுரந்து
பாடகமு மூரகமும் பாம்பணையும்—நீடியமால்
நின்றா னிருந்தான் கிடந்தா னிதுவன்றோ
மன்றார் பொழிற்கச்சி மாண்பு"

என்றுபாடினார். அவனும், நம்மைப்பாடு என்றால் இப்படி சொல்லலாமோ?என்று மிகவும்கோபங்கொண்டு, "ஆகில் நம்மிராசசியத்தினின்றும்போம்" என்றான். கணிகண்ணர் சடக்கெனப்புறப்பட்டு தன்னாசார்யரான பக்திஸார முனிகள், திருமுன்பேசென்று, தண்டம்ஸமர்ப்பித்து, நடந்தசெய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்து, "அடியேன் இவ்விடத்தினின்றும் விடைகொள்ளுகிறேன்" என்ன, ஆழ்வாரும், "நீர் போகிறீராகில் நாமிங்கிருக்கப் போகிறோமோ? நாம் புறப்பட்டால் எம்பெருமான் இங்குக்கண்வளரப் போகிறானோ? அவனெழுந்தருளும்போது அவனுடைய பரிகரபூதரான ப்ரம்ஹாமுதலானோர் இங்கிருக்கப் போகிறார்களோ?" என்றருளிச்செய்து, "வெஃகாவில்துயிலமர்ந்த வெம்பெருமானை யெழுப்பிக்கொண்டு வருகிறோம்" என்றுசொல்லி, திருவெஃகாவினார் திருமுன்பே யெழுந்தருளி, அவரைப்பார்த்து,

"கணிகண்ணன் போகின்றான் காமருபூங் கச்சி
மணிவண்ணா நீகிடக்க வேண்டா—துணிவுடைய
செந்நாப் புலவனும் போகின்றேன் நீயுமுன்தன்
பைந்நாகப் பாய்சுருட்டிக் கொள்"

என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அப்படியே சொன்னவண்ணம்செய்து இவர் பின்னேயெழுந்தருள, மற்றும் அத்தேசத்தில் ஆலயங்களில் தேவதைகளும் பின்தொடர எழுந்தருளுகையாலே, சக்ரவர்த்தித்திருமகன் காட்டுக்கெழுந்தருளினபோது ஸ்ரீராமனை விட்டுப்பிரிந்தமையல் திருவயோத்தியைபொலிவை யிழந்தாற்போல், காஞ்சீமஹாநகரியில் மரங்களும் நதீ தடாகங்களும்மிகவும் வாடி வடிவழகடங்கி வற்றித்தபிப்பதையும், அந்தந்த ஆலயங்களில்தேவதைகள் ஒருவருமின்றியே இருள்மூடி, உதிப்பது அஸ்தமிப்பது தெரியாதே நீளிரவானபடியையும், ராஜாவும் மந்த்ரிகளும் கண்டு, மிகவும் துக்கித்து, இவர்களைப் பின்தொடர்ந்து ஓரிரவிருக்கைஎன்ற ஊரிலே யிவர்களைக்கண்டு காலில் விழுந்து கணிகண்ணரை வேண்டிக்கொண்டார்கள். கணிகண்ணரும், மீண்டெழுந்தருளும்படி ஆழ்வாரை வேண்டிக்கொள்ள, ஆழ்வாரும், மீண்டெழுந்தருளத் திருவுள்ளமாய், ஆஸ்ரிதபரதந்த்ரரான சொன்னவண்ணஞ் செய்த பெருமாளைப்பார்த்து.

> “கணிகண்ணன் போக்கொழிந்தான் காமரு பூங் கச்சி
> மணிவண்ணா நீகிடக்க வேண்டும்—துணிவுடைய
> செந்நாப் புலவனும் போக்கொழிந்தேன் நீயுமுன்றன்
> பைந்நாகப் பாய்படுத்துக் கொள்”

என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். அப்படியே சொன்னவண்ணஞ்செய்து எல்லார்க்கும் ப்ரத்யக்ஷமாம்படி காட்டிக்கொடுத்து, இடத்திருக்கை கீழாகக் கண்வளர்ந்தருளினார். ஆழ்வாரும், அவ்விடத்திலேயே பின்னையுஞ் சிலகாலம் யோகத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்.

அநந்தரம், ஆழ்வார், அரைக்ஷணம்வஸித்தாலும் வைகுந்தமாகக்கரைத்தாத் தக்க பெருமையையுடைய கும்பகோணம் என்னும் திருக்குடந்தையில் ஏரார் கோலந் திகழக்கிடக்கும் ஆராவமுதனைச் சேவிக்கத்திருவுள்ளமாய் எழுந்தருளும்போது, பெரும்புலியூர் என்கிற க்ராமத்திற்சென்று ஒரு திண்ணையிலே யெழுந்தருளியிருந்தார். அத்திண்ணையிலேயிருந்து அத்யயநம்பண்ணுகிற ப்ராம்ஹணர்கள் இவரைக்கண்டு, அத்யயநத்தைத் தவிர்ந்திருக்க, பின்னை அவர்களுக்கு விட்டதறுவரய் தோன்றாமையால் தவறித்தமோற, ஆழ்வாரும் அதைக் கண்டு, கறுப்புநெல்லை நகத்தால் பிளந்து குறிப்பால் காட்டியருள, பின்பு அவர்களுக்கு “க்ருஷ்ணாநாம் வ்ரீஹீணாம் நகநிர்ப்பிந்நம்” என்கிற வாக்யம் தோற்றி, அவர்கள் தெளிந்துவந்து தண்டம் ஸமர்ப்பித்து க்ருதார்த்தரானார்கள்.

பின்னையும், அந்த க்ராமார்ச்சனையான எம்பெருமானும், இவ்வாழ்வார் உபாதானார்த்தமாக எழுந்தருளுகிற திருவீதிகள்தோறும் அபிமுகமாய்த்திரும்பியருள, இந்த ஆச்சரியத்தை எம்பியார்கண்டு, சில ப்ராம்ஹணருக்குக்காட்ட, அவர்கள் அந்தக்ராமத்தில் யாகம்பண்ணும் பெரும்புலியூர[illegible]யாகசாலையிற்சென்று இவருடைய ப்ரபாவத்தைச்சொல்ல [illegible]ரும், அதைக்கேட்டு ஆழ்வாரெழுந்தருளி யிருக்குமிடத்திற்குவந்து, இவரை ஸேவித்து, தம்மு

டைய யாகசாலைக்கு எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டுபோய், ஆழ்வார்க்கு அக்ரபூஜைபண்ணினார். அங்குள்ள அத்வர்யுமுதலான சடங்கிகள், தர்மபுத்ரர்ராஜஸூயயாகத்தில் க்ருஷ்ணனுக்கு அக்ரபூஜை பண்ணினபோது சிசுபாலன் வாய்வந்தபடி கீழ்மைவசவுகளை வைதாற்போல், ஆழ்வாரைக் கண்டபடி பேசிக் ரோதிக்க; தீக்ஷிதரும், மிகவும் துக்கித்து, ஆழ்வாரைநோக்கி,, "இவர்கள் இப்படி ஏதேனும்பேச நான்கேட்கமாட்டேன்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும், இனி நம்மை வெளியிடா திருக்கவொண்ணாது. என்று தமக்கு அந்தர்யாமியான எம்பெருமானைப்பார்த்து,

"அக்கரங்களக்கரங்களென்றுமாவதென்கொலோ
இக்குறும்பைநீக்கியென்னை யீசனுக்கவல்லையேல்
சக்கரங்கொள்கையனேசடங்கர்வாயடங்கிட
உட்கிடந்தவண்ணமேபுறம்பொசிந்துகாட்டிடே"

என்று ஆழ்வார்விண்ணப்பஞ்செய்தருளினார். எம்பெருமானும், பெரியபிராட்டியாருந்தானுமாய்த் திருவனந்தாழ்வான்மேல் கண்வளர்ந்தருளும்படியை எல்லாருங்கண்டு அநுபவிக்கும்படி ஆழ்வாருடைய திருமேனியிலே ப்ரத்யக்ஷமாக்கி. ஆழ்வார்க்கு ஸாரூப்யத்தைத்தந்தருளினான். முன்புகண்டபடி பேசின சடங்கிகளெல்லாரும், ஆழ்வாருடைய ஹ்ருதயத்தில்ப்ரகாசிக்கிற எம்பெருமானுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை ஸேவித்துத் திருவடிகளில்விழுந்து ஆழ்வாரை ப்ரஸாதம்பண்ணிக்கொண்டாடினார்கள். ஆழ்வீரும், அவர்களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரதாநம்பண்ணி, திருக்குடந்தைக்கு எழுந்தருளி, ஆராவமுதனைஸேவித்து, தம்முடைய நூறுஸம்புடங்களையும் காவேரிவெள்ளத்தில்பொகட, நான்முகன்திருவந்தாதியும் திருச்சந்தவிருத்தமும் எதிர்த்துவர அவற்றையெடுத்துக்கொண்டு, ஆராவமுதாழ்வாருடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை ஸேவித்து, "காவிரிக்கரைக்குடந்தையுள் கிடந்தவாறெழுந்திருந்து பேசு" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆராவமுதாழ்வாரும் அப்படியே உத்யோகிக்க, அந்தஸௌலப்யகுணத்துக்குத்தோற்று, "வாழிகேசனே" என்றுமங்களாசாஸநம்பண்ண, எம்பெருமானும் அப்படியே உத்தாநசாயியாயருள, அந்தவிக்ரஹத்தை த்யாநம்பண்ணிக்கொண்டு இரண்டாயிரத்து முந்நூறு ஸம்வத்ஸரம் யோகத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படி திருமேனியுடனே அந்ந ஆகாரங்களைவிட்டுக் காய்கிழங்குகளைச் சிறிது அமுதுசெய்து, நாலாயிரத்து எழுநூறு ஸம்வத்ஸரம் பகவதநுபவம்பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து, முமுக்ஷுக்களுக்கு, தன்பரமக்ருபையாலே, நான்முகன்திருவந்தாதி, திருச்சந்தவிருத்தம் என்கிற திவ்ய ப்ரபந்தங்களை உபகரித்தருளிலோகத்தைவாழ்வித்தருளினார்.

வாழ்த்துப் பாட்டு

அன்புடனந்தாதிதொண்ணூற்றுறுரைத்தான்வாழியே
அழகாருந்திருமழிசையமர்ந்தபிரான்வாழியே
இன்பமிகுதையில்மகத்திங்குதித்தானவாழியே
எழிற்சந்தவிருத்தநூற்றிருபதீந்தான்வாழியே
முன்புகத்தில்வந்துதித்தமுனிவர்கோன்வாழியே [யே
முழுப்பொன்னிப்பெருகதிர்செல் முதிர்கவியோன்வாழி
நன்புவிநாலாயிரத்தெழுநூற்றிருநதானவாழியே
நங்கள்பத்திசாரரிருநற்பதங்கள்வாழியே.

திருமழிசையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY,
BESANT NAGAR :: MADRAS-90.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்ற

திருமழிசையாழ்வாரருளிச்செய்த

நான்முகன் திருவந்தாதி.

தனியன்.

சீராமப்பிள்ளை யருளிச்செய்தது.

நேரிசை-வெண்பா.

நாரா யணன்படைத்தான் நான்முகனை * நான்முகனுக்
கேரார் சிவன்பிறந்தா னென்னும்சொல் *—சீரார்
மொழிசெப்பி வாழலாம் நெஞ்சமே * மொய்பூம்
மழிசைப் பரனடியே வாழ்த்து.

அடாணுராகம்-அடதாளம்.

‡‡ நான்முகனை நாரா யணன்படைத்தான் * நான்முகனும்
தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத் தான்படைத்தான் *—யான்முகமாய்
அந்தாதி மேலிட் டறிவித்தே னாழ்பொருளை *
சிந்தாமல் கொண்மினீர் தேர்ந்து. (௧)

தேருங்கால் தேவ னொருவனே யென்றுரைப்பர் *
ஆரு மறியா ரவன்பெருமை *—ஓரும்
பொருள்முடிவு மித்தனையே யெத்தவம்செய் தார்க்கும் *
அருள்முடிவ தாழியான் பால். (௨)

பாலில் கிடந்ததுவும் பண்டரங்கம் மேயதுவும் *
ஆலில் துயின்றதுவு மாரறிவார் *—ஞாலத்
தொருபொருளை வானவர்தம் மெய்ப்பொருளை * அப்பில்
அருபொருளை யானறிந்த வாறு. (௩)

ஆறு சடைக்கரந்தா னண்டர்கோன் றன்னொடும் *
கூறுடைய னென்பதுவும் கொள்கைத்தே *—வேறொருவர்
இல்லாமை நின்றானை யெம்மானை * எப்பொருட்கும்
சொல்லானைச் சொன்னேன் றொகுத்து. (௪)

தொகுத்த வரத்தனாய்த் தோலாதான் மார்வம் *
வகிர்த்த வளையுகிர்த்தோள் மாலே *—உகத்தில்
ஒருநான்று நீயுயர்த்தி யுள்வாங்கி நீயே *
அருநான்கு மானா யறி. (௫)

அறியார் சமண ரயர்த்தார் பவுத்தர் *
சிறியார் சிவப்பட்டார் செப்பில் *—வெறியாய
மாயவனை மாலவனை மாதவனை யேத்தாதார் *
ஈனவரே யாதலா லின்று. (௬)

இன்றாக நாளையே யாக * இனிச்சிறிதும்
நின்றாக நின்னருளென் பாலதே *—நன்றாக
நானுன்னை யன்றி யிலேன் கண்டாய் * நாரணனே
நீயென்னை யன்றி யிலை. (௭)

இலைதுணைமற் றென்னெஞ்சே, ஈசனை வென்ற *
சிலைகொண்ட செங்கண்மால் சேரா *—குலைகொண்ட
ஈரைந் தலையா னிலங்கையை யீடழித்த *
கூரம்ப னல்லால் குறை. (௮)

குறைகொண்டு நான்முகன் குண்டிகைநீர் பெய்து *
மறைகொண்ட மந்திரத்தால் வாழ்த்தி *—கறைகொண்ட
கண்டத்தான் சென்னிமே லேறக் கழுவினான் *
அண்டத்தான் சேவடியை யாங்கு. (௯)

ஆங்கார வார மதுகேட்டு - * அழலுமிழும்
பூங்கா ரரவணையான் பொன்மேனி *—யாம்காண
வல்லமே யல்லமே மாமலரான் வார்சடையான் *
வல்லரே யல்லரே வாழ்த்து. (௧௦)

வாழ்த்துகவாய் காண்ககண் கேட்க செவி * மகுடம்
தாழ்த்து வணங்குமின்கள் தண்மலரால் *—சூழ்த்த
துழாய்மன்னு நீள்முடியென் தொல்லைமால் தன்னை *
வழாவண்கை கூப்பி மதித்து. (௧௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible])

வீடாக்கும் பெற்றி யறியாது * மெய்வருத்திக்
கூடாக்கி நின்றுண்டு கொண்டுழல்வீர் *—வீடாக்கும்
மெய்ப்பொருள்தான் வேத முதற்பொருள்தான் * விண்ணவர்க்கு
நற்பொருள்தான் நாரா யணன். (கங)

நாரா யணனென்னை யாளி * நரகத்துச்
சேராமல் காக்கும் திருமால் * தன்—பேரான
பேசப் பெறாத பிணச்சமயர் பேசக்கேட்டு *
ஆசைப்பட் டாழ்வார் பலர். (கச)

பலதேவ ரேத்தப் படிகடந்தான் பாதம் *
மலரேற விட்டிறைஞ்சி வாழ்த்த—வலராகில் *
மாற்கண்டன் கண்ட வகையே வருங்கண்டீர் *
நீற்கண்டன் கண்ட நிலை. (கரு)

நிலைமன்னு மென்னெஞ்ச மந்நான்று * தேவர்
தலைமன்னர் தாமேமாற் றாக *—பலமன்னர்
போர்மாள வெங்கதிரோன் மாயப் பொழில்மறைய *
தேராழி யால்மறைத்தா ரால் (கசா)

ஆல நிழல்கீ ழறநெறியை * நாலவர்க்கு
மேலை யுகத்துரைத்தான் மெய்த்தவத்தோன் *—ஞால
மளந்தானை யாழிக் கிடந்தானை * ஆல்மேல்
வளர்ந்தானைத் தான்வணங்கு மாறு. (கஎ)

மாறாய தானவனை வள்ளுகிரால் * மார்பிரண்டு
கூறாகக் கீறிய கோளரியை *—வேறாக
ஏத்தி யிருப்பாரை வெல்லுமே * மற்றவரைச்
சாத்தி யிருப்பார் தவம். (கஅ)

தவம்செய்து நான்முகனால் பெற்ற வரத்தை *
அவம்செய்த வாழியா னன்றே *—உவந்தெம்மைக்
காப்பாய்நீ காப்பதனை யாவாய்நீ * வைகுந்த
மீப்பாயு மெவ்வுயிர்க்கும் நீ. (ககூ)

நீயே யுலகெல்லாம் நின்னருளே நிற்பனவும் *
நீயே தவத்தேவ தேவனும் *—நீயே
எரிசுடரும் மால்வரையு மெண்டிசையும் * அண்ட
இருசுடரு மாய இவை. (உ0)

இவையா பிலவாய் திறந்தெரி கான்ற *
இவையா வெரிவட்டக் கண்கள் *—இவையா
வெரிபொங்கிக் காட்டு மிமையோர் பெருமான் *
அரிபொங்கிக் காட்டு மழகு. (௨௧)

அழகியான் தானே யரியுருவன் தானே *
பழகியான் தாளே பணிமின் *—குழவியாய்த்
தானே ழுலகுக்கும் தன்மைக்கும் தன்மையனே *
மீனு யுயிரளிக்கும் வித்து. (௨௨)

வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ, விடையடர்த்த
பத்தி யுழவன் பழம்புனத்து *—மொய்த்தெழுந்த
கார்மேக மன்ன கருமால் திருமேனி *
நீர்வானம் காட்டும் நிகழ்ந்து (௨௩

நிகழ்ந்தாய்பால் பொன்பசப்பு கார்வண்ணம் நான்கும் *
இகழ்ந்தா யிருவரையும் வீயப் *—புகழ்ந்தாய்
சினப்போர்ச் சுவேதனைச் சேனு பதியாய் *
மனப்போர் முடிக்கும் வகை. (௨௪

வகையால் மதியாது மண்கொண்டாய் * மற்றும்
வகையால் வருவதொன் றுண்டே *—வகையால்
வயிரம் குழைத்துண்ணும் மாவலிதா னென்னும் *
வயிர வழக்கொழித்தாய் மற்று. (௨.௫

மற்றுத் தொழுவா ரொருவரையும் யானின்மை *
கற்றைச் சடையான் கரிக்கண்டாய் *—எற்றைக்கும்,
கண்டுகொள் கண்டாய் கடல்வண்ணு * யானுன்னைக்
கண்டுகொள் கிற்கு மாறு. (௨

மாறுன் புகுந்த மடநெஞ்சம் * மற்றதுவும்
பேறுகக் கொள்வனே பேதைகாள் *—நீறுடி
தான்காண மாட்டாத தாரகல [illegible]
யான்காண வல்லேற் கிது. (௨

இதுவிலங்கை யீடழியக் கட்டிய சேது *
இதுவிலங்கு வாலியை வீழ்த்ததுவும் *—இதுவிலங்கை
தானொடுங்க வில்நுடங்கத் தண்தார் [illegible]
[illegible] வெய்தா னுகப்பு.

உகப்புருவன் தானே யொளியுருவன் தானே *
மகப்புருவன் தானே மதிக்கில் *—மிகப்புருவம்
ஒன்றுக்கொன் றோசனையான் வீழ * ஒருகணையால்
அன்றிக்கொண் டெய்தா னவன். (உகூ)

அவனென்னை யாளி யரங்கத்து - * அரங்கில்
அவனென்னை யெய்தாமல் காப்பான் *—அவனென்ன
துள்ளத்து நின்றுளிருந்தான் கிடக்குமே *
வெள்ளத் தரவணையின் மேல். (௩0)

மேல்நான் முகனரனை யிட்ட விடுசாபம்
தான்கா ரணனொழித்தான் தாரகையுள் *—வானோர்
பெருமானை யேத்தாத பேய்காள் * பிறக்கும்
கருமாயம் பேசில் கதை. (௩க)

கதைப்பொருள்தான் கண்ணன் திருவயிற்றி னுள்ள
உதைப்பளவு போதுபோக் கின்றி *—வதைப்பொருள்தான்
வாய்ந்த குணத்துப் படாத தடைமினோ *
ஆய்ந்த குணத்தா னடி. (௩உ)

அடிச்சகடம் சாடி யரவாட்டி * யானை
பிடித்தொசித்துப் பேய்முலைநஞ் சுண்டு *—வடிப்பவள
வாய்ப்பின்னை தோளிக்கா வல்லேற் றெருத்திறுத்து *
கோப்பின்னு மானான் குறிப்பு. (௩௩)

குறிப்பெனக்குக் கோட்டியூர் மேயானை யேத்த *
குறிப்பெனக்கு நன்மை பயக்க *—வெறுப்பனோ
வேங்கடத்து மேயானை மெய்வினைநோ யெய்தாமல் *
தான்கடத்தும் தன்மையான் தான். (௩௪)

‡‡ தாளா லுலகை யளந்த வசைவேகொல் *
வாளா கிடந்தருளும் வாய்திறவான் *—நீளோதம்
வந்தலைக்கும் மாமயிலை மாவல்லிக் கேணியான் *
ஐந்தலைவாய் நாகத் தணை. (௩௫)

நாகத் தணைக்குடந்தை வெஃகாத் திருவெவ்வுள் *
நாகத் தணையரங்கம் பேரன்பில் *—நாகத்

---

‡‡ [illegible] என்று பாடாந்தரம்.

தனைப்பாற் கடல்கிடக்கு மாதி நெடுமால் *
அணைப்பார் கருத்தனா வான். (௩௬)

வானுலவு தீவளி மாகடல் மாபொருப்பு *
தானுலவு வெங்கதிரும் தண்மதியும் *—மேனிலவு
கொண்டல் பெயரும் திசையெட்டும் சூழ்ச்சியும் *
அண்டந் திருமா லகைப்பு. (௩௭)

அகைப்பில் மனிசரை யாறு சமயம்
புகைத்தான் * பொருகடல்நீர் வண்ணன் *—உகைக்குமேல்
எத்தேவர் வாலாட்டு மெவ்வாறு செய்கையும் *
அப்போ தொழியு மழைப்பு (௩௮)

அழைப்பன் திருவேங் கடத்தானைக் காண *
இழைப்பன் திருக்கூடல் கூட *—மழைப்பே
ரருவி மணிவரன்றி வந்திழிய * யானை
வெருவி யரவொடுங்கும் வெற்பு. (௩௯)

வெற்பென்று வேங்கடம் பாடினேன் * வீடாக்கி
நிற்கின்றேன் நின்று நினைக்கின்றேன் *—கற்கின்ற
நூல்வலையில் பட்டிருந்த நூலாட்டி கேள்வனார் *
கால்வலையில் பட்டிருந்தேன் காண். (௪0)

காண லுறுகின்றேன் கல்லருவி முத்துதிர
ஓண விழவி லொலியதிர *—பேணி
வருவேங் கடவாவென் னுள்ளம் புகுந்தாய் *
திருவேங் கடமதனைச் சென்று. (௪௧)

சென்று வணங்குமினோ சேணுயர் வேங்கடத்தை *
நின்று வினைகெடுக்கும் நீர்மையால் *—என்றும்
கடிக்கமல நான்முகனும் கண்மூன்றத் தானும் *
அடிக்கமல மிட்டேத்து மங்கு. (௪௨)

மங்குல்தோய் சென்னி வடவேங் கடத்தானை *
கங்குல் புகுந்தார்கள் காப்பணிவான் *—திங்கள்
சடையேற வைத்தானும் தாமரைமே லானும்
குடையேறத் தாம்குவித்துக் கொண்டு.

கொண்டு குடங்கால்மேல் வைத்த குழவி[illegible]
[illegible] தலைதாளால்—பண்டெ[illegible]

போம்குமரன் நிற்கும் பொழில்வேங் கடமலைக்கே *
போம்குமர ருள்ளீர் புரிந்து. (௪௪)

புரிந்து மலரிட்டுப் புண்டரீகப் பாதம் *
பரிந்து படுகாடு நிற்ப *—தெரிந்தெங்கும்
தானோங்கி நிற்கின்றான் தண்ணருவி வேங்கடமே *
வானோர்க்கும் மண்ணோர்க்கும் வைப்பு. (௪௫)

வைப்பன் மணிவிளக்கா மாமதியை மாலுக்கென் *
றெப்பொழுதும் கைநீட்டும் யானையை *—எப்பாடும்
வேடுவளைக் கக்குறவர் வில்லெடுக்கும் வேங்கடமே *
நாடுவளைத் தாடுதுமேல் நன்று (௪௬)

நன்மணி வண்ணனூ ராளியும் கோளரியும *
பொன்மணியும் முத்தமும் பூமரமும் *—பன்மணிநீர்
ஓடு பொருதுருளும் கானமும் வானரமும் *
வேடு முடைவேங் கடம் (௪௭)

வேங்கடமே விண்ணோர் தொழுவதுவும் * மெய்ம்மையால்
வேங்கடமே மெய்வினைநோய் தீர்ப்பதுவும் *—வேங்கடமே
தானவரை வீழத்தன் னாழிப படைதொட்டு *
வானவரைக் காப்பான் மலை. (௪௮)

மலையாமை மேல்வைத்து வாசுகியைச் சுற்றி *
தலையாமை தானொருகை பற்றி *—அலையாமல்
பீறக் கடைந்த பெருமான் திருநாமம் *
கூறுவதே யாவர்க்கும் கூற்று. (௪௯)

கூற்றமும் சாரா கொடுவினையும் சாரா * தீ
மாற்றமும் சாரா வகையறிந்தேன் *—ஆற்றங்
கரைக்கிடக்கும் கண்ணன் கடல்கிடக்கும் * மாயன்
உரைக்கிடக்கு முள்ளத் தெனக்கு. (௫0)

எனக்காவா ராரொருவ ரே * எம்பெருமான்
தனக்காவான் தானேமற் றல்லால் *—புனக்காயா
வண்ணனே யுன்னைப் பிறரறியார் * என்மதிக்கு
விண்ணெல்லா முண்டோ விலை. (௫௧)

விலைக்காட் படுவர் விசாதியேற் றுண்பர் *
தலைக்காட் பலிதிரிவர் தக்கோர் *—முலைக்கால்

விடமுண்ட வேந்தனையே வேறாகத் தாதார் *
கடமுண்டார் கல்லா தவர். (ருஉ)

கல்லா தவரிலங்கை கட்டழித்த * காகுத்த
னல்லா லொருதெய்வம் யானிலேன் *—பொல்லாத
தேவரைத் தேவரல் லாரை * திருவில்லாத்
தேவரைத் தேறேல்மின் தேவு. (ருங)

தேவராய் நிற்குமத் தேவும் * அத் தேவரில்
மூவராய் நிற்கும முதுபுணர்ப்பும் *—யாவராய்
நிற்கின்ற தெல்லாம் நெடுமாலென் றோராதார் *
கற்கின்ற தெல்லாம கடை. (ருச)

கடைநின் றமரர் கழல்தொழுது * நாளும்
இடைநின்ற வின்பதத ராவா *—புடைநின்ற
நீரோத மேனி நெடுமாலே * நின்னடியை
யாரோத வல்லா ரவர். (ருரு)

அவரிவரென் றில்லை யனங்கவேள் தாதைக்கு - *
எவரு மெதிரில்லை கண்டீர் *—உவரிக
கடல்நஞ்ச முண்டான் கடனென்று * வாணற்
குடனின்று தோற்றா னொருங்கு. (ருசு)

ஒருங்கிருந்த நல்வினையும் தீவினையு மாவான் *
பெருங்குருந்தம் சாய்த்தவனே பேசில *—மருங்கிருந்த
வானவர்தாம் தானவர்தாம தாரகைதான் * என்னெஞ்சம்
ஆனவர்தா மல்லாத தென். (ருஎ)

என்னெஞ்ச மேயா னிருள்நீக்கி யெம்பிரான் *
மன்னஞ்ச முன்னொருநாள் மண்ணளந்தான் *—என்னெஞ்ச
மேயானை யில்லா விடையேற்றான் * வெவ்வினைதீர்த்
தாயானுக் காக்கினே னன்பு. (ருஅ)

அன்பாவா யாரமுத மாவாய் அடியேனுக்
கின்பாவா யெல்லாமும் நீயாவாய் *—பொன்பாவை
கேள்வா கிளரொளியென் கேசவனே * கேடின்றி
ஆள்வாய்க் கடியேனா னாள். (ருகூ)

ஆள்பார்த் துழிதருவாய் கண்டுகொ ளென்று * நின்
தாள்பார்த் துழிதருவேன் தன்மையை *—கேட்பார்க்

கரும்பொருளாய் நின்ற வரங்கனே * உன்னை
விரும்புவதே விள்ளேன் மனம். (௬0)

மனக்கேதம் சாரா மதுசூதன் றன்னை *
தனக்கேதான் தஞ்சமாக் கொள்ளில் *—எனக்கேதான்
இன்றொன்றி நின்றுலகை யேழாணை யோட்டினான் *
சென்றொன்றி நின்ற திரு (௬௧)

திருநின்ற பக்கம் திறவிதென் றோரார் *
கருநின்ற கல்லார்க் குரைப்பர் *—திருவிருந்த
மார்பன் சிரீதரன்றன் வண்டுலவு தண்டுழாய் *
தார்தன்னைச் சூடித் தரித்து. (௬௨)

தரித்திருந்தே னாகவே தாரா கணப்போர் *
விரித்துரைத்த வெந்நாகத் துன்னை *—தெரித்தெழுதி
வாசித்தும் கேட்டும் வணங்கி வழிபட்டும் *
பூசித்தும் போக்கினேன் போது. (௬௩)

போதான விட்டிறைஞ்சி யேத்துமினோ * பொன்மகரக்
காதானை யாதிப் பெருமானை *—நாதானை
நல்லானை நாரணனை நம்மேழ் பிறப்பறுக்கும்
சொல்லானை * சொல்லுவதே சூது. (௬௪)

சூதாவ தென்னெஞ்சத் தெண்ணினேன் * சொன்மாலை
மாதாய ‡ மாலவனை மாதவனை *—யாதானும்
வல்லவா சிந்தித் திருப்பேற்கு * வைகுந்தத்
தில்லையோ சொல்லீ ரிடம். (௬௫)

இடமாவ தென்னெஞ்ச மின்றெல்லாம் * பண்டு
படநாக ணைநெடிய மாற்கு *—திடமாக
வையேன் மதுசூடி தன்னோடு - * அயனைநான்
வையேனாட் செய்யேன் வலம். (௬௬)

வலமாக மாட்டாமை தானாக * வைகல்
குலமாகக் குற்றந்தா னாக *—நலமாக
நாரணனை நம்பதியை ஞானப் பெருமானை *
சீரணனை யேத்தும் திறம். (௬௭)

‡ 'மாலவனை' [illegible] பாடாந்தரம்.

திறம்பேல்மின் கண்டீர் திருவடிதன் நாமம் *
மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தர் *—இறைஞ்சியும்
சாதுவராய்ப் போதுமின்க ளென்றான் * நமனும்தன்
தூதுவரைக் கூவிச் செவிக்கு. (௬௮)

செவிக்கின்ப மாவதுவும் செங்கண்மால் நாமம் *
புவிக்கும் புவியதுவே கண்டீர் *—கவிக்கு
நிறைபொருளாய் நின்றானை நேர்பட்டேன் * பார்க்கில்
மறைப்பொருளு மத்தனையே தான். (௬௯)

தானொருவ னாகித் தரணி யிடந்தெடுத்து *
ஏனொருவ னாயெயிற்றில் தாங்கியதும் *—யானொருவன்
இன்றா வறிகின்றே னல்லேன் இருநிலத்தைச்
சென்றாங் கடிப்படுத்த சேய். (௭௦)

சேய னணியன் சிறியன் மிகப்பெரியன் *
ஆயன் துவரைக்கோ னாய்நின்ற—மாயன் * அன்
றோதிய வாக்கதனைக் கல்லார் * உலகத்தில்
ஏதிலராம் மெய்ஞ்ஞான மில். (௭௧)

இல்லற மல்லேல் துறவற மில்லென்னும் *
சொல்லற மல்லனவும் சொல்லல்ல *—நல்லற
மாவனவும் நால்வேத மாத்தவமும் * நாரணனே
யாவதீ தன்றென்பா ரார். (௭௨)

ஆரே யறிவா ரனைத்துலகு முண்டுமிழ்ந்த *
பேராழி யான்தன் பெருமையை *—கார்செறிந்த
கண்டத்தா னெண்கண்ணான் காணான் * அவன்வைத்த
பண்டைத்தா னத்தின் பதி. (௭௩)

பதிப்பகைஞர்க் காற்றாது பாய்திரைநீர்ப் பாழி *
மதித்தடைந்த வாளரவந் தன்னை *—மதித்தவன்தன்
வல்லாகத் தேற்றிய மாமேனி மாயவனை *
அல்லாதொன் றேத்தாதென் நா. (௭௪)

நாக்கொண்டு மானிடம் பாடேன் * நலமாகத்
தீக்கொண்ட செஞ்சடையான் சென்று * என்றும்—பூக்கொண்டு
வல்லவா றேத்த மகிழாத * வைகுந்தச்
செல்வனார் சேவடிமேல் பாட்டு. (௭௫)

பாட்டும் முறையும் படுகதையும் பல்பொருளும்
ஈட்டிய தீயு மிருவிசும்பும் *—கேட்ட
மனுவும் சுருதி மறைநான்கும் * மாயன்
றனமாயை யில்பட்ட † தற்பு. (எசு)

தற்பென்னைத் தானறியா னேலும் * தடங்கடலைக்
கற்கொண்டு தூர்த்தகடல் வண்ணன் *—எற்கொண்ட
வெவ்வினையும் நீங்க விலங்கா மனம்வைத்தான் *
எவ்வினையும் மாயுமால் கண்டு. (எஎ)

கண்டு வணங்கினார்க் கென்னாங்கொல் * காமனுடல்
கொண்ட தவத்தாற் குமையுணர்த்த *—வண்டலம்பும்
தாரலங்கல் நீண்முடியான் றன்பெயரே கேட்டிருந்து - * அங்
காரலங்க லானமையா லாய்ந்து. (எஅ)

ஆய்ந்துகொண் டாதிப் பெருமானை * அன்பினால்
வாய்ந்த மனத்திருத்த வல்லார்கள் *—ஏய்ந்ததம்
மெய்குந்த மாக விரும்புவரே * தாமும்தம்
வைகுந்தம் காண்பார் விரைந்து. (எகூ)

விரைந்தடைமின் மேலொருநாள் வெள்ளம் பரக்க *
கரந்துலகம் காத்தளித்த கண்ணன் *—பரந்துலகம்
பாடின, ஆடின கேட்டு * படுநரக
வீடின வாசற் கதவு. (அ0)

கதவு மனமென்றும் காணலா மென்றும் *
§ குதையும் வினையாவி தீர்ந்தேன் *—விதையாக
நல்தமிழை வித்தியென் னுள்ளத்தை நீவிளைத்தாய் *
கற்றமொழி யாகிக் கலந்து. (அக)

கலந்தானென் னுள்ளத்துக் காமவேள் தாதை *
நலந்தானு மீதொப்ப துண்டே *—அலர்ந்தலர்கள்
இட்டேத்து மீசனும் நான்முகனும் * என்றிவர்கள்
விட்டேத்த மாட்டாத வேந்து. (அஉ)

வேந்தராய் விண்ணவராய் விண்ணாகித் தண்ணளியாய் *
மாந்தராய் மாதாய்மற் றெல்லாமாய் *—சார்ந்தவர்க்குத்

† தற்பு - தத்வம்: உண்மையென்றபடி.
§ குதைகை - தமோகுணம்.

தன்றற்றான் நேமியான் மால்வண்ணன் தான்கொடுக்கும் *
பின்னால்தான் செய்யும் பிதிர். (௮௩)

பிதிரு மனமிலேன் பிஞ்ஞகன் றன்னோடு - *
எதிர்வ னவனெனக்கு நேரான் *—அதிரும்
கழற்கால மன்னனையே கண்ணனையே * நாளும்
தொழக்காதல் பூண்டேன் தொழில். (௮௪)

தொழிலெனக்குத் தொல்லைமால் தன்னாம மேத்த *
பொழுதெனக்கு மற்றதுவே போதும் *—கழிசினத்த
வல்லாளன் வானரக்கோன் வாலி மதனழித்த *
வில்லாளன் நெஞ்சத் துளன். (௮௫)

உளன்கண்டாய் நன்னெஞ்சே யுத்தம னென்றும்
உளன்கண்டாய் * உள்ளுவா ருள்ளத்—துளன்கண்டாய் *
தன்னொப்பான் தானா யுளன்காண் தமியேற்கும் - *
என்னொப்பார்க் கீச னிமை. (௮௬)

இமையப் பெருமலைபோ லிந்திரனார்க் கிட்ட *
சமைய விருநதுண்டார் காப்பார் *—சமயங்கள்
கண்டா னவைகாப்பான் கார்க்கண்டன் நான்முகனோடு - *
உண்டா னுலகோ டுயிர். (௮௭)

உயிர்கொண் டுடலொழிய வோடும்போ தோடி *
அயர்வென்ற தீர்ப்பான்பேர் பாடி *—செயல்தீரச்
சிந்தித்து வாழ்வாரே வாழ்வார் * சிறுசமயப்
பந்தனையார் வாழ்வேல் பழுது. (௮௮)

பழுதாகா தொன்றறிந்தேன் பாற்கடலான் பாதம் *
வழுவா வகைநினைந்து வைகல்—தொழுவாரை *
கண்டிறைஞ்சி வாழ்வார் கலந்த வினைகெடுத்து *
விண்டிறந்து வீற்றிருப்பார் மிக்கு. (௮௯)

வீற்றிருந்து விண்ணாள வேண்டுவார் * வேங்கடத்தான்
பால்திருந்த வைத்தாரே பன்மலர்கள் *—மேல்திருந்து
வாழ்வார் வருமதிபார்த் தன்பினராய் * மற்றவர்க்கே
தாழ்வா யிருப்பார் தமர். (௯0)

தமராவார் யாவர்க்கும் தாமரைமே லார்க்கும் *
அமரர்க்கும் $ ஆடரவார்த் தாற்கும் *—அமரர்கள்

$ "ஆடரவார்த்தார்க்கும்" என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

தாள்தா மரைமலர்க ளிட்டிறைஞ்சி * மால்வண்ணன்
தாள்தா மரையடைவோ மென்று. (௯௧)

என்று மறந்தறியே னென்னெஞ்சத் தேவைத்து *
நின்று மிருந்தும் நெடுமாலை *—என்றும்
திருவிருந்த மார்பன் சிரீதரனுக் காளாய் *
கருவிருந்த நாள்முதலாக் காப்பு. (௯௨)

காப்பு மறந்தறியேன் கண்ணனே யென்றிருப்பன் *
ஆப்பங் கொழியவும் பல்லுயிர்க்கும் *—ஆக்கை
கொடுத்தளித்த கோனே குணப்பரனே * உன்னை
விடத்துணியார் மெய்தெளிந்தார் தாம். (௯௩)

மெய்தெளிந்தா ரென்செய்யார் வேறானார் நீறாக *
கைதெளிந்து காட்டிக் களப்படுத்து *—பைதெளிந்த
பாம்பி னணையா யருளா யடியேற்கு *
வேம்பும் கறியாகு மேன்று. (௯௪)

சாற்றுப்பாட்டுக்கள்.

‡‡ என்றே னடிமை யிழிந்தேன் பிறப்பிடும்பை *
ஆன்றே னமரர்க் கமராமை *—ஆன்றேன்
கடனாடும் மண்ணாடும் கைவிட்டு * மேலை
இடநாடு காண வினி. (௯௫)

‡‡ இனியறிந்தே னீசற்கும் நான்முகற்கும் தெய்வம் *
இனியறிந்தே னெம்பெருமா னுன்னை *—இனியறிந்தேன்
காரணன்நீ கற்றவைநீ கற்பவைநீ * நற்கிரிசை
நாரணன்நீ நன்கறிந்தேன் நான். (௯௬)

திருமழிசையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

தசகம்,—நான்முகன் வாழ்த்து இவை மேல் காண் எனக்கு மனக்கோதும்

செயன் கதவு தமிழ் [redacted]

ஆ பாட்டு - [redacted]

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

நம்மாழ்வாரருளிச்செய்தது.

திருவிருத்தம்.

தனியன்.

கிடாம்பியாச்சானருளிச்செய்தது.

கருவிருத்தக்குழிநீத்தபின் காமக்கடுங்குழிவீழ்ந்து - *
ஒருவிருத்தம்புக்குழலுறு வீருயிரின் † பொருள்கட்கு-*
ஒருவிருத்தம்புகுராமல் குருகையர்கோனுரைத்த *
திருவிருத்தத்தோரடி கற்றிரீர்திருநாட்டகத்தே.

கல்யாணிராகம் - ரூபகதாளம்.

‡‡ பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்பும் *
இந்நின்ற நீர்மையினியாமுறாமை * உயிரளிப்பான்
எந்நின்றயோநியுமாய்ப் பிறந்தாயிமையோர் தலைவா
மெய்ந்நின்றுகேட்டருளாய் * அடியேன்செய்யும் விண்ணப்பமே.

செழுநீர்த்தடத்துக் கயல்மிளிர்ந்தாலொப்ப * சேயரிக்கண்
அழுநீர்துளும்பவலமருகின்றன * வாழியரோ
முழுநீர்முகில்வண்ணன் கண்ணன்விண்ணாட்டவர் மூதுவராம்
தொழுநீரிணையடிக்கே * அன்புசூட்டியசூழ்குழற்கே. (௨)

குழல்கோவலர் மடப்பாவையும் மண்மகளும் * திருவும் [ய்
நிழல்போல்வனர்கண்டு நிற்குங்கொல்மீ[illegible]ங்கொல் * தண்ணந்துழா
அழல்போலடும் சக்கரத்தண்ணல் விண்ணோர்தொழக்கடவும்
தழல்போல்சினத்த * அப்புள்ளின்பின்போனதனிநெஞ்சமே. (௩)

தனிநெஞ்சம்முன்னவர் புள்ளேகவர்ந்தது * தண்ணந்துழாய்க்
இனிநெஞ்சமிங்குக்கவர்வதியாமிலம் * நீநடுவே
‡ முனிவஞ்சப்பி[illegible]வைத்தான்முடி[illegible]
பனிநஞ்சமாரு[illegible]வீபணிப்பியல்லே.

---

‡ "பொ[illegible]பாடம்.
"முனிவ[illegible]" என்றும்பாடம்.

பணிப்பியல்வாகவுடைய தண்வாடை * இக்காலமிவ்வூர்
பனிப்பியல்வெல்லாம் தவிர்ந்தெரிவீசும் * அந்தண்ணந்துழாய்
பனிப்புயல்சோரும் தடங்கண்ணிமாமைத் திறத்துக்கொலாம்
பனிப்புயல்வண்ணன் * செங்கோலொருநான்று தடாவியதே. (ரு)

தடாவியவம்பும் முரிந்தசிலைகளும் போகவிட்டு *
கடாயனகொண்டொல்கும் வல்லியீதேனும் * அசுரர்மங்கக்
கடாவியவேகப்பறவையின் பாகன்மதனசெங்கோல்
நடாவியகூற்றங்கண்டீர் * உயிர் † காமின்கள்ஞாலத்துள்ளே (சு)

ஞாலம்பனிப்பச்செறித்து * நன்னீரிட்டுக்கால்சிதைந்து
நீலவல்லேறு பொராநின்றவானமிது * திருமால்
கோலம்சுமந்து பிரிந்தார்கொடுமை குழறுதண்பூம்
காலங்கொலோவறியேன் * வினையாட்டியேன்காண்கின்றவே. (எ)

காண்கின்றனகளும் கேட்கின்றனகளும்காணில் * இந்நாள்
பாண்குன்றநாடர் பயில்கின்றன * இதெல்லாமறிந்தோம்
மாண்குன்றமேந்திதண்மாமலை வேங்கடத்தும்பர்நம்பும்
சேண்குன்றம்சென்று * பொருள்படைப்பான்கற்ற திண்ணனவே.

திண்பூஞ்சுடர்நுதிநேமியஞ்செல்வர் * விண்ணாடனைய
வண்பூமணிவல்லியாரேபிரிபவர்தாம் * இவையோ
கண்பூங்கமலம்கருஞ்சுடராடி வெண்முத்தரும்பி
வண்பூங்குவளை * மடமான்விழிக்கின்றமாயிதழே. (கூ)

மாயோன்வடதிருவேங்கடநாட * வல்லிக்கொடிகாள்
நோயோவுரைக்கிலும் கேட்கின்றிலீருரையீர் * நமது
வாயோஅதுவன்றிவல்வினையேனும் கிளியுமெள்கும்
ஆயோஅடும்தொண்டையோ * அறையோவிதறிவரிதே. (க0)

அரியனயாமின்றுகாண்கின்றன * கண்ணன்விண்ணனையாய்
பெரியனகாதம்பொருட்கோபிரிவென * ஞாலமெய்தற்
குரியனவொண்முத்தும் பைம்பொன்னுமேந்தியோரோருடங்கை
பெரியனகெண்டைக்குலம் * இவையோ... [illegible]கின்றவே. (கக)

பேர்கின்றதுமணிமாமை * பிறங்கிய[illegible]
வர்கின்றதுக[illegible]ழிகளே * இ[illegible]

† காமின்கள்-காத்துக்கொள்ளு[illegible]

ஈர்கின்றசக்கரத்தெம்பெருமான் கண்ணன்தண்ணந்துழாய்
சார்கின்றநன்னெஞ்சினூர் * தந்துபோனதனிவளமே. (௧௨)

தனிவளர்செங்கோல்நடாவு * தழல்வாயரசவியப்
பனிவளர்செங்கோலிருள் வீற்றிருந்தது * பார்முழுதும்
துனிவளர்காதல்துழாயைத் துழாவுதண்வாடைதடிந்
தினிவளைகாப்பவராரர் * எனையூழிகளீர்வனவே, (௧௩)

ஈர்வனவேலுமஞ்சேலும் * உயிர்மேல்மிளிர்ந்திவையோ
பேர்வனவோவல்லதெய்வநல்வேளகணை * பேரொளியே
சோர்வனநீலச்சுடர்விடும் மேனியம்மான்விசும்பூர்
தேர்வன * தெய்வமன்னீரகண்ணோ விசெழுங்கயலே (௧௪)

கயலோநுமகண்களென்று களிறுவினவிநிற்றீர் *
அயலோரறியிலுமீதென்னவார்த்தை * கடல்கவர்ந்த
புயலோடுலாம்கொண்டல்வண்ணன்புனவேங்கடத்தெம்மொடும
பயலோவிலீர் * கொலைகாகின்றநாளும்பலபலவே. (௧௫)

பலபலவூழிகளாயிடும * அன்றியோர்நாழிகையைப்
பலபலகூறிட்டகூறாயிடும் * கண்ணன்விண்ணனையாய்
பலபலநாளன்பாகூடிலும் நீங்கிலும்யாமெலிதும்
பலபலசூழலுடைத்து * அம்மவாழியிப்பாயிருளே. (௧௬)

இருள்விரிந்தாலன்ன மாநீர்த்திரைகொண்டு, வாழியரோ *
இருள்பிரிந்தாரன்பர்தேர்வழிதூரல * அரவணைமேல்
இருள்விரிநீலக்கருநாயிறுசுடர்கால்வதுபோல் *
இருள்விரிசோதிப் * பெருமானுறையுமெறிகடலே. (௧௭)

கடல்கொண்டெழுந்ததுவானம் * அவ்வானத்தையன்றிச்சென்று
கடல்கொண்டெழுந்தவதனாலிது * கண்ணன்மண்ணும்விண்ணும்
கடல்கொண்டெழுந்தவக்காலங்கொலோபுயற்காலங்கொலோ
கடல்கொண்டகண்ணீர் * அருவிசெய்யாநிற்கும் ‡ காரிகையே. ( )

காரிகையார்நிறைகாப்பவர்யாரென்று * கார்கொண்டின்னே
மாரிகையேறியறை[illegible]தும் * வாழியரோ.
சாரிகைப்புள்ளா[illegible]ரயிலையகூயருளார்
சேரிகையேறும் [illegible] (௧௯)

U. V. S. IYER LIBRARY.

இன்மொழிகேளாயோகழிபெருந்தெய்வம் * இந்நோயினதென்
றின்மொழிகேட்குமிளந்தெய்வமன்றிது * வேல! நில்நீ
என்மொழிகேண்மினென்னம்மனைமீருலகேழுமுண்டான்
சொல்மொழி * மாலையந்தண்ணந்துழாய்கொண்டுசூட்டுமினே. ()

சூட்டுநன்மாலைகள் தூயனவேந்தி * விண்ணோர்கள்நன்னீ
ராட்டியந்தூபந்தாராநிற்கவேயங்கு - * ஓர்மாயையினால்
ஈட்டியவெண்ணெய்தொடுவுண்ணப்போந்திமிலேற்றுவன்கூன்
கோட்டிடையாடினைகூத்து - * அடலாயர்தம்கொம்பினுக்கே. (உக)

கொம்பார்தழைகைசிறுநாணெறிவிலம் * வேட்டைகொண்டாட்
டம்பார்களிறுவினவுவதையர் * புள்ளூரும்கள்வர்
தம்பாரகத்தென்றுமாடாதன தம்மில்கூடாதன
வம்பார்வினாச்சொல்லவோ * எம்மைவைததிவவான்புனத்தே. ()

புனமோபுனத்தயலேவழிபோகுமருவினையேன் *
மனமோமகளிர்நுங்காவல்சொல்லீர் * புண்டரீகத்தங்கேழ்
வனமோரனையகண்ணான்கண்ணன்வானாடமரும்தெய்வத்
தினமோரனையீர்களாய் * இவையோநுமதியல்வுகளே. (உ௩)

இயல்வாயினவஞ்சநோய்கொண்டுலாவும் * ஓரோகுடங்கைக்
கயல்பாய்வனபெருநீர்க் † கண்கள்தமமொடும * குன்றமொன்றால்
புயல்வாயினநிரைகாத்த புள்ளூர்திகள்ளூரும்துழாய்க் [ககே.
கொயல்வாய்மலர்மேல் * மனந்தொடனளூங்கொலெம்கோல்வளை

எங்கோல்வளைமுதலா * கண்ணன்மண்ணும்விண்ணுமளிக்கும்
செங்கோல்வளைவுவிளைவிக்குமால் * திறல்சேரமரா
தங்கோனுடையதங்கோனுமப ரெல்லாயவர்கரும்தங்கோன்
நங்கோனுகக்கும்துழாய் * என்செய்யாதினிநானிலத்தே. (உ௫)

நானிலம்வாய்க்கொண்டு நன்னீரறமென்றுகோதுகொண்ட *
வேனிலஞ்செல்வன்சுவைத்துமிழ்பாலை * கடந்தபொன்னே
கால்நிலந்தோய்ந்துவிண்ணோர் தொழும்கண்ணன்வெஃகாவுதம்பூம்
தேனிளஞ்சோலையப்பாலது - * எப்பாலைக்கும்சேமத்ததே. (உ௬)

சேமம்செங்கோனருளே * செருவாரும்நட்பாகுவரென்
றேமம்பெறவையம்சொல்லும்மெய்[illegible]செல்வமறைகூப்
பாமன்[illegible]தெரிவிசும் நக்கண்[illegible]ழாய்த்
தாமம்புனைய[illegible]யுமே. (உஎ)

† [illegible]

தண்ணந்துழாய்வளைகொள்வதுயாமிழப்போம் * நடுவே
வண்ணந்துழாவியோர்வாடையுலாவும் * வள்வாயலகால்
புள்நந்துழாமேபொருநீர்த் திருவரங்காவருளாய்
எண்ணந்துழாவுமிடத்து - * உளவோபண்டுமின்னனவே. (உஅ)

இன்னன்னதூதெம்மையாளற்றப் பட்டிரந்தாளிவளென்று - *
அன்னன்னசொல்லாப்பெடையொடும் போய்வரும் * நீலமுண்ட
மின்னன்னமேனிப்பெருமானுலகில் பெண்தூதுசெல்லா
அன்னன்னநீர்மைகொலோ * குடிச்சீர்மையிலன்னங்களே. (உகூ)

அன்னம்செல்வீரும்வண்டானம்செல்வீரும்தொழுதிரந்தேன் *
முன்னம்செல்வீர்கள்மறவேல்மினோ * கண்ணன்வைகுந்தனொ
டென்னெஞ்சினாரைக்கண்டா லென்னைச்சொல்லியவரிடைநீர்
இன்னஞ்செல்லீரோ * இதுவோதகவென்றிசைமின்களே. (௩0)

இசைமின்கள்தூதென்றிசைத்தாலிசையிலம் * என்தலைமேல்
அசைமின்களென்றாலசையுங்கொலாம் * அம்பொன்மாமணிகள்
திசைமின்மிளிருமதிருவேங்கடத்துவன்தாள் ‡ சிமயம
மிசை * மின்மிளிரியபோவான வழிகொண்டமேகங்களே. (௩க)

மேகங்களோவுரையீர் * திருமால்திருமேனியொக்கும்
யோகங்களுங்களுக்கெவ்வாறுபெற்றீர் * உயிரளிப்பான்
மாகங்களெல்லாமதிரிந்து நன்னீர்கள்சுமந்து, நுந்தம
ஆகங்கள்நோவ * வருத்தும்தவமாமருளபெற்றதே. (௩உ)

அருளார்திருச்சக்கரத்தாலகல்விசும்புமிலனும் *
இருளார்வினைகெடச்செங்கோல்நடாவுதிர் * ஈங்கோர்பெண்பால்
பொருளோவெனுமிகழ்வோ இவற்றின்புறத்தாளென்றெண்ணோ
தெருளோமரவணையீர் * இவள்மாமைசிதைக்கின்றதே. (௩௩)

சிதைக்கின்றதாழியென்றாழியைச்சீறி * தன் † சிறடியால்
உதைக்கின்றநாயகந்தன்னொடும்மாலே * உனதுதண்டார்
ததைக்கின்றதண்ணந்துழாயணிவானதுவேமனமாய்ப்
பதைக்கின்றமாதின்திறத்து - * அறியேன்செயற்பாலதுவே. (௩௪)

பால்வாய்ப்பிறைப்பிள்ளையொக்கலைக்கொண்டு * பகலிழந்த
மேல்பால்திசை[illegible]லம்புறுமாலை * உல[illegible]
மால்பால்து[illegible]டையார்க்குநல்கிற்றையெல்லாம்
சோல்வான்பு[illegible]துவோர்பனிவாடைஉழாகின்றதே. ()

[illegible] "[illegible]டி" என்றும் பாடம்.

துழாநெடுஞ்சூழிருளென்று * தன்தண்டாரதுபெயரா
எழாநெடுவூழியெழுந்தவிக்காலத்தும் * ஈங்கிவளோ
வழாநெடுந்துன்பத்தளென்றிரங்காரம்மனோ, இலங்கைக்
குழாநெடுமாடம் * இடித்தபிரானார்கொடுமைகளே. (௩௬)

கொடுங்கால்சிலையர்நிரைகோளுழவர் * கொலையில்வெய்ய
கடுங்காவிளைஞர்துடிபடுங்கவ்வைத்து - * அருவினையேன்
நெடுங்காலமுங்கண்ணன்நீண்மலர்ப்பாதம்பரவிப்பெற்ற
தொடுங்காலொசியுமிடை * இளமான்சென்றசூழ்கடமே (௩௭)

கடமாயினகள்கழித்து * தன்கால்வன்மையால்பலநாள்
தடமாயினபுக்குநீர்நிலைநின்றதவமிதுகொல் *
குடமாடியிம்மண்ணும்விண்ணுங்குலுங்கவுலகளந்து
நடமாடியபெருமான் * உருவொத்தனநீலங்களே (௩௮)

நீலத்தடவரைமேல்புண்டரீகநெடுந்தடங்கள்
போல * பொலிந்தெமக்கெல்லாவிடத்தவும் * பொங்குமுந்நீர்
ஞாலப்பிரான்விசும்புக்கும்பிரானமற்றுமநல்லோர்பிரான்
கோலம்கரியபிரான் * எம்பிரான்கண்ணின்கோலங்களே. (௩௯)

கோலப்பகற்களிறொன்றுகற்புய்ய * குழாம்விரிந்த
நீலக்கங்குற்களிறெல்லாமறைந்தன * நேரிழையீர்
ஞாலப்பொன்மாதின்மணாளன்துழாய்நங்கள்சூழ்குழற்கே
ஏலப்புனைந்தென்னைமார் * எம்மைநோக்குவதென்றுகொலோ. ( )

என்றும்புன்வாடையிதுகண்டறிதும் * இவ்வாறுவெம்மை
ஒன்றுமுருவுஞ்சுவடுந்தெரியிலம் * ஓங்கசுரர்
பொன்றுமவகைபுள்ளூர்வானருளருளாதவிந்நாள்
மன்றில்நிறைபழிதூற்றி * நின்றென்னைவன்காற்றடுமே. (௪௧)

வன்காற்றறையவொருங்கேமறிந்துகிடந்தலர்ந்த *
மென்காற்கமலத்தடம்போற்பொலிந்தன * † மண்ணும்விண்ணும்
என்காற்களவின்மைகாண்மினென்பானொத்துவானிமிர்ந்த
‡ தன்காற்பணிந்தவென்பால் * எம்பிரானதடங்கண்களே. (௪௨)

கண்ணுஞ்செந்தாமரைகையுமவையடியோவவையே *
வண்ணங்கரியதோர்மால்வரைபோன்று * மதிவிகற்பால்
விண்ணுங்கடந்தும்பர்ப்பால்மிக்குமற்றெப்பாலெவர்க்கும்
எண்ணுமிடத்ததுவோ * எம்பிரானதெழில்நிறமே. (௪௩)

† "விண்ணும்மண்ணும்" என்றும்பாடம். ‡ "[illegible]" என்றும்பாடாந்தரம்.

நிறமுயர்கோலமும்பேருமுருவுமிவையிவையென்று - *
அறமுயல்ஞானச்சமயிகள்பேசிலும் * அங்கங்கெல்லாம்
உறவுயர்ஞானச்சுடர்விளக்காய்நின்றதன்றியொன்றும்
பெறமுயன்றாரில்லையால்எம்பிரானபெருமையையே. (௪௪)

பெருங்கேழலார்தம்பெருங்கண்மலர்ப்புண்டரீகம் * நம்மேல்
ஒருங்கேபிறழவைத்தாரிவ்வகாலம * ஒருவர்நம்போல்
வரும்கேழ்பவருளரேதொல்லைவாழியஞ்சூழ்பிறப்பும்
மருங்கேவரப்பெறாமே * சொல்லுவாழிமடநெஞ்சமே. (௪௫)

மடநெஞ்சமென்றும்தமதென்றும் * ஓர்கருமமகருதி,
விடநெஞ்சையுற்றார்விடவோவமையும் * அப்பொன்பெயரோன்
தடநெஞ்சம்கீண்டபிரானார்தமதடிக்கீழ்விடப்போய்த்
திடநெஞ்சமாய் * எம்மைநீத்தின்றுதாறுமதிரிகின்றதே. (௪௬)

திரிகின்றதுவடமாருதம் * திங்கள்வெந்தீமுகந்து
சொரிகின்றதுஅதுவுமது * கண்ணன்விண்ணூர்தொழவே
¶ சரிகின்றதுசங்கமதண்ணந்துழாய்க்குவண்ணமபயலை
விரிகின்றதுமுழுமெய்யும் * என்னுங்கொலென்மெல்லியற்கே. ()

மெல்லியலாக்கைக்கிருமி * குருவில்மிளிர்தந்தாங்கே
செல்லியசெல்கைத்துலகையென்காணும * என்னாலும்தன்னைச்
சொல்லியசூழல்திருமாலவன்கவியாதுகற்றேன், *
பல்லியின்சொல்லும்சொல்லாக்கொள்வதோவுண்டுபண்டுபண்டே

பண்டும்பலபலவீங்கிருள்காண்டும் * இப்பாயிருள்போல்
கண்டுமறிவதும்கேட்பதும்யாமிலம * காளவண்ண
வண்டுண்துழாய்ப்பெருமான்மதுசூதனன்தாமோதரன்,
உண்டுமிழ்ந்தும்கடாய * மண்ணேரன்னவொண்ணுதலே. ()

ஒண்ணுதல்மாமையொளிபயவாமை * விரைந்துநந்தேர்
நண்ணுதல்வேண்டும்வலவ ! கடாகின்று * தேன்நவின்ற
விண்முதல்நாயகன்நீண்முடிவெண்முத்தவாசிகைத்தாய்
மண்முதல்சேர்வுற்று - * அருவிசெய்யாநிற்கும்மாமலைக்கே. (௫௦)

மலைகொண்டுமத்தாவரவால் சுழற்றியமாயப்பிரான் *
அலைகண்டுகொண்டவமுதம் கொள்ளாதுகடல் * பரதர்
விலைகொண்டு[illegible]வை வேரித்துழாய்த்துணையாய்த்
துலைகொண்டுதாயம்[illegible] * கொள்வாரொத்தழைக்கின்றதே.

¶ "சரிகின்றன" என்றும்பாடம்.

அழைக்கும்கருங்கடல் † வெண்திரைக்கைகொண்டுபோய் * அலர்
மழைக்கண்மடந்தையரவணையேற * மண்மாதர்விண்வாய் [வாய்
அழைத்துப்புலம்பிமுலைமலைமேனின்றும்ஆறுகளாய்
மழைக்கண்ணநீர் * திருமால்கொடியானென்றுவார்கின்றதே.(ருஉ)

வாராயினமுலையாளிவள் வானோர்தலைமகனாம் *
சீராயினதெய்வநன்னோயிது * தெய்வத்தண்ணந்துழாய்த்
தாராயினும்தழையாயினும் தண்கொம்பதாயினும்கீழ்
வேராயினும் * நின்றமண்ணாயினும்கொண்டுவீசுமினே (ருங)

வீசும்சிறகால்பறத்தீர் * விண்ணாடுநுங்கட்கெளிது
பேசும்படியன்னபேசியும்போவது * நெய்தொடுவுண்
டேசும்படியன்னசெய்யுமெம்மீசர் விண்ணோர்பிரானார்
மாசின்மலரடிக்கீழ் * எம்மைச்சேர்விக்கும்வண்டுகளே (ருச)

வண்டுகளோவம்மின், நீர்ப்பூநிலப்பூமரத்திலொண்பூ *
உண்டுகளித்துழல்வீர்க்கொன்றுரைக்கியம * ஏனமொன்றாய்
மண்துகளாடிவைகுந்தமன்னாள் குழல்வாய்விரைபோல்
விண்டுகள்வாரும் * மலருளவோநும்வியலிடத்தே. (ருரு)

வியலிடமுண்டபிரானார் விடுத்ததிருவருளால் *
உயலிடம்பெற்றுய்ந்தமஞ்சலம்தோழி * ஓர்தண்தென்றல்வந்
தயலிடையாருமறிந்திலரம்பூந்துழாயினின்தேன்
புயலுடைநீர்மையினால் * தடவிற்றென் ‡ புலன்கலனே. (ருசா)

¶ புலக்குண்டலப்புண்டரீகத்த போர்க்கெண்டை * வல்லியொன்றா
விலக்குண்டுலாகின்றுவேல்விழிக்கின்றன * கண்ணன்கையால் [ல்
மலக்குண்டமுதம்சுரந்த மறிகடல்போன்றவற்றால்
கலக்குண்டநான்றுகண்டார் * எம்மையாரும்கழறலரே. (ருஎ)

கழறலமொன்றேநிலமுழுதாயிற்று * ஒருகழல்போய்
நிழல்தரவெல்லாவிசும்புநிறைந்தது * நீண்டவண்டத்
துழறலர்ஞானச்சுடர்விளக்காயுயர்ந்தோரையில்லா
அழறலர்தாமரைக்கண்ணன் * என்னோவிங்களக்கின்றதே. (ருஅ)

---

† "வெண்திரைக்கே" என்றுபாடாந்தரம்.
‡ "பொலன்கலனே" என்று பாடாந்தரம்.
¶ "பொலக்குண்டலம்" என்றுபாடம்

அளப்பருந்தன்மையவூழியங்கங்குல் * அந்தண்ணந்துழாய்க்
குளப்பெருங்காதலில்நீளியவாயுள * ஓங்குமுந்நீர்
வளப்பெருநாடன்மதுசூதனனென்னும்வல்வினையேன்
தளப்பெருநீண்முறுவல் * செய்யவாயதடமுலையே. (ருகூ)

‡‡ முலையோமுழுமுற்றும்போந்தில * மொய்பூங்குழல்குறிய
கலையோவரையில்லைநாவோகுழறும் * கடல்மண்ணெல்லாம்
விலையோவெனமிளிருங்கண்ணிவள்பரமே, பெருமான்
மலையோ * திருவேங்கடமென்றுகற்கின்றவாசகமே. (சு0)

வாசகம்செய்வதுநம்பரமே * தொல்லைவானவர்தம்
நாயகன்நாயகரெல்லாம்தொழுமவன் * ஞாலம்முற்றும்
வேயகமாயினும்சோராவகை யிரண்டேயடியால்
தாயவன் * ஆய்க்குலமாய்வந்துதோன்றிற்று நம்மிறையே. (சுக)

இறையோவிரக்கினுமீங்கோர்பெண்பால் * எனவும்மிரங்கா
தறையோவெனநின்றதிரும்கருங்கடல் * ஈங்கிவள்தன்
நிறையோவினியுன்திருவருளா லன்றிக்காப்பரிதால்
முறையோ * அரவணைமேல்பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே. ()

வண்ணம்சிவந்துள வானாடமரும்குளிர்விழிய *
தண்மென்கமலத்தடம்போல்பொலிந்தன * தாமிவையோ
கண்ணன்திருமால்திருமுகந் தன்னொடும்காதல்செய்தேற்
கெண்ணம்புகுந்து - * அடியேனொடிக்காலமிருக்கின்றதே. (சுஙு)

இருக்கார்மொழியால் நெறியிழுக்காமை * உலகளந்த
திருத்தாளிணைநிலத்தேவர் வணங்குவர் * யாமுமவா
ஒருக்காவினையொடுமெம்மொடும் நொந்துகனியின்மையில்
கருக்காய்கடிப்பவர்போல் * திருநாமச்சொல்கற்றனமே. (சுச)

கற்றுப்பிணைமலர்கண்ணின் குலம்வென்று * ஓரோகரும
முற்றுப்பயின்றுசெவியொடுசாவி * உலகமெல்லாம்
முற்றும்விழுங்கியுமிழ்ந்தபிரானார் திருவடிக்கீழ்
உற்றுமுறாதும் * மிளிர்ந்தகண்ணாயெம்மையுண்கின்றவே. (சுரு)

உண்ணாதுறங்காதுணர்வுறு மெத்தனையோகியர்க்கும்
எண்ணாய்மிளிருமியல்வினவாம் * எரிநீர்வளிவான்
மண்ணாகியவெம்பெருமான்றனதுவைகுந்தமன்னாள்
கண்ணாயருவினையேன் * உயிராயினகாவிகளே. (சுசு)

காவியுநீலமும்வேலுங் கயலும்பலபலவென்று - *
ஆவியின்தன்மையளவல்லபாரிப்பு - * அசுரைச்செற்ற
மாவியம்புள்வல்லமாதவன் கோவிந்தன்வேங்கடஞ்சேர்
தூவியம்பேடையன்னாள் * கண்களாயதுணைமலரே. (சுஎ)

மலர்ந்தேயொழிந்திலமாலையும் மாலைப்பொன்வாசிகையும் *
புலந்தோய்தழைப்பந்தர் தண்டுறநாற்றி * பொருகடல்சூழ்
நிலந்தாவியவெம்பெருமான் தனதுவைகுந்தமன்னாய்
கலந்தார்வரவெதிர்கொண்டு * வன்கொன்றைகள்கார்த்தனவே. ( )

காரேற்றிருள்செகிலேற்றின்சுடருக்குளைந்து * வெல்வான்
போரேற்றெதிர்ந்ததுபுன்தலைமாலை * புவனியெல்லாம்
நீரேற்றளந்தநெடியபிரானருளாவிடுமே
வாரேற்றிளமுலையாய் * வருந்தேலுன்வளைத்திறமே. (சுகூ)

வளைவாய்த்திருச்சக்கரத்தெங்கள்வானவனார்முடிமேல் *
தளைவாய்நறுங்கண்ணித்தண்ணந்துழாய்க்குவண்ணம்பயலை *
விளைவான், மிகவந்துநாள்திங்களாண்டூழிநிற்கவெம்மை
உளைவான்புகுந்து - * இதுவோர்கங்குலாயிரமூழிகளே. (எ0)

ஊழிகளாயுலகேழுமுண்டானென்றிலம் * பழங்கண்
டாழிகளாம்பழவண்ணமென்றேற்கு - * அஃதேகொண்டன்னை,
நாழிவளோவென்னும்ஞாலமுண்டான்வண்ணம் சொல்லிற்றென்னும்
தோழிகளோவுரையீர் * எம்மையம்மனைசூழ்கின்றவே. (எக)

சூழ்கின்றகங்குல்சுருங்காவிருளின்கரும் † திணிம்பை *
போழ்கின்றதிங்களம்பிள்ளையும்போழ்க * துழாய்மலர்க்கே
தாழ்கின்றநெஞ்சத்தொருதமியாட்டியேன்மாமைக்கின்று
வாழ்கின்றவாறிதுவோ * வந்துதோன்றிற்றுவாலியதே. (எஉ)

வாலவெண்ணிலவுலகாரச்சுரக்கும்வெண்டிங்களென்னும் *
பால்விண் ‡ சுரவி சுரமுதிர்மாலை * பருகிட்டம்
போதும்மட்டாலடலாழிப்பிரான்பொழிலேழளிக்கும்
சால்பின்தகைமைகொலாம் * தமியாட்டிதளர்ந்ததுவே. (எ௩)

தளர்ந்துமுறிந்தும்வருதிரைப்பாயல் * திருநெடுங்கண்
வளர்ந்துமறிவுற்றும்வையம்விழுங்கியும் * மால்வரையைக்

---

† திணிம்பு - [illegible] ‡ [illegible]

கிளர்ந்துமறிதரக்கினெடுத்தான்முடிசூடுதுழாய்
அளந்துண்சிறுபசுந்தென்றல் * அந்தோவந்துலாகின்றதே. (எச)

உலாகின்றகெண்டையொளியம்பு * எம்மாவியையூடுருவக்
குலாகின்றவெஞ்சிலைவாண்முகத்தீர் * குனிசங்கிடறிப்
புலாகின்றவேலைப்புணரியம்பள்ளியம்மானடியார்
நிலாகின்றவைகுந்தமோ * வையமோநுமநிலையிடமே. (எரு)

இடம்போய்விரிந்திவ்வுலகளந்தானெழிலார்தண்டுழாய்
வடம்போதினையுமமடநெஞ்சமே * நஙகள்வெள்வளைக்கே
விடமபோல்விரிதலிதுவியபபே வியன்தாமரையின்
தடமபோதொடுங்க * மெலலாமபலலர்விககுமவெண்டிங்களே. ()

திங்களம்பிள்ளைபுலமபத தனசெஙகோலரசுபட்ட *
செங்களமபற்றிநின்றெளகுபுன்மாலை * தென்பாலிலங்கை
வெங்களமசெய்த நமவிண்ணோர்பிரானார்துழாய்துணையா
நங்களைமாமைகொளவான * வநதுதோன்றிநலிகின்றதே (எஎ)

நலியுமநரகனைவீட்டிற்றும * வாணன்திண்டோள்துணித்த
வலியுமபெருமையுமயானசொலலுமநீரததலல * மைவரைபோல்
பொலியுமுருவிலபிரானார்புனைபூநதுழாயமலாக்கே
மெலியுமடநெஞ்சினார் * தநதுபோயினவேதனையே. (எஅ)

வேதனை வெண்புரிநூலனை * விண்ணோர்பரவநின்ற
நாதனை ஞாலம்விழுங்குமநாதனை * ஞாலமதத்தும்
பாதனைப் பாற்கடல்பாம்பணைமேல்பளளிகொண்டருளும்
சீதனையேதொழுவார் * விண்ணுளாரிலுமசீரியரே. (எகூ)

சீரரசாண்டு தன்செங்கோல்சிலநாள்செலீஇக்கழிந்த *
பாரரசொததுமறைநததுநாயிறு * பாரளநத
பேரரசே யெம்விசும்பரசே எம்மைநீத்துவஞ்சித்
தோரரசேயருளாய் * இருளாய்வந்துறுகின்றதே. (அ0)

உறுகின்றகன்மங்கள் மேலனவோர்ப்பிலராய் * இவளைப்
பெறுகின்றதாயர் மெய்ந்நொந்துபெறார்கொல் * துழாய்குழல்வாய்த்
துறுகின்றிலர் தொல்லைவேங்கடமாட்டவும்சூழ்கின்றிலர்
இறுகின்றதாலிவளாகம் * மெல்லாவி [illegible] (அக)
எரிகொள்செந்நாயிறு [illegible] *
விரிகின்ற [illegible] * [illegible]

எரிகொள்செந்தீவீழசுரரைப்போலவெம்போலியர்க்கும்
விரிவுசொல்லீரிதுவோ * வையமுற்றும்விளரியதே. (அஉ)

விளரிக்குரலன்றில்மென்பெடைமேகின்றமுன்றில்பெண்ணை *
முளரிக்குரம்பையிதுவிதுவாக * முகில்வண்ணன்பேர்
கிளரிக்கிளரிப்பிதற்றும்மெல்லாவியும்நைவுமெல்லாம்
தளரில்கொலோவறியேன் * உய்யலாவதிதனையனுக்கே. (அங)

தையல்நல்லார்கள்குழாங்கள்குழியகுழுவினுள்ளும் *
ஐயநல்லார்கள்குழியவிழவினும் * அங்கங்கெல்லாம
கையபொன்னாழிவெண்சங்கொடுமகாண்பானவாவுவன்நான்
மையவண்ணாமணியே * முத்தமேயென்றன்மாணிக்கமே. (அச)

மாணிக்கங்கொண்டுகுரங்கெறிவொத்திருளோடுமுட்டி *
ஆணிப்பொன்னன்னசுடரபடுமாலை * உலகளந்த
மாணிக்கமேயென்மரதகமே மறறொப்பாரையில்லா
ஆணிப்பொன்னே * அடியேனடியாவியடைககலமே. (அரு)

அடைக்கலத்தோங்குகமலத்தலரயன் சென்னியென்னும் *
முடைக்கலத்தூண்முன்னரனுக்குநீக்கியை * ஆழிசங்கம
படைக்கலமேந்தியைவெண்ணெயககன்றாய்சசிவன் தாம்புகளால்
புடைக்கலந்தானை * எம்மானையென்சொலலிப்புலம்புவனே. (அசு)

புலம்புங்கனகுரல்போழ்வாயவன்றிலும் * பூங்கழிபாய்ந்
தலம்புங்கனைகுரல்சூழ்திரையாழியும * ஆங்கவைநின்
வலம்புள்ளதுநலம்பாடுமிதுகுற்றமாகவையம்
சிலமபும்படிசெய்வதே * திருமாலித்திருவினையே. (அஎ)

திருமாலுருவொக்கும்மேரு - * அம்மேருவில்செஞ்சுடரோன்
திருமால்திருக்கைததிருச்சக்கரமொக்கும * அன்னகண்டும்
திருமாலுருவோடவன்சின்னமேபிதற்றுநிற்பதோர்
திருமால்தலைக்கொண்டநங்கட்கு-*எங்கேவரும்தீவினையே. (அஅ)

தீவினைக்காருநஞ்சைந் நல்வினைக்கின்னமுதத்தினை *
பூவினைமேவியதேவிமணாளனை * புன்மையெள்கா
தாவினைமேய்க்கும்வல்லாயனை யன்றுலகீரடியால்
தாவினவேற்றையெம்மானை எஞ்ஞான்றுதலைப்பெய்வனே. (அகூ)

தலைப்பெய்துயானுன்திருவடிச்சூடுந்தனைமையினால் *
நிலைப்பெய்தவர்க்கைக்குறோற்றவிம்மாறும் * மாயம்செவவே

நிலைப்பெய்திலாத நிலைமையுங்காண்டோறசுரர்குழாம்
தொலைப்பெய்தநேமியெந்தாய் * தொல்லையூழிசுருங்கலதே. (௬௦)

சுருங்குறிவெண்ணெய்தொடுவுண்டகள்வனை * வையமுற்றும்
ஒருங்குறவுண்டபெருவயிற்றாளனை * மாவலிமாட்
டிருங்குறளாகியிசையவோர்மூவடிவேண்டிச்சென்ற
பெருங்கிறியானையல்லால் * அடியேன்நெஞ்சம்பேணலதே. (௬௧)

பேணலமில்லாவரக்கர்முந்நீரபெரும்பதிவாய் *
நீணகர்நீளெரிவைத்தருளாயென்று * நின்னைவிண்ணோர்
† தாள்நிலந்தோய்ந்துதொழுவர்நின்மூர்த்திபல்கூற்றிலொன்று
காணலுமாங்கொலென்றே * வைகல்மாலையும்காலையுமே. (௬௨)

காலைவெய்யோற்குமுன்னோட்டுக்கொடுத்தகங்குற்குறும்பர் *
மாலைவெய்யோன்பட வையகம்பாவுவர் * அன்னகண்டும்
காலைநன்ஞானத்துறைபடிந்தாடிக் கண்போதுசெய்து
மாலைநன்னாவில்கொள்ளார் * நினையாரவன்மைப்படியே. (௬௩)

மைப்படிமேனியும்செந்தாமரைக்கண்ணுமவைதிகரே *
மெய்ப்படியாலுன்திருவடிச்சூடும்தகைமையினார் *
எப்படியூராமிலைக்கக் குருட்டாமிலைக்குமென்னும்
அப்படியானும்சொன்னேன் * அடியேன்மற்றியாதென்பனே. (௬௪)

‡‡ யாதானுமோராக்கையில்புக்கு - * அங்காப்புண்டுமாப்பவிழ்ந்தும்
மூதாவியிலதடுமாறுமுயிர்முன்னமே * அதனால்
யாதானுமபற்றிநீங்கும்விரதத்தைநல்வீடுசெய்யும்
மாதாவினைப்பிதுவை * திருமாலைவணங்குவனே. (௬௫)

வணங்கும்துறைகள்பலபலவாக்கி * மதிவிகற்பால்
பிணங்கும்சமயம்பலபலவாக்கி * அவையவைதோ
றணங்கும்பலபலவாக்கிநின்மூர்த்திபரப்பிவைத்தாய்,
இணங்குநின்னோரையில்லாய் * நின்கண்வேட்கையெழுவிப்பனே. (௬௬)

எழுவதும்மீண்டேபடுவதும்பட்டு - * எனையூழிகள்போய்க்
கழிவதும்கண்டுகண்டெள்கலல்லால் * இமையோர்கள்குழாம்
தொழுவதும்சூழ்வதும்செய்தொல்லைமாலைக்கண்ணாரக்கண்டு
கழிவதோர்காதலுற்றார்க்கும் * [illegible] (௬௭)

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V.S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR : MADRAS-90

துஞ்சாமுனிவருமல்லாதவருந்தொடாநின்ற *
எஞ்சாப்பிறவியிடர்கடிவான் * இமையோர்தமக்கும்
தன்சார்விலாததனிப்பெருமூர்த்திதன்மாயம்செவ்வே
நெஞ்சால்நினைப்பரிதால் * வெண்ணெயூணென்னுமீனச்சொல்லே.()

சாற்றுப்பாட்டுக்கள்.

‡‡ ஈனச்சொல்லாயினுமாக * எறிதிரைவையம்முற்றும்
ஏனத்துருவாயிடந்தபிரான் * இருங்கற்பகம்சேர்
வானத்தவர்க்குமல்லாதவர்க்கும்மற்றெல்லாயவர்க்கும்
ஞானப்பிரானையல்லாலில்லை * நான்கண்டநல்லதுவே. (௯௯)

‡‡ நல்லார்நவில்குருகூர்நகரான் * திருமால்திருப்பேர்
வல்லாரடிக்கண்ணிசூடிய * மாறன்விண்ணப்பஞ்செய்த
சொல்லார்தொடையலிந்நூறும்வல்லாரழுந்தார்பிறப்பாம்
பொல்லாவருவினை * மாயவன்சேற்றள்ளல்பொய்ந்நிலத்தே. (௱)

தசகம்.—பொய்யரிகுட்டிசையென்றும் மலைவாசகமூழியுறு சுருங்குசெக்கர்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

திருவிருத்தம் ஸம்பூர்ணம்.

ஆ பாட்டு - ௱.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த

யஜுர்வேத ஸாரமாகிய

திருவாசிரியம்.

தனியன்.

அருளாளப்பெருமா னெம்பெருமானாருளிச்செய்தது.

காசினியோர் தாம்வாழக் கலியுகத்தே வந்துதித்து - *
ஆசிரியப் பாவதனா லருமறைநூல் விரித்தானை *
தேசிகனைப் பாராங்குசனைத் திகழ்வகுளத் தாரானை
மாசடையா மனத்துவைத்து மறவாமல் வாழ்த்துதுமே.

தேசியராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ செக்கர்மா முகிலுடுத்து மிக்க செஞ்சுடர்ப்
பரிதி சூடி—* அஞ்சுடர்மதியம் பூண்டு *
பலசுடர் புனைந்த பவளச் செவ்வாய் *
திகழ்பசும் சோதி மரதகக் குன்றம் *
கடலோன் கைமிசைக் கண்வளர் வதுபோல் *
பீதக வாடை முடிபூண் முதலா *
மேதகு பல்கல னணிந்து * சோதி
வாயவும் கண்ணவும் சிவப்ப * மீதிட்டுப்
பச்சை மேனி மிகப்பணைப்ப *
நச்சுவினைக்கவர்தலையரவினமளியேறி *
எறிகடல் நடுவு ளறிதுயி லமர்ந்து *
சிவனய னிந்திர னிவர்முத லனைத்தோர் *
தெய்வக் குழாங்கள் கைதொழக் கிடந்த *
தாமரை யுந்தி தனிப்பெரு நாயக *
மூவுல களந்த சேவடி யோயே. (க)

உலகுபடைத் துண்ட வெந்தை * அறைகழல்
சுடர்ப்பூந் தாமரை சூடுதற்கு - * அவ்வவ
ருயிருருகி யுக்க * நேரிய காத
லன்பி லின்பீன் தேறல் * அமுத
வெள்ளத் தானாம் சிறப்புவிட்டு - * ஒருபொருட்
கசைவோ ரசைக * திருவொடு மருவிய

இயற்கை * மாயாப் பெருவிற லுலகம்
மூன்றி னொடுநல் வீடு பெறினும் *
கொள்வ தெண்ணுமோ தெள்ளியோர் குறிப்பே. (௨)

குறிப்பில் கொண்டு நெறிப்பட * உலகம்
மூன்றுடன் வணங்கு தோன்றுபுகழ், ஆணை *
மெய்பெற நடாய தெய்வம் மூவரில்
முதல்வ னாகி * சுடர்விளங் ககலத்து *
வரைபுரை திரைபொரு பெருவரை வெருவர *
உருமுர லொலிமலி நளிர்கடற் படவர
வரசு - * உடல் தடவரை சுழற்றிய * தனிமாத்
தெய்வத் தடியவர்க் கினிநாமா ளாகவே
யிசையுங்கொல் * ஊழிதோ றூழியோ வாதே. (௩)

ஊழிதோ றூழி யோவாது * வாழிய
வென்று யான்தொழ விசையுங்கொல் *
யாவகை யுலகமும் யாவரு மில்லா *
மேல்வரும் பெரும்பாழ் காலத்து - * இரும்பொருட்
கெல்லா மரும்பெறல் தனிவித்து - * ஒருதா
னாகித் தெய்வ நான்முகக் கொழுமுளை
யீன்று * முக் கணீசனொடு தேவுபல நுதலி *
மூவுலகம் விளைத்த உந்தி *
மாயக் கடவுள் மாமுத லடியே. (௪)

மாமுத லடிப்போ தொன்றுகவிழ்த் தலர்த்தி *
மண்முழுது மகப்படுத்து - * ஒண்சுட ரடிப்போ
தொன்றுவிண் செலீஇ * நான்முகப் புத்தேள்
நாடுவியந் துவப்ப * வானவர் முறைமுறை
வழிபட நெறீஇ * தாமரைக் காடு
மலர்க்கண் ணொடு கனிவா யுடையது
மாய் * இரு நாயிறுயிரம் மலர்ந்தன்ன *
கற்பகக் காவு பற்பல வன்ன *
முடிதோ ளாயிரம் தழைத்த *
நெடியோய்க் கல்லது மடியதோ வுலகே. (௫)

ஓஓ உலகின தியல்வே * ஈன்றோ ளிருக்க
மணைநீ ராட்டி * படைத்திடந் துண்டுமிழ்ந்

தளர்ந்து * நேர்ந்துல களிக்கும் முதற்பெரும்
கடவுள் நிற்ப * புடைப்பல தானறி
தெய்வம் பேணுதல் * தனாது
புல்லறி வாண்மை பொருந்தக் காட்டி *
கொல்வன முதலா வல்லன முயலும் *
இனைய செய்கை யின்பு துன்பளி *
தொன்மா மாயப் பிறவியுள் நீங்கா *
பன்மா மாயத் தழுந்துமா நளிர்ந்தே. (௬)

‡‡ நளிர்மதிச் சடையனும் நான்முகக் கடவுளும் *
தளிரொளி யிமையவர் தலைவனும் முதலா *
யாவகை யுலகமும் யாவரு மகப்பட *
நிலநீர் தீகால் சுடரிரு விசும்பும் *
மலர்சுடர் பிறவும் சிறிதுடன் மயங்க *
ஒருபொருள் புறப்பா டின்றி முழுவது
மகப்படக் கரந்து - * ஓராலிலைச் சேர்ந்தவெம்
பெருமா மாயனை யல்லது - *
ஒருமா தெய்வம்மற் றுடையமோ யாமே. (௭)

செக்கருலகுகுறிப்பூழி மாமுதல் ஓஓஉலகு நளிர்முயற்றி.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த

திருவாசிரியம் ஸம்பூர்ணம்.

ஆ-பாட்டு - ௭.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த

அதர்வண வேதஸாரமாகிய

பெரிய திருவந்தாதி.

தனியன்.

எம்பெருமானாரருளிச்செய்தது.

நேரிசை வெண்பா.

முந்துற்ற நெஞ்சே முயற்றி தரித்துரைத்து
வந்தித்து வாயார வாழ்த்திநீ *—சந்த
முருகூரும் சோலைசூழ் மொய்பூம் பொருநல்
குருகூரன் மாறன்பேர் கூறு

செஞ்சுருட்டி ராகம்-ரூபகதாளம்.

‡‡ முயற்றி சுமந்தெழுந்து முந்துற்ற நெஞ்சே *
இயற்றுவா யெம்மொடுநீ கூடி *—நயப்புடைய
நாவீன் தொடைகிளவி யுள்பொதிவோம் * நற்பூவைப்
பூவீன்ற வண்ணன் புகழ். (க)

புகழ்வோம் பழிப்போம் புகழோம் பழியோம் *
இகழ்வோம் மதிப்போம் மதியோம்—இகழோம் * மற்
றெங்கண்மால் செங்கண்மால் சீறல்நீ * தீவினையோம்
எங்கள்மால் கண்டா யிவை. (உ)

இவையன்றே நல்ல இவையன்றே தீய *
இவையென் றிவையறிவ னேலும் *—இவையெல்லாம்
என்னா லடைப்புநீக் கொண்ணா திறையனே *
என்னால் செயற்பால தென். (ங)

என்னில் மிகுபுகழார் யாவரே * பின்னையும்மற்
றெண்ணில் மிகுபுகழேன் யானல்லால் *—என்னை
கருஞ்சோதிக் கண்ணன் கடல்புரையும் * சீலப்
பெருஞ்சோதிக் கென்னெஞ்சாட் பெற்று. (௪)

பெற்றதாய் நீயே பிறப்பித்த தந்தைநீ *
மற்றையா ராவாரும் நீபேசில் *—எற்றேயோ
மாய! மா மாயவளை மாயமுலை வாய்வைத்த *
நீயம்மா காட்டும் நெறி. (௫)

நெறிகாட்டி நீக்குதியோ * நின்பால் கருமா
முறிமேனி காட்டுதியோ * மேனாள்—அறியோமை
என்செய்வா னெண்ணினாய் கண்ணனே * ஈதுரையாய்,
என்செய்தா லென்படோம் யாம். (௬)

யாமே யருவினையோம் சேயோம் * என் னெஞ்சினார்
தாமே யணுக்கராய்ச் சார்ந்தொழிந்தார் *—பூமேய
செம்மாதை நின்மார்வில் சேர்வித்து * பாரிடந்த
அம்மாநின் பாதத் தருகு. (௭)

அருகும் சுவடும் தெரிவுணரோம் * அன்பே
பெருகு மிகவிதுவென் பேசீர் *—பருகலாம்
பண்புடையீர் பாரளந்தீர் பாவியேம் கண்காண்பரிய *
நுண்புடையீர் நும்மை நுமக்கு. (௮)

நுமக்கடியோ மென்றென்று நொந்துரைத்தென் * மாலார்
தமக்கவர்தாம் சார்வரிய ரானால் *—எமக்கினி
யாதானு மாகிடுகாண் நெஞ்சே * அவர்திறத்தே
யாதானும் சிந்தித் திரு. (௯)

இருநால்வ ரீரைந்தின் மேலொருவர் எட்டோ
டொருநால்வ ரோரிருவ ரல்லால் *—திருமாற்கு
யாமார் வணக்கமார் ஏபாவம் நன்னெஞ்சே *
நாமா மிகவுடையோம் நாழ். (௰)

நாழா லமர்முயன்ற வல்லரக்க னின்னுயிரை *
வாழா வகைவலிதல் நின்வலியே *—ஆழாத
பாரும்நீ வானும்நீ காலும்நீ தீயும்நீ *
நீரும்நீ யாய்நின்ற நீ. (௧௧)

நீயன்றே யாழ்துயரில் வீழ்விப்பான் நின்றுழன்றாய் *
போயொன்று சொல்லியென் போநெஞ்சே *—நீயென்றும்
காழ்த்துபதேசம் தரினும் கைக்கொள்ளாய் * கண்ணன்தாள்
வாழ்த்துவதே கண்டாய் வழக்கு. (௧௨)

வழக்கொடு மாறுகொ ளன்றடியார் வேண்ட *
இழக்கவும் காண்டு மிறைவ—இழப்புண்டே *
எம்மாட்கொண் டாகிலும் யான்வேண்ட வென்கண்கள் *
தம்மாலகாட் டுன்மேனிச் சாய். (௧௩)

சாயால் கரியானை யுள்ளறியா ராய்நெஞ்சே *
பேயார் முலைகொடுத்தார் பேயராய் *—நீயார்போய்த்
தேம்பூண் சுவைத்தூ ணறிந்தறிந்தும * தீவினையாம
பாம்பார்வாய் கைநீட்டல் பார்த்தி. (௧௪)

பார்த்தோ ரெதிரிதா னெஞ்சே * படுதுயரம்
பேர்த்தோதப் பீடழிவாம் பேச்சில்லை *—ஆர்த்தோதம்
தம்மேனித் தாள்தடவத் தாங்கிடந்து * தம்முடைய
செம்மேனிக் கண்வளர்வார் சீர். (௧௫)

சீரால் பிறந்து சிறப்பால் வளராது *
பேர்வாம னாகாக்கால பேராளா *—மார்பாரப்
புல்கிநீ யுண்டுமிழ்ந்த பூமிநீ ரேற்பரிதே *
சொல்லுநீ யாமறியச் சூழ்ந்து. (௧௬)

சூழ்ந்தடியார் வேண்டினக்கால் தோன்றாது விட்டாலும் *
வாழ்ந்திடுவர் பின்னும்தம வாய்திறவா *—சூழ்ந்தெங்கும்
வாள்வரைகள் போலரக்கன் வன்தலைகள் தாமிடிய *
தாள்வரைவில் லேந்தினார் தாம். (௧௭)

தாம்பாலாப் புண்டாலு மத்தழும்பு தானிளக *
பாம்பாலாப் புண்டுபா டுற்றாலும *—சோம்பாதிப்
பல்லுருவை யெல்லாம் படர்வித்த வித்தா * உன்
தொல்லுருவை யாரறிவார் சொல்லு. (௧௮)

சொல்லில் குறையில்லைச் சூதறியா நெஞ்சமே *
எல்லிப் பகலென்னு தெப்போதும் *—தொல்லைக்கண்
மாத்தானைக் கெல்லாமோ ரைவரையே மாறாக *
காத்தானைக் காண்டுநீ காண். (௧௯)

காணப் புகிலறிவு கைக்கொண்ட நன்னெஞ்சம் *
நாணப் படுமென்றால் நாம்பேசில் *—மாணி
யுருவாகிக் கொண்டுலகம் நீரேற்ற சீரான்
திருவாகம் தீண்டிற்றுச் சென்று. (௨௰)

சென்றங்கு வெந்நரகில் சேராமல் காப்பதற்கு *
இன்றிங்கென் னெஞ்சா லிடுக்குண்ட *—அன்றங்குப்
பாருருவும் பார்வளைத்த நீருருவும் கண்புதைய *
காருருவன் தான்நிமிர்த்த கால். (௨௧)

காலே பொதத்திரிந்து கத்துவ ராமினநாள் *
மாலார் குடிபுகுந்தா ரென்மனத்தே *—மேலால்
தருக்குமிடம் பாட்டினொடும் வல்வினையார் தாம் * வீற்
றிருக்குமிடம் காணா திளைத்து. (௨௨)

இளைப்பா யிளையாப்பாய் நெஞ்சமே சொன்னேன் *
இளைக்க நமன்தமர்கள் பற்றி—இளைப்பெய்த *
நாய்தநது மோதாமல் நலகுவான் நல்காப்பான் *
தாய்தந்தை யெவ்வுயிர்க்குமந் தான். (௨௩)

தானே தனித்தோன்றல் தன்னளப்பொன் றில்லாதான் *
தானே பிறர்கட்கும் தற்றோன்றல் *—தானே
இளைக்கிற்பார் கீழ்மேலாம் மீண்டமைப்பா னானால் *
அளக்கிற்பார் பாரின்மே லார். (௨௪)

ஆரானு மாதானும் செய்ய * அகலிடத்தை
ஆராய்ந் ததுதிருத்த லாவதே *—சீரார்
மனத்தலைவன் துன்பத்தை மாற்றினேன் * வானோர்
இனத்தலைவன் கண்ணனால் யான். (௨௫)

யானுமென் னெஞ்சு மிசைந்தொழிந்தோம் * வல்வினையைக்
கானும் மலையும் புகக்கடிவான் *—தானோர்
இருளன்ன மாமேனி யெம்மிறையார் தநத
அருளென்னும் தண்டா லடித்து. (௨௬)

அடியால் படிகடந்த முத்தோ * அதன்றேல்
முடியால் விசும்பளந்த முத்தோ *—நெடியாய்
செறிகழல்கள் தாள்நிமிர்த்துச் சென்றுலக மெல்லாம் *
அறிகிலமால் நீயளந்த வன்று. (௨௭)

அன்றேநங் கண்காணு மாழியான் காருருவம் *
இன்றேநாம் காணா திருப்பதுவும் *—என்றேனும்
கட்கண்ணால் காணாத அவ்வுருவை * நெஞ்சென்னும்
உட்கண்ணேல் காணு முணர்ந்து. (௨௮)

உணர வொருவர்க் கெளியனே செவ்வே *
இணரும் துழாயலங்க லெந்தை *— உணரத்
தனக்கெளிய ரெவ்வளவ ரவ்வளவ ரானால் *
எனக்கெளிய னெம்பெருமா னிங்கு. (௨௯)

இங்கில்லை பண்டுபோல் வீற்றிருத்தல் * என்னுடைய
செங்கண்மால் சீர்க்கும் சிறிதுள்ளம் *— அங்கே
மடியடக்கி நிற்பதனில் வல்வினையார் தாம * மீண்
டடியெடுப்ப தன்றோ வழகு. (௩௦)

அழகு மறிவோமாய் வல்வினையும் தீர்ப்பான் *
நிழலு மடிதாறு மானோம் *— சுழலக்
குடங்கடலை மீதெடுத்துக் கொண்டாடி * அன்றத்
தடங்கடலை மேயார் தமக்கு. (௩௧)

தமக்கடிமை வேண்டுவோர் தாமோ தரனார் *
தமக்கடிமை செய்யென்றால் செய்யாது - *— எமக்கென்றும்
தாம்செய்யும் தீவினைக்கே தாழ்வுறுவார் நெஞ்சினார் *
யான்செய்வ திவ்விடத்தி லியாது. (௩௨)

யாதானு மொன்றறியில் தன்னுகக்கி லென்கொலோ *
யாதானும் நேர்ந்தணுகா வாறுதான் *— யாதானும்
தேறுமா செய்யா வசுரர்களை * நேமியால்
பாறுபா றாக்கினான் பால். (௩௩)

பாலாழி நீகிடக்கும் பண்பை * யாம் கேட்டேயும்
காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும் *— நீலாழிச்
சோதியா யாதியாய் தொல்வினையெம் பால்கடியும் *
நீதியாய் நிற்சார்ந்து நின்று. (௩௪)

நின்று மிருந்தும் கிடந்தும் திரிதந்தும் *
ஒன்றுமோ வாற்றானென் னெஞ்சகலான் *— அன்றங்கை
வன்புடையால் பொன்பெயரோன் வாய்தகர்த்து மார்விடந்தான் *
அன்புடைய னன்றே யவன். (௩௫)

அவனு மிவனு முவனும் * மற் றும்ப
ரவனு மவனென்ன நீராதே *— அவனும்
அவனே யெனத்தெளிந்து கண்ணனுக்கே தீர்ந்தால் *
அவனே யெவனேனு மாம். (௩௬)

ஆமா றறிவுடைய ராவ தரிதன்றே *
நாமே யதுவுடையோம் நன்னெஞ்சே *—பூமேய்
மதுகரமே தண்டுழாய் மாலரை * வாழ்த்தா
மதுகரமே யன்பா லமை. (௫௩)

அமைக்கும் பொழுதுண்டே யாராயில் நெஞ்சே
இமைக்கும் பொழுது மிடைச்சி—குமைத்திறங்கள் *
ஏசியே யாயினு மீன்துழாய் மாயனையே *
பேசியே போக்காய் பிழை (௫௪)

பிழைக்க முயன்றோமோ நெஞ்சமே பேசாய் *
தழைக்கும் துழாய்மார்வன் றன்னை *— அழைத்தொரு
போயுபகா ரம்பொலியக் கொள்ளாது - * அவன்புக
வாயுபகா ரங்கொண்ட வாய்ப்பு (௫௫)

வாய்ப்போ விதுவொப்ப மற்றில்லை வாநெஞ்ச மல்லே
போய்ப்போய் வெந்நரகில் பூவியேல் * நுமாறும்
பேய்த்தா யுயிர்களாய்ப் பாலுண்டு - அ தாயவர்தாம்
மாய்த்தானை வாழ்த்தே வலி (௫௬)

வலிய மெனநினைந்து வந்தெதிர்ந்தாரே நெஞ்சே *
வலிய முடியிடிய வாங்கி *—வலிய நன்னே *—சுழித்தெங்கும்
பொன்னாழிக் கையால் புடைத்தல்வெள்ளம் தானுகள *
பன்னாளும் நிற்குமிப் பார். ரல். (௫௭)

பாருண்டான் பாருமிழ்ந்தானுல் * இனியுனது
பாரிட முன்படைத்தா னென்றுரைநெந்தேன் *—மேலால்
மாவானும் தானை லாரிடுகீழ்க் குற்றேவ லன்று *
காவான் ' புகாவா லவை. ண்டும் மாடு. (௫௮)

அவய மெனநினைந்து வாமென்றே * வல்வினையார்
நவையை நளிர்விப்பானைக்கொள்ளார் *—ஊடேபோய்ப்
மனத்துயர வைத்திருவரைக் கண்வளரும் * பேராளன்
மனத்துயரை மாய்க்கும் பேர்ந்து. (௫௯)

வகைசேர்ந்த நன்னெஞ்சக்காது பின்னிற்பாய் நில்லாப்பாய் *
மிகவாய்ந்து வீழா வேயே யென்னெஞ்சே *—பேர்த்தெங்கும்
மாலைத்தாம் வாழ்த்தாதில் சேராமல் காப்பதற்கு - *
பேறுக்தாம் செய்யுமிறை (௬௦)

வினையார் தருமுயலும் வெம்மையே யஞ்சி *
தினையாம் சிறிதளவும் செல்ல—நினையாது
வாசகத்தா லேத்தினேன் வானோர் தொழுதிறைஞ்சும் *
நாயகத்தான் பொன்னடிக்கள் நான். (௪௫)

நான்கூறும் கூற்றாவ தித்தனையே * நாளும்
தேங்கோத நீருருவன் செங்கண்மால் *—நீங்காத
மாகதியாம் வெந்நரகில் சேராமல் காப்பதற்கு *
நீ நெஞ்சே நினை. (௪௬)

நிழலு மடிதாறுஞ் சி மானிடவ ரொன்றிரப்ப ரென்றே *
குடங்கடலம் வேண்டாநீ நேரே *—நினைத்திறைஞ்ச
தடங்கடலை மேய்விடத்தோர் மாலே * அதுதானும்
எமக்கு. (௪௭)

தமக்கடிமை வேண்டுவா
தமக்கடிமை செய்யென்றாற் குச்சமதாம் வீட்டை *
தாம்செய்யும் தீவினைக்கே தாழ்ந்து யாமாறு *—அமைப்பொலிந்த
யான்செய்வ திவ்விடத்திங் கியாதுகாட்டே நேரூடனே *
ண்டு. (௪௮)

யாதானு மொன்றறியில் தன்னுகக்
யாதானும் நோநதனுகா வாறுதான் பாகடல்தான் கூரிருள்தான் *
தேறுமா செய்யா வசுரர்களை * நேமி *—கண்டநாள்
பாறுபா றாக்கினான் பால. நிம் * கண்ணனூர்
(௪௯)

பாலாழி நீகிடக்கும் பண்பை * யாம் கே
காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும் *— பின்னே *
சோதியா யாதியாய் தொல்வினையெம் பாலகற்றும் நீதொருகால்
நீதியாய் நிற்சார்ந்து நின்று. ரல் *
(௫௰)

நின்று மிருந்தும் கிடந்தும் திரிதந்தும *
ஒன்றுமோ வாற்றானென் னெஞ்சகலான் *—ம *
வன்புடையால் பொன்பெயரோன் வாய்தகர்த்த மேய
அன்புடைய னன்றே யவன். *
(௫௧)

அவனு மிவனு முவனும் * மற் றும்ப
ரவனு மவனென நிராதே *—அவனும் மாயவன்
அவனே யெனத்தெளிந்து கண்ணனுக்கே தீர்ந்த
அவனே யெவனேனு மாம்.

ஒன்றுண்டு செங்கண்மால் யானுரைப்பது - * உன்னடியார்க்
கென்செய்வ னென்றே யிருத்திநீ *—நின்புகழில்
வைகுந்தம் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ * நீயவர்க்கு
வைகுந்த மென்றருளும் வான். (௫௩)

வானோ மறிகடலோ மாருதமோ தீயகமோ *
கானோ வொருங்கிற்றுக் கண்டிலமால் *—ஆனீன்ற
கன்றுயரத் தாமெறிந்து காயுதிர்த்தார் தாள்பணிந்தோம் *
வன்துயரை யாவா மருங்கு. (௫௪)

மருங்கோத மோதும் மணிநா கணையார் *
மருங்கே வரவரிய ரேலும் *—ஒருங்கே
எமக்கவரைக் காணலா மெப்போது முள்ளால் *
மனக்கவலை தீர்ப்பார் வரவு. (௫௫)

வரவாறொன் றில்லையால் வாழ்வினிதால் * எல்லே
ஒருவா றொருவன் புகாவாறு - *—உருமாறும்
ஆயவர்தாம் சேயவர்தா மன்றுலகம தாயவர்தாம்
மாயவர்தாம் காட்டும் வழி. (௫௬)

வழித்தங்கு வல்வினையை மாற்றானோ நெஞ்சே *
தழீஇக்கொண்டு போரவுணன் றன்னை *—சுழித்தெங்கும்
தாழ்விடங்கள் பற்றிப் புலால்வெள்ளம் தானுகள *
வாழ்வடங்க மார்விடந்த மால். (௫௭)

மாலே படிச்சோதி மாற்றேல் * இனியுனது
பாலேபோல் சீரில் பழுத்தொழிந்தேன் *—மேலால்
பிறப்பின்மை பெற்றடிக்கீழ்க் குற்றேவ லன்று *
மறப்பின்மை யான்வேண்டும் மாடு. (௫௮)

மாடே வரப்பெறுவ ராமென்றே * வல்வினையார்
காடானு மாதானும் கைக்கொள்ளார் *—ஊடேபோய்ப்
பேரோதம் சிந்துதிரைக் கண்வளரும் * பேராளன்
பேரோதச் சிந்திக்கப் பேர்ந்து. (௫௯)

பேர்ந்தொன்று நோக்காது பின்னிற்பாய் நில்லாப்பாய் *
ஈன்துழாய் மாயனையே யென்னெஞ்சே *—பேர்ந்தெங்கும்
தொல்லைமா வெவ்வினையைச் சேராமல் காப்பதற்கு
இல்லைகாண் மற்றோர் இறை. (௬௦)

இயற்பா.

இறைமுறையான் சேவடிமேல் மண்ணளந்த வந்நாள் *
மறைமுறையால் வானாடர் கூடி *—முறைமுறையின்
தாதிலகு பூத்தெளித்தா லொவ்வாதே * தாழ்விசும்பின்
மீதிலகித் தான்கிடக்கும் மீன். (௬௧)

மீனென்னும் கம்பில் வெறியென்னும் வெள்ளிவேய் *
வானென்னும் கேடிலா வான்குடைக்கு *—தானோர்
மணிக்காம்பு போல்நிமிர்ந்து மண்ணளந்தான் * நங்கள்
பிணிக்காம் பெருமருந்து பின். (௬௨)

பின்துரக்கும் காற்றிழந்த சூல்கொண்டல் பேர்ந்தும்போய் *
வன்திரைக்கண் வந்தணைந்த வாய்மைத்தே *—அன்று
திருச்செய்ய நேமியான் தீயரக்கி மூக்கும் *
† பருச்செவியு மீர்ந்த பரன். (௬௩)

பரனா மவனாதல் பாவிப்ப ராகில் *
உரனா லொருமூன்று போதும் *—மரமேழன்
றெய்தானைப் புள்ளின்வாய் கீண்டானை யே * அமரர்
கைதான் தொழாவே கலந்து. (௬௪)

கலந்து நலியும் கடுந்துயரை நெஞ்சே *
மலங்க வடித்து மடிப்பான் *—விலங்கல்போல்
தொன்மாலைக் கேசவனை நாரணனை மாதவனை *
சொன்மாலை யெப்பொழுதும் சூட்டு. (௬௫)

சூட்டாய நேமியான் தொல்லரக்க னின்னுயிரை *
மாட்டே துயரிழைத்த மாயவனை *—ஈட்ட
வெறிகொண்ட தண்டுழாய் வேதியனை * நெஞ்சே
அறிகண்டாய் சொன்னே னது. (௬௬)

அதுவோ நன்றென்றங் கமருலகோ வேண்டில் *
அதுவோ பொருளில்லை யன்றே *—அதுவொழிந்து
மண்ணின்றாள் வேனேலும் கூடு மடநெஞ்சே *
கண்ணன்தாள் வாழ்த்துவதே கல். (௬௭)

கல்லும் கனைகடலும் வைகுந்த வானாடும் *
புல்லென் றொழிந்தனகொல் ஏபாவம் *—வெல்ல
நெடியான் நிறங்கரியா னுள்புகுந்து நீங்கான் *
அடியேன துள்ளத் தகம். (௬௮)

† [illegible]செவி' யென்றும் பாடாந்தரம்.

அகம்சிவந்த கண்ணினராய் வல்வினைய ராவார் *
முகம்சிதைவ ராமன்றே முக்கி *—மிகுதிருமால்
சீர்க்கடலை யுள்பொதிந்த சிந்தனையேன் றன்னை *
ஆர்க்கடலாம் செவ்வே யடர்த்து. (௬௯)

அடர்பொன் முடியானை யாயிரம்பே ரானை *
சுடர்கொள் சுடராழி யானை *—இடர்கடியும்
மாதா பிதுவாக வைத்தே னெனதுள்ளே *
யாதாகில் யாதே யினி. (௭௦)

இனிநின்று நின்பெருமை யானுரைப்ப தென்னே *
தனிநின்ற சார்விலா மூர்த்தி *—பனிநீர்
அகத்துலவு செஞ்சடையா னகத்தான் * நான்கு
முகத்தான்நின் னுந்தி முதல் (௭௧)

முதலாம் திருவுருவம் மூன்றென்பர் * ஒன்றே
முதலாகும் மூன்றுக்கு மென்பர்—முதல்வா *
நிகரிலகு காருருவ நின்னகத்த தன்றே *
புகரிலகு தாமரையின் பூ. (௭௨)

பூவையும் காயாவும் நீலமும் பூக்கின்ற *
காவி மலரென்றும் காண்டோறும் *—பாவியேன்
மெல்லாவி மெய்மிகவே பூரிக்கும் * அவ்வவை
யெல்லாம் பிரானுருவே யென்று. (௭௩)

என்று மொருநா ளொழியாமை யானிரந்தால் *
ஒன்று மிரங்கா ருருக்காட்டார் *—குன்று
குடையாக ஆகாத்த கோவலனார் * நெஞ்சே
புடைதான் பெரிதே புவி. (௭௪)

புவியு மிருவிசும்பும் நின்னகத்த * நீயென்
செவியின் வழிபுகுந்தென் னுள்ளாய் *—அவிவின்றி
யான்பெரியன் நீபெரியை யென்பதனை யாரறிவார் *
ஊன்பருகு நேமியா யுள்ளு. (௭௫)

உள்ளிலு முள்ளந் தடிக்கும் வினைப்படலம் *
விள்ள விழித்துன்னை மெய்யுற்றால் *—உள்ள
உலகளவும் யானு முளனாவ னென்கொலோ *
உலகளந்த மூர்த்தி யுரை. (௭௬)

உரைக்கிலோர் சுற்றத்தா ருற்றாரென் றாரே *
இரைக்குங் கடற்கிடந்த வெந்தாய் *—உரைப்பெல்லாம்
நின்னன்றி மற்றிலேன் கண்டாய் * எனதுயிர்க்கோர்
சொல்நன்றி யாகும் துணை. (௭௭)

துணைநாள் பெருங்கிளையும் தொல்குலமும் * சுற்றத்
திணைநாளு மின்புடைத்தா மேலும் *—கணைநாணில
ஓவாத தொழில்சார்ங்கன் தொல்சீரை நன்னெஞ்சே *
ஓவாத வூணாக வுண். (௭௮)

உண்ணாட்டுத் தேசன்றே யூழ்வினையை யஞ்சுமே *
விண்ணாட்டை யொன்றாக மெச்சுமே *—மண்ணாட்டில்
ஆராகி யெவ்விழிவிற் றானாலும * ஆழியங்கைப
பேராயற் காளாம பிறபபு (௭௯)

பிறப்பிறப்பு மூப்புப் பிணிதுறந்து * பின்னும
இறக்கவு மின்புடைத்தா மேலும *—மறப்பெலலாம
ஏதமே யென்றெல்லா மெண்ணுவனே * மண்ணளநதான்
பாதமே யேத்தாப் பகல். (௮0)

பகலிரா வென்பதுவும் பாவியாது * எமமை
இகல்செய் திருபொழுது மாள்வர் *—தகவாத
தொழும்பரிவர் சீர்க்கும துணையிலரென் றோரார்
செழும்பரவை மேயார் தெரிந்து. (௮௧)

தெரிந்துணர்வொன் றின்மையால் தீவினையேன் * வாளா
இருந்தொழிந்தேன் கீழ்நாள்க ளெல்லாம *—கரந்துருவில்
அம்மானை யந்நான்று பின்தொடர்ந்த * ஆழியங்கை
அம்மானை யேத்தா தயர்த்து (௮௨)

அயர்ப்பா யயராப்பாய் நெஞ்சமே சொன்னேன்
உயப்போம் நெறியிதுவே கண்டாய் *—செயற்பால
வல்லவே செய்கிறுதி நெஞ்சமே யஞ்சினேன் *
மல்லர்நாள் வவ்வினனை வாழ்த்து. (௮௩)

வாழ்த்தி யவனடியைப் பூப்புனைந்து * நின்தலையைத்
தாழ்த்திருகை கூப்பென்றால் கூப்பாது—பாழ்த்தவிதி *
எங்குற்றா யென்றவனை யேத்தாதென் னெஞ்சமே *
தங்கத்தா னாமேலும் தங்கு. (௮௪)

தங்கா முயற்றியவாய்த் தாழ்விசும்பின் மீதுபாய்ந்து -*
எங்கேபுக் கெத்தவஞ்செய் திட்டனகொல் *—பொங்கோதத்
தண்ணம்பால் வேலைவாய்க் கண்வளரும் * என்னுடைய
கண்ணன்பால் நன்னிறங்கொள் கார். (அரு)

சாற்றுப்பாட்டுக்கள்.

‡‡ கார்கலந்த மேனியான் கைகலந்த வாழியான் *
பார்கலந்த வல்வயிற்றான் பாம்பணையான் *—சீர்கலந்த
சொல்நினைந்து போக்காரேல் சூழ்வினையி னாழ்துயரை *
என்நினைந்து போக்குவரிப் போது. (அசு)

‡‡ இப்போது மின்னு மினிச்சிறிது நின்றாலும் *
எப்போது மீதேசொல் லென்னெஞ்சே *—எப்போதும்
கைகழலா நேமியான் நம்மேல் வினைகடிவான் *
மொய்கழலே யேத்த முயல். (அஎ)

முயற்றி நாழ் சென்றழகு வலியமனமிறை யினிப்பக லொருபேர்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரிய திருவந்தாதி ஸம்பூர்ணம்.

ஆ. பாட்டு - அஎ.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

திருவெழுகூற்றிருக்கை.

தனியன்கள்.

உடையவரருளிச்செய்தது.

நேரிசை வெண்பா.

வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி *
வாழி குறையலூர் வாழ்வேந்தன் *—வாழியரோ
மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன் *
தூயோன் சுடர்மான வேல்

கலித்துறை.

† [சீரார் திருவெழு கூற்றிருக் கையென்னும் செந்தமிழால் *
ஆரா வமுதன் குடந்தைப் பிரான்ற னடியிணைக்கீழ் *
ஏரார் மறைப்பொரு ளெல்லா மெடுத்திவ் வுலகுய்யவே *
சோராமற் சொன்ன வருளமாரி பாதம துணைநமக்கே.]

தேசியராகம்-ஆதிதாளம்.

‡† ஒருபே ருந்தி யிருமலர்த் தவிசில் *
ஒருமுறை யயனை யீன றனை * ஒருமுறை
இருசுடர் மீதினி லியங்கா * மும்மதி
ளிலங்கை யிருகால் வளைய * ஒருசிலை
யொன்றிய வீரெயிற் றழல்வாய் வாளியி
லட்டனை * மூவடி நானிலம வேண்டி *
முப்புரி நூலொடு மானுரி யிலங்கு
மார்வினில் * இருபிறப் பொருமா ணாகி *
ஒருமுறை யீரடி மூவுல களந்தனை *
நாற்றிசை நடுங்க வஞ்சிறைப் பறவை
யேறி * நால்வாய் மும்மதத் திருசெவி
யொருதனி வேழத் தரந்தையை * ஒருநா
ளிருநீர் மடுவுள் தீர்த்தனை * முத்தீ
நான்மறை ஐவகை வேள்வி * அறுதொழி
லந்தணர் வணங்குந் தன்மையை * ஐம்புல

† இத்தனியன், இதன்பாராயணங்களில் வழங்குவதில்லை.

னகத்திலுள் செறுத்து * நான்குட னடக்கி
முக்குணத் திரண்டவை யகற்றி * ஒன்றினி
லொன்றி நின்று - * ஆங் கிருபிறப் பறுப்போ
ரறியும் தன்மையை * முக்கண் நாற்றோ
ளைவா யரவோடு - * ஆறுபொதி சடையோ
னறிவரும் தன்மைப் பெருமையுள் நின்றனை *
ஏழுல கெயிற்றினில் கொண்டனை * கூறிய
வறுசுவைப் பயனு மாயினை * சுடர்விடு
மைம்படை யங்கையு ளமர்ந்தனை * சுந்தர
நாற்றோள் முந்நீர் வண்ண * நின் னீரடி
யொன்றிய மனத்தால் * ஒருமதி முகத்து
மங்கைய ரிருவரு மலரென * அங்கையில்
முப்பொழுதும் வருட வறிதுயி லமர்ந்தனை *
நெறிமுறை நால்வகை வருணமு மாயினை *
மேதகு மைம்பெரும் பூதமும் நீயே *
அறுபத முரலும் கூந்தல் காரணம் *
ஏழ்விடை யடங்கச் செற்றனை * அறுவகைச்
சமயமு மறிவரு நிலையினை * ஐம்பா
லோதியை யாகத் திருத்தினை * அறமுதல்
நான்கவை யாய் மூர்த்தி மூன்றாய் *
இருவகைப் பயனு யொன்றாய் விரிந்து
நின்றனை * குன்றா மதுமலர்ச் சோலை
வண்கொடிப் படப்பை * வருபுனல் பொன்னி
மாமணி யலைக்கும் * செந்நெலொண் கழனித்
திகழ்வன முடுத்த * கற்போர் புரிசை
கனக மாளிகை * நிமிர்கொடி விசும்பி
லிளம்பிறை துவக்கும் * ‡‡ செல்வம் மல்குதென்
திருக்குடந்தை * அந்தணர் மந்திர மொழியுடன்
வணங்க * ஆடர வமளியி லறிதுயி
லமர்ந்த பரம * நின் னடியிணை பணிவன்
வருமிட ரகல மாற்றோ வினையே. (௧)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இடங்கொண்ட நெஞ்சத் திணங்கிக் கிடப்பன * என்றும்பொன்னித்
தடங்கொண்ட தாமரை சூழும் மலர்த்தன் பூங்குடந்தை *
விடங்கொண்ட வெண்பல் கருந்தலைச் செங்கட் பகுவாய் *
படங்கொண்ட பாம்பணைப் பள்ளிகொண் டான்றிருப் பாதங்களே.

திருவெழுகூற்றிருக்கை ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

சிறிய திருமடல்.

தனியன்.

பிள்ளைத்திருநறையூரரையரருளிச்செய்தது.

நேரிசை-வெண்பா.

முள்ளிச் செழு † மலரோ தாரான் முளைமதியம் *
கொள்ளிக்கென் னுள்ளம் கொதியாமே *—வள்ளல்
திருவாளன் சீர்க்கலியன் கார்க்கலியை வெட்டி *
மருவாளன் தந்தான் மடல்.

நாதநாமக்கிரியைராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ காரார் வரைக்கொங்கை கண்ணார் கடலுடுக்கை *
சீரார் சுடர்ச்சுட்டிச் செங்கலுழிப் பேராற்று (க)
பேரார மார்வில் பெருமா மழைக்கூந்தல்
நீரார வேலி நிலமங்கை யென்னும் * இப் (உ)
பாரோர் சொலப்பட்ட மூன்றன்றே *—அம்மூன்று
மாராயில் தானே அறம்பொரு ளின்பமென்று - * (ங)
ஆரா ரிவற்றி னிடையதனை யெய்துவார் *
சீரா ரிருகலையு மெய்துவர் *—சிக்கெனமற் (ச)
றாரானு முண்டென்பா ரென்பது தானதுவும்
ஓராமை யன்றே யுலகத்தார் சொல்லுஞ்சொல் * (ரு)
ஓராமை யாமா றதுவுரைக்கேன் கேளாமே *
காரார் புரவியேழ் பூண்ட தனியாழி * (சு)
தேரார் நிறைகதிரோன் மண்டலத்தைக் கீண்டுபுக்கு - *
ஆரா வமுதமங் கெய்தி *—அதினின்றும் (எ)
வாரா தொழிவதொன் றுண்டே * அதுநிற்க
ஏரார் முயல்விட்டுக் காக்கைப்பின் போவதே * (அ)

---

† "மலரோர்" என்றும் பாடம்.

DR. U. V. S. IYER LIBRARY, BESANT NAGAR, MADRAS-90.

ஏரா ரிளமுலையீ ரென்றனக்குற் றதுதான் *
காரார் குழலெடுத்துக் கட்டி *—கதிர்முலையை (௯)
வாரார வீக்கி மணிமே கலைதிருத்தி *
ஆரா ரயில்வேற்க ணஞ்சனத்தின் நீறணிந்து * (௧0)
சீரார் செழும்பந்து கொண்டடியா நின்றேனான் *
நீரார் கமலம்போல் செங்கண்மா லென்றொருவன் * (௧௧)
பாரோர்க ளெல்லாம் மகிழப் பறைகறங்க *
சீரார் குடமிரண் டேந்தி *—செழுந்தெருவே (௧௨)
ஆரா ரெனச்சொல்லி யாடு மதுகண்டு *
ஏரா ரிளமுலையா ரென்னையரு மெல்லாரும் * (௧௩)
வாராயோ வென்றார்க்குச் சென்றேனென் வல்வினையால் *
காரார் மணிநிறமும் கைவளையும் காணேனான் * (௧௪)
ஆரானும் சொல்லிற்றும் கொள்ளேன் *—அறிவழிந்து
தீரா வுடம்பொடு பேதுறுவேன் கண்டிரங்கி * (௧௫)
ஏரார் கிளிக்கிளவி யெம்மனைதான் வந்தென்னை *
சீரார் செழும்புழுதிக் காப்பிட்டு *—செங்குறிஞ்சித் (௧௬)
தாரார் நறுமாலைச் சாத்தற்கு * தான்பின்னும
நேரா தனவொன்று நேர்ந்தாள் *—அதனாலும் (௧௭)
தீராதென் சிந்தைநோய் தீராதென் பேதுறவு *
வாராது மாமை யதுகண்டு மற்றாங்கே * (௧௮)
ஆரானும் மூதறியு மம்மனைமார் சொல்லுவார் *
பாரோர் சொலப்படும கட்டுப் படுத்திரேல் * (௧௯)
ஆரானும் மெய்ப்படுவ னென்றார் *—அதுகேட்டுக்
காரார் குழல்கொண்டை கட்டுவிச்சி கட்டேறி * (௨0)
சீரார் சுளகில் சிலநெல் பிடித்தெறியா *
வேரா விதிர்விதிரா மெய்சிலிராக் கைமோவா * (௨௧)
பேரா யிரமுடையா னென்றாள் *—பெயர்த்தேயும்
காரார் திருமேனி காட்டினாள் * கையதுவும் (௨௨)
சீரார் வலம்புரியே யென்றாள் *—திருத்துழாய்த்
தாரார் நறுமாலை கட்டுரைத்தாள் கட்டுரையா * (௨௩)
நீரேது மஞ்சேன்மின் நும்மகளை நோய்செய்தான் *
ஆரானு மல்ல னறிந்தே னவனைநான் * (௨௪)

கூரார்வேற் கண்ணீ ருமக்கறியக் கூறுகேனே *
ஆராலிவ் வையமடியளப் புண்டதுதான் * (௨௫)
ஆரா லிலங்கை பொடிபொடியா வீழ்ந்தது * மற்
றாராலே கன்மாரி காத்ததுதான் *—ஆழிநீ (௨௬)
ரா ரால் கடைந்திடப் பட்டது - * அவன்காண்மின்
ஊரா நிரைமேய்த் துலகெல்லா முண்டுமிழ்ந்தும் * (௨௭)
ஆராத தன்மையனா யாங்கொருநா ளாய்ப்பாடி *
சீரார் கலையல்குல் சீரடிச் செந்துவர்வாய் * (௨௮)
வாரார் வனமுலையாள் மத்தாரப் பற்றிக்கொண்டு - *
ஏரா ரிடைநோவ எத்தனையோர் போதுமாய் (௨௯)
சீரார் தயிர்கடைந்து வெண்ணெய் திரண்டதனை
வேரார் நுதல்மடவாள் வேறோர் கலத்திட்டு * (௩௦)
நாரா ருறியேற்றி நன்கமைய வைத்ததனை *
போரார்வேற் கண்மடவாள் போந்தனையும் பொய்யுறக்கம் * (௩௧)
ஓரா தவன்போ லுறங்கி யறிவுற்று *
தாரார் தடந்தோள்க ளுள்ளளவும் கைநீட்டி * (௩௨)
ஆராத வெண்ணெய் விழுங்கி *—அருகிருந்த
மோரார் குடமுருட்டி முன்கிடந்த தானத்தே (௩௩)
ஓராத வன்போல் கிடந்தானைக் கண்டவளும் *
வாராத்தான் வைத்தது காணாள் *—வயிறடித்திங் (௩௪)
காரார் புகுதுவார் ஐய ரிவரல்லால் *
நீரா மிதுசெய்தீ ரென்றோர் நெடுங்கயிற்றால் * (௩௫)
ஊரார்க ளெல்லாரும் காண வுரலோடே *
தீரா வெகுளியளாய்ச் சிக்கென வார்த்தடிப்ப * (௩௬)
ஆரா வயிற்றினோ டாற்றாதான் *—அன்றியும்
நீரார் நெடுங்கயத்தைச் சென்றலைக்க நின்றுரப்பி * (௩௭)
ஓரா யிரம்பணவெங் கோவியல் நாகத்தை *
வாரா யெனக்கென்று மற்றதன் மத்தகத்து * (௩௮)
சீரார் திருவடியால் பாய்ந்தான் *—தன் சீதைக்கு
நேரா வனென்றோர் நிசாசரிதான் வந்தாளை * (௩௯)
கூரார்ந்த வாளால் கொடிமூக்கும் காதிரண்டும் *
ஈரா விடுத்தவட்கு மூத்தோனை *—வெந்நரகம் (௪௦)

சேரா வகையே சிலைகுனித்தான் * செந்துவர்வாய்
வாரார் வனமுலையாள் வைதேவி காரணமா * (சக)
ஏரார் தடந்தோ ளிராவணனை *—ஈரைந்து
சீரார் சிரமறுத்துச் செற்றுகந்த செங்கண்மால் * (சஉ)
போரார் நெடுவேலோன் பொன்பெயரோ னாகத்தை *
கூரார்ந்த வள்ளுகிரால் கீண்டு *—குடல்மாலை (ச௩)
சீரார் திருமார்பின் மேல்கட்டி - * செங்குருதி
சோராக் கிடந்தானைக் குங்குமத் தோள்கொட்டி * (சச)
ஆரா வெழுந்தா னரியுருவாய் *—அன்றியும்
பேர்வாம னாகிய காலத்து * மூவடிமண் (ச௫)
தாரா யெனக்கென்று வேண்டிச சலத்தினால் *
நீரேற் றுலகெல்லாம் நின்றளந்தான் மாவலியை * (ச௬)
ஆராத போரி லசுரர்களும் தானுமாய் *
காரார் வரைநட்டு நாகம் கயிறாக * (சஎ)
பேராமல் தாங்கிக் கடைந்தான் *—திருத்துழாய்த்
தாரார்ந்த மார்வன் தடமால் வரைபோலும் * (சஅ)
போரானை பொய்கைவாய் கோட்பட்டு நின்றலறி
நீரார் மலர்க்கமலம் கொண்டோர் நெடுங்கையால் * (சகூ)
நாராயணா! ஓ! மணிவண்ணா! நாகணையாய்! *
வாராயென் னாரிடரை நீக்காய் *—எனவெகுண்டு (௫0)
தீராத சீற்றத்தால் சென்றிரண்டு கூறாக *
ஈரா வதனை யிடர்கடிந்தா னெம்பெருமான் * (௫க)
பேரா யிரமுடையான் பேய்ப்பெண்டீர் நும்மகளை *
தீராநோய் செய்தா னெனவுரைத்தாள் * சிக்கெனமற் (௫உ)
றாரானு மல்லாமை கேட்டெங்க ளம்மனையும் *
போரார்வேற் கண்ணீ ரவனாகில் பூந்துழாய் * (௫௩)
தாரா தொழியுமே தன்னடிச்சி யல்லளே * மற
றாரானு மல்லனே யென்றொழிந்தாள் *—நானவனைக்
காரார் திருமேனி கண்டதுவே காரணமா (௫ச)
பேராப் பிதற்றாத் திரிதருவன் * பின்னையும் (௫௫)
ஈராப் புகுதலு மிவ்வுடலைத் தண்வாடை
சோரா மறுக்கும் வகையறியேன் *—சூழ்குழலார் (௫௬)

ஆரானு மேசுவ ரென்னு மதன்பழியை *
வாராமல் காப்பதற்கு வாளா விருந்தொழிந்தேன் * (ருஎ)
வாராய் மடநெஞ்சே வந்து *—மணிவண்ணன்
சீரார் திருத்துழாய மாலை நமக்கருளி * (ருஅ)
தாரான் தருமென் றிரண்டத்தி லொன்றதனை *
ஆரானு மொன்றாதார் கேளாமே சொன்னக்கால் * (ருகூ)
ஆராயு மேலும் பணிகேட்ட தன்றெனிலும் *
போரா தொழியாதே போந்திடுநீ யென்றேற்கு * (சு0)
காரார் கடல்வண்ணன் பின்போன நெஞ்சமும் *
வாராதே யென்னை மறந்தது தான் *—வல்வினையேன் (சுக)
ஊரா ருகப்பதே யாயினேன் * மற்றெனக்கிங்
காராய்வா ரில்லை அழல்வாய் மெழுகுபோல் * (சுஉ)
நீரா யுருகுமென் னாவி *—நெடுங்கண்கள்
ஊரா ருறங்கிலும் தாமுறங்கா * உத்தமன்றன் (சுங)
பேரா யினவே பிதற்றுவன் *—பின்னையும்
காரார் கடல்போலும் காமத்த ராயினார் * (சுச)
ஆரேபொல் லாமை யறிவா ரதுநிற்க *
ஆரானு மாதானு மல்ல ளவள்காணீர் * (சுரு)
வாரார் வனமுலை வாசவ தத்தையென் று *
ஆரானும் சொல்லப் படுவாள் *—அவளுமதன் (சுசு)
பேராய மெல்லா மொழியப் பெருந்தெருவே *
தாரார் தடந்தோள் தளைக்காலன் பின்போனாள் * (சுஎ)
ஊரா ரிகழ்ந்திடப் பட்டாளே *—மற்றெனக்கிங்
காரானும் கற்பிப்பார் நாயகரே * நானவனைக் (சுஅ)
காரார் திருமேனி காணு மளவும்போய் *
‡‡ சீரார் திருவேங் கடமே திருக்கோவ (சுகூ)
லூரே * மதிள்கச்சி யூரகமே பேரகமே *
பேரா மருதிறுத்தான் வெள்ளறையே வெஃகாவே * (எ0)
பேராலி தண்கால் நறையூர் திருப்புலியூர் *
‡‡ ஆராமம் சூழ்ந்த வரங்கம் *—கணமங்கைக் (எக)
காரார் மணிநிறக் கண்ணனூர் விண்ணகரம் *
சீரார் கணபுரம் சேறை திருவழுந்தூர் * (எஉ)

காரார் குடந்தை கடிகை கடன்மல்லை *
ஏரார் பொழில்சூ ழிடவெந்தை நீர்மலை * (௭௩)
சீராரும் மாலிருஞ் சோலை திருமோகூர் *
பாரோர் புகழும் வதரி வடமதுரை * (௭௪)
ஊராய வெல்லா மொழியாமே நானவனை *
ஓரானைக் கொம்பொசித் தோரானை கோள்விடுத்த (௭௫)
சீரானை * செங்க ணெடியானைத் தேன்துழாய்த்
தாரானை * தாமரைபோல் கண்ணானை *—எண்ணருஞ்சீர் (௭௬)
பேரா யிரமும் பிதற்றி *—‡‡ பெருநதெருவே
ஊரா ரிகழினு மூரா தொழியேன்நான். (௭௭)
வாரார்பூம் பெண்ணை மடல். (௭௭½)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ. வாக்யம்-௧௫௫-க்கு-பாட்டு-௭௭½.

ஊரா தொழியே னுலகறிய வொண்ணுதலீர் *
சீரார் முலைத்தடங்கள் சேரளவும *—பாரெல்லா
மன்றோங்கி நின்றளந்தான் நின்ற திருநறையூர்
மன்றோங்க வூர்வன் மடல்.

சிறியதிருமடல் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

பெரிய திருமடல்.

தனியன்.

பிள்ளைத்திருநறையூரரையரருளிச்செய்தது.

நேரிசை-வெண்பா.

பொன்னுலகில் வானவரும் † பூமகளும் போற்றிசெய்யும் *
நன்னுதலீர் நம்பி நறையூரர் *—மன்னுலகில்
என்னிலைமை கண்டு மிரங்காரே யாமாகில் *
மன்னு மடலூர்வன் வந்து

நாதநாமக்கிரியைராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ மன்னிய பல்பொறிசே ராயிரவாய் வாளரவின் *
சென்னி மணிக்குடுமித் தெய்வச் சுடர்நடுவுள் * (௧)
மன்னிய நாகத் தணைமேலோர் மாமலைபோல் *
மின்னு மணிமகர குண்டலங்கள் வில்வீச * (௨)
துன்னிய தாரகையின் பேரொளிசே ராகாசம் *
என்னும் விதானத்தின் கீழால் *—இருசுடரை (௩)
மன்னும் விளக்காக வேற்றி * மறிகடலும்
பன்னு திரைக்கவரி வீச * நிலமங்கை (௪)
தன்னை முனநா ளளவிட்ட தாமரைபோல் *
மன்னிய சேவடியை வானியங்கு தாரகைமீன் * (௫)
என்னும் மலர்ப்பிணைய லேய்ந்த *—மழைக்கூந்தல்
தென்ன னுயர்பொருப்பும் தெய்வ வடமலையும் * (௬)
என்னு மிவையே முலையா வடிவமைந்த *
அன்ன நடைய வணங்கே *—அடியிணையைத் (௭)
தன்னுடைய வங்கைகளால் தான்தடவத் தான்கிடந்து—* ஓர்
உன்னிய யோகத் துறக்கம் தலைக்கொண்ட (௮)

---

† "பூமானும்" என்று பாடாந்தரம்.

பின்னை * தன் னாபி வலயத்துப் பேரொளிசேர் *
மன்னிய தாமரை மாமலர்பூத்து - * அம்மலர்மேல் (௯)

முன்னம் திசைமுகனைத் தான்படைக்க * மற்றவனும்
முன்னம் படைத்தனன் நான்மறைகள் *—அம்மறைதான் (௧௦)

மன்னு மறம்பொரு ளின்பம்வீ டென்றுலகில்
நன்னெறிமேம் பட்டன நான்கன்றே *—நான்கினிலும் (௧௧)

பின்னையது பின்னைப் பெயர்தரு மென்பது - ஓர்
தொன்னெறியை வேண்டுவார் வீழ்கனியு மூழிலையும் * (௧௨)

என்னு மிவையே நுகர்ந்துடலம் தாம்வருந்தி *
துன்னு மிலைக்குரம்பைத் துஞ்சியும் *—வெஞ்சுடரோன் (௧௩)

மன்னு மழல்நுகர்ந்தும் வண்டடத்தி னுட்கிடந்தும் *
இன்னதோர் தன்மையரா யீங்குடலம் விட்டெழுந்து * (௧௪)

தொன்னெறிக்கட் சென்றா ரெனப்படும் சொல்லல்லால் *
இன்னதோர் காலத் தினையா ரிதுபெற்றார் * (௧௫)

என்னவும் கேட்டறிவ தில்லை *—உளதென்னில்
மன்னுங் கடுங்கதிரோன் மண்டலத்தின் நன்னடுவுள் * (௧௬)

அன்னதோ ரில்லியி னூடுபோய் *—வீடென்னும்
தொன்னெறிக்கட் சென்றாரைச் சொல்லுமின்கள் சொல்லாதே * (௧௭)

அன்னதே பேசு மறிவில் சிறுமனத்து - * ஆங்
கன்னவரைக் கற்பிப்போம் யாமே *—அதுநிற்க (௧௮)

முன்னம்நான் சொன்ன வறத்தின் வழிமுயன்ற *
அன்னவர்தாம் கண்டீர்க ளாயிரக்கண் வானவர்கோன் *

பொன்னகரம் புக்கமரர் போற்றிசெப்ப *—பொங்கொளிசேர்
கொன்னவிலும் கோளரிமாத் தான்சுமந்த கோலம்சே (௨௦)

மன்னிய சிங்கா சனத்தின்மேல் *—வாணெடுங்கண்
கன்னியரா லிட்ட கவரிப் பொதியவிழ்ந்து - * ஆங் (௨௧)

கின்னிளம்பூந் தென்ற லியங்க *—மருங்கிருந்த
மின்னனைய நுண்மருங்குல் மெல்லியலார் வெண்முறுவல் * (௨௨)

முன்னம் முகிழ்த்த முகிழ்நிலா வந்தரும்ப *
அன்னவர்தம் மானோக்க முண்டாங் கணிமலர்சேர் * (௨௩)

பொன்னியல் கற்பகத்தின் காடுடுத்த மாடெல்லாம் *
மன்னிய மந்தாரம் பூத்த மதுத்திவலை * (௨௪)

இன்னிசை வண்டமரும் சோலைவாய் மாலைசேர் *
மன்னிய மாமயில்போல் கூந்தல் *—மழைத்தடங்கண் (உரு)
மின்னிடையா ரோடும் விளையாடி வேண்டிடத்து *
மன்னு மணித்தலத்து மாணிக்க மஞ்சரியின் * (உசு)
மின்னி னொளிசேர் பளிங்கு விளிம்படுத்த *
மன்னும் பவளக்கால் செம்பொன்செய் மண்டபத்துள் * (உஎ)
அன்ன நடைய வரம்பையர்தம் கைவளர்த்த *
இன்னிசையாழ் பாடல்கேட் டின்புற்று - *—இருவிசும்பில் (உஅ)
மன்னு மழைதவழும் வாணிலா நீண்மதிதோய் *
மின்னி னொளிசேர் விசும்பூரும் மாளிகைமேல் * (உகூ)
மன்னு மணிவிளக்கை மாட்டி *—மழைக்கண்ணார்
பன்னு விசித்திரமாப் பாப்படுத்த பள்ளிமேல் * (௩0)
துன்னிய சாலேகம் சூழ்கதவம் தாள்திறப்ப *
அன்ன முழக்க நெறிந்துக்க வாணீலச் * (௩க)
சின்ன நறுந்தாது சூடி *—ஓர் மந்தாரம்
துன்னு நறுமலரால் தோள்கொட்டி * கற்பகத்தின் (௩உ)
மன்னு மலர்வாய் மணிவண்டு பின்தொடர *
இன்னிளம்பூந் தென்றல் புகுந்தீங் கிளமுலைமேல் * (௩௩)
நன்னறும் சந்தனச் சேறுலர்த்த *—தாங்கரும்சீர்
மின்னிடைமேல் கைவைத் திருந்தேந் திளமுலைமேல் * (௩ச)
பொன்னரும் பாரம் புலம்ப * அகங்குழைந்தாங்
கின்ன வுருவி னிமையாத் தடங்கண்ணார் * (௩ரு)
அன்னவர்தம் மானோக்க முண்டாங் கணிமுறுவல் *
இன்னமுதம் மாந்தி யிருப்பர் *—இதுவன்றே (௩சு)
அன்ன வறத்தின் பயனாவது - * ஒண்பொருளு
மன்ன திறத்ததே யாதலால் *—காமத்தின் (௩எ)
மன்னும் வழிமுறையே நிற்றுநாம் * மானோக்கின்
அன்ன நடையா ரலரேச வாடவர்மேல் * (௩அ)
மன்னு மடலூரா ரென்பதோர் வாசகமும் *
தென்னுரையில் கேட்டறிவ துண்டு - *—அதனை யாம்தெளியோம் (௩கூ)
மன்னும் வடநெறியே வேண்டினோம் * வேண்டாதார்
தென்னன் பொதியில் செழுஞ்சந் தனக்குழம்பின் * (ச0)

அன்னதோர் தன்மை யறியாதார் *—ஆயன்வே
யின்னிசை யோசைக் கிரங்காதார் * மால்விடையின் (௪௧)
மன்னு மணிபுலம்ப வாடாதார் *—பெண்ணைமேல்
பின்னுமவ் வன்றிற்பே டைவாய்ச் சிறுகுரலுக்கு * (௪௨)
உன்னி யுடலுருகி நையாதார் *—உம்பர்வாய்த்
துன்னு மதியுகுத்த தூநிலா நீணெருப்பில் * (௪௩)
தம்முடலம் வேவத் தளராதார் *—காமவேள்
மன்னும் சிலைவாய் மலர்வாளி கோத்தெய்ய * (௪௪)
பொன்னெடு வீதி புகாதார் *—தம்பூவணைமேல்
சின்ன மலர்க்குழலு மல்குலும் மென்முலையும் * (௪௫)
இன்னிள வாடை தடவத்தாம் கண்டுயிலும் *
பொன்னனையார் பின்னும் திருவுறுக *—போர்வேந்தன் (௪௬)
தன்னுடைய தாதை பணியா லரசொழிந்து *
பொன்னகரம் பின்னே புலம்ப வலங்கொண்டு * (௪௭)
மன்னும் வளநாடு கைவிட்டு *—மாதிரங்கள்
மின்னுருவில் விண்டேர் திரிந்து வெளிப்பட்டு * (௪௮)
கல்நிரைந்து தீய்ந்து கழையுடைந்து கால்சுழன்று *
பின்னும் திரைவயிற்றுப் பேயே திரிந்துலவா * (௪௯)
கொன்னவிலும் வெங்கானத் தூடு *—கொடுங்கதிரோன்
துன்னு வெயில்வறுத்த வெம்பரல்மேல் பஞ்சடியால் * (௫0)
மன்ன னிராமன்பின் வைதேவி யென்றுரைக்கும்
அன்ன நடைய வணங்கு நடந்திலளே * (௫௧)
பின்னும் கருநெடுங்கண் செவ்வாய்ப் பிணைநோக்கின் *
மின்னனைய நுண்மருங்குல் வேகவதி யென்றுரைக்கும் (௫௨)
கன்னி * தன் னின்னுயிராம் காதலனைக் காணாது *
தன்னுடைய முன்தோன்றல் கொண்டேகத் தான்சென்[illegible]
[illegible] தழித்துரப்பி *—வாளமருள்
[illegible] கைப்பிடித்து மீண்[illegible] * ([illegible])
பொ[illegible] *—[illegible]
[illegible] ([illegible])
[illegible]

பன்னாக ராயன் மடப்பாவை *—பாவைதன்
மன்னியநா ணச்சம் மடமென் றிவையகல * (௫௭)
தன்னுடைய கொங்கை முகநெரிய *—தானவன்றன்
பொன்வரை யாகம் தழீஇக்கொண்டு போய் * தனது (௫௮)
நன்னகரம் புக்கு நயந்தினிது வாழ்ந்ததுவும் *
முன்னுரையில் கேட்டறிவ தில்லையே *—சூழ்கடலுள் (௫௯)
பொன்னகரம் செற்ற புரந்தரனோ டொக்கும் *
மன்னவன் வாண னவுணர்க்கு வாள்வேந்தன் * (௬0)
தன்னுடைய பாவை யுலகத்துத் தன்னொக்கும் *
கன்னியரை யில்லாத காட்சியாள் *—தன்னுடைய (௬௧)
இன்னுயிர்த் தோழியா லெம்பெருமா னீன்துழாய் *
மன்னு மணிவரைத்தோள் மாயவன் *—பாவியேன் (௬௨)
என்னை யிதுவிளைத்த வீரிரண்டு மால்வரைத்தோள் *
மன்னவன்றன் காதலனை மாயத்தால் கொண்டுபோய் * (௬௩)
கன்னிதன் பால்வைக்க மற்றவனோ டெத்தனையோ *
மன்னிய பேரின்ப மெய்தினாள் *—மற்றிவைதா (௬௪)
னென்னாலே கேட்டீரே யேழைகா ளென்னுரைக்கேன் *
மன்னு மலையரையன் பொற்பாவை *—வாணிலா (௬௫)
மின்னு மணிமுறுவல் செவ்வா யுமையென்னும் *
அன்ன நடைய வணங்கு நுடங்கிடைசேர் * (௬௬)
பொன்னுடம்பு வாடப் புலனைந்தும் நொந்தகல *
தன்னுடைய கூழைச் சடாபாரம் தான்தரித்து - * ஆங் (௬௭)
கன்ன வருந்தவத்தி னூடுபோய் *—ஆயிரந்தோள்
மன்னு கரதலங்கள் மட்டித்து * மாதிரங்கள் (௬௮)
மின்னி யெரிவீச மேலெடுத்த சூழ்கழற்கால் *
பொன்னுலக மேழும் கடந்தும்பர் மேல்சிலும்ப * (௬௯)
மன்னு குலவரையும் மாருதமும் தாரகையும் *
தன்னி னுடனே சுழலச் சுழன்றாடும் * (௭0)
கொன்னவிலும் மூவிலைவேல் கூத்தன் பொடியாடி *
அன்னவன்றன் பொன்னகலம் சென்றாங் கணைந்திலளே * (௭௧)
பின்னு முரைக்குங்கால் பாரதமாம் *—பாவியேற்
கென்னுடைய நோய் யானுரைப்பக் கேண்மின் * இரும்பொழில்சூழ் ( )

மன்னு மறையோர் திரு[illegible]தரணி முழுதாளும் *
பொன்னியலு மாடக் [illegible]வந்தர் கூட்டத்தும் நாட்டகத்தும் * ()
என்னுடைய கண்களி[illegible] மறிவிப்பன் *—தான்முனநாள்
மன்னன் திருமார்பும[illegible]ர்தம் சேரிக் களவின்கண் * (௧௩௭)
பன்னு கரதலமும் கண்[illegible] புக்கு *—தயிர்வெண்ணெய்
பொன்னியல் காடோ[illegible] * கொழுங்கயல்கண் (௧௩௮)
மின்னி யொளிபடை[illegible] பற்றியோர் வான்கயிற்றால் *
மன்னிய குண்டலமு[illegible]டுண்ட பெற்றிமையும் * (௧௩௯)
துன்னு வெயில்விரி[illegible]யாயர் விழவின்கண் *
மன்னு மரகதக் குன்[illegible]புக்க பெருஞ்சோற்றை * (௧௪0)
இன்னிள வஞ்சிக் கொ[illegible]தான் துற்றிய ‡ தெற்றெனவும் *
அன்னமாய் மானு யண்[illegible]புள் வாழ்வேந்தர் தூதனாய் * (௧௪௧)
மின்னு யிளவே யிரண்[illegible]பத் தான்முனநாள் சென்றதுவும் *
முன்னய தொண்டை[illegible]கையர்தம கண்களிப்ப * (௧௪௨)
அன்ன திருவுருவம் நி[illegible]ணைப் பேர்த்தும் குடமாடி *
என்னுடைய நெஞ்சு [illegible]கின்ற வீடறவும் * (௧௪௩)
பொன்னியலும் மேக[illegible] யரக்கர் குலப்பாவை *
மன்னு மறிகடலு[illegible] நல்தங்கை *—வாளெயிற்றுத் (௧௪௪)
இன்னிலா வின்[illegible] சூர்ப்பணகாச் சோர்வெய்தி
தன்னுடைய த[illegible]டு புலர்ந்தெழுந்த காமத்தால் * (௧௪௫)
தென்னன் பொ[illegible]ன்முனிந்து மூக்கரிந்து *
மன்னிவ் வுலகை[illegible] வாய்த்த மலைபோலும (௧௪௬)
இன்னிளம்பூந் தென்ற[illegible]டகையை *—மாமுனிக்காத்
முன்னிய பெண்ணைமேல் [illegible]ண்டிறலும் * மற்றிவைதான் (௧௪௭)
பின்னும்மவ் வன்றில்பே டைவா[illegible]நான் *
என்னுடைய நெஞ்சுக்கோ ரீர்வா[illegible]ளிபரந்த * (௧௪௮)
கன்னவில்தோள் காமன் கருப்புச் சி[illegible] * (௧௪௮½)
[illegible]ன்னவிலும் பூங்கணைகள் கோத்துட[illegible] சரணம்
தன்னுடைய தோள்கழிய வாங்கி *—த[illegible]ணம்.
என்னுடைய நெஞ்சே யிலக்காக வெய்[illegible] - ௧௪௮½.
பின்னிரிந்[illegible] காப்பிரா[illegible]வில்லியே *
[illegible]

பன்னாக ராயன் மடப்பாவை *—பாவைதன்
மன்னியநா ணச்சம் மடமென் றிவையகல *தன் * (௮௯)
தன்னுடைய கொங்கை முகநெரிய *—தான்றனையும் *
பொன்வரை யாகம் தழீஇக்கொண்டு போய்த்தன் (௯௦)
னன்னகரம் புக்கு நயந்தினிது வாழ்ந்ததுவும் தோயர்வேல் *
முன்னுரையில் கேட்டறிவ தில்லையே *—சூரனை (௯௧)
பொன்னகரம் செற்ற புரந்தரனோ டொக்குமா *
மன்னவன் வாண னவுணர்க்கு வாள்வேந்தன் (௯௨)
தன்னுடைய பாவை யுலகத்துத் தன்னொக்கும்பட்டால்
கன்னியரை யில்லாத காட்சியாள் *—தன்னுடை (௯௩)
இன்னுயிர்த் தோழியா லெம்பெருமா னீன்துழாய் *
மன்னு மணிவரைத்தோள் மாயவன் *—பாவியேன் * (௯௪)
என்னை யிதுவிளைத்த வீரிரண்டு மால்வரைத்தோள் *
மன்னவன்றன் காதலனை மாயத்தால் கொண்டணைத்த (௯௫)
கன்னிதன் பால்வைக்க மற்றவனோ டெத்தனையோ
மன்னிய பேரின்ப மெய்தினாள் *—மற்றிவைதான் (௯௬)
என்னாலே கேட்டீரே யேழைகா ளென்னுரைப்பா
மன்னு மலையரையன் பொற்பாவை *—வாணிலா (௯௭)
மின்னு மணிமுறுவல் செவ்வா யுமையென்னும் *
அன்ன நடைய வணங்கு நுடங்கிடைசேர் * (௯௮)
பொன்னுடம்பு வாடப் புலனைந்தும் நொந்தகல *
தன்னுடைய கூழைச் சடாபாரம் தான்தரித்து (௯௯)
கன்ன வருந்தவத்தி னூடுபோய் *—ஆயிரர் தானவனை *
மன்னு காதலங்கள் மட்டித்து * மாதிரம் (௧௦௦)
மின்னி யெரிவீச மேலெடுத்த சூழ்க[illegible] *—வல்லாளன்
பொன்னுலக மேழும் கடந்தும்பர் [illegible] * (௧௦௧)
மன்னு குலவரையும் மாருதமும் [illegible]
தன்னி னுடனே சுழலச் சு[illegible] (௧௦௨)
கொன்னவிலும் மூவிலைவேல் [illegible]
அன்னவன்றன் பொன்ன[illegible] (௧௦௩)
[illegible] புரைக்குங்கால் பா[illegible]
[illegible] யாதுரைப்ப[illegible]

மன்னும் வடமலையை [illegible] தரணி முழுதாளும் *
மின்னு மிருசுடரும் [illegible]வேந்தர் கூட்டத்தும் நாட்டகத்தும் * ()
தன்னிலுடனே சுழல [illegible] மறிவிப்பன் *—தான்முனநாள்
இன்னமுதம் வானவ[illegible]ர்தம் சேரிக் களவின்கண் * (௧௩௭)
மன்னும் துயர்கடிந்[illegible] புக்கு *—தயிர்வெண்ணெய்
தன்னுருவ மாரு ம[illegible]க * கொழுங்கயல்கண்
மன்னும் குறளுருவி[illegible] பற்றியோர் வான்கயிற்றால் * (௧௩௮)
பொன்னியலும் வே[illegible]ட்டுண்ட பெற்றிமையும் * (௧௩௯)
மன்னை மனங்கொள்[illegible]யாயர் விழவின்கண் *
என்னுடைய பாதத்[illegible]புக்க பெருஞ்சோற்றை * (௧௪௦)
மன்னு தருகென்று [illegible]தான் துற்றிய ‡ தெற்றெனவும் *
என்னால் தரப்பட்ட [illegible]யுள் வாழ்வேந்தர் தூதனாய் * (௧௪௧)
மின்னார் மணிமுடிபே[illegible]பத் தான்முனநாள் சென்றதுவும் *
பொன்னார் கனைகழற்[illegible]ங்கையர்தம் கண்களிப்ப * (௧௪௨)
கொன்னு வசுரர் துள[illegible]ணைப் பேர்த்தும் குடமாடி *
முன்னிவ் வகலிடத்தை[illegible]நின்ற விடறவும் * (௧௪௩)
[illegible]ன்னுலக மாக்குவித்த[illegible] யரக்கர் குலப்பாவை *
மின்னிடையாள் நாயக[illegible] நல்தங்கை *—வாளெயிற்றுத் (௧௪௪)
பொன்னி மணிகொழி[illegible] சூர்ப்பணகாச் சோர்வெய்தி
தென்னன் குறுங்குடி[illegible] புலர்ந்தெழுந்த காமத்தால் * (௧௪௫)
மன்னிய தண்சேறை [illegible]ான்முனிந்து மூக்கரிந்து *
வன்னம் துயிலு மணிநீ[illegible] வாய்த்த மலைபோலும் (௧௪௬)
என்னுடைய வின்னமுதை [illegible]டகையை *—மாமுனிக்காத்
கன்னி மதிள்சூழ் கணமங்[illegible]ண்டிறலும் * மற்றிவைதான் (௧௪௭)
மின்னை யிருசுடரை வெள்ளறையுள்ளான் *
பொன்னை * மரகதத்தைப் புட்குழியெம் போரேற்றை [illegible]ளிபரந்த *. (௧௪௮)
‡‡ மன்னு மரகதக்குன்றம் [illegible] * (௧௪௮½)
[illegible] சரணம்
[illegible].
[illegible] ௧௪௮½.
[illegible]

பன்னக ராயன் மடப்பாவை *—பாவைதன் *
மன்னியநா ணச்சம் மடமென் றிவையகல * (கஉக)
தன்னுடைய கொங்கை முகநெரிய *—தானவர்
பொன்வரை யாகம் தழீஇக்கொண்டு போய் (கஉஉ)
நன்னகரம் புக்கு நயந்தினிது வாழ்ந்ததுவும்பா
முன்னுரையில் கேட்டறிவ தில்லையே *—சூரா (கஉங)
பொன்னகரம் செற்ற புரந்தரனோ டேரொக்கு *—
மன்னவன் வாண னவுணர்க்கு வாள்வேந்தன் * (கஉச)
தன்னுடைய பாவை யுலகத்துத் தன்னொக்கு
கன்னியரை யில்லாத காட்சியாள் *—தன்னுடை (கஉரு)
இன்னுயிர்த் தோழியா லெம்பெருமா னீன்துழா
மன்னு மணிவரைத்தோள் மாயவன் *—பாவ * (கஉசு)
என்னை யிதுவிளைத்த வீரிரண்டு மால்வரைத்
மன்னவன்றன் காதலனை மாயத்தால் கொண்டுவி (கஉஎ)
கன்னிதன் பால்வைக்க மற்றவனோ டெத்தனை
மன்னிய பேரின்ப மெய்தினாள் *—மற்றிவை *
னென்றுலே கேட்டீரே யேழைகா ளென்னும (கஉஅ)
மன்னு மலையரையன் பொற்பாவை *—வான (கஉகூ)
மின்னு மணிமுறுவல் செவ்வா யுமையென்னும
அன்ன நடைய வணங்கு நுடங்கிடைசேர் * (கங0)
பொன்னுடம்பு வாடப் புலனைந்தும் நொந்த
தன்னுடைய கூழைச் சடாபாரம் தான்தரித்தில் (கஙக)
கன்ன வருந்தவத்தி னூடுபோய் *—ஆயிர
மன்னு காதலங்கள் மட்டித்து * மாநிலம்
மின்னி யெரிவீச மேலெடுத்த சூழ்கழல் (கஙஉ)
பொன்னுலக மேழும் கடந்தும்பர் போய் நான்வணங்கும் தென்னறையூர்
மன்னு குலவரையும் மாருதமும் * (கஙங)
தன்னி னுடனே சுழலச் சுழன்றாடும் கண்டாங்குக் கைதொழுது *
கொன்னவிலும் மூவிலைவேல் கூத்தனெம்பெருமான் * (கஙச)
அன்னவன்றன் பொன்னகலம் [illegible] னேல் *—தன்னைநான்
மின்னி புரைக்குங்கால் [illegible] வேதியர்கள் வாழ்விடத்தும் * (கஙரு)
தென்னனதோய் பாதுரைப்பத்தாம்.

தன்னடியார் முன்பும் தரணி முழுதாளும் *
கொன்னவிலும் வேல்வேந்தர் கூட்டத்தும் நாட்டகத்தும் * ()
தன்னிலைமை யெல்லா மறிவிப்பன் *—தான்முனநாள்
மின்னிடை யாய்ச்சியர்தம் சேரிக் களவின்கண் * (௧௩௭)
துன்னு படல்திறந்து புக்கு *—தயிர்வெண்ணெய்
தன்வயி றார விழுங்க * கொழுங்கயல்கண் (௧௩௮)
மன்னு மடவோர்கள் பற்றியோர் வான்கயிற்றால் *
பின்னு முரலோடு கட்டுண்ட பெற்றிமையும் * (௧௩௯)
அன்னதோர் பூதமா யாயர் விழவின்கண் *
துன்னு சகடத்தால் புக்க பெருஞ்சோற்றை * (௧௪0)
முன்னிருந்து முற்றத்தான் துற்றிய ‡ தெற்றெனவும் *
மன்னர் பெருஞ்சவையுள் வாழ்வேந்தர் தூதனாய் * (௧௪௧)
தன்னை யிகழ்ந்துரைப்பத் தான்முனநாள் சென்றதுவும் *
மன்னுபறைகறங்க மங்கையர்தம் கண்களிப்ப * (௧௪௨)
கொன்னவிலும் கூத்தனாய்ப் பேர்த்தும் குடமாடி *
என்னிவ னென்னப் படுகின்ற வீடறவும் * (௧௪௩)
தென்னிலங்கை யாட்டி யரக்கர் குலப்பாவை *
மன்ன னிராவணன்றன் நல்தங்கை *—வாளெயிற்றுத் (௧௪௪)
துன்னு சுடுசினத்துச் சூர்ப்பணகாச் சோர்வெய்தி
பொன்னிறங் கொண்டு புலர்ந்தெழுந்த காமத்தால் * (௧௪௫)
தன்னை நயந்தாளைத் தான்முனிந்து மூக்கரிந்து *
மன்னிய திண்ணெனவும் வாய்த்த மலைபோலும் (௧௪௬)
தன்னிகரொன் றில்லாத தாடகையை *—மாமுனிக்காத்
தென்னுலகை மேற்றுவித்த திண்டிறலும் * மற்றிவைதான் (௧௪௭)
உன்னி யுலவா வுலகறிய வூர்வன்நான் *
முன்னி முளைத்தெழுந் தோங்கி யொளிபரந்த * (௧௪௮)
மன்னியபூம் பெண்ணை மடல். (௧௪௮½)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ. வாக்யம் - ௨௧௭ - க்கு - பாட்டு - ௧௪௮

---

‡ தெற்றெனவு - தெளிவு.

நேரிசை வெண்பா.

என்னிலைமை யெல்லா மறிவித்தா லெம்பெருமான் *
தன்னருளு மாகமும் தாரானேல் *—பின்னைப்போய்
ஒண்டுறைநீர் வேலை யுலகறிய வூர்வன்நான் *
வண்டறைபூம் பெண்ணை மடல்.

† [மன்னிற் பொடிப்பூசி வண்டிரைக்கும் பூச்சூடி
பெண்ணை மடல்பிடித்துப் பின்னே—அண்ணல்
திருநறையூர் நின்ற பிரான் தேர்போகும் வீதி
பொருமறையாய்ச் செல்வம் பொலிந்து.]

பெரியதிருமடல் ஸம்பூர்ணம்.

முதல்திருவந்தாதி	பாட்டு.	௧00
இரண்டாந்திருவந்தாதி	,,	௧00
மூன்றாந்திருவந்தாதி	,,	௧00
நான்முகன்திருவந்தாதி	,,	௯௬
திருவிருத்தம்	,,	௧00
திருவாசிரியம்	,,	௭
பெரியதிருவந்தாதி	,,	௮௭
திருவெழுகூற்றிருக்கை	,,	௧
சிறியதிருமடல்	,,	௭௭½
பெரியதிருமடல்	,,	௧௪௮½

ஆக பாட்டு - ௮௧௭.

---

† இத்தனியன், இந்தப்ராந்தங்களில் அநுஸந்திப்பதில்லை.

நம்மாழ்வார்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

நம்மாழ்வார் வைபவம்.

𑌵𑍃𑌷𑌭𑍇𑌤𑍁𑌵𑌿𑌶𑌾𑌖𑌾𑌯𑌾𑌂𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑌾𑌪𑍁𑌰𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌜𑌮𑍍।
𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑍇𑌕𑌲𑍇𑌰𑌾𑌦𑍌𑌶𑌠𑌾𑌰𑌿𑌂𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌪𑌂𑌭𑌜𑍇॥

வ்ருஷபே துவிஶாகாயாம் குருகாபுரிகாரிஜம் -
பாண்ட்யதேஶேகலேராதௌ ஶடாரிம்ஸைந்யபம்பஜே.

இவ்வாழ்வார், திருக்குருகையில், கலி - ௪௩ - வது நாள் ப்ரமாதிஸூ வைகாசிமீ ௧௨ பௌர்ணமி வெள்ளிக்கிழமை கூடின விசாகநக்ஷத்ரம் கற்கடகலக்னத்தில், ஸ்ரீசேநாம்ஶராய், காரியாருக்கும் உடைய நங்கையார்க்கும் குமாரராகத் திருவவதரித்தருளினர்.

ஆழ்வார்களெல்லாரையும அவயவபூதராகவுடையராய்தாம்ரபர்ணியென்னும் பொருநையாற்றின்கரையில் ஸ்ரீநகரியென்று பேர்பெற்ற திருக்குருகூர்க்கு நிர்வாஹகரான நம்மாழ்வார் திருவவதாரக்ரம மெங்ஙனே யென்னில்:—

திருவழுதிவளநாடர் என்றொருவர், அவர்குமாரர் அறந்தாங்கியார், அவர்குமாரர் சக்ரபாணியார், அவர்குமாரர் அச்யுதர், அவர்குமாரர் செந்தாமரைக்கண்ணர், அவர்குமாரர் செங்கண்ணர், அவர் குமாரர் போர்க்காரியார், அவர் குமாரர் காரியார், அவர் குமாரர் **மாறன்** என்னும் நம்மாழ்வார்; இப்படி ஸந்தாநபரம்பரையாக எம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்யும் குலத்திற் பிறந்த பழிப்பில்லாதவராம் இவ்வாழ்வார்

இத்திருவம்ஶத்தில் போர்க்காரியார், தம்புத்ரரான காரியாருக்கு விவாஹம்பண்ணுவிக்கத் திருவுள்ளமாய், திருவண்பரிசாரத்தில் வைஷ்ணவஸந்தாநிகரான திருவாழ்மார்பர் திருமாளிகையில் காரியாருடன் எழுந்தருளி, "தேவரீர் புத்ரியான உடைய நங்கையாரைக் காரியாருக்கு விவாஹம்பண்ணித் தரவேணும்" என்று கேட்க, திருவாழ்மார்பரும் திருவுள்ளமுகந்து உடைய

நங்கையாரைக் காரியாருக்கு உதகபூர்வகமாக ஸமர்ப்பிக்க, காரியாரும் பாணிக்ரஹணம் பண்ணி, திருவண்பரிசாரத்தில் திருவாழ் மார்பனை எம்பெருமானைத் திருவடித்தொழுது, பூரணகும்பத்துடன் பலரும்வந்து எதிர்கொள்ளத் திருக்குருகூர்க்கெழுந்தருளி, இல்லறம் என்னும் க்ருஹஸ்த்தாஶ்ரமத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படி சிலநாள் சென்றபின்பு, காரியார் தம் பத்நியாரான உடைய நங்கையாரைத் திருக்குருகூரில்நின்றும்திருவண்பரிசாரத்துக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் மீண்டுவருகையில், திருக்குறுங்குடிக்கு எழுந்தருளி, நம்பியைசேவித்து, "அடியோங்களுக்கு ஒருஸந்தானம் தந்தருளவேணும்" என்று ப்ரார்த்திக்க, நம்பியும் "நாமேவந்து பிறக்கிறோம்"என்று வரப்ரதாநம் பண்ணி,திருமாலை முதலானதும் ப்ரஸாதித்தருள, அவர்களும் த்ருப்தராய்த் திருக்குருகூர்க்குத் திரும்பினார்கள். உடைய நங்கையாரும கர்ப்பவதியாக, எம்பெருமான் இவரிடத்தில் ஸேனைமுதலியாரை நம்மாழ்வாராகத் திருவவதரிப்பித்தருளினன். திருவநந்தாழ்வானும், மழையும் வெய்யிலும் இவர் மேல்படாதே யிருக்கும்படியாக, இவர்க்கு முன்னே திருப்புளியாழ்வாராய்வந் தவதரித்தருளினர்.

ஆழ்வார் திருவவதரித்தது தொடங்கி, கண்களை விழித்து முறுவல்செய்து முலையுண்ணுமல் மௌநத்தோடே யெழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே, வாட்டமின்றிக்கே பரிபூர்ணராயிருக்கிற இவ்வாச்சரியத்தை மாதாபிதாக்கள்கண்டு, எம்பெருமான்மேல் பாரத்தைச் சுமத்தி, இவ்வாழ்வார் திருவவதரித்தருளின பன்னிரண்டாநாள், திருச்சங்கணித்துறையையுடைய பொருநலாற்றின் தென்கரையில் பொலிந்து நின்றபிரான் திருமுன்னே இவ்வாழ்வாரை யெடுத்துக்கொண்டுபோய் அவரை ஸேவிக்கப்பண்ணி, இவர்க்கு மாறன் என்று திருநாமம் சாத்தி, திருப்புளியாழ்வாரடியிலே தொட்டில்வளர்த்தி, இவரைப் புத்ரனென்றெண்ணுமல் விசேஷப்ரதிபத்திபண்ணி ஸேவித்துக் கொண்டிருக்க, இவ்வாழ்வார் தாம் திருப்புளியாழ்வாரடியிலே, பதினறு திருநக்ஷத்ரமளவாக திருக்கண்களை விழியாமல் மௌநியாய் பத்மாஸநத்தில் ஞானமுத்திரையோடே எழுந்தருளியிருந்தார். இதைத் தாயும் [illegible] இவர் நம்மைப்போல அதிகாரிகளைக் காணு[illegible] பேசாதிருக்கிறார்" என்று [illegible],

“திருக்குறுங்குடிநம்பிக்கு நாம்செய்ததென்” என்று சிந்தை கலங்கி யிருந்தார்கள்.

இப்படி யிருக்கையில், மதுரகவியாழ்வார் திவ்ய-தேசங்களைச் சேவிக்க எழுந்தருளாநிற்க, திருவயோத்யைக்கு எழுந்தருளின வளவில், ஒருநாள் ராத்ரி தென்திசையில் ஒரு அப்ராக்ருததிவ்ய தேஜஸ்ஸைக்கண்டு, இது என்? என்றுதிகைத்துநின்று, “ஏதேனும்க்ராமங்கள் வேகிறதோ? காட்டுத்தீயோ? என்று தம்மில்விசாரித்து, அன்று கண்வளர்ந்தருளினார். பின்னையும் இரண்டு மூன்று நாள் இப்படியே கண்டு, “இது அப்ராக்ருததேஜஸ்ஸா யிருக்கிறது, இதற்குக்காரணத்தை நாம் பரீக்ஷிப்போம்” என்று பகலெல்லாம் கண்வளர்ந்து, ராத்ரி அந்த தேஜஸ்ஸேகுறியாக அதிகவேகத்துடன் மீண்டெழுந்தருளி புண்ய க்ஷேத்ரங்களதோறும் சோதித்துக்கொண்டுவந்து, திருவரங்கப் பெருநகரில் சோதிக்க, அதற்கும் அப்பாலே தென்திசையிலேயாயிருக்க, பின்னையும் முன்போல் சீக்ரமாக எழுந்தருளி, திருக்குருகூரிற்சென்று, அப்பால் பார்த்துக்காணாமையால் “இது இங்கேயாயிருக்கும்” என்று சோதித்துவந்து, உறங்காப்புளியான திருப்புளியாழ்வாரடியில், பதினறு வயஸ்ஸு-உடையராய், கண்களைவிழித்துப் பாராமல் பத்மாஸநத்தில் ஜ்ஞாநமுத்ரையோடே யெழுந்தருளியிருக்கும் பரமாசார்யரான பராங்குசரைப் பார்த்து, “இவர்க்கு சைதந்யமுண்டோ? காதுகேட்குமோ?” என்று அறிகைக்காக ஒரு குண்டுக்கல்லை அவர்முன்னே, திடீர்! என்று எடுத்துப்பொகட, இவரும் அவ்வோசையைக்கேட்டு, திடுக்கென்று திருக்கண்களை மலரவிழித்துப்பார்க்க; மதுரகவிகளும், “இவருக்கு வாக்குண்டோ? இல்லையோ?” என்று அறிகைக்காக, அவரைக்குறித்து, “† செத்தத்தின்வயிற்றில் சிறியதுபிறந்தால் - எத்தைத்தின்றெங்கே கிடக்கும்?” என்றுகேட்க, “அத்தைத்தின்று அங்கேகிடக்கும்” என்று

† செத்தத்தின் வயிற்றில் சிறியது பிறக்கையாவது=செத்தது என்று அசித்து: அது எங்ஙனேயென்னில்; அப்ராணிமத்தாய் ஜடமாயிருக்கையாலே அசித்தைச் சொல்லுகிறது: அதின்வயிற்றில் சிறியது பிறக்கையாவது - சரீரத்தோடே ஆத்மாவுக்குண்டான ஸம்பந்தத்தை: சிறியதாவது-அணுபரிமாணமாயிருக்கிற ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது: சரீரத்தோடே ஆத்மாவுக்கு ஸம்பந்தமுண்டானால், அதன் [illegible] போக்யமும் அசித்தமாயிருக்கிற [illegible]. அத்தைத்தின்று [illegible] கிடக்கையாவது, [illegible] புஜித்துக்கொண்டு சரீரத்திலே [illegible]

ஆழ்வார் அருளிச்செய்ய மதுரகவிகள் கேட்டருளி, இவர்ஸர்வஜ்ஞர்! இம்மஹாநுபாவரை நாம் அநுவர்த்தித்து உஜ்ஜீவிக்கவேண்டும்'' என்று நினைத்து ஆழ்வார் திருவடிகளில் ஆஶ்ரயித்து க்ருதார்த்தராய், ஆழ்வாரை ஸதாநுபவம பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

அவ்வளவில், ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணன் "ஆழ்வாருக்கு எதிர்விழி கொடுக்கவேணும'' என்றுதிருவுள்ளமாய், பிராட்டியுந் தானுமாய்ப் பெரியதிருவடியின்மேல்வந்து தோன்றி, தன்னுடைய ஸ்வரூப ரூப குண விபூதி சேஷ்டிதங்களையெல்லாம் கண்டு அநுபவிக்கலாம்படி ஆழ்வார்க்கு மயர்வறமதிநலமருள, ஆழ்வாரும், எம்பெருமானுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தையும் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும் திவ்யகுணங்களையும் அநுபவித்து, அவ்வநுபவத்தாலுண்டான ப்ரீதி உள்ளடங்காமையால், இயற்பாவாக, **திருவிருத்தம்**, **திருவாசிரியம்**, **பெரிய திருவந்தாதி** என்கிற மூன்று திவ்ய ப்ரபந்தங்களால், ரிக்யஜுஸ்ஸு அதர்வணம் என்கிற மூன்றுவேதங்களின் ஸாரார்த்தத்தையும், சாமபரபந்தமான **திருவாய்மொழி**யால் ஸாமவேதஸாரார்த்தத்தையும் அருளிச்செய்து, மதுரகவிபோல்வார் திருவுள்ளத்தில் அறியக்கற்று வல்லாரம்படி ப்ரதிஷ்டிப்பித்தருளினர்.

எல்லா திவ்யதேசங்களிலுமுள்ள எம்பெருமான்களும் திருப்புளியாழ்வாரடியிலே யெழுந்தருளி இவ்வாழ்வார்க்கு ஸேவைஸாதித்து, தாங்களும் ஸத்தை பெற்றிருக்கவும், நித்யஸூரிகளும் முக்தர்களும் இவ்வாழ்வாரைக் காண்கைக்காக வந்து நிற்கவும், அவர்களை ஆழ்வார்ஸேவித்து "பொலிக பொலிக'' என்று மங்களாசாஸநம்பண்ணி, இப்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் வைபவத்தை யறிந்து அநுபவித்த தமக்கு உபயவிபூதியிலும் ஒப்பில்லாத பெருமையையுடையராய், பாஸ்யக் தொடங்கிஎம்பெருமானுடைய குணங்களையே தாரகமாகவுடையரான இவ்வாழ்வார், அர்த்தபஞ்சகத்தையும், ஸாரஜுக்தி மந்த்ரார்த்தத்தையும், சாமப்ரபந்தமான திருவாய்மொழியில் [illegible] யருளிச்செய்து, [illegible] விளைபெற்றருளினர்.

[illegible]

மாலையைச் சாத்திக்கொண்டமையால் வகுளாபரணர் என்றும் திரு நாமமாயிற்று. இவர்க்கு நம்மாழ்வார் என்று திருநாமமானைக் கடி—முற்காலத்தில் பெருமாள் எல்லா ஆழ்வார்களிற் காட்டிலும் ஆழ்வாரை நம்மாழ்வார் என்று அபிமானித்தருளி, பெரிய திரு வத்யயநதனுக்கும் அப்படியே திருமுகமெழுதித் திருநகரிக்கு அனுப்பியருளுவர் என்றுண்டு. அன்றிக்கே, ஒருநாள் மலைநாட்டில் பெருமாளெழுந்தருளினபோது அங்கேமற்றுமுண்டான திருப் பதியி லெம்பெருமான்களும் ஆழ்வாரும் திரண்டிருக்கக்கண்டு, ஆழ்வாரபக்கல் மிகவும் க்ருபை பண்ணியருளி, "நம்முடைய ஆழ் வார்! நம்மருகே வாரும்" என்று தம்முடைய திவ்யஸிம்ஹாஸ நத்தில் வைத்துக்கொண்டு முத்தின்சட்டை முதலான வரிசை களையும் ப்ரஸாதித்து அருள்செய்தாரென்று மருளிச்செய்வார் கள். அன்றிக்கே, பெரியமுதலியார் இவ்வாழ்வாரிடத்தில் த்வய புரஸ்ஸரமாக திருவாய்மொழி முதலான ப்ரபந்தங்களையெல்லாம் பெற்று, அதினால் "நம்முடையஆசாரியர்" என்றாற்போல், "நம் முடையஆழ்வார்" என்றாயிற்று அபிமானித்துக் கொண்டுபோரு வது.

அநந்தரம், ஆழ்வார்க்கு ப்ரதமஶிஷ்யரானமதுரகவிகள் தம் ஆசாரியர் வைபவத்தை கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு என்கிற திவ்யப்ர பந்தத்தாலே யருளிச்செய்து, அர்ச்சாவதாரரூபமான ஆழ்வார் விக்ரஹத்தையும் ஏறியருளப்பண்ணி, அவர்க்கு நித்ய பக்ஷமாஸ அயந ஸம்வத்ஸர உத்ஸவங்களையெல்லாம் தாழ்வற நடத்திக்கொ ண்டு மஹோத்ஸவம் கண்டருளப்பண்ணி, "வேதம்தமிழ்செய்த பெருமாள்வந்தார்! திருவாய்மொழிப்பெருமாள் வந்தார்! திருநக ரிப்பெருமாள் வந்தார்! திருவழுதிவளநாடர் வந்தார்! திருக்குரு கூர்நகர் நம்பி வந்தார்! காரிமாறன்வந்தார்! சடகோபன் வந்தார்! பராங்குசர்வந்தார்!" என்று பல சின்னம் பரிமாற, அவ்வளவில் ஏக ம்பநாடன் சிஷ்யர்கள்வந்து, "எங்கள்கம்பனோடு தர்க்கித்துச் சங் கப்பலகை யேறினாலொழிய, வேதம் தமிழ்செய்த பெருமாள்! என்றுவிருதுபிடிக்கவொட்டோம்" என்றுதடுக்க, மதுரகவிகளும் "அது [illegible] எங்கள் ஆழ்வார் எங்கும் எழுந்தருளார்; அவ ருடைய திவ்யஸூக்தி[illegible] சங்கப் பலகையிட[illegible] [illegible] இடம்[illegible]" என்றுசொல்லி, ஒருசெய்யுள் [illegible] எழுதி, [illegible]

கப்புலகையின்மேலேவைக்க, அக்காலத்தில்தென்மதுரையில் கம்பனாடனேடுசோ மூனறுாறு தமிழபபுலவா சங்கப்பலகை யேறியிருக்க, அப்பலகை அவர்களெல்லாரையும் எடுத்துக் கவிழ்த்துப்போட்டு ஆழ்வார்திவ்யஸூகதிசசிறுமுறியொனறையுமேதரித்துக்கொண்டு நிற்க, இதைக்கண்டு ஏகம்பநாடனும ஆச்சரியப்பட்டு,

ஈயாடுவதோகருடற்கெதிரே? இரவிக்கெதிரமின்மினியாடுவதோ?
நாயோடுவதோவுறுமிபபுலிமுனை? நரிகேசரிமுன்னடையாடுவதோ?
பேயாடுவதோவழகூாவசிமுனை? பெருமானடிசோவகுளாபரணன்
ஓராயிரமாமறையின்தமிழின்ெறுருசொறபொறுமோவுலகிற்கவியே?

என்று ஆழ்வாாவிஷயமாகக கவிசொலலிஅபராதக்ஷாபணம பண்ணிக்கொண்டான். பினபு, அஙகிருநத தமிழப்புலவர்கள் தனிததனியேகவிசொலலி அபராதக்ஷாபணம பணணிககொண்டார்கள்.

ஆன திருவிருத்தமநூறுமருளினன்வாழியே
ஆசிரியமேழுபாட்டளிததபிரான்வாழியே
ஈனமிலநதாதியெண்பததேழீநதான்வாழியே
இலகுதிருவாயமொழியாயிரதநொருநூறறிரண்டுரைத்தான்வாழியே
வானணியுமமாமாடககுருகைமனனவாழியே
வைகாசிவிசாகததில வநதுதிததான்வாழியே
சேனையர்கோனவதாரஞ்செயதவளளலவாழியே
திருக்குருகைசசடகோபன திருவடிகளவாழியே.

மேதினியிலவைகாசி விசாகதந்தான்வாழியே
வேததமிழசெநதமிழாலவிரிததுரைததான்வாழியே
ஆதிகுருவாயமபுவியிலவதரிததானவாழியே
அநவரதம்சேனையர்கோனடிதொழுவோன்வாழியே
நாதனுக்குநாலாயிரமளிததானவாழியே
நம்மதுரகவிவணஙகுமநாவீறனவாழியே
மாதவன்பொறபாதுகையாய்வளர்ந்தருள்வோன்வாழியே
மகிழ்மாறன்சடகோபன்வையகத்தில்வாழியே.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

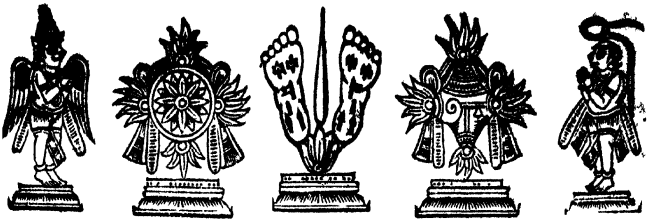

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த

ஸாமவேத ஸாரமாகிய

திருவாய்மொழி.

தனியன்கள்

நாதமுனிகளருளிச்செய்தது.

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌨𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌂𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌮𑍍।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌾𑌖𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌂
𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌵𑍇𑌦𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍॥

பக்தாம்ர்தம்விச்வஜநாநுமோதநம்
ஸர்வார்த்ததம்ஸ்ரீசடகோபவாங்மயம்
ஸஹஸ்ரசாகோபநிஷத்ஸமாகமம்
நமாம்யஹம்த்ராவிடவேதஸாகரம்.

ஈச்வரமுனிகளருளிச்செய்தது.

திருவழுதி நாடென்றும் தென்குருகூ ரென்றும் *
மருவினிய வண்பொருந லென்றும் *— அருமறைக
ளந்தாதி செய்தா னடியிணையே யெப்பொழுதும் *
சிந்தியாய் நெஞ்சே தெளிந்து

தனியன்கள்.

சொட்டைநம்பிகளருளிச்செய்தது.

மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர் பேணும் *
இனத்தாரை யல்லா திறைஞ்சேன் *—தனத்தாலும்
ஏதுங் குறைவிலே னெந்தை சடகோபன் *
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

அனந்தாழ்வானருளிச்செய்தது.

ஏய்ந்தபெருங் கீர்த்தி யிராமா நுசமுனிதன்
வாய்ந்தமலர்ப் பாதம் வணங்குகின்றேன் *—ஆய்ந்தபெரும்
சீரார் சடகோபன் செந்தமிழ்வே தந்தரிக்கும் *
பேராத வுள்ளம் பெற

பட்டரருளிச்செய்தவை.

வான்திகழும் சோலை மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேல்
ஆன்ற தமிழ்மறைக ளாயிரமும் *—ஈன்ற
முதல்தாய் சடகோபன் மொய்ம்பால் வளர்த்த *
இதத்தா யிராமா நுசன்.

மிக்க விறைநிலையும் மெய்யா முயிர்நிலையும் *
தக்க நெறியும் தடையாகித்—தொக்கியலும்
ஊழ்வினையும் வாழ்வினையு மோதும் குருகையர்கோன் *
யாழி னிசை வேதத் தியல்.

ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியின்

தனியன்கள்.

நேரிசை வெண்பா.

அல்லும் பகலு மனுபவிப்பார் தங்கட்குச்
சொல்லும் பொருளுந் தொகுத்துரைத்தான்—நல்ல
மணவாள மாமுனிவன் மாறன் மறைக்குத்
தணவாநூற் றந்தாதி தான்.

மன்னு புகழ்சேர் மணவாள மாமுனிவன்
தன்னருளா லுட்பொருள்க டம்முடனே—சொன்ன
திருவாய் மொழிநூற்றந் தாதியாந் தேனை
ஒருவா தருந்துநெஞ்சே யுற்று.

தனியன்கள் முற்றும்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாந யோகஜந்யஞ்ஞானங்களைவிட ஆயிரமடங் கதிஶயித்த
பகவத்ப்ரஸாதஜந்ய தத்வயாதாத்ம்யஜ்ஞாந வித்தமராய், மயர்வறமதிநல
மருளப்பெற்ற ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரா யெழுந்தருளி யிருக்கும்
மஹாப்ரபாவரான

நம்மாழ்வார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ப்ரபந்தங்கள் நான்கனுள் சரமமாயும்
பகவதநுபவ பரீவாஹரூப த்ராவிட வேதஸாகரமாயும்
ஸாமவேத ஸாரமாகியுமுள்ள

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

முதற்றிருவாய்மொழி - உயர்வு.

எம்பெருமானது கல்யாணகுணங்களையும், பரத்வத்தையும்
அருளிச்செய்கிறார்
நாற்சீராய் அளவடி நான்குமொத்திருக்கையாலே - கலிவிருத்தம்,
பண் - முதிர்ந்தகுறிஞ்சி, தாளம் - ஏழொத்து.
கமாசுராகம் - ஆதிதாளம்.

‡‡ உயர்வறவுயர்நல முடையவ னெவனவன் *
மயர்வறமதிநல மருளினன் யவனவன் *
அயர்வறுமமரர்க ளதிபதி யவனவன் *
துயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே. (௧)

மனனகமலமற மலர்மிசையெழுதரும் *
மனனுணர்வளவிலன் பொறியுணர்வவையிலன் *
இனனுணர்முழுநல மெதிர்நிகழ்கழிவினும் *
இனனிலனெனனுயிர் மிகுநரையிலனே. (௨)

இலனதுவுடையனி தெனநினைவரியவன் *
நிலனிடைவிசும்பிடை யுருவினனருவினன் *
[illegible]
[illegible]

நாமவனிவனுவ னவளிவளுவளெவள் *
தாமவரிவருவ ரதுவிதுவுதுவெது *
வீமவையிவையுவை யவைநலந்தீங்கவை *
ஆமவையாயவை யாய்நின்றவவரே. (௪)

அவரவர்தமதம தறிவறிவகைவகை *
அவரவரிறையவ ரெனவடியடைவர்கள் *
அவரவரிறையவர் குறைவிலரிறையவர் *
அவரவர்விதிவழி யடையநின்றனரே. (௫)

நின்றனரிருந்தனர் கிடந்தனர்திரிந்தனர் *
நின்றிலரிருந்திலர் கிடந்திலர்திரிந்திலர் *
என்றுமோரியல்வின ரெனநினைவரியவர் *
என்றுமோரியல்வொடு நின்றவெந்திடரே. (௬)

திடவிசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவைமிசை *
படர்பொருள்முழுவது மாயவையவைதொறும் *
உடன்மிசையுயிரெனக் கரந்தெங்கும்பரந்துளன் *
சுடர்மிகுசுருதியு ளிவையுண்டசுரனே. (௭)

சுரரறிவருநிலை விண்முதல்முழுவதும் *
வரன்முதலாயவை முழுதுண்டபரபரன் *
புரமொருமூன்றெரித் தமரர்க்குமறிவியந்து *
அரனயனெனவுல கழித்தமைத்துளனே. (௮)

உளனெனி லுளனவ னுருவமிவ்வுருவுகள் *
உளனலனெனிலவ னருவமிவ்வருவுகள் *
உளனெனவிலனென விவைகுணமுடைமையில் *
உளனிருதகைமையொ டொழிவிலன்பரந்தே. (௯)

பரந்ததண்பரவையுள் நீர்தொறும்பரந்துளன் *
பரந்தவண்டமிதென நிலவிசும்பொழிவற *
கரந்தசிலிடந்தொறு மிடந்திகழ்பொருடொறும் *
கரந்தெங்கும்பரந்துள னிவையுண்டகரனே. (௧௦)

‡‡ கரவிசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவைமிசை *
வரனவில்திறல்வலி யளிபொறையாய்நின்ற *
பரனடிமேல்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
நிரனிறையாயிரத் திவைபத்தும்வீடே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

உயர்வே பரன்படியை யுள்ளதெல்லாந் தான்கண்
டுயர்வேத நேர்கொண் டுரைத்து—மயர்வேதும்
வாராமல் மானிடரை வாழ்விக்கு மாறன்சொல்
வேராக வேவிளையும் வீடு. (௧

 NAGAR .: MADRAS-30

இப்படிப்பட்ட பரனிடத்தில் ஸகலரும் ப்ரபத்திபண்ணி
உஜ்ஜீவியுங்கோளென்றருளிச் செய்கிறார்.

இருசீராய்க் குறளடி நான்கு மொத்திருக்கையால் - வஞ்சித்துறை.
பண் - முதிர்ந்தகுறிஞ்சி, தாளம் - ஏழொத்து.
செஞ்சுருட்டிராகம்-அடதாளம்.

‡‡ வீடுமின்முற்றவும் *
வீடுசெய்து * உம்முயிர்
வீடுடையானிடை *
வீடுசெய்ம்மினே † (௧)

மின்னின்நிலையில *
மன்னுயிராக்கைகள் *
என்னுமிடத்து - * இறை
யுன்னுமின்நீரே. (௨)

நீர்நுமதென்றிவை *
வேர்முதல்மாய்த்து - * இறை
சேர்மின * உயிர்க்கத
னேர்நிறையில்லே. (௩)

இல்லதுமுள்ளதும் *
அல்லதவனுரு *
எல்லையிலந்நலம *
புல்குபற்றற்றே. (௪)

அற்றதுபற்றெனில் *
உற்றதுவீடுயிர் *
செற்றதுமன்னுறில் *
அற்றிறைபற்றே. (௫)

பற்றிலனீசனும் *
முற்றவும்நின்றனன் *
பற்றிலையாய் * அவன்
முற்றிலடங்கே. (௬)

அடங்கெழில்சம்பத்து - *
அடங்கக்கண்டு - * ஈச
னடங்கெழிலஃதென்று - *
அடங்குகவுள்ளே. (௭)

உள்ளமுரைசெயல் *
உள்ளவிம்மூன்றையும *
உள்ளிக்கெடுத்து - * இறை
யுள்ளிலொடுங்கே. (௮)

ஒடுங்கவவன்கண் *
ஒடுங்கலுமெல்லாம் *
விடும்பின்னுமாக்கை *
விடும்பொழுதெண்ணே. (௯)

‡‡ எண்பெருக்கந்நலத்து - *
ஒண்பொருளீறில *
வண்புகழ்நாரணன் *
திண்கழல்சேரே. (௧௦)

‡‡ சேர்த்தடத் * தென்குரு
கூர்ச்சடகோபன்சொல் *
சீர்த்தொடையாயிரத்து - *
ஓர்த்தவிப்பத்தே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

வீடுசெய்து மற்றெவையு மிக்கபுகழ் நாரணன்றாள்
நாடுநலத் தாலடைய நன்குரைக்கும்—நீடுபுகழ்
வண்குருகூர் மாறனிந்த மாநிலத்தோர் தாம்வாழப்
பண்புடனே பாடியருள் பத்து. (௨)

---

† "வீடிசைமினே" என்றும் சொல்லுவர்.

௩-வது, பத்துடை

ஸர்வேஶ்வரனை யதிநீசனானசேதநன் ஆஶ்ரயிக்கும்படியெங்ஙனேயென்னில்
அடியார்களிடத்தி லவனுக்கிருக்கும்ஸௌலப்யகுணத்தை யருளிச்செய்கிறார்
ஐஞ்சீராய் நெடிலடி நான்குமொத்திருக்கையாலே-கலித்துறை;
நேரசை பதினாறே நிரையசை பதினேழே என்று
‡அடியெழுத் தொவ்வாதிருந்தது கட்டளைக்கலித்துறையல்லாமையால்
பண்-நட்டபாஷை, தாளம்-ஏழொத்து
அபநுபராகம்-நுபகதாளம்

‡‡ பத்துடையடியவர்க் கெளியவன்பிறர்களுக்கரிய
வித்தகன் * மலர்மகள் விரும்புநமரும்பெறலடிகள் *
மத்துறுகடைவெண்ணெய் களவினில † உரவிடையாப்புண்டு - *
எத்திறம் ! உரலினோ டிணைந்திருந்தேங்கியவெளிவே. (௧)

எளிவருமியல்வினன் நிலைவரம்பிலபலபிறப்பாய் *
ஒளிவருமுழுநலம் முதலிலகேடிலவீடாம் *
தெளிதருநிலைமைய தொழிவிலன்முழுவதுமிறையோன் *
அளிவருமருளினோ டகத்தனன்புறத்தனனமைந்தே. (௨)

அமைவுடையறநெறி முழுவதுமுயர்வறவுயர்ந்து $ *
அமைவுடைமுதல்கெட லொடிவிடையறநிலமதுவாம் *
அமைவுடையமரரும் யாவையுமியாவருந்தானாம் *
அமைவுடைநாரணன் மாயையையறிபவர்யாரே. (௩)

யாருமோர்நிலைமைய னெனவறிவரியவெம்பெருமான் *
யாருமோர்நிலைமைய னெனவறிவெளியவெம்பெருமான் *
பேருமோராயிரம் பிறபலவுடையவெம்பெருமான் *
பேருமோருருவமு முளதில்லையிலதில்லைபிணக்கே. (௪)

பிணக்கறவறுவகைச் சமயமுநெறியுள்ளியுரைத்த *
கணக்கறுநலத்தன னந்தமிலாதியம்பகவன் *
வணக்குடைத்தவநெறி வழிநின்றுபுறநெறிகளைகட்டு - *
உணக்குமின்பசையற வவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்தே. (௫)

உணர்ந்துணர்ந்திழிந்தக னுயர்ந்துருவியந்தவிந்நிலைமை *
உணர்ந்துணர்ந்துணரிலு மிறைநிலையுணர்வரிதுயிர்காள் *

---

† உரவிடை - மாத்த எறுபோல்ச்செருக்கன்; அன்றிக்கே, உதரவிடை; உதரம் என்றது "வயிறு" என்று இடைச்சுருக்கத்தலாய், மார்வென்றபடி.
‡ [illegible] என்ற உரையிற்பாடம்.

உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத் தரியயனரனென்னுமிவரை *
உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத் திறைஞ்சுமின்மனப்பட்டதொன்றே. (௬)

ஒன்றெனப்பலவென வறிவரும்வடிவினுள்நின்ற *
நன்றெழில்நாரணன் நான்முகனரனென்னுமிவரை *
ஒன்றநும்மனத்துவைத் துள்ளினும்மிருபசையறுத்து *
நன்றெனநலஞ்செய்வ தவனிடைநம்முடைநாளே. (௭)

நாளுநின்றடுநம பழமையங்கொடுவினையுடனே
மாளும் * ஓர்குறைவில்லைமனனகமலமறக்கழுவி *
நாளுநந்திருவுடை யடிகள்தம்நலங்கழல்வணங்கி ‡ *
மாளுமோரிடத்திலும வணக்கொடுமாள்வதுவலமே. (௮)

வலத்தனன்திரிபுர மெரித்தவனிடம்பெறத்துந்தித்
தலத்து - * எழுதிசைமுகன் படைத்தநல்லுலகமுந்தானும்
புலப்பட * பின்னுமதன் னுலகத்திலகத்தனன்தானே *
சொலப்புகிலுவைபின்னும் வயிற்றுளவிவையவன்துயக்கே. (௯)

துயக்கறுமதியில்நன் ஞானத்துளமரரைத்துயக்கும்
மயக்குடைமாயைகள் வானிலும்பெரியனவல்லன் *
புயற்கருநிறத்தனன் பெருநிலங்கடந்தநல்லடிப்போது - *
அயர்ப்பிலனலற்றுவன் தழுவுவன்வணங்குவனமர்ந்தே. (௰)

‡‡ அமரர்கள்தொழுதெழ வலைகடல்கடந்தவன்றன்னை *
அமர்பொழில்வளங்குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்கள் † *
அமர்சுவையாயிரத் தவற்றினுள்ளிவைபத்தும்வல்லார் *
அமரரோடுயர்விற்சென் றறுவர்தம்பிறவியஞ்சிறையே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

பத்துடையோர்க் கென்றும் பரனெளிய னும்பிறப்பால்
முத்திதருமாநிலத்தீர் மூண்டவன்பால்—பத்திசெய்யும்
என்றுரைத்த மாறன்ற னின்சொல்லாற் போம் நெடுகச்
சென்றபிறப் பாமஞ் சிறை. ([illegible])

---

‡ [illegible] என்றது-[illegible] என்றபடி: "[illegible]" [illegible] † "குற்றேவல்" [illegible]

௪-வது. அஞ்சிறை.

பிராட்டிதன்மையையடைந்து ஈஶ்வரனுடைய
அபராதஸஹத்வமே ஹேதுவாக்கொண்டு பக்ஷிகளைத்தூதுவிடுகிறார்.
அளவடி நான்குமொத்திருத்தலால் கலிவிருத்தமாம்;
நாலடித்தாழிசையாகவுமாம்.
பண் - நட்டபாஷை, தாளம் - ஏழொத்து.
கண்டாராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ அஞ்சிறையமடநாராய் அளியத்தாய் * நீயும்நின்
அஞ்சிறையசேவலுமாய் ஆவாவென்றெனக்கருளி -
வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தாற் கென்விடுதூதாய்ச்சென்றக்கால் *
வன்சிறையிலவன்வைக்கில் வைப்புண்டாலெனசெய்யுமோ. (௧)

என்செய்யதாமரைக்கண் பெருமானார்க்கென்தூதாய் *
என்செய்யுமுரைத்தக்கால் இனக்குயில்காள்நீரலிரே
முன்செய்தமுழுவினையால் திருவடிக்கீழ்க்குற்றேவல் *
முன்செய்யமுயலாதேன் அகல்வதுவோவிதியினமே. (௨)

விதியினால்பெடைமணக்கும் மென்னடையவன்னங்காள் *
மதியினால்குறள்மாணாய் உலகிரந்தகள்வற்கு *
மதியிலேன்வல்வினையே மாளாதோவென்றொருத்தி *
மதியெல்லாமுள்கலங்கி மயங்குமாலென்னீரே. (௩)

என்நீர்மைகண்டிரங்கி இதுதகாதென்னாத *
என்நீலமுகில்வண்ணற் கெனசொலியானசொல்லுகேனோ *
நன்னீர்மையினியவர்கண் தங்காதென்றொருவாய்சொல் *
நன்னீலமகன்றில்காள் நல்குதிரோநல்கீரோ. (௪)

நல்கித்தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேழும்வினையேற்கே *
நல்கத்தானாகாதோ நாரணனைக்கண்டக்கால் *
மல்குநீர்ப்புனற்படப்பை இரைதேர்வண்சிறுகுருகே *
மல்குநீர்க்கண்ணேற்கோர் வாசகங்கொண்டருளாயே. (௫)

அருளாதநீரருளி அவராவிதுவராமுன் *
அருளாழிப்புட்கடவீர் அவர்வீதியொருநாளென்று - *
அருளாழியம்மானைக் கண்டக்காலிதுசொல்லி
அருள் * ஆழிவரிவண்டே யாமுமென்பிழைத்தோமே. (௬)

1882 / L702

என்பிழைகோப்பதுபோலப் பனிவாடையீர்கின்ற † *
என்பிழையேநினைந்தருளி யருளாததிருமாலார்க்கு *
என்பிழைத்தாள்திருவடியின் தகவினுக்கென்றொருவாய்சொல் *
என்பிழைக்குமிளங்கிளியே யான்வளர்த்தநீயலையே. (எ)

நீயலையேசிறு ‡ பூவாய் நெடுமாலார்க்கென்தூதாய் *
நோயெனதுநுவலென்ன நுவலாதேயிருந்தொழிந்தாய் *
சாயலொடுமணிமாமை தளர்ந்தேன்நான் * இனியுனது
வாயலகிலின்னடிசில் வைப்பாரைநாடாயே. (அ)

நாடாதமலர்நாடி நாடோறும்நாரணன்றன் *
வாடாதமலரடிக்கீழ் வைக்கவேவகுக்கின்று *
வீடாடிவீற்றிருத்தல் வினையற்றதென்செய்வதோ *
ஊடாடுபனிவாடா யுரைத்தீராயெனதுடலே. (௯)

உடலாழிபிறப்புவீ டுயிர் § முதலாமுற்றுமாய் *
கடலாழிநீர்தோற்றி யதனுள்ளேகண்வளரும் *
அடலாழியம்மானைக் கண்டக்காலிதுசொல்லி *
விடலாழிமடநெஞ்சே வினையோமொன்றாமளவே. (௧0)

‡‡ அளவியன்ற வேழுலகத் தவர்பெருமான்கண்ணனை *
வளவயல்சூழ்வண்குருகூர்ச் சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த *
அளவியன்றவந்தாதி யாயிரத்துளிப்பத்தின் *
வளவுரையால்பெறலாகும் வானோங்குபெருவளமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

அஞ்சிறைய புட்கடமை யாழியா னுக்கு, நீர்
என்செயலைச் சொல்லுமெனவிரந்து—விஞ்ச
நலங்கியது மாறனிங்கே நாயகனைத் தேடி
மலங்கியதும் பத்தி வளம். (௪)

---

† "ஈர்கின்றது" என்னும்பாடம். ‡ பூவை-நாகணவாய்ப்புள்.
§ "முதலாய்" என்றுபாடாந்தரம்.

ரு-வது, வளவேழ்.

நம்பூர்வர் தன்னுடையசீலகுணத்தாலே ஆழ்வாருடையவிஸ்லே
ஷத்தைஸஹிக்கமாட்டாமல் சேர்த்துக்கொண்டதை
யருளிச்செய்கிறார்.

அறுசீராய், கழிநெடிலடி நான்குமொத்திருத்தலால் ஆசிரியவிருத்தம்.

பண் - செருந்தி, தாளம் - ஏழொத்து.

அபநுபராகம் - ஆதிதாளம்.

‡ வளவேழுலகின்முதலாய வானோரிறையை * அருவினையேன்
களவேழ்வெண்ணெய்தொடுவுண்ட கள்வாவென்பன் * பின்னையும் *
¶ தளவேழ்முறுவல்பின்னைக்காய் வல்லானாயர்தலைவனாய் *
இளவேறேழுந்தழுவிய எந்தாயென்பன் $ நினைந்துநைந்தே. (க)

நினைந்துநைந்துள்கரைந்துருகி யிமையோர்பலரும்முனிவரும் *
புனைந்தகண்ணிநீர்சாந்தம் புகையோடேந்திவணங்கினால் *
நினைந்தவெல்லாப்பொருள்கட்கும் வித்தாய்முதலில்சிதையாமே *
மனஞ்செய்ஞானத்துன்பெருமை மாசூணாதோமாயோனே. (உ)

மாயோனிகளாய்நடைகற்ற வானோர்பலரும்முனிவரும் *
நீயோனிகளைப்படையென்று நிறைநான்முகனைப்படைத்தவன் *
சேயோனெல்லாவறிவுக்கும் திசைகளெல்லாந்திருவடியால்
தாயோன் * எல்லாவெவ்வுயிர்க்கும் தாயோன்தானோருருவனே. (ங)

தானோருருவேதனிவித்தாய் தன்னில்மூவர்முதலாய *
வானோர்பலரும்முனிவரும் மற்றும்மற்றும்முற்றுமாய் *
தானோர்பெருநீர்தன்னுள்ளே தோற்றியதனுள்கண்வளரும் *
வானோர்பெருமான்மாமாயன் வைகுந்தனெம்பெருமானே. (ச)

மானேய் † நோக்கிமடவாளை மார்பில்கொண்டாய்மாதவா *
கூனேசிதையவுண்டைவில் நிறத்தில்தெறித்தாய்கோவிந்தா *
வானார்சோதிமணிவண்ணா மதுசூதாநீயருளாய் * உன்
தேனேமலரும்திருப்பாதம் சேருமாறுவினையேனே. (ரு)

[illegible] விண்ணோர்தலைவா ! கேசவா *
[illegible] மாமாயனே மாதவா *
[illegible] ஏழுமெய்தாய்சிரீதரா *
[illegible] (௬)

[illegible]

அடியேன்சிறியஞானத்த னறிதலார்க்குமரியானை *
கடிசேர்தண்ணந்துழாய்க்கண்ணி புனைந்தான் றன்னைக்கண்ணனை *
செடியாராக்கையடியாரைச் சேர்தல்தீர்க்குந்திருமாலை *
அடியேன்காண்பானலற்றுவ னிதனில்மிக்கோரயர்வுண்டே. (எ)

உண்டாயுலகேழ்முன்னமே யுமிழ்ந்துமாயையால்புக்கு - *
உண்டாய்வெண்ணெய்சிறுமனிச ‡ ருவலையாக்கைநிலையெய்தி *
மண்டான்சோர்ந்ததுண்டேலும் மனிசர்க்காகும் $ பீர் * சிறிதும்
அண்டாவண்ணம்மண்கரைய நெய்யூண்மருந்தோமாயோனே. (அ)

மாயோம்தீயவலவலைப் பெருமாவஞ்சப்பேய்வீய *
தூயகுழவியாய்விடப்பா லமுதாவமுதுசெய்திட்ட
மாயன் * வானோர்தனித்தலைவன் மலராள்மைந்தனெவ்வுயிர்க்கும்
தாயோன் * தம்மானென்னம்மா னம்மாமூர்த்தியைசசார்ந்தே. (கூ)

சார்ந்தவிருவல்வினைகளும் சரித்துமாயப்பற்றறுத்து *
தீர்ந்துதன்பால்மனம்வைக்கத் திருத்திவீடுதிருத்துவான் *
ஆர்ந்தஞானச்சுடராகி யகலம்கீழ்மேலளவிறந்து *
நேர்ந்தவுருவாயருவாகு மிவற்றினுயிராம்நெடுமாலே. (கo)

‡‡ மாலேமாயப்பெருமானே மாமாயனேயென்றென்று *
மாலேயேறிமாலருளால் மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன் *
பாலேய்தமிழரிசைகாரர் பத்தர்பரவுமாயிரத்தின்
பாலே * பட்டவிவைபத்தும் வலலார்க்கில்லை § பரிவதே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

வளமிக்க மால்பெருமை மன்னுயிரின் றன்மை
உளமுற்றங் கூடுருவ வோர்ந்து—தளர்வுற்று
நீங்கநினைமாறனைமால் நீடிலகு சீலத்தால்
பாங்குடனே சேர்த்தான் பரிந்து (௫)

---

‡உவலை - ஹேயம். $ பீர் - வெளுப்பு. § பரிவது - துக்கம்.

௬-வது, பரிவதில்.

ஈஶ்வரனிடத்தி லிப்படிப்பட்ட குணமிருப்பதை யறியாமல் ஆத்மாக்கள் [illegible]ப்படுவது அந்யாயமென்று, ஈஶ்வரன் ஸுராராத்யனென்று எல்லாருமாஶ்ரயித் துஜ்ஜீவியுங்கோ ளென்கிறார்.

முச்சீராய், சிந்தடி நான்குமொத்திருத்தலால் - வஞ்சிவிருத்தம்.
பண் - முதிர்ந்தகுறிஞ்சி, தாளம் - ஏழொத்து.
நாதநாமக்கிரியைராகம் - அடதாளம்.

‡‡ பரிவதிலீசனைப்பாடி *
விரிவதுமேவலுறுவீர் *
பிரிவகையின்றிநன்னீர்தூய் *
‡ புரிவதுவும்புகைபூவே (௧)

மதுவார்தண்ணந்துழாயான் *
முதுவேதமுதல்வனுக்கு - *
எதுவேதென்பணி * என்னாது
அதுவேயாட்செய்யுமீடே. (௨)

ஈடுமெடுப்புமிலீசன் *
மாடுவிடாதென்மனனே *
பாடுமென்னாவவன்பாடல் *
ஆடுமெனங்கமணங்கே. (௩)

அணங்கெனவாடுமெனங்கம் *
வணங்கிவழிபடுமீசன் *
பிணங்கியமரர்பிதற்றும் *
குணங்கெழுகொள்கையினானே. (௪)

கொள்கைகொளாமையிலாதான் *
எள்கலிராகமிலாதான் *
விள்கைவிள்ளாமைவிரும்பி *
உள்கலந்தார்க்கோரமுதே. (௫)

அமுதமமரர்கட்கீந்த *
நிமிர்சுடராழிநெடுமால் *
அமுதிலுமாற்றவினியன் *
நிமிர்திரைநீள்கடலானே. (௬)

நீள்கடல்சூழிலங்கைக்கோன் *
தோள்கள்தலைதுணிசெய்தான் *
தாள்கள்தலையில்வணங்கி *
நாள்கடலைக்கழிமினே. (௭)

கழிமின்தொண்டர்கள்கழித்துத்
தொழுமின் * அவனைத்தொழுதால்
வழிநின்றவல்வினைமாள்வித்து *
அழிவின்றியாக்கம்தருமே. (௮)

தருமவரும்பயனாய *
திருமகளார்தனிக்கேள்வன் *
பெருமையுடையபிரானார் *
இருமைவினைகடிவாரே. (௯)

கடிவார்தீயவினைகள் *
நொடியாருமளவைக்கண் *
கொடியாவடுபுள்ளுயர்த்த *
வடிவார்மாதவனாரே. (௧௦)

‡‡ மாதவன்பால்சடகோபன் *
தீதவமின்றியுரைத்த *
ஏதமிலாயிரத்திப்பத்து - *
ஓதவல்லார்பிறவாரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பரிவதில் ஈசன்படியைப் பண்புடனே பேசி
அரியனலனாராதனைக்கென் — றுரிமையுடன்
ஓதியருள் மாறனொழிவித்தா னிவ்வுலகில்
பேதையர்கடங்கள் பிறப்பு. (௬)

[illegible]

௭-வது, பிறவித்துயர்.

ஸ்வாராத்யனான ஈச்வரனுடைய ஆராதநம் ஸுகரூபமாயிருக்குமென்று அருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம், பண் - வியந்தம், தாளம் - ஏழொத்து.

மத்யமாவதிராகம் - அடதாளம்.

‡‡ பிறவித்துயரற ஞானத்துள்நின்று *
துறவிச்சுடர்விளக்கம் தலைப்பெய்வார் *
அறவனையாழிப் படையந்தணனை *
மறவியையின்றி மனத்துவைப்பாரே. (௧)

வைப்பாம்மருந்தா மடியரை * வல்வினைத்
துப்பாம்புலனைந்தும் துஞ்சக்கொடானவன் *
எப்பால்யவர்க்கும் நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து *
அப்பாலவனெங்க ளாயர்கொழுந்தே. (௨)

ஆயர்கொழுந்தா யவரால்புடையுண்ணும் *
மாயப்பிரானையென் மாணிக்கச்சோதியை *
தூயவமுதைப் பருகிப்பருகி * என்
மாயப்பிறவி மயர்வறுத்தேனே. (௩)

மயர்வறவென்மனத்தே மன்னினான்றன்னை *
உயர்வினையேதரு மொண்சுடர்க்கற்றையை *
அயர்விலமரர்க ளாதிக்கொழுந்தை * என்
இசைவினையென்சொல்லி யான்விடுவேனோ. (௪)

விடுவேனோவென் விளக்கையென்னாவியை *
நடுவேவந்துய்யக் கொள்கின்றநாதனை
தொடுவேசெய்திள வாய்ச்சியர்கண்ணினுள் *
விடவேசெய்து விழிக்கும்பிரானையே. (௫)

பிரான்பெருநிலங் கீண்டவன் * பின்னும்
விராய்மலர்த்துழாய் வேய்ந்தமுடியன் *
மராமரமெய்தமாயவன் * என்னுள்
இரானெனிற்பின்னை யானொட்டுவேனோ.

யானொட்டியென்னு ளிருத்துவமென்றிலன் *
தானொட்டிவந்தென் தனிநெஞ்சைவஞ்சித்து-*
ஊனொட்டிநின்றென் னுயிரில்கலந்து -* இயல்
வானொட்டுமோ இனி யென்னைநெகிழ்க்கவே. (எ)

என்னைநெகிழ்க்கிலு மென்னுடைநன்னெஞ்சந்
தன்னை * அகல்விக்கத் தானுமகில்லானினி *
பின்னைநெடும்பணைத் தோள்மகிழ்பீடுடை *
முன்னையமரர் † முழுமுதலானே (அ)

அமரர்முழுமுத லாகியவாதியை *
அமரர்க்கமுதீந்த வாயர்கொழுந்தை *
அமரர்வழும்பத் துழாவியென்னாவி *
அமரத்தழுவிற் றினியகலுமோ. (கூ)

அகலிலகலு மணுகிலணுகும் *
புகலுமரியன் பொருவல்லனெம்மான் *
நிகரில்வன்புகழ் பாடியிளைப்பிலம் *
பகலுமிரவும் படிந்துகுடைந்தே (க0)

‡‡ குடைந்துவண்டுண்ணும் துழாய்முடியானை *
அடைந்ததென் குருகூர்ச்சடகோபன் *
மிடைந்தசொல்தொடையாயிரத்திப்பத்து - *
உடைந்துநோய்களை யோடுவிக்குமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பிறவியற்று நீள்விசும்பிற் பேரின்ப முய்க்கும்
திறமளிக்குஞ் சீலத் திருமால்—அறவினியன்
பற்றுமவர்க் கென்று பகர்மாறன் பாதமே
உற்றதுணை யென்றுளமே யோடு. (எ)

---

† "முழுமுதலானே" என்று பாடாந்தரம்.

அ-வது, ஓடும்புள்.

ஸுகரூபமான ஆஶ்ரயணமுடைய ஈஶ்வரன் கரணத்ரயத்தாலுங் கிட்டமாட்டாத சேதநரிடத்தில் ஆர்ஜவ குணத்தோடே ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பானென்று அருளிச்செய்கிறார்.

குறளடிவஞ்சித்துறை, பண்-இந்தளம், தாளம்-ஏழொத்து.

தேசியராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ ஓடும்புள்ளேறி *
சூடும்தண்டுழாய் *
நீடுநின்றவை *
ஆடுமம்மானே. (௧)

அம்மானாய்ப்பின்னும் *
எம்மாண்புமானான் *
வெம்மாவாய்கீண்ட *
செம்மாகண்ணனே. (௨)

கண்ணாவானென்றும் *
மண்ணோர்விண்ணோர்க்கு *
தண்ணார்வேங்கட *
விண்ணோர்வெற்பனே. (௩)

வெற்பையொன்றெடுத்து *
‡ ஒற்கமின்றியே *
நிற்குமம்மான்சீர் *
கற்பன்வைகலே. (௪)

வைகலும்வெண்ணெய் *
கைகலந்துண்டான் *
பொய்கலவாது * என்
மெய்கலந்தானே. (௫)

கலந்தென்னாவி *
நலங்கொள்நாதன் *
புலன்கொள்மாணாய் *
நிலங்கொண்டானே. (௬)

கொண்டானேழ்விடை *
உண்டானேழ்வையம் *
தண்டாமஞ்செய்து * என்
எண்டானானானே. (௭)

ஆனானானாயன் *
மீனோடேனமும் *
தானானானென்னில் *
தானாயசங்கே. (௮)

சங்குசக்கரம் *
அங்கையில்கொண்டான் *
எங்குந்தானாய *
நங்கள்நாதனே. (௯)

நாதன் ஞாலங்கொள்
பாதன் * என்னம்மான் *
ஓதம்போல்கிளர் *
வேதநீரனே. (௧௦)

‡‡ நீர்புரைவண்ணன் *
சீர்சடகோபன் *
நேர்தலாயிரத்து *
ஓர்தலிவையே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஓடுமனஞ்செய்கையுரை யொன்றினில்லா தாருடனே
கூடிநெடுமாலடிமை கொள்ளுநிலை — நாடறிய
ஓர்ந்தவன்றன் செம்மை யுரைசெய்த மாறனை
ஏய்ந்திருக்கும் வாழ்வா ரினி. (அ)

‡ முதல் - ஒத்தம்.

௯-வது, இவையுமவையும்.

[illegible] தம்மிடத்தில் ஈஶ்வரன் ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்க ஸர்வாவயவ ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணின அநுபவரஸத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

அறுசீராசிரியவிருத்தம், பண் - கொல்லி, தாளம் - ஏழொத்து.
மோஹநராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ இவையுமவையுமுவையு மிவருமவருமுவரும் *
மெவையும்யவரும்தன்னுள்ளே யாகியுமாக்கியும்காக்கும் *
அவையுள்தனிமுதலெம்மான் கண்ணபிரானென்னமுதம் *
சுவையன்திருவின்மணாள னென்னுடைச்சூழலுளானே. (௧)

சூழல்பலபலவல்லான் தொல்லையங்காலத்துலகை *
கேழலொன்றாகியிடந்த கேசவனென்னுடையம்மான் *
வேழமருப்பையொசித்தான் விண்ணவர்க்கெண்ணலரியான் *
ஆழநெடுங்கடல்சேர்ந்தா னவனென்னருகலிலானே. (௨)

அருகலிலாயபெருஞ்சீ ரமரர்களாதிமுதல்வன் *
கருகியநீலநன்மேனி வண்ணன்செந்தாமரைக்கண்ணன் *
பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறும் பூமகளார்தனிக்கேள்வன் *
ஒருகதியின்சுவைதந்திட் டொழிவிலனென்னோடுடனே. (௩)

உடனமர்காதல்மகளிர் திருமகள்மண்மகளாயர்
மடமகள் * என்றிவர்மூவ ராளுமுலகமும்மூன்றே *
உடனவையொக்கவிழுங்கி யாலிலைச்சேர்ந்தவனெம்மான் *
கடல்மலிமாயப்பெருமான் கண்ணனென்னொக்கலையானே. (௪)

ஒக்கலைவைத்துமுலைப்பா லுண்ணென்றுதந்திடவாங்கி *
செக்கஞ்செகவன்றவள்பா லுயிர்செகவுண்டபெருமான் *
நக்கபிரானோடயனு மிந்திரனும்முதலாக *
ஒக்கவுந்தோற்றியவீசன் மாயனென்னெஞ்சினுளானே. (௫)

மாயனென்னெஞ்சினுள்ளான் மற்றுமெவர்க்குமதுவே ‡ *
காயமும்சீவனுந்தானே காலுமெரியுமவனே *
சேயனணியனெவர்க்கும் சிந்தைக்குங்கோசரமல்லன் *
தூயன்துயக்கன்மயக்க னென்னுடைத்தோளிணையானே. (௬)

‡ "[illegible]" என்றும் பாடம்.

தோளிணைமேலும் நன்மார்பின்மேலும் சுடர்முடிமேலும் *
தாளிணைமேலும்புனைந்த தண்ணந்துழாயுடையம்மான் *
கேளிணையொன்றுமிலாதான் கிளரும்சுடரொளிமூர்த்தி *
நாளணைந்தொன்றுமகலா னென்னுடைநாவினுளானே. (௭)

நாவினுள்நின்றுமலரும் ஞானக்கலைகளுக்கெல்லாம் *
ஆவியுமாக்கையும்தானே அழிப்போடளிப்பவன்தானே *
பூவியல்நால்தடந்தோளன் பொருபடையாழிசங்கேந்தும் *
காவிநன்மேனிக்கமலக் கண்ணனென்கண்ணினுளானே. (௮)

கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுள்ளான் காண்பனவன்கண்களாலே *
அமலங்களாகவிழிக்கும் ஐம்புலனுமவன்மூர்த்தி *
கமலத்தயன்நம்பிதன்னைக் கண்ணுதலானொடும்தோ,
அமலத்தெய்வத்தோ டுலகமாக்கியென்னெற்றியுளானே. (௯)

நெற்றியுள்நின்றென்னையாளும் நிரைமலர்ப்பாதங்கள்சூடி *
கற்றைத்துழாய்முடிக்கோலக் கண்ணபிரானைத்தொழுவார் *
ஒற்றைப்பிறையணிந்தானும் நான்முகனுமிந்திரனும் *
மற்றையமரருமெல்லாம் வந்தெனதுச்சியுளானே. (௰)

‡‡ உச்சியுள்ளேநிற்கும்தேவ தேவற்குக்கண்ணபிராற்கு *
இச்சையுள்செல்லவுணர்த்தி வண்குருகூர்ச்சடகோபன் *
இச்சொன்னவாயிரத்து ளிவையுமோர்பத்தெம்பிராற்கு *
நிச்சலும்விண்ணப்பம்செய்ய நீள்கழல்சென்னிபொருமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இவையறிந்தோர் தம்மளவி லீசனுவந் தாற்ற
அவயவங்கடோறு மணையும்—சுவையதனைப்
பெற், றார்வத் தான்மாறன் பேசினசொற் பேச, மால்
பொற்றாளஞ் சென்னி பொரும். (௯)

க0-வது, பொருமா நீள்.

ஸர்வேச்வரன்பண்ணின் ஸர்வாங்க ஸம்ச்லேஷத்துக்கு ஹேதுவேதா இலும் தம்மிடத்திலே யுண்டோ வென்று விசாரித்து ஒருஹேது வும் இல்லாமையாலே ஈச்வரனுடைய நிர்ஹேதுக உபகாரத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம், பண்-தக்கராகம், தாளம்-ஏழொத்து

பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ பொருமாநீள்படை யாழிசங்கத்தொடு *
திருமாநீள்கழ லேழுலகும்தொழ *
ஒருமாணிக்குற ளாகிநிமிர்ந்த * அக்
கருமாணிக்கமென் கண்ணுளதாகுமே. (௧)

கண்ணுள்ளேநிற்கும் காதன்மையால்தொழில் *
எண்ணிலும்வரு மென்னினிவேண்டுவம் *
மண்ணும்நீரு மெரியும்நல்வாயுவும் *
விண்ணுமாய்விரியு மெம்பிரானையே. (௨)

எம்பிரானையெந்தை தந்தைதந்தைக்கும்
தம்பிரானை * தண்டாமரைக்கண்ணனை *
கொம்பராவு நுண்ணேரிடைமார்வனை *
எம்பிரானைத் தொழாய்மடநெஞ்சமே. (௩)

நெஞ்சமேநல்லை நல்லைஉன்னைப்பெற்றால்
என்செய்யோம் * இனி யென்னகுறைவினம் *
மைந்தனை மலராள்மணவாளனை *
துஞ்சும்போதும் விடாதுதொடர்கண்டாய். (௪)

கண்டாயேநெஞ்சே கருமங்கள்வாய்க்கின்று - * ஓர்
எண்டானுமின்றியே வந்தியலுமாறு - *
உண்டானையுலகேழு மோர்மூவடி
கொண்டானை * கண்டுகொண்டனைநீயுமே. (௫)

நீயும்நானுமிந் நேர்நிற்கில் * மேல்மற்றோர்
நோயும்சார்கொடான் நெஞ்சமேசொன்னேன் *
தாயும்தந்தையுமா யிவ்வுலகினில் *
வாயுமீசன் மணிவண்ணனெந்தையே. (௬)

எந்தையேயென்று மெம்பெருமானென்றும் *
சிந்தையுள்வைப்பன் சொல்லுவன்பாவியேன் *
எந்தையெம்பெருமானென்று வானவர்
சிந்தையுள்வைத்து * சொல்லும்செல்வனையே. (எ)

செல்வநாரண னென்றசொல்கேட்டலும் *
மல்கும்கண்பனி நாடுவன்மாயமே *
அல்லுநன்பகலு மிடைவீடின்றி *
நல்கியென்னை விடான்நம்பிநம்பியே. (அ)

‡‡ நம்பியைத்தென் குறுங்குடிநின்ற * அச்
செம்பொனேதிக ழும்திருமூர்த்தியை
உம்பர்வானவ ராதியஞ்சோதியை *
எம்பிரானையென் சொல்லிமறப்பனோ. (௯)

மறப்பும்ஞானமும் நானொன்றுணர்ந்திலன் *
மறக்குமென்றுசெந் தாமரைக்கண்ணொடு *
மறப்பறவென்னுள்ளே மன்னினான்றன்னை *
மறப்பனோவினி யானென்மணியையே. (௧0)

‡‡ மணியைவானவர் கண்ணனைத்தன்னதோ
ரணியை * தென்குரு கூர்ச்சடகோபன் * சொல்
பணிசெயாயிரத் துள்ளிவைபத்துடன் *
தணிவிலர்கற்ப ரேல்கல்விவாயுமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து - ஸம்பூர்ணம்.

பொருமாழிசங்குடையோன் பூதலத்தேவந்து
தருமாறோரேதுவறத் தன்னைத்—திரமாகப்
பார்த்துரைசெய்மாறன் பதம்பணிகவென்சென்னி
வாழ்த்திடுகவென்னுடைய வாய். (௧0)

இரண்டாம் பத்து.

க-வது, வாயுந்திரை.

பரத்வஸௌலப்ய ஸௌந்தர்யங்களை யநுபவித்து அந்தவஸ்துபாஹ்யஸ
ம்ச்லேஷயோக்யமாகவேணுமென்று ஆசைப்பட்டு அஃதகப்படாமை
யால் ஆர்த்திமிகுந்து ஆழ்வார் தாமொருபிராட்டி அவஸ்தை
யையடைந்து, அசேதநங்களையும் திர்யக்குகளையும் தம்,
மோடே ஸமது:கிகளாகவெண்ணித் தந்நிமித்தமா
கப் ப்ரலாபித்ததை அருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம், பண் - புறநீர்மை, தாளம் - இடையொத்து.

எதுகுலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ வாயுந்திரையுகளும் கானல்மடநாராய்! *
ஆயுமமருலகும்துஞ்சிலும் நீதுஞ்சாயால் *
நோயும்பயலைமையும் மீதூரவெம்மேபோல் *
நீயுந்திருமாலால் நெஞ்சங்கோட்பட்டாயே. (க)

கோட்பட்டசிந்தையையாய்க் கூர்வாயவன்றிலே! *
சேட்பட்டயாமங்கள் சேராதிரங்குதியால் *
ஆட்பட்டவெம்மேபோல் நீயும * அரவணையான்
தாட்பட்டதண்டுழாய்த் தாமங்காமுற்றாயே. (உ)

காமுற்றகையறவோ டெல்லே! இராப்பகல் *
நீமுற்றக்கண்டுயிலாய் நெஞ்சுருகியேங்குதியால் *
தீமுற்றத்தென்னிலங்கை யூட்டினான்தாள்நயந்த *
யாமுற்றதுற்றாயோ வாழிகனைகடலே! (ங)

கடலும்மலையும்விசும்பும் துழாயெம்போல் *
சுடர்கொளிராப்பகல் துஞ்சாயால்தண்வாடாய்! *
அடல்கொள்படையாழி யம்மானைக்காண்பான்நீ *
உடலம்நோயுற்றாயோ ஊழிதோறூழியே. (ச)

ஊழிதோறூழி யுலகுக்குநீர்கொண்டு *
தோழியரும்யாமும்போல் நீராய்நெகிழ்கின்ற *
வாழியவானமே! நீயும்மதுசூதன் *
பாழிமையிற்பட்டவன்கட் பாசத்தால்நைவாயே (ரு)

பள்ளியாலிலை யேழுலகுங்கொள்ளும் *
வள்ளல் வல்வயிற்றுப்பெருமான் *
உள்ளுளா ரறிவார் * அவன்றன்
கள்ளமாய மனக்கருத்தே.

கருத்தில்தேவு மெல்லாப்பொருளும் *
வருத்தித்தமாயப் பிரானையன்றி * ஆரே
திருத்தித்திண்ணிலை மூவுலகும் * தம்முள்
இருத்திக்காக்கு மியல்வினரே. (அ)

காக்குமியல்வினன் கண்ணபெருமான் *
சேர்க்கைசெய்து தன்னுந்தியுள்ளே *
வாய்த்ததிசைமுக னிந்திரன்வானவர் *
ஆக்கினான் தெய்வவுலகுகளே. (௯)

கள்வா ! எம்மையு மேழுலகும் * நின்
னுள்ளேதோற்றிய இறைவவென்று *
வெள்ளேறன்நான்முக னிந்திரன்வானவர் *
புள்ளூர்திகழல் பணிந்தேத்துவரே. (௰)

‡‡ ஏத்தவேழுலகுங் கொண்டகோலக்
கூத்தனை * குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
வாய்ந்தவாயிரத்துள் ளிவைபத்துடன் *
ஏத்தவல்லவர்க் கில்லையோரூனமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

திண்ணிதாமாறன் திருமால்பரத்துவத்தை
நண்ணியவுதாரத்தே நன்குரைத்த—வண்ணமையால்
[illegible]
[illegible]

௩-வது, ஊனில்வாழ்.

ஈச்வரன் ஸாத்ம்யம் பண்ணுகையில் ப்ரகாசமாக பரத்வத்தை
அருளிச்செய்து இந்த பகவத நுபவத்துக்கு ஸம்ஸாரிகள்
ஸஹாயரன்றென்று இதற்குஸஹாயபூதரான நித்ய
ஸூரிகளோடே எப்போதுகூடப்போகிறோ
மென்கிறப் பிரார்த்தனையை யருளிச
செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம், பண் - காட்டம், தாளம் - ஏழொத்து.

முகாரிராகம்-அடதாளம்.

‡‡ ஊனில்வாழுயிரே ! நல்லைபோஉன்னைப்பெற்று *
வானுளார்பெருமான் மதுசூதனென்னம்மான் *
தானும்யானுமெல்லாம் தன்னுள்ளேகலந்தொழிந்தோம *
தேனும்பாலும்நெய்யும் கன்னலுமமுதுமொத்தே. (௧)

ஒத்தார்மிக்காரை யிலையாயமாமாயா *
ஒத்தாயெப்பொருட்கு முயிராய் * என்னைப்பெற்ற
அத்தாயாய்த்தந்தையா யறியாதனவறிவித்த
அத்தா * நீசெய்தன அடியேனறியேனே. (௨)

அறியாக்காலத்துள்ளே யடிமைக்கணன்புசெய்வித்து *
அறியாமாமாயத் தடியேனைவைத்தாயால் *
அறியாமைக்குறளாய் நிலம்மாவலிமூவடியென்று *
அறியாமைவஞ்சித்தா யெனதாவியுள்கலந்தே. (௩)

எனதாவியுள்கலந்தபெரு நல்லுதவிக்கைம்மாறு *
எனதாவிதந்தொழிந்தே னினிமீள்வதென்பதுண்டே *
எனதாவியாவியும்நீ பொழிலேழுமுண்டவெந்தாய் *
எனதாவியார்யானார் தந்தநீகொண்டாக்கினையே. (௪)

இனியாருஞானங்களா லெடுக்கலெழாதவெந்தாய் *
கனிவார்வீட்டின்பமே யென்கடற்படாவமுதே *
தனியேன்வாழ்முதலே பொழிலேழுமேனமொன்றாய் *
நுனியார்கோட்டில்வைத்தா யுனபாதம்சேர்ந்தேனே. (௫)

சேர்ந்தார் தீவினைகட் கருநஞ்சைத் திண்மதியை *
தீர்ந்தார் தம்மனத்துப் பிரியாதவருயிரை *
சோர்ந்தே போகல்கொடாச் சுடரை அரக்கியைமூக்
கீர்ந்தாயை * அடியேனடைந்தேன் முதல்முன்னமே. (௬)

முன்னல்யாழ்பயில் நூல் நரம்பின்முதிர்சுவையே *
பன்னலார்பயிலும் பரனே பவித்திரனே *
கன்னலே யமுதே கார்முகிலே யென்கண்ணா *
நின்னலாலிலேன்காண் என்னை நீகுறிக்கொள்ளே. (௭)

குறிக்கொள்ஞானங்களால் எனையூழிசெய்தவமும் *
கிறிக்கொண்டிப்பிறப்பே சிலநாளிலெய்தினன்யான் *
உறிக்கொண்ட வெண்ணெய்பால் ஒளித்துண்ணுமம்மான்பின் *
நெறிக்கொண்ட நெஞ்சனாய்ப் பிறவித்துயர்கடிந்தே. (௮)

கடிவார்தண்ணந்துழாய்க் கண்ணன்விண்ணவர்பெருமான் *
படிவானமிறந்த பரமன்பவித்திரன்சீர் *
செடியார்நோய்கள்கெடப் படிந்துகுடைந்தாடி *
அடியேன்வாய்மடுத்துப் பருகிக்களித்தேனே. (௯)

களிப்பும்கவர்வுமற்றுப் பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்பற்று *
ஒளிக்கொண்டசோதியமா யுடன்கூடுவதென்றுகொலோ *
துளிக்கின்றவானிந்நிலம் சுடராழிசங்கேந்தி *
அளிக்கின்றமாயப்பிரா னடியார்கள்குழாங்களையே. (௰)

‡‡ குழாங்கொள்பேரரக்கன் குலம்வீயமுனிந்தவனை *
குழாங்கொள்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்தெரிந்துரைத்த *
குழாங்கொளாயிரத்து ளிவைபத்துமுடன்பாடி *
குழாங்களாயடியீருடன் கூடிநின்றாடுமினே. (௰௧)

*

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஊனமற வெவ்வுத் துன்கலத்த மாலின்மை
யான தனுபவி[illegible] [illegible]—வானில
அடியார்குழாங்கட [illegible] வாசையுற்றமாறன்
அடியாருடன் [illegible]

௪-வது, ஆடியாடி.

ப்ரார்த்தனை ஸித்தியாதபடியினாலே இவ்வாழ்வார் ஒருபிராட்டியவஸ்தையடைந்து மோஹித்திருக்கையில் அந்த நாயகியினுடைய அவஸ்தையைத் தாய்சொல்லுகிறதாக அருளிச்செய்கிறார்.

வஞ்சிவிருத்தம், பண் - காட்டம், தாளம் - ஏழொத்து.

எமுனகல்யாணிராகம்-திரிபுடைதாளம்.

‡‡ஆடியாடி யகம்கரைந்து * இசை
பாடிப்பாடிக் கண்ணீர்மல்கி * எங்கும்
நாடிநாடி நரசிங்காவென்று *
வாடிவாடு மிவ்வாணுதலே. (௧)

வாணுதலிம்மடவரல் * உம்மைக்
காணுமாசையுள் நைகின்றாள் * விறல்
வாணனாயிரந்தோள் துணித்தீர் * உம்மைக்
காண நீரிரக்கமிலீரே. (௨)

இரக்கமனத்தோ டெரியணை *
அரக்குமெழுகு மொக்குமிவள் *
இரக்கமெழீ ரிதற்கென்செய்கேன் *
அரக்கனிலங்கை செற்றீருக்கே. (௩)

இலங்கைசெற்றவனே யென்னும் * பின்னும்
வலங்கொள்புள்ளுயர்த்தா யென்னும் * உள்ளம்
மலங்கவெவ்வுயிர்க்கும் * கண்ணீர்மிகக்
கலங்கிக்கைதொழநின்றிவளே. (௪)

இவளிராப்பகல்வாய் வெரீஇ * தன
குவளையொண்கண்ணநீர் கொண்டாள் * வண்டு
திவளுந்தண்ணந் துழாய்கொடீர் * என
தவளவண்ணர் தகவுகளே. (௫)

தகவுடையவனே யென்னும் * பின்னும்
மிகவிரும்பும்பிரா னென்னும் * என
தகவுயிர்க்கமுதே யென்னும் * உள்ளம்
உகவுருகிநின் றுள்ளுளே. (௬)

உள்ளுளாவி யுலர்ந்துலர்ந்து * என
வள்ளலேகண்ணனே யென்னும் * பின்னும்
வெள்ளநீர்க்கிடந்தா யென்னும் * என
கள்விதான்பட்ட வஞ்சனையே. (௭)

வஞ்சனேயென்னும் கைதொழும் * தன
நெஞ்சம்வேவ நெடிதுயிர்க்கும் * விறல்
கஞ்சனைவஞ்சனை செய்தீர் * உம்மைத்
தஞ்சமென்றிவள் பட்டனவே. (௮)

பட்டபோதெழு போதறியாள் விரை
மட்டலர்தண்டுழா யென்னும் * சுடர்
வட்டவாய்நுதி நேமியீர் * நும
திட்டமென்கொ லிவ்வேழைக்கே. (௯)

ஏழைபேதை யிராப்பகல் * தன
கேழிலொண்கண்ணநீர் கொண்டாள் * கிளர்
வாழ்வைவேவ விலங்கை செற்றீர் * இவள்
மாழைநோக்கொன்றும் வாட்டேன்மினே. (௧௦)

வாட்டமில்புகழ் வாமனனை * இசை
கூட்டிவண்சடகோபன் சொல் * அமை
பாட்டோராயிரத்திப பத்தால் * அடி
சூட்டலாகு மந்தாமமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆடிமகிழ் வானிலடியார் குழாங்களுடன்
கூடியின்ப மெய்தாக் குறையதனால்—வாடிமிக
அன்புற்றார் தன்நிலைமை யாய்ந்துரைக்க மோகித்துத்
துன்புற்றான் மாறனந்தோ.

ரு-வது, அந்தாமத்தன்பு.

இவ்வார்த்தி போக்குகைக்கு ஈச்வரன் ஸம்ச்லேஷிக்கையாலே
அர்த்ததாபம் நிவர்த்தியாய் ஈச்வரனுடைய திவ்யபூஷண
திவ்யாயுத திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யத்தையும்
நித்யஸூரி ஸேவையையும் அநுஸந்தித்
ததை யருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம், பண் - சீகாமரம், தாளம்-நடையொத்து.

பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ அந்தாமத்தன்புசெய் தென்னாவிசேரம்மானுக்கு - *
அந்தாம ‡ வாழ்முடிசங் காழிநூலாரமுள
செந்தாமரைத்தடங்கண் செங்கனிவாய்செங்கமலம் *
செந்தாமரையடிகள் செம்பொன்திருவுடம்பே. (௧)

திருவுடம்புவான்சுடர் செந்தாமரைகண்கைகமலம் *
திருவிடமேமார்வ மயனிடமேகொப்பூழ் *
ஒருவிடமுமெந்தை பெருமாற்கரனேயோ *
ஒருவிடமொன்றின்றி யென்னுள்கலந்தானுக்கே. (௨)

என்னுள்கலந்தவன் செங்கனிவாய்செங்கமலம் *
மின்னும்சுடர்மலைக்குக் கண்பாதம்கைகமலம் *
மன்னுமுழுவேழுலகும் வயிற்றினுள *
தன்னுள்கலவாத தெப்பொருளும்தானில்லையே. (௩)

எப்பொருளும்தானாய் மரதகக்குன்றமொக்கும் *
அப்பொழுதைத்தாமரைப்பூக் கண்பாதங்கைகமலம் *
எப்பொழுதும்நாள்திங்க ளாண்டூழியூழிதொறும் *
அப்பொழுதைக்கப்பொழு தென்னாராவமுதமே. (௪)

ஆராவமுதமா யல்லாவியுள்கலந்த *
காரார்கருமுகில்போ லென்னம்மான்கண்ணனுக்கு *
நேராவாய்செம்பவளம்கண்பாதம்கைகமலம் *
பேராரநீண்முடிநாண் பின்னுமிழைபலவே. (௫)

---

‡ 'வாழ்முடி' என்றும், 'வாள்முடி' என்றும் பிரித்தருளிச்செய்வர்.

பலபலவேயாபரணம் பேரும்பலபலவே *
பலபலவேசோதிவடிவு பண்பெண்ணில *
பலபலகண்டுண்டு கேட்டுற்றுமோந்தின்பம் *
பலபலவேஞானமும் பாம்பணைமேலாற்கேயோ. (௬)

பாம்பணைமேல்பாற்கடலுள் பள்ளியமர்ந்ததுவும் *
காம்பணைதோள்பின்னைக்கா ஏறுடனேழ்செற்றதுவும் *
தேம்பணையசோலை மராமரமேழெய்ததுவும் *
பூம்பிணையதண்டுழாய்ப் பொன்முடியம்போரேறே. (௭)

பொன்முடியம்போரேற்றை யெம்மானைநால்தடந்தோள் *
தன்முடிவொன்றில்லாத தண்டுழாய்மாலையனை *
என்முடிவுகாணாதே யென்னுள்கலந்தானை *
சொல்முடிவுகாணேன்நான் சொல்லுவதென்சொல்லீரே. (௮)

சொல்லீரென்னம்மானை யென்னாவியாவிதனை *
எல்லையில்சீரென் கருமாணிக்கச்சுடரை *
நல்லவமுதும் பெறற்கரியவீடுமாய் *
அல்லிமலர்விரையொத் தாணல்லன்பெண்ணல்லனே. (௯)

ஆணல்லன்பெண்ணல்ல னல்லாவலியுமல்லன் *
காணலுமாகானுள னல்லனில்லையல்லன் *
பேணுங்கால்பேணுமுருவாகு மல்லனுமாம் *
கோணைபெரிதுடைத் தெம்பெம்மானைக்கூறுதலே. (௧௦)

‡‡ கூறுதலொன்றாராக் குடக்கூத்தவம்மானை *
கூறுதலேமேவிக் குருகூர்ச்சடகோபன் *
கூறினவந்தாதி யோராயிரத்துள்ளிப்பத்தும் *
கூறுதல்வல்லாருளரேல் கூடுவார்வைகுந்தமே. (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

அந்தாமத் தன்பா லடியார்க ளோடிறைவன்
வந்தாரத் தான்கலந்த வண்மையினால்—சந்தாபம்
தீர்ந்தசட கோபன் திருவடிக்கே நெஞ்சமே
வாய்ந்தவன்பை நாடோறும் வை. ([illegible])

சு-வது, வைகுந்தா.

ஸாந்நித்யம்பண்ணின எம்பெருமானிடத்திலே ஆழ்வார் அதிசயஞ் செய்ய, அதைப்பார்த்து ஆழ்வார் தம்மைவிட்டுப் பிரிவரோ என்று ஈச்வரன் அதிசங்கைபண்ண, ஆழ்வார் உம்மை யொருக்காலும் விடத்தக்கதில்லை யென்றபின்பு ஈச்வரனுக்கு அதிசங்கை நீங்கினதை யருளிச்செய்கிறார்.

ஆசிரியத்துறை, பண் - பழந்தக்கராகம், தாளம் - ஏழொத்து.

ஆநந்தபைரவிராகம்- ஆதிதாளம்.

‡‡ வைகுந்தாமணிவண்ணனேயென்பொல்லாததிருக்குறளாவென்னுள் [மன்னி
வைகுமவைகல்தோறு மமுதாயவானேறே
செய்குந்தாவருந்தீமையுன்னடியார்க்குத்தீர்த்தசுரர்க்குத்தீமைகள்
செய்குந்தா * உன்னைநான் பிடித்தேன்கொள்சிக்கெனவே. (௧

சிக்கெனச்சிறிதோரிடமும் புறப்படாத்தன்னுள்ளே * உலகுகள்
ஒக்கவேவிழுங்கிப் புகுந்தான்புகுந்ததற்பின் *
மிக்கஞானவெள்ளச்சுடர்விளக்காய்த் துளக்கற்றமுதமாய் * எங்கும்
பக்கநோக்கறியானென் பைந்தாமரைக்கண்ணனே. (௨

தாமரைக்கண்ணனைவிண்ணோர் பரவுமதலைமகனை * துழாய்விரைப்
பூமருவுகண்ணி யெம்பிரானைப்பொன்மலையை
நாமருவிநன்கேத்தியுள்ளிவணங்கி நாமமகிழ்ந்தாட * நாவலர்
பாமருவிநிற்கத்தந்த பான்மையேய்வள்ளலே. (௩

வள்ளலேமதுசூதனா! என்மரதகமலையே * உனைநினைந்
தெள்கல்தந்தவெந்தா யுனையெங்ஙனம்விடுகேன் *
வெள்ளமேபுரைநின்புகழ் குடைந்தாடிப்பாடிக்களித்துகந்துகந்து *
உள்ளநோய்களெல்லாந்துரந் துய்ந்துபோந்திருந்தே. (௪

உய்ந்துபோந்தென்னுலப்பிலாத வெந்தீவினைகளைநாசஞ்செய்து * உன
தந்தமிலடிமையடைந்தேன் விடுவேனோ *
ஐந்துபைந்தலையாடரவணைமேவிப் பாற்கடல்யோகநித்திரை *
சிந்தைசெய்தவெந்தா யுன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்தே. (௫

உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்துன் நெடுமாமொழியிசைபாடியாடி * என்
முன்னைத்தீவினைகள் முழுவேரரிந்தனன்யான் *
உன்னைச்சிந்தையினாலிகழ்ந்த இரணியனகல்மார்வங்கீண்ட * என்
முன்னைக்கோளரியே முடியாததென்னெனக்கே.

முடியாததென்னெனக்கேலினி முழுவேழுலகுமுண்டான் * உகந்துவந்
தடியேனுள்புகுந்தா னகல்வானுமல்லனினி *
செடியார்நோய்களெல்லாந்துரந் தெமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும் *
விடியாவெந்நரகத்தென்றும் சேர்தல்மாறினரே. (எ)

மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந் தடியையடைந்துள்ளந்தேறி *
ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம் யான்மூழ்கினன் *
பாறிப்பாறியசுரர்தம்பல்குழாங்கள்நீறெழ * பாய்பறவையொன்
றேறிவீற்றிருந்தாயுன்னை யென்னுள்நீக்கேலெந்தாய். (அ)

எந்தாய் ! தண்திருவேங்கடத்துள்நின்றாய் ! இலங்கைசெற்றாய் * மராமரம்
பைந்தாளேழுருவவொரு வாளிகோத்தவல்லா *
கொந்தார்தண்ணந்துழாயினையமுதே ! உன்னையென்னுள்ளேகுழைத்தவெம்
மைந்தா * வானேறே யினியெங்குப்போகின்றதே. (கூ)

போகின்றகாலங்கள்போயகாலங்கள்போகுகாலங்கள் * தாய்தந்தையுயி
ராகின்றாய் உன்னைநானடைந்தேன் விடுவேனோ *
பாகின்றதொல்புகழ்மூவுலகுக்கும் நாதனே ! பரமா ! * தண்வேங்கட
மேகின்றாய் தண்டுழாய்விரைநாறுகண்ணியனே. (க0)

‡‡ கண்ணித்தண்ணந்துழாய்முடிக் கமலத்தடம்பெருங்
கண்ணனை * புகழ்நண்ணித்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்மாறன்சொன்ன *
எண்ணில்சோர்விலந்தாதியாயிரத்துள்ளிவையுமோர்பத்திசையொடும்
பண்ணில்பாடவல்லாரவர் கேசவன்தமரே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

வைகுந்தன் வந்து கலந்ததற்பின் வாழ்மாறன்
செய்கின்ற நைச்சியத்தைச் சிந்தித்து—நைகின்ற
தன்மைதனைக் கண்டுன்னைத் 'தான்விடே னென்றுரைக்கு
நன்மையடைந் தான்கேச வன். (கூ

௭-வது, கேசவன்.

ஈஸ்வரனுக்குத் தம்விஷயத்திலுண்டான ப்ரீதி தம்முடைய
ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளிலும் உண்டானது கண்டு மிகவும் ப்ரீத
ராய் த்வாதசநாமப்ரதிபாத்யனை ஸர்வேஶ்வரனுடைய
ஸம்பந்தத்தாலே தம்முடைய ஏழேழுதலை
முறையோரும் க்ருதார்த்தராணார்க
ளென்கிறார்.

கலித்துறை, பண்-தக்கராகம், தாளம்-ஏழொத்து.

கல்யாணிராகம்-ரூபகதாளம்.

‡‡ கேசவன்தமர்கீழ்மே லெமரேழெழுபிறப்பும் *
மாசதிரிதுபெற்று நம்முடைவாழ்வுவாய்க்கின்றவா
ஈசனென்கருமாணிக்கமென் செங்கோலக்கண்ணன்விண்ணோர்
நாயகன் * எம்பிரானெம்மான்நாராயணனாலே. (௧)

நாரணன்முழுவேழுலகுக்கும் நாதன்வேதமயன்
காரணம்கிரிசை கருமமிவைமுதல்வனெந்தை *
சீரணங்கமரர்பிறர் பலரும்தொழுதேத்தநின்று *
வாரணத்தைமருப்பொசித்த பிரானென்மாதவனே. (௨)

மாதவனென்றதேகொண் டென்னையினியிப்பால்பட்டது *
யாதவங்களும்சேர்கொடேனென் றென்னுளபுகுந்திருந்து *
தீதவம்கெடுக்குமமுதம் செந்தாமரைக்கட்குன்றம் *
கோதவமிலென்கன்னற்கட்டி யெம்மானெனகோவிந்தனே. (௩)

கோவிந்தன்குடக்கூத்தன் கோவலனென்றென்றேகுனித்து
தேவும்தன்னையும் பாடியாடத்திருத்தி * என்னைக்கொண்டென்
பாவந்தன்னையும்பாறக்கைத் தெமரேழெழுபிறப்பும் *
மேவும்தன்மயமாக்கினான் வல்லனெம்பிரான்விட்டுவே. (௪)

விட்டிலங்குசெஞ்சோதித் தாமரைபாதம்கைகள்கண்கள் *
விட்டிலங்குகருஞ்சுடர் மலையேதிருவுடம்பு *
விட்டிலங்குமதியம்சீர் சங்குசக்கரம்பரிதி *
விட்டிலங்குமுடியம்மான் மதுசூதனன்தனக்கே. (௫)

மதுசூதனையன்றிமற்றிலேனென் றெத்தாலுங்கருமமின்றி *
துதிசூழ்ந்தபாடல்கள்பாடியாட நின்றூழியூழிதொறும் *

எதிர்சூழல்புக்கெனைத்தோர்பிறப்புமெனக்கேயருள்கள்செய்ய *
விதிசூழ்ந்ததாலெனக்கேலம்மான் திரிவிக்கிரமனையே. (௬)

திரிவிக்கிரமன்செந்தாமரைக்க ணெம்மானென்செங்கனிவாய் *
உருவில்பொலிந்தவெள்ளைப் பளிங்குநிறத்தனனென்றென் றுள்ளிப்
பரவிப்பணிந்து பல்லூழியூழிநின்பாதபங்கயமே *
மருவித்தொழும்மனமேதந்தாய் வல்லைகாணென்வாமனனே. (௭)

வாமனனென்மரதகவண்ணன் தாமரைக்கண்ணினன் *
காமனைப்பயந்தாய் * என்றென்றுன்கழல்பாடியேபணிந்து *
தூமனத்தனனாய்ப் பிறவித்துழதிநீங்க * என்னைத்
தீமனங்கெடுத்தா யுனக்கென்செய்கேனென்சிரீதரனே. (௮)

சிரீதரன்செய்யதாமரைக்கண்ணனென்றென் றிராப்பகல்வாய்
வெரீஇ * அலமந்துகண்கள்நீர்மல்கி வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து *
மரீஇயதீவினைமாளவின்பம்வளர வைகல்வைகல்
இரீஇ * உன்னையென்னுள்வைத்தனை யென்னிருடீகேசனே. (௯)

இருடீகேசனெம்பிரா னிலங்கையரக்கர்குலம *
முருடுதீர்த்தபிரானெம்மா னமரர்பெம்மானென்றென்று *
தெருடியாகில்நெஞ்சேவணங்கு திண்ணமறியறிந்து *
மருடியேலும்விடேல்கண்டாய் நம்பிபற்பநாபனையே. (௧௦)

பற்பநாப னுயர்வறவுயரும்பெருந்திறலோன்
எற்பரனென்னையாக்கிக் கொண்டெனக்கேதன்னைத்தந்த
கற்பகம் * என்னமுதம் கார்முகில்போலும்வேங்கடநல்
வெற்பன் * விசும்போர்பிரா னெந்தைதாமோதரனே. (௧௧)

தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை *
ஆமோதரமறிய வொருவர்க்கென்றேதொழுமவர்கள்
தாமோதரனுருவாகிய சிவற்கும்திசைமுகற்கும் *
ஆமோதரமறிய எம்மானையென்னாழிவண்ணனையே. (௧௨)

‡‡ வண்ணமாமணிச்சோதியை யமரர்தலைமகனை *
கண்ணனைநெடுமாலைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் *
பண்ணியதமிழ்மாலை யாயிரத்துள்ளிவைபன்னிரண்டும் *
பண்ணில்பன்னிருநாமப் பாட்டண்ணல்தாளணைவிக்குமே. (௧௩)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கேசவனு லெந்தமர்கள் கீழ்மே லெழுபிறப்பும்
தேசடைந்தா ரென்று சிறந்துரைத்த—வீசுபுகழ்
மாறன் மலரடியே மன்னுயிர்க்கெல் லாமுய்கைக்
காறென்று நெஞ்சே யணை. ([illegible])

அ-வது, அணைவது.

ஈச்வரன் தன்ஸம்பந்த ஸம்பத்திகளிலும் வ்யாமோஹம் பண்ணினது கண்டு ஸம்ஸாரிகளையும் தன்னுடைய ஸம்பத்திகளாகப்பண்ண வேணுமென்று அவர்களுக்கு அவனுடைய மோக்ஷப்ரதத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம், பண்-இந்தளம், தாளம்-ஏழொத்து.
சௌராஷ்டிரராகம்-அடதாளம்.

‡‡ அணைவதரவணைமேல் பூம்பாவையாகம்
புணர்வது - * இருவரவர்முதலுந்தானே *
இணைவனுமெப்பொருட்கும் வீடுமுதலாம் *
புணைவன் பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கே. (க

நீந்தும்துயர்ப்பிறவி யுட்படமற்றெவ்வெவையும் *
நீந்தும்துயரில்லா வீடுமுதலாம் *
பூந்தண்புனல்பொய்கை யானையிடர்கடிந்த *
பூந்தண்டுழா யென்தனிநாயகன்புணர்ப்பே. (உ

புணர்க்குமயனு மழிக்குமரனும் *
புணர்த்ததன்னுந்தியோ டாகத்துமன்னி *
புணர்த்ததிருவாகித் தன்மார்வில்தான்சேர் *
புணர்ப்பன்பெரும்புணர்ப் பெங்கும்புலனே. (௩

புலனைந்துமேயும் பொறியைந்துநீங்கி *
நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர் *
அலமந்துவீய வசுரரைச்செற்றான் † *
பலமுந்துசீரில் படிமினோவாதே. (௪

ஓவாத்துயர்ப்பிறவி யுட்படமற்றெவ்வெவையும் *
மூவாத்தனிமுதலாய் மூவுலகும்காவலோன் *
மாவாகியாமையாய் மீனாகிமானிடமாம் *
தேவாதிதேவபெருமா னென்தீர்த்தனே. (௫

தீர்த்தனுலகளந்த சேவடிமேல்பூந்தாமம்
சேர்த்தியவையே சிவன்முடிமேல்தான்கண்டு *
பார்த்தன்தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான்பெருமை
பேர்த்துமொருவரால் பேசக்கிடந்ததே. (௬

† "[illegible]" என்று சில ஸ்ரீகோசங்களிற்பாடம்.

இடந்திருந்துநின்றளந்து கேழலாய்க்கீழ்புக்
இடந்திடும் * தன்னுள்கரக்குமுமிழும் *
தடம்பெருந்தோளாரத்தழுவும் பாரென்னும்
மடந்தையை * மால்செய்கின்றமாலார்காண்பாரே ? (௭)

காண்பாராரெம்மீசன் கண்ணனையென்காணுமாறு - *
ஊண்பேசி லெல்லாவுலகுமோர்துற்றாற்றா *
சேண்பாலவீடோ வுயிரோமற்றெப்பொருட்கும் *
ஏண்பாலும்சோரான் பரந்துளனாமெங்குமே. (௮)

எங்குமுளன்கண்ண னென்றமகனைக்காய்ந்து - *
இங்கில்லையாலென் றிரணியன் தூண்புடைப்ப *
அங்கப்பொழுதே யவன்வீயத்தோன்றிய * என்
சிங்கப்பிரான்பெருமை யாராயும்சீர்மைத்தே. (௯)

சீர்மைகொள்வீடு சுவர்க்கநரகீறா *
ஈர்மைகொள்தேவர்நடுவா மற்றெப்பொருட்கும் *
வேர்முதலாய்வித்தாய்ப் பரந்துதனிநின்ற *
கார்முகில்போல்வண்ணனென் கண்ணனைநான்கண்டேனே ()

கண்டலங்கள்செய்ய கருமேனியம்மானை *
வண்டலம்பும்சோலை வழுதிவளநாடன் *
பண்டலையில்சொன்னதமி ழாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார் *
விண்டலையில்வீற்றிருந் தாள்வரெம்மாவீடே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அணைந்தவர்க டம்முடனே யாயனருட் காளாம்
குணந்தனையே கொண்டுலகைக் கூட்ட—இணங்கிமிக
மாசிலுப தேசஞ்செய் மாறன் மலரடியே
வீசு புகழெம்மா வீடு. (௧௮)

கூ-வது, எம்மாவீடு.

ஈச்வரன் ஆழ்வாருக்கும் அவருடைய ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளுக்கும் மோக்ஷம் ப்ரஸாதித்தற்கு உத்யோகமாயிருக்கையில் என் ப்ரீதிக்காக மோக்ஷம் ப்ரஸாதிக்க வேண்டாம். உம்முடைய ப்ரீதியினாலே ப்ரஸாதித்தருள வேண்டுமென்று கைங்கர்ய நிஷ்கர்ஷைபண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம்; பண் - முதிர்ந்தகுறிஞ்சி, தாளம்-ஏழொத்து

ஆனந்தபைரவிராகம் - ஆதிதாளம்.

‡‡ எம்மாவீட்டுத் திறமும்செப்பம் * நின்
செம்மாபாதபற்புத் தலைசேர்த்தொல்லை *
கைம்மாதுன்பம் கடிந்தபிரானே *
அம்மாவடியேன் வேண்டுவதீதே.

ஈதேயானுன்னைக் கொள்வதெஞ்ஞான்றும *
மைதோய்சோதி மணிவண்ணவெந்தாய் *
எய்தாநின்கழல் யானெய்த * ஞானக
கைதா காலக்கழிவுசெய்யேலே.

செய்யேல்தீவினையென் றருள்செய்யும் * என்
கையார்சக்கரக் கண்ணபிரானே *
ஐயார்கண்டமடைக்கிலும் நின்கழல்
எய்யாதேத்த * அருள்செய்யெனக்கே.

எனக்கேயாட்செய் யெக்காலத்துமென்று - * என்
மனக்கேவந் திடைவீடின்றிமன்னி *
தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே *
எனக்கேகண்ணனை யான்கொள்சிறப்பே.

சிறப்பில்வீடு சுவர்க்கநரகம் *
இறப்பிலெய்துகவெய்தற்க * யானும்
பிறப்பில் பல்பிறவிப்பெருமானை *
மறப்பொன்றின்றி யென்றும்மகிழ்வேனே.

மகிழ்கொள்தெய்வ முலோகமலோ[redacted] * [redacted]வையும *
மகிழ்கொள்சோதி மலர்ந்தவம்மா[redacted]ல் [redacted]லை *
மகிழ்கொள்சிந்தை சொலசெய்கை[redacted] [redacted]வின்மேல்
மகிழ்வுற்றுன்னை வணங்கவாராயே.[redacted]வாழ்த்துவனே. (௬)

வாராயுன் திருப்பாதமல[redacted] * [redacted]முகனை *
பேராதேயான் வந்தடை[redacted]டயென்றுமுதல்படைத்தாய் *
தாராதாய் * உன்னை[redacted]ளர்தெய்வமாய்க்கிளர்ந்து *
ஆராதாய் * எனக்[redacted]ன்தொல்புகழ்மாசூணுதே. (௭)

எக்காலத்தெந்[redacted]ாய் மலராதுகுவியாது *
றெக்காலத்தி[redacted] முழுதுமாய்முழுதியன்றாய் *
மிக்கார்வேத[redacted]லத் தமரர்கோன்வழிப்பட்டால் *
அக்காரக்க[redacted]த மலர்ச்சோதிமழுங்காதே. (௮)

யானேயெ[redacted]றுதிய சக்கரநல்வலத்தையாய் *
யானேயெ[redacted]ல்களிறளிப்பான் புள்ளூர்ந்துதோன்றினையே *
யானேநீ[redacted]னமே படையாக * மலருலகில்
வானே[redacted]ாயார்க்களிததாலுன் சுடர்ச்சோதிமறையதே. (௯)

ஏறே[redacted]ல்வேதத் துள்நின்றமலர்சசுடரே *
நீறே[redacted]வ்வுலகெல்லாம் படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்தாய் *
தேறே[redacted]சடையானும் நான்முகனுமிந்திரனும் *
வேறே[redacted]லறிந்தேத்த வீற்றிருத்தலிதுவியப்பே. (௧௦)

‡‡ வி[redacted]யவியப்பில்லா மெய்ஞ்ஞானவேதியனை *
விட[redacted]ர்பலர்வாழும் தடங்குருகூர்சசடகோபன் *
கெட[redacted]த்தொழுதுரைத்த வாயிரத்துளிப்பத்தும் *
கெட[redacted]ண்டுபிறப்பறுக்கு மொலிமுந்நீர்ஞாலத்தே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

எம்ம[redacted]ார் திருமலையில் ஊண்டுநின்ற மாறன்
அம்ம[redacted]ராந் தன்னி லழகர்—வடிவழகைப்
வாழ்[redacted]முடியு மடியும் படிகலனும்
இழ்மை[redacted]மறுபவித்தான் முன். (௧௨)

---

‡ "[redacted]"

ருள்அ

ர் ரு ம் ப த் து.

முடிச்சோதி.

ஈம்வான் ஆழ்வாருக்குப் ய
மோக்ஷம் ப்ரஸாதித்தற் அருளு
காக மோக்ஷம் ப்ரஸாதிக்க வே ளியிருக்கிற அழகருடைய திவ்ய
ஞலே ப்ரஸாதித்தருள வேண்டு கார்யங்களை அனுபவித்த
நிஷ்கர்ஷைபண்ணின
யருளிச்செய்கிறார்.
டையொத்து.

கலிவிருத்தம்; பண் - முதிர்ந்தகுறிஞ்சி, தா *
ஆனந்தபைரவிராகம் - ஆதிதாளம்.

‡‡ எம்மாவீட்டுத் திறமும்செப்பம் * நின் ான்
செம்மாபாதபற்புத் தலைசேர்த்தொல்லை * (௧)
கைம்மாதுன்பம் கடிந்தபிரானே *
அம்மாவடியேன் வேண்டுவதீதே.

ஈதேயானுன்னைக் கொள்வதெஞ்ஞான்றும *
மைதோய்சோதி மணிவண்ணவெந்தாய் * (௨)
எய்தாநின்கழல் யானெய்த * ஞானக்
கைதா காலக்கழிவுசெய்யேலே.

செய்யேல்தீவினையென் றருள்செய்யும் * என்
கையார்சக்கரக் கண்ணபிரானே * (௩)
ஐயார்கண்டமடைக்கிலும் நின்கழல்
எய்யாதேத்த * அருள்செய்யெனக்கே.

எனக்கேயாட்செய் யெக்காலத்துமென்று * என் (௪)
மனக்கேவந் திடைவீடின்றிமன்னி *
தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே *
எனக்கேகண்ணனை யான்கொள்சிறப்பே.

சிறப்பில்வீடு சுவர்க்கநரகம் *
இறப்பிலெய்துகவெய்தற்க * யானும்
பிறப்பில் பல்பிறவிப்பெருமானை *
மறப்பொன்றின்றி யென்றும்மகிழ்வேனே. பனிமி

ஓதுவாரோத்தெல்லா மெவ்வுலகத்தெவ்வெவையும் *
சாதுவாய்நின்புகழின் தகையல்லால்பிறிதில்லை *
போதுவாழ்புனந்துழாய் முடியினாய் * பூவின்மேல்
மாதுவாழ்மார்பினா யென்சொல்லியான்வாழ்த்துவனே. (௬)

வாழ்த்துவார்பலராக நின்னுள்ளேநான்முகனை *
மூழ்த்தநீருலகெல்லாம் படையென்றுமுதல்படைத்தாய் *
கேழ்த்தசீரரன்முதலாக் கிளர்தெய்வமாய்க்கிளர்ந்து *
சூழ்த்தமரர்துதித்தா லுன்தொல்புகழ்மாசூணாதே. (௭)

மாசூணாச்சுடருடம்பாய் மலராதுகுவியாது *
மாசூணாஞானமாய் முழுதுமாய்முழுதியன்றாய் *
மாசூணாவான்கோலத் தமரர்கோன்வழிப்பட்டால் *
மாசூணாவுனபாத மலர்சசோதிமழுங்காதே. (௮)

மழுங்காதவைநுதிய சக்கரநல்வலத்தையாய் *
தொழுங்காதல்களிறளிப்பான் புள்ளூர்ந்துதோன்றினையே *
மழுங்காதஞானமே படையாக * மலருலகில்
† தொழும்பாயார்க்களித்தா லுன் சுடர்ச்சோதிமறையாதே. (௯)

மறையாயநால்வேதத் துள்நின்றமலர்ச்சுடரே *
முறையாலிவ்வுலகெல்லாம படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்தாய் *
பிறையேறுசடையானும் நான்முகனுமிந்திரனும் *
இறையாதலறிந்தேத்த வீற்றிருத்தலிதுவியப்பே. (௧௦)

‡‡ வியப்பாயவியப்பில்லா மெய்ஞ்ஞானவேதியனை *
சயப்புகழார்பலர்வாழும் தடங்குருகூர்ச்சடகோபன் *
துயக்கின்றித்தொழுதுரைத்த வாயிரத்துளிப்பத்தும் *
உயக்கொண்டுபிறப்பறுக்கு மொலிமுந்நீர்ஞாலத்தே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முடியார் திருமலையில் மூண்டுநின்ற மாறன்
அடிவாரந் தன்னி லழகர்—வடிவழகைப்
பற்றி முடியு மடியும் படிகலனும்
முற்று மநுபவித்தான் முன். (௩௪)

---

† தொழும்பு - அடிமை.

௨-வது, முந்நீர்ஞாலம்.

[illegible] திவ்யவௌதார்யத்தை பரிபூர்ணமாக அநுபவிக்கைக்கு [illegible] ஹேது தம்முடைய கரணசங்கோசமென்று [illegible] வ்யாமோஹப்பட்டு நிற்க, ஸர்வேச்வரன் (யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே) இதில் நித்யஸூரிகளுக்கும் அபரிச்சேத்யமான [illegible] ஸ்வபாவம் இதற்கு ஹேது கரணஸங்கோசமென்று வ்யாமோஹப்படவேண்டாம். திருமலையிலே ஸர்வஸுலபனும் நிற்கிற [illegible] யநுபவியுமென்று வ்யாமோஹம் தீர்த்ததனை அருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம், பண்-சீகாமரம், தாளம் - ஏழொத்து.

முகாரிராகம் - அடதாளம்.

‡‡ § முந்நீர்ஞாலம்படைத்த வெம்முகில்வண்ணனே *
அந்நாள்நீதந்த வாக்கையின்வழியுழல்வேன் *
வெந்நாள்நோய்வீய வினைகளைவேரறப்பாய்ந்து *
எந்நாள்யானுன்னை யினிவந்துகூடுவனே. (௧)

வன்மாவையமளந்த எம்வாமனா * நின்
பன்மாமாயப்பல்பிறவியில் படிகின்றயான் *
தொன்மாவல்வினைத் தொடர்களைமுதலரிந்து *
நின்மாதாள்சேர்ந்து நிற்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ. (௨)

கொல்லாமாக்கோல் கொலைசெய்து * பாரதப்போர்
எல்லாச்சேனையு மிருநிலத்தவித்தவெந்தாய் ! *
பொல்லாவாக்கையின் புணர்வினையறுக்கலறா *
சொல்லாய்யானுன்னைச் சார்வதோர்சூழ்ச்சியே. (௩)

சூழ்ச்சிஞானச் சுடரொளியாகி * என்றும்
ஏழ்ச்சிக்கேடின்றி யெங்கணும்நிறைந்தவெந்தாய் *
தாழ்ச்சிமற்றெங்குந் தவிர்ந்துநின்தாளிணைக்கீழ்
வாழ்ச்சி [illegible] சேரும்வகையருளாய்வந்தே. (௪)

[illegible] *
[illegible] *
[illegible]
[illegible] (௫)

[illegible]

கிற்பன்கில்லேனென்றிலன் முனநாளால் *
அற்பசாரங்க ளவைசுவைத்தகன்றொழிந்தேன் *
பற்பல்லாயிர முயிர்செய்தபரமா * நின்
நற்பொற்சோதித்தாள் நணுகுவதெஞ்ஞான்றே. (சு)

எஞ்ஞான்றுநாமிருந் திருந்திரங்கிநெஞ்சே *
மெய்ஞ்ஞானமின்றி வினையியல்பிறப்பழுந்தி *
எஞ்ஞான்றுமெங்கு மொழிவறநிறைந்துநின்ற *
மெய்ஞ்ஞானச்சோதிக் கண்ணனைமேவுதுமே. (எ)

மேவுதுன்பவினைகளை விடுத்துமிலேன் *
ஓவுதலின்றி யுன்கழல்வணங்கிற்றிலேன் *
பாவுதொல்சீர்க்கண்ணா என்பரஞ்சுடரே *
கூவுகின்றேன்காண்பா னெங்கெய்தக்கூவுவனே. (அ)

கூவிக்கூவிக் கொடுவினைத்தூற்றுள்நின்று *
பாவியேன்பலகாலம் வழிதிகைத்தலமருகின்றேன் *
மேவியன்றாநிரைகாத்தவனுலகமெல்லாம்
தாவியவம்மானை * எங்கினித்தலைப்பெய்வனே. (கூ)

தலைப்பெய்காலம் நமன்றமர்பாசம்விட்டால் *
அலைப்பூணுண்ணு மவ்வல்லலெல்லாமகல *
கலைப்பல்ஞானத்தென் கண்ணனைக்கண்டுகொண்டு *
நிலைப்பெற்றென்னெஞ்சம் பெற்றதுநீடுயிரே. (க0)

‡‡ உயிர்களெல்லா வுலகமுமுடையவனை *
குயில்கொள்சோலைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் *
† செயிரில்சொல்லிசைமாலை யாயிரத்துளிப்பத்தும் *
உயிரின்மேலாக்கை யூனிடையொழிவிக்குமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முன்னை மழகரெழில் மூழ்குங் குருகையர்கோன்
இன்ன வனுவென்ன வெனக்கரிதாய்த்—தென்னக்
காணக் குறையின் கலக்கத்தைக் [illegible]
ஒருமைப் படுத்தா னொழித்து. ([illegible])

---

† செயிர் - குற்றம்: [illegible] - [illegible].

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR :: MADRAS-90

௩-வது, ஒழிவில்காலம்

திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ஸகலவித கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையை யருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம், பண் - பழந்தக்கராகம், தாளம் - ஏழொத்து.
சௌராஷ்டிராகம் - அடதாளம்.

‡‡ ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய்மன்னி *
வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டும்நாம் *
தெழிகுரலருவித் திருவேங்கடத்து - *
எழில்கொள்சோதி யெந்தைதந்தைதந்தைக்கே. (௧)

எந்தைதந்தைதந்தை தந்தைதந்தைக்குமு
மூந்தை * வானவர் வானவர்கோனொடும் *
சிந்துபூமகிழும் திருவேங்கடத்து - *
அந்தமில்புகழ்க் காரெழிலண்ணலே (௨)

அண்ணல்மாயனணிகொள்செந்தாமரைக்
கண்ணன் * செங்கனி வாய்க்கருமாணிக்கம் *
‡ தெண்ணிறைச்சுனைநீர்த் திருவேங்கடத்து - *
எண்ணில்தொல்புகழ் வானவரீசனே (௩)

ஈசன்வானவர்க் கென்பனென்றால் * அது
தேசமோதிருவேங்கடத்தானுக்கு *
நீசனேன்நிறைவொன்றுமிலேன் * என்கண்
பாசம்வைத்த பரஞ்சுடர்ச்சோதிக்கே. (௪)

சோதியாகியெல்லா வுலகும்தொழும் *
ஆதிமூர்த்தியென்றா லளவாகுமோ *
வேதியர்முழு வேதத்தமுதத்தை *
தீதில்சீர்த் திருவேங்கடத்தானையே. (௫)

[illegible] † கடங்கள் மெய்ம்மேல்வினைமுற்றவும் *
[illegible] தங்கட்கு நல்லனவேசெய்வார் *
[illegible]
[illegible] (௬)

[illegible]
[illegible]

சுமந்துமாமலர் நீர்சுடர்தீபம்கொண்டு - *
அமர்ந்துவானவர் வானவர்கோனொடும் *
நமன்றெழும் திருவேங்கடம்நங்கட்கு *
சமன்கொள்வீடு தரும்தடங்குன்றமே. (௭)

‡‡ குன்றமேந்திக் குளிர்மழைகாத்தவன் *
அன்றுஞால மளந்தபிரான் * பரன்
சென்றுசேர்திரு வேங்கடமாமலை *
ஒன்றுமேதொழ நம்வினையோயுமே. (௮)

ஓயுமூப்புப பிறப்பிறப்பு * பிணி
வீயுமாறுசெய்வான்திருவேங்கடத்
தாயன் * நாண்மலராமடித்தாமரை *
வாயுள்ளும்மனத் துள்ளும்வைப்பார்கட்கே. (௯)

வைத்தநாள்வரை யெல்லைகுறுகிச்சென்று - *
எய்த்திளைப்பதன் முன்னமடைமினோ *
பைத்தபாம்பணையான் திருவேங்கடம் *
மொய்த்தசோலைமொய பூந்தடம்தாழ்வரே (௧௦)

‡‡ தாள்பரப்பி மண்தாவியவீசனை *
நீள்பொழில்குரு கூர்ச்சடகோபன்சொல் *
கேழிலாயிரத் திப்பத்தும்வல்லவர் *
வாழ்வர்வாழ்வெய்தி ஞாலம்புகழவே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஒழிவிலாக் கால முடனாகி மன்னி
வழுவிலா வாட்செய்ய மாலுக்—கெழுமி [illegible]
வேங்கடத்தைப் பாரித்த [illegible]
பூங்கழலை நெஞ்சே புகழ் ([illegible])

௪-வது, புகழும்.

ஸகலவித கைங்கர்ய உத்யோகத்துக்கு அநுகுணமாக ஸர்வேஶ்வரன்
ஸர்வாத்மத்தன்மையைக்காட்ட அங்கே ஸர்வவித கைங்கர்யத்தையும்
பண்ணுகைக்கிச்சித்து அதற்கு அஶக்தராய் ஸர்வேஶ்வரன்
பண்ணினமாத்ரமே போதுமென்கிற வார்த்தையாலே
வாசிககைங்கர்யம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

ஆசிரியவிருத்தம், பண் - நாட்டம், தாளம் - ஒன்பதொத்து.
எழுநுகல்யாணிராகம் - ரூபகதாளம்.

‡‡ புகழுநல்லொருவனென்கோ ¶ பொருவில்சீர்ப்பூமியென்கோ *
திகழுந்தண்பரவையென்கோ தீயென்கோவாயுவென்கோ *
நிகழுமாகாசமென்கோ நீள்சுடரிரண்டுமென்கோ *
இகழ்விலிவ்வனைத்துமென்கோ கண்ணனைக்கூவுமாறே. (௧)

கூவுமாறறியமாட்டேன் குன்றங்களனைத்துமென்கோ *
மேவுசீர்மாரியென்கோ விளங்குதாரகைகளென்கோ *
நாவியல்கலைகளென்கோ ஞானநல்லாவியென்கோ *
பாவுசீர்க்கண்ணனெம்மான் பங்கயக்கண்ணனையே. (௨)

பங்கயக்கண்ணனென்கோ பவளச்செவ்வாயனென்கோ *
அங்கதிரடியனென்கோ அஞ்சனவண்ணனென்கோ *
செங்கதிர்முடியனென்கோ திருமறுமார்வனென்கோ *
சங்குசக்கரத்தனென்கோ சாதிமாணிக்கத்தையே. (௩)

சாதிமாணிக்கமென்கோ ‖ சவிகொள்பொன்முத்தமென்கோ *
சாதிநல்வயிரமென்கோ § தவிவில்சீர்விளக்கமென்கோ *
ஆதியஞ்சோதியென்கோ ஆதியம்புருடனென்கோ *
ஆதுமில்காலத்தெந்தை யச்சுதனமலனையே. (௪)

அச்சுதனமலனென்கோ அடியவர்வினைகெடுக்கும் *
நச்சுமாமருந்தமென்கோ நலங்கடலமுதமென்கோ *
அச்சுவைக்கட்டியென்கோ அறுசுவையடிசிலென்கோ *
நெய்ச்சுவைத்தேறலென்கோ கனியென்கோபாலென்கேனோ. (௫)

பாலென்கோநான்குவேதப் பயனென்கோ * சமயநீதி
நூலென்கோ நுடங்குகேள்விஇசையென்கோ * இவற்றுள்நல்ல
மேலென்கோ வினையின்மிக்க பயனென்கோ * கண்ணனென்கோ
மாலென்கோமாயனென்கோ வானவராதியையே. (௬)

¶ பொருவில் - ஒப்பில்லாத. ‖ சவி - ஒளி. § தவிவில் - விச்சேதம்.

வானவராதியென்கோ வானவர்தெய்வமென்கோ *
வானவர்போகமென்கோ வானவர்முற்றுமென்கோ *
ஊனமில்செல்வமென்கோ வூனமில்சுவர்க்கமென்கோ *
ஊனமின்மோக்கமென்கோ வொளிமணிவண்ணனையே. (௭)

ஒளிமணிவண்ணனென்கோ வொருவனென்றேத்தநின்ற *
நளிர்மதிச்சடையனென்கோ நான்முகக்கடவுளென்கோ *
அளிமகிழ்ந்துலகமெல்லாம் படைத்தவையேத்தநின்ற *
களிமலர்த்துளவனெம்மான் கண்ணனைமாயனையே. (அ)

கண்ணனைமாயன்றன்னைக் கடல்கடைந்தமுதங்கொண்ட *
அண்ணலையச்சுதனை யனந்தனையனந்தன்றன்மேல் *
நண்ணிநன்குறைகின்றானை ஞாலமுண்டுமிழ்ந்தமாலை *
எண்ணுமாறறியமாட்டேன் யாவையும்யவருந்தானே. (௯)

யாவையும்யவருந்தானா யவரவர்சமயந்தோறும் *
தோய்விலன்புலனைந்துக்குஞ் சொலப்படானுணர்வின்மூர்த்தி *
ஆவிசேருயிரினுள்ளா லாதுமோர்பற்றிலாத *
பாவனையதனைக்கூடி லவனையுமகூடலாமே. (௰)

‡‡ கூடிவண்டறையுந்தண்டார் கொண்டல்போல்வண்ணன்றன்னை
மாடலர்பொழில்குருகூர் வண்சடகோபன்சொன்ன *
பாடலோராயிரத்து ளிவையுமோர்பத்தும்வல்லார் *
வீடிலபோகமெய்தி விரும்புவராமர்மொய்த்தே. (௰௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

புகழொன்று மாலைப் பொருள்களுந் தானாய்ச்
சிகழ்கின்ற நேர்காட்டி நிற்க—மகிழ்மாறன்
எங்கு மடிமைசெய விச்சித்து வாசிகமாய்
அங்கடிமை செய்தான்மொய்ம் பால். (௨௪)

ரு-வது, மொய்ம்மாம்

பகவத்கைங்கர்யத்தில் ஆதரமுடைய ஆழ்வார் பகவத்கைங்கர்யம் பண்ணுகிறபேரைக் கொண்டாடினதும் அல்லாதபேரை நிந்தித்ததும் அருளிச்செய்கிறார்.

அறுசீராசிரியவிருத்தம், பண்-சீகாமரம், தாளம்-இடைபொத்து.
நாதநாமக்கிரியைராகம்-அடதாளம்.

‡‡ மொய்ம்மாம்பூம்பொழில்பொய்கை முதலைச்சிறைபட்டுநின்ற *
கைம்மாவுக்கருள்செய்த கார்முகில்போல்வண்ணன்கண்ணன் *
எம்மானைச்சொல்லிப்பாடி யெழுந்தும்பறந்துந்துள்ளாதார் *
தம்மால்கருமமென்சொல்லீர் தண்கடல்வட்டத்துள்ளீரே! (க)

தண்கடல்வட்டத்துள்ளாரைத் தமக்கிரையாத்தடிந்துண்ணும் *
திண்கழல்காலசுரர்க்குத் தீங்கிழைக்குந்திருமாலை *
பண்கள்தலைக்கொள்ளப்பாடிப் பறந்துங்குனித்துழலாதார் *
மண்கொளுலகில்பிறப்பார் வல்வினைமோதமலைந்தே. (உ)

மலையையெடுத்துக்கல்மாரி காத்துப்பசுநிரைதன்னை *
தொலைவுதவிர்த்தபிரானைச் சொல்லிச்சொல்லிநின்றெப்போதும் *
‡ தலையினோடாதனம்தட்டத் தடுகுட்டமாய்ப்பறவாதார் *
அலைகொள்நரகத்தழுந்திக் கிடந்துழைக்கின்ற § வம்பரே. (ங)

வம்பவிழ்கோதை பொருட்டா மால்விடையேழுமடர்த்த *
செம்பவளத்திரள்வாயன் சிரீதரன்தொல்புகழ்பாடி *
குப்பிடநட்டமிட்டாடிக் † கோகுகட்டுண்டுழலாதார் *
தம்பிறப்பால்பயனென்னே சாதுசனங்களிடையே. (ச)

சாதுசனத்தைநலியும் கஞ்சனைச்சாதிப்பதற்கு *
ஆதியஞ்சோதியுருவை யங்குவைத்திங்குப்பிறந்த *
வேதமுதல்வனைப்பாடி வீதிகள்தோறுந்துள்ளாதார் *
ஓதியுணர்ந்தவர்முன்னா என்சவிப்பார்மனிசரே. (ரு)

மனிசருமற்றும்முற்றுமாய் மாயப்பிறவிபிறந்த *
தனியன்பிறப்பிலிதன்னைத் தடங்கடல்சேர்ந்தபிரானை *
கனியைக்கரும்பினின்சாற்றைக் கட்டியைத்தேனையமுதை *
முனிவின்றியேத்திக்குனிப்பார் முழுதுணர்நீர்மையினாரே. (சு)

---

‡ [illegible] - [illegible] - [illegible].
§ வம்பர் - (புதுமைக்குப்) புதியர்.
† [illegible] - கோகுகட்டுண்டு - [illegible].

நீர்மையில் நூற்றுவர்வீய ஐவர்க்கருள்செய்துநின்று *
பார்மல்குசேனையவித்த பரஞ்சுடரைநினைந்தாடி *
நீர்மல்குகண்ணினராகி நெஞ்சம்குழைந்துநையாதே *
ஊன்மல்கிமோடுபருப்பா ருத்தமர்கட்கென்செய்வாரே. (எ)

வார்புனலந்தண்ணருவி வடதிருவேங்கடத்தெந்தை *
பேர்பலசொல்லிப்பிதற்றிப் பித்தரென்றேபிறர்கூற *
ஊர்பலபுக்கும்புகாது முலோகர்சிரிக்கநின்றாடி *
ஆர்வம்பெருகிக்குனிப்பா ரமரர்தொழப்படுவாரே. (அ)

அமரர்தொழப்படுவானை யனைத்துலகுக்கும்பிரானை *
அமரமனத்தினுள்யோகு புணர்ந்தவன்றன்னொடொன்றாக *
அமரத்துணியவல்லார்களொழிய அல்லாதவரெல்லாம் *
அமரநினைந்தெழுந்தாடி யலற்றுவதேகருமமே. (கூ)

கருமமும்கருமபலனுமாகிய காரணன்றன்னை *
திருமணிவண்ணனைச் செங்கண்மாலினைத்தேவபிரானை *
ஒருமைமனத்தினுள்வைத் துள்ளங்குழைந்தெழுந்தாடி *
பெருமையும்நாணும்தவிர்ந்து பிதற்றுமின்பேதைமைதீர்ந்தே. (௰)

‡‡ தீர்ந்தவடியவர்தம்மைத் திருத்திப்பணிகொள்ளவல்ல *
ஆர்ந்தபுகழச்சுதனை யமரர்பிரானையெம்மானை *
வாய்ந்தவளவயல்சூழ் தண்வளங்குருகூர்ச்சடகோபன் *
நேர்ந்தவோராயிரத்திப்பத் தருவினைநீறுசெய்யுமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மொய்ம்பாரு மாலுக்கு முன்னடிமை செய்துவப்பால்
அன்பாலாட் செய்பவரை யாதரித்தும்—அன்பிலா
மூடரை நிந்தித்து மொழிந்தருளு மாறன்பால்
தேடரிய பத்திநெஞ்சே செய். ([illegible])

௬-வது, செய்யதாமரை.

கைங்கர்யத்துக்கு பரவ்யூஹ விபவாந்தர்யாமிகளைக்காட்டில் அர்ச்சாவதாரமே சுலபவிஷயமென்றதை யருளிச்செய்கிறார்.

எழுசீராசிரியவிருத்தம், பண்-தக்கராகம், தாளம்-எழொத்து.
சௌராஷ்டிரராகம்-அடதாளம்.

‡‡ செய்யதாமரைக்கண்ணனா யுலகேழுமுண்டவவன்கண்டீர் *
வையம்வானம்மனிசர்தெய்வம் மற்றும்மற்றும்மற்றும்முற்றுமாய் *
செய்யசூழ்சுடர்ஞானமாய் வெளிப்பட்டிவைபடைத்தான் * பின்னும்
மொய்கொள்சோதியோடாயினா னொருமூவராகியமூர்த்தியே. (௧)

மூவராகியமூர்த்தியை முதல்மூவர்க்குமுதல்வன்றன்னை *
சாபமுள்ளனநீக்குவானைத தடங்கடல்கிடந்தான்றன்னைத் *
தேவதேவனைத்தென்னிலங்கை யெரியெழச்செற்றவில்லியை *
பாவநாசனைப் பங்கயத்தடங்கண்ணனைப்பரவுமினோ. (௨)

பரவிவானவரேத்தநின்ற பரமனைப்பரஞ்சோதியை *
குரவைகோத்தகுழகனை மணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை *
அரவமேறியலைகடலமரும் துயில்கொண்டவண்ணலை *
இரவுநன்பகலும்விடாதென்று மேத்துதல்மனம்வைம்மினோ. (௩)

வைம்மின்நும்மனத்தென்று யானுரைக்கின்றமாயவன்சீர்மையை *
எம்மனோர்களுரைப்பதென் ? அதுநிற்கநாடொறும் * வானவர்
தம்மையாளுமவனும் நான்முகனும்சடைமுடியண்ணலும் *
செம்மையாலவன்பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத்தித்திரிவரே. (௪)

திரியும்காற்றோடகல்விசும்பு திணிந்தமண்கிடந்தகடல் *
எரியும்தீயோடிருசுடர்தெய்வம் மற்றும்மற்றும் முற்றுமாய் *
கரியமேனியன்செய்யதாமரைக்கண்ணன்கண்ணன் விண்ணோரிறை *
சுரியும்பல்கருங்குஞ்சியெங்கள் சுடர்முடியண்ணல்தோற்றமே. (௫)

தோற்றக்கேடவையில்லவனுடையா னவனொருமூர்த்தியாய் *
சீற்றத்தோடருள்பெற்றவனடிக்கீழ்ப் புகநின்றசெங்கண்மால் *
நாற்றத்தோற்றச்சுவையொலி † உறலாகிநின்ற * எம்வானவ
ரேற்றையேயன்றி மற்றொருவரையானிலேனெழுமைக்குமே. (௬)

எழுமைக்குமெனதாவிக்கின்னமுதத்தினை * எனதாருயிர்
கெழுமியகதிர்ச்சோதியை மணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை *
விழுமியமாமுனிவர்விழுங்கும் கன்னற்கனியினை *
தொழுமின்றூயமனத்தராய் இறையுநில்லா துயரங்களே (௭)

† உறல் - ஸ்பர்சம்.

துயரமேதருதுன்பவின்ப வினைகளாயவையல்லனாய் *
உயரநின்றதோர்சோதியா யுலகேழுமுண்டுமிழ்ந்தான்றன்னை *
அயரவாங்குநமன்றமர்க் கருநஞ்சினையச்சுதன்றன்னை *
தயரதற்குமகன்றன்னையன்றி மற்றிலேன்றஞ்சமாகவே. (அ)

தஞ்சமாகியதந்தைதாயொடு தானுமாயவையல்லனாய் *
எஞ்சலிலமரர்குலமுதல் மூவர்தம்முள்ளுமாதியை *
அஞ்சிநீருலகத்துள்ளீர்க ளவனிவனென்றுகூழேன்மின் *
நெஞ்சினால்நினைப்பானெவ னவனாகும்நீள்கடல்வண்ணனே. (௯)

கடல்வண்ணன்கண்ணன் விண்ணவர்கருமாணிக்கமெனதாருயிர்
படவரவினணைக்கிடந்த பரஞ்சுடர், பண்டுநூற்றுவர் *
அடவரும்படைமங்க ஐவர்கட்காகிவெஞ்சமத்து * அன்றுதேர்
கடவியபெருமான்கனைகழல் காண்பதென்றுகொல்கண்களே. ()

‡‡ கண்கள்காண்டற்கரியனாய்க கருத்துக்குநன்றுமெளியனாய்
மண்கொள்ஞாலத்துயிர்க்கெல்லா மருள்செய்யும்வானவரீசனை *
பண்கொள்சோலைவழுதிநாடன் குருகைக்கோன்சடகோபன்சொல் *
பண்கொளாயிரத்திப்பத்தால் பத்தராகக்கூடும்பயிலுமினே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

செய்ய பரத்துவமாய்ச் சீரார் வியூகமாய்த்
துய்ய விபவமுமாய்த் தோன்றிவற்றுள்—எய்துமவர்க்
கிந்நிலத்தி லர்ச்சாவ தார மெளிதென்றான்
பன்னுதமிழ் மாறன் பயின்று. (௨௭)

எ-வது, பயிலும் சுடரொளி.

பகவத்கைங்கர்யம் பண்ணுகிறபேர்கள் நமக்கு ஸ்வாமிகளென்று
பாகவதசேஷத்வ மருளிச்செய்கிறார்.

கலித்துறை, பண் - [illegible], தாளம் - [illegible]
[illegible]ராகம் - அடதாளம்

‡‡ பயிலுஞ்சுடரொளிமூர்த்தியைப் பங்கயக்கண்ணனை *
பயிலவினியநம்பாற்கடல்சேர்ந்தபரமனை *
பயிலுந்திருவுடையார் யவரேலுமவர்கண்டீர் *
பயிலும்பிறப்பிடைதோறெம்மை யாளும்பரமரே.

ஆளும்பரமனைக்கண்ணனை யாழிப்பிரான்றன்னை *
தோளுமோர்நான்குடைத் தூமணிவண்ணனெம்மான்றன்னை *
தாளும்தடக்கையும்கூப்பிப் பணியுமவர்கண்டீர் *
நாளும்பிறப்பிடைதோ றெம்மையாளுடைநாதரே. (௨)

நாதனைஞாலமும்வானமு மேத்தும்நறுந்துழாய்ப்
போதனை * பொன்னெடும் சக்கரத்தெந்தைபிரான்றன்னை *
பாதம்பணியவல்லாரைப் பணியுமவர்கண்டீர்
ஓதும்பிறப்பிடைதோ றெம்மையாளுடையார்களே. (௩)

உடையார்ந்தவாடையன் கண்டிகையன்உடைநாணினன் *
புடையார்பொன் னூலினன் பொன்முடியன், மற்றும்பல்கலன் *
நடையாவுடைத்திருநாரணன் தொண்டர்தொண்டர்கண்டீர் *
இடையார்பிறப்பிடைதோ றெமக்கெம்பெருமக்களே. (௪)

பெருமக்களுள்ளவர் தம்பெருமானை * அமரர்கட்
கருமையொழிய அன்றாரமுதூட்டியவப்பனை *
பெருமைபிதற்றவல்லாரைப் பிதற்றுமவர்கண்டீர் *
வருமையுமிம்மையும் நம்மையளிக்கும்பிராக்களே. (௫)

அளிக்கும்பரமனைக்கண்ணனை யாழிப்பிரான்றன்னை *
துளிக்குநறுங்கண்ணித் தூமணிவண்ணனெமமான்றன்னை *
ஒளிக்கொண்டசோதியை யுள்ளத்துக்கொள்ளுமவர்கண்டீர் *
சலிப்பின்றியாண்டெம்மைச் சன்மசன்மாந்தரங்காப்பரே. (௬)

சன்மசன்மாந்தரங்காத் தடியார்களைக்கொண்டுபோய் *
தன்மைபெறுத்தித் தன்தாளிணைக்கீழ்க்கொள்ளுமப்பனை *
தொன்மைபிதற்றவல்லாரைப் பிதற்றுமவர்கண்டீர் *
நன்மைபெறுத்தெம்மை நாளுய்யக்கொள்கின்றநம்பரே. (௭)

நம்பனைஞாலம்படைத்தவனைத் திருமார்பனை *
உம்பருலகினில்யார்க்கு முணர்வரியான்றன்னைக் *
கும்பிநரகர்களேத்துவரே லு மவர்கண்டீர் *
எம்பல்பிறப்பிடைதோ றெம்தொழுகுலந்தாங்களே. (௮)

குலந்தாங்குசாதிகள் நாலிலுங்கீழிழிந்து * எத்தனை
நலந்தானிலாதசண்டாளசண்டாளர்களாகிலும் *
வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்காளென்றுள்
கலந்தாரடியார் தம்மடியாரெம்மடிகளே.

1824
அடியார்ந்தவையமுண் டாலிலையன்னவசஞ்செய்யும் *
படியாதுமில்குழவிப் படியெந்தைபிரான்றனக்கு - *
அடியாரடியார்தம் மடியாரடியார்தமக் *
கடியாரடியார்தம் * அடியாரடியோங்களே. (கய)

‡‡ அடியோங்குநூற்றுவர்வீய அன்றைவர்க்கருள்செய்த
நெடியோனை * தென்குருகூர்ச் சடகோபன்குற்றேவல்கள் *
அடியார்ந்தவாயிரத்துள் ளிவைபத்தவன்தொண்டர்மேல்
முடிவு * ஆரக்கற்கிற்கில் சன்மம்செய்யாமைமுடியுமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பயிலுந் திருமால் பதந்தன்னி னெஞ்சம
தயலுண்டு நிற்கு மதியர்க்—கியலுடனே
ஆளானார்க் காளாகு மாற னடியதனில்
ஆளாகார் சன்மமுடியா. (உஎ)

அ-வது, முடியானே.

பாகவதசேஷத்வம் ப்ரதிபாதித்த ஆழ்வார் இந்த பாகவத சேஷத்வம் பரஸ்பர போதாத்துக்கு உபயுக்தமாகாமல் பகவத் குணஸ்மாரகமாய் அக்குணானுபவத்தில் ஓரோரிந்த்ரியமேபஞ்சேந்திரியக்குத்யங்களை யாசைப்பட்டதென அருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம், பண் - இந்தளம், தாளம் - ஏழொத்து.
சுத்தபைரவிராகம்- ஆதிதாளம்.

‡‡ முடியானே மூவுலகும்தொழுதேத்துஞ்சீ
ரடியானே * ஆழ்கடலைக் கடைந்தாய்புள்ளூர்
கொடியானே * கொண்டல்வண்ணா அண்டத்தும்பரில்
நெடியானே * என்றுகிடக்குமென்னெஞ்சமே. (க)

நெஞ்சமேநீணகராக விருந்தவென்
தஞ்சனே * தண்ணிலங்கைக் கிறையைச்செற்ற
நஞ்சனே * ஞாலங்கொள்வான் குறளாகிய
வஞ்சனே * என்னுமெப்போதுமென்வாசகமே.

வாசகமேயேத்த வருள்செய்யும்வானவர்தம்
நாயகனே * நாளிளந் திங்களைக்கோள்விடுத்து *
வேயகம்பால்வெண்ணெய் தொடுவுண்டவானாயர்
தாயவனே * என்று தடவுமென்கைகளே. (௩)

கைகளாலாரத் தொழுதுதொழுதுன்னை *
வைகலும்மாத்திரைப்போது மோர்வீடின்றி
பைகொள்பாம்பேறி யுறைபரனே * உன்னை
மெய்கொள்ளக்காண விரும்புமென்கண்களே. (௪)

கண்களால்காண வருங்கொலென்றாசையால் *
மண்கொண்டவாமன னேறமகிழ்ந்துசெல் *
பண்கொண்டபுள்ளின் சிறகொலிபாவித்து *
திண்கொள்ளவோர்க்கும் கிடந்தென்செவிகளே. (௫)

செவிகளாலார நின்கீர்த்திக்கனியென்னும்
கவிகளே * காலப்பண் டேனுரைப்பத்துற்று *
புவியின்மேல்பொன்னெடும் சக்கரத்துன்னையே *
அவிவின்றியாதரிக்கு மெனதாவியே. (௬)

ஆவியேயாரமுதே யென்னையாளுடை *
தூவியம்புள்ளுடையாய் சுடர்நேமியாய் *
பாவியேனெஞ்சம் புலம்பப்பலகாலும் *
கூவியும்காணப்பெறே னுனகோலமே. (௭)

கோலமேதாமரைக் கண்ணதோரஞ்சன
நீலமே * நின்றெனதாவியையீர்கின்ற
சீலமே * சென்றுசெல்லாதனமுன்னிலாம்
காலமே * உன்னை யெந்நாள்கண்டுகொள்வனே. (௮)

கொள்வன்நான்மாவலி மூவடிதாவென்ற
கள்வனே * கஞ்சனை வஞ்சித்துவாணனை
உள்வன்மைதீர * ஓராயிரந்தோள் துணித்த
புள்வல்லாய் * உன்னை யெஞ்ஞான்றுபொருந்துவனே. (௯)

பொருந்தியமாமருதி னிடைபோயவெம்
பெருந்தகாய் * உன்கழல்காணியபேதுற்று *
வருந்திநான்வாசகமாலைகொண்டுன்னையே

‡‡ புலம்புசீர்ப்பூமி யளந்தபெருமானை *
நலங்கொள்சீர் நன்குருகூர்ச்சடகோபன் * சொல்
வலங்கொண்டவாயிரத்துள் ளிவையுமோர்பத்
திலங்குவான் * யாவருமேறுவர்சொன்னாலே.. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முடியாத வாசைமிக முற்று கரணங்கள்
அடியார் தமைவிட் டவன்பால்—படியா, வொன்
றொன் றின் செயல்விருமப வுள்ளமெலாந் தாம்விரும்பத்
துன்னியதே மாறன்றன் சொல். (உ௮)

௯-வது, சொன்னால்.

பகவத்குணானுபவத்திலே ஆசையுடைய ஆழ்வார் லௌகிகரைப்பார்த்து இதரஸ்தோத்ரம்பண்ணினா லென்னுண்டாகிறது? என்னோடேகூட ஸ்ரீயஃபதியை ஸ்தோத்திரம் பண்ணினால் ஸர்வாபீஷ்டங்களு முண்டாமென்றதை யருளிச்செய்கிறார்.

கலித்துறை, பண் - முதிர்ந்தகுறிஞ்சி, தாளம் - ஏழொத்து.

ஸஹானாராகம் - ஆதிதாளம்.

‡‡ சொன்னால்விரோதமிது, ஆகிலும்சொல்லுவன்கேண்மினோ *
என்னாவிலின்கவி யாதொருவர்க்கும்கொடுக்கிலேன் *
தென்னாதெனாவென்று வண்டுமுரல்திருவேங்கடத்து *
என்னானையென்னப்ப னெம்பெருமானுளனாகவே. (௧)

உளனாகவேயெண்ணித் தன்னையொன்றாகத்தன்செல்வத்தை *
வளனாமதிக்கு மிம்மானிடத்தைக்கவிபாடியென் ? *
குளனார்கழனிசூழ் கண்ணன்குறுங்குடிமெய்ம்மையே *
உளனாயவெந்தையை யெந்தைபெம்மானையொழியவே. (௨)

ஒழிவொன்றில்லாத பல்லூழிதோறூழி நிலாவப்போம் *
வழியைத்தரும் நங்கள் வானவரீசனை நிற்கப்போய் *

கழியமிகநல்லவான்கவிகொண்டு புலவீர்காள் *
இழியக்கருதி யோர்மானிடம்பாடலென்னாவதே. (௩)

என்னாவதெத்தனை நாளைக்குப்போதும்புலவீர்காள்
மன்னாமனிசரைப்பாடிப படைக்கும்பெரும்பொருள் *
மின்னார்மணிமுடி விண்ணவர்தாதையைப்பாடினால் *
தன்னாகவேகொண்டு சன்மம்செய்யாமையும் கொள்ளுமே. (௪)

கொள்ளும்பயனில்லைக் குப்பைகிளர்த்தன்னசெல்வத்தை *
வள்ளல்புகழ்ந்து நும்வாய்மையிழக்குமபுலவீர்காள் *
கொள்ளக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாம்தரும்கோதில் * என்
வள்ளல்மணிவண்ணன்றன்னைக் கவிசொல்லவம்மினோ. (௫)

வம்மின்புலவீர் நும்மெய்வருத்திக்கைசெய்துய்மினோ *
இம்மன்னுலகினில் செல்வரிபபோதில்லைநோக்கினோம் *
நும்மின்கவிகொண்டு நும்நுமிட்டாதெய்வமேத்தினால் *
செம்மின்சுடர்முடி யென்திருமாலுக்குச்சேருமே. (௬)

சேரும்கொடைபுக ழெல்லையிலானை * ஓராயிரம
பேருமுடையபிரானையல்லால் மற்றுயான்கிலேன் *
மாரியனையகை மால்வரையொக்கும்திண்டோளென்று *
பாரிலோர் † பற்றையைப் பச்சைப்பசும்பொய்கள்பேசவே. (௭)

வேயின்மலிபுரைதோளி பின்னைக்குமணாளனை
ஆயபெரும்புக ழெல்லையிலாதனபாடிப்போய் *
காயம்கழித்து அவன்தாளிணைக்கீழ்ப்புகுங்காதலன் *
மாயமனிசரையென் சொலலவல்லேனென்வாய்கொண்டே. (௮)

வாய்கொண்டுமானிடம் பாடவந்தகவியேனல்லேன் *
ஆய்கொண்டசீர்வள்ள லாழிப்பிரானெனக்கேயுளன் *
சாய்கொண்டவிம்மையும்சாதித்து வானவர்நாட்டையும் *
நீகண்டுகொள்ளென்று வீடும்தரும்நின்றுநின்றே. (௯)

நின்றுநின்றுபலநாளுய்க்கு மிவ்வுடல்நீங்கிப்போய் *
சென்றுசென்றாகிலும்கண்டு சன்மங்கழிப்பானெண்ணி *
ஒன்றியொன்றியுலகம்படைத்தான் கவியாயினேற்கு *
என்றுமென்றுமினி மற்றொருவர்கவியேற்குமே. (௰)

† [illegible]

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHAIYER LIBRARY,
BESANT NAGAR : MADRAS-90.

‡‡ ஏற்கும்பெரும்புகழ் வானவரீசன் கண்ணன்றனக்கு - *
ஏற்கும்பெரும்புகழ் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
ஏற்கும்பெரும்புக ழாயிரத்துள்ளிவையுமோர்பத்து - *
ஏற்கும்பெரும்புகழ் சொல்லவல்லார்க்கில்லைசன்மமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

சொன்னாவில் வாழ்புலவீர் சோறு கூறைக்காக
மன்னாத மானிடரை வாழ்த்துதலால்—என்னாகும்
என்னுடனே மாதவனை யேத்து மெனுங்குருகூர்
மன்னருளான் மாறன்சன் மம். (௨௧)

௧௦-வது, சன்மம்பலபல.

இதரஸ்துதி பண்ணுகிற கவிகளை பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவர்த்திக்கும்படி
உத்யோகித்து அவர்கள்புத்தி திரும்பாதபடியாலே அவர்கள்
போலன்றி ஸகல ப்ரகாரத்தாலும் ஸர்வேச்வரன் ஆச்ரயிக்
கையாலே தமக்கொருகுறையின்றி ஸர்வாபீஷ்டமுண்
டாச்சுதென அருளிச்செய்கிறார்.

அறுசீராசிரியவிருத்தம், பண்-நாட்டம், தாளம்-ஏழொத்து.
அடாணாராகம்-திரிபுடைதாளம்.

‡‡ சன்மம்பலபலசெய்து வெளிப்பட்டுசசங்கொடுசக்கரம்வில் *
ஒண்மையுடையவுலக்கையொள்வாள் தண்டுகொண்டுபுள்ளூர்ந்து* உலகில்
வன்மையுடையவரக்க ரசுரரைமாளப்படைபொருத *
நன்மையுடையவன்சீர் பரவப்பெற்றநானோர்குறைவிலனே. (௧)

குறைவில்தடங்கடல்கோளரவேறித்தன் கோலசசெந்தாமரைக்கண் *
உறைபவன்போலவோர்யோகுபுணர்ந்த வொளிமணிவண்ணன்கண்ணன் *
கறையணிமூக்குடைப்புள்ளைக்கடாவியசுரரைக்காய்ந்தவம்மான் *
நிறைபுகழேத்தியும்பாடியுமாடியும் யானொருமுட்டிலனே. (௨)

முட்டில்பல்போகத்தொருதனிநாயகன் மூவுலகுக்குரிய *
கட்டியைத்தேனையமுதை நன்பாலைக்கனியைக்கரும்புதன்னை *
மட்டவிழ்தண்ணந்துழாய்முடியானை வணங்கியவன்றிறத்துப்
பட்டபின்னை * இறையாகிலும் யானென்மனத்துப்பரிவிலனே. (௩)

பரிவின்றிவாணனைக்காத்துமென் றன்றுபடையொடும்வந்தெதிர்ந்த
திரிபுரஞ்செற்றவனும்மகனும் பின்னுமங்கியும்போர்தொலைய *
பொருசிறைப்புள்ளைக்கடாவிய மாயனையாயனைப்பொற்சக்கரத்
தரியினை * அச்சுதனைப்பற்றி யானிறையேனுமிடரிலனே.

இடரின்றியேயொருநாளொருபோழ்தி லெல்லாவுலகும்கழிய *
படிர்புகழ்ப்பார்த்தனும் வைதிகனுமுடனேறத்திண்டேர்கடவி *
சுடரொளியாய்நின்றதன்னுடைச்சோதியில்வைதிகன்பிள்ளைகளை *
உடலொடும்கொண்டு கொடுத்தவனைப்பற்றியொன்றும்துயரிலனே.

துயரில்சுடரொளிதன்னுடைச்சோதி நின்றவண்ணம்நிற்கவே *
துயரில்மலியும்மனிசர்பிறவியில் தோன்றிக்கண்காணவந்து *
துயரங்கள்செய்து தன்தெய்வநிலையுலகில்புகவுய்க்குமம்மான் *
துயரமில்சீர்க்கண்ணன்மாயன்புகழ்துற்றயானோர் துன்பமிலனே. ()

துன்பமுமின்பமுமாகிய செய்வினையாயுலகங்களுமாய் *
இன்பமில்வெந்நரகாகி இனியநல்வான்சுவர்க்கங்களுமாய் *
மன்பல்லுயிர்களுமாகிப் பலபலமாயமயக்குக்களால் *
இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையானைப்பெற் றேதுமல்லலிலனே. (௭)

அல்லலிலின்பமளவிறந்தெங்கு மழகமர்சூழொளியன்
அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்க ளாகியும்நிற்குமம்மான் * [செய்
எல்லையில்ஞானத்தன் ஞானமஃதேகொண்டெல்லாக்கருமங்களும்
எல்லையில்மாயனைக்கண்ணனைத்தாள்பற்றி யானோர்துக்கமிலனே. ()

துக்கமில்ஞானச்சுடரொளிமூர்த்தி துழாயலங்கல்பெருமான் *
மிக்கபன்மாயங்களால்விகிருதம்செய்து வேண்டுமுருவுகொண்டு *
நக்கபிரானோடயன்முதலாக எல்லாருமெவையும் * தன்னுள்
ஒக்கவொடுங்கவிழுங்கவல்லானைப்பெற் றொன்றும்தளர்விலனே. ()

தளர்வின்றியேயென்றுமெங்கும் பரந்ததனிமுதல்ஞானமொன்று
அளவுடையைம்புலன்க ளறியாவகையாலருவாகிநிற்கும் * [ய் *
வளரொளியீசனைமூர்த்தியைப் பூதங்களைந்தையிருசுடரை *
கிளரொளிமாயனைக்கண்ணனைத்தாள்பற்றியானென்றும்கேடிலனே

‡‡ கேடிவிழுப்புகழ்க்கேசவனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
பாடலோராயிரத்துளிவையுமொருபத்தும் பயிற்றவல்லார்கட்கு *
நாடுநகரமும்நன்குடன்காண நலனிடையூர்திபண்ணி * [அவன்
வீடும்பெறுத்தித்தன்மூவுலகுக்கும் தருமொருநாயகமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம்பத்து - ஸம்பூர்ணம்.

சன்மம் பலசெய்து தானிவ் வுலகளிக்கும்
நன்மை யுடைமால் குணத்தை நாடோறும்—இம்மையிலே
ஏத்து இன்பம்பெற்றே னெனுமா றன்புலவீர்
[illegible] (௩௦)

நான்காம்பத்து.

க-வது, ஒருநாயகம்.

ஈவதாஸ்ரயணத்தால் தமக்கொருகுறையில்லையென்ற ஆழ்வார் அந்ய
ருடைய குறையுந்தீர்க்க வுத்யோகித்து இஹலோக ஐஸ்வர்யமும்
ஸ்வர்க்காதி போகமும் அஸ்திரம், கைவல்யாநுபவமல்பம்,
பகவதநுபவமே நிரபாயமான பரமபுருஷார்த்தமென்று
பரோபதேஸம் பண்ணினதை அருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம், பண் - நாட்டம், தாளம்-ஏழொத்து.

சுருட்டிராகம்-திரிபுடைதாளம்.

‡ ஒருநாயகமா யோடவுலகுடனாண்டவர் *
கருநாய்கவர்ந்தகாலர் சிதைகியபானையர் *
பெருநாடுகாண இம்மையிலேபிச்சை தாம்கொள்வர் *
திருநாரணன்தாள் காலம்பெறசிந்தித்துய்மினோ. (௧)

உய்மின்திறைகொணர்ந்தென்றுலகாண்டவர் * இம்மையே
தம்மின்சுவைமடவாரைப் பிறர்கொள்ளத்தாம்விட்டு *
வெம்மினொளிவெய்யில் கானகம்போய்க்குமைதின்பர்கள் *
செம்மின்முடித்திருமாலை விரைந்தடிசேர்மினோ. (௨)

அடிசேர்முடியினராகி யரசர்கள்தாம்தொழ *
இடிசேர்முரசங்கள் முற்றத்தியம்பவிருந்தவர் *
பொடிசேர்துகளாய்ப் போவர்களாதலில்நொக்கென *
கடிசேர்துழாய்முடிக் கண்ணன்கழல்கள்நினைமினோ. (௩)

நினைப்பான்புகில் கடலெக்கலில்நுண்மணலிற்பலர் *
எனைத்தோருகங்களு மிவ்வுலகாண்டுகழிந்தவர் *
மனைப்பால்மருங்கற மாய்தலல்லால்மற்றுக்கண்டிலம் *
பனைத்தாள்மதகளிறட்டவன் பாதம்பணிமினோ. (௪)

ணிமின்திருவருளென்னும் அஞ்சீதப்பைம்பூம்பள்ளி *
ணிமென்குழலா ரின்பக்கலவி யமுதுண்டார் *
துணிமுன்புநாலப் பல்லேழையர் தாமிழிப்பச்செல்வர் *
மணிமின்னுமேனி நம்மாயவன்பேர்சொல்லிவாழ்மினோ (௫)

வாழ்ந்தார்கள்வாழ்ந்தது மாமழைமொக்குளின்மாய்ந்துமாய்ந்து *
ஆழ்ந்தாரென்றல்லா லன்றுமுதலின்றறுதியா *
வாழ்ந்தார்கள்வாழ்ந்தே நிற்பரென்பதில்லை, நிற்குறில்
ஆழ்ந்தார்கடல்பள்ளி யண்ணலடியவராமினோ. (௬)

ஆமின்சுவையவை யாறோடடிசிலுண்டார்ந்தபின் *
தூமென்மொழிமடவாரிரக்கப் பின்னும்துற்றுவார் *
ஈமினெமக்கொருதுற்றென் றிடறுவராதலில் *
கோமின்துழாய்முடி யாதியஞ்சோதிகுணங்களே. (எ)

குணங்கொள்நிறைபுகழ்மன்னர் கொடைக்கடன்பூண்டிருந்து *
இணங்கியுலகுடனாக்கிலு மாங்கவனையில்லார் *
மணங்கொண்டபோகத்து மன்னியுமீள்வர்கள்மீள்வில்லை *
பணங்கொளரவணையான் திருநாமம்படிமினோ. (அ)

படிமன்னுபல்கலன் பற்றோடறுத்து ஐம்புலன்வென்று *
செடிமன்னுகாயம்செற்றார்களு மாங்கவனையில்லார் *
குடிமன்னுமின்சுவர்க்கமெய்தியு மீள்வர்கள்மீள்வில்லை
கொடிமன்னுபுள்ளுடை யண்ணல்கழல்கள்குறுகுமினோ. (கூ)

குறுகமிகவுணர்வத்தொடுநோக்கி யெல்லாம்விட்ட *
இறுகலிறப்பென்னும் ஞானிக்குமப்பயனில்லையேல் *
சிறுகநினைவதோர்பாசமுண்டாம் பின்னும்வீடில்லை *
மறுகலிலீசனைப்பற்றி விடாவிடில்வீடஃதே. (க0)

‡† அஃதேஉய்யப்புகுமாறென்று கண்ணன்கழல்கள்மேல் *
கொய்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல் † *
செய்கோலத்தாயிரம்சீர்த் தொடைப்பாடலிவைபத்தும் *
அஃகாமற்கற்பவ ராழ்துயர்போயுய்யப்பாலரே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஒருநாயகமா யுலகுக்குவானோர்
இருநாட்டிலேறியுய்க்கு மின்பம்—திரமாகா
மன்னுயிர்ப்போகத்தீது மாலடிமையேயினிதாம்
பன்னியிவைமாறனுரைப் பால். (௩க)

[illegible] பொழில் [illegible]

உ-வது, பாலனாய்.

முன்சொன்ன பரோபதேஶமும் வ்யர்த்தமாய்ப்போகையாலே தாம் பகவத்விஷயத்தில் மிகவுமபிநிவேஶத்தையடைந்து முன்புசெய்த அவதாரங்களெல்லாம்இப்பொழுது தமக்குக்காட்டவேண்டுமென்கிறதை அருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம், பண் - நட்டபாஷை, தாளம் - ஒன்பதொத்து.

ஸ்ரீராகம் - ஆதிதாளம்.

‡‡*பாலனாயேழுலகுண்டு பரிவின்றி *
ஆலிலையன்னவசஞ்செய்யு மண்ணலார் *
தாளிணைமேலணி தண்ணந்துழாயென்றே
மாலுமால் * வல்வினையேன் மடவல்லியே. (க)

வல்லிசேர்நுண்ணிடை யாய்ச்சியர்தம்மொடும் *
‡ கொல்லைமைசெய்து குரவைபிணைந்தவர் *
நல்லடிமேலணி நாறுதுழாயென்றே
சொல்லுமால் * சூழ்வினையாட்டியேன் பாவையே. (உ)

பாவியல்வேத நன்மாலைபலகொண்டு *
தேவர்கள்மாமுனிவ ரிறைஞ்சநின்ற *
சேவடிமேலணி செம்பொன்துழாயென்றே
கூவுமால் * கோள்வினையாட்டியேன் கோதையே. (ங)

கோதிலவண்புகழ் கொண்டுசமயிகள் *
பேதங்கள்சொல்லிப் பிதற்றும்பிரான்பரன் *
பாதங்கள்மேலணி பைம்பொன்துழாயென்றே
ஓதுமால் * ஊழ்வினையேன் தடந்தோளியே. (ச)

தோளிசேர்பின்னைபொருட் டெருதேழ்தழீஇக்
கோளியார் * கோவலனார் குடக்கூத்தனார் *
தாளிணைமேலணி தண்ணந்துழாயென்றே
நாளுநாள் * நைகின்றதால் என்றன்மாதரே. (ரு)

மாதர்மாமண்மடந்தை பொருட்டேனமாய் *
ஆதியங்காலத் தகலிடங்கீண்டவர் *
பாதங்கள்மேலணி பைம்பொற்றுழாயென்றே
ஓதுமால் * எய்தினளென்றன்மடந்தையே (௬)

‡ கொல்லைமை-வரம்பழிந்த செயல்.

மடந்தையை வண்கமலத்திருமாதினை *
தடங்கொள்தார்மார்பினில்வைத்தவர் தாளின்மேல் *
வடங்கொள்பூந்தண்ணந் துழாய்மலர்க்கேயிவள்
மடங்குமால் * வாணுதலீரென் மடக்கொம்பே. (எ)

கொம்புபோல்சீதைபொருட்டிலங்கைநகர் *
அம்பெரியுய்த்தவர் தாளிணைமேலணி *
வம்பவிழ்தண்ணந் துழாய்மலர்க்கேயிவள்
நம்புமால் * நானிதற்கென்செய்கேன்நங்கைமீர். (அ)

நங்கைமீர்நீரும் ஓர்பெண்பெற்றுநல்கினீர் *
எங்ஙனேசொல்லுகேன் யான்பெற்றவேழையை *
சங்கென்னும்சக்கரமென்னும துழாயென்னும் *
இங்ஙனேசொல்லு மிராப்பகலென்செய்கேன். (௯)

என்செய்கேனென்னுடைப் பேதையென்கோமளம் *
என்சொல்லு மென்வசமுமல்லள்நங்கைமீர் *
மின்செய்பூண்மார்பினன் கண்ணன்கழல்துழாய் *
பொன்செய்பூண் மென்முலைக்கென்றுமெலியுமே. (௧0)

‡‡ மெலியுநோய்தீர்க்கும் நங்கண்ணன்கழல்கள்மேல் *
மலிபுகழ்வண்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் *
ஒலிபுகழாயிரத் திப்பத்துமவல்லவா *
மலிபுகழ்வானவர்க்காவர் நற்கோவையே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பாலரைப்போற்சீழ்கிப் பரனளவில்வேட்கையால
காலத்தாற்நேசத்தாற் கைகழிந்து—சால
அரிதானபோகத்தி லாசையுற்றுநைந்தான்
குருகூரில்வந்துதித்தகோ.. (௩௨)

௩-வது, கோவை.

ஆழ்வார் அர்த்திதத்தபடியே ஏககாலத்தில் அவதாரங்களையெல்லாங்காட்டப் ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

அறுசீராசிரிய விருத்தம், பண் - தக்கேசி, தாளம் - ஏழொத்து.

ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ கோவைவாயாள்பொருட் டேற்றினெருத்தமிறுத்தாய் * மதிளிலங்கைக்
கோவைவீயச்சிலைகுனித்தாய் குலநலயானைமருப்பொசித்தாய் *
பூவைவீயாநீர்தூவிப் போதால்வணங்கேனேலும * நின்
பூவைவீயாமேனிக்குப் பூசுஞ்சாந்தென்னெஞ்சமே. (௧)

பூசுஞ்சாந்தென்னெஞ்சமே புனையுங்கண்ணியெனதுடைய *
வாசகஞ்செய்மாலையே வான்பட்டாடையுமஃதே *
தேசமானவணிகலனு மென்கைகூப்புச்செய்கையே *
ஈசன்ஞாலமுண்டுமிழ்ந்த எந்தையேகமூர்த்திக்கே. (௨)

ஏகமூர்த்தியிருமூர்த்தி மூன்றுமூர்த்திபலமூர்த்தி
யாகி * ஐந்துபூதமா யிரண்டுசுடராயருவாகி *
நாகமேறிநடுக்கடலுள் துயின்றநாராயணனே * உன்
ஆகமுற்றுமகத்தடக்கி யாவியல்லல்மாய்த்ததே. (௩)

மாய்த்தலெண்ணிவாய்முலைதந்த மாயப்பேயுயிர்
மாய்த்த * ஆயமாயனே வாமனனேமாதவா *
பூத்தண்மாலைகொண் டுன்னைப்போதால்வணங்கேனேலும் * நின்
பூத்தண்மாலைநெடுமுடிக்குப் புனையுங்கண்ணியெனதுயிரே. (௪)

கண்ணியெனதுயிர் காதல்கனகச்சோதிமுடிமுதலா
எண்ணில்பல்கலன்களு மேலுமாடையுமஃதே *
நண்ணிமூவுலகும் நவிற்றுங்கீர்த்தியுமஃதே *
கண்ணனெம்பிரானெம்மான் காலசக்கரத்தானுக்கே. (௫)

காலசக்கரத்தொடு வெண்சங்கம்கையேந்தினாய் *
ஞாலமுற்றுமுண்டுமிழ்ந்த நாராயணனேயென்றென்று *
ஓலமிட்டுநானழைத்தா லொன்றும்வாராயாகிலும் *
கோலமாமென்சென்னிக் குன்கமலமன்னகுரைகழலே. (௬)

குரைகழல்கள்நீட்டி மண்கொண்டகோலவாமனா
குரைகழல்கைகூப்புவார்கள் கூடினின்றமாயனே *
விரைகொள்பூவும்நீரும்கொண் டேத்தமாட்டேனேலும் * உன்
உரைகொள்சோதித்திருவுருவ மென்னதாவிமேலதே. (எ)

என்னதாவிமேலையா யேர்கொளேழுலகமும் *
துன்னிமுற்றுமாகிநின்ற சோதிஞானமூர்த்தியாய் *
உன்னதென்னதாவி யு மென்னதுன்னதாவியும் *
இன்னவண்ணமேநின்றா யென்றுரைக்கவல்லேனே. (அ)

உரைக்கவல்லேனல்லே னுன்னுலபபில்கீர்த்திவெள்ளத்தின் *
கரைக்கணென்றுசெல்வன்நான் † காதல்மையலேறினேன் *
புரைப்பிலாதபரமபரனே பொய்யிலாதபரஞ்சுடரே *
இரைத்துநல்லமேனமக்களேத்த யானுமேத்தினேன். (கூ)

யானுமேத்தியேழுலகும் முற்றுமேத்தி * பின்னையும்
தானுமேத்திலும் தன்னையேதவேத்தவெங்கெய்துமே *
தேனும்பாலும்கன்னலு மமுதுமாகித்தித்திப்ப *
யானுமெம்பிரானையே யேத்தினேன்யானுய்வானே. (க0)

‡‡ உய்வுபாயம்மற்றின்மைதேறிக் கண்ணனொண்கழல்கள்மேல் *
செய்யதாமரைப்பழனத் தென்னன்குருகூர்ச்சடகோபன் *
பொய்யில்பாடலாயிரத்து ளிவையும்பத்தும்வல்லார்கள் *
வையம்மன்னிவீற்றிருந்து விண்ணுமாள்வா ‡ மண்ணூடே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கோவானவீசன் குறையெல்லாந்தீரவே
ஓவாதகாலத்து வாதிதனை—மேவிக்
கழிந்தடையக்காட்டிக் கலந்தகுணமாறன்
வழுத்துதலால்வாழ்ந்ததிந்த மண். ([illegible])

---

† "கரைக்கணின்ற செல்வன்" என்று பாடாந்தரம்; அப்போது, "கரைக்கண் - செல்கின்றவன்" என்று அர்த்தம்.

‡ "மண்ணூடே" [illegible]

௪-வது, மண்ணை.

அவதாரங்களைக்காட்டி மறைந்தபடியாலே ஆழ்வார் நாயகித்தன்மையை யடைந்து மோஹித்து ஸம்பந்திலத்ருமவஸ்துக்களைப் பார்த்துக் கூப்பிடுகிறாளென்று தாய்சொல்லுவதாக வருளிச்செய்கிறார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பண் - பஞ்சமம், தாளம் - இடையொத்து.

பிலஹரிராகம் - அடதாளம்.

‡‡ மண்ணையிருந்துதுழாவி வாமனன்மண்ணிதுவென்னும்
விண்ணைத்தொழுதவன் மேவுவைகுந்தமென்றுகைகாட்டும் *
கண்ணையுள்நீர்மல்கநின்று கடல்வண்ணனென்னுமன்னே! * என்
பெண்ணைப்பெருமயல்செய்தார்க்கென்செய்கேன்பெய்வளையீரே.

பெய்வளைக்கைகளைக்கூப்பிப் பிரான்கிடக்கும்கடலென்னும்
செய்யதோர்ஞாயிற்றைக்காட்டிச் ஸ்ரீதரன்மூர்த்தியீதென்னும் *
நையுங்கண்ணீர்மல்கநின்று நாரணனென்னுமன்னே! * என்
தெய்வவுருவில்சிறுமான் செய்கின்றதொன்றறியேனே. (௨)

அறியும்செந்தீயைத்தழுவி யச்சுதனென்னும், மெய்வேவாள் *
எறியும்தண்காற்றைத்தழுவி யென்னுடைக்கோவிந்தனென்னும் *
வெறிகொள்துழாய்மலர்நாறும் வினையுடையாட்டியேன்பெற்ற *
செறிவளைமுன்கைச்சிறுமான் செய்கின்றதென்கண்ணுக்கொன்றே

ஒன்றியதிங்களைக்காட்டி யொளிமணிவண்ணனேயென்னும் *
நின்றகுன்றத்தினைநோக்கி நெடுமாலேவாவென்றுகூவும் *
நன்றுபெய்யும்மழைகாணில் நாரணன்வந்தானென்றாலும் *
என்றின்மையல்கள்செய்தா ரென்னுடைக்கோமளத்தையே. (௩)

கோமளவான்கன்றைப்புல்கிக் கோவிந்தன்மேய்த்தனவென்னும் *
போமிளநாகத்தின்பின்போ யவன்கிடக்கையீதென்னும் *
ஆமளவொன்றுமறியே னருவினையாட்டியேன்பெற்ற *
கோமளவல்லியைமாயோன் மால்செய்துசெய்கின்றகூத்தே. (௪)

கூத்தர்குடமெடுத்தாடில் கோவிந்தனாமெனாவோடும் *
வாய்த்தகுழலோசைகேட்கில் மாயவனென்றுமையாக்கும் *
ஆய்ச்சியர்வெண்ணெய்கள்காணில் அவனுண்டவெண்ணெயீதென்னும் *
பேய்ச்சிமுலைசுவைத்தார்க்கென் பெண்கொடி [illegible]

ஏறியபித்தினோடெல்லாவுலகுகண்ணன்படைப்பென்னும் *
நீறுசெவ்வேயிடக்காணில் நெடுமாலடியாரென்றோடும் *
நாறுதுழாய்மலர்காணில் நாரணன்கண்ணியீதென்னும்
தேறியுந்தேறாதுமாயோன் † திறத்தனளேயித்திருவே. (எ)

திருவுடைமன்னரைக்காணில் திருமாலைக்கண்டேனேயென்னும் *
உருவுடைவண்ணங்கள்காணி லுலகளந்தானென்றுதுள்ளும் *
கருவுடைத்தேவில்களெல்லாம் கடல்வண்ணன்கோயிலேயென்னும்
வெருவிலும்வீழ்விலு $ மோவாக் கண்ணன்கழல்கள்விரும்புமே.()

விரும்பிப்பகவரைக்காணில் வியலிடமுண்டானேயென்னும் *
கரும்பெருமேகங்கள்காணில் கண்ணனென்றேறப்பறக்கும் *
பெரும்புலவாநிரைகாணில் பிரானுளனென்றுபின்செல்லும் *
அரும்பெறல்பெண்ணினைமாயோ னலற்றியயர்ப்பிக்கின்றானே.(௯)

அயர்க்கும் § சுற்றும்பற்றிநோக்கும் அகலவேநீணோக்குக்கொள்ளும் *
வியர்க்கும்மழைக்கண்துளும்ப வெவ்வுயிர்க்கொள்ளும்மெய்சோரும்
பெயர்த்துங்கண்ணாவென்றுபேசும் பெருமானேவாவென்றுகூவும் *
மயல்பெருங்காதலென்பேதைக் கென்செய்கேன்வல்வினையேனே. (௧0)

‡‡ வல்வினைதீர்க்குங்கண்ணனை வண்குருகூர்ச்சடகோபன் *
சொல்வினையால்சொன்னபாட லாயிரத்துளிவைபத்தும் *
நல்வினையென்றுகற்பார்கள் ‡ நலனிடைவைகுந்தநண்ணி *
தொல்வினைதீரவெல்லாரும் தொழுதெழவீற்றிருப்பாரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மண்ணுலகின்முன்கலந்து மால்பிரிகையால்மாறன்
பெண்ணிலைமையாய்க்காதற் பித்தேறி—எண்ணிடின்முன்
போலிமுதலான பொருளையவனாய்நினைந்து
மேல்விழுந்தான்மையறனில் வீறு. (௩அ)

---

† "திறத்தினளே" என்றும் பாடம். $ "ஓவாள்" என்று உரை.
§ "சுற்றும்பற்றி நோக்கி" என்று ஆறாயிரப்படியின் பாடம்.

௫-வது, வீற்றிருந்து.

அந்த மோஹந்தீரும்படி ஸர்வேஶ்வரன் நித்யஸூரிகளோடே கூடவாந் நித்யம் பண்ணுகையில் மங்களாஶாஸநம்பண்ணி ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

கலித்துறை, பண் - இந்தளம் - குறிஞ்சி, தாளம் - ஒன்பதொத்து.

தோடிராகம்-ரூபகதாளம்.

‡‡ வீற்றிருந்தேழுலகும் தனிக்கோல்செல்ல வீவில்சீர் *
ஆற்றல்மிக்காளுமம்மானை வெம்மாபிளந்தான்றன்னை *
போற்றியென்றேகைகளாரத் தொழுதுசொல்மாலைகள் *
ஏற்றநோற்றேற் கினியென்னகுறையெழுமையுமே. (க)

மையகண்ணாள் மலர் மேலுறைவாளுறைமார்பினன் *
செய்யகோலத்தடங்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான்றன்னை *
மொய்யசொல்லாலிசைமாலைக ளேத்தி யுள்ளப்பெற்றேன் *
வெய்யநோய்கள்முழுதும் வியன்ஞாலத்துவீயவே. (உ)

வீவிலின்பமிக எல்லைநிகழ்ந்தநம்மச்சுதன் *
வீவில்சீரன்மலர்க்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான்றன்னை *
வீவில்காலமிசைமாலைக ளேத்தி மேவப்பெற்றேன் *
வீவிலின்பமிக எல்லைநிகழ்ந்தனன்மேவியே ¶. (௩)

மேவிநின்றுதொழுவார் வினைபோகமேவும்பிரான் *
தூவியம்புள்ளுடையா னடலாழியம்மான்றன்னை *
நாவியலாலிசைமாலைகளேத்தி நண்ணப்பெற்றேன் *
ஆவியென்னாவியை யானறியேன்செய்தவாற்றையே. (௪)

ஆற்றநல்லவகைகாட்டுமம்மானை * அமரர்தம்
ஏற்றையெல்லாப்பொருளும்விரித்தானை யெம்மான்றன்னை *
மாற்றமாலைபுனைந்தேத்தி நாளும்மகிழ்வெய்தினேன் *
காற்றின்முன்னங்கடுகி வினைநோய்கள்கரியவே. (௫)

கரியமேனிமிசை வெளியநீறுசிறிதேயிடும் *
பெரியகோலத்தடங்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான்றன்னை *
உரியசொல்லாலிசை மாலைகளேத்தி யுள்ளப்பெற்றேற்கு *
அரியதுண்டோவெனக்கின்றுதொட்டுமினியென்றுமே. (௬)

¶ "நிகழ்ந்தனமேவியே" என்பாருமுளர்.

என்றுமொன்றாகியொத்தாரும்மிக்கார்களும் * தன்றனக்
கின்றிநின்றானை யெல்லாவுலகுமுடையான்றன்னை *
குன்றமொன்றாலமழைகாத்தபிரானைச் சொன்மாலைகள் *
நன்றுசூட்டும்விதியெய்தின மென்னகுறைநமக்கே. (௭)

நமக்கும்பூவின்மிசைநங்கைக்கு மின்பனை * ஞாலத்தார்
தமக்கும்வானத்தவர்க்கும்பெருமானை * தண்டாமரை
சுமக்கும்பாதப்பெருமானைச் சொன்மாலைகள் * சொல்லுமா
றமைக்கவல்லேற் கினியாவர்நிகரகல்வானத்தே. (௮)

வானத்தும்வானத்துள்ளும்பரும் மண்ணுளுள்ளும்மண்ணின்கீழ்த்
தானத்தும் * எண்டிசையும்தவிராதுநின்றான்றன்னை *
கூனற்சங்கத்தடக்கையவனைக் குடமாடியைவானக்
கோனைக் * கவிசொல்லவல்லேற் கினிமாறுண்டே. (௯)

உண்டுமுமிழ்ந்தும்கடந்துமிடந்தும் கிடந்தும்நின்றும் *
கொண்டகோலத்தொடுவீற்றிருந்தும் மணங்கூடியும் *
கண்டவாற்றால் தனதேயுலகெனநின்றான்றன்னை *
வண்டமிழ்நூற்கநோற்றே னடியார்க்கின்பமாரியே. (௧0)

‡‡ மாரிமாறாததண்ணம்மலை வேங்கடத்தண்ணலை *
வாரிமாறாதபைம்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்நகர் *
காரிமாறன்சடகோபன் சொல்லாயிரத்திப்பத்தால் *
† வேரிமாறாதபூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

வீற்றிருக்குமால்விண்ணில் மிக்கமயல்தன்னை
ஆற்றுதற்காத்தன்பெருமை யானதெல்லாம்—தோற்றவந்து
நன்றுகலக்கப்போற்றி நன்குகந்துவீற்றுரைத்தான்
சென்றுதுயர்மாறன் தீர்ந்து. (௩௫)

அ-வது, தீர்ப்பாரை.

வார்கிதீயம்பண்ணின ஈஸ்வரன் அந்தர்ஹிதனானையாலே ஆழ்வார்மோஹிக்க, இதரதேவதாவேஸமென்று க்ஷுத்ரதேவதாராதநம்பண்ணுவதை பரிஹரித்து பகவந்நாமஸங்கீர்த்தநமும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீபாததூள்களும் இதற்கு பரிஹாரமென்று ஆப்தஸகி சொல்ல அப்படியே பரிஹாரம்பண்ண மோஹந் தீர்ந்ததை அருளிச்செய்கிறார்.

கலித்துறை பண் - சீகாமரம், பழந்தக்கராகம், தாளம் - இடையொத்து.
பந்துவராளிராகம்-அடதாளம்.

‡‡ தீர்ப்பாரையாமினி யெங்ஙனமநாடுதுமன்னைமீர் *
ஓர்ப்பாலிவ்வொண்ணுதலுற்ற நன்னோயிதுதேறினோம் *
போர்ப்பாகுதான்செய் தன்றைவரைவெல்வித்த * மாயப்போர்த்
தேர்ப்பாகனாக கிவள்சிந்தைதுழாய்த்திசைக்கின்றதே. (க)

திசைக்கின்றதேயிவள்நோ யிதுமிக்கபெருந்தெய்வம் *
இசைப்பின்றி நீரணங்காடு மிளந்தெய்வமன்றிது *
திசைப்பின்றியே சங்குசக்கரமென்றிவள்கேட்க * நீர்
இசைக்கிற்றிராகில் நன்றேயில்பெறுமிதுகாண்மினே. (உ)

இதுகாண்மினன்னைமீ ரிக்கட்டுவிச்சிசொற்கொண்டு * நீர்
எதுவானும்செய் தங்கோர்கள்ளுமிறைச்சியும்தூவேல்மின் *
மதுவார்துழாய்முடி மாயப்பிரான்கழல்வாழ்த்தினால் *
அதுவேயிவளுற்றநோய்க்கு மருமருந்தாகுமே. (ங)

மருந்தாகுமென் றங்கோர்மாயவலவைசொற்கொண்டு * நீர்
கருஞ்சோறும்மற்றைச் செஞ்சோறும்களனிழைத்தென்பயன் *
ஒருங்காகவே யுலகேழும்விழுங்கியுமிழ்ந்திட்ட *
பெருந்தேவன்பேர்சொல்லகிற்கி லிவளைப்பெறுதிரே. (ச)

இவளைப்பெறும்பரி சிவ்வணங்காடுதலன்றந்தோ ! *
குவளைத்தடங்கண்ணும் கோவைச்செவ்வாயும்பயந்தனள் *
[illegible]ளக்கடாக்களிறட்டபிரான் திருநாமத்தால் *
[illegible]வளைப்பெய்துக்கொண்டு நீரிட்டுமின்தணியுமே. (ரு)

[illegible]

[illegible]

மணியிலணிநிறமாயன்தமரடி நீறுகொண்டு
அணியமுயலில் * மற்றில்லைகண்டீரிவ்வணங்குக்கே. (௬)

அணங்குக்கருமருந்தென் றங்கோராடும்கள்ளும்பராய் *
¶ சுணங்கையெறிந்து நுந்தோள்குலைக்கப்படுமன்னைமீர் *
உணங்கல்கெடக் கழுதையுதடாட்டம்கண்டென்பயன் *
வணங்கீர்கள் மாயபபிரான்தமர்வேதம்வல்லாரையே. (௭)

வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர்பெருமான்திருப்
பாதமபணிந்து * இவள்நோயிதுதீர்ததுக்கொள்ளாதுபோய் *
ஏதம்பறைந்தல்லசெய்து கள்ளூடுகலாய்த்தூய் *
கீதமுழவிட்டு நீரணங்காடுதல்கீழ்மையே (௮)

கீழ்மையினாலங்கோர் கீழ்மகனிட்டமுழவின்கீழ்
நாழ்மைபலசொல்லி நீரணங்காடும்பொய்காண்கிலேன் *
ஏழ்மைப்பிறப்புக்கும்சேம மிந்நோய்க்குமீதேமருந்து - *
ஊழ்மையில்கண்ணபிரான் கழல்வாழ்த்துமினுன்னித்தே. (௯)

உன்னிதுமறறொருதெய்வம்தொழா ளவனையல்லால் *
நும்மிச்சைசொல்லி நுமதோள்குலைக்கப்படுமன்னைமீர் *
மன்னபபடும்மறைவாணனை வண்டுவராபதி
மன்னனை * ஏததுமி னேத்துதலும்தொழுதாடுமே. (௧0)

‡‡ தொழுதாடித்தூமணிவண்ணனுக்காட்செய்து நோய்தீர்ந்த *
வழுவாததொல்புகழ் வண்குருகூர்ச்சடகோபன் * சொல்
வழுவாதவாயிரத்துள் ளிவைபததுவெறிகளும் *
தொழுதாடிபபாடவல்லார் துக்கசீலமிலர்களே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

தீர்ப்பாரிலாதமயல் தீரக்கலந்தமால்
ஓர்ப்பாதுமின்றி யுடன்பிரிய—சேர்க்க
அறிவழிந்தற்றுரு மறக்கலங்கப்பேர்கேட்
டறிவுபெற்றான்மாறன் இலம். (௩௬)

எ-வது, சீலமில்லா.

மோஹந்தெளிந்து திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைக் காட்டவேண்டுமென்று அஹோராத்ரம் விழித்தமையை அருளிச்செய்கிறார்

அறுசீராசிரியவிருத்தம், பண்-பழந்தக்கராகம், தாளம்-ஏழொத்து

கண்டாராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ சீலமில்லாச்சிறியனேலும் செய்வினையோபெரிதால் *
ஞாலமுண்டாய் ஞானமூர்த்தி நாராயணாவென்றென்று *
காலந்தோறும்யானிருந்து கைதலைபூசலிட்டால் *
கோலமேனிகாணவாராய் கூவியுங்கொள்ளாயே. (௧)

கொள்ளமாளாவின்பவெள்ளம் கோதிலதந்திடும் * என்
வள்ளலேயோ வையங்கொண்டவாமனாவோவென்றென்று *
நள்ளிராவும்நன்பகலும் நானிருந்தோலமிட்டால் *
கள்ளமாயாவுன்னை யென்கண்காணவந்தீயாயே. (௨)

நவிலாததீவினைகளொத்தனைசெய்தனன்கொல் *
தாவிவையங்கொண்டவெந்தாய் தாமோதராவென்றென்று *
கூவிக்கூவிநெஞ்சுருகிக் கண்பனிசோரநின்றால் *
பாவிநீயென்றொன்றுசொல்லாய் பாவியேன்காணவந்தே. (௩)

காணவந்தென்கண்முகப்பே தாமரைக்கண்பிறழ *
ஆணிசெம்பொன்மேனியெந்தாய் நின்றருளாயென்றென்று *
நாணமில்லாச்சிறுதகையேன் நானிங்கலற்றுவதென் ? *
பேணிவானோர்காணமாட்டாப் பீடுடையப்பனையே. (௪)

அப்பனேயடலாழியானே ஆழ்கடலைக்கடந்த
துப்பனே * உன்தோள்கள்நான்கும் கண்டிடக்கூடுங்கொலென்று *
எப்பொழுதும்கண்ணநீர்கொண் டாவிதுவர்ந்துவர்ந்து *
இப்பொழுதேவந்திடாயென் றேழையேன்நோக்குவனே. (௫)

நோக்கிநோக்கியுன்னைக்காண்பான் யானெனதாவியுள்ளே *
நாக்குநீள்வன், ஞானமில்லை நாடோறுமென்னுடைய *
ஆக்கையுள்ளுமாவியுள்ளு மல்லபுறத்தினுள்ளும் *
நீக்கமின்றியெங்குமின்றாய் நின்னையறிந்தறிந்தே.

அறிந்தறிந்துதேறித்தேறி யானெனதாவியுள்ளே *
நிறைந்தஞானமூர்த்தியாயை [illegible] *

...பெருகும் பேதைமை மதிர்த்தொழித்தேன் *
...னையம்மா னுன்னைக்கண்டுகொண்டே. (எ)

கண்டுகொண்டென் கைகளார நின் திருப்பாதங்கள்மேல் *
எண்டிசையுமுள்ள பூக்கொண் டேத்தியுகந்துகந்து *
தொண்டரோங்கள்பாடியாடச் சூழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே *
வண்டுழாயின்கண்ணிவேந்தே வந்திடகில்லாயே. (அ)

இடகிலேனொன் றட்டகில்லேன் ஐம்புலன்வெல்லகின்லேன் *
கடவனாகிக்காலந்தோறும் பூப்பறித்தேத்தகில்லேன் *
மடவன்னெஞ்சம்காதல்கூர வல்வினையேனயர்ப்பாய் *
தடவுகின்றேனெங்குக்காண்பன் சக்கரத்தண்ணலையே. (கூ)

சக்கரத்தண்ணலேயென்று தாழ்ந்துகண்ணீர்ததும்ப *
பக்கநோக்கிநின்றலந்தேன் பாவியேன்காண்கின்றிலேன் *
மிக்கஞானமூர்த்தியாய வேதவிளக்கினை * என்
தக்கஞானக்கண்களாலே கண்டுதழுவுவனே. (க0)

தழுவிநின்றகாதல்தன்னால் தாமரைக்கண்ணன்றன்னை *
குழுவுமாடத்தென்குருகூர் மாறன்சடகோபன் * சொல்
வழுவிலாதவொண்டமிழ்களாயிரத்துளிப்பத்தும் *
தழுவப்பாடியாடவல்லார் வைகுந்தமேறுவரே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

சீலமிகுகண்ணன் திருநாமத்தாலுணர்ந்து
மேலவன்றன்மேனிகண்டு மேவுதற்குச்—சால
அலற்றியிரவும்பகலு மாழுமறக்கூப்பிட்
டலற்றினனே தென்குருகூரேறு. (கூஎ)

௮-வது, ஏறாளும்.

கூப்பிட்டும் வாராதபடியாலே இத்தலைவர்வேழ்வாலுக்கு உபேயமான ஆத்மாத்மீயங்கள் தமக்குவேண்டாவென்றருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம், நாலடித்தாழிசையுமாம்;
பண் - நாட்டம், தாளம் - ஏழொத்து.
ஸாரங்கராகம்-அடதாளம்.

‡‡ ஏறாளுமிறையோனும் திசைமுகனும்திருமகளும் *
கூறாளுந்தனியுடம்பன் குலங்குலமாவசுரர்களை *
நீறாகும்படியாக நிருமித்துப் படைதொட்ட *
மாறாளன்கவராத மணிமாமைகுறைவிலமே. (௧)

மணிமாமைகுறைவில்லா மலர்மாதருறைமார்வன் *
அணிமானத்தடவரைத்தோ ளடலாழித்தடக்கையன் *
பணிமானம்பிழையாமே யடியேனைப்பணிகொண்ட *
மணிமாயன்கவராத மடநெஞ்சால்குறைவிலமே. (௨)

மடநெஞ்சால்குறைவில்லா மகள்தாய்செய்தொருபேய்ச்சி *
விடநஞ்சமுலைசுவைத்த மிகுஞானச்சிறுகுழவி *
படநாகத்தணைக்கிடந்த பருவரைத்தோள்பரம்புருடன் *
நெடுமாயன்கவராத நிறையினால்குறைவிலமே. (௩)

நிறையினாற்குறைவில்லா நெடும்பணைத்தோள்மடப்பின்னை *
பொறையினால்முலையணைவான் பொருவிடையேழடர்த்துகந்த *
கறையினார்துவருடுக்கை கடையாவின்கழிகோல்கை *
சறையினார்கவராத தளிர்நிறத்தால்குறைவிலமே. (௪)

தளிர்நிறத்தால்குறைவில்லாத் தனிச்சிறையில்விளப்புற்ற *
கிளிமொழியாள்காரணமாக் கிளரரக்கன்நகரெரித்த *
களிமலர்த்துழாயலங்கல் கமழ்முடியன், கடல்ஞாலத்து *
அளிமிக்கான்கவராத அறிவினால்குறைவிலமே.

அறிவினால்குறைவில்லா அகல்ஞாலத்தவரறிய *
நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்த [illegible]
குறியமாணுருவாகி [illegible]
[illegible]

ஒளிரொளியிற் குறைவில்லா அரியுருவாய்க் கிளர்ந்தெழுந்து *
கிளரொளியிரணியனை தகல்மார்பங்கிழித்துகந்த *
வளரொளியகனலாழி வலம்புரியன் * மணிநீல
வளரொளியான்கவராத வரிவளையாற்குறைவிலமே. (எ)

வரிவளையாற்குறைவில்லாப் பெருமுழக்காலடங்காரை *
எரியழலம்புகவூதி யிருநிலமுன் துயர்தவிர்த்த *
தெரிவரியசிவன்பிரம னமரர்கோன்பணிந்தேத்தும் *
விரிபுகழான்கவராத மேகலையாற்குறைவிலமே. (அ)

மேகலையாற்குறைவில்லா மெலிவுற்றவகலல்குல் *
போகமகள்புகழ்த்தந்தை விறல்வாணன்புயந்துணித்து *
நாகமிசைத்துயில்வான்போ லுலகெல்லாம்நன்கொடுங்க *
யோகணைவான்கவராத வுடம்பினாற்குறைவிலமே. (கூ)

உடம்பினாற்குறைவில்லா வுயிர்பிரிந்தமலைத்துண்டம் *
கிடந்தனபோல்துணிபலவா வசுரர்குழாம்துணித்துகந்த *
தடம்புனலசடைமுடியன் தனியொருகூறமர்ந்துறையும் *
உடம்புடையான்கவராத வுயிரினாற்குறைவிலமே. (௧0)

‡‡ உயிரினாற்குறைவில்லா வுலகேழ்தன்னுள்ளொடுக்கி *
தயிர்வெண்ணெயுண்டானைத் தடங்குருகூர்ச்சடகோபன் *
செயிரில்சொல்லிசைமாலை யாயிரத்துளிப்பத்தால் *
வயிரம்சேர்பிறப்பறுத்து வைகுந்தம்நண்ணுவரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஏறுதிருவுடைய வீசனுகப்புக்கு
வேறுபடிலென்னுடைமை மிக்கவுயிர்—தேறுங்கால்
என்றனக்கும்வேண்டா வெனுமாறன்றாளைநெஞ்சே
நின்றனக்குப்பேறாக நண்ணு. (௩௮)

௯-வது, நண்ணாதார்.

உன் விஶ்லேஷமானாலும் ஸஹிக்கிறோமொழிய உன்னிடத்தில் விமு
கரான ஜீவரைப் பார்க்கமாட்டோம்; இந்ததேஹம் விடும்படிசெய்ய
வேண்டுமென்று சுவாமியைப்ப்ரார்த்தித்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம், நாலடித்தாழிசையுமாம்;
பண்-நட்டபாஷை, தாளம்-இடையொத்து.
தந்நியாசிராகம்-ரூபகதாளம்.

‡ நண்ணாதார்முறுவலிப்ப நல்லுற்றார்கரைந்தேங்க *
எண்ணாராத்துயர்விளைக்கு மிவையென்னவுலகியற்கை *
கண்ணாளாகடல்கடைந்தா யுனகழற்கேவரும்பரிசு *
தண்ணாவாதடியேனைப் பணிகண்டாய்சாமாறே. (௧)

சாமாறும்கெடுமாறும் தமருற்றார்தலைத்தலைப்பெய்து *
ஏமாறிக்கிடந்தலற்று மிவையென்னவுலகியற்கை *
ஆமாறொன்றறியேன்நா னரவணையாயம்மானே *
கூமாறேவிரைகண்டா யடியேனைக்குறிக்கொண்டே. (௨)

கொண்டாட்டும்குலம்புனைவும் தமருற்றார்விழுநிதியும் *
வண்டார்பூங்குழலாளும் மனையொழியவுயிர்மாய்தல் *
கண்டாற்றேனுலகியற்கை கடல்வண்ணா * அடியேனைப்
பண்டேபோல்கருதாதுன் னடிக்கேகூய்ப்பணிகொள்ளே. (௩)

கொள்ளென்றுகிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம்நெருப்பாக *
கொள்ளென்றுதமமூடு மிவையென்னவுலகியற்கை *
வள்ளலேமணிவண்ணா வுனகழற்கேவரும்பரிசு *
வள்ளல்செய்தடியேனை யுனதருளால்வாங்காயே. (௪)

வாங்குநீர்மலருலகில் நிற்பனவும்திரிவனவும் *
ஆங்குயிர்கள்பிறப்பிறப்புப் பிணிமூப்பால்தகர்ப்புண்ணும் *
ஈங்கிதன்மேல்வெந்நரக மிவையென்னவுலகியற்கை *
வாங்கெனைநீமணிவண்ணா அடியேனைமறுக்கேலே. (௫)

மறுக்கிவல்வலைப்படுத்திக் குமைத்திட்டுக்கொன்றுண்பர் *
அறப்பொருளையறிந்தோரா ரிவையென்னவுலகியற்கை *
வெறித்துளவமுடியானே வினையேனையுனக்கடிமை
அறக்கொண்டாய் * இனியென்னாரமுதே கூயருளாயே.

ஆயேயிவ்வுலகத்து நிற்பனவுந்திரிவனவும் *
நீயேமற்றொருபொருளு மின்றிநீநின்றமையால் *
நோயேமூப்பிறப்பிறப்புப் பிணியேயென்றிவையொழியக் *
கூயேகொள்ளடியேனைக் கொடுவுலகங்காட்டேலே. (௭)

காட்டிநீகரந்துமிழும் நிலநீர்தீவிசும்புகால் *
ஈட்டிநீவைத்தமைத்த இமையோர்வாழ்தனிமுட்டை *
§ கோட்டையினிலகழித்தென்னை யுன்கொழுஞ்சோதியுயரத்து *
கூட்டரியதிருவடிக்க ளெஞ்ஞான்றுகூட்டுதியே. (௮)

கூட்டுதிநின் குரைகழல்க ளிமையோருந்தொழாவகைசெய்து-*
ஆட்டுதிநீயரவணையா யடியேனுமதுவறிவன் † *
வேட்கையெல்லாம்விடுத்தென்னை யுன்திருவடியேசுமந்துழல *
கூட்டரியதிருவடிக்கள் கூட்டினைநான்கண்டேனே. (௯)

கண்டுகேட்டுற்றுமோந் துண்டுழலும் ஐங்கருவி
கண்டவின்பம் * தெரிவரிய வளவில்லாச்சிற்றின்பம் *
ஒண்டொடியாள்திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்பக் *
கண்டசதிர்கண்டொழிந்தே னடைந்தேனுன்திருவடியே. (௧௦)

‡‡ திருவடியைநாரணனை கேசவனைப்பரஞ்சுடரை *
திருவடிசேர்வதுகருதிச் செழுங்குருகூர்ச்சடகோபன் *
திருவடிமேலுரைத்ததமி ழாயிரத்துளிப்பத்தும் *
திருவடியேயடைவிக்கும் திருவடிசேர்ந்தொன்றுமினே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நண்ணாது மாலடியை நானிலத்தே வல்வினையால்
எண்ணாத் துன்பமுறு மிவ்வுயிர்கள்—தண்ணிமையைக்
கண்டிருக்க மாட்டாமற் கண்கலங்கு மாறனருள்
உண்டுநமக் குற்றதுணை யொன்று. (௩௯)

---

§ "கோட்டையினில்" [illegible]
† "[illegible]" என்றும் சொல்லுவர்.

௪௦ - வது, ஒன்றும்.

பின்னும் தேவதாந்தரபரரான சேதனரிடத்தில் க்ருபையாலே ஸ்ரீமந் நாராயணனே பரனாகையாலே தேவதாந்தரத்தை விட்டு ஜகத்காரண பூதனான ஸர்வேஶ்வரனை யாஶ்ரயியுங்கோளென்றுபரோப தேசம்பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

அறுசீராசிரிய விருத்தம், பண்-நாட்டம், தாளம்-ஏழொத்து
சுருட்டிராகம் - ரூபகதாளம்.

‡‡ ஒன்றுந்தேவுமுலகுமுயிருமற்றும் யாதுமில்லா
அன்று * நான்முகன்றன்னொடு தேவருலகோடுயிர்படைத்தான் *
குன்றம்போலமணிமாடநீடு திருக்குருகூரதனுள் *
நின்றவாதிப்பிரான்நிற்க ‡ மற்றைத்தெய்வம்நாடுதிரே. (௧)

நாடிநீர்வணங்குந்தெய்வமு மும்மையுமுன்படைத்தான் *
வீடில்சீர்ப்புகழாதிப்பிரா னவன்மேவியுறைகோயில் *
மாடமாளிகைசூழ்ந்தழகாய திருக்குருகூரதனைப் *
பாடியாடிப்பரவிச்சென்மின்கள் பல்லுலகீர்பரந்தே. (௨)

பரந்ததெய்வமும்பல்லுலகும்படைத்த தன்றுடனேவிழுங்கிக் *
கரந்துமிழ்ந்துகடந்திடந்தது கண்டுந்தெளியகில்லீர் *
சிரங்களாலமரர்வணங்கும் திருக்குருகூரதனுள் *
பரன்றிறமன்றிப்பல்லுலகீர் தெய்வம்மற்றில்லைபேசுமினே. (௩)

பேசநின்றசிவனுக்கும் பிரமன்றனக்கும்பிறர்க்கும்
நாயகனவனே * கபாலநன்மோக்கத்துக்கண்டுகொள்மின் *
தேசமாமதிள்சூழ்ந்தழகாய திருக்குருகூரதனுள் *
ஈசன்பாலோரவம்பறைத லென்னாவதிலிங்கியர்க்கே. (௪)

‡‡ இலிங்கத்திட்டபுராணத்தீரும் சமணரும்சாக்கியரும் *
§ வலிந்துவாதுசெய்வீர்களும் மற்றுநுந்தெய்வமுமாகிநின்றான் *
மலிந்துசெந்நெல்கவரிவீசும் திருக்குருகூரதனுள் * [னே.
பொலிந்துநின்றபிரான்கண்டீரொன்றும் பொய்யில்லைபோற்றுமி

போற்றிமற்றோர்தெய்வம் பேணப்புறத்திட்டும்மையின்னே *
தேற்றிவைத்ததெல்லீரும்வீடுபெற்றா லுலகில்லையென்றே *

‡ "மற்றைத்தெய்வம்" என்றும் [illegible]
§ "[illegible]" [illegible]

சேற்றில்செந்நெல்கமலமோங்கு திருக்குருகூரதனுள் *
ஆற்றவல்லவன்மாயம்கண்டு ரதறிந்தறிந்தோடுமினே. (௬)

ஓடியோடிப்பலபிறப்பும்பிறந்து மற்றோர்தெய்வம் *
பாடியாடிப்பணிந்து பல்படிகால்வழியேறிக்கண்டீர் *
கூடிவானவரேத்தநின்ற திருக்குருகூரதனுள் *
ஆடுபுட்கொடியாதிமூர்த்திக் கடிமைபுகுவதுவே. (௭)

புக்கடிமையினால்தன்னைக்கண்ட மார்க்கண்டேயனவனை *
நக்கபிரானுமன்றுய்யக்கொண்டது நாராயணனருளே *
கொக்கலர்தடந்தாழைவேலித் திருக்குருகூரதனுள் *
மிக்கவாதிப்பிரான்நிற்க மற்றைத்தெய்வம்விளம்புதிரே. (௮)

விளம்புமாறுசமயமு மவையாகியும்மற்றும்தன்பால் *
அளந்துகாண்டற்கரியனாகிய வாதிப்பிரானமரும் *
வளங்கொள்தண்பணைசூழ்ந்தழகாய திருக்குருகூரதனை *
உளங்கொள்ஞானத்துவைம்மி னும்மையுய்யக்கொண்டுபோகுறிலே. (௯)

உறுவதாவதெத்தேவுமெவ்வுலகங்களும் மற்றும்தன்பால் *
மறுவில்மூர்த்தியோடொத் தித்தனையுமநின்றவண்ணம்நிற்கவே *
செறுவில்செந்நெல்கரும்பொடோங்கு திருக்குருகூரதனுள் *
குறியமாணுருவாகிய நீள்குடக்கூத்தனுக்காட்செய்வதே. (௧௦)

‡‡ ஆட்செய்தாழிப்பிரானைச்சேர்ந்தவன் வன்குருகூர்நகரான் *
நாட்கமழ்மகிழ்மாலைமார்பினன் மாறன்சடகோபன் *
வேட்கையால்சொன்னபாட லாயிரத்துளிப்பத்தும்வல்லார் *
மீட்சியின்றிவைகுந்தமாநகர் மற்றதுகையதுவே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம்பத்து - ஸம்பூர்ணம்.

ஒன்றுமிலைத் தேவிவ் வுலகம் படைத்தமால்
அன்றியென வாரு மறியவே—நன்றாக
மூதலித்துப் பேசியருள் மொய்ம்மகிழோன் தாள்தொழுவ
[illegible] (௪௦)

அஞ்சாம்பத்து.

க-வது, கையார்.

பக்தியில்லாமல்பக்தன்போல் வஞ்சநோக்திகள் சொல்லிபாஹ்யவிஷயங்களிலே ப்ரவணனான வெனக்கு ஸ்வாநுபவத்தை யுபகரித்தானென்று உபகார ஸ்ம்ருதி பண்ணினதையருளிச்செய்கிறார்.

கலித்துறை, பண் - குறிஞ்சி, தாளம் - ஏழொத்து.

முகாரிராகம் - அடதாளம்.

‡‡ கையார்சக்கரத்தென் கருமாணிக்கமேயென்றென்று *
பொய்யேகைம்மைசொல்லிப் புறமேபுறமேயாடி *
மெய்யேபெற்றொழிந்தேன் விதிவாய்க்கின்று காப்பாரார் *
ஐயோ! கண்ணபிரான் அறையோ! இனிப்போனாலே. (க)

போனாய்மாமருதின்நடுவே யென்பொல்லாமணியே *
தேனேயின்னமுதே யென்றென்றேசில † கூத்துச்சொல்ல *
தானேலெம்பெருமா னவனென்னாகியொழிந்தான் *
வானேமாநிலமே மற்றுமுற்றுமென்னுள்ளனவே. (௨)

உள்ளனமற்றுளவாய் புறமேசிலமாயஞ்சொல்லி *
வள்ளல்மணிவண்ணனே யென்றென்றேயுன்னையும்வஞ்சிக்கும் *
கள்ளமனம்தவிர்ந்தேயுன்னைக் கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேன் *
வெள்ளத்தணைக்கிடந்தா யினியுன்னைவிட்டென்கொள்வனே. (௩)

என்கொள்வனுன்னைவிட்டென்னும் வாசகங்கள்சொல்லியும் *
வன்கள்வனேன்மனத்தைவலித்துக் கண்ணநீர்கரந்து *
நின்கணெருங்கவைத்தே யெனதாவியைநீக்ககில்லேன் *
என்கண்மலினமறுத் தென்னைக்கூவியருளாய்கண்ணனே. (௪)

கண்ணபிரானை விண்ணோர்கருமாணிக்கத்தையமுதை *
நண்ணியும்நண்ணகில்லேன் நடுவேயோருடம்பிலிட்டு *
திண்ணமழுந்தக்கட்டிப் பலசெய்வினைவன்கயிற்றால் *
புண்ணைமறையவரிந் தென்னைப்போரவைத்தாய்புறமே. (ரு)

---

† "கூற்றுச்சொல்" என்றும் பாடம். "கூத்துச்சொல்ல" என்பதற்குப்பாடம்.

புறமறக்கட்டிக்கொண் டிருவல்வினையார்குமைக்கும் *
முறைமுறையாக்கைபுகலொழியக் கண்டுகொண்டொழிந்தேன் *
நிறமுடைநால்தடந்தோள் செய்யவாய்செய்யதாமரைக்கண் *
அறமுயலாழியங்கைக் கருமேனியம்மான்றன்னையே. (௬)

அம்மானாழிப்பிரா னவனெவ்விடத்தான்யானார் *
எம்மாபாவியர்க்கும் விதிவாய்க்கின்றுவாய்க்கும்கண்டீர் *
கைம்மாதுன்பொழித்தாயென்று கைதலைபூசலிட்டே *
மெய்ம்மாலாயொழிந்தே னெம்பிரானுமென்மேலானே. (௭)

மேலாத்தேவர்களும் நிலத்தேவரும்மேவித்தொழும் *
மாலார்வந்தினநா ளடியேன்மனத்தேமன்னினார் *
சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும்நன்மக்களும்
மேலாத்தாய்தந்தையு மவரேயினியாவாரே. (௮)

ஆவாரார்துணையென் றலைநீர்க்கடலுளழுந்தும
நாவாய்போல் * பிறவிக்கடலுள்நின்று நான்துளங்க *
தேவார்கோலத்தொடும திருச்சக்கரம்சங்கினொடும *
ஆவாவென்றருள்செய் தடியேனொடுமானானே. (௯)

ஆனானுடையானென் றஃதேகொண்டுகந்துவந்து *
தானேயின்னருள்செய் தென்னைமுற்றவும்தானானான் *
மீனாயாமையுமாய் நரசிங்கமுமாய்க்குறளாய் *
கானாரேனமுமாய்க் கற்கியாமின்னம்கார்வண்ணனே. (௧௦)

‡‡ கார்வண்ணன்கண்ணபிரான் கமலத்தடங்கண்ணன்றன்னை *
ஏர்வளவொண்கழனிக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
சீர்வண்ணவொண்டமிழ்க ளிவையாயிரத்துளிப்பத்தும் *
ஆர்வண்ணத்தாலுரைப்பா ரடிக்கீழ்புகுவார்பொலிந்தே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கையாருஞ்சக்கரத்தோன் காதலின்றிக் கேயிருக்கப்
பொய்யாகப் பேசும் புறனுரைக்கு—மெய்யான
பேற்றையுபகரித்த பேரருளின் றன்மைதனைப்
போற்றினனே மாறன் பொலிந்து. (௪௨)

உ-வது, பொலிக.

தம்முடைய உபதேஶத்தால் ஶிக்ஷிதரான சேதநரையும் தம்முடைய ப்ராபாவத்தைப் பார்க்கவந்த நித்யஸூரிகளையும் பார்த்து மங்களாஶாஸநம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

அறுசீராசிரியவிருத்தம், பண் - சீகாமரம், தாளம்-இடையொத்து.

கல்யாணிராகம்-திரிபுடைதாளம்.

‡‡ பொலிகபொலிகபொலிக போயிற்றுவல்லுயிர்ச்சாபம் *
நலியும்நரகமும்நைந்த நமனுக்கிங்கியாதொன்றுமில்லை *
கலியும்கெடும்கண்டுகொள்மின் கடல்வண்ணன்பூதங்கள்மண்மேல் *
மலியப்புகுந்திசைபாடி யாடி யுழிதரக்கண்டோம். (௧)

கண்டோம்கண்டோம்கண்டோம் கண்ணுக்கினியனகண்டோம் *
தொண்டீரெல்லீரும்வாரீர் தொழுதுதொழுதுநின்றார்த்தும் *
வண்டார்தண்ணந்துழாயான் மாதவன்பூதங்கள்மண்மேல் *
பண்டான்பாடிநின்றாடிப் பரந்துதிரிகின்றனவே. (௨)

திரியும்கலியுகம்நீங்கித் தேவர்கள்தாமும்புகுந்து *
பெரியகிதயுகம்பற்றிப் பேரின்பவெள்ளம்பெருக *
கரியமுகில்வண்ணனெம்மான் கடல்வண்ணன்பூதங்கள்மண்மேல் *
இரியப்புகுந்திசைபாடி யெங்குமிடங்கொண்டனவே. (௩)

இடங்கொள்சமயத்தையெல்லா மெடுத்துக்களைவனபோலே *
தடங்கடல்பள்ளிப்பெருமான் றன்னுடைப்பூதங்களேயாய் *
கிடந்துமிருந்துமெழுந்தும் கீதம்பலபலபாடி *
நடந்தும்பறந்தும்குனித்தும் நாடகம்செய்கின்றனவே. (௪)

செய்கின்றதென்கண்ணுக்கொன்றே யொக்கின்றதிவ்வுலகத்து *
வைகுந்தன்பூதங்களேயாய் மாயத்தினாலெங்கும்மன்னி *
ஐயமொன்றில்லை யரக்கரசுரர்பிறந்தீருள்ளீரேல் *
உய்யும்வகையில்லைதொண்ட ரூழிபேர்த்திடும்கொன்றே. (௫)

கொன்றுயிருண்ணும்விசாதி பகைபசிதீயனவெல்லாம் *
நின்றிவ்வுலகில்கடிவான் நேமிப்பிரான்தமர்[illegible]தார் *
நன்றிசைபாடியும்துள்ளியாடியும் ஞாலம்பரந்தார் *
சென்றுதொழுதுய்ம்மின்தொண்டீர் சிந்தையைச்செந்நிறுத்தியே.

நிறுத்திநும்முள்ளத்துக்கொள்ளும்தெய்வங்களும்மையுய்யக்கொள்
மறுத்துமவனோடேகண்டீர் மார்க்கண்டேயனும்கரியே *
கறுத்தமனமொன்றும்வேண்டா கண்ணனல்லால்தெய்வமில்லை *
இறுப்பதெல்லாமவன்மூர்த்தியா யவர்க்கேயிறுமினே. (௭)

இறுக்குமிறையிறுத்துண்ண வெவ்வுலகுக்குந்தன்மூர்த்தி *
நிறுத்தினான்தெய்வங்களாக வத்தெய்வநாயகன்றானே *
மறுத்திருமார்வனவன்றன் பூதங்கள்கீதங்கள்பாடி *
வெறுப்பின்றிஞாலத்துமிக்கார் மேவித்தொழுதுய்ம்மினீரே. (௮)

மேவித்தொழுதுய்ம்மினீர்கள் வேதப்புனிதவிருக்கை *
நாவிற்கொண்டச்சுதன்றன்னை ஞானவிதிபிழையாமே *
பூவில்புகையும்விளக்கும் சாந்தமும்நீரும்மலிந்து *
மேவித்தொழுமடியாரும் பகவருமமிக்கதுலகே. (௯)

மிக்கவுலகுகள்தோறும் மேவிக்கண்ணன்திருமூர்த்தி *
நக்கபிரானோ டயனுமிந்திரனும்முதலாக *
தொக்கவமரர்குழாங்க ளெங்கும்பரந்தனதொண்டீர் *
ஒக்கத்தொழுகிற்றிராகில் கலியுகமொன்றுமில்லையே. (௧௦)

‡‡ கலியுகமொன்றுமின்றிக்கே தன்னடியார்க்கருள்செய்யும் *
மலியுஞ்சுடரொளிமூர்த்தி மாயப்பிரான்கண்ணன்றன்னை *
கலிவயல்தென்னன்குருகூர்க் காரிமாறன்சடகோபன் *
ஒலிபுகழாயிரத்திப்பத் துள்ளத்தைமாசறுக்குமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பொலிக பொலிகவென்று பூமகள்கோன் றொண்டர்
மலிவுதனைக் கண்டுகந்து வாழ்த்தி—உலகில்
திருந்தாதார் தம்மைத் திருத்தியமா றன்சொல்
மருந்தாகப் போகுமன மாசு. (௪௨)

௩-வது, மாசறுசோதி.

எங்கும் பகவத்விஶ்லேஷத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு அதனாலே நாயகி தன்மையையடைந்து லோகத்தார் நிந்திக்கிறதையும் மடலூரும் படி உத்யோகித்ததையுமருளிச்செய்கிறார்.

கலித்துறை, பண்-நட்டபாஷை, தாளம்-ஏழொத்து.

பியாகடைராகம்-திரிபுடைதாளம்.

‡‡ மாசறுசோதி யென்செய்யவாய்மணிக்குன்றத்தை *
ஆசறுசீலனை யாதிமூர்த்தியைநாடியே *
பாசறவெய்தி யறிவிழந்தெனைநாளையம் *
ஏசறுமூரவர்கவ்வை தோழீயென்செய்யுமே. (௧)

என்செய்யுமூரவர்கவ்வைதோழீ யினிநம்மை *
என்செய்யதாமரைக்கண்ண னென்னைநிறைகொண்டான் *
முன்செய்யமாமையிழந்து மேனிமெலிவெய்தி *
என்செய்யவாயும்கருங்கண்ணும் பயப்பூர்ந்தவே. (௨)

ஊர்ந்தசகட முதைத்தபாதத்தன் * பேய்முலை
சார்ந்துசுவைத்தசெவ்வாய னென்னைநிறைகொண்டான் *
பேர்ந்தும்பெயர்ந்து மவனோடன்றியோர்சொல்லிலேன் *
தீர்ந்தவென்தோழீ யென்செய்யுமூரவர்கவ்வையே. (௩)

ஊரவர்கவ்வையெருவிட் டன்னைசொல்நீர் † படுத்து *
ஈரநெல்வித்திமுளைத்த நெஞ்சப்பெருஞ்செய்யுள் *
பேரமர்காதல் கடல்புரையவிளைவித்த *
காரமர்மேனி நங்கண்ணன் தோழீகடியனே. (௪)

கடியன்கொடியன்நெடியமா லுலகங்கொண்ட
அடியன் * அறிவருமேனிமாயத்தன் * ஆகிலும்
கொடியவென்னெஞ்ச மவனென்றேகிடக்குமெல்லே! *
துடிகொளிடைமடத்தோழீ அன்னையென்செய்யுமே. (௫)

அன்னையென்செய்யிலெ னூரென்சொல்லிலென்தோழிமீர் *
என்னையினியுமக்காசையில்லை யகப்பட்டேன் *
முன்னையமரர்முதல்வன் வண்துவராபதி
மன்னன் * மணிவண்ணன் வாசுதேவன்வ[illegible]ளே. (௬)

---

† "மடுத்து" என்றும் பாடம்.

வலையுளகப்படுத்தென்னை நன்னெஞ்சம்கூவிக்கொண்டு *
அலைகடல்பள்ளி § யம்மானை யாழிப்பிரான்றன்னை *
கலைகொளகலல்குல்தோழீ நம்கண்களால்கண்டு *
தலையில்வணங்கவுமாங்கொலோ தையலார்முன்பே. (௭)

பேய்முலையுண்டுசகடம்பாய்ந்து மருதிடை
போய்முதல்சாய்த்து * புள்வாய்பிளந்துகளிறட்ட *
தூமுறுவல்தொண்டைவாய்ப்பிரானை யெந்நாள்கொலோ *
யாமுறுகின்றதுதோழீ அன்னையர்நாணவே. (௮)

நாணுநிறையும்கவர்ந்தென்னை நன்னெஞ்சம்கூவிக்கொண்டு *
சேணுயர்வானத்திருக்கும் தேவபிரான்றன்னை *
ஆணையென்தோழீ யுலகுதோறலர்தூற்றி * ஆம்
கோணைகள்செய்து குதிரியாய்மடலூர்துமே (௯)

மாமடலூர்ந்து மெம்மாழியங்கைப்பிரானுடை *
தூமடல்தண்ணந்துழாய் மலர்கொண்டுசூடுவோம் *
யாமடமின்றித் தெருவுதோறயல்தையலார் *
நாமடங்காப்பழிதூற்றி நாடிரைக்கவே (௧௦)

‡‡ இரைக்கும்கருங்கடல்வண்ணன் கண்ணபிரான்றன்னை *
விரைக்கொள்பொழில் ‡ குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
நிரைக்கொளந்தாதி யோராயிரத்துளிப்பத்தும் *
உரைக்கவல்லார்க்கு வைகுந்தமாகும்தம்மூரெல்லாம். (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மாசறு சோதிகண்ணன் வந்துகல வாமையால்
ஆசை மிகுந்துபழிக் கஞ்சாம—லேசறவே
மண்ணில் மடலூர மாற னொருமித்தா
னண்ணடுங்கத் தான்பிறந்த வூர். (௪௩)

---

§ "எம்மானை" என்று உரை.
‡ "குருகையர் சடகோபன்" என்று உரை.

௪-வது, ஊரெல்லாம்.

மடலூர்தற்கு அஸமக்யமாய் அந்தகாராக்ராந்தமான இரவில் ஆழ்வார் ஆர்த்தியுடன் துக்கப்பட்டதை யருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம், நாலடித்தாழிசையுமாம்;
பண் - புறநீர்மை, தாளம் - நடையொத்து.
கண்டாராகம் - திரிபுடைதாளம்.

‡‡ ஊரெல்லாந்துஞ்சி யுலகெல்லாநள்ளிருளாய் *
நீரெல்லாந்தேறியோர் நீளிரவாய்நீண்டதால் *
பாரெல்லாமுண்ட நம்பாம்பணையான்வாரானால் *
ஆரெல்லே ! வல்வினையே னாவிகாப்பாரினியே. (௧)

ஆவிகாப்பாரினியா ராழ்கடல்மண்விண்மூடி *
மாவிகாரமா யோர்வல்லிரவாய் நீண்டதால் *
காவிசேர்வண்ண னென் கண்ணனும்வாரானால் *
பாவியேனெஞ்சமே நீயும்பாங்கல்லையே. (௨)

நீயும்பாங்கல்லைகாண் நெஞ்சமேநீளிரவும் *
ஓயும்பொழுதின்றி யூழியாய்நீண்டதால் *
காயுங்கடுஞ்சிலையென காகுத்தன்வாரானால் *
மாயும்வகையறியேன் வல்வினையேன்பெண்பிறந்தே. (௩)

பெண்பிறந்தாரெய்தும் பெருந்துயர்காண்கிலேனென்று *
ஒண்சுடரோன் வாராதொளித்தான் * இம்மண்ணளந்த
கண்பெரியசெவ்வா யெங்காரேறுவாரானால *
எண்பெரியசிந்தைநோய் தீர்ப்பாராரென்னையே. (௪)

ஆரென்னையாராய்வா ரன்னையருந்தோழியரும் *
நீரென்னேயென்னாதே நீளிரவுந்துஞ்சுவரால் *
காரன்னமேனி நங்கண்ணனும்வாரானால் *
பேரென்னைமாயாதால் வல்வினையேன்பின்னின்றே. (௫)

பின்னின்றகாதல்நோய் நெஞ்சம்பெரிதடுமால் *
முன்னின்றிராவூழி கண்புதையமூடிற்றால் *
†மன்னின்றசக்கரத் தெம்மாயவனும்வாரானால் *
இந்நின்றநீளாவி காப்பாராரிவ்விடத்தே. (௬)

---

† "என்னின்ற" என்றும் பாடாந்தரம்.

காப்பாராரிவ்விடத்துக் கங்கிருளின் நுண்டுளியாய் *
சேட்பாலதூழியாய்ச் செல்கின்றகங்குல்வாய் *
தூப்பாலவெண்சங்கு சக்கரத்தன்தோன்றானால் *
தீப்பாலவல்வினையேன் தெய்வங்காளென்செய்கேனோ. (௭)

தெய்வங்காளென்செய்கே னோரிரவேழூழியாய் *
மெய்வந்துநின் றெனதாவிமெலிவிக்கும *
கைவந்தசக்கரத் தென்கண்ணனும்வாரானால் *
தைவந்ததண்டென்றல் வெஞ்சுடரில்தானடுமே. (௮)

வெஞ்சுடரில்தானடுமால் வீங்கிருளின் நுண்டுளியாய் *
அஞ்சுடரவெய்யோ னணிநெடுந்தேர்தோன்றாதால் *
செஞ்சுடர்த்தாமரைக்கண் செல்வனும்வாரானால் *
நெஞ்சிடர்தீர்ப்பாரினியாரா நின்றுருகுகின்றேனே. (௯)

நின்றுருகுகின்றேனேபோல நெடுவானம் *
§ சென்றுருகி நுண்டுளியாய்ச் செல்கின்றகங்குல்வாய் *
அன்றொருகால் வையமளந்தபிரான்வாரானென்று *
ஒன்றொருகால்சொல்லா துலகோஉறங்குமே. (௧௦)

‡‡ உறங்குவான்போல் யோகுசெய்தபெருமானை *
சிறந்தபொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
நிறங்கிளர்ந்தவந்தாதி யாயிரத்துளிப்பத்தால் *
இறந்துபோய் வைகுந்தஞ்சேராவாறெங்ஙனேயோ. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஊர நினைந்தமட லூரவுமொண்ணாதபடி
கூரிருள்சேர் கங்குலுடன் கூடிநின்று—பேராமல்
தீதுசெய் மாறன் திருவுளத்திற் சென்றதுயர்
ஓதுவதிங் கெங்ஙனே யோ. (௪௪)

[illegible]

௫-வது. எங்ஙனேயோ.

அதன்பின் ஸூர்யோதயமாய் திருக்குறுங்குடிநம்பி ப்ரத்யக்ஷமாகாநிற்க தத்ப்ரவணரான ஆழ்வாரைப்பார்த்து தாய்விலக்கியும் அவனிடத்தில் தன்மனது லக்நமாயிருக்கிறது நீகோபிக்கவேண்டாமென்றருளிச்செய்கிறார்.

அறுசீராசிரியவிருத்தம், பண்-கைசிகம், தாளம்-ஏழொத்து.

செஞ்சுருட்டிராகம்-ரூபகதாளம்.

‡‡ எங்ஙனேயோவன்னைமீர்கா ளென்னைமுனிவதுநீர் *
நங்கள்கோலத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
சங்கினோடும்நேமியோடும் தாமரைக்கண்களோடும் *
செங்கனிவாயொன்றினோடும் செல்கின்றதென்னெஞ்சமே. (௧)

என்னெஞ்சினால்நோக்கிக்காணீ ரென்னைமுனியாதே *
தென்னன்சோலைத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
மின்னுநூலும்குண்டலமும் மார்வில்திருமறுவும் *
மன்னுபூணும்நான்குதோளும் வந்தெங்கும்நின்றிடுமே. (௨)

நின்றிடும்திசைக்குமையுமென் றன்னையரும்முனிதிர் *
குன்றமாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
வென்றிவில்லும்தண்டும்வாளும் சக்கரமும்சங்கமும் *
நின்றுதோன்றிக்கண்ணுள்நீங்கா நெஞ்சுள்ளும்நீங்காவே. (௩)

நீங்கநில்லாக்கண்ணநீர்களென் றன்னையரும்முனிதிர் *
தேன்கொள்சோலைத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
பூந்தண்மாலைத்தண்டுழாயும் பொன்முடியும்வடிவும் *
பாங்குதோன்றும்பட்டும்நாணும் பாவியேன்பக்கத்தவே. (௪)

பக்கம்நோக்கிநிற்குமையுமென் றன்னையரும்முனிதிர் *
தக்ககீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
தொக்கசோதித்தொண்டைவாயும் நீண்டபுருவங்களும் *
தக்கதாமரைக்கண்ணும் பாவியேனாவியின்மேலனவே. (௫)

மேலும்வன்பழிநங்குடிக்கிவளென் றன்னைகாணக்கொடாள் *
சோலைசூழ்தண்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
கோலநீள்கொடிமூக்கும் தாமரைக்கண்ணும்கனிவாயும் *
நீலமேனியும்நான்குதோளு மென்னெஞ்சம்நிறைந்தனவே. (௬)

நிறைந்தவன்பழிநங்குடிக்கிவளென் றன்னைகாணக்கொடாள் *
சிறந்தகீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
நிறைந்தசோதிவெள்ளஞ்சூழ்ந்த நீண்டபொன்மேனியொடும் *
நிறைந்தென்னுள்ளேநின்றொழிந்தான் நேமியங்கையுளதே. (எ)

கையுள்நன்முகம்வைக்கும்நையுமென் றன்னையரும்முனிதிர் *
மைகொள்மாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
செய்யதாமரைக்கண்ணுமல்குலும் சிற்றிடையும்வடிவும் *
† மொய்யநீள்குழல்தாழ்ந்ததோள்களும் பாவியேன்முன்னிற்குமே. (அ)

முன்னின்றாயென்று தோழிமார்களுமன்னையரும்முனிதிர் *
மன்னுமாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
சென்னிநீள்முடியாதியாய வுலப்பிலணிகலத்தன் *
கன்னல்பாலமுதாகிவந் தென்னெஞ்சம்கழியானே. (௯)

கழியமிக்கதோர்காதலளிவளென் றன்னைகாணக்கொடாள் *
வழுவில்கீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
குழுமித்தேவர்குழாங்கள் கைதொழச்சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே *
எழுவதோருருவென்னெஞ்சுள்ளெழு மார்க்குமறிவரிதே. (௧௦)

‡ அறிவரியபிரானை யாழியங்கையனையேயலற்றி *
நறியநன்மலர்நாடி நன்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
குறிகொளாயிரத்துள்ளிவைபத்தும் திருக்குறுங்குடியதன்மேல் *
அறியக்கற்றுவல்லார்வைட்டணவ ராழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

எங்ஙனே நீர்முனிவ தென்னைபினி நம்பியழ
கிங்ஙனே தோன்றுகின்ற தென்முனென—அங்ஙன்
உருவெளிப் பாடா வுரைத்ததமிழ் மாறன்
கருதுமவர்க் கின்பக் கடல். (௪௫)

---

† "[illegible]" [illegible] சேரும்.

௬-வது, கடல்.

பாவநாப்ரத்யக்ஷம் போகையில்மிகவும் ஆர்த்தியையடைந்து கோபிகைகள் க்ருஷ்ணலீலைகளை யனுபவித்தாற்போல் பகவத்லீலைகளையநுகரித்து தரித்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

எண்சீராசிரியவிருத்தம், பண்-சீகாமரம், தாளம்-ஏழொத்து

எதுகுலகாம்போதிராகம்- ஆதிதாளம்.

‡‡ கடல்ஞாலம்செய்தேனுமயானேயென்னும்
கடல்ஞாலமாவேனும்யானேயென்னும ✻
கடல்ஞாலம்கொண்டேனும்யானேயென்னும்
கடல்ஞாலம்கீண்டேனும்யானேயென்னும்
கடல்ஞாலமுண்டேனும்யானேயென்னும்
கடல்ஞாலத்தீசன்வந்தேறக்கொலோ ✻
கடல்ஞாலத்தீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்
கடல்ஞாலத்தென்மகள்கற்கின்றவே. (௧)

கற்கும்கல்விக்கெல்லையிலனேயென்னும்
கற்கும்கல்வியாவேனும்யானேயென்னும் ✻
கற்கும்கல்விசெய்வேனும்யானேயென்னும்
கற்கும்கல்விதீர்ப்பேனுமயானேயென்னும் ✻
கற்குமகல்விச்சாரமும்யானேயென்னும்
கற்கும்கல்விநாதன்வந்தேறக்கொலோ ✻
கற்கும்கல்வியீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்
கற்கும்கல்வியென்மகள்காண்கின்றவே. (௨)

காண்கின்றநிலமெல்லாம்யானேயென்னும்
காண்கின்றவிசும்பெல்லாம்யானேயென்னும் ✻
காண்கின்றவெந்தீயெல்லாம்யானேயென்னும்
காண்கின்றவிக்காற்றெல்லாம்யானேயென்னும் ✻
காண்கின்றகடலெல்லாம்யானேயென்னும்
காண்கின்றகடல்வண்ணனேறக்கொலோ ✻
காண்கின்றவுலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகேன்
காண்கின்றவென்காரிகைசெய்கின்றவே. (௩)

செய்கின்ற † கிதியெல்லாம்யானேயென்னும்
செய்வானின்றனகளும்யானேயென்னும் *
செய்துமுன்னிறந்தவும்யானேயென்னும்
செய்கைப்பயனுண்பேனும்யானேயென்னும் *
செய்வார்களைச்செய்வேனும்யானேயென்னும்
செய்யகமலக்கண்ணனேறக்கொலோ *
செய்யவுலகத்தீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்
செய்யகனிவாயிளமான்திறத்தே. (௪)

திறம்பாமல்மண்காக்கின்றேன்யானேயென்னும்
திறம்பாமல்மலையெடுத்தேனேயென்னும *
திறம்பாமலசுரரைக்கொன்றேனேயென்னும்
திறங்காட்டியன்றைவரைககாத்தேனேயென்னும் *
திறம்பாமல்கடல்கடைந்தேனேயென்னும்
திறம்பாதகடல்வண்ணனேறக்கொலோ *
திறம்பாதவுலகத்தீர்கெகன்சொலலுகேன்
திறம்பாதென்திருமகளெய்தினவே (௫)

இனவேய்மலையேந்தினேன்யானேயென்னும் •
இனவேறுகள்செற்றேனுமயானேயென்னும் *
இனவான்கன்றுமேய்த்தேனும்யானேயென்னும்
இனவாநிரைகாத்தேனும்யானேயென்னும் *
இனவாயர்தலைவனும்யானேயென்னும
இனத்தேவர்தலைவன்வந்தேறக்கொலோ *
இனவேற்கண்நல்லீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்
இன்வேற்கண்ணியென்மகளுற்றனவே. (௬)

உற்றார்களெனக்கில்லையாருமென்னும்
உற்றார்களெனக்கிங்கெல்லாருமென்னும் *
உற்றார்களைச்செய்வேனும்யானேயென்னும்
உற்றார்களையழிப்பேனும்யானேயென்னும்
‡ உற்றார்களுக்குற்றேனும்யானேயென்னும்
உற்றாரிலிமாயன்வந்தேறக்கொலோ *
உற்றீர்கட்கென்சொல்லிச்சொல்லுகேன்யான்
உற்றென்னுடைப்பேதையுரைக்கின்றவே. (௭)

† கிதி - க்ரியை. ‡ "உற்றார்கட்குற்றேனும்" என்றும் சொல்லுவர்.

உரைக்கின்றமுக்கட்பிரான்யானேயென்னும்
உரைக்கின்றதிசைமுகன்யானேயென்னும்! *
உரைக்கின்றவமாருமயானேயென்னும்
உரைக்கின்றவமரர்கோன்யானேயென்னும்
உரைக்கின்றமுனிவரும்யானேயென்னும்
உரைக்கின்றமுகில்வண்ணனேறக்கொலோ *
உரைக்கின்றவுலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகேன்
உரைக்கின்றவென்கோமளவொண்கொடிக்கே. (௮)

கொடியவினையாதுமிலனேயென்னும்
கொடியவினையாவேனும்யானேயென்னும் *
கொடியவினைசெய்வேனும்யானேயென்னும்
கொடியவினைதீர்ப்பேனும்யானேயென்னும் *
கொடியானிலங்கைசெற்றேனேயென்னும்
கொடியபுள்ளுடையவனேறக்கொலோ *
கொடியவுலகத்தீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்
கொடியேன்கொடியென்மகள்கோலங்களே. (௯)

கோலங்கொள்சுவர்க்கமும்யானேயென்னும்
கோலமில்நரகமும்யானேயென்னும்
கோலந்திகழ்மோக்கமும்யானேயென்னும்
கோலங்கொளுயிர்களும்யானேயென்னும் *
கோலங்கொள்தனிமுதல்யானேயென்னும்
கோலங்கொள்முகில்வண்ணனேறக்கொலோ *
கோலங்கொளுலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகேன்
கோலந்திகழ்கோதையென்கூந்தலுக்கே. (௧௦)

‡‡ கூந்தல்மலர்மங்கைக்கும்மண்மடந்தைக்கும்
குலவாயர்கொழுந்துக்கும்கேள்வன்றன்னை *
வாய்ந்தவழுதிவளநாடன்மன்னு
*குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்செய்து - *
ஆய்ந்ததமிழ்மாலையாயிரத்துள்
இவையுமோர்பத்தும்வல்லார் * உலகில்
ஏந்துபெருஞ்செல்வத்தராய்த்திருமா
லடியார்களைப்பூசிக்கநோற்றார்களே.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கடல்ஞாலத் தீசனைமுன் காணாமல் நொந்தே
உடனா வநுகரிகக லுற்றுத்—திடமாக
வாய்ந்தவனைத் தான்பேசும் மாற னுரையவனை
ஆய்ந்துரைப்பா ராட்செயநோற் றூர் (௪௬)

எ-வது, நோற்றநோன்பு.

அவ்வநுகாராவஸ்தைபோய் உன்னைவிட்டிருக்கமாட்டேன் உன் திருவடிகளே யெனக்கு உபாயமென்று வானமாமலைப்பெருமாளிடத்தில் ப்ரபத்தி பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

முதலடியும் மூன்றாமடியும் எழுசீராய், அயலடியும் ஈற்றடியும நாற்சீரான ஆசிரியத்துறை, பண்-சீகாமரம், தாளம்-ஏழொத்து.

சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ நோற்றநோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேனாகிலுமினியுன்னைவிட்டு*ஒன்றும்
ஆற்றகிற்கின்றிலே னரவினணையம்மானே *
சேற்றுத்தாமரைசெந்நெலூடுமலர் சிரீவரமங்கலநகர் *
வீற்றிருந்தவெந்தா யுனக்குமிகையல்லேனங்கே. (௧)

அங்குற்றேனல்லேனிங்குற்றேனல்லேனுன்னைக்காணுமவாவில்வீழ்ந்து*
எங்குற்றேனுமல்லே னிலங்கைசெற்றவம்மானே * [நான்
திங்கள்சேர்மணிமாடநீடு சிரீவரமங்கலநகருறை *
சங்குசக்கரத்தாய் தமியேனுக்கருளாயே. (௨)

கருளப்புட்கொடிசக்கரப்படை வானநாடவெங்கார்முகில்வண்ணா
பொருளல்லாதவென்னைப்பொருளாக்கி யடிமைகொண்டாய் *
தெருள்கொள்நான்மறைவல்லவர்பலர்வாழ்சிரீவரமங்கலநகர்க்கு-*
அருள்செய்தங்கிருந்தா யறியேனொருகைமமாறே. (௩)

மாறுசேர்படைநூற்றுவர்மங்கவோரைவர்க்காயன்றுமாயப்போர்பண்ணி *
நீறுசெய்தவெந்தாய் நிலங்கீண்டவம்மானே *
தேறுஞானத்தர்வேதவேள்வியறாச் சிரீவரமங்கலநகர் *
ஏறிவீற்றிருந்தாயுன்னை யெங்கெய்தக்கூவுவனே. (௪)

எய்தக்கூவுதலாவதேயெனக்கு § எவ்வதெய்வத்துளாயுமாய்நின்று *
கைதவங்கள்செய்யும் கருமேனியம்மானே *

---

§ எவ்வ-எவ்வகைப்பட்ட, தெய்வம்-சத்ருஸமூஹம்.

செய்தவேள்வியர்வையத்தேவரறாச் சிரீவரமங்கலநகர் *
கைதொழவிருந்தா யதுநானுமகண்டேனே. (௫)

‡‡ ஏனமாய்நிலங்கீண்டவென்னப்பனே! கண்ணா! என்றுமென்னையாளுடை *
வானநாயகனே ! மணிமாணிக்கச்சுடரே ! *
தேனமாம்பொழில் தண்சிரீவரமங்கலத்தவர் கைதொழவுறை *
வானமாமலையே யடியேன்தொழவந்தருளே. (௬)

வந்தருளியென்னெஞ்சிடங்கொண்ட வானவர்கொழுந்தே * உலகுக்கோர்
முந்தைத்தாய்தந்தையே முழுவேழுலகுமுண்டாய் *
செந்தொழிலவர்வேதவேள்வியறாச் சிரீவரமங்கலநகர் *
அந்தமில்புகழா யடியேனையகற்றேலே. (௭)

அகற்றநீவைத்த மாயவல்லைம்புலன்களாமவைநன்கறிந்தனன் *
அகற்றியென்னையுநீ அருஞ்சேற்றில்வீழ்த்திகண்டாய் *
பகற்கதிர்மணிமாடநீடு சிரீவரமங்கைவாணனே * என்றும்
புகற்கரியவெந்தாய் புள்ளின்வாய்பிளந்தானே. (௮)

புள்ளின்வாய்பிளந்தாய்மருதிடைபோயினாயெருதேழடர்த்த * என்
கள்ளமாயவனே கருமாணிக்கச்சுடரே *
தெள்ளியார்திருநான்மறைகள்வல்லார் மலிதண்சிரீவரமங்கை *
உள்ளிருந்தவெந்தா யருளாயுய்யுமாறெனக்கே. (௯)

ஆறெனக்குநின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய் * உனக்கோர்கைம்
மாறுநானொன்றிலேனெனதாவியுமுனதே *
சேறுகொள்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும் மலிதண்சிரீவரமங்கை *
நாறுபூந்தண்டுழாய்முடியாய தெய்வநாயகனே. (௧௦)

‡ தெய்வநாயகன்நாரணன் திருவிக்கிரமனடியிணைமிசை *
கொய்கொள்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்
செய்தவாயிரத்துள்ளிவை தண்சிரீவரமங்கைமேயபத்துடன் *
வைகல்பாடவல்லார் வானோர்க்காராவமுதே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நோற்றநோன் பாதியிலே னுன்றனைவிட் டாற்றகில்லேன்
பேற்றுக் குபாயமுன்றன் பேரருளே—சாற்றுகின்றேன்
இங்கெனிலையென்று மொழில்மாறன் சொல்வல்லார்
அங்கமரர்க் காரா வமுது. (௭)

அ-வது, ஆராவமுதே.

பலஸித்தியாகாமையால் ஆராவமுதாழ்வாரிடத்தில்
ஆக்ரந்தநம்பண்ணி ப்ரபத்திபண்ணினதை
யருளிச்செய்கிறார்.

அறுசீராசிரியவிருத்தம், பண்-காந்தாரம், தாளம்-ஏழொத்து.
தந்யாசிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ ஆராவமுதேயடியேனுடலம் நின்பாலன்பாயே *
நீராயலைந்துகரையவுருக்குகின்றநெடுமாலே *
சீரார்செந்நெல்கவரிவீசும் செழுநீர்த்திருக்குடந்தை *
ஏரார்கோலந்திகழக்கிடந்தாய் கண்டேனெம்மானே. (க)

எம்மானேயென்வெள்ளைமூர்த்தி யென்னையாள்வானே *
எம்மாவுருவும்வேண்டுமாற்றா லாவாயெழிலேறே *
செம்மாகமலம்செழுநீர்மிசைகண்மலருந்திருக்குடந்தை *
அம்மாமலர்க்கண்வளர்கின்றானே யெனநான்செய்கேனே. (உ)

என்நான்செய்கேன்யாரேகளைக ணென்னையென்செய்கின்றாய் *
உன்னாலல்லால்யாவராலு மொன்றுங்குறைவேண்டேன் *
கன்னார்மதிள்சூழ்குடந்தைக்கிடந்தா யடியேனருவாணாள் *
சென்னாளெந்நாளந்நாளுனதாள் பிடித்தேசெலக்காணே. (ங)

செலக்காண்கிற்பார்காணுமளவும்செல்லுங்கீர்த்தியாய் *
உலப்பிலானே யெல்லாவுலகுமுடையவொருமூர்த்தி *
நலத்தால்மிக்கார்குடந்தைக்கிடந்தா யுன்னைக்காண்பான்நான்
அலப்பாய் * ஆகாசத்தைநோக்கி யழுவன்தொழுவனே. (ச)

அழுவன்தொழுவனாடிக்காண்பன் பாடியலற்றுவன் *
தழுவல்வினையால்பக்கம்நோக்கி நாணிக்கவிழ்ந்திருப்பன் *
செழுவொண்பழனக்குடந்தைக்கிடந்தாய் செந்தாமரைக்கண்ணா *
தொழுவனேனையுனதாள் சேரும்வகையேசூழ்கண்டாய். (ரு)

சூழ்கண்டாயென்தொல்லைவினையையறுத் துன்னடிசேரும்
ஊழ்கண்டிருந்தே * தூராக்குழிதூர்த் தெனைநாளகன்றிருப்பன் *
வாழ்தொல்புகழார்குடந்தைக்கிடந்தாய் வானோர்கோமானே *
யாழினிசையேயமுதேயறிவின் பயனேயரியேறே. (சா)

அரியேறேயென்னம்பொற்சுடரே செங்கட்கருமுகிலே *
எரியேபவளக்குன்றே நாற்றோளெந்தாயுனதருளே *
பிரியாவடிமையென்னைக்கொண்டாய் குடந்தைத்திருமாலே *
தரியேனினியுன்சரணந்தந்தென்சன்மங்களையாயே. (எ)

‡‡ களைவாய்துன்பங்களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலேன் *
வளைவாய்நேமிப்படையாய் குடந்தைக்கிடந்தமாமாயா *
தளராவுடலமெனதாவி சரிந்துபோம்போது
இளையாதுனதாளொருங்கப்பிடித்துப் போதவிசைநீயே. (அ)

இசைவித்தென்னையுன்தாளிணைக்கீழிருத்துமம்மானே *
அசைவிலமரர்தலைவர்தலைவா ஆதிப்பெருமூர்த்தி *
திசைவில்வீசும்செழுமாமணிகள் சேரும்திருக்குடந்தை *
அசைவிலுலகம்பரவக்கிடந்தாய் காணவாராயே. (கூ)

வாராவருவாய்வருமென்மாயா மாயாமூர்த்தியாய் *
ஆராவமுதாயடியேனாவி யகமேதித்திப்பாய் *
தீராவினைகள்தீரவென்னையாண்டாய் திருக்குடந்தை
ஊரா * உனக்காட்பட்டு மடியேனின்னமுழல்வேனோ. (க0)

‡‡ உழலையென்பில்பேய்ச்சிமுலையூ டவளையுயிருண்டான் *
கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட குருகூர்ச்சடகோபன் *
குழலில்மலியச்சொன்ன வோராயிரத்துளிப்பத்தும் *
மழலைதீரவல்லார் காமர்மானேய்நோக்கியர்க்கே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்,

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆரா வமுதாழ்வா ராதரித்த பேறுகளைத்
தாராமை யாலே தளர்ந்துமிகத்—தீராத
ஆசையுட னாற்றாமை பேசி யலமந்தான்
மாசறுசீர் மாறனெம் மான். ([illegible])

௧0-வது, பிறந்தவாறும்.

அர்ச்சாவதாரத்தில் பலவித்தியாகாமையாலே அவதாரங்களிற்ப்ரவே
ஶித்து அநுபவத்தில் மநோரதைநில்யம்வாராமற் செய்யவேண்டு
மென்று எம்பெருமானை ப்ரார்த்தித்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

ஆசிரியத்துறை, பண்-காந்தாரம், தாளம்-ஏழொத்து.

மோஹநராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ பிறந்தவாறும்வளர்ந்தவாறும் பெரியபாரதம்கைசெய்து * ஐவர்க்குத்
திறங்கள்காட்டியிட்டுச் செய்துபோனமாயங்களும் *
† நிறந்தனூடுபுக்கெனதாவியை நின்றுநின்றுருக்கியுண்கின்ற * இச்
சிறந்தவான்சுடரே யுன்னையென்றுகொல்சேர்வதுவே. (௧)

‡ வதுவைவார்த்தையுளேறுபாய்ந்ததும் மாயமாவினைவாய்பிளந்ததும் *
மதுவைவார்குழலார் குரவைபிணைந்தகுழகும் * அதுவிது
உதுவென்னலாவனவல்ல வென்னையுன்செய்கைநைவிக்கும் *
முதுவையமுதல்வா வுன்னையென்றுதலைப்பெய்வனே. (௨)

பெய்யும்பூங்குழல்பேய்முலையுண்ட பிள்ளைத்தேற்றமும் * பேர்ந்தோர்சாடிறச்
செய்யபாதமொன்றால் செய்தநின்சிறுச்சேவகமும் *
நெய்யுண்வார்த்தையுளன்னைகோல்கொள்ள நீயுன்தாமரைக்கண்கள்நீர்மல்க
பையவேநிலையும்வந் தென்னெஞ்சையுருக்குங்களே. (௩)

கள்ளவேடத்தைக்கொண்டுபோய்ப் புறம்புக்கவாறும் * கலந்தசுரரை
உள்ளம்பேதம்செய்திட் டுயிருண்டவுபாயங்களும் *
வெள்ளநீர்ச்சடையானும் நின்னிடைவேறலாமைவிளங்கநின்றதும் *
உள்ளமுள்குடைந் தென்னுயிரையுருக்கியுண்ணுமே. (௪)

உண்ணவானவர்கோனுக் காயரொருப்படுத்தவடிசிலுண்டதும் *
வண்ணமால்வரையையெடுத்து மழைகாத்ததும் *
மண்ணைமுன்படைத்துண்டுமிழ்ந்து கடந்திடந்துமணந்தமாயங்கள் *
எண்ணுந்தோறுமென்னெஞ் செரிவாய்மெழுகொக்கும்நின்றே. (௫)

நின்றவாறுமிருந்தவாறும் கிடந்தவாறும்நினைப்பரியன *
ஒன்றலாவுருவா யருவாய நின்மாயங்கள் *
நின்றுநின்றுநினைகின்றேனுன்னை யெங்ஙனம்நினைகிற்பன் பாவியேற்
கொன்றுநன்குரையா யுலகமுண்டவொண்சுடரே. (௬)

---

† நிறம்-மர்மமென அர்த்தப்ரதேசம். ‡ வதுவை-விவாஹம்.

ஒண்சுடரோடிருளுமாய் நின்றவாறுமுண்மையோடின்மையாய்வந்து * என்
கண்கொளாவகைநீ கரந்தென்னைசெய்கின்றன *
எண்கொள்சிந்தையுள்நைகின்றேனென்கரியமாணிக்கமே * என்கண்கட்குத்
திண்கொள்ளவொருநா ளருளாயுன் திருவுருவே. (எ)

திருவுருவுகிடந்தவாறும் கொப்பூழ்செந்தாமரைமேல் * திசைமுகன்
கருவுள்வீற்றிருந்து படைத்திட்டகருமங்களும் *
பொருவிலுன்தனிநாயகமவைகேட்குந் தோறுமென்னெஞ்சம்நின்றுநெக்கு*
அருவிசோரும்கண்ணீ ரென்செய்கேனடியேனே. (அ)

அடியைமூன்றையிரந்தவாறுமங்கே நின்றாழ்கடலும்மண்ணும்விண்ணும்
முடியவீரடியால் முடித்துக்கொண்டமுக்கியமும் *
நொடியுமாறவைகேட்குந்தோறு மென்னெஞ்சம்நின்றனக்கேகரைந்துகும் *
கொடியவல்வினையே னுன்னையென்றுகொல்கூடுவதே. (௯)

கூடிநீரைக்கடைந்தவாறு மமுதந்தேவருண்ண * அசுரரை
வீடும்வண்ணங்களே செய்துபோனவித்தகமும் *
ஊடுபுக்கெனதாவியை யுருக்கியுண்டிடுகின்ற * நின்றன்னை
நாடும்வண்ணம்சொல்லாய் நச்சுநாகணையானே. (௧௦)

‡‡ நாகணைமிசைநம்பிரான் சரணேசரண்நமக்கென்று * நாடொறும் *
ஏகசிந்தையனாய்க் குருகூர்ச்சடகோபன்மாறன் *
ஆகநூற்றவந்தாதி யாயிரத்துள்ளிவையுமோர்பத்தும்வல்லார் *
மாகவைகுந்தத்து மகிழ்வெய்துவர்வைகலுமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அஞ்சாம்பத்து - ஸம்பூர்ணம்

பிறந்துலகங் காத்தளிக்கும் பேரருட் கண்ணாவுன்
சிறந்தகுணத் தாலுருகுஞ் சீலத்—திறந்தவிர்ந்து
சேர்ந்தநுப விக்குநிலை செய்யென்ற சீர்மாறன்
வாய்ந்தபதத் தேமனமே வைகு. (௫௦)

ஆறாம்பத்து.

க-வது, வைகல் பூங்கழிவாய்.

அவதாரங்களாலும் இஷ்டஸித்தியில்லாமல் பின்னையும் அர்ச்சாவதாரங்களிலேயிறங்கி திருவண்வண்டூர்ஸ்வாமி விஷயமாகப்பக்ஷிகளைத் தூது விட்டதை யருளிச்செய்கிறார்.

கலிநிலைத்துறை, பண் - நட்டராகம், தாளம் - ஏழொத்து.

அஸாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ வைகலபூங்கழிவாய் வந்துமேயுங்குருகினங்காள் *
செய்கொளசெந்நெலுயர் திருவண்வண்டூருறையும் *
கைகொள்சக்கரத் தென்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு *
கைகள்கூப்பிச்சொல்லீர் வினையாட்டியேன்காதன்மையே. (௧)

காதல்மென்பெடையோ டுடன்மேயுங்கருநாராய் *
வேதவேள்வியொலிமுழங்கும் தண்டிருவண்வண்டூர் *
நாதன்ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானைக்கண்டு *
பாதம்கைதொழுதுபணியீ ரடியேன்றிறமே (௨)

திறங்களாகியெங்கும் செய்களூடுழல்புள்ளினங்காள் *
சிறந்தசெல்வம்மல்கு திருவண்வண்டூருறையும் *
கறங்குசக்கரக்கைக் கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு *
இறங்கிநீர்தொழுதுபணியீ ரடியேனிடரே. (௩)

இடரில்போகம்மூழ்கி யிணைந்தாடும்மடவன்னங்காள் *
விடலில்வேதவொலிமுழங்கும் தண்திருவண்வண்டூர் *
கடல்மேனிப்பிரான் கண்ணனைநெடுமாலைக்கண்டு *
உடலம்நைந்தொருத்தி யுருகுமென்றுணர்த்துமினே. (௪)

உணர்த்தலூடலுணர்ந் துடன்மேயும்மடவன்னங்காள் *
திணர்த்தவண்டல்கள்மேல் சங்குசேரும்திருவண்வண்டூர் *
புணர்த்தபூந்தண்டுழாய்முடி நம்பெருமானைக்கண்டு
புணர்த்தகையினரா யடியேனுக்கும்போற்றுமினே. (௫)

போற்றியானிரந்தேன் புன்னைமேலுறைபூங்குயில்காள் *
சேற்றில்வாளைதுள்ளும் திருவண்வண்டூருறையும் *
ஆற்றலாழியங்கை யமரர்பெருமானைக்கண்டு *
மாற்றங்கொண்டருளீர் மையல்தீர்வதொருவண்ணமே. (௬)

ஒருவண்ணஞ்சென்றுபுக் கெனக்கொன்றுரையொண்கிளியே *
செருவொண்பூம்பொழில்சூழ் செக்கர்வேலைத்திருவண்வண்டூர் *
கருவண்ணம்செய்யவாய் செய்யகண்செய்யகைசெய்யகால் *
செருவொண்சக்கரம்சங்கு அடையாளம்திருந்தக்கண்டே. (௭)

திருந்தக்கண்டெனக்கொன்றுரையாய் ஒண்சிறுபூவாய் *
செருந்திஞாழல்மகிழ் புன்னைசூழ்தண்திருவண்வண்டூர் *
பெருந்தண்தாமரைக்கண் பெருநீண்முடிநால்தடந்தோள் *
கருந்திண்மாமுகில்போல் திருமேனியடிகளையே. (௮)

அடிகள்கைதொழுது அலர்மேலசையுமன்னங்காள் *
விடிவைசங்கொலிக்கும் திருவண்வண்டூருறையும் *
கடியமாயன்தன்னைக் கண்ணனைநெடுமாலைக்கண்டு *
கொடியவல்வினையேன் திறங்கூறுமின்வேறுகொண்டே. (௯)

வேறுகொண்டும்மையானிரந்தேன் வெறிவண்டினங்காள் *
தேறுநீர்ப்பம்பை வடபாலைத்திருவண்வண்டூர் *
மாறில்போரரக்கன் மதிள்நீறெழச்செற்றுகந்த *
ஏறுசேவகனார்க் கென்னையுமுளளென்மின்களே. (௧௦)

‡ மின்கொள்சேர்புரிநூல்குறளாய் அகலஞாலம்கொண்ட *
வன்கள்வனடிமேல் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
பண்கொளாயிரத்துள் இவைபத்தும் திருவண்வண்டூர்க்கு *
இன்கொள்பாடல்வல்லார் மதனார்மின்னிடையவர்க்கே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

வைகல் திருவண்வண்டூர் வைகு மிராமனுக்கென்
செய்கைதனைப் புள்ளினங்காள் செப்புமெனக்—கைகழிந்த
காதலுடன் றூதுவிடுங் காரிமா றன்கழலே
மேதினியீர் நீர்வணங்கு மின். (௫௧)

உ-வது, மின்னிடைமடவார்.

நாதிகோக்தியால் ஸர்வேச்வரன் விளம்பித்து வருகையாலே உமக்கு வேண்டினஸ்த்ரீகளிருக்க இங்கேவரவேண்டாமென்று ப்ரணய கலஹத்தாலே திரஸ்காரம்பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

அறுசீராசிரியத்துறை, பண்-சீகாமரம், தாளம்-ஏழொத்து.
சோகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡ மின்னிடைமடவார்கள்நின்னருள் சூடுவார்முன்புநானதஞ்சுவ
ன்னுடையிலங்கை யரண்காய்ந்தமாயவனே * [ன் *
ன்னுடைய † சுண்டாயம்நானறிவனினியதுகொண்டுசெய்வதென்
ன்னுடையபந்துங்கழலும் தந்துபோகுநம்பீ. (க)

பாகுநம்பியுன்தாமரைபுரைகண்ணிணையும்செவ்வாய்முறுவலும்*
குலங்கள்செய்ய அழிதற்கேநோற்றோமேயாம் *
தாகைமாமயிலார்கள்நின்னருள்சூடுவார்செவியோசைவைத்தெழ
கள்போகவிட்டுக் குழலூதுபோயிருந்தே. (உ)

பாயிருந்துநின்புள்ளுவ மறியாதவர்க்குரைநம்பீ * நின்செய்ய
ாயிருங்கனியும் கண்களும்விபரீதமிந்நாள் *
வயிரும்தடந்தோளினீ திதிருவருள்பெறுவார்யவர்கொல் *
ாயிரும்கடலைக்கடைந்த பெருமானாலே. (ங)

ுவினீளிலையேழுலகமுண்டன்று நீகிடந்தாய் * உன்மாயங்கள்
மலைவானவருமறியா ரினியெம்பரமே ? *
வயினோர்தடங்கண்ணினார் விளையாடுசூழலைச்சூழவேநின்று *
ரவிமேய்க்கவல்லா யெம்மைநீகழறேலே. (ச)

றேல்நம்பீஉன் ‡ கைதவம்மண்ணும்விண்ணும் நன்கறியும் * திண்சக்கர
முறதொல்படையா யுனக்கொன்றுணர்த்துவன்நான் *
முறுதேன்மொழியார்கள் நின்னருள்சூடுவார்மனம்வாடிநிற்க*எம்
முறுபூவையோடும் கிளியோடும்குழகேலே. (ரு)

ழகியெங்கள் $ குழமணன்கொண்டுகோயின்மைசெய்துகன்மமொன்றில்லை
ழகியாமிருப்போம் பரமேயித்திருவருள்கள் *

† சுண்டாயம்-வஞ்சகம்-ஸ்வார்த்த பரத்வம்.
‡ கைதவம்-க்ர்த்ரிமம்-பொய். $ குழமணன்-மரப்பாச்சி.

அழகியாரிவ்வுலகுமூன்றுக்கும் தேவிமைதகுவார்பலருளர் *
கழகமேறேல்நம்பீ உனக்குமிளைதே கன்மமே. (௬)

கன்மமன்றெங்கள்கையில் பாவைபறித்து, கடல்ஞாலமுண்டிட்ட *
நின்மலாநெடியா யுனக்கேலும்பிழைபிழையே *
வன்மமேசொல்லியெம்மைநீவிளையாடுதி அதுகேட்கில்
¶ என்னைமார் தன்மபாவமென்னுமொருநான்றுதடிபிணக்கே. (௭)

பிணக்கியாவையும்யாவரும்பிழையாமல்பேதித்தும்பேதியாததோர்
கணக்கில்கீர்த்திவெள்ளக் கதிர்ஞானமூர்த்தியினாய் * [மை *
இணக்கியெம்மை யெந்தோழிமார் விளையாடப்போதுமினென்னப்போந்தோ
உணக்கிநீவளைத்தா லென்சொல்லாருகவாதவரே. (௮)

உகவையால்நெஞ்சமுள்ளுருகி யுன்தாமரைத்தடங்கண்விழிகளின்
அகவலைப்படுப்பா னழிததாயுன்திருவடியால் *
தகவுசெய்திலைஎங்கள்சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறுங்கண்டு * நின்
முகவொளிதிகழ முறுவலசெய்துநின்றிலையே. (௯)

நின்றிலங்குமுடியினா யிருபத்தோர்காலரசுகளைகட்ட *
வென்றிநீண்மழுவா வியன்ஞாலமுன்படைத்தாய் *
இன்றிவ்வாயர்குலத்தைவீடுய்யத்தோன்றியகருமாணிக்கச்சுடர் *
நின்றன்னால்நலிவேபடுவோமென்று மாய்ச்சியோமே. (௧௦)

‡ ஆய்ச்சியாகியவன்னையாலன்று வெண்ணெய்வார்த்தையுள் * சீற்றமுண்டழு
கூத்தவப்பன்றன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன் *
ஏத்தியதமிழ்மாலை யாயிரத்துளிவையுமோர்பத்திசையொடும் *
நாத்தன்னால்நவிலவுரைப்பார்க்கில்லை நல்குரவே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மின்னிடையார் சேர்கண்ணன் மெத்தெனவந் தானென்று
தன்னிலைபோய்ப் பெண்ணிலையாய்த் தான்றள்ளி—உன்னுடனே
கூடேனென் றூடுங் குருகையர்கோன் றூடொழவே
நாடோறும் நெஞ்சமே நல்கு (௫௨)

¶ என்னைமார்-உடன்பிறந்தார்; தமையன்மார்.

௩-வது, நல்குரவும்.

ப்ரணயகலஹத்தில் விருத்தமாயிருக்கிற தம்மை விருத்த விபூதிகனன ஸர்வேச்வரன் கைகொண்டதை அருளிச்செய்கிறார்.

கலிநிலைத்துறை, பண்-நட்டராகம, தாளம-நடையொத்து.

உசேனிராகம் - ரூபகதாளம்.

நல்குரவும்செல்வும் நரகும்சுவர்க்கமுமாய் ✻
வல்பகையும்நட்பும் விடமுமமுதமுமாய் ✻
்லவகையும்பரந்த பெருமானென்னையாள்வானை ✻
சல்வமமல்குகுடித திருவிண்ணகர்க்கண்டேனே. (௧)

ண்டவின்பம்துன்பம் கலக்கங்களுமதேற்றமுமாய்
ண்டமும்தண்மையும் தழலும்நிழலுமாய் ✻
ண்டுகொள்தற்கரிய பெருமானென்னையாள்வானூர் ✻
தண்டிரைப்புனல்சூழ் திருவிண்ணகர்நன்னகரே. (௨)

கரமும்நாடுகளும் ஞானமும்மூடமுமாய் ✻
கரில்சூழ்சுடராயிருளாய நிலனாய்விசும்பாய் ✻
கரமாடங்கள்சூழ் திருவிண்ணகாசசேர்ந்தபிரான் ✻
கர்கொள்கீர்த்தியல்லாலில்லை யாவர்க்கும்புண்ணியமே. (௩)

யம்பாவம் புணாச்சிபிரிவெனறிவையாய் ✻
ண்ணமாய்மறபபா யுண்மையாயின்மையாயல்லனாய் ✻
ண்ணமாடங்கள்சூழ் திருவிண்ணகர்சசேர்ந்தபிரான் ✻
ண்ணினருளே கண்டுகொண்மின்கள்கைதவமே. (௪)

க்தவம்செம்மைகருமைவெளுமையுமாய் ✻
மய்பொய்யிளமை முதுமைபுதுமைபழமையுமாய் ✻
சய்ததிண்மதிள்சூழ் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான் ✻
பய்தகாவுகண்டீர் பெருந்தேவுடைமூவுலகே. (௫)

றவுலகங்களுமா யல்லனாயுகப்பாய்முனிவாய் ✻
வில்வாழ்மகளாய்த் தவ்வையாய்ப்புகழாய்ப்பழியாய்
தவர்மேவித்தொழும் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான் ✻
ாவியேன்மனத்தே யுறைகின்றபரஞ்சுடரே. (௬)

பாஞ்சுடருடம்பா யழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய்
கரந்தும்தோன்றியும்நின்றும் கைதவங்கள்செய்தும்* விண்ணோர்
சிரங்களால்வணங்கும் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்*
வரங்கொள்பாதமல்லாலில்லை யாவர்க்கும்வன்சரணே. (எ)

வன்சரண்சுரர்க்கா யசுரர்க்குவெங்கூற்றமுமாய் *
தன்சரண்நிழற்கீ ழுலகம்வைத்தும்வையாதும் *
தென்சரண்திசைக்குத் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான் *
என்சரணென்கண்ண னென்னையாளுடையென்னப்பனே. (அ)

என்னப்பனெனக்கா ‡ யிகுளாயென்னைப்பெற்றவளாய் *
பொன்னப்பன்மணியப்பன் முத்தப்பனென்னப்பனுமாய் *
மின்னப்பொன்மதிள்சூழ் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தவப்பன் *
தன்னொப்பாரில்லப்பன் தந்தனன்தனதாள்நிழலே. (௯)

நிழல்வெய்யில்சிறுமைபெருமை குறுமைநெடுமையுமாய் *
சுழல்வனநிற்பன மற்றுமாயவையல்லனுமாய் *
மழலைவாய்வண்டுவாழ் திருவிண்ணகர்மன்னுபிரான் *
கழல்களன்றிமற்றோர்களைகணிலம்காண்மின்களே. (௧௦)

‡‡ காண்மின்களுலகீரென்று கண்முகப்பேநிமிர்ந்த *
தாளிணையன்றன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
ஆணையாயிரத்துத் திருவிண்ணகர்ப்பத்தும்வல்லார் *
கோணையின்றி விண்ணோர்க்கென்றுமாவர்குரவர்களே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நல்லவலத் தானம்மைச் சேர்த்தோன்முன் னண்ணுரை
வெல்லும் விருத்த விபூதியனென்—றெல்லையறத்
தானிருந்து வாழ்த்துந் தமிழ்மாறன் சொல்வல்லார்
வானவர்க்கு வாய்த்தகுர வர். (௬௩)

---

‡ இகுள் - இகுளையென்பதின் கடைக்குறை. தோழி என்று பொருள் செவிலித்தாய் என்று அருளிச்செய்வர். செவிலித்தாய்-தாய்க்குத்தோழி.

௬-வது, குரவையாய்ச்சியர்.

அவ்வாறு கட்டிக்கொண்ட க்ருஷ்ணனுடைய குரவைமுதலான லீலைகளும் அனுசந்தித்து ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

அறுசீராசிரியவிருத்தம், பண் - தக்கராகம், தாளம்-ஏழொத்து
யழுனுகல்யாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡ குரவையாய்ச்சியரோடுகோத்ததும் குன்றமொன்றேந்தியதும் *
-ரவுநீர்ப்பொய்கைநாகம்காய்ந்தது முட்படமற்றும்பல *
ரவில்பள்ளிப்பிரான்தன் மாயவினைகளையேயலற்றி *
இரவுநன்பகலும் † தவிர்கில மென்னகுறைவெனக்கே. (௧)

'கயத்தீங்குழலூதிற்றும்நிரைமேய்த்ததும், கெண்டையொண்கண் *
ாசப்பூங்குழல்பின்னைதோள்கள்மணந்ததும் மற்றும்பல *
ாயக்கோலப்பிரான்றன் செய்கைநினைந்துமனம்குழைந்து *
நயத்தோடுகழிந்தபோதெனக்கெவ்வுலகம்நிகரே. (௨)

கரில்மல்லரைச்செற்றதும் நிரைமேய்த்ததும் * நீணெடுங்கைச்
கரமாகளிறட்டது மிவைபோல்வனவும்பிறவும் *
புகர்கொள்சோதிப்பிரான்றன் செய்கைநினைந்துபுலம்பி * என்றும்
நுகரவைகல்வைகப்பெற்றேனெனக்கென்னினிநோவதுவே. (௩)

ாவவாய்ச்சியுரலோடார்க்க விரங்கிற்றும * வஞ்சப்பெண்ணைச்
சாவப்பாலுண்டது மூர்சகடமிறச்சாடியதும *
தேவக்கோலப்பிரான்றன் செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து *
மேவக்காலங்கள்கூடினேனெனக்கென்னினிவேண்டுவதே. (௪)

வண்டித்தேவரிரக்கவந்துபிறந்ததும் வீங்கிருள்வாய் *
பூண்டன்றன்னைபுலம்பப்போ யங்கோராய்க்குலம்புக்கதும் *
ாண்டலின்றிவளர்ந்து கஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சம்செய்ததும்
ண்டுநானலற்றப்பெற்றேனெனக்கென்னஇகலுளதே. (௫)

இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்தது மிமிலேறுகள்செற்றதுவும் *
-யர்கொள்சோலைக்குருந்தொசித்தது முட்படமற்றும்பல *
அகல்கொள்வையமளந்தமாய னென்னப்பன்றன்மாயங்களே *
கலிராப்பரவப்பெற்றேனெனக்கென்னமனப் ‡ பரிப்பே. (௬)

† "தவிர்கிலமென்னகுறைநமக்கே" என்று உரையின்பாடம். "தவிர்கில மென்ன குறைவெனக்கே" என்றும் பாடஞ்சொல்லுவர்.
‡ பரிப்பு-பரிவு, துக்கம்.

மனப்பரிப்போடழுக்கு மானிடசாதியில்தான்பிறந்து *
தனக்குவேண்டுருக்கொண்டு தான்றனசிற்றத்தினைமுடிக்கும் *
புனத்துழாய்முடிமாலைமார்ப னென்னப்பன்றன்மாயங்களே *
நினைக்கும்நெஞ்சுடையே னெனக்கினியார்நிகர்நீணிலத்தே. (எ)

நீணிலத்தொடுவான்வியப்ப நிறைபெரும்போர்கள்செய்து *
வாணனாயிரம்தோள்துணித்தது முட்படமற்றும்பல *
மாணியாய்நிலம்கொண்டமாய னென்னப்பன்றன்மாயங்களே *
காணும்நெஞ்சுடையே னெனக்கினியென்னகலக்கமுண்டே. (அ)

கலக்கவேழ்கடலேழ்மலை யுலகேழுங்கழியக்கடாய் *
உலக்கத்தேர்கொடுசென்றமாயமு முட்படமற்றும்பல *
வலக்கையாழியிடக்கைச்சங்க மிவையுடைமால்வண்ணனை *
மலக்குநாவுடையேற்கு மாறுளதோவிம்மண்ணின்மிசையே. (௯)

மண்மிசைப்பெரும்பாரம்நீங்க வோர்பாரதமாபெரும்போர்
பண்ணி * மாயங்கள்செய்து சேனையைப்பாழ்படநூற்றிட்டுப்போய் *
விண்மிசைத்தனதாமமேபுக மேவியசோதிதன்தாள் *
நண்ணிநான்வணங்கப்பெற்றே னெனக்கார்பிறர்நாயகரே. (௧௦)

‡‡ நாயகன்முழுவேழுலகுக்குமாய் முழுவேழுலகும் * தன்
வாயகம்புகவைத் துமிழ்ந்தவையாயவையல்லனுமாம் *
கேசவனடியிணைமிசைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
தூயவாயிரத்திப்பத்தால் பத்தராவர்துவளின்றியே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

குரவைமுதலாங் கண்ணன்கோலச்செயல்கள்
இரவுபகலென்னாம லென்றும்—பரவுமனம்
பெற்றேனென்றேகளித்துப் பேசும்பராங்குசன்றன்
சொற்றேனினெஞ்சே துவள். (௫௪)

ரு-வது, துவளில்.

பகவதனுபவத்தா லொருப்ரீதிவிஶேஷம் வந்து அதினாலே நாயகிதன்மை யடைந்து தொலைவில்லிமங்கலஸ்வாமியிடத்தில் அதிப்ராவண்யம்பிறந்திருக்க அதுகண்டுதாய்மார்கோபிக்க இப்ப்ராவண்யத்தைப் போக்கப்போகாது இவளிடத்தி லாசைவிடுங்க ளென்று தோழிமார்கள் தாய்மாரோடு சொல்லுஞ் சொல்லாக வருளிச்செய்கிறார்.

எழுசீராசிரிய விருத்தம், பண்-பஞ்சமம், தாளம்-ஏழொத்து.

சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ துவளில்மாமணிமாடமோங்கு தொலைவில்லிமங்கலம்தொழு
மிவளை * நீரினியன்னைமீ ருமக்காசையில்லைவிடுமினோ * [ம் *
தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றும் தாமரைத்தடங்கண்ணென்று
குவளையொண்மலர்க்கண்கள்நீர்மல்க நின்றுநின்றுகுமுறுமே (௧)

குமுறுமோசைவிழவொலித் தொலைவில்லிமங்கலம்கொண்டுபுக்கு- *
அமுதமென்மொழியாளை நீருமக்காசையின்றியகற்றினீர் *
திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்கும் மற்றிவள்தேவதேவபிரானென்றே*
நிமியும்வாயொடுகண்கள்நீர்மல்க நெக்கொசிந்துகரையுமே. (௨)

கரைகொள்பைம்பொழில்தண்பணைத் தொலைவில்லிமங்கலம்கொண்டுபுக்கு-*
உரைகொளின்மொழியாளை நீருமக்காசையின்றியகற்றினீர் *
திரைகொள்பௌவத்துச்சேர்ந்ததும் திசைஞாலம்தாவியளந்ததும் *
நிரைகள்மேய்த்ததுமேபிதற்றி நெடுங்கண்ணீர்மல்கநிற்குமே. (௩)

நிற்கும்நான்மறைவாணர்வாழ் தொலைவில்லிமங்கலம்கண்டபின் *
† அற்கமொன்றுமறிவுறாள் மலிந்தாள்கண்டீரிவளன்னைமீர் *
கற்கும்கல்வியெல்லாம் கருங்கடல்வண்ணன்கண்ணபிரானென்றே *
‡ ஒற்கமொன்றுமில னுகந்துகந்துள்மகிழ்ந்துகுழையுமே. (௪)

குழையும்வாள்முகத்தேழையைத் தொலைவில்லிமங்கலம்கொண்டுபுக்கு*
இழைகொள்சோதிச்செந்தாமரைக்கட்பிரா னிருந்தமைகாட்டினீர் *
மழைபெய்தாலொக்கும்கண்ணநீரினொடன்றுதொட்டும் § மையார்ந்து * இவள்
நுழையும்சிந்தையளன்னைமீர் தொழுமத்திசையுற்றுநோக்கியே. (௫)

நோக்கும்பக்கமெல்லாம் கரும்பொடுசெந்நெலோங்குசெந்தாமரை *
வாய்க்கும்தண்பொருநல் வடகரைவண் தொலைவில்லிமங்கலம் *

† அற்கம்-அடக்கம். ‡ ஒற்கம்-ஒடுக்கம், லஜ்ஜை. § மையார்ந்து-மயங்கி.

நோக்குமேலத்திசையல்லால் மறுநோக்கிலள், வைகல்நாடொறும் *
வாய்க்கொள்வாசகமும் மணிவண்ணன்நாமமேயிவளன்னைமீர். (௬)

அன்னைமீரணிமாமயில் சிறுமானிவள்நம்மைக்கைவலிந்து-*
என்னவார்த்தையும்கேட்குறாள் தொலைவில்லிமங்கலமென்றல்லால் *
முன்னம்நோற்றவிதிகொலோ முகில்வண்ணன்மாயங்கொலோ * அவன்
சின்னமும்திருநாமமு மிவள்வாயனகள்திருந்தவே. (௭)

திருந்துவேதமும்வேள்வியும் திருமாமகளிரும்தாம * மலிந்
திருந்துவாழ்பொருநல் வடகரைவண்தொலைவில்லிமங்கலம் *
கருந்தடங்கண்ணி கைதொழுத வந்நாள்தொடங்கியிந்நாடொறும் * இருந்
திருந்தரவிந்தலோசனவென்றென்றே நைந்திரங்குமே. (௮)

இரங்கிநாடொறும்வாய்வெரீஇ யிவள்கண்ணநீர்களலமர *
மரங்களுமிரங்கும்வகை மணிவண்ணவோவென்றுகூவுமால் *
துரங்கமவாய்பிளந்தானுறை தொலைவிலலிமங்கலமென்று * தன்
கரங்கள்கூப்பித்தொழு மவ்வூர்த்திருநாமங்கற்றதற்பின்னையே. (௯)

பின்னைகொல்? நிலமாமகள்கொல்? திருமகள்கொல்பிறந்திட்டாள் *
என்னமாயங்கொலோ இவள்நெடுமாலென்றேநின்றுகூவுமால் *
முன்னிவந்தவன்நின்றிருந்துறையும் தொலைவிலலிமங்கலம்
சென்னியால்வணங்கும் * அவ்வூர்த்திருநாமம்கேட்பதுசிந்தையே. (௧௦)

‡‡ சிநதையாலுமசொலலாலுமசெயகையினாலுமதேவபிரானையே *
தநதைதாயெனறடைநத வணகுருகூரவாசடகோபன் *
முநதையாயிரததுள்ளிவை துலைவிலலிமஙகலத்தைசசொன்ன *
செந்தமிழ்பததுமவல்லா ரடிமைசெய்வார்திருமாலுக்கே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

துவளறுசீர்மால்திறத்துத் தொன்னலத்தால்நாளும்
துவளறுதன்சீலமெல்லாஞ் சொன்னான்—துவளறவே
முன்னமனுபவத்தில் மூழ்கிநின்றமாறனதில்
மன்னுமுவப்பால்வந்த மால். (௫௫)

௭-வது, உண்ணுஞ்சோறு.

இவ்வண்ணஞ் சொன்னதாயானவள் மூர்ச்சித்திருக்கையாலே பெண்ணானவள் மோஹந்தெளிந் தெழுந்திருந்து எனக்கு தாரகபோஷகபோக்யமெல்லாங் கண்ணனேயென்று திருக்கோளூர்க்கே போகையில் தாய்தெளிந்தெழுந்திருந்து தன்பெண்திருக்கோளூர்க்குப்போனது நிச்சயமென்றுதாய்சொல்லுஞ் சொல்லாக அருளிச்செய்கிறார்.

கலிநிலைத்துறை, பண்-பழஞ்சுரம், தாளம் - ஏழொத்து.

காம்போஜிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர் தின்னுமவெற்றிலையுமெல்லாம்
கண்ணன் * எம்பெருமானென்றென்றே கண்கள் ¶ நீர்மல்கி *
மண்ணினுள்ளவன்சீர் வளம்மிக்கவனூர்வினவி *
திண்ணமென்னிளமான்புகு மூர்திருக்கோளூரே. (௧)

ஊரும்நாடுமுலகமும தன்னைப்போல் * அவனுடைய
பேரும்தார்களுமேபிதற்றக் கற்புவானிடறி *
சேருநல்வளஞ்சேர் பழனத்திருக்கோளூர்க்கே *
போருங்கொலுரையீர் கொடியென்கொடிபூவைகளே. (௨)

பூவைபைங்கிளிகள்பந்து தூதைபூம்புட்டில்கள் *
யாவையும்திருமால் திருநாமங்களேகூவியெழும் * என்
பாவைபோயினித்தண்பழனத் திருக்கோளூர்க்கே *
கோவைவாய்துடிப்பமழைக்கண் ணொடென்செய்யுங்கொலோ. ()

கொல்லையென்பர்கொலோ குணம்மிக்கனளென்பர்கொலோ *
சில்லைவாய்ப்பெண்டுகளயற் சேரியுள்ளாருமெல்லே ! *
செல்வம்மல்கியவன்கிடந்த திருக்கோளூர்க்கே *
மெல்லிடைநுடங்கவிளமான் செல்லமேவினளே. (௪)

மேவிநைந்துநைந்துவிளையாடலுறாளென்சிறுத்
தேவிபோய் * இனித்தன்திருமால் திருக்கோளூரில் *
பூவியல்பொழிலும் தடமுமவன்கோயிலுங்கண்டு *
ஆவியுள்குளிரவெங்ஙனே யுகக்குங்கொலின்றே. (௫)

¶ "நீர்மல்கி" என்றும், பாடம்.

இன்றெனக்குதவாதகன்ற விளமானினிப்போய் *
தென்திசைத்திலதமனைய திருக்கோளூர்க்கே
சென்று * தன்திருமால்திருக்கண்ணும் செவ்வாயும்கண்டு *
நின்றுநின்றுநையும் நெடுங்கண்கள்பனிமல்கவே. (௬)

மல்குநீர்க்கண்ணொடுமைய லுற்றமனத்தினளாய் *
அல்லுநன்பகலும்நெடுமா லென்றழைத்தினிப்போய் *
செல்வம்மல்கியவன்கிடந்த திருக்கோளூர்க்கே *
ஒல்கியொல்கிநடந்தெங்ஙனே புகுங்கொலொசிந்தே. (௭)

ஒசிந்தநுண்ணிடைமேல்கையை வைத்துநொந்துநொந்து *
கசிந்தநெஞ்சினளாய்க்கண்ண நீர்துளும்பச்செல்லுங்கொல் *
ஒசிந்தவொண்மலராள்கொழுநன் திருக்கோளூர்க்கே *
கசிந்தநெஞ்சினளாயெம்மை நீத்தஎம்காரிகையே. (௮)

காரியம்நல்லனகளவைகாணி லென்கண்ணனுக்கென்று *
ஈரியாயிருப்பாளிதெல்லாம் கிடக்கவினிப்போய் *
சேரிபல்பழிதூவியிரைப்பத் திருக்கோளூர்க்கே *
நேரிழைநடந்தாளெம்மை யொன்றும்நினைக்கிலளே. (௯)

நினைக்கிலேன்தெய்வங்காள் நெடுங்கணிளமானினிப்போய் *
அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்தலோசனனை *
தினைத்தனையும்விடாளவன் சேர்திருக்கோளூர்க்கே *
மனைக்குவான்பழியும்நினையாள் செல்லவைத்தனளே. (௧௦)

‡‡ வைத்தமாநிதியாம் மதுசூதனையேயலற்றி *
கொத்தலர்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
பத்துநூற்றுளிப்பத் தவன்சேர்திருக்கோளூர்க்கே *
சித்தம்வைத்துரைப்பார் திகழ்பொன்னுலகாள்வாரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

உண்ணுஞ்சோறாதி யொருமூன்றுமெம்பெருமான்
கண்ணனென்றேநீர்மல்கிக் கண்ணிணைகள்—மண்ணுலகில்
மன்னுதிருக்கோளூரில் மாயன்பாற்போமாறன்
பொன்னடியேநந்தமக்குப் பொன். ([illegible])

அ-வது, பொன்னுலகு.

திருக்கோளூர்க்குப் போகிறேனென்று பலஹானியாலேபோகமாட்டா
மலே நடுவே அருகிருந்த பக்ஷிகளைக்குறித்து உங்களுக்கு உபயவி
பூதியுந் தருகிறேன் என்னவஸ்தையைப் பரமபதநாதனுக்குச்
சொல்லுங்களென்றருளிச்செய்கிறார்.

கலிநிலைத்துறை, பண்-குறிஞ்சி, தாளம்-ஏழொத்து.

துசாவந்திராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ பொன்னுலகாளீரோ புவனிமுழுதாளீரோ *
நன்னலப்புள்ளினங்காள் வினை யாட்டியேன்நானிறந்தேன் *
முன்னுலகங்களெல்லாம்படைத்த முகில்வண்ணன் கண்ணன் *
என்னலங்கொண்டபிரான்றனக் கென்நிலைமையுரைத்தே. (௧)

மையமர்வாள்நெடுங்கண் மங்கைமார்முன்பென்
கையிருந்து * நெய்யமரின்னடிசில் நிச்சல்பாலொடுமேவீரோ *
கையமர்சக்கரத் தென்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு *
மெய்யமர்காதல்சொல்லிக் கிளிகாள் விரைந்தோடிவந்தே. (௨)

ஓடிவந்தென்குழல்மே லொளிமாமலரூதீரோ *
கூடியவண்டினங்காள் குருநாடுடையைவர்கட்காய் *
ஆடியமாநெடுந்தேர் படைநீறெழச்செற்றபிரான் *
சூடியதண்டுளபமுண்ட தூமதுவாய்கள்கொண்டே. (௩)

தூமதுவாய்கள்கொண்டுவந் தென்முல்லைகள்மேல்தும்பிகாள் *
பூமதுவுண்ணச்செல்லில் வினையேனைப்பொய்செய்தகன்ற *
மாமதுவார்தண்டுழாய்முடி வானவர்கோனைக்கண்டு *
யாமிதுவோதக்கவா றென்னவேண்டுங்கண்டீர்நுங்கட்கே. (௪)

நுங்கட்கியானுரைக்கேன் வம்மின்யான்வளர்த்தகிளிகாள் *
வெங்கண்புள்ளூர்ந்துவந்து வினையேனைநெஞ்சங்கவர்ந்த *
செங்கட்கருமுகிலைச் செய்யவாய்ச்செழுங்கற்பகத்தை *
எங்குச்சென்றாகிலுங்கண் டிதுவோதக்கவாறென்மினே. (௫)

என்மின்னுநூல்மார்வ னென்கரும்பெருமானென்கண்ணன் * தன்
மன்னுநீள்கழல்மேல் தண்டுழாய்நமக்கன்றிநல்கான் * -

கன்மின்களென்றும்மையான் கற்பியாவைத்தமாற்றம்சொல்லி *
சென்மின்கள்தீவினையேன் வளர்த்தசிறுபூவைகளே. (௬)

பூவைகள்போல்நிறத்தன் புண்டரீகங்கள்போலும்கண்ணன் *
யாவையும்யாவருமாய் நின்றமாயனென்னாழிப்பிரான் *
மாவைவல்வாய்பிளந்த மதுசூதற்கென்மாற்றம்சொல்லி *
பாவைகள்தீர்க்கிற்றிரே வினையாட்டியேன்பாசறவே. (௭)

பாசறவெய்தியின்னேவினையே னெனையூழிநைவேன் *
ஆசறுதூவிவெள்ளைக்குருகே † அருள்செய்தொருநாள் *
மாசறுநீலச்சுடர்முடி வானவர்கோனைக்கண்டு *
ஏசறும்நும்மையல்லால் மறுநோக்கிலள்பேர்த்துமற்றே. (௮)

பேர்த்துமற்றோர்களைகண் வினையாட்டியேன்நானொன்றிலேன் *
நீர்த்திரைமேலுலவி யிரைதேரும் ‡ புதாவினங்காள் *
கார்த்திரள்மாமுகில்போல் கண்ணன்விண்ணவர்கோனைக்கண்டு *
வார்த்தைகள்கொண்டருளியுரையீர வைகல்வந்திருந்தே. (௯)

வந்திருந்தும்முடைய மணிச்சேவலுமநீருமெல்லாம் *
அந்தரமொன்றுமின்றி யலர்மேலசையுமன்னங்காள் *
என்திருமார்வற்கென்னை யின்னவாறிவள்காண்மினென்று *
மந்திரத்தொன்றுணர்த்தியுரையீர் மறுமாற்றங்களே. (௧௦)

‡‡ மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டு மதுசூதபிரானடிமேல் *
நாற்றங்கொள்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
தோற்றங்களாயிரத்து ளிவையுமொருபத்தும்வல்லார் *
ஊற்றின்கண்நுண்மணல்போ லுருகாநிற்பர்நீராயே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பொன்னுலகு பூமியெல்லாம் புள்ளினங்கட் கேவழங்கி
என்னிடரை மாலுக் கியம்புமென—மன்னுதிரு
நாடு முதற்றாது நல்கிவிடு மாறனையே
நீடுலகீர் போய்வணங்கு நீர். (௫௮)

---

† "அருள்செய்யொருநாள்"- என்று உரை. ‡ புதா - பெருநாரை.

௯-வது, நீராய்நிலனாய்.

அதுவிட்டும் வாராமையால் தன்னழைத்தல் கேட்குமவர்களெல்லாம் நீராயுருகும்படி ஸர்வேஶ்வரனுக்கும் பரமபதத்தில்நிற்கவும் அஸக்யமாகும்படி ஆழ்வாரழைத்ததை அருளிச்செய்கிறார்.

கலிநிலைத்துறை, பண் - காந்தாரம தாளம் - ஏழொத்து.

ஸாவேரிராகம் - ஆதிதாளம்.

நீராய்நிலனாய்த் தீயாய்க்காலாய்நெடுவானாய் *
சீரார்சுடர்களிரண்டாய்ச் சிவனாயயனானாய் *
கூராராழிவெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால்
வாராய் * ஒருநாள், மண்ணும்விண்ணும்மகிழவே (௧)

மண்ணும்விண்ணும்மகிழக் குறளாய்வலங்காட்டி *
மண்ணும்விண்ணும்கொண்ட மாயவம்மானே *
நண்ணியுனைநான் கண்டுகந்துகூத்தாட *
நண்ணியொருநாள் ஞாலத்தூடேநடவாயே (௨)

ஞாலத்தூடேநடந்துநின்றும் கிடந்திருந்தும *
சாலப்பலநா ளுகந்தோறுயிர்கள்காப்பானே *
கோலத்திருமாமகளோ டுன்னைக்கூடாதே *
சாலப்பலநா ளடியேனின்னம்தளர்வேனோ (௩)

தளர்ந்தும்முறிந்தும் சகடவசுரருடல்வேறா *
பிளந்துவீயத் திருக்காலாண்டபெருமானே *
கிளர்ந்துபிரமன்சிவ னிந்திரன்விண்ணவர்சூழ *
விளங்கவொருநாள் காணவாராய்விண்மீதே (௪)

விண்மீதிருப்பாய்மலைமேல்நிற்பாய் கடல்சேர்ப்பாய் *
மண்மீதுழல்வா யிவற்றுளெங்கும்மறைந்துறைவாய் *
எண்மீதியன்ற புறவண்டத்தாயெனதாவி *
உண்மீதாடி யுருக்காட்டாதேயொளிப்பாயோ. (௫)

பாயோரடிவைத்ததன்கீழ்ப் பரவைநிலமெல்லாம்
† தாய் * ஓரடியா லெல்லாவுலகும்தடவந்த
மாயோன் * உன்னைக்காண்பான் வருந்தியெனைநாளும் *
தீயோடுடன்சேர் மெழுகாயுலகில்திரிவேனோ. (௬)

† தாய் - தாவி.

உலகில்திரியும்கருமகதியா யுலகமாய் *
உலகுக்கேயோருயிருமானாய் புறவண்டத்து *
அலகில்பொலிந்த திசைபத்தாயவருவேயோ *
அலகில்பொலிந்த அறிவிலேனுக்கருளாயே. (எ)

அறிவிலேனுக்கருளா யறிவாருயிரானாய் *
வெறிகொள்சோதிமூர்த்தி யடியேன்நெடுமாலே *
கிறிசெய்தென்னைப்புறத்திட் டின்னம்கெடுப்பாயோ *
பிறிதொன்றறியாவடியே னாவிதிகைக்கவே. (அ)

ஆவிதிகைக்க ஐவர்குமைக்கும்சிற்றின்பம் *
பாவியேனைப் பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ *
தாவிவையம்கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே *
கூவிக்கொள்ளும்கால மின்னம்குறுகாதோ. (கூ)

குறுகாநீளா இறுதிகூடா எனையூழி *
சிறுகாபெருகா அளவிலின்பம்சேர்ந்தாலும் *
மறுகாலின்றி மாயோனுனக்கேயாளாகும் *
சிறுகாலத்தையுறுமோ அந்தோ தெரியிலே. (க0)

‡‡ தெரிதல்நினைதலெண்ணலாகாதிருமாலுக்கு *
உரியதொண்டர்தொண்டர் தொண்டன்சடகோபன் *
தெரியசொன்ன வோராயிரத்துளிப்பத்தும் *
உரியதொண்டராக்கு முலகமுண்டாற்கே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நீராகிக் கேட்டவர்க ணெஞ்சழிய மாலுக்கும்
ஏரார் விசும்பி லிருப்பரிதா—வாராத
காதலுடன் கூப்பிட்ட காரிமா றன்சொல்லை
ஓதிடவே யுய்யு முலகு. (ருகூ)

௧௦-வது, உலகமுண்ட

ஆழ்வார் ஆக்ருந்தகம் பண்ண உம்முடைய பொருட்டே பரமபதத்தை விட்டு இதுவே பரமபதமாக்கிகொண்டு திருமலையிலே வந்திருக்கிறே மென்ன அலர்மேல்மங்கைநாய்ச்சியாரைப் புருஷகாரமாக்கிக் கொண்டு திருவேங்கடமுடையானை ப்ரபத்திசெய்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

அறுசீராசிரியவிருத்தம், பண்-பழம்பஞ்சரம், தாளம்-ஏழொத்து.

நாதநாமக்கிரியைராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ உலகமுண்டபெருவாயா வுலப்பில்கீர்த்தியம்மானே *
நிலவுஞ்சுடர்சூழொளிமூர்த்தி நெடியாயடியேனாருயிரே *
திலதமுலகுக்காய்நின்ற திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே *
குலதொல்லடியேனுனபாதம் கூடுமாறுகூறாயே. (௧)

கூறாய்நீறாய்நிலனாகிக் கொடுவல்லசுரர்குலமெல்லாம *
சீறாவெரியும்திருநேமிவலவா தெய்வக்கோமானே *
சேறார்சுனைத்தாமரைசெந்தீமலரும திருவேங்கடத்தானே *
ஆறாவன்பிலடியே னுனடிசேரவண்ணமருளாயே. (௨)

வண்ணமருள் கொளணிமேகவண்ணா மாயவம்மானே *
எண்ணமபுகுந்துதித்திக்குமமுதே யிமையோரதிபதியே *
தெண்ணலருவிமணிபொனமுத்தலைக்கும திருவேங்கடத்தானே *
அண்ணலேயுன்னடிசேர § அடியேற்காவாவென்னாயே. (௩)

ஆவாவென்னாதுலகத்தையலைக்கு மசுரர்வாணாள்மேல் *
தீவாய்வாளிமழைபொழிந்தசிலையா திருமாமகள்கேள்வா
தேவா*சுரர்கள்முனிக்கணங்கள்விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே *
பூவார்கழல்களருவினையேன் பொருந்துமாறுபுணராயே. (௪)

புணராநின்றமரமேழன்றெய்த வொருவில்வலவாவோ *
புணரேய்நின்றமரமிரண்டின் நடுவேபோனமுதல்வாவோ *
திணரார்மேகமெனக்களிறுசேரும் திருவேங்கடத்தானே *
திணரார்சார்ங்கத்துனபாதம் சேர்வதடியேனெந்நாளே. (௫)

எந்நாளேநாம்மண்ணளந்தவிணைத்தாமரைகள்காண்பதற்கென்று *
எந்நாளும்நின்றிமையோர்களேத்தி யிறைஞ்சியினமினமாய் *

§ "அடியோர்க்கு" என்று உரை.

மெய்ந்நாமனத்தால்வழிபாடுசெய்யும் திருவேங்கடத்தானே *
மெய்ந்நானெய்தியெந்நா ளுன்னடிக்களடியேன்மேவுவதே. (௬)

அடியேன்மேவியமர்கின்றவமுதே யிமையோரதிபதியே *
கொடியாவடுபுள்ளுடையானே கோலக்கனிவாய்ப்பெருமானே *
செடியார்வினைகள்தீர்மருந்தே திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே *
நொடியார்பொழுதுமுனபாதம் காணநோலாதாற்றேனே. (௭)

நோலாதாற்றேனுனபாதம் காணவென்றுநுண்ணுணர்வில் *
நீலார்கண்டத்தம்மானும் நிறைநான்முகனுமிந்திரனும் *
சேலேய்கண்ணாரபலர்சூழ்விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே *
மாலாய்மயக்கியடியேன்பால் வந்தாய்போலேவாராயே. (௮)

வந்தாய்போலேவாராதாய் வாராதாய்போல்வருவானே *
செந்தாமரைக்கட்செங்கனிவாய் நால்தோளமுதேயெனதுயிரே *
சிந்தாமணிகள்பகரல்லைப்பகல்செய் திருவேங்கடத்தானே *
அந்தோ! அடியேனுனபாத மகலகில்லேனிறையுமே. (௯)

‡‡ அகலகில்லேனிறையுமென் றலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா *
நிகரில்புகழாயுலகமூன் றுடையா யென்னையாள்வானே *
நிகரிலமரர்முனிக்கணங்கள்விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே *
புகலொன்றில்லாவடியே னுன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே. (௰)

‡‡ அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தடியீர் வாழ்மினென்றென்றருள்கொடுக்கும் *
படிக்கேழில்லாப்பெருமானைப் பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன் *
முடிப்பான்சொன்னவாயிரத்துத்திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்தும் *
பிடித்தார்பிடித்தார்வீற்றிருந்து பெரியவானுள்நிலாவுவரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்து - ஸம்பூர்ணம்.

உலகுய்யமால் நின்ற வுயர்வேங் கடத்தே
அலர்மகளை முன்னிட் டவன்றன்—மலரடியே
வன்சரணாய்ச் சேர்ந்த மகிழ்மாறன் றாளிணையே
உன்சரணாய் நெஞ்சமே யுள். (௬0)

ஏ ழா ம் ப த் து.

க-வது, உண்ணிலாவிய.

ப்ரபத்திபண்ணினதும் ப்ராப்தபரிஸமாப்தி நிமித்தமாக ஈஶ்வரன்பலத்தைக் கொடாமல் விளம்பிக்க மிகவுமார்த்தராய், தன்திருவடிகள் சேரும்படிக்கு இன்று இந்த்ரியங்களாலே எத்தனைகாலம்பாதிப் பிக்கிறாயென்று ஆக்ரந்தம்பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

ஆசிரியத்துறை, பண்-பழம்பஞ்சரம், தாளம்-ஒத்து.

ஸாரங்கராகம் - ஆதிதாளம்.

‡‡ உண்ணிலாவியவைவரால்குமைதீற்றி யென்னையுன்பாதபங்கயம் *
நண்ணிலாவகையே நலிவானின்னமெண்ணுகின்றாய்
எண்ணிலாப்பெருமாயனே யிமையோர்களேத்துமுலகமூன்றுடை *
அண்ணலேயமுதே யப்பனேயென்னையாள்வானே. (க)

என்னையாளும்வன்கோவோரைந்திவைபெய்திராப்பகல்மோதுவித்திட்டு *
உன்னைநானணுகாவகை செய்துபோதிகண்டாய் *
கன்னலேயமுதேகார்முகில்வண்ணனே கடல்ஞாலம்காக்கின்ற *
மின்னுநேமியினாய் வினையேனுடைவேதியனே. (௨)

வேதியாநிற்குமைவரால் வினையேனைமோதுவித்து-* உன்திருவடிச்
சாதியாவகைநீ தடுத்தென்பெறுதியந்தோ *
ஆதியாகியகலிடம்படைத்துண்டுமிழ்ந்துகடந்திடந்திட்ட *
சோதிநீண்முடியாய் தொண்டனேன்மதுசூதனனே. (௩)

சூதுநானறியாவகை சுழற்றியோரைவரைக்காட்டி * உன்னடிப்
போதுநானணுகாவகை செய்துபோதிகண்டாய் *
யாதும்யாவருமின்றிநின்னகம்பாலொடுக்கி யோராலினீளிலை *
மீதுசேர்குழவி வினையேன்வினைதீர்மருந்தே. (௪)

தீர்மருந்தின்றியைவர்நோயடுஞ்செக்கிலிட்டுத் திரிக்குமைவரை *
நேர்மருங்குடைத்தாவடைத்து நெகிழ்ப்பானொக்கின்றாய் *
ஆர்மருந்தினியாகுவா ரடலாழியேந்தியசுரர்வன்குலம் *
வேர்மருங்கறுத்தாய் விண்ணுளார்பெருமானேயோ. (௫)

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையும்செறுமைம்புலனிவை *
மண்ணுளென்னைப்பெற்றா லென்செய்யாமற்றுநீயும்விட்டால் *
பண்ணுளாய்கவிதன்னுளாய்பத்தியினுள்ளாய்பரமீசனே * வந்தென்
கண்ணுளாய்நெஞ்சுளாய்சொல்லுளா யொன்றுசொல்லாயே. (௬)

ஒன்றுசொல்லி † ஒருத்தினில்நிற்கிலாத வோரைவர்வன்கயவரை *
என்றுயான்வெல்கிற்ப துன்திருவருளில்லையேல் *
அன்றுதேவரசுரர்வாங்க அலைகடலரவமளாவி * ஓர்
குன்றம்வைத்தவெந்தாய் கொடியேன்பருகின்னமுதே. (௭)

இன்னமுதெனத்தோன்றி யோரைவர்யாவரையும்மயக்க[illegible]
‡ முன்னமாயமெல்லாம் முழுவேரரிந்து - * என்னையுன்
சின்னமும்திருநாமமும்சிந்தித்தேத்திக் கைதொழவேயருளெனக்கு *
என்னம்மா! என்கண்ணா! இமையோர்தம்குலமுதலே!. (௮)

குலமுதலடுந்தீவினைக் கொடுவன்குழியினில்வீழ்க்குமைவரை *
வலமுதல்கெடுக்கும் § வரமேதந்தருள்கண்டாய் *
நிலமுதலினியெவ்வுலகுக்கும் நிற்பனசெல்வனவென * பொருள்
பலமுதல்படைத்தாய் என்கண்ணா! என்பரஞ்சுடரே.! (௯)

என்பரஞ்சுடரேயென்றுன்னையலற்றி யுன்னிணைத்தாமரைகட்கு *
அன்புருகிநிற்கு மதுநிற்கச்சுமடுதந்தாய் *
வன்பரங்களெடுத்து ஐவர்திசைதிசைவலித்தெற்றுகின்றனர் *
முன்பரவைகடைந் தமுதங்கொண்டமூர்த்தியோ!. (௧௦)

‡‡ கொண்டமூர்த்தியோர்மூவராய்க்குணங்கள் படைத்தளித்துக்கெடுக்கும் *
அப், புண்டரீகக்கொப்பூழ்ப்புனற்பள்ளி யப்பனுக்கே * தொண்டர்
தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன் சடகோபன்சொல்லாயிரத்துளிப்பத்தும் *
கண்டுபாடவல்லார்வினைபோம் கங்குலும்பகலே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

உண்ணிலா வைவ ருடனிருத்தி யிவ்வுலகில்
எண்ணிலா மாய னெனைநலிய—வெண்ணுகின்றான்
என்றுநினைந் தோலமிட்ட வின்புகழ்சேர் மாறனெனக்
குன்றிவிடு மேபவக்கங் குல். (௬௧)

---

† "ஒருத்தனில்" [illegible] என்று பாடாந்தரம். ‡ "மூன்னே" என்றும் [illegible]
§ "வலமே" என்ற உரை.

௨வது, கங்குலும்பகலும்.

இவ்வண்ணம்மழைத்த ஆழ்வார் மோஹித்திருக்கத் திருத்தாயார் பெரிய பெருமாளைக்குறித்து இந்நாயகி விஷயமாக எதுஸங்கல்பித்திருக்கிறீரென்று கேட்பதாக வருளிச்செய்கிறார்:

எழுசீராசிரியவிருத்தம், பண் - தக்கராகம், தாளம் ஒன்பதொத்து.

நீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ கங்குலும்பகலும்கண்டுயிலறியாள் கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்கும் *
சங்குசக்கரங்களென்றுகைகூப்பும் தாமரைக்கண்ணென்றேதளரும் *
எங்ஙனேதரிக்கேனுன்னைவிட்டென்னு மிருநிலம்கைதுழாவிருக்கும் *
செங்கயல்பாய்நீர்த்திருவரங்கத்தா யிவள்திறத்தென்செய்கின்றாயே. (௧)

என்செய்கின்றாயென்தாமரைக்கண்ணாவென்னும் கண்ணீர்மல்கவிருக்கும் *
என்செய்கேனெறிநீர்த்திருவரங்கத்தாயென்னும்வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகும் *
முன்செய்தவினையேமுகப்படாயென்னும்முகில்வண்ணா† தகுவதோவென்னும்
முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாயென் கொலோமுடிகின்றதிவட்கே. ()

வட்கிலளிறையும்மணிவண்ணாவென்னும் வானமேநோக்கும்மையாக்கும் *
உட்குடையசுரருயிரெல்லாமுண்ட வொருவனேயென்னுமுள்ளுருகும் *
கட்கிலீயுன்னைக்காணுமாறருளாய் காகுத்தாகண்ணனேயென்னும் *
திட்கொடிமதிள்சூழ்திருவரங்கத்தா யிவள்திறத்தென்செய்திட்டாயே (௩)

இட்டகாலிட்ட ‡ கைகளாயிருக்கு மெழுந்துலாய்மயங்கும்கைகூப்பும் *
கட்டமேகாதலென்றுமூர்ச்சிக்கும் கடல்வண்ணாகடியைகாணென்னும் *
வட்டவாய்நேமிவலங்கையாவென்னும் வந்திடாயென்றென்றேமயங்கும் *
சிட்டனேசெழுநீர்த்திருவரங்கத்தா யிவள்திறத்தென்சிந்தித்தாயே. (௪)

சிந்திக்கும்திசைக்கும்தேறும்கைகூப்பும் திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்
வந்திக்கும் * ஆங்கேமழைக்கண்ணீர்மல்கவந்திடாயென்றென்றேமயங்கும் *
அந்திப்போதவுணனுடலிடந்தானே யலைகடல்கடைந்தவாரமுதே *
சந்தித்துன்சரணம்சார்வதேவலித்த தையலைமையல்செய்தானே. (௫)

மையல்செய்தென்னைமனம்கவர்ந்தானேயென்னும் மாமாயனேயென்னும் *
செய்யவாய்மணியேயென்னும்தண்புனல் சூழ்திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும் *
வெய்யவாள்தண்டுசங்குசக்கரம்வில்லேந்தும் விண்ணோர்முதலென்னும் *
பைகொள்பாம்பணையாயிவள்திறத்தருளாய் பாவியேன்செயற்பாலதுவே. ()

பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய் பற்றிலார்பற்றநின்றானே *
காலசக்கரத்தாய்கடலிடங்கொண்ட கடல்வண்ணாகண்ணனேயென்னும் *

---

†, "தகவிதோ" என்று பாடாந்தரம். ‡ "கையளாய்" என்றும்பாடம்.

சேல்கொள்தண்புனல்சூழ்திருவரங்கத்தாயென்னும் என்தீர்த்தனேயென்னும்
கோலமாமழைக்கண்பனிமல்கவிருக்கும் என்னுடைக்கோமளக்கொழுந்தே. ()

கொழுந்துவானவர்கட்கென்னும் குன்றேந்திக்கோநிரைகாத்தவனென்னும் *
அழுந்தொழுமாவியனலவெவ்வுயிர்க்கு மஞ்சனவண்ணனேயென்னும் *
எழுந்துமேல்நோக்கியிமைப்பிலளிருக்கு மெங்ஙனேநோக்குகேனென்னும் *
செழுந்தடம்புனல்சூழ்திருவரங்கத்தாயென் செய்கேனென்திருமகட்கே. (அ)

‡‡ என்திருமகள்சேர்மார்வனேயென்னும் என்னுடையாவியேயென்னும் *
நின்திருவெயிற்றாலிடந்துநீகொண்ட நிலமகள்கேள்வனேயென்னும் *
அன்றுருவேழும்தழுவிநீகொண்ட ஆய்மகளன்பனேயென்னும் *
தென்திருவரங்கம்கோயில்கொண்டானே தெளிகிலேன்முடிவிவள்தனக்கே.

முடிவிவள்தனக்கொன்றறிகிலேனென்னும் மூவுலகாளியேயென்னும் *
கடிகமழ்கொன்றைச்சடையனேயென்னும் நான்முகக்கடவுளேயென்னும் *
வடிவுடைவானோர்தலைவனேயென்னும் வண்திருவரங்கனேயென்னும் *
அடியடையாதாள்போலிவளணுகியடைந்தனள் முகில்வண்ணனடியே. (௧௦)

‡‡ முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள் சூடியுய்ந்தவன்மொய்புனல்பொருநல்
துகில்வண்ணத்தூநீர்ச்சேர்ப்பன்வண்பொழில்சூழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன் *
முகில்வண்ணனடிமேல்சொன்ன சொன்மாலையாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார் *
முகில்வண்ணவானத்திமையவர்சூழவிருப்பர் பேரின்பவெள்ளத்தே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கங்குல் பகலரதி கைவிஞ்சி மோகமுற
அங்கதனைக் கண்டோ ரரங்கரைப்பார்த்—திங்கிவள்பால்
என்செயநீ ரென்னுகின்ற தென்னுநிலை சேர்மாறன்
அஞ்சொலுற நெஞ்சுவெள்ளை யாம். (௬௨)

௩-வது, வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

தாய் ப்ரஸங்கவஸாத்பண்ணின நம்பெருமாள் கீர்த்தனத்தால் ஆழ்வார் மோஹத்தைவிட்டுக் கிட்டவிருக்கிற திருப்பேரையில் திருப்பதிக்குப்போவேனென்று உத்யோகிக்க மளவில் தாய்தவிர்க்க வீரத்தாலும் போவேனென்று சொன்னதை அருளிச்செய்கிறார்.

எண்சீராசிரியவிருத்தம், பண்-நட்டபாஷை, தாளம்-ஏழொத்து.

ஆநந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழியேந்தித் தாமரைக்கண்ணனென்னெஞ்சினூ
டே புள்ளைக்கடாகின்றவாற்றைக்காணீரென் சொல்லிசொல்லுகேனன்னை*
*மீர்காள் * வெள்ளச்சுகமவன்வீற்றிருந்தவேதவொலியும்விழாவொலியும் **
பிள்ளைக்குழா விளையாட்டொலியுமறாத் திருப்பேரையில்சேர்வன்நானே. (௧)

*நானக்கருங்குழல்தோழிமீர்கா ளன்னையர்காளயற்சேரியீர்காள்**
*நானித்தனிநெஞ்சம்காக்கமாட்டே னென்வசமன்றிராப்பகல்போய் **
*தேன்மொய்த்தபூம்பொழில்தண்பணைசூழ் தென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த **
வானப்பிரான்மணிவண்ணன்கண்ணன் செங்கனிவாயின்திறத்ததுவே. (௨)

*செங்கனிவாயின்திறத்ததாயும் செஞ்சுடர்நீண்முடித்தாழ்ந்ததாயும் **
*சங்கொடுசக்கரம்கண்டுகந்தும் தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்தும் **
*திங்களும்நாளும்விழாவறாத தென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த **
நங்கள்பிரானுக்கென்னெஞ்சம்தோழீ நாணும்நிறையுமிழந்ததுவே. (௩)

*இழந்தவெம்மாமைத்திறத்துப்போன என்னெஞ்சினாருமங்கேயொழிந்தார் **
*உழந்தினியாரைக்கொண்டென்னுசாகோ ஓதக்கடலொலிபோலஎங்கும்**
*எழுந்தநல்வேதத்தொலிநின்றோங்குதென் திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த * [தே.*
முழங்குசங்கக்கையன்மாயத்தாழ்ந்தே னன்னையர்காளென்னையென்முனிந்

*முனிந்துசகடமுதைத்துமாயப்பேய்முலையுண்டு மருதிடைபோய் **
*கனிந்தவிளவுக்குக்கன்றெறிந்தகண்ணபிரானுக்கென்பெண்மைதோற்றேன் **
*முனிந்தினியென்செய்தீரன்னைமீர்காள் முன்னியவன்வந்துவீற்றிருந்த **
கனிந்தபொழில்திருப்பேரையிற்கே காலம்பெறவென்னைக்காட்டுமினே. (௪)

*காலம்பெறவென்னைக்காட்டுமின்கள் காதல்கடலில்மிகப்பெரிதால் **
*நீலமுகில்வண்ணத்தெம்பெருமான் நிற்குமுன்னேவந்தென்கைக்குமெய்தான்**
*ஞாலத்தவன்வந்துவீற்றிருந்த நான்மறையாளரும்வேள்வியோவா **
கோலச்செந்நெற்கள்கவரிவீசும் கூடுபுனல்திருப்பேரையிற்கே. (௫)

பேரெயில்சூழ்கடல்தென்னிலங்கை செற்றபிரான்வந்துவீற்றிருந்த *
பேரெயிற்கேபுக்கென்னெஞ்சம்நாடிப்பேர்த்துவரவெங்குங்காணமாட்டேன் *
ஆரையினியிங்குடையம்தோழீ யென்னெஞ்சங்கூவவல்லாருமில்லை * [னே.
ஆரையினிக்கொண்டென்சாதிக்கின்ற தென்னெஞ்சங்கண்டதுவேகண்டே

கண்டதுவேகொண்டெல்லாருங்கூடிக்கார்க்கடல்வண்ணனோடென்திறத்துக்
கொண்டு* அலர்தூற்றிற்றது முதலாக்கொண்டவென்காதலுரைக்கில்தோழீ *
மண்டிணிஞாலமுமேழ்கடலும் நீள்விசும்புங்கழியப்பெரிதால் *
தெண்டிரைசூழ்ந்தவன்வீற்றிருந்த தென்திருப்பேரெயில்சேர்வன்சென்றே.

சேர்வன்சென்றென்னுடைத் தோழிமீர்காளன்னையர்கா ளென்னைத்தேற்ற
வேண்டா*, நீர்களுரைக்கின்றதெனனிதற்கு † நெஞ்சுநிறைவுமெனக்கிங்கில்
லை*, கார்வண்ணன்கார்க்கடல்ஞாலமுண்டகண்ணபிரான்வந்துவீற்றிருந்த *
ஏர்வளவொண்கழனிப்பழனத் தென்திருப்பேரெயில்மாநகரே. (௯)

நகரமும்நாடும்பிறவும்தேர்வன் நாணெனக்கில்லையென்தோழிமீர்காள் *
சிகரமணிநெடுமாடநீடு தென்திருப்பேரெயில்வீற்றிருந்த *
மகரநெடுங்குழைகாதன்மாயன் நூற்றுவரையன்றுமங்கநூற்ற *
நிகரில்முகில்வண்ணன்நேமியானென்னெஞ்சம் கவர்ந்தெனையூழியானே. ( )

‡ ஊழிதோறூழியுருவும்பேருமசெய்கையுமவேறவன்வையங்காக்கும் *
ஆழிநீர்வண்ணனையச்சுதனை யணிகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
கேழிலந்தாதியோராயிரத்து ளிவைதிருப்பேரெயில்மேயபத்தும் *
ஆழியங்கையனையேத்தவல்லாரவ ரடிமைத்திறத்தாழியாரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

வெள்ளியநா மங்கேட்டு விட்டகன்ற பின்மோகம்
தெள்ளியமால் தென்திருப்பேர் சென்றுபுக—உள்ளமங்கே
பற்றிநின்ற தன்மை பகருஞ் சடகோபர்க்
கற்றவர்க டாமாழி யார். ([illegible])

௪-வது, ஆழியெழ.

விஶ்லேஷ வ்யஸநத்திலிருக்க, ஈஶ்வரன் தன்னவதாரவிஜயங்க ளெல்லாவற்றையுங் காட்டத் தரித்தவையெல்லாம் அநுஸந் தித்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம், பண்-காந்தாரம், தாளம்-ஏழொத்து.
மோஹநராகம்-அடதாளம்.

‡‡ ஆழியெழச் சங்கும்வில்லுமெழ * திசை
வாழியெழத் தண்டும்வாளுமெழ * அண்டம்
மோழையெழ முடிபாதமெழ * அப்பன்
ஊழியெழ வுலகங்கொண்டவாறே. (க)

ஆறுமலைக்கெதிர்ந்தோடுமொலி * அர
வூறுசுலாய் மலைதேய்க்குமொலி * கடல்
மாறுசுழன் றழைக்கின்றவொலி * அப்பன்
சாறுபடவமுதங்கொண்டநான்றே (உ)

நான்றிலவேழ்மண்ணும் தானத்தவே * பின்னும்
நான்றிலவேழ்மலைதானத்தவே * பின்னும்
நான்றிலவேழ்கடல்தானத்தவே * அப்பன்
ஊன்றியிடந்தெயிற்றில் கொண்டநாளே. (ங)

நாளுமெழ நிலநீருமெழ * விண்ணும்
கோளுமெழ எரிகாலுமெழ * மலை
தாளுமெழச் சுடர்தானுமெழ * அப்பன்
† ஊளியெழவுலகமுண்டவூணே. (ச)

ஊணுடைமல்லர் ததர்ந்தவொலி * மன்னர்
ஆணுடைச்சேனை நடுங்குமொலி * விண்ணுள்
ஏணுடைத்தேவர் வெளிப்பட்டவொலி * அப்பன்
காணுடைப்பாரதம் ‡ கையறைபோழ்தே. (ரு)

போழ்துமெலிந்த புன்செக்கரில், * வான்திசை
சூழுமெழுந் துதிரப்புனலா * மலை
கீழ்துபிளந்த சிங்கமொத்ததால் * அப்பன்
ஆழ்துயர்செய், தசுரரைக்கொல்லுமாறே. (சா)

---

† ஊளி-பரி; ட்ரஞ்சின ஓசை என்னவுமாம். ‡ "கையெறி" என்றும் பாடம்,

மாறுநிரைத்திரைக்கும் சரங்கள் * இன
நூறுபிணம்மலைபோல்புரள * கடல்
ஆறுமடுத்துதிரப்புனலா * அப்பன்
நீறுபடவிலங்கைசெற்றநேரே. (௭)

நேர்சரிந்தான்கொடிக் § கோழிகொண்டான் * பின்னும்
நேர்சரிந்தானெரியுமனலோன் * பின்னும்
நேர்சரிந்தான் முக்கண்மூர்த்திகண்டீர் * அப்பன்
நேர்சரிவாணன் திண்டோள்கொண்டவன்றே. (௮)

அன்றுமண்நீரெரிகால் விண்மலைமுதல் *
அன்றுசுடரிரண்டுபிறவும் * பின்னும்
அன்றுமழையுயிர்தேவும்மற்றும் * அப்பன்
அன்றுமுதலுலகம்செய்ததுமே. (௯)

மேய்நிரைகீழ்புக மாபுரள * சுனை
வாய்நிறைநீர்பிளிறிச்சொரிய * இன
† ஆநிரைபாடியங்கேயொடுங்க * அபபன்
தீமழைகாத்துக்குன்றமெடுத்தானே. (௧0)

‡‡ குன்றமெடுத்தபிரானடியாரொடும் *
ஒன்றிநின்றசடகோபனுரைசெயல் *
நன்றிபுனைந்த ஓராயிரத்துள்ளிவை *
வென்றிதரும்பத்தும் மேவிககற்பார்க்கே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழிவண்ணன் றன்விசய மானவைமுற் றுங்காட்டி
வாழிதனு லென்று மகிழ்ந்துநிற்க—ஊழிலவை
தன்னையின்று போற்கண்டு தானுரைத்த மாறன்சொல்
பன்னுவரே நல்லதுகற் பார். (௬௪)

௫-வது, கற்பார்.

விஜயோபதாரங்களுக்கு மூலமான ராமக்ருஷ்ணாத் யவதாரங்களைவிட்டு சேதநர் இதரதேவதைகளை யாஶ்ரயித்துக்கெட்டுப்போகிறார்க ளென்று ஆச்சர்யப்பட்டுத் தாம் பகவத்குணானுபவத்தால் ப்ரீதரானதை யருளிச்செய்கிறார்.

கலிநிலைத்துறை, பண்-நட்டராகம், தாளம்-ஏழொத்து.

ஸஹாநாராகம்-அடதாளம்.

‡‡ கற்பாரிராமபிரானையல்லால் மற்றுங்கற்பரோ *
புற்பாமுதலாப் புல்லெறும்பாதியொன்றின்றியே *
நற்பாலயோத்தியில்வாழும சராசரமமுற்றவும *
நற்பாலுக்குய்த்தனன் நான்முகனார்பெற்றநாட்டுளே. (௧)

நாட்டில்பிறந்தவர் நாரணற்காளன்றியாவரோ *
நாட்டில்பிறந்து படாதனபட்டுமனிசர்க்கா *
நாட்டைநலியுமரக்கரை நாடித்தடிந்திட்டு *
நாட்டையளித்துய்யச்செய்து நடந்தமைகேட்டுமே. (௨)

கேட்பார்கள் கேசவன்கீர்த்தியல்லால் மற்றுங்கேட்பரோ *
கேட்பார்செவிசுடு கீழ்மைவசவுகளேவையும் *
சேட்பால்பழம்பகைவன் சிசுபாலன் * திருவடி
தாட்பாலடைந்த தன்மையறிவாரையறிந்துமே. (௩)

தன்மையறிபவர்தாம் அவற்காளன்றியாவரோ *
பன்மைப்படர்பொருளாதுமில்பாழ்நெடுங்காலத்து *
நன்மைப்புனல்பண்ணி நான்முகனைப்பண்ணி * தன்னுள்ளே
தொன்மைமயக்கிய தோற்றியசூழல்கள்சிந்தித்தே. (௪)

சூழல்கள்சிந்திக்கில் மாயன்கழலன்றிச்சூழ்வரோ *
ஆழப்பெரும்புனல்தன்னுளழுந்தியஞாலத்தை *
தாழப்படாமல் தன்பாலொருகோட்டிடைத்தான்கொண்ட *
கேழல்திருவுருவாயிற்றுக் கேட்டுமுணர்ந்துமே. (௫)

கேட்டுமுணர்ந்தவர் கேசவற்காளன்றியாவரோ *
வாட்டமிலாவண்கை மாவலிவாதிக்கவாதிப்புண்டு *
ஈட்டங்கொள்தேவர்கள் சென்றிரந்தார்க்கிடர்நீக்கிய *
கோட்டங்கைவாமனனாய்ச் செய்தகூத்துக்கண்டுமே. (௬)

கண்டுந்தெளிந்துங்கற்றார் கண்ணற்காளன்றியாவரோ *
வண்டுண்மலர்த்தொங்கல் மார்க்கண்டேயனுக்குவாழுநாள் *
இண்டைச்சடைமுடியீச னுடன்கொண்டுசாச்செல்ல *
கொண்டங்குத்தன்னொடுங்கொண் டுடன்சென்றதுணர்ந்துமே. ( )

செல்லவுணர்ந்தவர் செல்வன்றன்சீரன்றிக்கற்பரோ *
எல்லையிலாதபெருந்தவத்தால் பலசெய்மிறை *
அல்லலமரரைச்செய்யு மிரணியனாகத்தை *
மல்லலரியுருவாய்ச்செய்த மாயமறிந்துமே. (அ)

மாயமறிபவர் மாயவற்காளன்றியாவரோ *
தாயம்செறுமொருநூற்றுவர்மங்க வோரைவர்க்காய் *
தேசமறியவோர்சாரதியாய்ச்சென்று சேனையை
நாசம்செய்திட்டு * நடந்தநல்வார்த்தையறிந்துமே. (௯)

‡‡ வார்த்தையறிபவர் மாயவற்காளன்றியாவரோ *
போர்த்தபிறப்பொடுநோயொடுமூப்பொடு. † இறப்பிவை
பேர்த்து * பெருந்துன்பம்வேரறநீக்கித் தன்தாளின்கீழ்ச்
‡ சேர்த்து * அவன்செய்யும்சேமத்தையெண்ணித்தெளிவுற்றே. ( )

‡‡ தெளிவுற்றுவீவின்றிநின்றவர்க் கின்பக்கதிசெய்யும் *
தெளிவுற்றகண்ணனைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
தெளிவுற்றவாயிரத்து ளிவைபத்தும்வல்லாரவர் *
தெளிவுற்றசிந்தையர் பாமருமூவுலகத்துள்ளே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கற்றோர் கருதும் விசயங்களுக் கெல்லாம்
பற்றும் வியவகுணப் பண்புகளை—உற்றுணர்ந்து
மண்ணிலுள்ளோர்தம்மிழவை வாய்ந்துரைத்த மாறன்சொல்
பண்ணிலினி தானதமிழ்ப் பா. (௬௫)

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY,
BESANT NAGAR :: MADRAS-90

† "இறப்பவை" என்று உரை. ‡ "சேர்த்தி" என்று உரை.

௬-வது, பாமருமூவுலகு.

ஞானுபவம்பண்ணி அப்படிப்பட்ட ஈஶ்வரனை ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கவேண்டு மென்றாசைப்பட்டு லபியாமையால் எப்போழ்து உம்மையடைவே னென்று ஆக்ரந்தநம்பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

கலிநிலைத்துறை, பண்-பாலையாழ், தாளம்-ஏழொத்து.

தோடிராகம்-ரூபகதாளம்.

‡‡ பாமருமூவுலகும்படைத்த பற்பநாபாவோ *
பாமருமூவுலகுமளந்த பற்பபாதாவோ *
தாமரைக்கண்ணாவோ தனியேன்தனியாளாவோ *
தாமரைக்கையாவோ உன்னையென்றுகொல்சேர்வதுவே. (௧)

என்றுகொல்சேர்வதந்தோ அரன்நான்முகனேத்தும் * செய்ய
நின்திருப்பாதத்தையான் நிலநீரெரிகால் * விண்ணுயிர்
என்றிவைதான்முதலாமுற்றுமாய் நின்றவெந்தாயோ *
குன்றெடுத்தாநிரைமேய்த் தவைகாத்தவெங்கூத்தாவோ. (௨)

காத்தவெங்கூத்தாவோ மலையேந்திக்கன்மாரிதன்னை *
பூத்தண்டுழாய்முடியாய் புனைகொன்றையஞ்செஞ்சடையாய் *
வாய்த்தவென்நான்முகனே வந்தென்னாருயிர்நீயானால் *
ஏத்தருங்கீர்த்தியினா யுன்னையெங்குத்தலைப்பெய்வனே. (௩)

எங்குத்தலைப்பெய்வன்நா னெழில்மூவுலகும்நீயே *
அங்குயர்முக்கட்பிரான் பிரமபெருமானவன்நீ *
வெங்கதிர்வச்சிரக்கை யிந்திரன்முதலாத்தெய்வம்நீ *
கொங்கலர்தண்ணந்துழாய்முடி யென்னுடைக்கோவலனே. (௪)

என்னுடைக்கோவலனே யென்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே *
உன்னுடையுந்திமல ருலகமவைமூன்றும்பரந்து-*
உன்னுடைச்சோதிவெள்ளத்தகம்பா லுன்னைக்கண்டுகொண்டிட்டு-*
என்னுடையாருயிரா ரெங்ஙனேகொல்வந்தெய்துவரே. (௫)

வந்தெய்துமாறறியேன் மல்குநீலச்சுடர்தழைப்ப *
செஞ்சுடர்ச்சோதிகள்பூத் தொருமாணிக்கம்சேர்வதுபோல் *
அந்தரமேல்செம்பட்டோ டடியுந்திகைமார்வுகண்வாய் *
செஞ்சுடர்ச்சோதிவிட வுறை யென்திருமார்பனையே. (௬)

ரன்திருமார்பன்றன்னை யென்மலைமகள்கூறன்றன்னை *
ரன்றுமென்னாமகளை யகம்பால்கொண்ட நான்முகனை *
ின்றசசிபதியை நிலங்கீண்டெயில்மூன்றெரித்த *
ிவன்றுபுலன்றுரந்த விசும்பாளியைக்காணேனே (எ)

ூளியைக்காண்பரியாய் அரிகாண்நரியாய் * அரக்கர்
ளையிட்டன்றிலங்கைகடந்து பிலம்புக்கொளிப்ப *
 மீளியம்புள்ளைக்கடாய் விறல்மாலியைக்கொன்று * பின்னும்
ூளுயர்குன்றங்கள்செய் தடர்த்தானையுங்காண்டுங்கொலோ. (அ)

ாண்டுங்கொலோநெஞ்சமே கடியவினையேமுயலும் *
ூண்டிறல்மீளிமொய்ம்பி லரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து *
ீண்டுமவன்தம்பிக்கே விரிநீலங்கையருளி
ூண்டுதன்சோதிபுக்க வமரரரியேற்றினையே (௯)

ற்றரும்வைகுந்தத்தை யருளும்நமக்கு-*ஆயர்குலத்து
ற்றிளம்பிள்ளையொன்றாய்ப்புக்கு மாயங்களேயியற்றி *
-ற்றியல்கஞ்சனைக்கொன்று ஐவர்க்காய்கொடுஞ்சேனைதடிந்து - *
ற்றல்மிக்கான் பெரியபரஞ்சோதிபுக்கவரியே (௧0)

† புக்கவரியுருவா யவுணனுடல்கீண்டுகந்த *
க்கரச்செல்வன்றன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
ிக்கவோராயிரத்து ளிவைபத்தும்வல்லாரவரை *
தாக்குப்பல்லாண்டிசைத்துக் கவரிசெய்வரேழையரே. (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பாமருவுவேதம் பகர்மால்குணங்களுடன்
ஆமழகுவேண்டப் பாடாமவற்றைத்—தூமனத்தால்
நண்ணியவனைக்காண நன்குருகிக்கூப்பிட்ட
அண்ணலைநண்ணுரேழை யர். (௬௬)

---

† மீளி-வலி, மர்த்யு, பாலைநிலத்தலைமகன்.

௭-வது, ஏழையராவி.

இவ்வண்ணம் ஆக்ரந்தம்பண்ணிநிற்க ஈஶ்வரன் பாவநாப்ரத்யக்ஷம் பண்ணுகையில் அந்த திவ்யாவயவஸௌந்தர்யம் தமக்கு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷார்ஹ மல்லாமையால் வருத்தமாயிருக்கிறதென்று தாய்மாரோடுந்தோழிமார்களோடுஞ் சொன்னதாக அருளிச்செய்கிறார்.

கலித்துறை, பண்-பாலையாழ், தாளம்-ஏழொத்து.

முகாரிராகம்-அடதாளம்.

‡‡ ஏழையராவியுண்ணு மிணைக்கூற்றங்கொலோவறியேன் *
ஆழியங்கண்ணபிரான் திருக்கண்கள்கொலோவறியேன் *
சூழவும்தாமரைநாண்மலர்போல் வந்துதோன்றும்கண்டீர் *
தோழியர்காளன்னைமீ ரென்செய்கேன்துயராட்டியேனே. (௧)

ஆட்டியும்தூற்றியும்நின் றன்னைமீரென்னைநீர்நலிந்தென் *
மாட்டுயர்கற்பகத்தின் வல்லியோகொழுந்தோவறியேன் *
ஈட்டியவெண்ணெயுண்டான் திருமூக்கெனதாவியுள்ளே *
மாட்டியவல்விளக்கின் சுடராய்நிற்கும்வாலியதே • (௨)

வாலியதோர்கனிகொல் வினையாட்டியேன்வல்வினைகொல் *
கோலம்திரள்பவளக் கொழுந்துண்டங்கொலோவறியேன் *
நீலநெடுமுகில்போல் திருமேனியம்மான்தொண்டைவாய் *
ஏலும் ‡ திசையுளெல்லாம் வந்துதோன்றுமென்னின்னுயிர்க்கே()

இன்னுயிர்க்கேழையர்மேல் வளையுமிணைநீலவிற்கொல் *
மன்னியசீர்மதனன் கருப்புச்சிலைகொல் * மதனன்
றன்னுயிர்த்தாதைக் கண்ணபெருமான்புருவமவையே *
என்னுயிர்மேலனவா அடுகின்றனவென்றுநின்றே. (௪)

என்றுநின்றேதிகழும் செய்யவீன்சுடர்வெண்மின்னுக்கொல் *
அன்றியென்னாவியடு மணிமுத்தங்கொலோவறியேன் *
குன்றமெடுத்தபிரான் முறுவலெனதாவியடும் *
ஒன்றுமறிகின்றிலே னன்னைமீரெனக்குய்விடமே. (௫)

உய்விடமேழையர்க்கு மசுரர்க்குமரக்கர்கட்கும் *
எவ்விடமென்றிலங்கி மகரம்தழைக்கும்தளிர்கொல் *

‡ "திசைகளெல்லாம்" என்ற சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

பைவிடப்பாம்பணையான் திருக்குண்டலககாதுகளே *
கைவிடலொன்றுமின்றி யடுகின்றனகாண்மின்களே. (௬)

காண்மின்களன்னையர்காளென்று காடும்வகையறியேன் *
நாள்மன்னுவெண்டிங்கள்கொல் நயந்தார்கட்குநச்சிலைகொல் *
சேண்மன்னுநால்தடந்தோள் பெருமான்றன்றிருநுதலே *
கோள்மன்னியாவியடும் கொடியேனுயிர்கோளிழைத்தே. (எ)

கோளிழைத்தாமரையும் கொடியும்பவளமும்வில்லும் *
கோளிழைத்தண்முத்தமும் தளிரும்குளிர்வான்பிறையும் *
கோளிழையாவுடைய கொழுஞ்சோதிவட்டங்கொல் * கண்ணன்
கோளிழைவாள்முகமாய் கொடியேனுயிர்கொள்கின்றதே. (அ)

கொள்கின்றகோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்டகொழுஞ்சுருளின் *
உள்கொண்டநீலநன்னூல தழைகொல், அன்றுமாயன்குழல் *
விள்கின்றபூந்தண்டுழாய் விரைநாறவந்தென்னுயிரை *
கள்கின்றவாறறியீர் அன்னைமீர்கழறாநிற்றிரே. (௯)

நிற்றிமுற்றத்துளென்று நெரித்தகையராய் * என்னைநீர்
சுற்றியும்சூழ்ந்தும்வைதிர் சுடர்ச்சோதிமணிநிறமாய் *
முற்றவிம்மூவுலகும் விரிகின்றசுடர்முடிக்கே *
ஒற்றுமைகொண்டதுள்ளம் அன்னைமீர்நசையென்நுங்கட்கே. ()

‡‡ கட்கரியபிரமன்சிவ னிந்திரனென்றிவர்க்கும் *
கட்கரியகண்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
உட்குடையாயிரத்து ளிவையுமொருபத்தும்வல்லார் *
உட்குடைவானவரோ டுடனாயென்றுமமாயாரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழையர்களெஞ்சை யிளகுவிக்குமாலழகு
சூழவந்துதோன்றித் துயர்விளைக்க—ஆழுமனம்
தன்னுடனேயவ்வழவைத் தானுரைத்தமாறன்பால்
மன்னுமவர்தீவினைபோமாய்ந்து. (௬எ)

அ-வது, மாயாவாமநனே.

அவ்வாறு உபத்ரவப்படுகிற வென்னை இந்தலீலாவிபூதியிலே நிறுத்தினது எப்படிப்பட்ட ஆச்சர்யமோவென்ன ஒன்றுகேட்கவொன்று வேறேசொல்லி பரிஹரிப்பாரைப்போலே என்ப்ரகார மிவ்வளவோவென்று தன்னுடைய விசித்ரவிபூதியெல்லாங்காட்ட வதைக்கண்டாச்சர்யப்பட்டதை யருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம், பண்-பாலையாழ், தாளம்-ஏழொத்து.

பந்துவராளிராகம்-ரூபகதாளம்.

‡‡ மாயாவாமநனே மதுசூதாநீயருளாய் *
தீயாய்நீராய்நிலனாய் விசும்பாய்க்காலாய் *
தாயாய்த்தந்தையாய்மக்களாய் மற்றுமாய்முற்றுமாய் *
நீயாய்நீநின்றவா றிவையென்னநியாயங்களே. (௧)

அங்கண்மலர்த்தண்டுழாய்முடி யச்சுதனேயருளாய் *
திங்களுஞாயிறுமாய்ச் செழும்பல்சுடராயிருளாய் *
பொங்குபொழிமழையாய்ப் புகழாய்ப்பழியாய்ப்பின்னும்நீ *
வெங்கண்வெங்கூற்றமுமா யிவையென்னவிசித்திரமே. (௨)

சித்திரத்தேர்வலவா திருச்சக்கரத்தாயருளாய் *
எத்தனையோருகமு மவையாயவற்றுள்ளியலும் *
ஒத்தவொண்பல்பொருள்க ளுலப்பிலனவாய்வியவாய் *
† வித்தகத்தாய்நிற்றிநீ யிவையென்னவிடமங்களே. (௩)

கள்ளவிழ்தாமரைக்கட்கண்ணனே யெனக்கொன்றருளாய் *
உள்ளதுமில்லதுமா யுலப்பிலனவாய்வியவாய் *
வெள்ளத்தடங்கடலுள் விடநாகணைமேல்மருவி *
உள்ளப்பல்யோகுசெய்தி யிவையென்னவுபாயங்களே. (௪)

பாசங்கள்நீக்கியென்னை யுனக்கேயறக்கொண்டிட்டு * நீ
வாசமலர்த்தண்டுழாய்முடி மாயவனேயருளாய் *
காயமும்சீவனுமாய்க் கழிவாய்ப்பிறப்பாய்பின்னும்நீ *
மாயங்கள்செய்துவைத்தி யிவையென்னமயக்குக்களே. (௫)

மயக்காவாமநனே மதியாம்வண்ணமொன்றருளாய் *
அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமா யழலாய்க்குளிராய்வியவாய் *

† "வித்தகத்தால்" என்று உரைக்கும் இருபத்துநாலாயிரத்துக்கும்பாடம்.

வியப்பாய்வென்றிகளாய் வினையாய்ப்பயனாய்ப்பின்னும்நீ *
துயக்காநீநின்றவா றிவையென்னதுயரங்களே. (௬)

துயரங்கள்செய்யுங்கண்ணா சுடர்நீண்முடியாயருளாய் *
துயரம்செய்மானங்களாய் மதனாகியுகவைகளாய் *
துயரம்செய்காமங்களாய்த் துலையாய்நிலையாய்நடையாய் *
துயரங்கள்செய்துவைத்தி யிவையென்னசுண்டாயங்களே. (௭)

என்னசுண்டாயங்களால் † நின்றிட்டாயென்னையாளுங்கண்ணா *
இன்னதோர்தன்மையையெனறுன்னை யாவர்க்கும்தேற்றரியை *
முன்னியமூவுலகு மவையாயவற்றைப்படைத்து *
பின்னுமுள்ளாய்ப்புறத்தா யிவையென்னவியற்கைகளே. (௮)

என்னவியற்கைகளால் ‡ எங்ஙனேநின்றிட்டாயென்கண்ணா *
துன்னுகரசரணமமுதலாக வெல்லாவுறுப்பும் *
உன்னுசுவையொளி யூறொலிநாற்றமுற்றுமநீயே *
உன்னையுணரவுறி லுலப்பில்லைநுணுக்கங்களே. (௯)

இல்லைநுணுக்கங்களே யிதனில்பிறிதென்னுமவண்ணம் *
தொல்லைநன்னூலில்சொன்ன வுருவுமருவுமநீயே *
அல்லித்துழாயலங்க லணிமார்பஎன்னச்சுதனே *
வல்லதோர்வண்ணம்சொன்னா லதுவேயுனக்காம்வண்ணமே. (௧௦)

‡‡ ஆம்வண்ணமின்னதொன்றென் றறிவதரியவரியை *
ஆம்வண்ணத்தால் குருகூர்ச்சடகோபனறிந்துரைத்த *
ஆம்வண்ணவொண்டமிழ்க ளிவையாயிரத்துளிப்பத்தும *
ஆம்வண்ணத்தாலுரைப்பா ரமைந்தார்தமக்கென்றைக்குமே. ()

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மாயாமற்றன்னைவைத்தவைசித்திரியாலே
தீயாவிசித்திரமாகச்சேர்பொருளோ—டோயாமல்
வாய்ந்துநிற்குமாயன்வளமுரைத்தமாறனைநாம்
ஏய்ந்துரைத்துவாழுநாளென்று. (௬௮)

---

† "எங்ஙனே நின்றிட்டாயென்கண்ணா" என்று உரைக்கும் இருபத்து நாலாயிரத்துக்கும் பாடம். ‡ நின்றிட்டா யென்னையாளும் கண்ணா" என்று உரையும் இருபத்து நாலாயிரமும்.

௯-வது, என்றைக்கும்.

அஸஹ்யமான லீலாவிபூதியிலென்னை யென்வைத்தாயென்று கேட்க ஈஶ்வரன் எனக்குமென்னடியார்க்கும் ஶ்ராவ்யமான ப்ரபந்தம் பண்ணி வைக்கவேண்டுமென வைத்தோமென்றுசொல்ல அந்த வுபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாமெது போகிறேமென்று தடுமாறினதை யருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம், பண்-நட்டபாஷை, தாளம்-ஒன்பதொத்து.

ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ என்றைக்குமென்னை யுய்யக்கொண்டுபோகிய *
அன்றைக்கன்றென்னைத் தன்னாக்கியென்னால்தன்னை *
இன்தமிழ்பாடியவீசனை யாதியாய்
நின்றவெண்சோதியை * என்சொல்லிநிற்பனோ. (௧)

என்சொல்லிநிற்ப னென்னின்னுயிரின்றொன்றாய் *
என்சொல்லால்யான்சொன்ன வின்கவியென்பித்து *
தன்சொல்லால்தான் தன்னைக் கீர்த்தித்தமாயன் * என்
முன்சொல்லுமம்மூவுருவாம முதல்வனே. (௨)

ஆம்முதல்வனிவனென்று தற்றேற்றி * என்
நாமுதல்வந்துபுகுந்து நல்லின்கவி *
தூமுதல்பத்தர்க்குத்தான் தன்னைச்சொன்ன * என்
வாய்முதலப்பனை யென்றுமறப்பனோ. (௩)

அப்பனையென்றுமறப்ப னென்னாகியே *
தப்புதலின்றித் தனைக்கவிதான்சொல்லி *
ஒப்பிலாத்தீவினையேனை யுய்யக்கொண்டு *
செப்பமேசெய்து திரிகின்றசீர்கண்டே. (௪)

சீர்கண்டுகொண்டு திருந்துநல்லின்கவி *
நேர்படயான்சொல்லும் நீர்மையிலாமையில் *
ஏர்விலாவென்னைத் தன்னாக்கி யென்னால்தன்னை *
பார்பரவின்கவி பாடும்பரமரே. (௫)

இன்கவிபாடும் பரமகவிகளால் *
தன்கவிதான்தன்னைப் பாடுவியாது * இன்று

நன்குவந்தென்னுடனாக்கி யென்னால்தன்னை *
வன்கவிபாடு மென்வைகுந்தநாதனே. (ஈ)

வைகுந்தநாத னென்வல்வினைமாய்ந்தறச் *
செய்குந்தன்றன்னை யென்னாக்கியென்னால்தன்னை *
வைகுந்தனாகப் புகழவண்டமிழ்கவி *
செய்குந்தன்றன்னை யெந்நாள்சிந்தித்தார்வனே. (எ)

ஆர்வனோவாழியங்கை யெம்பிரான்புகழ் *
பார்விண்நீர்முற்றும் கலந்துபருகிலும *
ஏர்விலாவென்னைத் தன்னாக்கியென்னால்தன்னை *
சீர்பெறவின்கவி சொன்னதிறத்துக்கே. (அ)

திறத்துக்கே † துப்பரவாம் திருமாலின்சீர் *
இறப்பெதிர்காலம் பருகிலுமார்வனோ *
மறப்பிலாவென்னைத தன்னாக்கியென்னால்தன்னை *
உறப்பலவின்கவி சொன்னவுதவிக்கே. (கூ)

உதவிக்கைம்மாறென்னுயி ரென்னவுற்றெண்ணில் *
அதுவுமற்றாங்கவன்றன்ன தென்னால்தன்னை *
பதவியவின்கவி பாடியவப்பனுக்கு *
எதுவுமொன்றுமில்லை செய்வதிங்குமங்கே. (கo)

‡‡ இங்குமங்கும் திருமாலன்றியின்மைகண்டு *
அங்ஙனே வண்குருகூர்ச் ‡ சடகோபன் *
இங்ஙனேசொன்ன வோராயிரத்திப்பத்தும் *
எங்ஙனேசொல்லினு மின்பம்பயக்குமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

என்றனைநீயிங்குவைத்ததேதுக்கெனமாலும்
என்றனக்குமென்றமர்க்குமின்பமதாம்—நன்றாகவி
பாடவெனக்கைம்மாறிலாமைபகர்மாறன்
பாடணைவார்க்குண்டாமின்பம். (கூ)

---

† துப்பரவு-ஸாமர்த்யம். ‡ "சடகோபன்சொல்" என்றுமுரை.

எட்டாம்பத்து.

௧-வது, தேவிமாராவார்.

ஶக்திஹாநியாலே அந்தத்திருப்பதிக்குப் போகமாட்டால் நடுவேநின்றுபுரு
ஷகார பூதையானபிராட்டியிட்டவிருக்கவும் ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யாதிகுண
ங்களிருக்கையாலும் தமக்குப் பலஸித்தியானதில்லையென்று குண
ங்கள்மேலே அதிசங்கைபண்ணுகையில்ஸர்வேஸ்வரன் விஸ்
வாஸஹேதுவான கல்யாணகுணங்களைக் காட்டுதலால்
அந்த அதிசங்கைதீர்ந்து ப்ரீதரானதை யரு
ளிச்செய்கிறார்.

எழுசீராசிரியவிருத்தம், பண் - புறநீர்மை, தாளம்-ஒன்பதொத்து.

பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡ தேவிமாராவார்திருமகள்பூமியேவ மற்றமரராட்செய்வார் *
மேவியவுலகம்மூன்றவையாட்சி வேண்டுவேண்டுருவம்நின்னுருவம் *
பாவியேன்றன்னையடுகின்ற கமலக்கண்ணதோர்பவளவாய்மணியே *
ஆவியேயமுதேயலைகடல்கடைந்தவப்பனே காணுமாறருளாய். (௧)

காணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக் கண்ணநீரலமர*வினையேன்
பேணுமாறெல்லாம்பேணிநின்பெயரேபிதற்றுமாறருளெனக்கந்தோ *
காணுமாறருளாய்காகுத்தாகண்ணா தொண்டனேன்கற்பகக்கனியே *
பேணுவாரமுதேபெரியதண்புனல்சூழ்பெருநிலமெடுத்தபேராளா. (௨)

எடுத்தபேராளன்நந்தகோபன்றனின்னுயிர்ச்சிறுவனே*அசோதைக்
கடுத்தபேரின்பக்குலவிளங்களிறே யடியனேன்பெரியவம்மானே *
கடுத்தபோரவுணனுடலிருபிளவாக் கையுகிராண்டவெங்கடலே *
அடுத்ததோருருவாயின்றுநீவாரா யெங்ஙனம்தேறுவருமரே. (௩)

உமருகந்துகந்தவுருவம்நின்னுருவமாகி யுன்றனக்கன்பரானார் *
அவருகந்தமர்ந்தசெய்கையுன்மாயையறிவொன்றும்சங்கிப்பன்வினையேன் *
அமரதுபண்ணியகலிடம்புடைசூழடுபடையவித்தவம்மானே *
அமரர்தமமுதேயசுரர்கள்நஞ்சே யென்னுடையாருயிரேயோ. (௪)

ஆருயிரேயோவகலிடமுழுதும் படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்த *
பேருயிரேயோ, பெரியநீர்படைத்தங்குறைந்ததுகடைந்தடைத்துடைத்த *
சீரியரேயோ மனிசர்க்குத்தேவர்போலத் தேவர்க்கும்தேவாவோ *
ஒருயிரேயோவுலகங்கட்கெல்லா முன்னைநானெங்குவந்துறுகோ. (௫)

எங்குவந்துறுகோவென்னையாள்வானே யேழுலகங்களும்நீயே *
அங்கவர்க்கமைத்ததெய்வமும்நீயே யவற்றவைகருமமும்நீயே *
பொங்கியபுறம்பால்பொருளுளவேலு மவையுமோநீயின்னேயானால் *
மங்கியஅருவாம்நேர்ப்பமும்நீயே வான்புலனிறந்ததும்நீயே. (௬)

இறந்ததும்நீயேயெதிர்ந்ததும்நீயே நிகழ்வதோநீயின்னேயானால் *
சிறந்தநின்தன்மையதுவிதுவுதுவென் றறி வொன்றும்சங்கிப்பன்வினையேன் *
கறந்தபால்நெய்யேநெய்யினின்சுவையே கடலினுளமுதமே * அமுதில்
பிறந்தவின்சுவையேசுவையதுபயனே பின்னைதோள்மணந்தபேராயா. (௭)

மணந்தபேராயாமாயத்தாலமுழுதும் வல்வினையேனையீர்கின்ற *
குணங்களையுடையா யசுரர்வன்கையர்கூற்றமேகொடியபுள்ளுயர்த்தாய் *
பணங்களாயிரமுமுடைய பைந்நாகப்பள்ளியாயபாற்கடல்சேர்ப்பா *
வணங்குமாறறியேன மனமும்வாசகமும் செய்கையும்யானும்நீதானே. (௮)

யானும்நீதானேயாவதோமெய்யே யருநரகவையும்நீயானால் *
வானுயரின்பமெய்திலென் மற்றைநரகமேயெய்திலென்னெனிலும் *
யானும்நீதானாய்த்தெளிதொறும் நனறுமஞ்சுவன்நரகமநானடைதல் *
வானுயரின்பம்மன்னிவீற்றிருந்தாயருளு நின்தாள்களையெனக்கே. (௯)

தாள்களையெனக்கேதலைத்தலைச்சிறப்பத்தந்த பேருதவிக்கைம்மாறு *
தோள்களையாரத்தழுவி யென்னுயிரையறவிலைசெய்தனன்சோதீ *
தோள்களாயிரத்தாய்முடிகளாயிரத்தாய் துணைமலர்க்கண்களாயிரத்தாய் *
தாள்களாயிரத்தாய்பேர்களாயிரத்தாய தமியனேன்பெரியவப்பனே. (௧௦)

‡‡ பெரியவப்பனைப்பிரமனப்பனை யுருத்திரனப்பனை * முனிவர்க்
குரியவப்பனையமரரப்பனை யுலகுக்கோர்தனியப்பன்றன்னை *
பெரியவண்குருகூர்வண்சடகோபன் பேணினவாயிரத்துள்ளும்
உரியசொல்மாலையிவையும்பத்திவற்றா லுய்யலாம்தொண்டீர்நங்கட்கே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

தேவ னுறைபதியிற் சேரப்|பெருமையால்
மேவுமடி யார்வசனா மெய்ந்நிலையும்—யாவையுந்தான்
ஆநிலையுஞ் சங்கித் தவைதெளிந்த மாறன்பால்
மாநிலத்தீர் நங்கண் மனம். (௭௧)

உ-வது, நங்கள்வரிவளை.

உபாயபூதனான ஈஶ்வரன்வந்து முகங்காட்டாமலிருக்கைக்குஹேதுஈஶ்வரனறியும்படி ஸம்ஸாரஸம்பந்த முண்டாயிருக்குமென்றுசங்கித்து தமக்கு ஸம்ஸாரத்தில் வைராக்யமென்று நாயகி ஸகி தாய்களைக் குறித்து உங்களோடுஸம்பந்தமில்லையென்று சொன்னதாக வருளிச்செய்கிறார்.

எண்சீராசிரியவிருத்தம், பண்-கொல்லி, தாளம்-ஏழொத்து.

செஞ்சுருட்டிராகம்-அடதாளம்.

‡‡ நஙகள்வரிவளையாயஙகாளோ நம்முடையேதலர்முன்புநாணி *
நுட்கட்கியாளென்றுரைக்குமாற்றம் நோக்குகின்றேனெஙகும்காணமாட்டே
சஙகம்சரிந்தனசாயிழந்தேன் தடமுலைபொன்னிறமாய்த்தளர்ந்தேன் *
வெஙகண்பறவையின்பாகனெஙகோன்வேஙகடவாணனைவேண்டிசசென்றே.

வேண்டிசசென்றொன்றுபெறுகிற்பாரிலென்னுடைத்தோழியர்நுஙகட்கேலும்
ஈண்டிதுரைக்கும்படியையந்தோ காண்கின்றிலேனிடராட்டியேன்நான் *
காண்தருதாமரைக்கண்ணன்கள்வன் விண்ணவர்கோன்நஙகள்கோனைக்கண்
டீண்டியசஙகும்நிறைவும்கொள்வானெத்தனைகாலமிளைக்கின்றேனே. [டால்.

காலமிளைக்கிலல்லால்வினையேன் நானிளைக்கின்றிலன்கண்டுகொண்மின் *
ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேன்நன்னுதலீர்இனிநாணித்தானென் *
நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்த நீண்டமுகில்வண்ணன்கண்ணன்கொண்டான் *
கோலவளையொடுமாமைகொள்வானெத்தனைகாலமுங்கூடச்சென்றே. (௩)

கூடச்சென்றேனினியென்கொடுக்கேன் கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கமெல்லா
பாடற்றொழியவிழந்தவைகள்பல்வளையார்முன்பரிசழிந்தேன் * [ம் *
மாடக்கொடிமதிள்தென்குளந்தை வண்குடபால்நின்றமாயக்கூத்தன் *
ஆடல்பறவையுயர்த்தவெல்போராழிவலவனையாதரித்தே. (௪)

ஆழிவலவனையாதரிப்பு மாங்கவன்நம்மில்வரவுமெல்லாம் *
தோழியர்காள்நம்முடையமேதான் சொல்லுவதோவிங்கரியதுதான் *
ஊழிதோறூழியொருவனாக நன்குணர்வார்க்குமுணரலாகா *
சூழலுடையசுடர்கொளாதித் தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலே. (௫)

தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்கா லென்சொல்லளவன்றிமையோர்தமக்கும் *
எல்லையிலாதனகூழ்ப்புச்செய்யு மத்திறம்நிற்கவெம்மாமைகொண்டான் *
அல்லிமலர்த்தண்டுழாயுந்தாரா னூர்க்குமேகோவினிப்பூசல்சொல்லீர் *
வல்லிவளவயல்சூழ்குடந்தை மாமலர்க்கண்வளர்கின்றமாலே. (௬)

மாலரிகேசவன்நாரணன் சீமாதவன்கோவிந்தன்வைகுந்தனென்றென்று *
ஓலமிடவென்னைப்பண்ணிவிட்டிட் டொன்றுமுருவும்சுவடும்காட்டான் *
ஏலமலர்க்குழலன்னைமீர்கா ளென்னுடைத்தோழியர்காளென்செய்கேன் *
காலம்பலசென்றும்காண்பதாணை யுங்களோடெங்களிடையில்லையே. (௭)

இடையில்லையான்வளர்த்தகிளிகாள் பூவைகள்காள்குயில்காள்மயில்காள் *
உடையநம்மாமையும்சங்கும்நெஞ்சுமொன்றுமொழியவொட்டாதுகொண்டான்
அடையும்வைகுந்தமும்பாற்கடலு மஞ்சனவெற்புமவைநணிய *
கடையறப்பாசங்கள்விட்டபின்னையன்றி யவனவைகாண்கொடானே. (௮)

காண்கொடுப்பானல்லனார்க்கும்தன்னைக்கைசெயப்பாலதோர்மாயந்தன்னால் *
மாண்குறள்கோலவடிவுகாட்டி மண்ணும்விண்ணும்நிறையமலர்ந்த *
சேண்சுடர்த்தோள்கள்பலதழைத்த தேவபிராற்கென்நிறைவினோடு *
நாண்கொடுத்தேனினியென்கொடுக்கேனென்னுடைநன்னுதல்நங்கைமீர்காள்

என்னுடைநன்னுதனங்கைமீர்காள் யானினிசெய்வதெனென்னெஞ்சென்
நின்னிடையேனல்லேனென்றுநீங்கிநேமியும்சங்குமிருகைக்கொண்டு * [னை
பன்னெடுஞ்சூழ்சுடர்ஞாயிற்றோடு பான்மதியேந்தி, ஓர்கோலநீல *
நன்னெடுங்குன்றம்வருவதொப்பான் நாண்மலர்ப்பாதமடைந்ததுவே. (௧௦)

‡‡ பாதமடைவதன்பாசத்தாலே மற்றவன்பாசங்கள்முற்றவிட்டு *
கோதில்புகழ்க்கண்ணன்றன்னடிமேல் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
தீதிலந்தாதியோராயிரத்துள்ளிவையுமோர்பத்திசையொடும்வல்லார் *
ஆதுமோர்தீதிலராகி † யிங்குமங்குமெல்லாமமைவார்கள்தாமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நங்கருத்தை நன்றாக நாடிநிற்கு மாலறிய
இங்கிவற்றி லாசை யெமக்குளதென்—சங்கையினால்
தன்னுயிரின் மற்றினசை தானொழிந்த மாறன்றான்
அந்நிலையை யாய்ந்துரைத்தா னங்கு. (௭௨)

---

† "அங்குமிங்கும்" என்று ஆறாயிரப்படி.

௩-வது, அங்குமிங்கும்.

ஸம்ஸாரஸம்பந்தமில்லையென்றுசொல்ல ஈஶ்வரன் மாநஸ ஸாக்ஷாத்காரம் பண்ண அவன்ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளைப்பார்த்துத் தாம்பட்ட துக்கமும்மறந்து இப்படிப்பட்ட திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தோடே யவ தரித்த ஸர்வேஶ்வரனுக்கு மங்களாஶாஸநபர ரொருவருமில்லை யென்றுந் தாமொருவருமே மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகைக்கு இருந்தோமென்றும் இப்படி பயப்படுகையில் ஈஶ்வரன் தமக்கு மங்களாஶாஸநபரராய் நித்யமுக்தரிருக்க முமுக்ஷுக்க ளிருக்க நீரேன் பயப்படுகிறீரென்று சொல்ல பயந் தீர்ந்தமை யருளிச்செய்கிறார்.

கலிநிலைத்துறை, பண்-நட்டபாடை, தாளம்-ஏழொத்து.

வராளிராகம் - ரூபகதாளம்.

‡‡ அங்குமிங்கும்வானவர்தானவர் * யாவரும
எங்குமினையையென்றுன்னை யறியகிலாதலற்றி *
அங்கம்சேரும்பூமகள் மண்மகளாய்மகள் *
சங்குசக்கரக்கையவனென்பர்சரணமே (௧)

சரணமாகியநானமறை நூல்களும்சாராதே *
மரணம்தோற்றம் வான்பிணிமூப்பென்றிவைமாய்த்தோம் *
கரணப்பல்படை பற்றறவோடுமகனலாழி *
அரணத்திண்படையேந்திய வீசற்காளாயே. (௨)

ஆளுமாளாராழியும் சங்கும்சுமப்பார்தாம் *
வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின்செல்வார்மற்றில்லை *
தாளும்தோளும்கைகளையாரத் தொழக்காணேன் *
நாளும்நாளும்நாடுவனடியேன்ஞாலத்தே. (௩)

ஞாலம்போனகம்பற்றி யோர்முற்றாவுருவாகி *
ஆலம்பேரிலையன்ன வசஞ்செய்யுமம்மானே *
காலம்பேர்வதோர்காரிருளூழி யொத்துளதால் * உன்
கோலங்காரெழில் காணலுற்றாழுங்கொடியேற்கே. (௪)

கொடியார்மாடக்கோளூரகத்தும் புளிங்குடியும் *
மடியாதின்னே நீதுயில்மேவிமகிழ்ந்ததுதான் *
அடியாரல்லல்தவிர்த்தவசைவோ வன்றேல் * இப்
படிதான்நீண்டுதாவியவசைவோ பணியாயே. (௫)

MAHAMAHOPADHYAYA DR. U. V. S. IYER LIBRARY, BESANT NAGAR, MADRAS

பணியாவமரர்பணிவும் பண்பும்தாமேயாக *
அணியாராழியும்சங்கமுமேந்து மவர்காண்மின் *
தணியாவெந்நோயுலகில் தவிர்ப்பான் * திருநீல
மணியார்மேனியோ டென்மனம்சூழவருவாரே. (௬)

வருவார்செல்வார் வண்பரிசாரத்திருந்த * என்
திருவாழ்மார்வற் கென்திறம்சொல்லார்செய்வதென் *
உருவார்சக்கரமசங்குசுமந் திங்கும்மோடு - *
ஒருபாடுழல்வா னோரடியானுமுளனென்றே. (௭)

† என்றேயென்னை யுன்னேரார்கோலத்திருந்தடிக்கீழ் *
நின்றேயாட்செய்ய நீகொண்டருளநினைப்பதுதான் *
குன்றேழ்பாரேழ்சூழ்கடல்ஞாலம் முழுவேழும *
நின்றேதாவிய நீள்கழலாழித்திருமாலே (௮)

திருமால்நான்முகன் செஞ்சடையானென்றிவர்கள் * எம்
பெருமான்தன்மையை யாரறிகிற்பார்பேசியென் *
ஒருமாமுதல்வா வூழிப்பிரானென்னையாளுடை *
கருமாமேனியனென்ப னென்காதல்கலக்கவே. (௯)

கலக்கமில்லாநல்தவமுனிவர் கரைகண்டோர் *
துலக்கமில்லாவானவரெல்லாம் தொழுவாகள் *
மலக்கமெய்த மாகடல்தன்னைக்கடைந்தானை *
உலக்கநாம்புகழ்கிற்ப தென்செய்வதுரையீரே. (௧0)

‡‡ உரையாவெந்நோய்தவிர அருள்நீண்முடியானை *
வரையார்மாட மன்னுகுருகூர்சசடகோபன் *
உரையேய்சொல்தொடை யோராயிரத்துளிபபத்தும் *
நிரையேவல்லா நீடுலகத்துப்பிறவாரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அங்கமரர் பேண வவர்நடுவே வாழ்திருமாற்
கிங்கோர் பரிவரிலை யென்றஞ்ச—எங்கும்
பரிவருள ரென்னப் பயந்தீர்ந்த மாறன்
வரிகழற்றாள் சேர்ந்தவர்வாழ் வார். (௭௫)

---

† "என்றேல்" என்று உரையும். ஆறுயிரப்படியும்.

௪-வது, வார்கடா.

அஸ்தாநபயசங்கைபண்ணுகிற ப்ரேமஸ்வபாவமுடைய ஆழ்வார்க்குஇன்
னம் பயமெங்கே வருமோவென்று விசாரித்து ஈஶ்வரன்தன்வீர்ய
ஶக்த்யாதி குணங்களையும் மங்களாஶாஸநபரஸம்ருத்தியை
யுங்காட்டித் திருச்செங்குன்றூரில் ஸ்வாமிபயம்போக்கின
தை அருளிச்செய்கிறார்.

எழுசீராசிரியவிருத்தம் பண்-புறநீர்மை, தாளம், ஒன்பதொத்து.
அடாணாராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ வார்கடாவருவியானைமாமலையின் மருப்பிணைக்குவடிறுத்துருட்டி *
ஊர்கொள்திண்பாகனுயிர்செகுத்தரங்கின்மல்லரைக்கொன்றுசூழ்பரண்மேல் *
போர்கடாவரசர்புறக்கிட மாடமீமிசைக்கஞ்சனைத்தகர்த்த *
சீர்கொள்சிற்றாயன் திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறெங்கள்செல்சார்வே.

எங்கள்செல்சார்வுயாமுடையமுத மிமையவரப்பனென்னப்பன் *
பொங்குமூவுலகும்படைத்தளித்தழிக்கும் பொருந்துமூவுருவனெம்மருவன் *
செங்கயலுகளும்தேம்பணைபுடைசூழ் திருச்செங்குன்றூர்த்திருச்சிற்றா *
றங்கமர்கின்ற * ஆதியானல்லால்யாவர்மற்றென்னமர்துணையே. (௨)

என்னமர்பெருமானிமையவர்பெருமா னிருநிலமிடந்தவெம்பெருமான் *
முன்னைவல்வினைகள்முழுதுடன்மாள வென்னையாள்கின்றவெம்பெருமான் *
தென்திசைக்கணிகொள்திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரைமீபால்
நின்றவெம்பெருமான் * அடியல்லால்சரணினைப்பிலும்பிறிதில்லையெனக்கே.

பிறிதில்லையெனக்குப்பெரியமூவுலகும்நிறையப் பேருருவமாய்நிமிர்ந்த *
குறியமாணெம்மான்குரைகடல்கடைந்த கோலமாணிக்கமென்னம்மான் *
செறிகுலைவாழைகமுகுதெங்கணிசூழ் திருச்செங்குன்றூர்த்திருச்சிற்றா
றறிய * மெய்ம்மையேநின்றவெம்பெருமா னடியிணையல்லதோரரணே. (௪)

அல்லதோரரணுமவனில்வேறில்லை யதுபொருளாகிலும் * அவனை
யல்லதென்னாவியமர்ந்தணைகில்லா தாதலாலவனுறைகின்ற *
நல்லநான்மறையோர்வேள்வியுள்மடுத்த நறும்புகைவிசும்பொளிமறைக்கும் *
நல்லநீள்மாடத்திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறெனக்குநல்லரணே. (௫)

எனக்குநல்லரணையெனதாருயிரை யிமையவர்தந்தைதாய்தன்னை *
தனக்கும்தன்தன்மையறிவரியானைத் தடங்கடல்பள்ளியம்மானை *
மனக்கொள்சீர்மூவாயிரவர்வண்சிவனுமயனும் தானுமொப்பார்வாழ் *
கனக்கொள்திண்மாடத்திருச்செங்குன்றூரில்திருச்சிற்றாறதனுள்கண்டேனே

திருச்செங்குன்றூரில்திருச்சிற்றாறதனுள் கண்டவத்திருவடியென்றும்
திருச்செய்யகமலக்கண்ணும்செவ்வாயும் செவ்வடியும்செய்யகையும் *

திருச்செய்யகமலவுந்தியும்செய்ய † கமலமார்பும்செய்யவுடையும் *
திருச்செய்யமுடியுமாரமும்படையும் திகழவென்சிந்தையுளானே. (௭)

திகழவென்சிந்தையுளிருந்தானைச் செழுநிலத்தேவர்நான்மறையோர் *
திசைகைகூப்பியேத்தும்திருசசெஙகுன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை *
புகர்கொள்வானவர்கள்புகலிடந்தன்னை யசுரர்வன்கையர்வெஙகூற்றை *
புகழுமாறறியேன்பொருந்துமூவுலகும் படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவனே. ()

படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன் பிரமபரம்பரன்சிவப்பிரானவனே *
இடைப்புக்கோருருவுமொழிவில்லையவனே புகழ்வில்லையாவையும்தானே *
கொடைப்பெரும்புகழாரினையர்தன்னுளர் கூரியவிச்சையோடொழுக்கம் *
நடைப்பலியியற்கைத்திருசசெஙகுன்றூரில் திருசசிற்றாறமர்ந்தநாதனே. (௯)

அமர்ந்தநாதனையவரவராகி யவாக்கருளருளுமம்மானை *
அமர்ந்ததண்பழனத்திருச்செஙகுன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை *
அமர்ந்தசீர்மூவாயிரவர்வேதியர்கள் தமபதியவனிதேவர்வாழ்வு *
அமர்ந்தமாயோனைமுக்கணம்மானை நான்முகனையமர்நதேனே. (௧௦)

‡‡ தேனைநன்பாலைக்கன்னலையமுதைத் திருந்துலகுண்டவம்மானை *
வானநான்முகனைமலர்ந்ததண்கொப்பூழ் மலர்மிசைப்படைத்தமாயோனை *
கோனைவண்குருகூர்வண்சடகோபன் சொன்னவாயிரத்துளிப்பத்தும் *
வானின்மீதேற்றியருள்செய்துமுடிக்கும் பிறவிமாமாயக்கூத்தினையே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

வாராம லச்சமினி மால்தன் வலியினையும்
சீரார் பரிவருடன் சேர்த்தியையும்—பாருமெனத்
தநுனுகந்த மாறன்றாள் சார்நெஞ்சே சாராயேல்
மானிடவ ரைச்சார்ந்து மாய். (௭௪)

---

† "கமலைமார்பும்" என்று பாடாந்தரம்.

௫-வது, மாயக்கூத்தா.

இவ்வாறு பயம்போக்கினதெல்லாம் மானஸாநுபவமாத்ரமாகையால் பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷையாலே முன்புண்டான ப்ரீதியெல்லாம் போயப்படிப்பட்ட ஸர்வேஶ்வரனைக்குறித்து ப்ரத்யக்ஷமாக வேண்டுமென்று தாமும் தம்முடைய இந்த்ரியமும் கூப்பிட்டதாக வருளிச்செய்கிறார்.

அறுசீராசிரியவிருத்தம், பண்-பழம்பஞ்சுரம், தாளம்-ஏழொத்து.

சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ மாயக்கூத்தாவாமனா வினையேன் கண்ணாகண்கைகால் *
தூயசெய்யமலர்களா சோதிச்செவ்வாய்முகிழதா *
சாயல்சாமத்திருமேனி தண்பாசடையா * தாமரைநீள்
வாசத்தடம்போல்வருவானே யொருநாள்காணவாராயே. (க)

காணவாராயென்றென்று கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து-* அடியேன்
நாணிநன்னாட்டலமந்தா லிரங்கியொருநாள்நீயந்தோ *
காணவாராய்கருநாயிறுதிக்கும் கருமாமாணிக்க
நாள்நல்மலைபோல் * சுடர்ச்சோதிமுடிசேர்சென்னியம்மானே. (உ)

முடிசேர்சென்னியம்மா நின்மொய்பூம்தாமத்தண்டுழாய் *
கடிசேர்கண்ணிப்பெருமானே யென்றென்றேங்கியழுதக்கால் *
படிசேர்மகரக்குழைகளும் பவளவாயுமநால்தோளும் *
துடிசேரிடையுமமைந்ததோர் தூநீர்முகில்போல்தோன்றாயே. (ங)

தூநீர்முகில்போல்தோன்றும் நின்சுடர்கொள்வடிவும்கனிவாயும் *
தேநீர்க்கமலக்கண்களும் வந்தென்சிந்தைநிறைந்தவா *
மாநீர்வெள்ளிமலைதன்மேல் வண்கார்நீலமுகில்போல *
தூநீர்க்கடலுள் துயில்வானே யெந்தாய்சொல்லமாட்டேனே. (ச)

சொல்லமாட்டேனடியே னுன்துளங்குசோதித்திருப்பாதம் *
எல்லையில்சீரிளநாயி றிரண்டுபோலென்னுள்ளவா *
அல்லலென்னுமிருள்சேர்தற் குபாயமென்னே * ஆழிசூழ்
† மல்லைஞாலமுழுதுண்ட மாநீர்க்கொண்டல்வண்ணனே. (ரு)

கொண்டல்வண்ணாகுடக்கூத்தா வினையேன்கண்ணாகண்ணா* என்
அண்டவாணாவென்றென்னை யாளக்கூப்பிட்டழைத்தக்கால் *

† "மல்லல்" என்றும் உரை.

விண்டன்மேல்தான்மண்மேல்தான் விரிநீர்க்கடல்தான்மற்றுத்தான்
தொண்டனேனுன்கழல்காண வொருநாள்வநதுதோன்றாயே. (சு)

வநதுதோன்றாயன்றே லுனவையம்தாயமலரடிக்கீழ் *
முநதிவந்துயானநிற்ப முகபபேகூவிப்பணிகொள்ளாய் *
செந்தண்கமலக்கண்கைகால சிவநதவாயோர்கருநாயிறு-*
அந்தமிலலாக்கதிரபரபபி யலாநதவொககுமமமானே. (எ)

ஒக்குமமமானுருவமென் றுள்ளமகுழைந்துநாணாளும *
தொககமேகபபல்குழாங்கள காணுமதோறும்தொலைவன்நான் *
தககவைவாதமாககா யன்றீரைமபதின்மாதாள்சாய *
புககநலதோத்தனிப்பாகா வாராயிதுவோபொருததமே. (அ)

இதுவோபொருததமமினனாழிபபடையா யேறுமிரும்சிறைப்புள் *
அதுவேகொடியாவுயாததானே யென்றெனறேங்கியழுதககால் *
எதுவேயாககக்கருதுஙகொ லிமமாஞாலமபொறைதீர்பபான் *
மதுவாரசோலை யுததரமதுரைபபிறநதமாயனே. (கூ)

பிறநதமாயாபாரதம பொருதமாயாநீயினனே *
சிறநதகாலதீநீர்வான மண்பிறவுமாயபெருமானே *
கறந்தபாலுள்நெயயேபோ லிவ்றறுளெஙகுமகண்டுகொள் *
இறநதுநினறபெருமாயா வுனனையெஙகேகாண்கேனே. (க0)

‡‡ எங்கேகாண்கேனீன்துழாயமமான்றன்னை யானென்றென்று-*
அஙகேதாழநதசொற்களா லநதணகுருகூரசசடகோபன் *
செஙகேழ்சொன்னவாயிரதது ளிவையும்பத்துமவல்லார்கள் *
இஙகேகாணவிபபிறபபேமகிழவ ரெலலியுமகாலையே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மாயன் வடிவழகைக் காணாத வல்விடாயால்
ஆயதற விஞ்சி யழுதலற்றும்—தூயபுகழ்
உற்றசட கோபனைநா மொன்றிநிற்கும் போதுபகல்
அற்றபொழு தானதெல்லி யாம். (எரு)

௯-வது, எல்லியும்.

ஆழ்வாரவ்வாறு கூப்பிடுகையில் ஆழ்வாரைக்காட்டில் ஈச்வரனுக்கு ஆழ்
வாரிடத்தில் த்ருஷ்ணை அதிகமாய் ஆக்ரோசம் பண்ணுகைக்கு
முன்னே வந்தோமில்லையென்று லஜ்ஜித்து ஆழ்வாரார்த்தி
தீரும்படி ஸகலஸந்நாஹத்தோடே அதற்குசிதமாகப்
போனால் மோஹிப்பரென்று திருக்கடித்தானத்
திருப்பதியி லெழுந்தருளின தறிவித்துப்ரீதி
ஸாத்மித்தவாறேமுகங்காட்டுவோமென்
றிருந்ததைக்கண்டு ஆழ்வார் ப்ரீதி
யடைந்ததை யருளிச்
செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம், பண் - வியந்தம், தாளம் - ஏழொத்து.

மோஹநராகம் - ஆதிதாளம்.

‡‡ எல்லியுமகாலையும் தன்னைநினைந்தெழ *
நல்லவருள்கள்நமக்கேதந் தருள்செய்வான் *
அல்லியந்தண்ணந்துழாய் முடியப்பனூர *
செல்வர்கள்வாழும் திருக்கடித்தானமே. (௧)

திருக்கடித்தானமு மென்னுடைச்சிந்தையும் *
ஒருக்கடித்துள்ளே யுறையுமபிரான்கண்டீர் *
செருக்கடுத்தன்று திகைத்தவரக்கரை *
உருக்கெடவாளி பொழிந்தவொருவனே. (௨)

ஒருவரிருவரோர் மூவரெனநின்று - *
உருவுகரந்துள்ளுந் தோறும்தித்திப்பான் *
திருவமர்மார்வன் திருக்கடித்தானத்தை *
மருவியுறைகின்ற மாயப்பிரானே. (௩)

மாயப்பிரானென வல்வினைமாய்ந்தற *
நேசத்தினால்நெஞ்சம் நாடுகுடிகொண்டான் *
தேசத்தமரர் திருக்கடித்தானத்தை *
வாசப்பொழில்மன்னு கோயில்கொண்டானே. (௪)

கோயில்கொண்டான்றன் திருக்கடித்தானத்தை *
கோயில்கொண்டானதனோடு மென்னெஞ்சகம் *
கோயில்கொள்தெய்வமெல்லாம் தொழ * வைகுந்தம்
கோயில்கொண்ட குடக்கூத்தவம்மானே. (௫)

கூத்தவம்மான் கொடியேனிடர்முற்றவும் *
மாய்த்தவம்மான் மதுசூதவம்மானுறை *
பூத்தபொழில் தண்திருக்கடித்தானத்தை
ஏத்தநில்லா குறிக்கொளமினிடரே. (௬)

கொள்மினிடர்கெட வுள்ளத்துக்கோவிந்தன் *
மண்விண்முழுதுமளந்த வொண்டாமரை *
மண்ணவர்தாம்தொழ வானவர்தாமவந்து *
நண்ணுதிருக்கடித் தானநகரே. (௭)

தானநகர்கள் தலைச்சிறந்தெங்கெங்கும *
வானிந்நிலம்கடல் முற்றுமெமமாயற்கே *
ஆனவிடத்துமென்னெஞ்சும்திருக்கடித்
தானநகரும் * தன தாயப்பதியே (௮)

தாயப்பதிகள் தலைச்சிறநதெங்கெங்கும் *
மாயத்தினால்மன்னி வீற்றிருந்தானுறை *
தேசத்தமரர் திருக்கடிததானத்துள் *
ஆயர்க்கதிபதி யற்புதன்தானே. (௯)

அற்புதன்நாராயண னரிவாமனன் *
நிற்பதுமேவி யிருப்பதென்னெஞ்சகம *
நற்புகழ்வேதியர் நான்மறைநின்றதிர *
கற்பகச்சோலைத திருக்கடித்தானமே (௧0)

‡‡ சோலைத்திருக்கடித் தானததுறைதிரு
மாலை * மதிள்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் *
பாலோடமுதன்ன வாயிரததிப்பத்தும் *
மேலைவைகுந்தத்திருத்தும்வியந்தே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

எல்லி பகலடந்த விந்தவிடாய் தீருகைக்கு
மெல்லவந்து தான்கலக்க வேணுமென—நல்லவர்கள்
மன்னுகடித் தானத்தே மாலிருக்க மாறன்கண்
டிந்நிலையைச் சொன்னு னிருந்து. (௭௯)

எ-வது, இருத்தும்.

திருக்கடித்தானத்தில் ஈஶ்வரன் ஆழ்வார்மநோரதமெல்லாம் தீரும்படி ஸம்ஶ்லேஷிக்க இது ஸ்வப்நமோ மோஹமோவென்று சங்கித்து இது ஸ்வப்நமன்று யதார்த்தமென்று அதிப்ரீதியடைந்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம், பண்-இந்தளம், தாளம-ஏழொத்து.

கல்யாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ இருத்தும்வியந்தென்னைத் தன்பொன்னடிக்கீழென்று-*
அருத்தித்தெனைத்தோர் பலநாளழைத்தேற்கு *
பொருத்தமுடைவாமனன்றான்புகுந்து - * என்றன்
கருத்தையுறவீற்றிருந்தான் கண்டுகொண்டே. (௧)

இருந்தான்கண்டுகொண் டெனதேழைநெஞ்சாளும் *
திருந்தாதவோரைவரைத் தேய்ந்தறமன்னி *
பெருந்தாள்களிற்றுக கருள்செய்தபெருமான் *
தருந்தானருள்தா னினியானறியேனே. (௨)

அருள்தானினியானறியே னவனென்னுள் *
இருள்தானறவீற்றிருந்தா னிதுவல்லால் *
பொருள்தானெனில மூவுலகும்பொருளல்ல *
மருள்தானீதோ மாயமயக்குமயக்கே. (௩)

மாயமயக்குமயக்கா னென்னைவஞ்சித்து - *
ஆயனமரர்க்கரியே றெனதம்மான *
தூயசுடர்ச்சோதித் தனதென்னுள்வைத்தான் *
தேசந்திகழும் தன்திருவருள்செய்தே. (௪)

திகழும்தன்திருவருள் செய்துலகத்தார்
புகழும் * புகழ்தானது காட்டித்தந்து - * என்னுள்
திகழும்மணிக்குன்றமொன்றே யொத்துநின்றான் *
புகழும்புகழ் மற்றெனக்குமோர்பொருளே. (௫)

பொருள்மற்றெனக்குமோர் பொருள்தன்னில்சீர்க்கத்
தருமேல் * பின்னையார்க்கவன் தன்னைக்கொடுக்கும் *
கருமாணிக்கக் குன்றத்துத்தாமரைபோல் *
திருமார்புகால்கண்கை செவ்வாயுந்தியானே. (௬)

செவ்வாயுந்திவெண்பல் சுடர்க்குழை * தன்னொ
டெவ்வாய்ச்சுடரும் தம்மில்முன்வளாய்க்கொள்ள *
செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திருந்த *
அவ்வாயன்றி யானறியேன்மற்றருளே. (எ)

அறியேன்மற்றரு ளென்னையாளும்பிரானார் *
வெறிதேயருள்செய்வர் செய்வார்கட்குகந்து *
சிறியேனுடைச்சிந்தையுள் மூவுலகும் * தன்
நெறியாவயிற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தாரே. (அ)

வயிற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தாரும்யவரும் *
வயிற்றிற்கொண்டு நின்றொருமூவுலகும் * தம்
வயிற்றிற்கொண்டு நின்றவண்ணம்நின்றமாலை *
வயிற்றிற்கொண்டு மன்னவைத்தேன்மதியாலே. (கூ)

வைததேன்மதியா லெனதுள்ளத்தகத்தே *
எய்த்தேயொழிவேனல்லே னென்றுமெப்போதும் *
மொய்த்தேய்திரைமோது தண்பால்கடலுளால் *
பைத்தேசுடர்ப்பாம்பணை நமபரனையே (க0)

‡‡ சுடர்ப்பாம்பணை நம்பரனைத் திருமாலை *
அடிச்சேர்வகை வண்குருகூர்ச்சடகோபன் *
முடிப்பான்சொன்னவாயிரத்திப் பத்தும்சன்மம்
விட * தேய்ந்தறநோக்கும் தன்கண்கள்சிவந்தே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இருந்தவன்றான் வந்திங் கிவரெண்ண மெல்லாம்
திருந்தவிவர் தந்திறத்தே செய்து—பொருந்தக்
கலந்தினிய னையிற்கக் கண்ட சடகோபன்
கலந்தநெறி கட்டுரைத்தான் கண்டு. (எஎ)

அ-வது, கண்கள்சிவந்து.

ஆழ்வார் மூன்றாந்தரம் மோஹித்த திருவாய்மொழி.
ஸ்ரிய:பதியினுடையஸர்வஸ்வாமித்வத்தையருளிச்செய்கிறார்.

அறுசீராசிரியவிருத்தம், பண்-தக்கேசி, தாளம் - ஏழொத்து.
பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ கண்கள்சிவந்துபெரியவாய் வாயும்சிவந்துகனிந்து - * உள்ளே
வெண்பலிலகுசுடரிலகு விலகுமகரகுண்டலத்தன் *
கொண்டல்வண்ணன்சுடாமுடியன்நான்குதோளன் † குனிசார்ஙகன்
ஒண் ‡ சங்கதைவாளாழியா னொருவனடியேனுள்ளானே. (க)

அடியேனுள்ளானுடலுள்ளா னண்டத்தகத்தான்புறத்துள்ளான்*
படியேயிதுவென்றுரைக்கலாம் படியனல்லன்பரம்பரன் *
கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலை யின்பத்துன்பக்கழிநேர்மை *
ஒடியாவின்பப்பெருமையோ னுணர்விலும்பரொருவனே. (உ)

உணர்விலும்பரொருவனை யவனதருளாலுறல்பொருட்டு-* என்
உணர்விலுள்ளேயிருத்தினே னதுவுமவனதின்னருளே.*
உணர்வுமுயிருமுடம்பும் மற்றுலப்பிலனவும்பழுதேயாம் *
உணர்வைப்பெறவூர்ந்திறவேறி யானும்தானாயொழிந்தானே. (௩)

யானும்தானாயொழிந்தானை யாதும்யவர்க்கும்முன்னோனை *
தானும்சிவனும்பிரமனுமாகிப் பணைத்ததனிமுதலை *
ம்பாலும்கன்னலு மமுதுமாகித்தித்தித்து - * என்
னிலுயிரிலுணர்வினில நின்றவொன்றை யுணர்ந்தேனே. (௪)

நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கதனுள்நேர்மையதுவிதுவென்று-*
என்றுமொருவர்க்குணரலாகா துணர்ந்துமேலும்காண்பரிது *
சென்றுசென்றுபரம்பரமாய் யாதுமின்றித்தேய்ந்தற்று *
நன்றுதீதென்றறிவரிதாய் நன்றாய்ஞானம்கடந்ததே. (௫)

நன்றாய்ஞானம்கடந்துபோய் நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்து - *
ஒன்றாய்க்கிடந்தவரும்பெரும்பா ழுலப்பிலதனையுணர்ந்துணர்ந்து*
சென்றாங்கின்பத்துன்பங்கள் செற்றுக்களைந்துபசையற்றால் *
அன்றேயப்போதேவீ டதுவேவீடுவீடாமே. (௬)

† "குனிசார்ங்கம்" என்று உரை. ‡ சங்கதை—சங்கு, கதை என்பது கடைக்குறையாயிற்று.

அதுவேவீடுவீடுபெற் றின்பந்தானுமதுதேறி *
எதுவேதானும்பற்றின்றி யாதுமிலிகளாகிற்கில் *
அதுவேவீடுவீடுபெற் றின்பந்தானுமதுதேறாது *
எதுவேவீடேதின்பமென் றெய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரே. (எ)

எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென் றில்லத்தாரும்புறத்தாரும்
மொய்த்து*ஆங்கலறிமுயங்கத்தாம்போகும்போது*உன்மத்தர்
பித்தேயேறியனுராகம்பொழியும்போ தெம்பெம்மானோ [போல்
டொத்தேசென்று*அங்குள்ளங்கூடக்கூடிற்றாகில்நல்லுறைப்பே.

கூடிற்றாகில்நல்லுறைப்புக் கூடாமையைக்கூடினால் *
ஆடல்பறவையுயர்கொடி யெம்மாயனாவதுவதுவே *
வீடைப்பண்ணியொருபரிசே எதிர்வும்நிகழ்வும்கழிவுமாய் *
ஓடித்திரியும்யோகிகளு முளருமில்லையல்லரே. (கூ)

உளருமில்லையல்லரா யுளராயில்லையாகியே *
உளரெம்மொருவரவர்வந்தென் னுள்ளத்துள்ளேயுறைகின்றார் *
வளரும்பிறையும்தேய்பிறையும்போல் அசைவுமாக்கமும் *
வளரும்சுடருமிருளும்போல் தெருளும்மருளும்மாய்த்தோமே. ()

‡†தெருளும்மருளும்மாய்த்துத் தன்திருந்துசெம்பொற்கழலடிக்கீழ்
அருளியிருத்துமம்மானா மயனும்சிவனும் * திருமாலால் *
அருளப்பட்டசடகோப னோராயிரத்துளிப்பத்தால் *
அருளியடிக்கீழிருத்தும் † நம்மண்ணல்கருமாணிக்கமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கண்ணிறைய வந்து கலந்தமா லிக்கலவி
திண்ணிலையா வேணுமெனச் சிந்தித்துத்—தண்ணிதெனும்
ஆருயிரி னேற்ற மதுகாட்டி வாய்ந்துரைத்தான்
காரிமா றன்றன் கருத்து. (௭௭)

௯-வது, கருமாணிக்கமலை.

இதுவுமது.

அறுசீராசிரியவிருத்தம், பண்-தக்கேசி, தாளம்-ஏழொத்து.

ஸ்ரீராகம் - ஆதிதாளம்.

‡‡ கருமாணிக்கமலைமேல் மணித்தடந்தாமரைக்காடுகள்போல் *
திருமார்வுவாய்கண்கையுந்தி காலுடையாடைகள்செய்யபிரான் *
திருமாலெம்மான் செழுநீர்வயல்குட்டநாட்டுததிருப்புலியூர் *
அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலளன்னை யீரிதற்கென்செய்கேனோ.(௧)

அன்னைமீரிதற்கென்செய்கே னணிமேருவின்மீதுலவும் *
துன்னுசூழ்சுடர்ஞாயிறு மன்றியும்பல்சுடர்களும்போல் *
மின்னுநீண்முடியாரம பல்கலன்றானுடையெம்பெருமான் *
புன்னையம்பொழில்சூழ் திருப்புலியூர்புகழுமிவளே (௨)

புகழுமிவள்நின்றிராப்பகல் பொருநீர்க்கடல்தீப்பட்டு-*எங்கும்
திகழுமெரியொடுசெல்வதொப்பச் செழுங்கதிராழிமுதல் *
புகழும்பொருபடையேந்திப் போர்புக்கசுரரைப்பொன்றுவித்தான்
திகழுமணிநெடுமாடநீடு திருப்புலியூர்வளமே. (௩)

ஊர்வளம்கிளர்சோலையும்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும்சூழ்ந்து-*
ஏர்வளம்கிளர் தண்பணைக் குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர் *
சீர்வளம்கிளர் மூவுலகுண்டுமிழ்தேவபிரான் *
பேர்வளம்கிளர்ந்தன்றிப்பேச்சில ளின்றிப்புனையிழையே. (௪)

புனையிழைகளணிவுமாடையுடையும்புதுக்கணிப்பும் *
நினையும்நீர்மையதன் றிவட்கிதுநின்றுநினைக்கப்புக்கால் *
சுனையினுள் தடந்தாமரைமலரும் தண்திருப்புலியூர் *
முனைவன்மூவுலகாளி யப்பன்திருவருள்மூழ்கினளே. (௫)

திருவருள்மூழ்கிவைகலும் செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான் *
திருவருள்களும்சேர்ந்தமைக்கடையாளம்திருந்தவுள *
திருவருளருளா லவன்சென்றுசேர் தண்திருப்புலியூர் *
திருவருள்கமுகொண்பழத்தது மெல்லியல்செவ்விதழே. (௬)

மெல்லிலைச்செல்வவண்கொடிப்புல்க வீங்கிளர்தாள்கமுகின் *
மல்லிலைமடல்வாழை யீன்கனிசூழ்ந்துமணம்கமழ்ந்து *

புல்லிலைத்தெங்கினூடு காலுலவுந்தண்திருப்புலியூர் *
மல்லலம்செல்வக்கண்ணன் தாளடைந்தா ளிம்மடவரலே. (௭)

மடவரலன்னைமீர்கட்கென்சொல்லிச்சொல்லுகேன்*மல்லைச்செல்வ
வடமொழிமறைவாணர்வேள்வியுள் நெய்யழல்வான்புகைபோய் *
திடவிசும்பிலமரர்நாட்டைமறைக்கும் தண்திருப்புலியூர் *
படவரவணையான்றன்நாமமல்லால பரவாளிவளே. (அ)

பரவாளிவள்நின்றிராப்பகல் பனிநீர்நிறக்கண்ணபிரான் *
விரவாரிசைமறைவேதியரொலி வேலையில்நின்றொலிப்ப *
கரவார்தடந்தொறுந்தாமரைகக்கயம் தீவிகைநின்றலரும் *
புரவார்கழனிகள்சூழ்திருப் புலியூரப்புகழன்றிமற்றே (௯)

அன்றிமற்றொருபாயமென் னிவளந்தண்டுழாய்க்கமழ்தல் *
குன்றமாமணிமாடமாளிகைக் கோலக்குழாங்கள்மல்கி *
தென்திசைத்திலதம்புரைக் குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர் *
நின்றமாயப்பிரான் திருவருளாமிவள்நேர்பட்டதே. (௧0)

‡‡ நேர்பட்டநிறைமூவுலகுக்கும் நாயகன்றன்னடிமை *
நேர்பட்டதொண்டர்தொண்டர்தொண்டர் தொண்டன்சடகோபன் * சொல்
நேர்பட்டதமிழ்மாலை யாயிரத்துள்ளிவைபத்தும
நேர்பட்டாரவர் * நேர்பட்டார் நெடுமாற்கடிமைசெய்யவே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கருமால் திறத்திலொரு கன்னிகையா மாறன்
ஒருமா கலவி யுரைப்பால்—திரமாக
அன்னியருக் காகாத வன்றனக்கே யாருமுயிர்
இன்னிலையை யோருநெடி தா. (௭௧)

௧௦-வது, நெடுமாற்கடிமை.

இதுவுமது.

அறுசீராசிரியவிருத்தம், பண்-தக்கேசி, தாளம்-ஏழொத்து.

ஸஹானராகம்-அடதாளம்.

‡‡ நெடுமாற்கடிமைசெய்வேன்போ லவனைக்கருதவஞ்சித்து *
தடுமாற்றற்றதீக்கதிகள் முற்றும்தவிர்ந்தசதிர்நினைந்தால் *
கொடுமாவினையேனவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லால் *
விடுமாறென்பதென்னந்தோ வியன்மூவுலகுபெறினுமே. (௧)

வியன்மூவுலகுபெறினும் போய்த்தானேதானேயானாலும் *
புயல்மேகம்போல்திருமேனியம்மான் புனைபூங்கழலடிக்கீழ் *
சயமேயடிமைதலைநின்றார் திருத்தாள்வணங்கி * இம்மையே
பயனேயின்பமயான்பெற்றதுறுமோ பாவியேனுக்கே. (௨)

உறுமோபாவியேனுக் கிவ்வுலகமூன்றுமுடனிறைய *
சிறுமாமேனிநிமிர்த்த வென்செந்தாமரைக்கண் திருக்குறளன் *
நறுமாவிரைநாண்மலரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றியவனடியார் *
சிறுமாமனிசராயென்னையாண்டா ரிங்கேதிரியவே. (௩)

இங்கேதிரிந்தேற்கிழுக்குற்றெ னிருமாநிலமுன்னுண்டுமிழ்ந்த *
செங்கோலத்தபவளவாயச் செந்தாமரைக்கணென்னம்மான் *
பொங்கேழ்புகழ்கள் வாயவாய்ப்புலன்கொள்வடிவென்மனத்ததாய் *
அங்கேய்மலர்கள்கையவாய் வழிபட்டோடவருளிலே. (௪)

வழிபட்டோடவருள்பெற்று மாயன்கோலமலரடிக்கீழ் *
சுழிபட்டோடும்சுடர்ச்சோதிவெள்ளத் தின்புற்றிருந்தாலும் *
இழிபட்டோடுமுடலினிற்பிறந்து தன்சீர்யான்கற்று *
மொழிபட்டோடும் கவியமுதநுகர்ச்சியுறுமோமுழுதுமே. (௫)

நுகர்ச்சியுறுமோமூவுலகின் வீடுபேறுதன்கேழில் *
புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்ட பொன்னாழிக்கையென்னம்மான் *
நிகர்ச்செம்பங்கியெரிவிழிகள் நீண்டவசுரருயிரெல்லாம் *
தகர்த்துண்டுழலும்புட்பாகன் பெரியதனிமாப்புகழே. (௬)

தனிமாப்புகழேயெஞ்ஞான்றும் நிற்கும்படியாத்தான்தோன்றி *
முனிமாப்பிரமமுதல்வித்தா யுலகமூன்றும்முளைப்பித்த *

தனிமாத்தெய்வத்தளிரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றியவனடியார் *
நனிமாக்கலவியின்பமே நாளும்வாய்க்கநங்கட்கே. (எ)

நாளும்வாய்க்கநங்கட்கு நளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்து * தன்
தாளும்தோளும்முடிகளும் சமனிலாதபலபரப்பி *
நீளும்படர்பூங்கற்பகக்காவும் நிறைபன்னாயிற்றின் *
கோளுமுடையமணிமலைபோல் கிடந்தான்தமர்கள்கூட்டமே (அ)

தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யும் † சதுமூர்த்தி *
அமர்கொளாழிசங்குவாள் வில்தண்டாதிபல்படையன் *
குமரன்கோலவைங்கணைவேள்தாதை கோதிலடியார்தம் *
தமர்கள்தமர்கள்தமர்களாம் சதிரேவாய்க்கதமியேற்கே. (௯)

வாய்க்கதமியேற்கூழிதோறூழியூழி * மாகாயாம்
பூக்கொள்மேனிநான்குதோள் பொன்னாழிக்கையென்னம்மான் *
நீக்கமில்லாவடியார்தம மடியாரடியாரடியாரெங்
கோக்கள் * அவர்க்கேகுடிகளாய்ச்செல்லும் நல்லகோட்பாடே. (௧0)

‡‡ நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் மூன்றினுள்ளும்தான்நிறைந்த *
அல்லிக்கமலக்கண்ணனை யந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன் *
சொல்லப்பட்டவாயிரத்து ளிவையும்பத்துமவல்லார்கள் *
நல்லபதத்தால்மனைவாழ்வர் கொண்டபெண்டிர்மக்களே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாம்பத்து - ஸம்பூர்ணம்.

நெடுமா லழகுதனில் நீள்குணத்தி லீடு
படுமா நிலையுடைய பத்தர்க்—கடிமைதனில்
எல்லைநிலந் தானாக வெண்ணினான் மாறனது
நில மானநிலை கொண்டு. (௮0)

---

† "சதிர்மூர்த்தி" என்று பாடாந்தரம்.

ஒன்பதாம்பத்து.

க-வது, கொண்டபெண்டிர்.

ஈஶ்வரனுக்கு சேதனன்செய்யும் நித்யகைங்கர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

கலித்துறை, பண் - பழம்தக்கராகம், தாளம் - ஏழொத்து.
செஞ்சுருட்டிராகம்-ரூபகதாளம்.

‡‡ கொண்டபெண்டிர்மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர்பிறரும் *
கண்டதோடுபட்டதல்லால் காதல்மற்றியாதுமில்லை *
எண்டிசையும்கீழும்மேலும் முற்றவுமுண்டபிரான் *
தொண்டரோமாயுய்யலல்லா லில்லைகண்டீர் துணையே. (௧)

துணையும்சார்வுமாகுவார்போல் சுற்றத்தவர்பிறரும் *
அணையவந்தஆக்கமுண்டேல் அட்டைகள்போல்சுவைப்பர் *
கணையொன்றாலேயேழ்மரமுமெய்த எங்கார்முகிலை *
புணையென்றுய்யப்போகிலல்லா லில்லைகண்டீர்பொருளே. (௨)

பொருள்கையுண்டாய்ச்செல்லக்காணில் போற்றியென்றேற்றெழுவர்
இருள்கொள்துன்பத்தின்மைகாணில் என்னேஎன்பாருமில்லை *
மருள்கொள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு *
அருள்கொளாளாயுய்யிலல்லா லில்லைகண்டீரரணே. (௩)

அரணமாவரற்றகாலைக் கென்றென்றமைக்கப்பட்டார் *
இரணங்கொண்ட ‡ தெப்பராவரின்றியிட்டாலுமஃதே *
வருணித்தென்னே வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே *
சரணென்றுய்யப்பேர்கிலல்லா லில்லைகண்டீர்சதிரே. (௪)

சதிரமென்றுதம்மைத்தாமே சம்மதித்தின்மொழியார் *
மதுரபோகம்துற்றவரே வைகிமற்றொன்றுறுவர் *
அதிர்கொள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு-*
எதிர்கொளாளாயுய்யலல்லா லில்லைகண்டீரின்பமே. (௫)

இல்லைகண்டீரின்பமந்தோ உள்ளதுநினையாதே *
தொல்லையார்களெத்தனைவர் தோன்றிக்கழிந்தொழிந்தார் *

‡ தெப்பர் - சப்ரர்.

மல்லைமூதூர் வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே *
சொல்லியுய்யப்போகிலல்லால் மற்றொன்றில்லைசுருக்கே. (௬)

மற்றொன்றில்லைசுருங்கச்சொன்னோம் மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும் *
சிற்றவேண்டா சிந்திப்பேயமையும்கண்டீர்களந்தோ *
குற்றமன்றெங்கள்பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப்பிறந்தான் *
குற்றமில்சீர்கற்று வைகல்வாழ்தல்கண்டீர்குணமே. (எ)

வாழ்தல்கண்டீர்குணமிதந்தோ மாயவனடிபரவி *
போழ்துபோகவுள்ளகிற்கும் புன்மையிலாதவர்க்கு *
வாழ்துணையா வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே *
வீழ்துணையாப்போமிதனில் யாதுமில்லைமிக்கதே. (அ)

யாதுமில்லைமிக்கதனி லென்றென்றதுகருதி *
காதுசெய்வான்கூதைசெய்து கடைமுறைவாழ்க்கையும்போம் *
மாதுகிலின்கொடிக்கொள்மாட வடமதுரைப்பிறந்த *
தாதுசேர்தோள்கண்ணனல்லா லில்லைகண்டீர்சரணே. (௯)

கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர் சரணதுநிற்கவந்து *
மண்ணின்பாரம்நீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான் *
திண்ணமாநும்முடைமையுண்டே லவனடிசேர்த்துய்ம்மினோ *
எண்ணவேண்டா நும்மதாதும் அவனன்றிமற்றில்லையே. (௧0)

‡‡ ஆதுமில்லைமற்றவனி லென்றதுவேதுணிந்து *
தாதுசேர்தோள்கண்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
தீதிலாதவொண்டமிழ்க ளிவையாயிரத்துளிப்பத்தும் *
ஓதவல்லபிராக்கள் நம்மையாளுடையார்கள்பண்டே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கொண்டபெண்டிர் தான்முதலாக் கூறுமுற்றார் கன்மத்தால்
அண்டினவ ரென்றே யவரைவிட்டுத்—தொண்டருடன்
சேர்க்குந் திருமாலைச் சேருமென்று ளார்க்குயிதம்
பார்க்கும் புகழ்மாறன் பண்டு. (௮௯)

உ-வது, பண்டைநாளாலே.

இதுவுமது.

எழுசீராசிரியவிருத்தம், பண்-புறநீர்மை, தாளம்-ஏழொத்து.
துசாவந்திராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ பண்டைநாளாலேநின்திருவருளும் பங்கயத்தாள்திருவருளும்
கொண்டு * நின்கோயில்சீய்த்துப்பல்படிகால் குடிகுடிவழிவந்தாட்செய்யும் *
தொண்டரோர்க்கருளிச்சோதிவாய்திறந்துன் தாமரைக்கண்களால்நோக்காய்
தெண்டிரைப்பொருநல்தண்பணைசூழ்ந்த திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே. (௧)

குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்துநின்தீர்த்தவடிமைக் குற்றேவல்செய்து * உன்பொன்
னடிக்கடவாதே வழிவருகின்றவடியரோர்க்கருளி * நீயொருநாள்
படிக்களவாகநிமிர்த்த நின்பாதபங்கயமேதலைக்கணியாய் * [தானே.
கொடிக்கொள்பொன்மதிள்சூழ்குளிர்வயல்சோலைத் திருப்புளிங்குடிக்கிடந்

கிடந்தநாள்கிடந்தாயெத்தனைகாலம்கிடத்தி யுன்திருவுடம்பசைய *
தொடர்ந்துகுற்றேவல்செய்து தொல்லடிமைவழிவரும்தொண்டரோர்க்கருளி
தடங்கொள்தாமரைக்கண்விழித்து நீயெழுந்துன்தாமரைமங்கையும்நீயும் *
இடங்கொள்மூவுலகும்தொழவிருந்தருளாய் திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே. ()

புளிங்குடிக்கிடந்துவரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள்நின்று *
தெளிந்தவென்சிந்தையகங்கழியாதே யென்னையாள்வாயெனக்கருளி *
நளிர்ந்தசீருலகம்மூன்றுடன்வியப்ப நாங்கள்கூத்தாடிநின்றார்ப்ப *
பளிங்குநீர்முகிலின்பவளம்போல் கனிவாய்சிவப்பநீகாணவாராயே. (௪)

பவளம்போல்கனிவாய்சிவப்பநீகாணவந்து நின்பன்னிலாமுத்தம் *
தவழ்கதிர்முறுவல்செய்து நின்திருக்கண்டாமரைதயங்கநின்றருளாய் *
பவளநன்படர்க்கீழ்ச்சங்குறைபொருநல்தண் திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய் *
கவளமாகளிற்றினிடர்கெடத்தடத்துக்காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே. (௫)

காய்சினப்பறவையூர்ந்துபொன்மலையின் மீமிசைக்கார்முகில்போல *
மாசினமாலிமாலிமானென்றங்கவர்படக்கனன்றுமுன்னின்ற *
காய்சினவேந்தேகதிர்முடியானே கலிவயல்திருப்புளிங்குடியாய் *
காய்சினவாழிசங்குவாள் வில்தண்டேந்தியெம்மிடர்கடிவானே. (௬)

எம்மிடர்கடிந்திங்கென்னையாள்வானே யிமையவர்தமக்குமாங்கனையாய் *
செம்மடல்மலரும்தாமரைப்பழனத் தண்திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய் *
நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டுகந்து நாம்களித்துளநலங்கூர *
இம்மடவுலகர்காணநீயொருநாள் இருந்திடாயெங்கள்கண்முகப்பே. (௭)

எங்கள்கண்முகப்பேயுலகர்களெல்லா மிணையடிதொழுதெழுதிறைஞ்சி *
தங்களன்பாரத்தமதுசொல்வலத்தால் தலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்ப *

திங்கள்சேர்மாடத்திருப்புளிங்குடியாய் திருவைகுந்தத்துள்ளாய்தேவா *
இங்கண்மாஞாலத்திதனுளுமொருநாளிருந்திடாய்வீற்றிடங்கொண்டே. (அ)

வீற்றிடங்கொண்டுவியன்கொள்மாஞாலத்திதனுளுமிருந்திடாய் * அடியோம்
போற்றியோவாதேகண்ணிணைகுளிரப் புதுமலராகத்தைப்பருக *
சேற்றிளவாளைசெந்நெலூடுகளும் செழும்பணைத்திருப்புளிங்குடியாய் *
கூற்றமாயசுரர்குலமுதலரிந்த கொடுவினைப்படைகள்வல்லானே. (௯)

கொடுவினைப்படைகள் வல்லையாயமரர்க்கிடர்கெடவசுரர்கட்கிடர்செய் *
கடுவினைநஞ்சேயென்னுடையமுதேகலிவயல்திருப்புளிங்குடியாய் *
வடிவிணையில்லாமலர்மகள்மற்றை நிலமகள்பிடிக்கும்மெல்லடியை *
கொடுவினையேனும்பிடிக்கநீயொருநாள் கூவுதல்வருதல்செய்யாயே. (௧0)

‡‡ கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்றுகுரைகடல்கடைந்தவன்றன்னை *
மேவிநன்கமர்ந்தவியன்புனல்பொருநல் வழுதிநாடன்சடகோபன் *
நாவியல்பாடலாயிரத்துள்ளு மிவையுமோர்பத்தும் ‡ வல்லார்கள் *
ஓவுதலின்றியுலகம்மூன்றளந்தா னடியிணையுள்ளத்தோர்வாரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பண்டையுற வான பரனைப் புளிங்குடிக்கே
கண்டெனக்கெல் லாவுறவின் காரியமும்—தண்டறநீ
செய்தருளென் றேயிரந்த சீர்மாறன் றாளிணையே
உய்துணையென் றுள்ளமே யோர். (௮௨)

௯-வது, ஓராயிரமாய்.

இதுவுமது.

கலித்துறை, பண்-நட்டபாஷை, தாளம்-ஏழொத்து.

கேதாரராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ ஓராயிரமா யுலகேழளிக்கும் *
பேராயிரம்கொண்டதோர் பீடுடையன் *
காராயின காளநன்மேனியினன் *
நாராயணன் நங்கள்பிரானவனே. (௧)

---

‡ "ஆயிரத்துளிவையு மோர்பத்தும்" என்றும் "ஆயிரத்துளிவையும்பத்தும்" என்றும் சிலமூலஸ்ரீகோசங்கள்.

அவனேயகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான் *
அவனேயஃதுண்டுமிழ்ந்தானளந்தான் *
அவனேயவனு மவனுமவனும் *
அவனே மற்றெல்லாமுமறிந்தனமே. (௨)

அறிந்தனவேத வரும்பொருள்நூல்கள் *
அறிந்தனகொள்க அரும்பொருளாதல் *
அறிந்தனரெல்லா மரியைவணங்கி *
அறிந்தனர் நோய்களறுக்கும்மருந்தே. (௩)

மருந்தேநங்கள் போகமகிழ்ச்சிக்கென்று *
பெருந்தேவர்குழாங்கள்பிதற்றும்பிரான் *
கருந்தேவனெம்மான் கண்ணன்விண்ணுலகம் *
தரும்தேவனைச் சோரேல்கண்டாய்மனமே. (௪)

மனமேயுன்னை வல்வினையேனிரந்து *
கனமேசொல்லினே னிதுசோரேல்கண்டாய் *
புனமேவிய பூந்தண்டுழாயலங்கல் *
இனமேதுமிலானை யடைவதுமே. (௫)

அடைவது மணியார்மலர்மங்கைதோள் *
மிடைவது மசுரர்க்குவெம்போர்களே *
கடைவதும் கடலுளமுதம் * என்மனம
உடைவது மவற்கேயொருங்காகவே. (௬)

ஆகம்சேர் நரசிங்கமதாகி * ஓர்
ஆகம்வள்ளுகிரால்பிளந்தானுறை *
மாகவைகுந்தம் காண்பதற்கு * என்மனம்
ஏகமெண்ணு மிராப்பகலின்றியே. (௭)

இன்றிப்போக இருவினையும்கெடுத்து *
ஒன்றியாக்கை புகாமையுய்யக்கொள்வான் *
நின்றவேங்கடம் நீணிலத்துள்ளது *
சென்றுதேவர்கள் கைதொழுவார்களே. (௮)

தொழுதுமாமலர் நீர்சுடர்தூபம்கொண்டு *
எழுதுமென்னு மிதுமிகையாதலில் *
பழுதில்தொல்புகழ்ப் பாம்பணைப்பள்ளியாய் *
தழுவுமாறறியே னுனதாள்களே. (௯)

தாளதாமரையா னுனதுநதியான் *
வாள்கொள்நீள்மழுவாளி யுன்னைகத்தான் *
ஆளராய்த்தொழுவாரு மமரர்கள் *
நாளுமென்புகழ்கோ வுனசீலமே. (௧௦)

‡‡ சீலமெல்லையிலானடிமேல * அணி
கோலநீள் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
மாலையாயிரத்துள் ளிவைபத்தினின்
பாலர் * வைகுந்தமேறுதல் பான்மையே (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நாரநீர். வேண்டினவை யுள்ளதெல்லாஞ் செய்கின்றேன்
நாரா யணனன்றோ நானென்று—பேருறவைக்
காட்டவவன் சீலத்திற் கால்தாழ்ந்த மாறனருள்
மாட்டிவிடு நம்மனத்து மை (அ௯)

௪-வது, மையார்.

இதுவுமது

கலிவிருத்தம், பண் - கொல்லி, தாளம் - ஏழொத்து.

தன்யாசிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ மையார்கருங்கண்ணி கமலமலர்மேல்
செய்யாள் * திருமார்வினில்சேர் திருமாலே *
வெய்யார்சுடராழி சுரிசங்கமேந்துமை *
கையா * உன்னைக்காணக் கருதுமென்கண்ணே. (௧)

கண்ணேயுன்னைக் காணக்கருதி * என்னெஞ்சம்
எண்ணேகொண்டசிந்தையதாய் நின்றியம்பும் *
விண்ணோர்முனிவர்க்கென்றும் காண்பரியாயை *
நண்ணுதொழியேனென்று நானழைப்பனே. (௨)

அழைக்கின்றவடிநாயேன் நாய்கூழைவாலால் *
குழைக்கின்றதுபோல வென்னுள்ளம்குழையும் *

மழைக்கன்றுகுன்றமெடுத் தாநிரைகாத்தாய் *
பிழைக்கின்றதருளென்று பேதுறுவனே. (௩)

உறுவதிதுவென் றுனக்காட்பட்டு * நின்கண்
பெறுவதெதுகொலென்று பேதையேன்நெஞ்சம் *
மறுகல்செய்யும் வானவர்தானவர்க்கென்றும் *
அறிவதரிய வரியாயவம்மானே. (௪)

அரியாயவம்மானை யமரர்பிரானை *
பெரியானைப் பிரமனைமுன்படைத்தானை *
வரிவாளரவினணைப் பள்ளிகொள்கின்ற *
கரியான்கழல்காணக் கருதும்கருத்தே. (௫)

கருத்தேயுன்னைக்காணக்கருதி * என்னெஞ்சத்
திருத்தாகவிருத்தினேன் தேவர்கட்கெல்லாம் *
விருத்தா * விளங்கும்சுடர்ச்சோதி யுயரத் *
தொருத்தா * உன்னையுள்ளு மென்னுள்ளமுகந்தே. (௬)

உகந்தேயுன்னையுள்ளுமென் னுள்ளத்து * அகம்பால்
அகந்தா னமர்ந்தேயிடங்கொண்டவமலா *
மிகும்தானவன்மார்வகல மிருகூறு *
நகந்தாய் * நரசிங்கமதாயவுருவே. (௭)

உருவாகிய ஆறுசமயங்கட்கெல்லாம் *
பொருவாகிநின்று னவனெல்லாப்பொருட்கும் *
அருவாகியவாதியைத் தேவர்கட்கெல்லாம் *
கருவாகியகண்ணனைக் கண்டுகொண்டேனே. (௮)

கண்டுகொண் டென்கண்ணிணையாரக்களித்து *
பண்டைவினையாயின பற்றோடறுத்து *
தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள்சொன்னேன் *
அண்டத்தமரர்பெருமா னடியேனே. (௯)

அடியானிவனென் றெனக்காருள்செய்யும்
நெடியானை * நிறைபுகழஞ்சிறைப்புள்ளின்
கொடியானை * குன்றுமனுலகமளந்த
அடியானை * அடைந்தடியேனுய்ந்தவாறே. (௧௦)

‡‡ ஆறுமதயானை யடர்த்தவன்றன்னை *
சேறார்வயல் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் *

நூறேசொன்ன வோராயிரத்துளிப்பத்தும் *
ஏறேதரும் வானவர்தமின்னுயிர்க்கே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மையார்கண் மாமார்பின் மன்னுந் திருமாலைக்
கையாழி சங்குடனே காணவெண்ணி—மெய்யான
காதலுடன் கூப்பிட்டுக் கண்டுகந்த மாறன்பேர்
ஓதவுய்யு மேயின் னுயிர். (௮௪)

௫-வது, இன்னுயிர்ச்சேவல்.

இதுவுமது.

கலித்துறை, பண் - கொல்லி, தாளம் - ஏழொத்து.

அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

இன்னுயிர்ச்சேவலும்நீரும்கூவிக்கொண்டு - * இங்கெத்தனை
என்னுயிர்நோவமிழற்றேல்மின் குயில்பேடைகாள் ! *
என்னுயிர்க்கண்ணபிரானை நீர்வரக்கூவுகிலீர் *
என்னுயிர்கூவிக்கொடுப்பார்க்கு மித்தனைவேண்டுமோ. (௧)

இத்தனைவேண்டுவதன்றந்தோ அன்றில்பேடைகாள் ! *
எத்தனைநீரும்நுஞ்சேவலும் கரைந்தேங்குதிர் *
வித்தகன்கோவிந்தன் மெய்யனல்லனொருவர்க்கும் *
அத்தனையாமினி யென்னுயிரவன்கையதே. (௨)

அவன்கையதேயெனதாருயிர் அன்றில்பேடைகாள் ! *
எவம்சொல்லி நீர்குடைந்தாடுதிர்புடைசூழ்வே *
தவம்செய்தில்லா வினையாட்டியேனுயிரிங்குண்டோ *
எவம்சொல்லிநிற்றும் நும்மேங்குகூகுரல்கேட்டுமே. (௩)

கூக்குரல்கேட்டும் நங்கண்ணன்மாயன்வெளிப்படான் *
மேற்கினைக்கொள்ளேல்மின் † நீரும்சேவலும்கோழிகாள் ! *
வாக்கும்மனமும் கருமமும்நமக்காங்கதே *
ஆக்கையுமாவியு மந்தரம்நின்றுழலுமே. (௪)

---

† "நீருநுஞ்சேவலும்" என்று ஆறாயிரத்திலும், உரையிலும், ஒன்பதினாயிரத்திலும்பாடம்.

அந்தரம்நின்றுழல்கின்ற யானுடைப்பூவைகாள்! *
நுந்திறத்தேதுமிடையில்லை குழறேல்மினோ *
இந்திரஞாலங்கள்காட்டி யிவ்வேழுலகுமகொண்ட *
நந்திருமார்பன் நம்மாவியுண்ணநன்கெண்ணினான். (௫)

நன்கெண்ணிநான்வளர்த்த சிறுகிளிப்பைதலே! *
இன்குரல்நீமிழற்றேலென்னாருயிர்க்காகுத்தன் *
நின்செய்யவாயொக்கும்வாயன் கண்ணன்கைகாலினன் *
நின்பசுஞ்சாமநிறத்தன் கூட்டுண்டுநீங்கினான். (௬)

கூட்டுண்டுநீங்கிய கோலத்தாமரைக்கட்செவ்வாய் *
வாட்டமிலென்கருமாணிக்கம் கண்ணன்மாயன்போல் *
கோட்டியவில்லொடு மின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்! *
காட்டேல்மின்நும்முரு என்னுயிர்க்கதுகாலனே. (௭)

உயிர்க்கதுகாலனென் றும்மை ‡ யானிரந்தேற்கு * நீர்
குயில்பைதல்காள்! கண்ணன்நாமமேகுழறிக்கொன்றீர் *
தயிர்ப்பழம்சோற்றொடு பாலடிசிலும்தந்து * சொல்
பயிற்றியநல்வளமூட்டினீர் பண்புடையீரே (௮)

பண்புடைவண்டொடுதும்பிகாள்! பண்மிழற்றேல்மின் *
புண்புரைவேல்கொடுகுத்தாலொக்கும் நும்மின்குரல் *
தண்பெருநீர்த்தடந்தாமரை மலர்ந்தாலொக்கும்
கண்பெருங்கண்ணன் * நம்மாவியுண்டெழநண்ணினான். (௯)

எழநண்ணிநாமும் நம்வானநாடனோடொன்றினோம் *
பழனநன்னாரைக்குழாங்கள்காள்! பயின்றென்னினி *
இழைநல்லவாக்கையும் பையவேபுயக்கற்றது *
தழைநல்லவின்பம்தலைப்பெய் தெங்கும்தழைக்கவே. (௧0)

‡‡ இன்பம்தலைப்பெய்தெங்கும்தழைத்த பல்லூழிக்கு *
தன்புகழேத்தத் தனக்கருள்செய்தமாயனை *
தென்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள்ளிவை *
ஒன்பஃதோடொன்றுக்கும் மூவுலகுமுருகுமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இன்னுயிர்மால் தோற்றினிங் கென்னெஞ்சி லென்றுகண்ணால்
அன்றவனைக் காணவெண்ணி யாண்பெண்ணாய்ப்—பின்னையவன்
தன்னைநினை விப்பவற்றால் தான்றளர்ந்த மாறனருள்
உன்னுமவர்க் குள்ளமுருகும். (௮௭)

---

‡ "நான்" என்றும்பாடம்.

௬-வது, உருகுமால்.

இருவுமது.

கலித்துறை, பண்-நட்டராகம், தாளம்-ஏழொத்து.

அபநுபராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ உருகுமால்நெஞ்ச முயிரின்பரமன்றி
பெருகுமால்வேட்கையு மென்செய்கேன்தொண்டனேன் *
தெருவெல்லாம்காவிகமழ் † திருக்காட்கரை *
மருவியமாயன்றன் மாயம்நினைதொறே. (௧)

நினைதொறும்சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சிடிந்துகும் *
வினைகொள்சீர்பாடிலும் வேமெனதாருயிர் *
சுனைகொள்பூஞ்சோலை தென்காட்கரையென்னப்பா *
நினைகிலேன் நானுனக்காட்செய்யும்நீர்மையே. (௨)

நீர்மையால்நெஞ்சம் வஞ்சித்துப்புகுந்து - * என்னை
ஈர்மைசெய் தென்னுயிராயென்னுயிருண்டான் *
சீர்மல்குசோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன் *
கார்முகில்வண்ணன்றன் கள்வமறிகிலேன். (௩)

அறிகிலேன்தன்னு ளனைத்துலகும்நிற்க *
நெறிமையால்தானு மவற்றுள்நிற்கும்பிரான் *
வெறிகமழ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன் *
சிறியவென்னாருயிருண்ட திருவருளே. (௪)

திருவருள்செய்பவன்போல வென்னுள்புகுந்து - *
உருவமுமாருயிரு முடனேயுண்டான் *
திருவளர்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன் *
கருவளர்மேனி ‡ நங்கண்ணன்கள்வங்களே. (௫)

என்கண்ணன்கள்வ மெனக்குச்செம்மாய்நிற்கும் *
அங்கண்ணனுண்ட வென்னாருயிர்க்கோதிது *
புன்கண்மையெய்திப் புலம்பியிராப்பகல் *
என்கண்ணனென் றவன்காட்கரையேத்துமே. (௬)

---

† இத்திருவாய்மொழி முழுதும், "கார்க்கரை" என்று சில ஸ்ரீகோசங்களிற் பாடம் காண்கிறது. ‡ "என்கண்ணன்" என்று உரை.

காட்கரையேத்து மதனுள்கண்ணாவென்னும் *
வேட்கைநோய்கூர நினைந்துகரைந்துகும் *
ஆட்கொள்வானொத் தென்னுயிருண்டமாயனால் *
கோட்குறைபட்ட தென்னாருயிர்கோளுண்டே. (எ)

கோளுண்டானன்றிவந் தென்னுயிர்தானுண்டான் *
நாளுநாள்வந் தென்னைமுற்றவும்தானுண்டான் *
காளநீர்மேகத் தென்காட்கரையென்னப்பற்கு - *
ஆளன்றேபட்ட தென்னாருயிர்பட்டதே. (அ)

ஆருயிர்பட்ட தெனதுயிர்பட்டது *
பேரிதழ்த்தாமரைக்கண் கனிவாயதோர் *
காரெழில்மேகத் தென்காட்கரைக்கோயில்கொள் *
சீரெழில்நால்தடந்தோள் தெய்வவாரிக்கே. (கூ)

வாரிக்கொண்டுன்னை விழுங்குவன்காணிலென்று *
ஆர்வுற்றவென்னையொழிய வென்னில்முன்னம்
பாரித்து * தானென்னை முற்றப்பருகினான் *
காரொக்கும்காட்கரையப்பன்கடியனே. (க0)

‡‡ கடியனைக் கஞ்சனைக்கொன்றபிரான்றன்னை *
கொடிமதிள்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் *
வடிவமையாயிரத் திப்பத்தினால் * சன்மம்
முடிவெய்தி நாசங்கண்டீர்களெங்கானலே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

உருகுமா லென்னெஞ்ச முன்செயல்க ளெண்ணிப்
பெருகுமால் வேட்கையெனப் பேசி—மருவுகின்ற
இன்னாப் புடனவன்சீ ரேய்ந்துரைத்த மாறன்சொல்
என்னாச்சொல் லாதிருப்ப தெங்கு. (அக)

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR : MADRAS-90.

எ[illegible]து, எங்கானில்.

இருவமது.

நாலடித்தாழிசை, கலிவிருத்தமுமாம், பண்நட்டராகம், தாளம்-ஏழொத்து.

கண்டாராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ எங்கானலகங்கழிவா யிரைதேர்ந்திங்கினிதமரும் *
செங்காலமடநாராய் திருமூழிக்களத்துறையும் *
கொங்கார்பூந்துழாய்முடி யெங்குடக்கூத்தர்க்கென்தூதாய் *
நுங்கால்களென்தலைமேல் கெழுமீரோநுமரோடே (க)

நுமரோடும்பிரியாதே நீரும்நும்சேவலுமாய் *
அமர்காதல்குருகினங்காள் அணிமூழிக்களத்துறையும்
எமராலும்பழிப்புண்டிங்கென்தம்மாலிழிப்புண்டு *
தமரோடங்குறைவார்க்குத் தக்கிலமேகேளீரே. (உ)

தக்கிலமேகேளீர்கள் தடம்புனல்வாயிரைதேரும் *
கொக்கினங்காள் ! குருகினங்காள் ! குளிர்மூழிக்களத்துறையும் *
செக்கமலத்தலர்போலும் கண்கைகால்செங்கனிவாய் *
அக்கமலத்திலைபோலும் திருமேனியடிகளுக்கே. (௩)

திருமேனியடிகளுக்குத் தீவினையேன்விடுதூதாய் *
திருமூழிக்களமென்னும் செழுநகர்வாயணிமுகில்காள் ! *
திருமேனியவட்கருளீரென்றக்கால் * உம்மைத்தன்
திருமேனியொளியகற்றித் தெளிவிசும்புகடியுமே. (௪)

தெளிவிசும்புகடிதோடித் தீவளைத்துமின்னிலகும் *
ஒளிமுகில்காள் திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடர்க்கு *
தெளிவிசும்புதிருநாடாத் தீவினையேன்மனத்துறையும் *
துளிவார்கட்குழலார்க் கென்தூதுரைத்தல்செப்புமினே. (௫)

தூதுரைத்தல்செப்புமின்கள் தூமொழிவாய்வண்டினங்காள் ! *
போதிரைத்துமதுநுகரும் பொழில்மூழிக்களத்துறையும் *
மாதரைத்தம்மார்வகத்தே வைத்தார்க்கென்வாய்மாற்றம் *
தூதுரைத்தல்செப்புதிரேல் சுடர்வளையுங்கலையுமே. (௬)

சுடர்வளையுங்கலையுங்கொண் டருவினையேன்தோள்துறந்த *
படர்புகழான் திருமூழிக்களத்துறையும்பங்கயக்கட் *

சுடர்பவளவாயனைக்கண் டொருநாளோர்தூய்மாற்றம் *
படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காள்! எனக்கொன்றுபணியீரே. (௭)

எனக்கொன்றுபணியீர்க ளிரும்பொழில்வாயிரைதேர்ந்து *
மனக்கின்பம்படமேவும் வண்டினங்காள்! தும்பிகாள்! *
கனக்கொள்திண்மதிள்புடைசூழ் திருமூழிக்களத்துறையும் *
புனக்கொள்காயாமேனிப் பூந்துழாய்முடியார்க்கே. (௮)

பூந்துழாய்முடியார்க்குப் பொன்னாழிக்கையார்க்கு *
ஏந்துநீரிளங்குருகே! திருமூழிக்களத்தார்க்கு *
ஏந்துபூண்முலைபயந் தென்னிணைமலர்க்கண்ணீர்ததும்ப *
தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீரே. (௯)

தகவன்றென்றுரையீர்கள் தடம்புனல்வாயிரைதேர்ந்து *
மிகவின்பம்படமேவும் மென்னடையவன்னங்காள்! *
மிகமேனிமெலிவெய்தி மேகலையுமீடழிந்து * என்
அகமேனியொழியாமே திருமூழிக்களத்தார்க்கே. (௧௦)

‡‡ ஒழிவின்றித் திருமூழிக்களத்துறையு மொண்சுடரை *
ஒழிவில்லாவணிமழலைக் கிளிமொழியாளலற்றியசொல் *
வழுவில்லாவண்குருகூர்ச் சடகோபன் வாய்ந்துரைத்த *
அழிவில்லாவாயிரத் திப்பத்தும்நோயறுக்குமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

எங்காத லுக்கடிமா லேய்ந்த வடிவழகன்
றங்காது பற்றுசா வாங்கவன்பால்—எங்குமுள்ள
புள்ளினத்தைத் தூதாகப் போகவிடு மாறன்றாள்
உள்ளினர்க்குத் தீங்கையறுக் கும். (௮௭)

---

௮ - வது, அறுக்கும்.

இதுவுமது.

கலிவிருத்தம், பண்-கொல்லி, தாளம் இடையொத்து.

சாவேரிராகம் - ஆதிதாளம்.

‡‡ அறுக்கும்வினையாயின ஆகத்தவனை *
நிறுத்தும்மனத்தொன்றிய சிந்தையினார்க்கு *
வெறித்தண்மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருநாவாய் *
குறுக்கும்வகையுண்டுகொலோ கொடியேற்கே. (௧)

கொடியேரிடைக் கோகனகத்தவள்கேள்வன் *
வடிவேல்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளன் *
நெடியானுறைசோலைகள்சூழ் திருநாவாய் *
அடியேனணுகப்பெறுநாள் யவைகொலோ. (௨)

யவைகொலணுகப்பெறுநா ளென்றெப்போதும் *
கவையில்மனமின்றிக் கண்ணீர்கள்கலுழ்வன் *
நவையில்திருநாரணன்சேர் திருநாவாய் *
அவையுள்புகலாவதோர் நாளறியேனே. (௩)

நாளேலறியே னெனக்குள்ளன * நானும்
மீளாவடிமை பணிசெய்யப்புகுந்தேன *
நீளார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருநாவாய் *
வாளேய்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளா. (௪)

மணாளன்மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்கும் *
கண்ணாள னுலகத்துயிர்தேவர்கட்கெல்லாம் *
விண்ணாளன் விரும்பியுறையும்திருநாவாய் *
கண்ணாரக்களிக்கின்றது இங்கென்றுகொல்கண்டே. (௫)

கண்டேகளிக்கின்றது இங்கென்றுகொல்கண்கள் *
தொண்டேயுனக்காயொழிந்தேன் துரிசின்றி *
வண்டார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய் *
கொண்டேயுறைகின்ற வெங்கோவலர்கோவே. (௬)

கோவாகிய மாவலியைநிலங்கொண்டாய் *
தேவாசுரம்செற்றவனே திருமாலே *
நாவாயுறைகின்ற என்நாரணநம்பீ *
ஆவாவடியா னிவனென்றருளாயே. (௭)

அருளாதொழிவா யருள்செய்து - * அடியேனைப்
பொருளாக்கியுன்பொன்னடிக்கீழ்ப்புகவைப்பாய் *
மருளேயின்றி யுன்னையென்னெஞ்சகத்திருத்தும் *
தெருளேதரு தென்திருநாவாயென்தேவே. (அ)

தேவர்முனிவர்க்கென்றும் காண்டற்கரியன் *
மூவர்முதல்வ னொருமூவுலகாளி *
தேவன்விரும்பியுறையும் திருநாவாய் *
யாவரணுகப்பெறுவா ரினியந்தோ. (கூ)

அந்தோவணுகப்பெறுநா ளென்றெப்போதும் *
சிந்தைகலங்கித் திருமாலென்றழைப்பன் *
கொந்தார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருநாவாய் *
வந்தேயுறைகின்ற எம்மாமணிவண்ணா. (க0)

‡‡ வண்ணம்மணிமாட நன்னாவாயுள்ளானை *
திண்ணம்மதிள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் *
பண்ணார்தமி ழாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார் *
மண்ணாண்டு மணம்கமழ்வர்மல்லிகையே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அறுக்குமிட ரென்றவன்பா லாங்குவிட்ட தூதர்
மறித்துவரப் பற்று மனத்தால்—அறப்பதறிச்
செய்யதிரு நாவாயிற் செல்லநினைந் தான்மாறன்
மையலினாற் செய்வதறியா மல். (அஅ)

கூ-வது, மல்லிகை.

இரவுமது.

எண்சீராசிரியவிருத்தம், பண்-பஞ்சமம், தாளம்-ஏழொத்து.

சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ மல்லிகைகமழ்தென்றலீருமாலோவண்குறிஞ்சியிசைதவழுமாலோ *
செல்கதிர்மாலையும்மயக்குமாலோ, செக்கர்நன்மேகங்கள்சிதைக்குமாலோ *
அல்லியந்தாமரைக்கண்ணனெம்மா னாயர்களேறரியேறெம்மாயோன் *
புல்லியமுலைகளுந்தோளுங்கொண்டு புகலிடமறிகிலந்தமியமாலோ. (க)

புகலிடமறிகிலம்தமியமாலோ புலம்புறுமணிதென்றலாம்பலாலோ *
பகலடுமாலைவண்சாந்தமாலோ பஞ்சமம்முல்லைதண்வாடையாலோ *,
அகலிடம்படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்தெங்கு மளிக்கின்றவாயன்மாயோன் *
இகலிடத்தசுரர்கள்கூற்றம்வாரா னினியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறென். (௨)

இனியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறெ னிணைமுலைநமுகநுண்ணிடைநுடங்க *
துனியிருங்கலவிசெய்தாகம்தோய்ந்து துறந்தெம்மையிட்டகல்கண்ணன்கள்வ
தனியிளஞ்சிங்கமெம்மாயன்வாரான தாமரைக்கண்ணும்செவ்வாயும்* நீலப் [ன்
பனியிருங்குழல்களும்நான்குதோளும் பாவியேன்மனத்தேநின்றீருமாலோ. ()

பாவியேன்மனத்தேநின்றீருமாலோ வாடைதண்வாடைவெவ்வாடையாலோ
மேவுதண்மதியம்வெம்மதியமாலோ மென்மலர்ப்பள்ளிவெம்பள்ளியாலோ *
தூவியம்புள்ளுடைத்தெய்வவண்டு துதைந்தவெம்பெண்மையம்பூவிதாலோ *
ஆவியின்பரமல்லவகைகளாலோ யாமுடைநெஞ்சமும்துணையன்றாலோ. (௩)

யாமுடைநெஞ்சமும்துணையன்றாலோ ஆபுகுமாலையுமாகின்றாலோ *
யாமுடையாயன்றன்மனம்கல்லாலோ அவனுடைத்தீங்குழலீருமாலோ *
யாமுடைத்துணையென்னும்தோழிமாரு மெம்மிலமுன்னவனுக்குமாய்வராலோ
யாமுடையாருயிர்காக்குமா றென்னவனுடையருள்பெறும்போதரிதே. (௪)

அவனுடையருள்பெறும்போதரிதா லவ்வருளல்லனவருளுமல்ல *
அவனருள்பெறுமளவாவிநில்லா தடுபகல்மாலையும்நெஞ்சும்காணேன் *
சிவனொடுபிரமன்வண்டிருமடந்தை சேர்திருவாகமெம்மாவியீரும் *
எவமினிப்புகுமிடமெவம்செய்கேனோ ஆருக்கென்சொல்லுகேனன்னைமீர்காள்

ஆருக்கென்சொல்லுகேனன்னைமீர்கா ளாருயிரளவன்றிக்கூர்தண்வாடை *
காரொக்குமேனிநங்கண்ணன்கள்வம் கவர்ந்தவத்தனிநெஞ்சமவன்கணஃதே *
சீருற்றவகிற்புகையாழ்நரம்பு பஞ்சமம்தண்பசுஞ்சாந்தணைந்து *
போருற்றவாடைதண்மல்லிகைப் பூப்புதுமணமுகந்துகொண்டெறியுமாலோ.

புதுமணமுகந்துகொண்டெறியுமாலோ பொங்கிளவாடைபுன்செக்கராலோ *
அதுமணந்தகன்றநங்கண்ணன்கள்வம் கண்ணனிற்கொடிதினியதனிலும்பர் *
மதுமணமல்லிகைமந்தகோவை வண்பசுஞ்சாந்தினில்பஞ்சமம்வைத்து - *
அதுமணந்தின்னருளாய்ச்சியர்க்கே யூதுமத்தீங்குழற்கேயுய்யேன்நான். (௮)

ஊதுமத்தீங்குழற்கேயுய்யேன்நான துமொழிந்திடையிடைத்தன்செய்கோல *
தூதுசெய்கண்கள்கொண்டொன்று பேசித்தூமொழியிசைகள்கொண்டொன்
றுநோக்கி*, பேதுறுமுகம்செய்துநொந்துநொந்து பேதைநெஞ்சறவறப்பாடும்
பாட்டை*, யாதுமொன்றறிகிலம்மம்மவம்மமாலையும்வந்ததுமாயன்வாரான். (௯)

மாலையும்வந்ததுமாயன்வாரான் மாமணிபுலம்பவல்லேறணைந்த *
கோலநன்னாகுகளுகளுமாலோ கொடியனகுழல்களும்குழறுமாலோ *
வாலொளிவளர்முல்லைகருமுகைகள் மல்லிகையலம்பிவண்டாலுமாலோ *
வேலையும்விசும்பில்விண்டலறுமாலோ என்சொல்லியுய்வனிங்கவனைவிட்டே.

‡‡ அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றகில்லா அணியிழையாய்ச்சியர்மாலைப்பூசல் *
அவனைவிட்டகல்வதற்கேயிரங்கி யணிகுருகூர்ச்சடகோபன்மாறன் *
அவனியுண்டுமிழ்ந்தவன்மேலுரைதத வாயிரத்துள்ளிவைபத்துங்கொண்டு - *
அவனியுளலற்றிநின்றும்பின்தொண்டர்ச்சொன்னமாலைநண்ணித்தொழுதே.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மல்லடிமை செய்யுநாள் மால்தன்னைக் கேட்கவவன்
சொல்லுமளை வும்பற்றாத் தொன்னலத்தால்—செல்கின்ற
ஆற்றாமை பேசி யலமந்த மாறனருள்
மாற்றுகப் போகுமென்றன் மால் (௮௯)

௯௰-வது, மாலைநண்ணி.

இதுவுமது.

கலிவிருத்தம், பண்-நட்டபாடை, தாளம்-ஒன்பதொத்து.

கேதாரகௌளராகம்-ஆதிதாளம்.

மாலைநண்ணித் தொழுதெழுமினோவினைகெட *
காலைமாலை கமலமலரிட்டுநீர *
வேலைமோதும்மதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்து - *
ஆலின்மேலாலமர்ந்தா னடியிணைகளே. (௧)

கள்ளவிழும்மலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமின் *
நள்ளிசேரும்வயல்சூழ் கிடங்கின்புடை *
வெள்ளியேய்நதமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்
உள்ளி * நாளுந்தொழுதெழுமினோதொண்டரே. (௨)

தொண்டர் நுந்தம்துயர்போக நீரேகமாய் *
விண்டுவாடாமலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமின் *
வண்டுபாடும்பொழில்சூழ் திருக்கண்ணபுரத் *
தண்டவாணன் * அமரர்பெருமானையே. (௩)

மானைநோக்கி மடப்பின்னைதன்கேள்வனை *
தேனைவாடாமலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமின் *
வானையுந்துமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம் *
தானயந்தபெருமான் சரணாகுமே. (௪)

அன்பனாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் *
[illegible]

அரணமைந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்
தரணியாளன் * தனதன்பர்க்கன்பாகுமே. (௫)

அன்பனாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் *
செம்பொனாகத் தவுணனுடல்கீண்டவன் *
நன்பொனேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்
தன்பன் * நாளும்தனமெய்யர்க்குமெய்யனே. (௬)

மெய்யனாகும் விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம் *
பொய்யனாகும் புறமேதொழுவார்க்கெல்லாம் *
செய்யில்வாளையுகளும் திருக்கண்ணபுரத்
தையன் * ஆகத்தணைப்பார்கட்கணியனே. (௭)

அணியனாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் *
பிணியும்சாரா, பிறவிகெடுத்தாளும் *
மணிபொனேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்
பணிமின் * நாளும்பரமேட்டிதன்பாதமே. (௮)

பாதநாளும்பணியத் தணியும்பிணி *
ஏதம்சாரா எனக்கேலினியென்குறை *
வேதநாவர்விரும்பும் திருக்கண்ணபுரத்
தாதியானை * அடைந்தார்க்கல்லலில்லையே. (௯)

இல்லையல்ல லெனக்கேலினியென்குறை *
அல்லிமாத ரமரும்திருமார்பினன் *
கல்லிலேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்
சொல்ல * நாளும்துயர்பாடுசாராவே. (௧௦)

‡‡ பாடுசாராவினை பற்றறவேண்டுவீர் *
மாடநீடு குருகூர்ச்சடகோபன் சொல் *
பாடலானதமிழ் † ஆயிரத்துளிப்பத்தும்
பாடியாடிப் * பணிமினவன் ‡ தாள்களே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்து - ஸம்பூர்ணம்.

மாலுமது வாஞ்சைமுற்றும் மன்னுமுடம் பின்முடிவில்
சாலநண்ணிச் செய்வனெனத் தானுகந்து—மேலவனைச்
சீரார் கணபுரத்தே சேருமெனுஞ் சீர்மாறன்
தாராளே வென்றனக்குத் தாள். (௯௦)

† "ஆயிரத்திப்பத்தும்" என்றும். ‡ "தாள்கிளைமே" என்றும் பாடம்.

பத்தாம்பத்து.

க - வது, தாளதாமரை.

கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தக நிஃஶேஷபாப நிபர்ஹணத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

கலித்துறை, பண்-இந்தளம், தாளம-ஏழொத்து.

பைரவிராகம்-ரூபகதாளம்.

‡‡ தாளதாமரைத் தடமணிவயற்றிருமோகூர்
நாளுமேவிநன்கமர்ந்துநின் றசுரரைத்தகர்க்கும் *
தோளுநான்குடைச் சுரிகுழல்கமலக்கட்கனிவாய் *
காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலம்கதியே. (௧)

இலங்கதிமற்றொன்றெம்மைக்கும், ஈன்தண்டுழாயின் *
அலங்கலங்கண்ணி ஆயிரம்பேருடையம்மான் *
நலங்கொள்நான்மறைவாணர்கள்வாழ் திருமோகூர் *
நலங்கழலவனடிநிழல்தடமன்றியாமே. (௨)

அன்றியாமொருபுகலிட மிலமென்றென்றலற்றி *
நின்றுநான்முகனரனொடு தேவர்கள்நாட *
வென்றிம்மூவுலகளித்துழல்வான் திருமோகூர் *
நன்றுநாமினிநணுகுதும் நமதிடர்கெடவே. (௩)

இடர்கெடவெம்மைப்போந்தளியா யென்றென்றேத்தி *
சுடர்கொள்சோதியைத் தேவரும்முனிவருந்தொடர *
படர்கொள்பாம்பணைப் பள்ளிகொள்வான்திருமோகூர் *
இடர்கெடவடிபரவுதும் தொண்டீர்வம்மினே. (௪)

தொண்டீர்வம்மின் நம்சுடரொளியொருதனிமுதல்வன் *
அண்டமூவுலகளந்தவ னணிதிருமோகூர் *
எண்டிசையுமீன்கரும்பொடு பெருஞ்செந்நெல்விளைய *
கொண்டகோயிலைவலஞ்செய்திங்காடுதுங்கூத்தே. (௫)

கூத்தன்கோவலன் குதற்றுவல்லசுரர்கள்கூற்றம் *
எத்தும்நங்கட்கு மமரர்க்கும்முனிவர்க்குமின்பன் *

வாய்த்ததண்பணைவளவயல்சூழ் திருமோகூர்
ஆத்தன் * தாமரையடியன்றி மற்றிலமரணே. (௬)

மற்றிலமரண் வான்பெரும்பாழ்தனிமுதலா *
சுற்றுநீர்படைத் ததன்வழித்தொன்முனிமுதலா *
முற்றும்தேவரோ டுலகுசெய்வான்திருமோகூர் *
சுற்றிநாம்வலஞ்செய்ய நமதுயர்கெடும்கடிதே. (௭)

துயர்கெடும்கடி தடைந்துவந்தடியவர்தொழுமின் *
உயர்கொள்சோலை யொண்டடமணியொளிதிருமோகூர் *
பெயர்களாயிரமுடைய வல்லரக்கர்புக்கழுந்த *
தயரதன்பெற்ற மரதகமணித்தடத்தினையே. (௮)

மணித்தடததடிமலர்க்கண்கள் பவளச்செவ்வாய் *
அணிக்கொள்நால்தடந்தோள் தெய்வம், அசுரரையென்றும் *
துணிக்குமவல்லரட்ட னுறைபொழில்திருமோகூர் *
நணித்துநம்முடைநல்லரண் நாமடைந்தனமே (௯)

நாமடைந்தநல்லரண் நமக்கென்றுநல்லமரர் *
தீமைசெய்யும்வல்லசுரரை யஞ்சிச்சென்றடைந்தால் *
காமரூபம்கொண்டெழுந்தளிப்பான் திருமோகூர் *
நாமமேநவின்றெண்ணுமி னேதத்துமின்நமர்காள். (௰)

‡‡ ஏத்துமின் † நமர்கா ளென்றுதான்குடமாடு
கூத்தனை * குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்கள் *
வாய்த்தவாயிரத்துள்ளிவை வண்திருமோகூர்க்கு *
ஈத்தபத்திவையேத்தவல்லார்க் கிடர்கெடுமே (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

தாளடைந்தோர் தங்களுக்குத் தானே வழித்துணையாம்
காளமேகத்தைக் கதியாக்கி—மீளுதலாம்
ஏதமிலா விண்ணுலகி லேகவெண்ணு மாறனெனக்
கேதமுள தெல்லாங் கெடும். ([illegible])

---

† "எமர்தான்" என்றும் பாடம்.

உ-வது, கெடுமிடர்.

இதுவுமது.

கலிவிருத்தம், பண்-இந்தளம், தாளம்-ஏமொழாத்து.

கமாசுராகம் - ரூபகதாளம்.

‡‡ கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்ன * நாளும்
கொடுவினைசெய்யும் கூற்றின் தமர்களுங்குறுககில்லார் *
விடமுடையரவில்பள்ளி விரும்பினான்சுரும்பலற்றும் *
தடமுடைவய லனந்தபுரநகர்ப்புகுதுமின்றே. (க)

இன்றுபோய்ப்புகுதிராகி லெழுமையுமேதம்சாரா *
குன்றுநேர்மாடமாடே குருந்துசேர்செருந்திபுன்னை *
மன்றலர்பொழி லனந்தபுரநகர்மாயன்நாமம் *
ஒன்றுமோராயிரமா ‡ முள்ளுவார்க்கும்பரூரே. (உ)

ஊரும்புட்கொடியுமஃதே யுலகெல்லாமுண்டுமிழ்ந்தான் *
சேருந்தண்ணனந்தபுரம் சிக்கெனப்புகுதிராகில் *
தீரும்நோய்வினைகளெல்லாம் திண்ணநாமறியச்சொன்னோம் *
பேருமோராயிரத்து ளொன்றுநீர்பேசுமினே. (ங)

பேசுமின்கூசமின்றிப் பெரியநீர்வேலைசூழ்ந்து *
வாசமேகமழும்சோலை வயலணியனந்தபுரம் *
நேசம்செய்துறைகின்றானை நெறிமையால்மலர்கள்தூவி *
பூசனைசெய்கின்றார்கள் புண்ணியம்செய்தவாறே!. (ச)

புண்ணியம்செய்து நல்லபுனலொடுமலர்கள்தூவி *
எண்ணுமினெந்தைநாம மிப்பிறப்பறுக்குமப்பால் *
திண்ணநாமறியச்சொன்னோம் செறிபொழிலனந்தபுரத்து *
அண்ணலார்கமலபாத மணுகுவாரமரராவார். (ரு)

அமரராய்த்திரிகின்றார்கட் காதிசேரனந்தபுரத்து *
அமரர்கோனர்ச்சிக்கின் றங்ககப்பணிசெய்வர்விண்ணோர் *
நமர்களோசொல்லக்கேண்மின் நாமும்போய்நணுகவேண்டும் *
குமரனார்தாதைதுன்பம் துடைத்தகோவிந்தனாரே. (சு)

துடைத்தகோவிந்தனாரே யுலகுயிர்தேவும்மற்றும் *
படைத்தவெம்பரமமூர்த்தி பாம்பணைப்பள்ளிகொண்டான் *

‡ "ஆயிரமவுள்ளுவார்க்கு" என்றும் பாடம்.

மடைத்தலைவாளைபாயும் வயலணியனந்தபுரம் *
கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றால் கடுவினைகளையலாமே. (௭)

கடுவினைகளையலாகும் காமனைபயந்தகாளை *
இடவகைகொண்டதென்ப ரெழிலணியனந்தபுரம் *
படமுடையரவில் பள்ளிபயின்றவன்பாதம்காண *
நடமினோநமர்களுள்ளீர் நாமுமக்கறியச்சொன்னோம். (௮)

நாமுமக்கறியச்சொன்ன நாள்களுமநணியவான *
சேமநன்குடைத்துக்கண்டீர் செறிபொழிலனந்தபுரம் *
‡ தூபநல்விரைமலர்கள் துவளறஆய்ந்துகொண்டு *
வாமனனடிக்கென்றேத்த மாய்ந்தறும்வினைகள்தானே. (௯)

மாய்ந்தறும்வினைகள்தானே மாதவாவென்ன * நாளும
ஏய்ந்தபொன்மதி ளனந்தபுரநகரெந்தைக்கென்று *
சாந்தொடுவிளக்கம்தூபம் தாமரைமலர்கள்நல்ல *
ஆய்ந்துகொண்டேத்தவல்லா ரந்தமில்புகழினாரே. (௧0)

‡‡ அந்தமில்புக ழனந்தபுரநகராதிதன்னை *
கொந்தலர்பொழில் குருகூர்மாறன்சொல்லாயிரத்துள் *
ஐந்தினோடைந்தும்வல்லா ரணைவர்போயமருலகில் *
பைந்தொடிமடந்தையர்தம் வேய்மருதோளிணையே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கெடுமிடர் வைகுந்தத் தைக்கிட்டி னாற்போல்
தடமுடைய னந்தபுரந் தன்னில்—படவரவில்
கண்டுயில்மாற் காட்செய்யக் காதலித்தான் மாறனுயர்
விண்டனிலுள் ளோர்வியப்ப வே. (௯௨)

---

‡ "தூமம்" என்று உரையில் முந்தின பாடம்.

௩-வது, வேய்மருதோள்.

இதுவுமது.

எண்சீராசிரியவிருத்தம, பண்-பஞ்சமம், தாளம்-ஏழொத்து.

காம்போஜிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ மெலிவுமென்தனிமையும்யாதும்நோக்
காமருகுயில்களுங்கூவுமாலோகணமயிலவைகலந்தாலுமாலோ * [கா *
ஆமருவினநிரைமேய்க்கநீபோக் கொருபகலாயிரமூழியாலோ *
தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா. (௧)

தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா தடமுலைபுணர்தொறும்புணர்ச்சிக்காரா *
சுகவெள்ளம்விசும்பிறந்தறிவைமூழ்க்கச சூழ்ந்ததுகனவெனநீங்கியாங்கே *
அகவுயிரகமகந்தோறுமுள்புக் காவியின்பரமல்லவேட்கையந்தோ *
மிகமிகவினியுன்னைப்பிரிவையாமால் ‡ வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கே. ()

வீவன்நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு வெவ்வுயிர்க்கொண்டெனதாவிவேமால்
யாவரும்துணையில்லையானிருந்துன்னஞ்சனமேனியையாட்டம்காணேன் *
போவதன்றொருபகல்நீயகன்றால் பொருகயற்கணணிணைநீருமநில்லா *
சாவதிவ்வாய்க்குலத்தாய்ச்சியோமாய்ப் பிறந்தவித்தொழுத்தையோம்தனிமை
தானே. (௩)

தொழுத்தையோம்தனிமையும் துணைபிரிந்தார்துயரமும்நினைகிலைகோவி
ந்தா * † நின், தொழுத்தனில்பசுக்களையேவிரும்பித துறந்தெம்மையிட்டவை
மேய்க்கப்போதி *, பழுத்தநல்லமுதினின்சாற்றுவெள்ளம்பாவியேன் மனமக
ந்தோறுமுள்புக், கழுத்த * நின்செஙகனிவாயின்கள்வப்பணிமொழிநினைதொ
றுமாவிவேமால். (௪)

பணிமொழிநினைதொறுமாவிவேமால் பகல்நிரைமேய்க்கியபோயகண்ணா *
பிணியவிழ்மல்லிகைவாடைதூவப் பெருமதமாலையும்வந்தின்றாலோ *
மணிமிகுமார்வினில்முல்லைப்போதென்வனமுலைகமழ்வித்துன்வாயமுதந்தந்து
அணிமிகுதாமரைக்கையையந்தோ அடிச்சியோந்தலைமிசைநீயணியாய். (௫)

அடிச்சியோந்தலைமிசைநீயணியா யாழியங்கண்ணாவுன்கோலப்பாதம் *
பிடித்ததுநடுவுனக்கரிவையரும்பல ரதுநிற்கவெம்பெண்மையாற்றோம் *
வடித்தடங்கண்ணிணைநீருமநில்லா மனமுமநில்லாவெமக்கதுதன்னாலே *
வெடிப்புநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்குவேமெமதுயிரழல்மெழுகிலுக்கே. (௬)

வேமெமதுயிரழல்மெழுகிலுக்கு வெள்வளைமேகலைகழன்றுவீழ *
தாமலர்க்கண்ணிணைமுத்தம்சோரத் துணைமுலைபயந்தெனதோள்கள்வாட *

‡ வீவுதல்-அழிதல், † "உன்" என்றுபாடம்.

மாமணிவண்ணாவுன்செங்கமலவண்ண மென்மலரடிநோவநீபோய் * [ங்கே.
ஆமகிழ்ந்துகந்தவைமேய்க்கின்றுன்னோடசுரர்கள்தலைப்பெய்யில்யவங்கொலா

அசுரர்கள்தலைப்பெய்யில்யவங்கொலாங்கென் றாழுமென்னாருயிரான்பின்போ
கசிகையும்வேட்கையுமுள்கலந்துகலவியும் நலியுமென்கைகழியேல்* [கேல்*
வசிசெயுன்தாமரைக்கண்ணும்வாயும் கைகளும்பீதகவுடையும்காட்டி *
ஒசிசெய்நுண்ணிடையிளவாய்ச்சியர் நீயுகக்குநல்லவரொடுமுழிதராயே. (அ)

உகக்குநல்லவரொடுமுழிதந்துன்றன் திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறும் *
நாங்கள், வியக்கவின்புறுதுமெம்பெண்மையாற்றோ மெம்பெருமான்பசுமேய்க்
கப் போகேல் *, மிகப்பலவசுரர்கள்வேண்டுருவங்கொடு நின்றுழிதருவர்கஞ்ச
னேவ *, அகப்படிலவரொடும் நின்னோடாங்கேயவத்தங்கள் விளையுமென்
சொற்கொளந்தோ. (கூ)

அவத்தங்கள்விளையுமென் சொற்கொளந்தோ * அசுரர்கள்வன்கையர்கஞ்சனே
தவத்தவர்மறுகநின்றுழிதருவர்* தனிமையும்பெரிதுனக்கிராமனையும் [வத்
‡ உவர்த்தலை உடன்திரிகிலையுமென்றென்றூடற வென்னுடையாவிவேமால் *
திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப் § புவதிசெங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே. (க0

‡‡ செங்கனிவாயெங்களாயர் தேவத்திருவடிதிருவடிமேல் * பொருநல்
சங்கணிதுறைவன்வண்டென்குருகூர் வண்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள் *
மங்கையராய்ச்சியராய்ந்தமாலை யவனோடும்பிரிவதற்கிரங்கி * தையல்
அங்கவன்பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பானுரைத்தனவிவையும்பத்தவற்றின்சார்வே

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

வேய்மருதோ ளிந்திரைகோன் மேவுகின்ற தேசத்தைத்
தான்மருவாத் தன்மையினாற் றன்னை யின்னம்—பூமியிலே
வைக்குமெனாச் சங்கித்து மால்தெளிவிக் கத்தெளிந்த
தக்கபுகழ் மாறனெங்கள் சார்வு. (௧௯)

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY,
BESANT NAGAR :: MADRAS-90.

‡ உவர்த்தல்-வெறுப்பு. § "உவத்தி" என்றும் பாடம்.

௪-வது, சார்வேதவநெறி.

இதுவுமது.

கலிவிருத்தம், பண்-கொல்லி, தாளம்-நடையொத்து.

கல்யாணி ராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ சார்வேதவநெறிக்குத் தாமோதரன்தாள்கள் *
கார்மேகவண்ணன் கமலநயனத்தன் *
நீர்வானம்மண்ணெரிகாலாய் நின்றநேமியான் *
பேர்வானவர்கள் பிதற்றுமபெருமையனே. (௧)

பெருமையனேவானத்திமையோர்க்கும் * காண்டற்
கருமையனேயாகத்தணையாதார்க்கு - * என்றும்
திருமெய்யுறைகின்ற செங்கண்மால் * நாளும்
இருமைவினைகடிந் திங்கென்னையாள்கின்றானே. (௨)

ஆள்கின்றானாழியா னாால்குறைவுடையம் *
மீள்கின்றதில்லைப் பிறவித்துயர்கடிந்தோம் *
வாள்கெண்டையொண்கண் மடப்பின்னைதன்கேள்வன் *
தாள்கண்டுகொண் டென்தலைமேல்புனைந்தேனே. (௩)

தலைமேல்புனைந்தேன் சரணங்கள் * ஆலின்
இலைமேல்துயின்றா னிமையோர்வணங்க *
மலைமேல்தான்நின்றென் மனத்துளிருந்தானை *
நிலைபேர்க்கலாகாமை நிச்சித்திருந்தேனே. (௪)

நிச்சித்திருந்தே னென்நெஞ்சம்கழியாமை *
கைச்சக்கரத்தண்ணல் கள்வம்பெரிதுடையன் *
மெச்சப்படான்பிறர்க்கு மெய்போலும்பொய்வல்லன் *
நச்சப்படும்நமக்கு நாகத்தணையானே. (௫)

நாகத்தணையானை நாடோறும்ஞானத்தால் *
ஆகத்தணைப்பார்க் கருள்செய்யுமம்மானை *
மாகத்திளமதியம் சேரும்சடையானை *
பாகத்துவைத்தான்றன் பாதம்பணிந்தேனே. (௬)

பணிநெஞ்சேநாளும் பரமபரம்பரனை *
பிணி † யொன்றும்சாரா ; பிறவிகெடுத்தாளும் *

---

† "என்றும்சாரா" என்று ஆறுயிரம்,

மணிநின்றசோதி மதுசூதனென்னம்மான் *
அணிநின்றசெம்பொ னடலாழியானே. (எ)

ஆழியானாழி யமரர்க்குமப்பாலான் *
ஊழியானூழிபடைத்தான் நிரைமேய்த்தான் *।
பாழியந்தோளால் வரையெடுத்தான்பாதங்கள் *
வாழியென்னெஞ்சே மறவாதுவாழ்கண்டாய். (அ)

கண்டேன் கமலமலர்ப்பாதம் * காண்டலுமே
விண்டேயொழிந்த வினையாயினவெல்லாம் *
தொண்டேசெய்தென்றும் தொழுதுவழியொழுக *
பண்டேபரமன்பணித்த பணிவகையே. (௯)

வகையால்மனமொன்றி மாதவனை * நாளும்
புகையால்விளக்கால் புதுமலரால்நீரால் *
திசைதோறமரர்கள் சென்றிறைஞ்சநின்ற *
தகையான்சரணம் தமர்கட்கோர்பற்றே. (௧0)

‡‡ பற்றென்றுபற்றிப் பரமபரம்பரனை *
மல்திண்டோள்மாலை வழுதிவளநாடன் *
சொல்தொடையந்தாதி யோராயிரத்துளிப்பத்தும் *
கற்றார்க்கோர்பற்றாகும் கண்ணன்கழலிணையே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

சார்வாக வேயடியிற் றானுரைத்த பத்திதான்
சீரார் பலத்துடனே சேர்ந்ததனைச்—சோராமல்
கண்டுரைத்த மாறன் கழலிணையே நாடோறும்
கண்டுகக்கு மென்னுடைய கண். (௯௪)

௫-வது, கண்ணன்கழலிணை.

இதுவுமது.

வஞ்சித்துறை பண் - நாட்டம் தாளம் - இடையொத்து.

வசந்தராகம் - ஆதிதாளம்.

‡‡ கண்ணன்கழலிணை *
நண்ணும்மனமுடையீர் *
எண்ணுமதிருநாமம் *
திண்ணம்நாரணமே. (௧)

நாரணனெம்மான் *
பாரணங்காளன் *
வாரணம்தொலைத்த *
காரணன்தானே. (௨)

தானேயுலகெல்லாம் *
தானேபடைத்திடந்து *
தானேயுண்டுமிழ்ந்து *
தானேயாள்வானே (௩)

ஆள்வானாழிநீர் *
கோள்வாயரவணையான் *
தாள்வாய்மலரிட்டு *
நாள்வாய்நாடீரே. (௪)

நாடீர்நாடோறும் *
வாடாமலர்கொண்டு *
பாடீரவன்நாமம் *
வீடேபெறலாமே. (௫)

‡‡ மேயான்வேங்கடம் *
காயாமலர்வண்ணன் *
பேயார்முலையுண்ட *
வாயான்மாதவனே. (௬)

மாதவனென்றென்று - *
ஓதவல்லீரேல் *
தீதொன்றுமடையா *
ஏதம்சாராவே. (௭)

சாராவேதங்கள் *
நீரார்முகில்வண்ணன் *
பேராரோதுவார் *
ஆராரமரரே. (௮)

அமரர்க்கரியானை *
தமர்கட்கெளியானை *
அமரத்தொழுவார்கட்கு - *
அமராவினைகளே. (௯)

வினைவல்லிருளென்னும் *
முனைகள்வெருவிப்போம் *
சுனைநன்மலரிட்டு *
நினைமின்நெடியானே. (௧௰)

நெடியானருள்சூடும் *
படியான்சடகோபன் *
நொடியாயிரத்திப்பத்து - *
அடியார்க்கருள்பேறே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கண்ண னடியிணையிற் காதலுறு வார்செயலைத்
திண்ணமுற வேசுருங்கச் செப்பியே—மண்ணவர்க்குத்
தானுபதே சிக்கை தலைக்கட்டி னான்மாறன்
ஆனபுகழ் சேர்தன் னருள். (௧௨)

அ-வது, அருள்பெறுவார்.

இதுவுமது.

கலிவிருத்தம், பண்-இந்தளம், தாளம்-நடையொத்து.

நாதநாமக்கிரியைராகம் - ரூபகதாளம்.

‡‡ அருள்பெறுவாரடியார்தம்மடியனேற்கு-* ஆழியான்
அருள்தருவானமைகின்ற னதுநமதுவிதிவகையே *
இருள்தருமாஞாலத்து ளினிப்பிறவியான்வேண்டேன் *
மருளொழிநீமடநெஞ்சே வாட்டாற்றானடிவணங்கே. (க)

வாட்டாற்றானடிவணங்கி மாஞாலப்பிறப்பறுப்பான் *
கேட்டாயேமடநெஞ்சே கேசவனெம்பெருமானை *
பாட்டாயபலபாடிப் பழவினைகள்பற்றறுத்து *
நாட்டாரோடியல்வொழிந்து நாரணனைநண்ணினமே. (உ)

நண்ணினம்நாராயணனை நாமங்கள்பலசொல்லி *
மண்ணுலகில்வளம்மிக்க வாட்டாற்றான்வந்தின்று *
விண்ணுலகம்தருவானாய் விரைகின்றான்விதிவகையே *
எண்ணினவாறாகா விக்கருமங்களென்னெஞ்சே. (௩)

என்னெஞ்சத்துள்ளிருந் திங்கிருந்தமிழ்நூலிவைமொழிந்து *
வன்னெஞ்சத்திரணியனை மார்விடந்தவாட்டாற்றான் *
மன்னஞ்சப்பாரதத்துப் பாண்டவர்க்காய்ப்படைதொட்டான் *
நன்னெஞ்சேநம்பெருமான் நமக்கருள்தான்செய்வானே. (௪)

வானேறவழிதந்த வாட்டாற்றான்பணிவகையே *
நானேறப்பெறுகின்றேன் நரகத்தைநகுநெஞ்சே *
தேனேறுமலர்த்துளவம் திகழ்பாதன், செழும்பறவை *
தானேறித்திரிவான தாளிணை † யென்தலைமேலே. (௫)

தலைமேலதாளிணைகள் தாமரைக்கண்ணென்னம்மான் *
நிலைபேரானென்னெஞ்சத் தெப்பொழுதுமெம்பெருமான் *
மலைமாடத்தரவணைமேல் வாட்டாற்றான், மதமிக்க *
கொலையானைமருப்பொசித்தான் குரைகழல்கள்குறுகினமே. (௬)

குரைகழல்கள்குறுகினம் நங்கோவிந்தன்குடிகொண்டான் *
திரைகுழுவுகடல்புடைசூழ் தென்னாட்டுத்திலதமன்ன *

† "அத்தாளிணை" என்று உரை.

வரைகுழவுமணிமாட வாட்டாற்றான்மலரடிமேல் *
விரைகுழவுநறுந்துளவம் மெய்நின்றுகமழுமே. (எ)

மெய்நின்றுகமழ்துளவ விரையேறுதிருமுடியன் *
கைநின்றசக்கரத்தன் கருதுமிடம்பொருது * புனல்
மைநின்றவரைபோலும் திருவுருவவாட்டாற்றற்கு - *
எந்நன்றிசெய்தேனா வென்னெஞ்சில்திகழ்வதுவே. (அ)

திகழ்கின்றதிருமார்பில் திருமங்கைதன்னோடும் *
திகழ்கின்றதிருமாலார் சேர்விடம்தண்வாட்டாறு *
புகழ்நின்றபுள்ளூர்தி போரரக்கர்குலம்கெடுத்தான் *
இகழ்வின்றியென்னெஞ்சத் தெப்பொழுதும்பிரியானே. (கூ)

பிரியாதாட்செய்யென்று பிறப்பறுத்தாளறக்கொண்டான் *
அரியாகியிரணியனை யாகங்கீண்டானன்று *
பெரியார்க்காட்பட்டக்கால் பெறாதபயன்பெறுமாறு *
வரிவாள்வாயரவணைமேல்வாட்டாற்றான்காட்டினனே. (கO)

‡‡ காட்டித்தன்கனைகழல்கள் கடுநரகம்புகலொழித்த *
வாட்டாற்றெம்பெருமானை வளங்குருகூர்ச்சடகோபன் *
பாட்டாயதமிழ்மாலை யாயிரத்துளிப்பத்தும்
கேட்டு - * ஆரார்வானவர்கள் செவிக்கினியசெஞ்சொல்லே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அருளா லடியி லெடுத்தமா லன்பால்
இருளார்ந்த தம்முடம்பை யிச்சித்—திருவிசும்பில்
இத்துடன்கொண் டேக விசைவுபார்த் தேயிருந்த
சுத்திசொல்லு மாறன்செஞ் சொல். (கூ)

எ-வது, செஞ்சொல்கவிகாள்.

இதுவுமது.

அறுசீராசிரியவிருத்தம், பண்-தக்கேசி, தாளம் - ஏழொத்து.

தன்யாசிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ செஞ்சொற்கவிகாளுயிர்காத்தாட்செய்மின்திருமாலிருஞ்சோலை
வஞ்சக்கள்வன்மாமாயன மாயக்கவியாய்வநது - * என்
நெஞ்சுமுயிருமுள்கலநது நின்றாரறியாவண்ணம் * என்
நெஞ்சுமுயிருமவையுண்டு தானேயாகிநிறைந்தானே. (௧)

தானேயாகிநிறைந தெல்லாவுலகுமுயிருந்தானேயாய் *
தானேயானென்பானாகித் தன்னைத்தானே துதிதது - * எனக்குத்
தேனேபாலேகன்னலேயமுதே திருமாலிருஞ்சோலை *
கோனேயாகிநின்றொழிநதா னென்னைமுற்றுமுயிருண்டே. (௨)

என்னைமுற்றுமுயிருண் டென்மாயவாக்கையிதனுள்புக்கு - *
என்னைமுற்றுமதானேயாய நின்றமாயவம்மான்சோ *
தென்னன்திருமாலிருஞ்சோலைத திசைகைகூப்பிச்சேர்நதயான் *
இன்னமபோவேனேகொலோ என்கொலமமான்திருவருளே. (௩)

என்கொலம்மான்திருவருள்க ளுலகுமுயிருந்தானேயாய் *
நன்கென்னுடலங்கைவிடான் ஞாலததூடேநடநதுழக்கி *
தென்கொள்திசைக்குத்திலதமாய்நின்ற திருமாலிருஞ்சோலை *
நங்கள்குன்றங்கைவிடான் நண்ணாவசுரர்நலியவே. (௪)

நண்ணாவசுரர்நலிவெய்த நல்லவமரர்பொலிவெய்த *
எண்ணாதனகளெண்ணும்நன்முனிவ ரின்பந்தலைசிறப்ப *
பண்ணார்பாடலின்கவிகள் யானாய்த்தன்னைத்தான்பாடி *
தென்னாவென்னுமென்னம்மான் திருமாலிருஞ்சோலையானே. (௫)

திருமாலிருஞ்சோலையானேயாகிச் செழுமூவுலகும் * தன்
ஒருமாவயிற்றினுள்ளேவைத் தூழியூழிதலையளிக்கும் *
திருமாலென்னையாளுமால் சிவனும்பிரமனுங்காணாது - *
அருமாலெய்தியடிபரவ அருளையீந்தவம்மானே. (௬)

அருளையீயென்னம்மானேயென்னும் முக்கணம்மானும் *
தெருள்கொள்பிரமனம்மானும் தேவர்கோனுந்தேவரும் *

இருள்கள்கடியும்முனிவரு மேத்துமம்மான்திருமலை *
மருள்கள்கடியும்மணிமலை திருமாலிருஞ்சோலைமலையே. (௭)

‡‡ திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலேயென்தலையே *
திருமால்வைகுந்தமே தண்திருவேங்கடமேயெனதுடலே *
அருமாமாயத்தெனதுயிரே மனமேவாக்கேகருமமே *
ஒருமாநொடியும்பிரியா னென்னூழிமுதல்வனொருவனே. (௮)

ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்னு மொருவனுலகெல்லாம் *
ஊழிதோறும்தனனுள்ளே படைத்துக்காத்துக்கெடுத்துழலும் *
ஆழிவண்ணனென்னம்மா னந்தண்திருமாலிருஞ்சோலை *
வாழிமனமேகைவிடேலுடலுமுயிரும்மங்கவொட்டே. (௯)

மங்கவொட்டுன்மாமாயை திருமாலிருஞ்சோலைமேய *
நங்கள்கோனே யானேநீயாகியென்னையளித்தானே *
பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும் கருமேந்திரியமைம்பூதம் *
இங்கிவ்வுயிரேய்பிரகிருதி மானாங்காரமனங்களே. (௧0)

‡‡ மானாங்காரமனங்கெட ஐவர்வன்கையர்மங்க *
தானாங்காரமாய்ப்புக்குத் தானேதானேயானானை *
தேனாங்காரப்பொழில்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள் *
மானாங்காரத்திவைபத்தும் திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

செஞ்சொற் பரன்றனது சீராரு மேனிதனில்
வஞ்சித்துச் செய்கின்ற வாஞ்சைதனின்—விஞ்சுதலைக்
கண்டவனைக் காற்கட்டிக் கைவிடுவித்துக்கொண்ட
திண்டிறல்மா றன்னந் திரு. (௯௭)

௮-வது, திருமாலிருஞ்சோலைமலை.

இதுவுமது.

கலிவிருத்தம், பண்-இந்தளம், தாளம், ஏழொத்து.

மோஹனராகம்-ஆதிதாளம்.

‡‡ திருமாலிருஞ்சோலைமலை யென்றேனென்ன *
திருமால்வந் தென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான் *
குருமாமணியுந்துபுனல் பொன்னித்தென்பால் *
திருமால்சென்றுசேர்விடம் தென்திருப்பேரே. (௧)

பேரேயுறைகின்றபிரா னின்றுவந்து *
பேரேனென றென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான் *
காரேழ்கடலேழ் மலையேழுலகுண்டும் *
ஆராவயிற்றானை யடங்கப்பிடித்தேனே. (௨)

பிடித்தேன்பிறவிகெடுத்தேன் பிணிசாரேன் *
மடித்தேன்மனைவாழ்க்கையுள் நிற்பதோர்மாயையை *
கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான் *
அடிச்சேர்வதெனக் கெளிதாயினவாறே!. (௩)

எளிதாயினவாறென் றென்கண்கள்களிப்ப *
களிதாகியசிந்தையனாய்க் களிக்கின்றேன் *
கிளிதாவியசோலைகள்சூழ் திருப்பேரான் *
தெளிதாகிய சேண்விசும்புதருவானே. (௪)

வானேதருவானெனக்கா யென்னோடொட்டி *
ஊனேய்குரம்பை யிதனுள்புகுந்து * இன்று
தானேதடுமாற்றவினைகள் தவிர்த்தான் *
தேனேபொழில்தென்திருப்பேர்நகரானே. (௫)

திருப்பேர்நகரான் திருமாலிருஞ்சோலைப் *
பொருப்பேயுறைகின்றபிரா னின்றுவந்து *
இருப்பேனென் றென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான் *
விருப்பேபெற் றமுதமுண்டுகளித்தேனே. (௬)

உண்டுகளித்தேற் கும்பரென்குறை * மேலைத்
தொண்டுகளித் தந்திதொழும்சொல்லுப்பெற்றேன் *

வண்டுகளிக்கும்பொழில்சூழ் திருப்பேரான் *
கண்டுகளிப்பக் கண்ணுள்நின்றகலானே. (௭)

கண்ணுள்நின்றகலான் கருத்தின்கண்பெரியன் *
எண்ணில்நுண்பொருளேழிசையின்சுவைதானே *
வண்ணநன்மணிமாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான் *
திண்ணமென்மனத்துப் புகுந்தான்செறிந்தின்றே. (௮)

இன்றென்னைப்பொருளாக்கித் தன்னையென்னுள்வைத்தான் *
அன்றென்னைப்புறம்போகப புணர்த்ததென்செய்வான்? *
குன்றென்னத்திகழ்மாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான் *
ஒன்றெனக்கருள்செய்ய வுணர்த்தலுற்றேனே. (௯)

‡ உற்றேனுகந்துபணிசெய் துனபாதம்
பெற்றேன் * ஈதேயின்னம்வேண்டுவதெந்தாய் *
கற்றார்மறைவாணர்கள்வாழ் திருப்பேராற்கு - *
அற்றாரடியார்தமக் கல்லல்நில்லாவே. (௧௦)

‡ நில்லாவல்லல் நீள்வயல்சூழ்திருப்பேர்மேல் *
நல்லார்பலர்வாழ் குருகூர்ச்சடகோபன் *
சொல்லார்தமி ழாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்
வல்லார் * தொண்டராள்வது சூழ்பொன்விசும்பே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

திருமால்தம் பால்விருப்பஞ் செய்கின்ற நேர்கண்
டருமாயத் தன்றகல்விப் பானென்—பெருமானீ
இன்றென்பாற் செய்வதென் னென்னவிட ருற்றுநின்றான்
துன்னுபுகழ் மாறனைத்தான் சூழ்ந்து. (௯௮)

கூ-வது, சூழ்விசும்பு.

அர்ச்சிராதிமார்க்கம்.

கலிவிருத்தம், பண்-கொல்லி, தாளம்-ஏழொத்து.

கல்யாணிராகம்-அடதாளம்.

‡‡ சூழ்விசும்பணிமுகில் தூரியம்முழக்கின *
ஆழ்கடலலைதிரை கையெடுத்தாடின *
ஏழ்பொழிலும் வளமேந்திய, என்னப்பன் *
வாழ்புகழ்நாரணன்தமரைக் கண்டுகந்தே. (க)

நாரணன்தமரைக்கண்டுகந்து நன்னீர்முகில் *
பூரணபொற்குடம் பூரித்ததுயர்விண்ணில் *
நீரணிகடல்கள் நின்றார்த்தன * நெடுவரைத்
தோரணம்நிரைத் தெங்கும்தொழுதனருலகே. (உ)

தொழுதனருலகர்கள் தூபநல்மலர்மழை
பொழிவனர் * பூமியன்றளந்தவன்தமர்முன்னே *
எழுமினென் றிருமருங்கிசைத்தனர்முனிவர்கள் *
வழியிதுவைகுந்தற் கென்றுவந்தெதிரே. (ங)

எதிரெதிரிமையவ ரிருப்பிடம்வகுத்தனர் *
கதிரவரவரவர் கைநிரைகாட்டினர் *
அதிர்குரல்முரசங்க ளலைகடல்முழக்கொத்த *
மதுவிரிதுழாய்முடி மாதவன்தமர்க்கே. (ச)

மாதவன்தமரென்று வாசலில்வானவர் *
போதுமினெமதிடம் புகுதுகவென்றலும் *
கீதங்கள்பாடினர் கின்னரர்கெருடர்கள் *
வேதநல்வாயவர் வேள்வியுள்மடுத்தே. (ரு)

வேள்வியுள்மடுத்தலும் விரைகமழ்நறும்புகை *
காளங்கள்வலம்புரி கலந்தெங்குமிசைத்தனர் *
ஆண்மின்கள்வானகம் ஆழியான்தமரென்று *
வாளொண்கண்மடந்தையர் வாழ்த்தினர்மகிழ்ந்தே. (சு)

மடந்தையர்வாழ்த்தலும் மருதரும்வசுக்களும் *
தொடர்ந்தெங்கும்தோத்திரம் சொல்லினர் * தொடுகடல்

கிடந்தவெங்கேசவன் கிளரொளிமணிமுடி *
‡ குடந்தையெங்கோவலன் குடியடியார்க்கே. (எ)

குடியடியாரிவர் கோவிந்தன்றனக்கென்று *
முடியுடைவானவர் முறைமுறையெதிர்கொள்ள *
கொடியணிநெடுமதிள் கோபுரங்குறுகினர் *
வடிவுடைமாதவன் வைகுந்தம்புகவே. (அ)

வைகுந்தம்புகுதலும் வாசலில்வானவர் *
வைகுந்தன்தமரெமரெமதிடம்புகுதென்று *
வைகுந்தத்தமரும் முனிவரும்வியந்தனர் *
வைகுந்தம்புகுவது மண்ணவர்விதியே. (கூ)

விதிவகைபுகுந்தனரென்று நல்வேதியர் *
பதியினில்பாங்கினில் பாதங்கள்கழுவினர் *
நிதியுநற்சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும் *
மதிமுகமடந்தைய ரேந்தினர்வந்தே. (க0)

[‡ வந்தவரெதிர்கொள்ள மாமணிமண்டபத்து *
அந்தமில்பேரின்பத் தடியரோடிருந்தமை *
கொந்தலர்பொழில் குருகூர்ச்சடகோபன் * சொல்
சந்தங்களாயிரத் திவைவல்லார்முனிவரே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

சூழ்ந்துநின்ற மால்விசும்பில் தொல்லை வழிகாட்ட
ஆழ்ந்ததனை முற்று மனுபவித்து—வாழ்ந்தங்
கடியருட னேயிருந்த வாற்றையுரை செய்தான்
முடிமகிழ்சேர் ஞான முனி. (கூகூ)

---

‡ "குடந்தையன்" என்று உரை.

க0-வது, முனியே.

இதுவுமது:

கலித்துறை, பண்-பஞ்சமம், தாளம்-ஏழொத்து.

அபநுபராகம் - அடதாளம்.

‡‡ முனியேநான்முகனே முக்கண்ணப்பா ❋ என்பொல்லாக்
கனிவாய்த் தாமரைக்கட்கருமாணிக்கமே யென்கள்வா ❋
தனியேனாருயிரே யென்தலைமிசையாய்வந்திட்டு - ❋
இனிநான்போகலொட்டே னொன்றும்மாயம்செய்யேலென்னையே.()

மாயம்செய்யேலென்னை உன்திருமார்வத்துமாலைநங்கை ❋
வாசம்செய்பூங்குழலாள் திருவாணைநின்னாணைகண்டாய் ❋
நேசம்செய்துன்னோடென்னை யுயிர்வேறின்றியொன்றாகவே ❋
கூசம்செய்யாதுகொண்டாயென்னைக்கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ.

கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ என்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே ❋
ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன்யான் ❋
மேவித்தொழுமபிரமன்சிவ னிந்திரனாதிகட்கெல்லாம் ❋
நாவிக்கமலமுதற்கிழங்கே உம்பரந்ததுவே. (ங)

உம்பரந்தண்பாழேயோ அதனுள்மிசைநீயேயோ ❋
அம்பரநற்சோதி யதனுள்பிரமனரன்நீ ❋
உம்பரும்யாதவரும்படைத்த முனிவனவன்நீ - ❋
எம்பரம்சாதிக்கலுற் றென்னைப்போரவிட்டிட்டாயே. (ச)

போரவிட்டிட்டென்னைநீ புறம்போக்கலுற்றால் ❋ பின்னையான்
ஆரைக்கொண்டெத்தையந்தோ'எனதென்பதென்யானென்பதென்
தீரவிரும்புண்டநீரதுபோல வென்னாருயிரை
ஆரப்பருக ❋ எனக்காராவமுதானாயே. (ரு)

எனக்காராவமுதா யெனதாவியையின்னுயிரை ❋
மனக்காராமைமன்னியுண்டிட்டா யினியுண்டொழியாய் ❋
புனக்காயாநிறத்த புண்டரீகக்கட்செங்கனிவாய் ❋
உனக்கேற்கும்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பா என்னன்பேயோ. (சு)

கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய வென்னன்பேயோ ❋
நீலவரையிரண்டுபிறைகவ்வி நிமிர்ந்ததொப்ப ❋

கோலவராகமொன்றாய் நிலங்கோட்டிடைக்கொண்டவெந்தாய் *
நீலக்கடல்கடைந்தா யுன்னைப்பெற்றினிப்போக்குவனே. (எ)

பெற்றினிப்போக்குவனே வுன்னையென் றனிப்பேருயிரை *
உற்றவிருவினையா யுயிராய்ப்பயனாயவையாய் *
முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாய்த்தூற்றில்புக்கு *
முற்றக்கரந்தொளித்தா யென்முதல்தனிவித்தேயோ. (அ)

முதல்தனிவித்தேயோ முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம் *
முதல்தனியுன்னையுன்னை யெனைநாள்வந்துகூடுவன்நான் *
முதல்தனியங்குமிங்கும் முழுமுற்றுறுவாழ்பாழாய் *
முதல்தனிசூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவிலீயோ. (௯)

‡‡ சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவில்பெரும்பாழேயோ *
சூழ்ந்ததனில்பெரிய பரநன்மலர்ச்சோதீயோ *
சூழ்ந்ததனில்பெரிய சுடர்ஞானவின்பமேயோ *
சூழ்ந்ததனில்பெரிய என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே. (௧௦)

‡‡ அவாவறச்சூழரியையயனையரனையலற்றி *
அவாவற்றுவீடுபெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
அவாவிலந்தாதிகளா லிவையாயிரமும் * முடிந்த
அவாவிலந்தாதியிப்பத்தறிந்தார் பிறந்தாருயர்ந்தே. (௧௧)

பத்தாம்பத்து - ஸம்பூர்ணம்.

ஆ, பத்து-௧௦-ல்-திருவாய்மொழி-௧௦௦-க்கு-பாட்டு-௧௧௦௨.

முனிமாறன் முன்புரைசெய் முற்றின்ப நீங்கித்
தனியாகி நின்று தளர்ந்து—நனியாம்
பரமபத்தி யால்நைந்து பங்கயத்தாள் கோனை
ஒருமையுற்றுச் சேர்ந்தா னுயர்ந்து. (௧௦௦)

திருவாய்மொழி ஸம்பூர்ணம்.

முதலாயிரம்	பாட்டு	௬௪எ
பெரியதிருமொழி	பாட்டு	௧௧௩௪
இயற்பா	பாட்டு	அ௧எ
திருவாய்மொழி	பாட்டு	௧௧௦௨

ஆ, பாட்டு-௪௦௦௦.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம꞉.

திருவரங்கத்தமுதனாரருளிச்செய்த

ப்ரபந்நகாயத்ரீயென்னும்

இராமாநுஜ நூற்றந்தாதி.

தனியன்கள்

வேதப்பிரான்பட்டர் அருளிச்செய்தவை.

நேரிசை வெண்பா.

முன்னை வினையகல மூங்கிற் குடியமுதன் *
பொன்னங் கழற்கமலப போதிரண்டும *—என்னுடைய
சென்னிக் கணியாகச் சேர்த்தினேன் * † தென்புலத்தார்க்
கென்னுக் கடவுடையேன் ‡ யான்.

கலித்துறை.

நயந்தரு பேரின்ப மெல்லாம பழுதின்றி நண்ணினர்பால் §
சயந்தரு கீர்த்தி யிராமா நுசமுனி தாளிணைமேல் *
உயர்ந்த குணத்துத் திருவரங் கத்தமு தோங்கும் * அன்பால்
இயம்பும் கலித்துறை யநதாதி யோத விசைநெஞ்சமே.

¶ [இனியென் குறைநமக் கெம்பெரு மான்திரு நாமத்தினால் *
முனிதந்த நூற்றெட்டுச சாவித திரியென்னு நுண்பொருளை *
கவிதந்த செஞ்சொல் கலித்துறை யநதாதி பாடித்தந்தான் *
புனிதன் திருவரங் கத்தமு தாகிய புண்ணியனே.]

அமுதனாரருளிச்செய்ததால் அவரபிப்பிராயத்தாலே
அபிநிவேசமுடைய ஆஸ்திகாருளிச்செய்ததாதல்.

சொல்லின் தொகைகொண் டுனதடிப் போதுக்குத் தொண்டுசெய்யும் *
நல்லன்ப ரேத்துமுன் நாமமெல் லாமென்றன் நாவினுள்ளே *
அல்லும் பகலு மமரும் படிநல்கு அறுசமயம்
வெல்லும் பரம * இராமா நுசஇதென் விண்ணப்பமே.

---

† தென்புலம்-யமபுரம். ‡ "என்னுக்கு-கடவுடையேன்' என்பது 'என்னுக்கடவுடையேன்" எனக் குகரம் கடைக்குறைத்தலாயிற்று. § பழுதின்றி நண்ணிநழுபால்" என்றும், "பழுதென்று நண்ணி நன்பால்" என்றும் பாடாந்தரம். ¶ இத்தனியன், திருநாராயணபுரம் முதலான மேனாட்டுத் திவ்ய தேசங்களில் அநுசந்திப்பதாகத் தெரிகிறது.

பைரவிராகம் - ரூபகதாளம்.

‡‡ பூமன்னு மாது பொருந்திய மார்பன் * புகழ்மலிந்த
பாமன்னு மாற னடிபணிந் துய்ந்தவன் * பல்கலையோர்
தாம்மன்ன வந்த விராமா நுசன்சர ணாரவிந்தம்
நாம்மன்னி வாழ * நெஞ்சேசொல்லு வோமவன் நாமங்களே.(க)

தோடிராகம் - ரூபகதாளம்.

‡‡ கள்ளார் பொழில்தென் னரங்கன் * கமலப் பதங்கள்நெஞ்சிற்
கொள்ளா மனிசரை நீங்கிக் * குறையல் பிரானடிக்கீழ்
விள்ளாத வன்ப னிராமா நுசன்மிக்க சீலமல்லால்
உள்ளாதென் னெஞ்சு-* ஒன் றறியே னெனக்குற்ற பேரியல்வே.()

பேரியல் நெஞ்சே அடிபணிந் தேனுன்னைப் * பேய்ப்பிறவிப்
† பூரியரோ டுள்ள சுற்றம் ‡ புலற்றிப் * பொருவரும்சீர்
ஆரியன் செம்மை யிராமா நுசமுனிக் கன்புசெய்யும்
சீரிய பேறுடை யார் * அடிக்கீழென்னைச் சேர்த்ததற்கே. (௩)

என்னைப் புவியி லொருபொரு ளாக்கி * மருள்சுரந்த
முன்னைப் பழவினை வேரறுத்து - * ஊழி முதல்வனையே *
பன்னப் பணித்த விராமா நுசன்பரன் பாதமுமென் $
சென்னித் தரிக்கவைத் தான் * எனக்கேதும் சிதைவில்லையே.(௪)

எனக்குற்ற செல்வ மிராமா நுசனென்று-*இசையகில்லா
மனக்குற்ற மாந்தர் பழிக்கில் புகழ் * அவன் மன்னியசீர்
தனக்குற்ற வன்ப ரவன்திரு நாமங்கள் சாற்றுமென்பா
வினக்குற்றம் காணகில் லார் * பத்தி யேய்ந்த வியல்விதென்றே ()

இயலும் பொருளு மிசையத் தொடுத்து - * ஈன் கவிகளன்பால்
மயல்கொண்டு வாழ்த்து மிராமா நுசனை * மதியின்மையால்
பயிலும் கவிகளில பத்தியில் லாதவென் பாவிநெஞ்சால்
முயல்கின் றனன் * அவன் றன்பெரும் கீர்த்தி மொழிந்திடவே. ()

பியாகடைராகம்-ரூபகதாளம்.

‡‡ மொழியைக் கடக்கும் பெருமபுக ழான்* வஞ்ச முக்குறும்பாம்
குழியைக் கடக்கும் நம கூரத்தாழ் வான் ¶ சரண் கூடியபின் *

---

† பூரியர்-பொல்லாதவர்கள். ‡ புலற்றல்-நீக்கல் $ "பாதமென்றன்" என்றும் பாடம். ¶ "குழியைக்கடத்தும்" என்றும், "எம்கூரத்தாழ்வான்" என்றும் பாடாந்தரம்.

பழியைக் கடத்து மிராமா நுசன்புகழ் பாடியல்லா
வழியைக் கடத்தல் * எனக்கினி யாதும் வருத்தமன்றே. (எ)

வருத்தும் புறவிருள் மாற்ற * எம் பொய்கைப பிரான்மறையின்
குருத்தின் பொருளையும செந்தமிழ் தன்னையும் கூட்டி * ஒன்றத்
திரித்தன் றெரித்த திருவிளக் கைததன் திருவுள்ளத்தே
யிருத்தும் பரமன் * இராமா நுசனெம் மிறையவனே. (அ)

இறைவனைக் காணு மிதயத திருள்கெட * ஞானமென்னும
நிறைவிளக கேற்றிய பூதத திருவடி தாள்கள * நெஞசத
துறையவத தாளு மிராமா நுசனபுக ழோதுமநல்லோா
மறையினைக் காதது-* இநத மண்ணகத தேமனன வைப்பவரே.()

மனனிய பேரிருள மாணடபின * கோவலுள் மாமலராள்
தன்னொடு மாயனைக கணடமை காடடும * தமிழ்ததலைவன்
பொனனடி போறறு மிராமா நுசறகன்பு பூணடவாதாள்
சென்னியிற சூடும * திருவுடை யாரெனறும சீரியரே. (௧0)

கல்யாணிராகம் - ரூபகதாளம்.

சீரிய நான்மறைச செமபொருள் * செநதமி ழாலளித்த
பாரிய லுமபுகழ்ப பாண்பெரு மாள் * சர ணாம்பதுமத்
தாரியல சென்னி யிராமா நுசனறன்னைச சார்நதவர்தம்
† காரிய வண்மை * என் னுல்சொல லொணுதிக் கடலிடத்தே. ()

இடங்கொண்ட கீர்த்தி மழிசைக் கிறைவன * இணையடிப்போ
திடங்கு மிதயத திராமா நுசன * அமபொற பாதமென்றும்
‡கடமகொண் டிறைஞ்சும திருமுனி வாககனறிக காதலசெய்யாத்
திடமகொண்ட ஞானியாக கே * அடி யேனனபு செய்வதுவே. ()

செய்யும பசுந்துள பத்தொழில் மாலையும * செநதமிழில்
பெய்யும் மறைத்தமிழ் மாலையும * பேராத சீரரங்கத்
தையன் கழற்கணி யும்பரன் தாளன்றி யாதரியா
மெய்யன் * இராமா நுசனசர ணேகதி வேறெனக்கே. (௧௩)

கதிக்குப் பதறி * வெங் கானமும் கல்லும் கடலுமெல்லாம்
கொதிக்கத தவம்செய்யும் § கொள்கையற் றேன் * கொல்லி காவ
பதிக்கும் கலைக்கவி பாடும பெரியவர் பாதங்களே [லன்சொல்
துதிக்கும் பரமன் இராமா நுசனென்னைச் சோர்விலனே: (௧௪)

---

† "காரியல்வண்மை" என்று பாடாந்தரம். ‡ கடம்-கடன்; ப்ராப்தம்.
§ கொள்கை-ஸ்வபாவம்.

சோராத காதல் பெருஞ்சுழிப் பால் * தொல்லை மாலையொன்றும்
பாரா தவனைப்பல் லாண்டென்று காப்பிடும் * பான்மையன்றாள்
பேராத வுள்ளத் திராமா நுசன்றன் பிறங்கியசீர்
சாரா மனிசரைச் சேரேன் * எனக்கென்ன தாழ்வினியே. (௧௫)

நாதநாமக்கிரியைராகம் - ரூபகதாளம்.

‡‡ தாழ்வொன்றில் லாமறை தாழ்ந்து * தலமுழு துங்கலியே
ஆள்கின்ற நாள்வந் தளித்தவன் காண்மின் * அரங்கர் ¶ மௌலி
சூழ்கின்ற மாலையைச் சூடிக் கொடுத்தவள் தொல்லருளால்
வாழ்கின்ற வள்ளல் * இராமா நுசனென்னு மாமுனியே. (௧௬)

† முனியார் துயரங்கள் முந்திலும் * இன்பங்கள் ‡ மொய்த்திடினும்
கனியார் மனங்கண்ண மங்கைநின் றானைக் * கலைபரவும்
தனியானை யைத்தண் டமிழ்செய்த § நீலன் றனக்குலகி
லினியானை * எங்க ளிராமா நுசனைவந் தெய்தினரே. (௧௭)

எய்தற் கரிய மறைகளை * ஆயிர மின்தமிழால் *
செய்தற் குலகில் வரும்சட கோபனைச் * சிந்தையுள்ளே
பெய்தற் கிசையும் பெரியவர் சீரை யுயிர்களெல்லாம்
உய்தற் குதவும் * இராமா நுசனெம் முறுதுணையே. (௧௮)

உறுபெருஞ் செல்வமும் தந்தையும் தாயும் * உயர்குருவும்
வெறிதரு பூமகள் நாதனும் மாறன் விளங்கியசீர்
நெறிதரும் செந்தமி ழாரண மேயென்றிந் நீணிலத்தோர்
அறிதர நின்ற * இராமா நுசனெனக் காரமுதே. (௧௯)

ஆரப் பொழில்தென் குருகைப் பிரான் * அமுதத் திருவா
யீரத் தமிழி னிசையுணர்ந் தோர்கட்கு * இனியவர்தம்
சீரைப் பயின்றுய்யும் சீலங்கொள் நாத முனியைநெஞ்சால்
வாரிப் பருகும் * இராமா நுசனென்றன் மாநிதியே. (௨௦)

சங்கராபரணராகம்-ரூபகதாளம்.

நிதியைப் பொழியும் முகிலென்று * நீசர்தம் வாசல்பற்றித்
துதிகற் றுலகில் துவள்கின்றி லேன் * இனித் தூய்நெறிசேர்
எதிகட் கிறைவன் $ யமுனைத் துறைவ னிணையடியாம்
கதிபெற் றுடைய * இராமா நுசனென்னைக் காத்தனனே. (௨௧)

¶ மௌலி - திருமுடி. † முனிவு - வெறுப்பு. ‡ மொய்த்தல் - இரந்தல்.
§ நீலன் - திருமங்கையாழ்வார். $ யமுனைத்துறைவன்-ஆளவந்தார்.

கார்த்திகை யானும் கரிமுகத் தானும் * கனலும்முக்கண்
மூர்த்தியும் † மோடியும் ‡ வெப்பும் முதுகிட்டு * மூவுலகும்
பூத்தவனே யென்று போற்றிட வாணன் பிழைபொறுத்த
தீர்த்தனை யேத்தும் * இராமா நுசனென்றன் சேமவைப்பே. (௨௨)

வைப்பாய வான்பொரு ளென்று * நல் லன்பர் மனத்தகத்தே
எப்போதும் வைக்கு மிராமா நுசனை * இருநிலத்தில்
ஒப்பா ரிலாத வுறுவினை யேன்வஞ்ச நெஞ்சில்வைத்து
முப்போதும் வாழ்த்துவன் * என்னா மிதுவவன் மொய்புகழ்க்கே.

மொய்த்தவெந் ¶ தீவினை யால்பல் லுடல்தொறும் மூத்து * - அதனால்
எய்த்தொழிந் தேன்முனை நாள்களெல் லாம் * இன்று கண்டுயர்ந்தேன்
பொய்த்தவம் போற்றும் புலைச்சம யங்கள் நிலத்தவியக்
கைத்தமெய்ஞ் ஞானத்து-* இராமா நுசனென்னும் கார்தன்னையே.

காரேய் கருணை யிராமா நுச * இக் கடலிடத்தில்
ஆரே யறிபவர் $ நின்னருளின் தன்மை * அல்லலுக்கு
நேரே யுறைவிடம் நான்வந்து நீயென்னை யுய்த்தபின்உன்
சீரே யுயிர்க்குயி ராய் * அடி யேற்கின்று தித்திக்குமே. (௨௫)

திக்குற்ற கீர்த்தி யிராமா நுசனை * என் செய்வினையாம்
மெய்க்குற்றம் நீக்கி விளங்கிய மேகத்தை * மேவும்நல்லோர்
எக்குற்ற வாள ரெதுபிறப் பேதியல் வாகநின்றோர்
அக்குற்ற மப்பிறப்பு * அவ்வியல்வே, நம்மை யாட்கொள்ளுமே.

கொள்ளக் குறைவற் றிலங்கிக் * கொழுந்துவிட் டோங்கியவுன்
வள்ளல் தனத்தினால் வல்வினை யேன்மனம் நீபுகுந்தாய் *
வெள்ளைச் சுடர்விடு முன்பெரு மேன்மைக் கிழுக்கிதென்று
§ தள்ளுற் றிரங்கும் * இராமா நுசவென் தனிநெஞ்சமே. (௨௭)

நெஞ்சில் கறைகொண்ட கஞ்சனைக் காய்ந்த நிமலன் * நங்கள்
○ பஞ்சித் திருவடிப் பின்னைதன் காதலன் * பாதம்நண்ணா
வஞ்சர்க் கரிய விராமா நுசன்புக ழன்றியென்வாய்
கொஞ்சிப் பரவகில் லாது - * என்ன வாழ்வின்று கூடியதே. ()

கூட்டும் விதியென்று கூடுங்கொ லோ * தென் குருகைப்பிரான்
பாட்டென்னும் வேதப் பசுந்தமிழ் தன்னைத் * தன் பத்தியென்னும்

† மோடி-துர்க்கை. ‡ வெப்பு-ஜ்வரம். ¶ "தீவினையார்" என்றுபாடாந்தரம்.
$ "உன்னருளின்" என்றும்பாடம்.
§ தள்ளுதல் - துளும்பல். ○ பஞ்சி -பஞ்சு

வீட்டின்கண் வைத்த விராமா நுசன்புகழ் மெய்யுணர்ந்தோ
ரீட்டங்கள் தன்னை * என் னாட்டங்கள் கண்டின்ப மெய்திடவே. ()

இன்பந் தருபெரு வீடுவந் தெய்திலென் * எண்ணிறந்த
துன்பந் தருநிர யம்பல சூழிலென் * தொல்லுலகில்
மன்பல் லுயிர்கட் கிறையவன் மாய னெனமொழிந்த
அன்ப னனகன் * இராமா நுசனென்னை யாண்டனனே (கூ0)

பந்துவராளிராகம்-ரூபகதாளம்.

‡‡ ஆண்டுகள் நாள்திங்க ளாய்நிகழ் காலமெல் லாம்மனமே [யே
ஈண்டுபல் யோனிகள் தோறுழல் வோம் * இன்றோ ரெண்ணின்றி
காண்டகு தோளண்ணல் தென்னத்தி யூரர் கழலிணைக்கீழ்ப்
பூண்டவன் பாளன் * இராமா நுசனைப் பொருந்தினமே. (கூக)

பொருந்திய தேசும் பொறையும் திறலும் புகழும * நல்ல
திருந்திய ஞானமும் செல்வமும் சேரும் * செறுகலியால்
வருந்திய ஞாலத்தை வண்மையி னால்வந் தெடுத்தளித்த
அருந்தவன் * எங்க ளிராமா நுசனை யடைபவர்க்கே (கூஉ)

¶ அடையார் கமலத் தலர்மகள் கேள்வன் * கை யாழியென்னும்
படையோடு நாந்தக மும்படர் தண்டும் * ஒண் சார்ங்கவில்லும்
புடையார் புரிசங் கமுமிந்தப் பூதலம் காப்பதற்கென்று *
இடையே யிராமா நுசமுனி யாயின விந்நிலத்தே (கூகூ)

நிலத்தைச் செறுத்துண்ணும் நீசக் கலியை * நினைப்பரிய
பலத்தைச் செறுத்தும் பிறங்கிய தில்லை * என் பெய்வினைதென்
புலத்தில் பொறித்தவப் புத்தகச் † சும்மை பொறுக்கியபின்
நலத்தைப் பொறுத்தது - * இராமா நுசன்றன் நயப்புகழே ()

நயவே னொருதெய்வம் நானிலத் தே * சில மானிடத்தைப்
புயலே யெனக்கவி போற்றிசெய் யேன் * பொன் னரங்கமென்னில்
மயலே பெருகு மிராமா நுசன்மன்னு மாமலர்த்தாள்
‡ அயரேன் அருவினை யென்னையெவ் வாறின் றடர்ப்பதுவே. ()

அடல்கொண்ட நேமிய னருயிர் § நாதன் * அன் றாரணச்சொல்
கடல்கொண்ட வொண்பொருள் கண்டளிப்பப் * பின்னும் காசினியோர்
இடரின்கண் வீழ்ந்திடத் தானுமவ் வொண்பொருள் கொண்டவர்பின்
படரும் குணன் * எம் மிராமா நுசன்றன் படியிதுவே. (கூசு)

¶ அடை-இலை; † சும்மை-சுமை, பொறிக்குதல்-தவிர்த்தல்.
‡ அயர்வு-மறப்பு, § "நாதனென்று" என்று பாடாந்தரம்.

படிகொண்ட கீர்த்தி யிராமா யணமென்னும் பத்திவெள்ளம் *
குடிகொண்ட கோயி லிராமா நுசன் குணங்கூறும் * அன்பர்
கடிகொண்ட மாமலர்த் தாள்கலந் துள்ளங் கனியும் நல்லோர்
அடிகண்டு கொண்டுகந்து - * என்னையு மாளவர்க்காக் கினரே. ( )

ஆக்கி யடிமை நிலைப்பித் தனையென்னை யின்று - * அவமே
போக்கிப் புறத்திட்ட தென்பொருளா? முன்பு * புண்ணியர்தம்
வாக்கிற் பிரியா விராமா நுசநின் னருளின்வண்ணம்
நோக்கில் தெரிவரி தால் *உரை யாயிந்த நுண்பொருளே (௩௮)

பொருளும் புதல்வரும் பூமியும் * பூங்குழ லாருமென்றே
மருள்கொண் டிளைக்கும நமக்குநெஞ் சே * மற்று ளார்தரமோ
இருள்கொண்ட வெந்துயர் மாற்றித்தன் னீறில் பெரும்புகழே
தெருளும் தெருள்தந்து - * இராமா நுசன்செய்யும் சேமங்களே.

சேமநல் வீடும் பொருளும் தருமமும் * சீரியநற்
காமமு மென்றிவை நான்கென்பர் * நான்கினும் கண்ணனுக்கே
ஆமது காம மறம்பொருள் வீடிதற் கென்றுரைத்தான்
$ வாமனன் சீலன் * இராமா நுசனிந்த மண்மிசையே. (௪௦)

ஆரபிராகம்-ரூபகதாளம்.

மண்மிசை யோனிகள் தோறும பிறந்து - * எங்கள் மாதவனே
கண்ணுற நிற்கிலும் காணகில்லா * உல கோர்களெல்லாம்
அண்ண லிராமா நுசன்வந்து தோன்றிய வப்பொழுதே
நண்ணரு ஞானம் தலைக்கொண்டு * நாரணற் காயினரே. (௪௧)

ஆயிழை யார்கொங்கை தங்கும் * அக் காத லளற்றழுந்தி
மாயுமென் னாவியை வந்தெடுத் தானின்று * மாமலராள்
நாயக னெல்லா வுயிர்கட்கும் நாத னரங்கனென்னும்
தூயவன் * தீதி லிராமா நுசன்தொல் லருள்சுரந்தே. (௪௨)

சுரக்கும் திருவு முணர்வும் * சொலப்புகில் வாயமுதம்
பரக்கு மிருவினை பற்றறவோடும் * படியிலுள்ளீர்
உரைக்கின் றனனுமக் கியானறஞ் சீறு முறுகலியைத்
துரக்கும் பெருமை * இராமா நுசனென்று சொல்லுமினே. (௪௩)

சொல்லார் தமிழொரு மூன்றும் * சுருதிகள் நான்குமெல்லை
யில்லா வறநெறி யாவும் தெரிந்தவன் * எண்ணருஞ்சீர்

$ "வாமனன்சீலன்" என்றும் பாடம்.

MAHAMAHOPADHYAYA DR. U. V. S. IYER LIBRARY, MADRAS-90

நல்லார் பரவு மிராமா நுசன்திரு நாமம்நம்பிக்
கல்லா ரகலிடத் தோர் * எது பேறென்று காமிப்பரே. (௪௪)

பேறொன்று மற்றில்லை நின்சர ணன்றி * அப் பேறளித்தற்
காறொன்று மில்லைமற் றச்சர ணன்றி * என் றிப்பொருளைத்
தேறு மவர்க்கு மெனக்கு முனைத்தந்த செம்மைசொல்லால்
கூறும் பரமன்று - * இராமா நுசமெய்ம்மை கூறிடிலே. (௪௫)

கூறும் சமயங்க ளாறும் குலையக் * குவலயத்தே
மாறன் பணித்த மறையுணர்ந் தோனை * மதியிலியேன்
தேறும் படியென் மனம்புகுந் தானைத் திசையனைத்தும்
ஏறும் குணனை * இராமா நுசனை யிறைஞ்சினமே. (௪௬)

இறைஞ்சப் படும்பர னீச னரங்கனென் று - * இவ்வுலகத்
தறம்செப்பு மண்ணல் இராமா நுசன் * என் னருவினையின்
† திறம்செற் றிரவும் பகலும் விடாதென்றன் சிந்தையுள்ளே
நிறைந்தொப் பறவிருந் தான் * எனக் காரும் நிகரில்லையே. (௪௭)

நிகரின்றி நின்றவென் நீசதைக்கு * நின்னரு ளின்கணன்றிப்
புகலொன்று மில்லை யருட்குமஃ தேபுகல் * புன்மையிலோர்
பகரும் பெருமை யிராமா நுசஇனி நாம்பழுதே
அகலும் பொருளென் * பயனிருவோ முக்கு மானபின்னே. (௪௮)

ஆனது செம்மை யறநெறி ‡ பொய்ம்மை * அறுசமயம்
போனது § பொன்றி யிறந்தது வெங்கலி * பூங்கமலத்
தேனதி பாய்வயல் தென்னரங் கன்கழல் சென்னிவைத்துத்
தானதில் மன்னும் * இராமா நுசனித் தலத்துதித்தே. (௪௯)

உதிப்பன வுத்தமர் சிந்தையுள் * ஒன்னலர் நெஞ்சமஞ்சிக்
கொதித்திட மாறி நடப்பன * கொள்ளைவன் குற்றமெல்லாம்
பதித்தவென் புன்கவி பாவினம் பூண்டன பாவுதொல்சீர்
எதித்தலை நாதன் * இராமா நுசன்றன் னிணையடியே. (௫௦)

அடாணாராகம்-ரூபகதாளம்.

அடியைத் தொடர்ந்தெழு மைவர்கட்காய் * அன்றுபாரதப்போர்
முடியப் பரிநெடுந் தேர்விடுங் கோனை * முழுதுணர்ந்த
அடியர்க் கமுத மிராமா நுசனென்னை யாளவந்திப்
படியிற் பிறந்தது * மற்றில்லை காரணம் பார்த்திடிலே. (௫௧)

---

† திறம்-வலுவறம் ‡ "புன்மைய நுசமயம்" என்றுபாடபாந்தரம். § பொன்றல்-முடிதல்.

பார்த்தா னறுசமயங்கள் பதைப்ப * இப் பார்முழுதும்
போர்த்தான் புகழ்கொண்டு புன்மையி னேனிடைத்தான் புகுந்து
தீர்த்தா னிருவினை தீர்த்தரங் கன்செய்ய தாளிணையோ
டார்த்தான் * இவையெம மிராமா நுசன்செய்யு மற்புதமே. (௬௨)

அற்புதன் செம்மை யிராமாநுசன் * என்னை யாளவந்த
கற்பகம் கற்றவா காமுறுசீலன் * கருதரிய
பற்பல் லுயிர்களும் † பலவுல கியாவும் பரனதென்னும
நற்பொருள தன்னை * இந் நானிலத்தே வந்து நாட்டினனே. ()

நாட்டிய நீசச் சமயங்கள் மாண்டன * நாரணனைக்
காட்டிய வேதம் களிப்புற் றது * தென் குருகைவள்ளல்
வாட்ட மிலாவண் டமிழுமறை வாழ்ந்தது மண்ணுலகில்
ஈட்டிய சீலத்து - * இராமா நுசன்றன் னியல்வுகண்டே. (௬௪)

கண்டவா சிந்தை கவரும் * கடிபொழில தென்னரங்கன்
தொண்டர் குலாவு மிராமா நுசனைத * தொகையிறந்த
பண்டரு வேதங்கள் பார்மேல நிலவிடப பார்த்தருளும்
கொண்டலை மேவித் தொழும் * குடி யாமெங்கள் கோக்குடியே. ()

கோக்குல மன்னரை மூவெழு கால் * ஒரு கூரமழுவால்
போக்கிய தேவனைப் போற்றும் புனிதன * புவனமெங்கும்
ஆக்கிய கீர்த்தி யிராமாநுசனை ‡ யடைந்தபினென்
வாக்குரை யாது - * என் மனம்நினை யாதினி மற்றொன்றையே. ()

மற்றொரு பேறு மதியாது - அரங்கன் மலரடிக்கா
ளுற்றவ ரேதனக் குற்றவ ராய்க்கொள்ளு முத்தமனை
நற்றவர் போற்று மிராமா நுசனையிந் நானிலத்தே
பெற்றனன் * பெற்றபின் மற்றறி யேனொரு பேதைமையே. (௬௭)

பேதையர் வேதப் பொருளிதென் றுன்னிப் * பிரமநன்றென்
றோதிமற் றெல்லா வுயிருமஃ தென்று - * உயிர்கள்மெய்விட்
டாதிப் பரனொடொன் றாமென்று சொல்லுமவ் வல்லலெல்லாம்
வாதில்வென்றான் * எம் மிராமா நுசன்மெய்ம் மதிக்கடலே. (௬அ)

கடலள வாயதிசையெட்டி னுள்ளும் * கலியிருளே
மிடைதரு காலத் திராமா நுசன் * மிக்க நான்மறையின்

---

† "பல்லுலகில்யாவும்" என்று பாடாந்தரம். ‡ "அடைந்ததற்பின்" என்று பாடாந்தரம்.

சுடரொளி யாலவ் விருளைத் துரந்தில னேலுயிரை
யுடையவன் * நாரண னென்றறி வாரில்லை யுற்றுணர்ந்தே. (௫௯)

உணர்ந்தமெய்ஞ் ஞானியர் யோகந்தொறும் * திருவாய்மொழியின்
மணந்தரு மின்னிசை மன்னு மிடந்தொறும் * மாமலராள்
புணர்ந்தபொன் மார்பன் பொருந்தும் பதிதொறும் புக்குநிற்கும்
குணந்திகழ்கொண்டல் * இராமாநுசனெங்குலக்கொழுந்தே. ()

ஸஹாநாராகம்-ரூபகதாளம்.

கொழுந்துவிட் டோடிப் படரும்வெங் கோள்வினை யால் * நிரயத்
தழுந்தியிட் டேனைவந் தாட்கொண்ட பின்னும் * அருமுனிவர்
தொழுந்தவத் தோனெம் † மிராமா நுசன்தொல் புகழ்சுடர்மிக்
கெழுந்தது - * அத தாலநல் லதிசயங் கண்ட திருநிலமே. (௬௧)

இருந்தே னிருவினைப் பாசங் கழற்றி இன் றியானிறையும்
வருந்தே னினியெம மிராமா நுசன் * மன்னு மாமலர்த்தாள்
பொருந்தா நிலையுடைப் புன்மையி னோர்க்கொன்றும் ‡ நன்மைசெய்யாப்
$ பெருந்தே வரைப்பர வும் * பெரி யோர்தம் கழல்பிடித்தே. ()

பிடியைத் தொடரும் களிறென்ன * யானுன் பிறங்கியசீர்
அடியைத் தொடரும் படிநல்க வேண்டும் * அறுசமயச்
செடியைத் தொடரும் மருள்செறிந் தோர்சிதைந் தோடவந்திப்
படியைத் தொடரும் * இராமா நுசாமிக்க பண்டிதனே. (௬௩)

பண்டரு மாறன் பசுந்தமிழ் * ஆனந்தம் பாய்மதமாய்
விண்டிட எங்க ளிராமா நுசமுனி வேழம் * மெய்ம்மை
கொண்டநல் வேதக் கொழுந்தண்ட மேந்திக் குவலயத்தே
மண்டிவந் தேன்றது * வாதியர் காளுங்கள் வாழ்வற்றதே. (௬௪)

வாழ்வற் றதுதொல்லை வாதியர்க்கு -* என்றும் மறையவர்தம்
தாழ்வற் றதுதவம் தாரணி பெற்றது * தத்துவநூல்
கூழற் றதுகுற்ற மெல்லாம் பதித்த குணத்தினர்க்கந்
நாழற் றது * நம் மிராமா நுசன்தந்த ஞானத்திலே. (௬௫)

ஞானம் கனிந்த நலங்கொண்டு * நாடொறும் நைபவர்க்கு
வானம் கொடுப்பது மாதவன் * வல்வினை யேன்மனத்தில்
ஈனம் கடிந்த விராமா நுசன்தன்னை யெய்தினர்க்கத்
தானம் கொடுப்பது * தன்தக வென்னும் சரண்கொடுத்தே.(௬௬)

---

† "இராமாநுசன்றன் புகழ்" என்று பாடாந்தரம். $ ‡ "என்றும்" என்றும் பாடாந்தரம். "பெருந்தேவரை" என்றும் பாடம்.

சரண மடைந்த தருமனுக் காப் * பண்டு நூற்றுவரை
மரண மடைவித்த மாயவன் ¶ தன்னை * வணங்கவைத்த
கரண மிவையுமக் கன்றென் றிராமா நுசனுயிர்கட்
கரணங் கமைத்தில னேல்அர ணாமற் றிவ வாருயிர்க்கே. (௯௭)

ஆரெனக் கின்று நிகர்சொல்லில் * மாயனன் றைவர்தெய்வத்
தேரினிற் செப்பிய கீதையின் செம்மைப் * பொருள்தெரியப்
பாரினிற் சொன்ன விராமா நுசனைப் பணியுநல்லோர்
சீரினிற் சென்று பணிந்தது - * என் னாவியும் சிந்தையுமே. (௯௮)

சிந்தையி னோடு கரணங்கள் யாவும் சிதைந்து * முன்னாள்
அந்தமுற் றாழ்ந்தது கண்டு - * அவை யென்றனக் கன்றருளால்
தந்த வரங்கனும் தன்சரண் தந்திலன் தானது தந்து - *
எந்தை யிராமா நுசன்வந் தெடுத்தன னின்றென்னையே (௯௯)

என்னையும் பார்த்தென் னியல்வையும் பார்த்து - * எண்ணில் பல்குணத்த
உன்னையும் பார்க்கி லருள்செய்வ தேநலம் * அன்றியென்பால்
பின்னையும் பார்க்கில் நலமுள தேயுன் பெருங்கருணை
தன்னையென் பார்ப்பர் * இராமா நுசாவுன்னைச் சார்ந்தவரே. ()

தன்யாசிராகம்-ரூபகதாளம்.

சார்ந்ததென் சிந்தையுன் தாளிணைக் கீழ் * அன்பு தான்மிகவும்
கூர்ந்ததத் தாமரைத் தாள்களுக்கு - * உன்றன் குணங்களுக்கே
தீர்ந்ததென் செய்கைமுன் செய்வினை † நீசெய் வினையதனால்
பேர்ந்தது * வண்மை யிராமா நுசாஎம் பெருந்தகையே. (௱௧)

கைத்தனன் தீய சமயக் கலகரைக் * காசினிக்கே
உய்த்தனன் தூய மறைநெறி தன்னை * என் றுன்னியுள்ளம்
நெய்த்தவன் போடிருந் தேத்தும் நிறைபுக ழோருடனே
வைத்தன னென்னை * இராமா நுசன்மிக்க வண்மைசெய்தே. ()

வண்மையி னாலும்தன் மாதக வாலும் * மதிபுரையும்
தண்மையி னாலுமித் தாரணி யோர்கட்குத் * தான்சரணாய்
உண்மைநன் ஞான முரைத்த விராமா நுசனையுன்னும்
திண்மைய லாலெனக் கில்லை * மற் றோர்நிலை தேர்ந்திடிலே(௱௩)

தேரார் மறையின் திறமென்று * மாயவன் தீயவரைக்
கூராழி கொண்டு குறைப்பது * கொண்ட லனையவண்மை

¶ "மாயவன் றன்னை" என்று யோஜிக்கவுமாம்.
† "நீசெய்வினையதனால்" என்று பாடாந்தரம்.

ஏரார் ... ம் மிராமா நுசனவ் வெழில்மறையில்
சேரா தவரைச் சிதைப்பது - * அப் போதொருசிந்தைசெய்தே. (௭௪)

செய்த்தலைச் சங்கம் செழுமுத்த மீனும் * திருவரங்கர்
கைத்தலத் தாழியும் சங்கமு மேந்தி * நங் கண்முகப்பே
மொய்த்தலைத் துன்னை விடேனென் றிருக்கிலும் $ நின்புகழே
மொய்த்தலைக் கும்வந்து-* இராமா நுசவென்னை முற்றுநின்றே.

செஞ்சுருட்டிராகம்-ரூபகதாளம்.

‡ நின்றவண் கீர்த்தியும் நீள்புன லும் * நிறை வேங்கடப்பொற்
குன்றமும் வைகுந்த நாடும் குலவிய பாற்கட லும் *
உன்றனக் கெத்தனை யின்பந் தருமுன னிணைமலர்த்தாள்
என்றனக் கும்மது - * இராமா நுசவிவை யீந்தருளே. (௭௬)

ஈந்தனை யீயாத வின்னருள் * எண்ணில் மறைக்குறும்பைப்
பாய்ந்தனை யம்மறைப் பல்பொரு ளால் * இப படியனைத்தும்
† ஏய்ந்தனன் கீர்த்தியி னாலென் வினைகளை வேர்பறியக்
காய்ந்தனை * வண்மையிராமா நுசற்கென் கருத்தினியே. (௭௭)

கருத்திற் புகுந்துள்ளிற் கள்ளம் கழற்றிக் * கருதரிய
வருத்தத்தி னால்மிக வஞ்சித்து * நீயிந்த மண்ணகத்தே
திருத்தித் திருமகள் கேள்வனுக் காக்கிய பின்னென்னெஞ்சில்
பொருத்தப் படாது-* எம் மிராமா நுசமற்றோர்பொய்ப்பொருளே

பொய்யைச் சுரக்கும் பொருளைத் துரந்து - * இந்தப் பூதலத்தே
மெய்யைப் புரக்கு மிராமா நுசன்நிற்க * வேறுநம்மை
உய்யக் கொளவல்ல தெய்வமிங் கியாதென் றுலர்ந்தவமே
ஐயப் படாநிற்பர் * வையத்துள் ளோர்நல் லறிவிழந்தே. (௭௯)

நல்லார் பரவு மிராமா நுசன் * திரு நாமம்நம்ப
வல்லார் திறத்தை ‡ மறவா தவர்கள் யவர் * அவர்க்கே
எல்லா விடத்திலு மென்றுமெப் போதிலு மெத்தொழும்பும் *
சொல்லால் மனத்தால் கருமத்தி னால்செய்வன் சோர்வின்றியே. ()

அடாநபகராகம் - ரூபகதாளம்.

சோர்வின்றி யுன்றன் துணையடிக் கீழ்த் * தொண்டு பட்டவர்பால்
சார்வின்றி நின்ற வெனக்கு - * அரங் கன்செய்ய தாளிணைகள்

"மெய்த்தலைத்து" என்று பாடாந்தரம். $ "உன்புகழே" என்றும் பாடம்.
† "ஏய்ந்தவன்கீர்த்தியினால்" என்றும் பாடம்.
‡ "நிறைந்தவியாதவர்கள்" என்று பாடாந்தரம்.

பேர்வின்றி யின்று பெறுத்து மிராமா நுசனியுன்
சீரொன்ற நியகரு ணைக்கு - * இல்லை மாறு தெரிவுறிலே. (௮௧)

தெரிவுற்ற ஞானம் செறியப் பெறாது * வெந் தீவினையால்
உருவற்ற $ ஞானத் துழல்கின்ற வென்னை ஒருபொழுதில்
பொருவற்ற கேள்விய னாக்கிநின் றானென்ன புண்ணியனோ
தெரிவுற்ற கீர்த்தி * இராமா நுசனென்னும் சீர்முகிலே. (௮௨)

சீர்கொண்டு பேரறம் செய்து * நல் வீடு ¶ செறிதுமென்னும்
பார்கொண்ட மேன்மையர் கூட்டனல் லேன் * உன் பதயுகமாம்
ஏர்கொண்ட § வீட்டை யெளிதினி லெய்துவ னுன்னுடைய
கார்கொண்ட வண்மை * இராமா நுசஇது கண்டுகொள்ளே. ()

கண்டுகொண் டேனெம் மிராமா நுசன்றன்னை * காண்டலுமே [னோய்
தொண்டுகொண் டேனவன் தொண்டர்பொற் றாளில் * என் தொல்லைவெந்
விண்டுகொண் டேனவன் சீர்வெள்ள வாரியை வாய்மடுத்தின்
றுண்டுகொண் டேன் * இன்ன முற்றன வோதி லுலப்பில்லையே.

ஓதிய வேதத்தி னுட்பொரு ளாய் * அத னுச்சிமிக்க
சோதியை நாத னெனவறி யாதுழல் கின்றதொண்டர்
பேதைமை † தீர்த்த விராமா நுசனைத் தொழும்பெரியோர்
பாதமல் லாலென்றன் னாருயிர்க்கு * யாதொன்றும் பற்றில்லையே.

பற்றா மனிசரைப் பற்றி * அப் பற்று விடாதவரே
உற்றா ரெனவுழன் றோடினை யேலினி * ஒள்ளியநூல்
கற்றார் பரவு மிராமா நுசனைக் கருதுமுள்ளம்
பெற்றா ரவர் * அவ ரெம்மையின் றாளும் பெரியவரே. (௮௬)

பெரியவர் பேசிலும் பேதையர் பேசிலும் * தன்குணங்கட் [கோர்
குரியசொல் லென்று முடையவ னென்றென்று-*உணர்வில்மிக்
தெரியும்வண் கீர்த்தி யிராமா நுசன்மறை தேர்ந்துலகில்
புரியுநன் ஞானம் * பொருந்தாத வரைப் பொரும்கலியே. (௮௭)

‡ கலிமிக்க செந்நெல் கழனிக் குறையற் * கலைப்பெருமான்
ஒலிமிக்க பாடலை யுண்டுதன் னுள்ளம் தடித்து - * அதனால்
வலிமிக்க § சீய மிராமா நுசன்மறை வாதியராம்
புலிமிக்க தென்று - * இப் புவனத்தில் வந்தமை போற்றுவனே. ()

$ "ஞாலத்து" என்றபாடாந்தரம். ¶ "பெறுதும்"என்றும் சொல்லுவர்.
§ "வீட்டில்" என்று பாடாந்தரம்.
† "தீர்க்கும்" என்று பாடம். ‡ கலி-கோஷம். § சீயம்-சிங்கம்.

ஸ்ரீமத் - உ - கி - வேங்கடபிள்ளை

அவர்களை வாழ்த்தியுரைப்

1715 ௩

MAHAMAHOPADHYAYA
DR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
THIRUVANMIYUR MADRAS